

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

9000

Ex Libris f. Guil. Vander Linden theol. gaud.
DN. EMMANUELIS THESAURI,
Comitis, & Majorum Insignium Equitis,

INSCRIPTIONES,

Quotquot reperiri potuerunt.

Operâ olim & Diligentia
EMMANUELIS PHILIBERTI PANEALBI,
In Augustotaurinensi Almâ Universitate, Sacrorum
Canonum Interpretis Primarii;

Cum ejusdem Notis & Illustrationibus.

*bibliotheca
gandenensis*

EDITIO TERTIA,
Luculentior multò,

*Aug. Klenck
1734.*

Et ab Impressionis Primæ innumeris mendis
Auctoris manu expurgata,

Multisque INSCRIPTIONIBUS aucta.

Accessit Index Novus, decuplo major, non solum ad ERUDITIONEM,
sed unâ ad IMITATIONEM utilisimus,

Ex

**BIBLIOTHECA Ser.mi Potent.mi ELECTORIS
BRANDENBURGICI COLONIENSE
MARCHICA.**

COLONIÆ BRANDENBURGICÆ,
Typis GEORGI SCHULTZI, Elect. Typogr.
ANNO clb lbc LXXI.

476
B

... ..

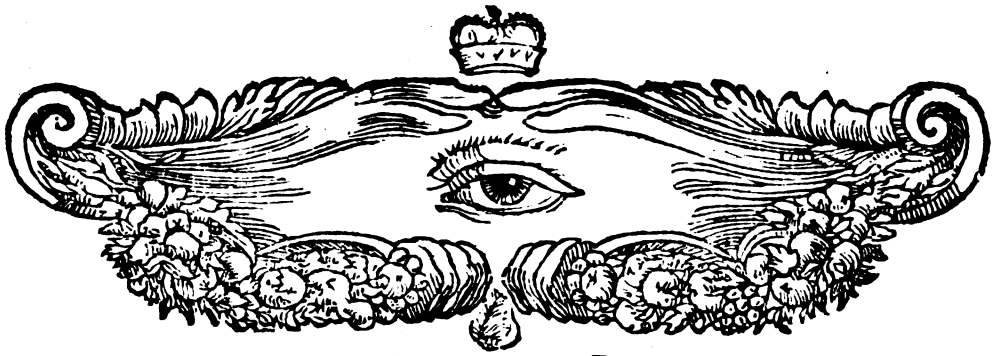
ΠΑΤΡΑ ΜΕΝ,
ΑΛΛΑ,
ΜΑΛΑ ΛΙΓΕΩΣ...

67
8

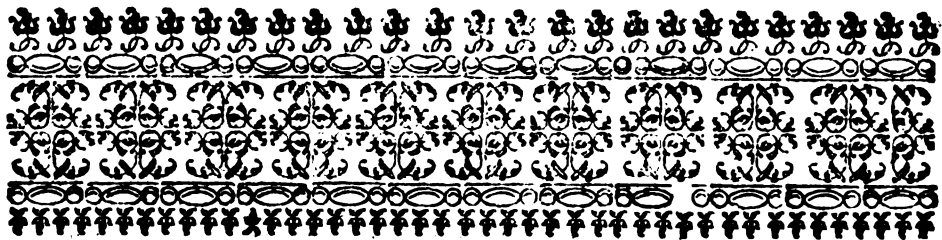
SACRI ROMANI IMPERII
Serenissimo PRINCIPI,
ARCHICAMERARIO & ELE-
CTORI *Potentissimo*,
Magno
FRIDERICO
GVILIELMO,
MARCHIONI BRANDENBURGICO.
SUPREMO BORUSSIÆ PRINCIPI:
MAGDEBURGI, JULIÆ, CLIVIÆ, MONTIUM, STE-
TINI, POMERANIÆ, CASSUBIORUM, VANDALORUM, IN
SILESIA CROSNÆ ET CARNOVIÆ DUCI: BURGGRAVIO NORIN-
BERGENSI: PRINCIPI HALBERSTADII, MINDÆ ET CAMINÆ: CO-
MITI MARCÆ ET RAVENSPERGÆ: DOMINO RAVENSTEI-
NII, ET TERRARUM LAVVENBURGI ET
BUTOVII, &c. &c. &c.
PRINCIPI PIO, FELICI, AUGUSTO, PACIFICO,
Summo in terris ASSERTORI meo;

*Q*UOD PUBLICA receptus BIBLIOTHECA
tanti HEROIS,
EX eâdem REDIMITUS tam pulchrè ac
planè REDIVIVUS,
BIBLIOTHECARUM deinceps omnium
NOVUS HOSPES,
Æternitatem, quam alii optabant à me,
nunc Ipse adeptus:

GRATES, ELOGIUM, VOTA,
Suspiro post Fata,
Æternus sic demum

CLIENTULUS CULTOR,

EMMAN. THESAURUS.

Ad

Benevolum Lectorem.

INSCRIPTIONES,
humani ingenii sed divinum opus,
Operum Coronides omnium, quæ
condidit DEUS, Natura demon-
strat, HOMINES imitantur; à Sapi-
entibus Viris summa attentione factæ;
Honoris ac Memorix causâ ad Po-
steros semper dicatæ sunt. Verum illæ exiguis progressæ ab
initiiis, crevere eum in modum, ut suis contineri finibus dif-
ficulter, finem certè modumque sic exceßerint, ut suâ se i-
terum celebritate posthac sepeliant ac recondant. Solus in-
ter omnes, qui ad tam sublime Sentendi ac Scribendi genus,
Magister idem atque Exemplum, exemplo ferme inimita-
bili, processerit; nostris temporibus fuit EMMANUEL THE-
SAURUS, Majorum insignium Eques ac Comes. De quo
cum & *Argutiarum*, quæ Romæ prodierunt, integrum Volu-
men, quod Artis est ac Rationis; & *Inscriptiones* ipsæ, quas pro
divina ingenii ubertate plurimas atq; admirandas dedit, quod
est Operis atque Effecti; & EMMANUEL PHILIBERTUS,
in Notis atque Illustrationibus, quod erat boni monitoris,
hoc

hoc quoque libro plus satis loquantur; non opus est immorari multis in tam celebri opere, ac soli facem accendere aut fœnerari aliunde velle. Priscis temporibus Artificium hoc Exemplis constabat, non Præceptis. Et erat Exemplorum ista raritas atq; admiratio, ut, si qui majora poscerent ac meliora, aut non capere Artem, aut ignorare antiquitatem viderentur. Nostro seculo postquam Exempla pârere Artem cœperunt, eluxére Ingenia; quibus, cùm antiquorum gravitas ac decus, ad similiter conandum, promptiùs subveniret, & Studium atque Ratio fecerit Compendiariam; non difficulter visum est, verustis novitatem, novis gratiam admiscendo, vel paria facere cum aurea ætate, vel dare in nonnullis majora, adeoq; superare antiquitatem ipsam. Quippe cum & Inscriptionum tot genera nunc reperta, & ferme constituta omnia, & singulis sua definita sint momenta, suæ leges; fontes quoque, unde libéret arcessere, detecti atque demonstrati; Colores ipsi ac Phantasie conantibus præbitæ, & quicquid uspiam artis atque ingenii esset, in subsidium advocare, cogi undequaue & conquiri cœptum est. Conulére autem in hoc fastigium Novæ Eruditionis, Veterum omnis ævi Scriptores; Poëtæ, Oratores, Philosophi ac Sapientes quique Viri; & qui eos quacunque in parte affectabant, Grammatici, Rhetores, Sophistæ, Declamatores; ipsis adeo ex Sacris Oraculis divini Prophetæ & eorum postea disertissimi Tractatores; quorum omnium spatiosissimis & plusquam Hyblæis ex collibus ac campis cùm delibare placuisset saluberrimos quosque ac melleos flores, mirum non est, si insolitæ cujusdam svavitatis absolutos deinceps favos, operaque tot inde ac tanta, Novi Scriptores constitaverint. Neque enim ullis aut melioribus seculis, aut qui ista ornarent, auctoris bonis, Natura existit noverca, ut
superio-

superiorum exemplis invitati posterì, ex aureis quibusque illorum dictis alia, quàm aurea iterum ipsa legerent ac procederent: dum suis veterum limitibus rectè positis & lege eorum severâ contineri æmulatio Neotericorum posset. At verò, postquam in tam Ingenioso, Sublimi, ac per hæc ipsa Difficili & Periculoso auctoribus Signandi potius quam Scribendi genere, ipsa Novitas blandiri animis, & quod artes cunctas pessum dedit, sibi indulgere, vergereque in luxum cœpit, Ingenia autem inventis tantum suis & hoc solo juvenili impetu, plerumq; non naturâ REI suâ, quæ Sapientiæ & Judicii magistra est, ducebantur; sed quod quisque novi, dum insolens & obscurum atque ideò ingeniosum videretur, commentus esset, id referri statim velut in artem ac plausum inceperat; omnis illa Inscriptionum Divinitas atque Admiratio stetit simul atque obmutuit. Nisi quod gravius longè malum nunc iisdem incubet, ex eo, quod nostra tempora, clandestinas Veterum etiam censuras, hoc est, nævos imitata, magnorum nunc & Excellentium Virorum Res, vita pariter ac morte designatas, detulerunt ad Pasquinum, & huic ingenuæ arti Caninam suffecerint atque exerceant. Is Herma hodie Inscriptionum quoque Magister ac Præceptor factus est publicus, & post earum decus ac gratiam malè tanquam Appelles sedet. Dolet a. ipse plurimum, infamiâ se damnari, quam ij non vereantur, qui merentur; Inscriptores æquè ut Inscripti his stigmatibus ac notis. Adeo discessum est in moribus pariter artibusque bonis ab ipsa Virtute; & quia delicias ibidem meras ac dulcedines consecrari placuit, hæc svavia nos deduxere tandem in Satyras, ut nihil ingeniosum existimemus, nisi idem sit amarum, & voluptatem quæramus ex malis aliorum. THESAURUS noster magnitudinem animi ostendit in eo, quod solam Virtutum materiam, maximis quibusque in Regibus, Prin-

Principibus, Populis ac Civitatibus, publicè ostensam, pro argumento cepit, & ex omni beata rerū Copiâ quod Pium, Grave, Serium & Sanctum; ex omni Artificiorum genere, quod Subtile, Acutum ac Sublime, legit; ipsis in Argutiis omnibus Deco ac Venustatem, consecratus, aliis vitrea fracta & ementitos ex iis fulgores, sibi in his Inscriptionum Gemmis certe atq; Unionibus, nativam & ingenitam pulcritudinem reservavit. Atque hæc in Profanis, hæc in Sacris perpetua auctori observantia est. Cui facilè condonandum, in quod Religio eum sua quandoq; induxit. At verò quod communi Pietate docuit in Sanctis Scripturæ Viris, id propemodum admirabile est; ita comparatum, ut præcipuis etiam Tractatoribus in mentem non venerit, sensus mentesque excitare omnium possit, ac de facili impellere simul ac implere. Quid dicam de Principibus Regibusque maximis? quorum Luctus pariter Læritiasque publicas; jam Natales, jam Toros, jam Tumulos; omnesque in Vita aut Ludos aut Triumphos, suo prosequi ingenio, ornare Inscriptionibus, Stiloque venerari, publicâ auctoritate iussus est, publicâ exegit. Quantum Argo illi, plus centum oculis arguto, Opera cujusque Sua, magnifica certè atque admiranda, omnibus inspecta sunt partibus & diligenter considerata! ut Majestatem, quam in condendo tanti auctores præstituisent, ipse in ornando colendoque tueretur; ne vel ullum sine ingenio præteriret locum, quin eum redderet vividum ac florentem Notabilis Sensus; nunc Emblemate, nunc Simulacro, nunc Imagine, nunc Historia expressus; adeoq; vel Aulæ Principum ac Basilicæ, spectantibus cupidè vivis posterisque, quasi Deorum Tempa dehinc essent atque Oracula. Quid dicam de Civium erga hos Principes suos & Pietate, & Studiis? de Pompis ac Receptionibus publicis? quibus Obsequiis attestari cultum, quibus Officiis honorem

norem, quibus & quàm impensis opibus commendare Liberalitates suas voluerint? Quæ licet ipsis cum facultatibus certare visa, tanti tamen existimata non sunt, nisi ab Ingenio THESAURI existimationem suam adepta, ingenia simul Civitatum Principibus approbassent; summorum Artificum Omnia sic demum æternitati & ab hoc Artifice commendarentur: cogitata quippe ab eo, qui Rebus quibusq; Decus suum, singularibus Magnificentiam atque Admirationem, maximis, propemodum Majestatem, conferre didicisset. Quæ cum ad aures Potentissimi ELECTORIS BRANDENBURGICI pervenissent à Summo Præsidente ac Prætorii Præsfecto suo, Eminentissimo Dn. Dn. OTTHONE, Libero Barone de SCHVVERIN, &c. &c. &c. cui in hoc literarum genere nihil unquam inepti, in ceteris divina atque admiranda quæque placuere: cùm pluribus demonstrasset Ille, quem Legatum reducem ex Galliis clementissimè, & ejus simul à manu hoc INSCRIPTIONUM Opus, receperat: mirum quantum incallescere mens divina tanti PRINCIPIS cœpit, ut statim de eo luculentius apud se inter externos habendo, mandaret gratiosissimè: nec vulgari de causâ; quòd his oris infrequens admodum Liber ac THESAURUS ille, excitare plurimorum pectora ad similes motus Generosæ Eru- ditionis, ac profuturus esse quam maximè publico, facere multum ad egregios PRINCIPUM OPERUMQ. divino- rum ORNATORES, non sine pulcherrimo omine crede- batur. Obtulerat enim hunc Librum ex Legatione Novis- sima eo cum primis tempore Reverendissimus ac Perillustris Dominus, CHRISTOPHORUS CASPAR Liber Baro de BLUMENTHAL, &c. cùm eorummet, quibus intentus hucusque stupendis Operibus ELECTOR maxi- mus, alia vel intentata Majoribus suis vel deserta per ma- gnitu-

gnitudinem; alia ignibus absumpta vel collapsa vetustate; alia
suscepta de integro ac condita; hæc tamen perfecisset
omnia: reliqua non minora strenuè adolerent sub manum,
eamque ultimam ac supremam exspectarent. Ut proinde
hoc unum videretur non falso restare tantis molitionibus, quò
plures dehinc istorum Operum admiratores literati proce-
derent, qui Ingenia sua per hoc THESAURI opus, tanquam
mollissimâ cote lævigata, meritis apud nos publicis atque æ-
ternis commodarent. In quibus ne vel ea, quæ omnium ma-
xima sunt, prætereantur, non uno certè bello, non armis sim-
pliciter, sed per controversos admodum Tractatus omnemq;
ancipitem patrata Martem, quæque perpetuas Laurus Tri-
umphosque, adultâ jam gloriâ, pepererunt, & in quibus
cunctis ad absolvendum Heroa tantum, quicquid uspiam
est felicitatis humanæ consensit: hæc sibi animo quisquam
præstituet, hæc in transitu mecum reputabit. Injuria tempo-
rum erat, quod inter Serenissimos Imperii Romani Proce-
res Summos, Armorum severis artibus solus niti ad Salutem
Publicam Princeps ELECTOR Noster debebat. Quod autem
unus maximè omnium enix⁹ simul evectusq; ad hæc Vota sua
& hanc gloriam est; id ex arbitrio Divini Numinis, quam Provi-
dentiam vocamus, Fato propriè HEROIS suo contigit. Quem
tamen in isto pulvere, nimis ohe purpureum splendente, hæc
semper profecuta Virtus, infecuta Fortuna est, ut mediis undiq;
ex undis emersus, Felix ubiqve & Victor, nusquam indecorus,
armis certè in tantum effulserit, ut plura ad Nominis sui æ-
ternitatem non videatur desiderare, aut exigere à se po-
tuisse. Monumenta ejus Summæ Virtutis, Polonia, Borus-
sia, Holsatia, Daniaque Colunt etiamnum ac Venerantur; nec
desinet Posteritas commemorare, quas ibi vigilias atqve cu-
ras, quot ærumnas ac labores ELECTOR maximus hau-

serit atque exantlarit ; quantum sub armis ubique aut alsum fuerit aut sudatum ; quam miscere se manipulis ac gregario militi Imperatoria vis ; mediosque volitare per hostes solita, discriminum ac Vitæ omnis oblita, salutis tantum publicæ memor ac gloriæ illius fuerit, quæ jus & fas confereret maximos inter Reges, Provinciis Civibusque suis Pacem ac Securitatem pareret : & quam, si non armis ubique aut vi, vel Nominis sui fide & auctoritate optatam semper impetravit. Quippe, qui nunquam bella, hoc minus serendo ex antiquis nova, minimum præmia spectare voluerit alia, quam Commune otium ; atque hoc eo proniore successu teneat ; quia non bonis tantum verbis ac spebus, sed Consiliis Armisque persequi doctus jamdudum esset ; et, si quibus placere quies non posset, iis nec displicere Animus ac Facta deberent, Fortissimo ELECTORI Nostro per Numinis favorem adeo propitia semper atque propria : idque non privato unius magni Principis, aut Amicorum Sociorumque applausu, sed Maximi Cæsaris & Summorum consensu Regum. Quorum Legati tantis successibus gratulati, pro temporum fortuna, nunc opem, nunc consilia ; nunc arma, nunc pacem ; quod autem in his optimum erat, tranquillitatis aut servandæ rationes aut reducendæ vias, magna cum gratia atque admiratione semper retulerunt, ut communi etiam populorum judicio non aliud SERENISSIMUS Noster, quam Pacificatoris dulce ac beatum Nomen promeritus sit. Quid mirum igitur, si Rationis adeo ac summi in Principe Judicii hoc fuit, quod necdum ipse sibi visus est, aut Votorum satis damnatus, aut perfunctus esse Imperio omni, rebusque tam prospere gestis, nisi de Egregii Publici Altera Parte, de Otio ac Quiete, sollicitus domi, suis eam vel hic copiis assereret, & exquisitis undique consiliis firmaret. Quo animi instituto prorsus
divino,

divino in PACIS artibus omnes illas Principes, & quæ Rem-
publicam servarent, animo complexus, cuncta Bonæ Men-
tis, Prudentiæ, Sapientiæque Studia, & quicquid in Literis à
cultu aureum atque admirabile est, curarum unà suarum
partem ratus, quantum optari hætenus per seculi felicitatem
poterat, id omne Auspiciis quoque suis dignum judi-
cavit, meritis certè opibusque cunctis provexit in summum.
Quid de Religione dicam Christianâ, in tot scissâ partes; an-
cipiti admodum & controverso penitus negotio? cujus cùm
Diffidia tollere per horum temporum leges Imperii publicas
non possit, Diffidentium animos interea componere, parti-
bus quibusque suam remittere conscientiam in spem futuri
aliquândo unius sensus ac fidei, frænare tamen linguas inter
hæc sacra instituit, ut quicquid Veri ad salutem cuique parti
videretur, enunciarent liberè, quod Religionis est; in Li-
bertate autem ista non exercerent causidicorum figuras, mu-
tuisque se dictis conciderent; quod minimè esset tranquillitatis,
aut privatæ Auditorum inter se, aut publicæ ad mutuam
Civium ac Principis benevolentiam. Si qui autem Ze-
lo actos se pro Ecclesia Dei confidant, illi studerent huic Cha-
rismati consequendo, ut improbitatem morum, omnibus
Religionibus communem, innatam hanc mortalibus velut
Catholicam & semper Protestantem Hæresin, aut labem ipsis
credentibus tenaciter hærentem, exitiosam non minus ac fœ-
dam coram oculis Domini, fortissimè aggredierentur, ac Spiritu
oris Dei conficerent ac debellarent. Sic enim fore, ut, cum defe-
cato impuris & turbulentis affectibus animo, Veritatem quis-
que mundo aspiciat oculo, Veritas Seipsam diligentibus ingerat
ultrò atque explanet. Iis legibus si plerique omnes vivant,
si pareatur ex æquo, quæ Sanctior esse poterat hisdum in
terris Sanctione ista, quâ ad Veritatem minimè infestanda

dam, Confessio sua Conscientiaque salva & incolumis cuique relicta parti, Religiones, ut ita dicam, non misceat ac confundat, sed nec disturbet atque opprimat : pulcerrimo Ordinum Statuumque in Republicâ exemplo, ut, quod Pericles Athenis primus invexerat, Commune quoddam esset Populi jus totius; lene tamen ac modestum sed non minus perpetuum Discrimen Vulgi ac Nobilitatis intercederet; sic quidem, ut Novis inde Rebus nulla occasio, nullus color aut schema subnasci facile posset; contenti essent Status uterque illis partibus, quæ cuique in Republica obtigissent. Tantò magis in Republicâ Salvatoris suâ, per sanguinis necisque meritum propriâ. In qua vel Lolio, alienissimæ adeo & damnatæ in herbis sementi, maxima in his terris securitas, utràque præcipiendi formulâ, ad Apostolos omnesque summos Ecclesiæ Præsules severissimè data ac præstituta est, ut ne invadant agrum Dei, quin zizania sinant crescere, nullo autem modo convellant atque extirpare meditentur. Quod si ergo parcendum istis, si status quæstio non movenda, nulla illis inferenda injuria, sed quietè eorum haberi vel incrementa debeant : quanta non superat moderatio & humanitas eorum, qui dissidentes tam prope à se in Fide ac Religione Protestantes Socios, continere secum intra modestiam mutuisque abstinere dictorum flagellis, & in Veritate utrinque profitenda servare pacem ad minimum verborum, favere inquam lingvis inter sacra & Christiana ubique regulâ incedere, Christiano uti moderamine præcipiunt. Quâ aureâ temperie imbutum primò Serenissimum pectus Optimi ELECTORIS, nunc etiam obfirmatum esse, qui cordatos mallent se, omniaque facere æqui bonique; gratulari etiam dum nostris temporibus, certè ultimis in Ecclesia ac semper futuris pejoribus; vovere plura humanitùs non deberent, quàm

quàm hanc interea Pacem, hanc Tranquillitatem Publicam. Quid dicam de Externis ac finitimis Ecclesiæ, rebus inquam Civilibus, & hæc Politices parte? Cum enim per hæc tempora, nec haberi pax sine armis, nec tenèri possit absque Exercitibus, ad subita casuum promptis atque expeditis; in tanta Legionum Copia, quæ per provincias divisæ in stativis excubant, quanta apud nos quies atque adeo securitas ipsa non viget atque dominatur? Dum miles suo vivere, suo pasci jubetur, nec Præbitoribus ac Parochis esse molestus; dum obsidere ex occulto vias non licet, easque facere infestas; non prædas agere, non latrocinii operam dare; quæ vel in Sacerrimi Præsulis Italia summoferi hæctenus non potuerunt, aut exstingvi. Ipsum illud Privatum jus armorum, in Sago necessarium, in Togâ decorum atque honorificum, stringere permissum deinceps ferocium nulli est, sed interdictum ex æquo gladiatorum præliis omniq; certamine singulari; ferinisque duellorum istis furoribus non aliquis modus, sed finis ipse, ultimus & extremus, planè palam impositus. De cetero cum accessione tot Provinciarum Marchiæ res factæ nunc amplissimæ, ne in dicundo jure ac ministranda populis æquitate, aliquid peregrini vel moris induci vel subrepere favoris possit, quod eos sæpe judices legi aliis subinde ex provinciis par & æquum, sæpe etiam necessarium sit; Serenissimi ELECTORIS tanta his periculis subvenit moderatio ac pietas, ut natio quæque ac populus suis legibus utantur, sed Prætoria ipsis ac Tribunalia longè gravissima maximis constituerit impendiis, unde jus repetere commodissimum esset; aut si quid in illo iusti ac boni quisquã gravatus desideraret, provocatio ac remedium ad Serenitatem Suam daretur. Quæ ipsa ut vel Majestatem suam Legibus submissam ostendat, consuli semper Responsa Prudentum, & majores criminū causas

causas æqvè cum minoribus ad Sacrosanctæ Justitiæ Thronum remitti in Academiis ac Scabinatus divino quodam animi iudicio præcepit: tanquam ad alicujus Aſtreæ Virginis Libram ac Lancem, ad æqvitatem, tenorem ac moderationem procumbere deinceps Fora non tantum Marchiæ noſtra, ſed aliarum debeant Provinciarum omnium; omnes novæ hinc ac neceſſariæ Conſtitutiones formari, cuncta, quæ dubia atque impedita eſſent, Deciſionibus complanari; ne in Jure verſari Incerto poſthac neceſſe ſit plurimis in litibus, ſed velut alii in ſuo libentes, ita nos Marchico ac noſtro Jure contineri cum ſumma animi voluptate ac fiducia poſſemus. Tandem poſt hæc omnia, quid dicam de novellâ & adolescente Republica? Quam niſi quis pertinere ad curam Principis ac ſeveram ejus providentiam exiſtimet, nã ille maximarum admirator rerum, oblitus originum & incunabulorum, ex quibus in faſtigium illæ proceſſerint, Pietatem ac Juſtitiam, omneſque ſummas Virtutes, Reipublicæ fontes æternos, uniꝰ malit eſſe ætatis, tam malè Seculares quia tam breves. Tamen non dicam, ſaluberrimo hõc maximoque in argumento, vel de Seminariis noſtris ac Ludis literariis, vel de Inclytis Almiſque Matribus Academiis; quarum Veteres, Senio venerandas, acceſſionibus refecit atque locupletavit; Recentes ac Novas à Se primum cooptatas, auguratò legit, dotibusque æternis inſtruxit Sed neque dicam de Emolumentis doctõrum virorum publicis, omni tempore vel conſervatis vel auctis, vel de integro proviſis; neque, de juventute univerſâ, in cuiusque Modici Magnique Ingenii cultum excitatâ munificè, ſeveris cõercitâ legibus, ad Belli ac Pacis artes, in ſpem Patriæ partesque Reipublicæ omnes, domi ac foris luculentè ſuſtentatâ. Quæ omnia, quamquam necdum omnia, extremis duntaxat nebulisquæ deſignata

gnata lineis, si in partes tributa suas & justam singularum magnitudinem deducta, sive per Species rerum, sive per Annalium seriem digesta forent, atque ab hoc Comite **THE SAURO**, quod adeò proprium ipsi ac singulare est, per rerum, quæ ubique abundant, infinitam pulchritudinem, omni verborum auro argentoque & sententiarum atque acuminum distincta gemmis atque luminibus, his certè vivis coloribus insignita, toto opere ac monumento inardescerent, optimo in lumine ad conspectum collocata omnium: quantum Instar atque Simulacrum maximi Principis universa Marchionum atque Electorum Antiquitas, quam absolutum Virtutis ac Fortunæ signum Posteritas omnis rata, hanc seculi nostri Notam ac Decus, suum etiam Præsidium ac Palladium venerari, occuparent. De eo tamen porro dicam, quod pertinere simul ad Comitem nostrum, **EMMANUELEM THE SAURUM**, ejusque Liberalem causam & Honorificam visum est, quodque ad occasionem Cōmunis de eo Voti invitare nos tam seriò debuit. Neque enim qualis primò in lucem venit tantus Auctor, aut postea jussus est exire in ora oculosque hominum, quanquam in cultissimis Italiæ ac Musarum sedibus; sic receptus est in Aulam Serenissimi **ELECTORIS**, sic habitus: sed detractò omni cultu viatorio, angusto illo ac tenui, in quo comparere tanto coram Principe verecundia esset, forensibus indui & cum toga incedere laticlavia cœpit: eum scilicet in modum, quo ex singulari beneficio ac gratia Principis decoratus, in publicum prodire nunc ad maximos quosque viros honestissimè, ad vulgus cum splendore atque admiratione posset. Ita in quam acceptus habitusque in aulâ Serenissimi **ELECTORIS** Hospes ille, cùm Bibliothecam invisere, ac sedem capere ibidem & domicilium jussus esset, priusquam honorem suum adiret, visus est lustrare pri-

re primùm hoc omne Palatium, structuramque tanti Operis velle. Quod cum in primo aditu, in Substructione statim, per omnes etiam gradus, tandem ad fores, nunc hilari, nunc tacita mente instar cogitabundi ac multa animo volventis, aliquando benignis nutibus ac signis, semper tamen veneratus esset: ubi cognoscere à deducentibus cœpit, quo loco haberi inter tot Myriadas Optimorum Auctorum illoque splendidissimo in confessu totius Antiquitatis & Temporum Nostrorum deberet; continere amplius lætitiæ pectoris sui non potuit, & familiariter nobiscum, etiam cum fiducia, loqui cœpit. *Quantum meruit de egregio publico, omnique serâ posteritate* ELECTOR *Serenissimus, vel hâc unâ mentis culturâ, à Se primo, intraque Aulam, & sanctissimum hoc Penetrâle, non receptâ modo, sed quod alibi à Conditoribus impetrari atatè non poterat, tam munificè Publicatâ; admisis ad eam tot Populis & Gentibus quotidie, Civibus ubiq, suis, nec minus Exteris Advenisq, cunctis.* Dum intentissimi ad hæc, pendemus ab ore tanti viri; ipse mox conticuit, & animam diu continebat: Non multò post spiritum ab altissimo pectore cœpit revocare. *Et miror, inquit, Augusti Operis ingenium. Quod sciatis, TOTUS HIC REGNAT APOLLO.* *Sive enim de cælo servem, ac regiones quaquà metiar; sive ambientes hac parietum, latera plagas mundi considerem ac Prospectum omnem; Operisque ipsius vel Substructionem vel Tabulata ipsa: provisum undiq, est per Apollinis artes HOMINI adeò TOTI; Corporibus pariter Mentibusque: UTRISQUE sua data insuper MEDICINA: OCULIS etiam DELICIÆ, ut PABULA ANIMIS quasita. Præstò est ubique, QUOD JUVET, QUOD OBLECTET. ALTERNÆ VICES Mortalium, ALTERNA TEMPORA.* Nolite,
igno-

ignorare aut Genium Loci aut Felicitatem Vestram. SACRARIUM quoddam hoc est, sed & DECUS. Alibi Scholam quarite in Bibliotbecis: hic estis in AULA. Læti ad hæc atque hilares, præcipuè summa perfusi voluptate tam singularis ac proprii nobis boni, quod aperire hic primum inciperet, hætenus nemini creditum, aut præ novitate approbatum; cum nec ipse dicendo pergeret, & nos plura jam exoptare simplicius paullò atque apertè videremur; Comes noster THESAURUS reductâ benigniùs animâ, Primus hic est, inquit, congressus noster, & longa restat audiendi mora. Nec mihi decòrum, quasi Cantilenam afferre ex Schola, atq; ut videar conductus esse ad laudes, & per occasionem eas promere tanquam ex codicillis, aut fundere statim sacco, non manu spargere ac serere velle inter sermones. Vix eloqvutus ista erat, cum paullo calidior quisquam, & qui omnia per abruptarum quæstionum fidiculas extorquere palàm solitus, Tamen, inquit, hac prima solum, in qua ingressus es, nobis explicato disertius. Videris enim omnia statim complecti animo, & per INSCRIPTIONES signare. Quas ipsas mirabimur amplius, cum quicquid primus dederit aspectus, id nobis quoque voluptatem ex Te contulerit. Cetera quidem, interiora suo tempore; satis deinceps longo nobis atque prolixo. Nihil ad hæc præfatus Hospes sapientissimus, nisi quod vultum converterat eundem ad Interpeltorem; Domicilium, inquit, hoc Musarum, ita positum est, ut Incolis atq; Habitatoribus Illis Tantisque, gratia manendi aterna; Visentibus, præter vota, qua fecerit quisq; pro Salute sua, etiam Innocua Voluptas oblectamento quasita sit: prabitore istorum omnium munifico, uno, quod dixi, APOLLINE. Neq; enim Chorus ille DEARUM in antris ubique ac specubus hospitatur; alibi Tempia & Basilicas poscunt, Arcibus Aulisque

augustissimis sedent. Opportunissimam igitur ex tot Palatiis, banc eadem Sacris illis Virginibus designatam video, non Equili impositam aut fabrū Officinis; non sub tecto, altissimis quancquam laquearibus, velut antris quibusdam ac specubus novis suspensum; sed revocatas inde cœlestes Nymphas, medio quodam, non minus libero puroque aëre, locatas esse; ut Sedes illis suæ, quas cepere amœnas admodum, adversus omnes coeli injurias, integrâ satis temperie ac salubritate, constarent. Primus enim, quod apparet servanti à cœlo, formosissimus equidem Apollo, à purpurante statim aurora, quadrigis suis invecus, idem ultimus devexo ad vesperam itinere, bis de die lustrat omne hoc Sacrarium: & ignes flammæque, medio urentes olympo, averti per oppositos amat parietes, accensumque aërem nunc intepefcere, nunc fuligines à se dissipari nocturnas. Quò clarior autem fenestris intrat altissimis, hòc serenat luculentiùs Musas suas omnemque hunc Chorum confertissimum, eò propitium magis ad suscitandos quoque hospitum & eorum qui adoratum veniunt, spiritus animosque scitote. Sacellorum alia fuit religio vetus, latebris omnia antrisque abdentium. Invasit a. atque obsedit iste, simul horror & Novenarum sororum cultum, malè ibidem habentium, & Salutatorum animos; indeque omnis squalor in studiis, omnis horror iste in literis pariter ac Sapientia. Quandoquidem verò porrectum in justam longitudinem hoc omne Templum est, opportunè admodum ab orientis latere toto aluit celeberrimum equidem à Marchionum sede, ac pro se ipso non ignobile flumen, Spreas, Sylvæ saltibusque inclytus; Civilis illius nuper apud vos belli & antiquis etiam temporibus, à profugorum securitate, à metu hostium transire volentium, à dolore sapiùs & vindicta pœnè famosus: qui proximo lapsu, Havelæ, post Albis decantatissimi quoque sub nomine

mine perfertur ad Oceanum. Hunc mediis ardoribus Phœbus in tenues evocat aurulas, & recreato per vapores aëre, calidissimo, jubet refrigerio fovere spiritus incensos atque à molestius ex astuantium sudorum dulcissima respirare flabella. At vero opposita à cœli plaga quàm latus excurrit prospectus intra meridiem illosque septem triones, tam in subjecto statim ac longius amoto locorum situ! Colles enim illi procul & undequaque ambientes sylva, quin harummet pars excisa ad regulam, & quasi interlucata, quid non revocant à longinquo voluptatis? Apollo ipse docuit hunc aperiri lucum, ut Musis non minus aliquid spectaculi afferat, quoties publico volupe sit, quam Aula; imò ut Aula ipsa cum Arce firmissima, Sedes scilicet Marchica cum oppido Castelloque Spandoa, quanquam aliquot miliaribus distita, vel interjectos supra exercitus maximos, continentientissima utriusque obsidione, invitis etiam & nunquam impedituris hostibus, absque ullo internunciorum ac tabellionum cursu, tamen sermonum uti commerciis tam noctu, quàm per clarum aëra, Epistolarumque argumenta sibi ostendere, mutuo vel Notis quibusdam vel ipsis etiam apertissimis Elementis queant, ab altissima turri utrinque suspensis & magnetica insuper arte, secretaque nihilominus fide, inter se conspirantibus. Ut taceam alia omnia, quæ extra has Apollinis artes, nunc Fumis, nunc Ignibus, nunc Plausibus Tormentorum vel Latitias publicas, Exceptiones Transitusque Maximorum Principum loquuntur, vel signa dare in bellis ac militia solent. Quas siue argutias commoditatum siue oblectamenta, cum Felicissimus PRINCEPS communicare etiam cum Musis suis dignatus sit, tanto latior Phœbus in vicē, quicquid circumjectum est Hortorum atque amœnitatis illius amplissima, mirum quantum irradiat mille vivis ac verissimis coloribus, omnique Florum siue ostro ac purpura, siue astris

ac sideribus medio die hoc pulcrius incensis atque ardentibus: Quicquid uspiam barum scintillantium gemmarum benignissima rerum parens ac natura, vel pratis ac campis, vel silvis ac montium convallibus, in aspectum atque usus protulit hominum; id omne hac sese maxima beataque infudit copia: ut, quæ disitis longè regionibus, per opposita sibi terrarum climata, quari à peregrinantibus solent, compendio quodam divite ac largissimo, hoc in agelli fundo soloque, & singula spectentur & omnia; nec tantum oculos pascant fessos à lectione ac fatigatos, sed inenarrabili suavitate perfuso omni hoc Palatio, recreent absumptos studio continente Spiritus, & tota meliore anni parte, à summo dierum quotidiano mane, blandissimis odoribus gratiam suam perspirent, atque hoc in Musarum Sacrario, velut aliquo plusquam sabao thure ac suffitu, has in propinquo Deas propitient. Putetis, non utramque modo Hesperiam, sed Indias immigrasse ipsas, cum omni copiarum, quæ illic proveniunt, Amalthæo Cornu; Floram autem has sibi cepisse aternas sedes, ut nascentium undique herbarum, vitium, arborumque gemmeis quibusque oculis Ipsa præsens ac prona allubescat, & in Ludis Sacrisque suis Adonidem illum atque Alcinoum, Cultores suos, pro omni Voluptate ac Commodis mortalium decertantes, Custos ac Præses invicem remuneretur ac coronet. Quo in jucundissimo Hortorum & quæ illic adolefcunt, Theatro confertissimo, cum idem Apollo Regnum suum atque Imperium omne exerceat, rebusque orientibus succum cuique suum & sanguinem, vitæ amsanè ipsam & fragrantissimas ubique vires sufficiat; quis eum non latetur & suas huc transferre unà sedes istas ad Musarum Tempia voluisse, ut latè regnator, muneribus donisque omnibus quaqua perpluat, seque non tantum Palatiis omnem sed Animis Mentibusque ipsis infundat? Quantopere Maximus Oratorum Sapientumque inter Quirites suos

suos Tullius, toties magno Casare major quoties Consul erat, gaudet debinc cum summis in Republica Viris, tanquā in hortis adeo suis, considerare hoc loco; de omni Literarum ac Studiorum Ordine, Modo, Partibusq; de Pace ac Bello; de Summa Rerum ipsā differere & conferre sermones sub aliqua annosa Quercu aut Platano illa, ad opacandum patulis diffusa ramis! quam & Plato olim eruditissimis doctrinarum fontibus magis quā aqua illa irrigatā, ab Attico verborum melle celebravit atq; aeternam fecit. Deferent, credite, Porticus suas, Lycea, & istas Ambulationes, Gracorum Philosophi omnes, tantaq; illecti amœnitate, abjicient sese in herbam cum sedatissimo Epicuro & bis recubare hortis volent; tantò dulcius, quo pulchrior & quasi picturata seges, de admirabili Natura rerum, non sita in sublimi, non à cœlo suspensam, sed expositam oculis in propinquo materiam, uberem illā ac salutarem, curiositati doctorum commendaverit, ac viros vigentesque Libros tot ac tantos, plenis undique pulvinis ac calatibus exhibebit ad sensum atq; ingeret. Apollo ipse Medicorum futuros greges nobilissimos buc in posterum arcesset, ut quas res in gremio suo Tellus fovit atque eduxit, mox ab incunabulis suis, per omnes incrementorum gradus effectusq; inspiciant, atque primum secreti aditum ad nos vel in ipsa Sacrarum huius Substructione aperiant. Quid enim cogitari divinius potuit, quam ut Pharmacorum Apotheca, Bibliotheca facta sit baiula? Apotheca Hortis sit contermina atque affinis, unde pleraq; Medicinarum genera sint petenda; Apotheca Medicorum ipsorummet Manus exercent, suas quidem, prescribendo, aliorum apparando; Apotheca, valetudinum integritatem servet ac procuret Invisentibus; firmatis eorumdem Corporibus Animos simul nobis vegetos in hoc delubrum mittat? ut hoc primo ac nativo robore suffecto, Virtus ac Sapientia Vires suas expediat omnes, & pulcrum istud in terris animal, quem vocamus Hominem, Deo efficiat simillimum.

Vix

Vixdum ea Novus Hospes elocutus erat, & videbatur
plura longè de Corporum Animorumque Contubernio,
tàm sapienter commisso, & operis sibi per vices manusque
traditis, multo fervore concitus, edisserere velle atque per-
orare : cùm ecce ! post Maximi ELECTORIS continentes à
mane Curas & expedita jam ad felices successus Consilia, post
defatigatos Cogitationibus Animos, lætissimo quodam velut
exantlati laboris triumpho, pro reficiendis Corporis simul
viribus, ad consuetas regales epulas Vasa conclamantur, &
in eodem argumento eandemque in sententiam, opportunissi-
ma facta discessio est.

JOH. RAUE,
*S. El. Br. Consil. & Biblio-
thecarius.*

Ad

Ad LIBRUM,

Gratulation de

PATRONIS.

*Tu verò latis exceptus ominibus, LIBER,
Procede in Publicum denuò, & vade quòvis liber,
THESAURI munus quondam ac donum,
Nunc THESAURUS Ipse.*

*Quem variè spectatum in partibus carptim suis,
Sacrum Publico fecerat Auctor admirandus,
Ipsique Reges & Principes Publico donatum
Sua jam extulerant cœlo per Operum Paradoxa,
De Tèmplis Aulisque sanctioribus latè renidentem.
At Tibi pòst in novi Corporis formam sic collecto,
Absolutique nunc partus prodituro in lucem,
Qua non gravis fortuna incubuit à Natalibus,
Mendoso quaquà; jam mutilo, jam depravato!*

*Hoc ROMA primum, quàm Culta olim, ingens dedit malum:
Roma, qua nostro iterum seculo, ut barbaris vetustioribus,
Præsules Maximos barbarè loqui ad Cultissimos Reges docet,
Et literas mittit, Infulis Apicibusque suis poenitendas.
Sed nec melius Te fatum Augusta Taurinensium mansit,
Novum quidem illud, sed idem satis inclemens,
Subrepente obliquâ semper ex transverso Nemese;
Qua nunc florentem licet pluribus, quàm antidbac, bonis,
Lumine tum contuita est tamen supercilioso.*

d

Tâm

Tam malè revocatum comparaverat Librarius,
 Ut Prostituto similior in Officiis, quàm Prostanti,
 Iniquis expositus chartulis & agrè obvolutus,
 Minutioribus ad hac compunctus à Typis,
 Planèque redactus ad minutias **THESAURUS**,
 Vel tenebras subieris, unde sperasses lucem.
 Istæ Typographus utrinque incusfit sed nec soli mala !
 Ergo caliginem rectè gravatus hanc indecoram,
 A quasi aspersam cauponantis Institoris,
 Ut tãquam Vulgaris liber in Umbra stares ad lucernulas,
 Furtivam quasi fœneratus ex Schola lucem,
 Has ultus amplissimè Contra scriptoris es Tui culpas;
 Et quâ circumfusus eras publica fuligine,
 Eandem rite oculis refudisti Curiosorum,
 Aegrius Te in animos legentum sic demisso,
 Ut iisdem, quibus impressus formis, simul oppressus,
 Oculisque subiectus quantumvis omnium ac fidis,
 Malè præbitus tamen, quia simul ereptus,
 Lateres aprico in Sole, tã asso quàm uncto.
 Quod umbratico latet sub pallio, satis latet.
 Criminiqve non parum distat inornata Virtus.
 Quicquid evilesce cupias in vulgus ac profanos,
 Id primùm aspernator ipse in publicum,
 Destricto semel honore, contemptus ad Sapientes pervadet.
 Hanc dudum questio injuriam literato orbe,
 Quâ sapius cœlestissimi premantur Ingeniorum partus
 Vinculusq; jaceret in publico hic etiam **THESAURUS**,
 Cùm detulisset Numinum fidus Minister ad Superos,
 Plenoque Majorum Minorumque Gentium Confessu,
 Omnes se muti mutuo increparent silentio,
 Omnium ecce! ad aureis vox quoque accidit improvisa,
 Toto

Toto pervagata, instar queruli murmuris, cælo:
INDIGNE, INDIGNE, THESAURO!

Sed ei vixdum exaudita, patente quaquà palatio
Succinit à dextris latior multò Fama;

TAMEN VINDEX JAM DATUS.

Extemplo præsentem intuiti omnes Apollinem,
Ac si remedium ab eo debitum, sic promissum esset,
Cujus maximè intererat, Erudita tueri Regna;

Tum verò Ipse, tanquam parum æquus Suis,
Quibus hoc mandatum à Mercurio esset commercium,
Quin tuas, inquit, culpas fers in publicum nobis.

Itane factitent præter propter Literas nostri Agentes in rebus?

Dum arma isti, dum ad arma Martium genus,
Et nos nostra conclamamus undequaque vasa;
Ecce jam proditi sumus aut perimus sub manum!

Quid reliqui putemus nobis ad posteros fore,
Si quicquid admirata quondam vetustas est,
Ipsis ab Enchiridiis conciditur in minuta,
Et manualibus damnata res omnes nostra,

His in libellis paullatim cum memoria subsident?

Nec tamen defectus eò cura sua est Phœbus.

Ne actum existimetis; adhuc bene res agitur.

Nisi quod arctæ Musarum res totâ sint Italia.

FARNESIORUM quid profuit THESAURO Nomen?

Quid tot sub Pontificibus Dignitates maxima?

Si Zappata sementi ratus non responsuram messem,

Idcirco tenui precio spes mercatus non magnas,

Modicum as hanc in Margaritam, non plura, contulit,

THESAURUM jam desperans, præsentem dum effodit?

Alius mihi alio querendus sub cælo Sequester est.

Emoventur axibus suis cardines terrarum,

d a

Effri-

*Effriguit Hesperia, traducta sub Boream est,
 Boreas amore nostri & ipse dudum ardet;
 Non Aetna, non Vesuvio sui tantum ignes,
 Hecla ipsi sub altissima Arcto flamma suppetunt.
 Non desperabimus foveri, quâ Virtus modo pertigerit.
 Vergente ad Oceanum Germania BRENNO AQUILINUS sedet,*
 Ille non minus à PACE, quàm à GALEIS OPULENTUS. *
 Ejus per Gentes Populosque & Nationes longinquas
 Meus quisquam geminus germanusque CONTRAPHOEBUS
 Tam latè Musarum sceptrâ inclytus moderatur,
 Quàm se fines in Occasum porrigit atque Orientem.
 Ille ipse MAXIMI ELECTORIS ADJUTOR MAXIMUS,
 Dum totus quaquâ tumet Orbis terrarum,
 Et apparatus secum arma luctantur ac ludunt,
 Intentus bis duris admodum Inanibus bellorum,
 Rebus ut consulat non minus interea nostris,
 Meo dudum instructus arcu ac felicibus telis,
 Istas brevi disjiciet tenebras THESAURI omnes,
 Et luce redonatum suâ Publico vindicabit.
 Adest, adest Voti Pararius nostri,
 Illustre Musarum Jubar, Marchiarum Sidus,
 Æviter nâ BLUMENTHALIORUM gente ortum,
 Fatale THESAURI, posthac melioris, lumen.
 Is florem Ætacula maximis donatum spebus,
 Cùm meliori terrarum Orbi, Europa toti, approbasset,
 Longinquis disitisque à PATRE dedicatus Populis,
 Quorum servaret Ritus & abditos Prudentia Mores,
 Germaniam ergo omnem, Italiam, Gallias, Hispaniamque,
 Et perosam trucibus Getis fortem Maltham,
 Inviictumque Armis pariter ac bonis ab Artibus Belgium,*

• MARCHIO & ELECTOR BRANDENBURGICUS.

• FRIDENREICH VILHELM.

In

*In Patria & Suos intropexisset salubres usus,
 Pòst, Magno adfertus in sanguinem SCHVVERINIO,
 Supte emerfus virtute pervasit in summum.
 Confident prope Gubernacula rerum Socer ac Gener,
 Alter Consilio maximus, alter Iuventute confusus,
 Senis Prudentiam Virile comprobat obsequium & Vigor.
 Qui Curis praeest, alterum adaptat Legationibus.
 Quas & hic obire dudum coepit plurimas & insignes,
 Easdem, quas olim peragrando emensus terras,
 Lustrare cum Imperio severisque pergit mandatis:
 A Marchico bellorum Fulmine, AQUILINO BRENNONE,
 Nunc Aquilonem missus ad Dania Regem,
 Nunc in Hispanias ad Catholicum,
 Nunc ad Imperii Romani Sacrum in terris Caput,
 Nunc ad Christianissimum Galliarum Monarcham,
 Sive illum malis Primogenitum Ecclesia laudari.
 Huc buc gravisima toties ferens mandata,
 Negotiorum arctissimos expedit nodos,
 Et quintum jam discessurus Gallis felix,
 Legati munus Domino allubenti resignabit.
 Hic ergo THESAURUM muneri laturus ac dono,
 Idem fidus Proxenetæ erit, idem Patronus alter,
 THESAURI Novus assertor ac vindex Secundus.
 Dixit & applausere omnes, totumque accinit cælum.
 Evax, THESAURE! Hac tua sunt Fata post fata,
 Ut multò clarior evaseris majorque Te ipso,
 Tanquam assolent Genii esse viventibus ampliores.
 Quàm pascet debinc animos THESAURI mens abstrusa,
 Reconditis quaquà deliciis stillans,
 Istudque labium Viri Attico perfusum melle,
 Omnibus tinctum Gratiis & Venere casta,*

Totus ipse Os cœleste ac Venustas ipsa.
 Nil amplius obstruxit luminibus character iniquus;
 Nullibi impeditus lector est aut fatigatus;
 Ipsi se oculi duces exhibent in Effata,
 Et recondita nunc ad Myſteria obtutu feſtinant.
 Reviviscunt à THESAURO sui nunc Reges ac Principes;
 Et quæ stupenda excitarunt olim monumenta.
 Totus à primordio Vetus ac Sacer Orbis,
 Exuvias iterum suas ponit reditque in pristina;
 Miratus atates suas & Temporum lapsus,
 Et quibus effulserit Heroum insignibus,
 Quasque impreſſerit ſeculis quibusque notas.
 Ipſe omnis Patriarcharum ſuas tributus in claſſes,
 Et per meritorum discrimina ordo pulcherrimus,
 Gaudet nova ſe reſpirare per Acroamata,
 Et hœc præcone tam Illuſtri placere vel Aulis.
 THESAURE, THESAURE, debemus invicem nobis.
 Nulli PLUS, quàm Marchiarum PRINCIPI MAXIMO,
 Nulli PRIUS, quàm laudantibus PATRONIS.

JOH. RAUE.

De

De
ORTHOGRAPHICA SCRIBENDI RATIONE
Auctoris pariter, atq; Editoris, PANEALBI; in bis
Inscriptionibus usurpatâ ac retentâ.

CUM Vir Consultissimus EMMANUEL PANEALBUS Inscriptiones has ab innumeris mendis Auctoris manu expurgatas, ipse diligentiam professus erratorum Typographicorum Corrector, ne sic tamen nobis profus emendatas dederit, quin horum simul indiculum, quamquam minimè omnium, reliquerit: monendus ante omnia Lector est de Etymologicâ & Orthographica scribendi ratione, quam sequutus est partim Autor, partim Editor; quamque immutare & corrigere velle, nostri arbitrij minimè fecimus: Quod suo ducti uterque ingenio, in quibusdam peculiariter, suis ex causis, ita senserint; in aliquibus gentis suæ morem servantes, alia diverso ab eruditis modo, alia etiam aliter aliterque, tanquam parum differentia scripserint, virgulis & accentibus signarint, commatis distinxerint. E quibus pauca in exemplum damus. *Hæreditas* per diphthongum. *Asilum* (refugium) per *i*. *Author*, *Authoritas* addito *h*. *Cychnus* aliquoties, alibi & *Cygnus*. *Emissichion*, absque aspiratione. *Celum*, *Celestis*, *Ceruleus* sæpissimè per *e*, rariùs per *æ*. Sic *Paramia*, contrà, *Celari* nescia virtus, pro *Celari*. *Phæbus* per *æ*. *Syncerus*, *Pyerius* per *y*, contrà *Siracusanus*, *Simbolicè*, *Limpha*. *y* pro *u*. *Pryna* pro *Pruna*. Insistunt *U* vocalem & Consonantem eadem figurâ non distincta; quod mutarum nobis est sæpe ex more eruditorum hodierno. Virgule seu Accentus additi sæpissimè, apud eruditos quidem citra necessitatem; in antepenultima: *Heycûleus*, *Insûbria*, *Fûnebres*, *Diûtinus*, *Iscâria*, *Nâustragus*, & sic in plurimis aliis. In penultima, tanquam singulari de causa. Ut *Iphigenia*, *Caducûs* (aliquoties, idque in versu.) *Asilum*. In ultima, citra necessitatem, *Præsertim*, *Exultim*, *Certatim*, *Diû*, *Sapè*, *Sirè*, *Ità*, *Dùm*, &c. aliquando etiam in Præpositionibus, *Ultrà*, *Extrà*, *Circà*, *Intrà*, *Suprà*, etiamsi præpositiones adhuc sint, nec in Adverbia degenerarint. Commata interferit Vocibus per *Et*, *Ac*, & *Que* copulatis, v. g. *Principi*, ac *Populo*: ille *Senator*. *Et* *Orator*. *Principi*, *Populoque* Minutiora his non curavimus, & aliqua ex iisdem inviti etiam correximus per consuetudinem nostram. Sustulimus autem Errata Typographica ab Editore annotata. Quibus aliqua etiam apud nos invicem irrepsērunt, quæ manifestissima, ut *Affabalitas* pro *Affabilitas* p. 8. lin. 14, *Manucordiata*, pro *Manucodiata*. 145. lin. 34. *Pupulli*, pro *Pupilli*. p. 134, l. 2. *bunemerito*, pro *benemerito*. 170. lin. 49. *monumentoquo* pro *que*. p. 44. *immorto*, pro *immoto*. p. 47. *partire*, pro *i*. *Scrytha* pro *Scytha*. p. 159, l. 8. pro *latranto*, le-

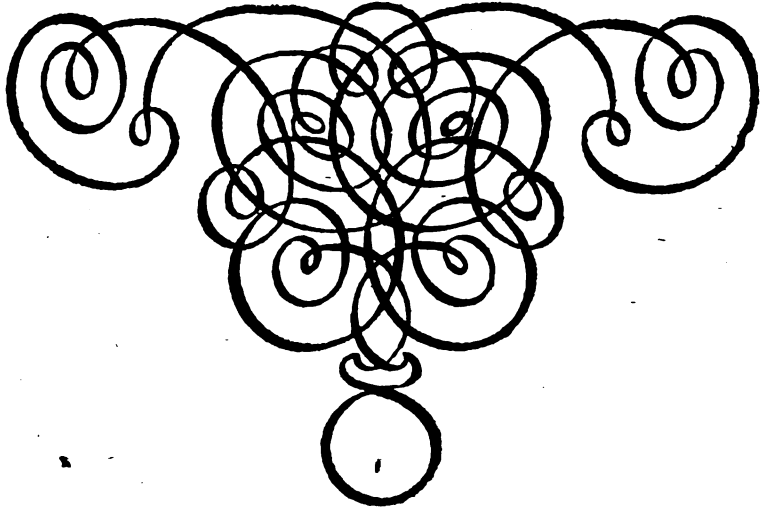

lege latrante. 161, lin. 7. pro *Matre*, *Marte*. 159 lin. 2. pro *Damon*, *Demon*. pro *magnus*, *magno*. 163. lin. 29. pro *avelisset*, *avellisset*. 170. lin. 21. pro *rediretque*, *rediretque*. 171, lin. 3, & 4. pro *Andromede*, *Andromeda*. 443. pro *Humbertus II*. *Humberti II*, 124. pro *Me lusao*, *Medusao*. pro *Divitii*, *Divitis*. 303, 17. pro *affi-*
nentes, *sustinentes*. p. 37.

Unum Typographi erratum, per-
quam feliciter commissum.

Pag. I, lin. ult. NE PRO NUMINE RECOLERETUR,
id est, *Vicissim Coleretur*,
cum saltem exstaret, COLERETUR.

Miratus sum, quid Typographo in mentem venerit, ut Compositum pro
Simplice, cum non invenisset, reposuerit. Perlecta Inscriptione, animadverti,
nihil potuisse elegantius dici atque acutius; ipsumque Auctorem, contra se
vocatam ad sententiam, probaturum fuisse hanc prolapsam
errore emendationem.

EMMANU-

**EMMANUELIS
THESAURI
INSCRIPTIONES.**

EMINENTISSIMO
AC REVERENDISSIMO
P R I N C I P I
HIERONYMO
FARNESIO,
FARNESIORUM PRINCIPUM
FAMILIÆ,

Primævâ e Stirpe, generosissimo Palmiti,
Qui cùm Gentilitiæ claritatis commendatione
Ab ipso Juventæ limine,
Purpureum ad Fastigium transilire meruisset:
Ducente tamen Virtute,
Gradatim scandere decrevit;
Ut singulis Ministeriis ,

X 2,

Sin.

Singula Nobilibus Exempla panderet.

Itaque;

Maximorum Quinque Pontificum emensus Regnum;

Primum in Camerali Athenæo

Tantâ Judicem integritate gessit,

Ut Libram ad æstimandas,

Gladium ad rescandas lites,

Fugiente ab Astreâ vindicasse, sit visus.

Tùm Rhætiam ad Rempublicam,

Cetu Lydios ad Lapides, missus;

Inalpinis illis Populis,

Virtutum exactissimis exploratoribus,

Non solùm approbationi, sed miraculo fuit:

Romæ deinde Gubernator,

Tantâ Prudentiâ Gubernaculum rexit;

Ut novo quoque hoc argumento,

Romam Urbium Caput indubiè crederent,

Qui tale Romæ Caput viderent:

Jam Episcoporum, & Regularium

Sacrae Congregationi aggregatis,

Superfluum esse Numerum docuit:

Cùm in Unius Pectore,

Tota posset Congregatio numerari.

Pon-

Pontificiæ verò Domus Magistèrium Supremum

Ita sustinuit;

Ut qualis esset Domus, ex Magistri Virtute:

Qualis esset Pontifex, ex Domus Disciplinâ

Cognosceres.

Tanta ejus ergo Merita,

Summam ad Maturitatem cum pervenissent,

Maturitatis colorem traxere, purpureum:

Ipseque

Inter Eminentes Rom. Ecclesiæ Cardines fulsit.

Cælesti plane Cardini similis,

Quòd Magnéticâ virtute Animos rapiat:

Hòc tantum dissimilis, quòd nunquam quiescat.

Bononiensem Legationem

Omnium præclarissimam,

Tanto Magnificentiæ,

Tanto Ingenii splendore, illustravit:

Ut Civitas illa Sapientiæ Mater,

Sapientum Patrem invenisse gestierit.

Cælo demum Romano redonatus;

Ministerium omnium difficillimum suscepit;

Capucinatorum nempe Ordinis Directionem.

Quis enim Sanctos dirigat, nisi Sanctissimus?

Summam itaque, summâ cum Dignitate, Pietatem:

Cum Nobilitate Doctrinam:

Cum Frugalitate Magnificentiam:

Cum privatâ Perfectione

Publicarum rerum sollicitudinem:

'Omnes denique Pontificias Virtutes,

Sine Pontificatus ambitu, complexus est.

Maximo ALEXANDRI SEPTIMI PONTIFICIS MAXIMI plausu:

Qui eos ad sustinendum Consilio Pontificatum elegerit,

Quos etiam Imperio sustinere posse, judicavit.

Tali ergo Principi

Bartholomaeus Zappata Bibliopola

Cum pro meritis Elogium pangere,

Ob Eloquii pauperiem nequeat;

PRETIOSISSIMUM ELOGIORUM THESAURUM,

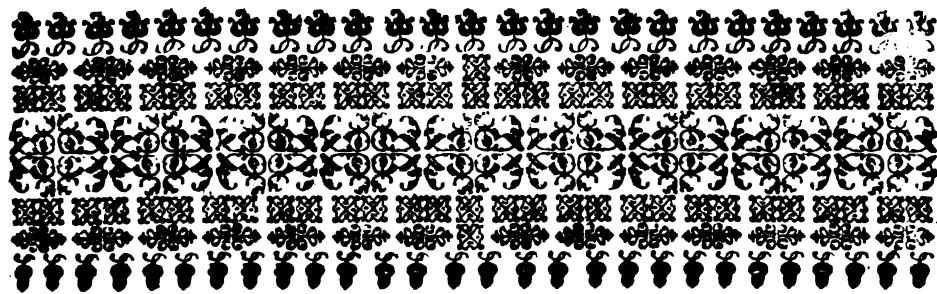
Quod ex Officinâ suâ nuper effossum,

Luci protulit,

Humillimè Offert.

Ema-

Emanuel Philibertus Pancalbus, STUDIOSO LECTORI.

UMANIS innata mentibus cupido est, praeclentium Artificum Vetusta perscrutari Opera, & veluti extincta Lipsana Virtutis venerari. Sanè Apelleo penicillo, vel Praxiteleo calo signata fragmina, situ licet, fumoque fœda, magno emptitata fuisse legimus, & inter pretiosa Penatium ostentui collocata. Ecquis autem eò pretiosiores **INGENIOSARUM INSCRIPTIONUM**, quam pictarum Imaginum reliquias esse neget; quò divinius est Illustrium Virorum Animos æternis consignare literis, quàm externis Corpora pigmentis adumbrare? Nam si pictura, elinguis Mima, humanos tantum actus indicat; Pictura vocem, eloquiumquè tradit Elogium. Si

Si marmorea Virtuti Monumenta statuuntur; Inscriptio Statuas erudit; Triumphales animat Moles; ingeniosa Sepulcrorum Marmora cum Viatoribus confabulari docet; ac felici Caelamo, veluti fatali Hermetis Caducéo conclamatos Heroum Manes è Libitina manibus eripit. Nam ille demum omnino mortuus est, qui Elogio caret.

Jam verò qualem hac Ætas, hac Patria, Inscriptionum Artificem ediderit, planè intelliget, qui EMMANUELIS THESAURI Inscriptiones, & Elogia, cum iis, quæ ante illius ævum legebantur, componas. Ut enim omnium primus, in suo de Arguta Loquutione Perspicillo, Metricas Tabulas excogitavit, quæ anabolicum, & effusum Orationis Characterem, concisâ quadam respirationum morâ recrearent, & aurium harmoniam oculis ostenderent: Idemque primus melleam Metaphora suavitatem abditis è fontibus reclusit: ita suis in Elogiis duas res Lapidariæ maximè proprias, maximeque difficiles, Argutiarum delicias, cum Argumentorum tetricitate, conciliavit; totamque LAPIDARIAM, olim planipedem, horridam, & emortuam, vegeto quodam spiritu implevit; cujus admiratio innumerabilem Imitatorum numerum suscitavit. Itaque de illius Inscriptionibus, seriò fortasse dixisset Plinius in Prefatione: Dignas esse, propter quas vadimonium deferatur.

Optandum igitur profecto foret, ne tam præclara Opera Opificis obitus efficeret pretiosiora: nimis enim caro emitur auctoritas Operi, ex Authoris cinere: & sanè immortalis esse mereretur, qui alios facit immortales. Sed noster interim Author, Afræ instar Avis suorum sætuum desertricis, per pauca suarum Inscriptionum Autbographa sibi reservavit; cum, ut ipse affirmat, gravius illi sit dictare, quàm obliuisci: multoque gravius in tanta locorum, viarumque varietate, immensum charthophylacium, Scitharum more, circumrotare. Itaque,

que, ne multorum annorum, imò totius vita labor interiret: ac præsertim, ne quos suis ipse Inscriptionibus æternos fecit, æternitatem amitterent: Studioforum, amicorumque plerique, tum præcipuè Vir Clarissimus JOHANNES TARINUS, qui Senatoria negotia dulci Musarum otio interpolare solebat, ut harum mihi vindictarum sollicitudinem assumerem, assiduis sollicitationibus insistere. Primò, quòd Librum suum de Argutia diu sepultum, ut idem Author evulgaret, ego ipse obtinueram. Deinde quòd illarum Inscriptionum multa exempla, diligenti collecta opere, domesticum veluti Thesaurum asseverabam. Denique quòd dum illius Inscriptiones multi mendosis ab exemplis, mendosius exscriberent, mandarentue Typis; commune Musarum votum fuit, ut volumen aliquod emaculatum, & sincerum securis oculis legeretur. Idque à me facilius sperabant, qui, si qua imparitas in chirographis, vel obscuritas in sententiis inveniretur, familiari quadam confidentia, viri sententiam Authoris, ut Editus Oraculum poteram explorare.

Accinxi me igitur gravissimo, sed gratisimo Operi; excussi mea scriniola, & undecumq; quantas potui Authoris hujus Inscriptiones, & Elogia, vel expressa Typis, vel impressa Monumentis, vel appicta Parietibus, vel inarata Paginis perquisitè adlegere curavi; atque ea, ne congestitium sine calce sabulum adaggerarem, in solidum, nexumque Corpus compegi: & promiscuam multitudinem, sub certa Titulorum vexilla, qua subsequens pagella dabit, centuriavi. Tum sententiarum, & eruditionum obscuritatem illuminare studui; ut non amanuensis, sed glossographi ministerium tibi videar prestitisse. Scio equidem huic volumini alterum quandoque posse astrui Volumen. Nam Pontificum stemma, Author ipse diu premit, antequam promat. Multa deinde Elogia, veluti Sibilla folia, passim, sparsimque volitantia, diligentiam meam effugere.

(:)

Nul-

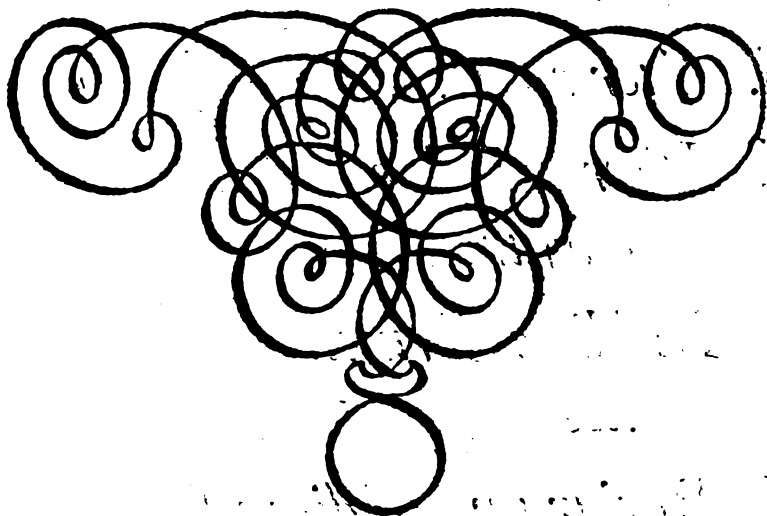
Multa præterea, cum aliis plerisque ejusdem calami laboribus impudentissimi Librorum, tanquam Liberorum plagiarii (ut ait Martialis) furtim abduxere: Legis Julia rigore profecto digni. Multa denique in hac sua Hesiodi senectâ, in dies calamo succrescunt, ut Principi (qui suo tantum utitur Apelle) obsequatur; vel rogantibus Amicis affluat; aliis enim ditescunt Thesauri, non sibi. Sanè in hoc Volumine non leges Virtutes Insulatas, nec alia quadam Elogia, Italis, Germanis, Lugdunensibus Typis ejus Inscriptionibus affuta; neque enim vult hic Author, vel supposititios fovere factus; vel Æsopica Cornicis instar, alienis ovare pennis. Contrà verò insignem Belga cujusdam suavitatem rideas; qui Patriarcharum Stemma totum ex Lapidaria prosa in hexametros versus transformatum, & elegantibus lemniscatum Imaginibus Brabantia Archiepiscopo Cognato suo, ut ingenti sui specimen, dedicavit. Quod sanè plagium præter sententiarum deformitatem, vel sola utriusque Codicis Inscripção ex Annorum supputatione facile arguit.

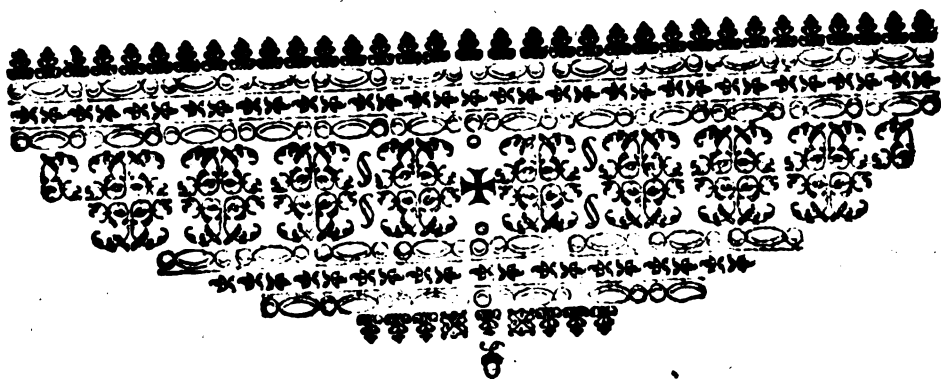
Neque tamen mirabere, si Author ipse, arguta quadam sua lumina ex una in aliam Inscriptionem quandoque inseruerit. Primum enim, similitudo materia, similitudinem Argutiarum non rarenter suggerit incogitanti. Ac si dua mentes in eandem sententiam facile coincidunt; multo facilius mens una secum ipsa (præsertim cum Argutiarum genera non sint infinita) coincidet: quod in iteratis Virgilii, & Homeri Carminibus observarunt. Deinde cum Inscriptiones sæpe fuderit momentanea ex occasione statim perituras; mansuras alias, & æternas: injuriam nemini fecit, si mortuarum gemmis, superstites exornavit. Nihil certè alienis è loculis, sed suo sibi de Thesauro, mutuatus. Quòd verò in hoc Volumine aliquid à prima origine immutatum legas, Authoris genio tribuendum. Non enim Apellem imitatur, qui sua statim mirabatur utcumque pingeret: sed Protogenem, qui penicillo, ac deletili spon-

*spongiâ semper paratâ; nunquam de tabula manum. Nam
 insanis mentibus prima; sanis ultima cogitationes sunt melio-
 res. Audivi etiam qui omnibus in Elogiis, suorum Caesarum
 stylum maximè quærent. At ille contrâ maximè miratur,
 quod illa fuerint admirationi: easque nugas, & puerilitates
 vocat, materia tantùm gravitate fultas. Illud sanè sape me-
 morat ex Aristotele, de decoro in eloquutione differente. Viden-
 dum est, sicut Juveni purpureus color, ita seni quid conve-
 niat. At Juvenes, Authorem semper juvenescere marvelle-
 nt; iisque gaudent, quæ ipsis, cum senuerint, displicebunt.*

*Tu verò studiosissime Lector, valeto, & fruitor hac meâ
 non levi, non inutili diligentia: unoque te Libro divitem puta.*

*Piscatore illo sanè beatior, qui Thesaurum adducto in
 Reti cùm reperisset, Valet, inquit, retia; satis bo-
 die sum expiscatus.*

TITULORUM INDEX.

- I. *Fúnebres Apparatus.* pag. 1.
II. *Natalitiæ Pompæ.* pag. 35.
III. *Sacræ Celebritates.* pag. 51.
IV. *Literarii Apparatus, id est*
Cæsares. pag. 71.
V. *Publicæ Principum Receptio-*
nes. pag. 94.
VI. *Regiarum Ædium Orna-*
menta. pag. III.
VII.

VII. Thesium Publicarum Parerga.
pag. 185.

VIII. Illustrium Virorum Elogia.
pag. 203.

IX. Rerum, Locorumque Inscriptiones, & Monimenta. pag. 251.

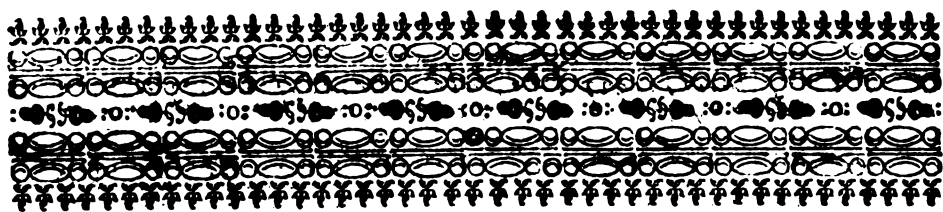
X. Inscriptiones Historicæ, id est, Patriarcharum Genealogia.
pag. 271.

XI. Inscriptiones adstrictæ numeris.
pag. 431.

(.)3

AP-

APPROBATIO.

Cum, jussu Excellentiss. Domini D. Magni Sabaudiaë Cancellarii Jo. Baptistæ Buschetti, fasciculum hunc eruditissimarum Inscriptionum diligenter evolverim, quas è divite gaza Illustriss. Comitis D. Emmanuelis Thesauri depromptus, atque olim, pro re nata ab eodem sparsim editas, tanti Viri perpetuus demirator, & cultor Perillustis D. Emmanuel Philibertus Panealbus, in hac Taurinensi Academia Juris Cæsarei publicus Professor, in unum collegit, ad uberiores Reipub. Litterariæ utilitatem, nihil in eis nisi aurum purum putum inveni, ad Lydium jam Romæ lapidem probatum. Itaque enim, toto opere, certat cum ingenio prudentia, ut nescias utri primas deferas. Aureum planè opus, & prælo dignissimum. Quamobrem, meo quidem calculo, vel aureis typis recudatur licet, nec semel, sed centies. Pugillus gemmarum est, & siquid uspiam gemmis pretiosius invenitur. Tantis opibus ditari Respubl. potest, lædi omnia non potest. Taurini 27. Octobris 1666.

MARIUS CLEMENS BARATTA,
è Societate JESU Theologus.

Imprimatur.

FR. THOMAS CAMOTTUS,
Inquis. Taurini.

Permittitur Imprimi

BUSCHETTUS.

FUNEBRES APPARATUS.

EXTREMI HONORES.

PHILIPPO III. HISPANIARUM REGI,

Mediolani celebrati die VII. Idus Junij

M DC XXI.

RE GII Funeris apparatus universus, quoad rem literariam; Prorégis Supremique Concilii voto, unicum Authoris hujus calamum sensit; ab omnibus faciliè agnoscendum. In exteriori Metropolitanæ Basilicæ prospectu, inter gemina Mortis simulacra, horribilium præconum speciem referentia, invitamentum hoc, ex vetere Indictivorum Funerum formulâ, legebatur.

EXEQUIAS MOESTISSIMAS REGI VESTRO,
O CIVES.

HUC VOTA, HUC LACRYMAS.

QUI MAGNA DABAT, MODICUM PETIT.

Sub intimâ Templi Testudine, ubi supra Tumulum flammifera surgebat Moles, Sepulcrales Inscriptiones quatuor; quid à *Cælo*, quid à *Virtute*, quid à *Fortunâ*, quid à *Naturâ* in Regem collatum fuisset, complectebantur: quarum prima, Filii nomine, Pyræ frontem occupabat.

PHILIPPO III VERE CATHOLICO;
REGNORUM, ANIMIQ. AMPLITUDE COËLITUS DONATO,
UT NUMINIS CULTUM UBIQ. GENTIUM PROPAGARET;
SED PRÆMATURE TERRIS EREPTO,
NE PRO NUMINE RECOLERETUR:

A

PHI-

PHILIPPUS IV. PATERNORUM REGNORUM HÆRES,
 SED REGNIS CARIORE PATRE SPOLIATUS;
 UNICUM DOLORIS SOLATIUM NACTUS, DOLOREM,
 PRO LACRYMARUM ILLECEBRA TUMULUM PONIT.

Secunda, Proregis nomine.

PHILIPPO III. TER MAXIMO,
 ARMATIS PACATISQ. VIRTUTIBUS ITA INSTRUCTO,
 UT EJUS ARMA,
 NEQ. TEMERE NEQ. TIMIDE COMMOTA,
 AUT VICTORIÆ DECUS, AUT PACIS SECURITATEM,
 ORBI SEMPER ATTULERINT,
 COMEZ SOAREZ FERIÆ DUX DESOLATISS.
 BELLO PACIQ. IN INSUBRIA PRÆFECTUS,
 DOMINO SUO CLEMENTISSIMO,
 UBI DE GERMANICA VICTORIA
 TRIUMPHALEM PARABAT MOLEM, FUNEREAM P.
 HEU PRÆPOSTERA FATA!

Tertia, Mediolanensium nomine.

D. PHILIPPO III.

REGUM FELICISSIMO, FORTUNATISSIMO;
 QUI SUA FELICITATE, ORBEM FELICEM FECIT,
 ET FORTUNARUM TRIBUTIS, TRIBUTARIOS FORTUNAVIT;
 CINERIBUS ETIAM FIDELISSIMI MEDIOLANENSES,
 INFELIX LACRYMARUM VECTIGAL,
 QUOD VIVO NUNQUAM SOLVERANT, EXTINGUO SOLVUNT.

Ultima, Orbis universi nomine.

PHILIPPUS III. OPT. MAX.

NATURÆ DONIS OMNIBUS CUMULATUS,
 IMPERATORUM, REGUMQ. MAXIMORUM
 FILIUS, GENER, PATER, SOCER,
 QUI SPECIEM IMPERIO, QUOD A NATURA ACCEPERAT,
 ET INGENITAM STIRPI GENEROSITATEM
 LIBERIS PARTITUS;
 UT NATURÆ AUTHORI, QUOD A NATURA ACCEPERAT;
 RESTITUERET,

MOR.

APPARATUS.

MORTALITATIS IMPATIENS,
UTRUMQ. ORBAVIT ORBEM;
AB UTROQUE DEFLETUR.

Circa funebrem Thalamum *Parentales Umbra* quatuor angulatim sedebant, habitu vultuque flebili: & suum cuiusq; Heroicum symbolum in Clypeo pictum, lugendi materiam præ se ferebat; addito Disticho ad explicatum:

I.

Philippus II. Defuncti Pater, suum in Clypeo Symbolum gestabat: *Apollinem quadrigas agitantem*: additis literis, **JAM ILLUSTRABIT OMNIA**:

Jam lustraturum dicebas omnia Solem,
Lustravit subito, sed subito occubuit.

II.

Carolus V. Avus; Herculeas gestabat *Metas*; cum dicto, **PLUS ULTRA**.

NON PLUS, Alcides: PLUS ULTRA, Carolus. At Mors,
PLUS ULTRA NEMO progredietur, ait.

III.

Philippi II. Proavi Symbolum, *Eques cataphractus*, sic inscriptus, **QVI VALET**.

Qui valet, armigeros Rex dejicit Armiger omnes:
Mors tamen, heu, Reges dejicit Armigeros.

IV.

Maximilianus Imperator Abavus, Rotatum Horologium, hoc lemmate animabat: **IN TEMPORE**.

Sol cadit Austriacus: medias stylus indicat horas:

Natura leges, Maximiane, ruunt.

Alludebatur ad ejusdem Cæsaris Apophthegma: Nam Urbes ingrediens, & publicum Horologium dissonaret, dissonam legibus administrationem illius Urbis coniecit. Simulque ad præcelerem Philippi Regis obitum, meridianam ætatis lineam vix contactam.

Basilica Ornamenta.

Ingentibus peristylly columnis affixa *Regis Insignia* inter trophæa. Regall finiebantur Thiaræ: unde tanquam è caudice, arboreſcentia *Candelabra*, crebris funalibus: Templum studiosè contenebratum, meridiano veluti fulgore illustrabant. Intercolumnaribus autem in spatiis, singulæ *Regis Virtutes* à singulis Provinciis, lugentium instar Præficarum, arguta Inscriptione memorabantur. Singulas verò Inscriptionum Tabulas gemina claudebant *Epigrammata*, & *Heroicum Symbolum* unum Clypeo, eidem Virtuti consentaneum.

A 2

Inscri-

1.

De Regis Religione.

REGUM RELIGIOSISSIMO PHILIPPO,

*Quod vera Pietatis instinctu,**Ut intaminatum Catholica Fidei candorem tueretur,**Mors, ut ore nigerrimam Mauritanorum Gentem,**Ab Australi Orbe ad Hispanas Urbes afflatam,**Austriaco spiritu antiquas ad solitudines disflaverit:**Hispanum Regnum**Post adeptam Securitatem, Amisso Securitatis Authore,**Beneficii recordatione laetum, praesenti jacturâ consternatum;**Infelices luctus, felicitati pares**Rependit.*

Religionis causâ Mauros abigit.

*Austri fœda lues, Regum timor, Infera pestis.**Ceu niger Herculeum per Mare Fumas abis,**Victori & Victis omen de Nomine cessit:**Dici Austri Domitor debuit, AUSTRIACUS.*

Religionem propagat.

*Religio auspiciis Orbem Regalibus implet:**Et qua Religio Regna, Philippus habet,**Et Deus, & Princeps alternò munere regnant,**Nam Deus huic Orbem subjicit, iste Deo.*

Symbolum.

*Ciconia Pietatis Imago, Africos Serpentes rostro insectatur, cum***Dicto: DONEC CONFICIAM.** Virgiliano alludens carmini de Cico-*nia, quæ tranquillo Vere ad nos ex Africa velut triumphatrix adventat:**Candida venit Avis, longis invisa Colubris.*

II.

De Amore erga Subditos.

AMANTISSIMO PRINCIPI.

*Qui, ut Amor in suos totum ejus Pectus impleret;**Totum sui Amorem à se procul expectoravit:**Et reciproci Amoris congeminato miraculo,**Omnes in unius pectore,*

Unus

Unus in omnium Pectoribus, vixit.

Redamantissima Insúbria;

Non pium experta Principem, sed Patrem;

Quod ultimum est amantium munus,

Cineri lacrymas donat.

Ad Captivorum vindicias, bis Africam invadit.

Ut pia Barbaricus exolvat colla catenis,

Neptunum Hispano Marte, Philippe, quatis.

Commutare potes, non solvere vincula Vincis:

Qua tulerant collo vincula, corde ferent.

Tricesimo altero die Martii è Terris migrat.

Vernus inaurato radiat dum vellere Phœbus,

Rex Cælum aurato Vellere cinctus adis.

Horridus infaustus errabat cursibus Annus:

Sidere debuerat nobiliore regi.

Multipliciter hoc in epigrammate ludit Auctoris ingenium. Primò respicit Arietis Signum, cui Astorum Principatus, & Anni auspicia tribuuntur. Deinde priscam fabellam Arietis aurei Velleris, in huiusmodi Asterismum conversi unde Torquatorum insignia, Burgundi Duces, & Hispani Reges, Jasonis strenuitatem profitentes, assumpserunt. Denique illius Anni sævitiam, non uni modò, sed pluribus Principibus Populisque fatalém.

Symbolum.

Aurei Velleris maximus Torquis Regum Hispanorum: Zodiacum imitante gyro: ac Sole super Arietem promicante. Dictum: AMICO SIDERE. Quasi amicior Anni Auspex Cælo suffectus sit, Rex ipse.

III.

De Clementiâ.

Ac quidni Amores pareret Clementia, Gratiarum Patens?

CLEMENTISSIMO igitur REGI,

Quod Innocens Ipse, at in Nocentes aquissimus;

Tàm flagitia quàm supplicia perosus,

Malorum pœnitentiam maluit quàm pœnam:

Afflictißima Hierosolyma,

Inclementissimi Ergastula Tyranni;

A 3

Nimis

*Nimis diu suorum scelerum pœnas à scelestis perpeffa:
Nimis festinè sublato Vindici suo,
Lacrymas post vota profundis.*

Clementiam diligit.

*Pulchra Soror rigidi sit cùm Clementia Juris:
Hac tibi sola placet: huic tua Sceptra placent.
At ne se immeritò spretam Soror altera dicat,
Rex aliis Clemens, ipse tibi es rigidus.*

Æquitatem mavult quàm rigorem.

*Cum luci atque umbris æquum Sol dividit Orbem;
Nec calor exurit, nec gelat Arva rigor;
Tunc Regi placuit Cœlestis Regia: Namque,
Rex justè, summo Jure Tyrannus agit.*

Designat Regis decessum, vernali Æquinoctio.

Symbolum.

Irata Tygris, propriâ imagine in speculo conspectâ, misceat: cum
Epigraphe: **TARDATUR IMAGINE FORMÆ.** Sumpta ex Clau-
diano: qui eadem est comparatione usus 3. de Rapt. Proserp.

--- Jam jamque hausura profundo
Ore virum, vitrea tardatur imagine forma.

IV.

De Severitate.

*Neque tamen Clementissimum Animum
REGIA Deservit SEVERITAS,
Ut Potestatis contemptores Potentia comprimeret,
Et JUS sacrum VIS sancta tueretur.
Itaque ne Sceptrum quidem frangere dubitasset;
Dum pervicaces impiorum cervices frangeret;
Quibus Clementia, Dementia est:
Hinc gemella Sorores Sicilia & Sardinia,
Hispani Sceptri vel solâ umbrâ
Ab infreni Piratarum petulantia sospitata,
Sospitatoris tumulum gratis lacrymis spargunt.*

Contra

Contra Eidei perduelles sævit.

*Jam, jam, Sacrilegi, Terra insonat, attonat Æther,
Undique Philippi tela facesque volant.
Patria pallentes sub Tartara condite vultus;
Hunc tantum Austriaci non temere locum.*

Pontificis defensor, obeuntem sequitur.

*Dum simul in Cælo surgens Jovis Ales, & Anguis:
Exiguâ surgunt Hercules Astra morâ,
Sunt ea Pontificis: sunt hæc insignia Regis,
Rex igitur fidus Pontificem sequitur.*

Pauli Quinti stemma gentilitium fuit Aquilæcum Dracone. Hercules verò Philippi III. Heroicum Symbolum. Apud Astronomos, ascendente Aquilâ & Dracone, ascendit Hercules.

Symbolum.

Histrix sua tela jaculatur, Verbis ex Histrice Claudiani libatis:
SOLERTIA DESTINAT ICTUM. Mirum enim quantâ vi quam-
que rectâ Fera illa feriat.

V.

De Authoritate.

*Hinc illa Amoris ac Potentia Filia,
PHILIPPI AUTHORITAS;
Qua tanta fuit,
Ut voluntarium in obsequium Populi omnes,
Moti simul ac moniti, parere certi, aut perire;
Ad pericula & cades,
Cupidinis quàm ad congiaria convolarent.
Hanc obsequelam Neapolitana præsertim Natio,
Omnibus in bellis suo sanguine conscriptam,
Subscribis lacrymis.*

In suos Authoritas.

*Rex velit; Hispanâ liquidus trabe vapulat atlas,
Rex velit; arctoâ sub nive candet Eques.
Frustrâ, Nile Pater, caput inscrutabile condis:
Rex velit; educes, abdite Nilo, caput.*

Etiam

Etiam defuncti Authoritas.

Pertinax Terras filo rapturus ad astra,

Astr.: Syracusus si petisset, erat.

Verius ac placidis qui movit nubibus Orbem,

Rex animos Populi, dum petit Astra, rapit.

Archimedes jactabat, se Terram è centro moturum, si pedem extra Orbem poneret.

Symbolum.

Rex Apum, specie insigni, examen ducit: ad Virgilianum carmen respiciens, de Apicularum obsequiis suum erga Regem.

Ut cum prima novi ducant examina Reges, &c.

Epigraphæ: **QUA SE GUMQUE FERAT.**

VI.

De Affabilitate.

Quid verò mirabilius, quàm tanta Majestati cognata

PRINCIPIS AFFABILITAS?

Qui supremo in fastigio sine fastu

Imperio Maximus, affatu aqualis:

Regiam gravitatem sociali facilitate ita condit:

Non ut se minoribus, sed minores sibi peraquarit.

Nam Regios suos mores in minorum pectora transfundens,

Cum Regibus Rex imperare videretur:

Non demisit Majestatem, sed auxit.

Tam humano igitur sub Principe barbaros exuta mores,

Olim bruta & frendens Socotora:

Humaniore voce, sed lacrymabili,

Amissum luget.

Affabilis etiam Reis.

Armans Sceptra manum, mulcet Clementia linguam:

Inde timor miseris, hinc amor exoritur.

Quàm brevibus spatilis asilum à Judice distat?

at linguam fugiant, qui timere manum.

Rex affabilis moritur.

Plus tua quàm pridem Rhodopæi carmina Vatis,

Mulcebant animos dulcia dicta feros.

At te

*At te Mors rapuit : nunquam raptura, Philippe,
Auribus, aut oculis ni caruisset, erat.*

Symbolum.

*Magnes, sive, Herculeus lapis, appensus : & varia ferri ramenta
ad se alliciens : facundia Imago, ob quam Poëta confinxere, aureis Carenis, ab
Herculis ore prodeuntibus, Homines raptos. Quod magis defuncto Regi con-
gruit, qui Hercule pro Symbolo utebatur ; Sententiam indicabant hæc literæ : VI
SVAVI.*

VII.

De Beneficentiâ.

Dulcius tamen quàm linguâ Populos illexit

BENEFICA PHILIPPUS MANU.

Cui, cum novi nati essent orbes, ut eos aleret :

Perpetuis commeatibus utrumq, Orbem connexit :

*Et citius impetrantibus, quàm implorantibus Populis,
Extumulatum America Argenti in Europam fundens,
Europæam ubertatem Americas in solitudines refundit.*

*Et gemini Orbis divitiis unâ Manu distributis,
Noverculam Natura inaequalitatem, Paternâ caritate supplevit,
Hinc inhumana olim Brasilia, ab humano pastu
Ad humaniorem frugem revocata :
Quem suo Sole felicior habuit, extinctum deslet.*

Providus Rex moritur.

Quas nequirit Cælum milleno Sidere Terras,

Solus, & immotus, conspiciendo beas.

Invidus ergo tuos oculos ut vidit Olympus ;

Hæc, ait, astra mihi sunt opus ; & rapuit,

Ad erudiendos Indos commeatus suppeditat,

Ut nigri auratis ornentur moribus Indi,

Aurum rependis Indicum.

Hispanas recipit remeabilis India gazas ;

Ergo tributa fœnerat,

Symbolum.

*Fons saliens ; multifloribus Elicibus circumpluente aureâ lymphâ,
cum dicto, NIHIL SIBI. Appositè ad Hispani Regis liberalitatem, cujus
flumina auro scatent : sumptâ ex Claudiano allegoriâ.*

B

Præcep

*Præceps illa manus fluvios superabat Iberos,
Aurea dona vomens.*

VIII.

De Prudentiâ.

*Quanta verò fueris gravissimis in Rebus
PHILIPPI REGIS PRUDENTIA,
Gemino exemplo tuo vel invita testare Africa.
Primum, quòd Hispaniâ, quam fœdaras, expiât,
Antequàm Famam acciperes, tuâ te Montis fardivit;
Deinde, quod Arces duas, Classium Syrtes,
Antequàm timeres, justissimè occupavit.
Quòd summo consilio confecit; aeternum docet,
Quòd integrè te non subegit? aeternum luge.*

Solertissimè Mauros abigit.

*Edicti vix prima tui Vox attigit aures;
Turba per Occiduum jam fugit atra mare.
Quid non consilio vinctes? Tua sola, Philippe,
Vox potuit, Proavum quod nequiere manus.*

Prudentissimis Heroibus commoritur.

*Humanos statuens Numen componere mores,
Advocat è Terris Nobile Concilium.
Magnus Caesar abit; Prasul tùm Maximus; inde
Dux Magnus: Regum Maximus hic decrat.*

Symbolum.

*Solis radii cavo è speculo in unum coëuntes, Armorum fascem combu-
runt: Verbis ex Virgilio decisus: CURA HUC TRADUCITUR
OMNIS. Quò sua quoque cogitata omnia, tanquam radios ad punctum, Pa-
cificus ille Solymorum Rex dirigebat: Arma & Scutâ comburet igni.*

IX.

De Fide Publicâ.

Revixit tandem

PHILIPPI REGIS EXEMPLO FIDELITAS.

*Nam cùm faciles Principum aures
Aulicorum Histriionum dulce acroâma demulceret,
Fidem Publicam, Publicanorum esse Virtutem:
Ac Regia libertatis tesseram posse peierare.*

Hanc

*Hanc tamen ille,
 Ut Promissorum Arrham, Promistentium Aram,
 Imò Sanctissimum Regii pectoris Numen,
 Tam Religiosè coluit;
 Ut aeterno depangens Clavo quod lingua promississet,
 Etiam fœdifragis infractam servaris Fidem.
 Norunt Belligera Belgii Provincia;
 Quæ vires in armis, in Induciis Fidem.
 In utrisq. Pietatem experta,
 Cum lacrymis fidem faciunt.*

Rex Fidem servat.

*Non tibi colla Phison; digitos non ambiat Indus,
 Non Rubri Cblamydem cara pericla Freti.
 Non tibi firma Fides Regali in pectore fulget:
 Vilior est omnis hoc Adamante lapis.*

Ætate mediâ moritur.

*Fallere promissum, Natura legibus obstat,
 Et Regi borrendum, Rex ais, esse nefas.
 At Natura tibi quæ tot promiserat annos,
 Jam secat: baud legi paruit ipsa sua.*

Symbolum.

*Carbasus Amiantina, inter flammæ. Consonant Verba, SEMPER
 CANDIDIOR. Staminis genus est, ex friabili quodam lapide, igne incombu-
 stum, imo candidius; verum Fidei specimen,*

X.

De Moderatione.

Majus Miraculum fuit

IN MAXIMO REGE MODERATIO.

*Nam cum Imperii atq. Flammæ immetata Cupiditas sit:
 Et nobile Vitium, augustâ Potentiâ velle augeri:
 Non enim quod adest, placet, sed quod deest.
 Hic Regnorum magnitudine Reges omnes supergressus,
 Artis adeo limitibus Cupiditatem coërcuit.
 Ut Imperandi mensura, ab ejus Imperio;
 Cupiendi Moderatio ab ejusdem Cupiditate, peti posset,
 Tanta Modestia Testis Navaria:*

*Ubi Regia Potentia, crescendi opportunitate sæpè neglectâ ;
Suis, se finibus, sine finitimorum timore, continuit.*

Imperii Cupidinem cohibet.

*Carolus Herculeo quas sustulit Equore Metas,
Perscribis menti, Magne Philippe, tua.
Tollere qui potuit, fuit Hercule fortior: at qui
Has tibi præscribis, fortior es Carolo.*

Moderatus Rex præmaturè moritur.

*Contentus medio Virtutum limite, Princeps:
Dicere censueras, Nil superet medium.
Cum tibi dimidia nevisset stamina Vita
Parca, memor dixit, Nil superet medium.*

Symbolum.

*Sol, Ecliptica linea medium decurrens; MEDIUM NON DESE-
RIT UNQUAM. Quo Moderationis exemplo usus est Claudianus.
Medium non deserit unquam
Cæli Phœbus iter.*

XI.

De Pudicitia.

*Hanc quoque gloriam retulit
A PHILIPPO REGE PUDICITIA;
Quod ex Mapalibus in Aulam recepta;
Purpuratas inter virtutes fulsit:*

Et ab Regibus decorata, Reges decoravit.

Age igitur Piscola Oceani Ora:

*Margaritarum tuarum Candorem Purpura innascentem,
Inter Hispani Regni miracula narrare desine:*

Nobiliorem Unionem Hispana ostentat Regia,

PHILIPPUM ET MARGARITAM:

Unum Uni natum.

Quorum Candor Regali in Purpurâ mirabilior.

Regiam Purpuram, Verecundia Purpurâ, bis illustrans;

Et Purpura, & Candoris pretium duplicavit.

*Sed beheu? Tam pretiosum Unionem clepsit furtiva Mors;
Totumque Orbem depauperavit.*

Rex

Rex pudicè vivit.

Cum tot deliciis tot luxibus affluat Aula:

Tingere Candorem, Rex, nequit aula tuum.

Mirum: at si Nivibus Flammæ tua fœderat Æthra:

Luxum Candori jungere & Aula potest.

Pudicus Rex moritur.

Aligeros, qui Regna regunt, ad maxima Cœli

Comitia acciri jusserat Omnipotens.

Nuncius hunc Regem acciuit, Cœlog, stupente;

Angelus ab (dixit) hic mihi visus erat.

Symbolum.

Purpurea & vernans Rosa, ejusque odore Vultur enectus: appositis literis, TURPE NIHIL. Rosæ fragrantia fugati Vultures, & si accedant, perimi, affirmat Clemens Alexandrinus l. 2. *Padag. c. 8.* Atqui Purpurea Rosa, verecundi Pudoris: Vultur cadaveribus inhians, impurorum Affectuum, Imagines sunt: Verba ex Claudiano, Stilliconis Pudicitiam celebrante, decisa.

Servator honesti:

*Ut nihil, aut fœvum rabies, aut turpe libido
Suaderet.*

XII.

De Magnanimitate.

MAGNUM PHILIPPI ANIMUM

Cum triplici felicitate allevare dextera Fortuna tentavisset;

Turcarum fugâ, Italicâ Pace; Germanicâ Victoriâ;

Eundemq. triplice icû, uno impetu deprimere,

Individuæ Conjugis, Carissimi Filii, Conjunctissimi Caesaris letbo;

Hic, immoderatam felicitatem moderatissimè ferendo;

Et intolerabilem dolorem fortissimè tolerando:

Dacuit non Philo, òphicum, sed Regium esse,

Nec Secundis flecti, nec adversis frangi.

Tanta igitur fortitudinis, junctimquè intempestiva Mortis

Ubiquè gentium resonantem Famam

Ultima Terrarum excipiens Taprobane;

Qualemq. amiserit Dominum secum reputans,

Ultimam publici Doloris Scenam

Cum lacrymis claudit.

B 3

Rex

Rex Bello invictus.

*Si vexilla moves, Vexillum contremis Hostis;
 Si Martem accendis, concidis ante tubam.
 Belligero tibi Fama nocet: nam bella parant,
 Jam bellum, sine te, conficit ipse timor.*

Ter cum Morte luctatur.

*Bis impetum squalidâ Regem manu,
 Ac bis repulsam passa, Mors tandem ferit.
 Non, vulnere uno aut altero, sterni potest
 Animos Philippus Ternos gerens.*

Symbolum.

Cygnus cum Aquilâ confligens: NEC PROVOCO, NEC FORMIDO. Argumentum habes ab *Æliano lib. 1. Ita Cygnus* (inquit) *cum Aquila purnat, ut injuriam propulset, non ut inferat prior.* Verba ex *Seneca. Eris* (inquit) *Magnanimus, si pericula, nec appetas ut cometrarius, nec formides ut timidus.*

Haftenus Defuncti Regis laudes. Poterat emeritum calamum Author deponere: æquato elogiorum & spatiorum numero. Sed quoniam extra intercolumnarem ordinem tria vacabant spatia, cæteris abfimilia: placuit ea totidem Epigrammatis ita explere, ut populare documentum spectantibus offerrent.

I.

*Hic gemit Argento mœstum pallente Feretrum:
 Argento; America quod tribuere Cava.
 Hic gelida emeritis pendent cum fascibus Arma:
 Arma, tot Afrorum qua caluere nece.
 Hic perit in proprio tabescens lumine Cera:
 Cera, Europæa quam peperisti Apes.
 Hic pia fragrantem pereunt cum flamine Thura:
 Thura sacris Asia collacrymata Jugis,
 Hoc igitur modico subiguntur plurima lucro
 Regna; ut funeribus plura tributa ferant.*

II.

*Alta coronata qua incumbit Machina Busto;
 Mox erit ipsa Rogus, ipsa Cadaver erit.*

Dui.

*Dum pia lugubrem lustrant funalia Scenam,
 Luce sua liquidas cerne perire faces.
 Pallida quæ viduum cingunt Simulacra Sepulcrum,
 Ipsa suum repetent pulverulenta Solum.
 Consona dum tacitum plorant modulamina funus,
 Vox fugit; & flatu deperit ipsa suo.
 Omnia Mors spectas miserè spectantia Mortem;
 Et tu qui spectas funera, jam moreris.*

III.

*Mæsta Theatralis rapimur Spectacula Scena:
 Omnes (ab miseri!) fabula quanta sumus &
 Actor Homo; Cælum Spectator; grande Theatrum
 Est Orbis; Vita est Actio; Scena, Dies.
 Jam data Regali postrema est Clausula Vita,
 Hoc est postremum, Plaudite: Abire Licet.*

Ultimo carmine, Tragedorum formulam ingerit, qui peractâ fabulâ, Populum dimittebant his verbis; ABIRE LICET.

EXTREMI HONORES,

Serenissimo Principi

FRANCISCO THOMÆ A SABAVDIA,

Augustæ Taurinorum perfolati, Nonis Februarii

M. DC LVI.

DEcreverat uni Comiti Thesauro Regia Celsitudo, tam Publicæ laudationis, quam literarii totius Apparatus hoc in Funere Officium: sed cum improspere tunc valetudo, & amissi Domini extremus Mœror, qui ejus in Panegyrico sese prodie, graviozem illi redderent utrumque conjunctim fascem; placuit Optimo Principi laborem allevare partiendo. Itaque præter funebrem Orationem (quam inter Panegyricas suas legis, inscriptam L' HEROE) Inscriptiones etiam, quas hic collegi, ad ornatum externi Mausolei, honorario Tumulo impositas, de suo contulit: Reliqua per Templi ambitum Ornamenta, P. Cæsaris Frefixæ à Societate Jesu, Rhetoricorum Lectoris calamus, elegantissimè dignissimèque perfolvit.

In externa igitur Maximi Templi fronte, inter Armorum fasces, & bellica Trophæa, aterrimis Mortis insignibus funestata; Inscriptionem hanc ad concjundum Populum præfixit.

ADESTE CIVES!

ET, QUID USPIAM SIT IMMORTALE,

CONDISCITE.

MARS MORTUUS EST,

In interiore Basilicæ funeream Molem vario illustravit Emblemate: ac præsertim quatuor Pyræ lateribus, Sepulcrales totidem Inscriptiones affixit.

A fronte.

Exeqviarum Titulum, & Regii Ducis affectum simpliciter exposuit.

CAROLUS EMMANUEL, SAB. DUX, CYPRI REX,

PATRUO OPTIMO,

QVAM POTEST IMMORTALITATEM,

MOERENS MERENTI CONTRIBUIT,

A dextera,

SI LACRYMIS EMERERI MANES POSSENT,

EREPTUM REDDERENT THOMAM.

NEMINI

NEMINI NOBILIORES IMPENSÆ LACRYMÆ.
REGINAS HABUIT PRÆFICAS.

Nihil enim heroicum funus pretiosius decoravit, quàm Christianæ à Francia, Defuncti Principis Fratriæ, post civilia Bella, Regales & effusissimæ lacrymæ: quas in Panegyrico Author eximie celebravit, alterius Virtutem, alterius Amorem testantes.

A levâ.

INVICTISSIMI THOMÆ,
UBI NON EST, PYRAM VIDES,
UBI EST, SI ACCURANDUM SIT FUNUS,
IN EMPYREO STATUENDA EST PYRA.

A fronte.

HEU QVOT JACTURÆ!
DECUS, VICTORIAM, VIRTUTEM, GRATIAM.
HIC MORS CONCLUSIT,
SED EFFRACTARIA AVOLAVIT FAMA.

Ad pyræ angulos circa Bustum, ! Armigerorum simulacra quatuor cataphracta, Defuncti Principis ostentabant Insignia, brevi Titulo Inscripta.

Primus, *Florulentam gemmantemque Coronam Carinianensis Principatus*: cum titulo, *INSINGNES, ET IMOS*. Quæ Mortis iactantia est apud Heratium.

Alius, *Bacilla duo*: nempe geminum geminæ Dignitatis in Gallorum Regiâ, insigne: Alterum *Suprema Prefectura Militaris*; alterum *Supremi Regiæ Domus Magisterij*: cum Titulo ex eodem Lyrico, *IMPERIIS DECUS ARROGAVIT*.

Tertius: *Gladium, Loricam, atque Galeam*, quibus in pugna Princeps utebatur; adiectis Lucani verbis, *ET PACEM POTUERE PATI*. Ad designandam Principis illius bellicosissimi strenuitatem sumendis Armis, & pietatem deponendis, ut Patriam pacaret.

Ultimus *Aurea Calcaria*; Equestris prærogativæ Tesseram: *Lucani* pariter Emistichio signata: *STIMULOS DEDIT ÆMULA VIRTUS*.

Ad Hæc temporariâ adumbrati Tumuli Ornamenta, mansurum addo *Elogium Sepulcræle*, plumbeo in sarcophago insculptum; quo invictissimus idem Princeps in Heroum Sabaudorum Argemate, conditus est. Contigerat enim paucis ante mensibus, Ut Regio illo in Conditorio cum Pium Pacifici Amedei Corpus quæreretur, inibi (quod Historiæ testabantur) depositum: nonnulli ex loculis sine titulo reperti sint: Ut ne ille quidem qui optabatur Amedeus, dignosci poterit. Quid est autem hoc aliud, quàm Mortuos bis mori, iustoque solatio fraudare superstites? Hanc igitur Inscriptionem, postulante Viduâ Principisâ, idem Comes, non lapidario, sed fusore stylo, quasi vitæ breviarium, æternitati conscripsit.

C

D.O.

D. O. M.

Hic quiescit ille Hostium terror, FRANCISCUS THOMAS A SABAVDIA, CARINIANI PRINCEPS: Magni Caroli Emmanuelis Ultimo-genitus; Ut Fraternas Virtutes omnes colligeret, Florente adhuc Adolescentiâ, Patria Equitatum, & Sabaudia Gubernacula, pari Strenuitatis & Prudentia admiratione, rexit. Media inter Arma, bellicis Facibus, Amoris faces astruens; MARIAM BORBONIAM, Regali è Sangvine Viraginem, duxit: qualem, ad Heroas propugnandos, Heroas debuit. Pro temporum Fortunâ, contra Gallos aut Hispanos aequè Patriam tutatus, de utroque Regno optimè meruit. Nam Hispani Exercitus in Belgio, Gallici in Italiâ, Supremam Praefecturam, fortissimè: Supremum etiam Francia Magisterium integerrimè perfunctus: Regia ipsa Decora decoravit. Munitissima Oppida, propè manu, procul etiam consiliis, expugnavit: propugnabitque imbecillissima: prospera semper, vel adversâ Fortunâ, inexpugnabilis. Nihil tamen Marti, extrâ Oleas licere passus: aequali Virtute Hostes oppressit, represit suos: & corrupto in Saculo, militarem disciplinam de suo Exemplo restituit. Itaque nescias utrum magis mirere, Bellicam Virtutem in pacatissimo Animo: an morum Innocentiam in Bellico. Denique in Papiensi obsidione, cum non degenerem sibi Prolem Marti initiasset: jam Palma proximus, lethali morbo correptus, ut in Caelo triumphum ageret: sanctissimè, uti vixerat, in Patriâ expiravit, Die XXII. Januarij: anno salutis M DC LVI. Etatis LX. Nullum Funus vel pluribus, vel pretiosioribus lacrymis constitit. Atque ut publicus dolor congeminaret, EMMANUEL filius, & alter ipse: bellantem Patrem secutus, morientem pracescit.

Et sanè quid luctuosius, quàm cum uno tempore Mortuum Filium, & cum Morte luctantem Genitorem vidimus? multique dubitarunt utra flebilior esset iactura. Nam Gestorum recordatio, Patrem: Gerendorum spes, Filium aequè lacrymabilem fecit. Itaque hujus etiam Elogiolum subjicio, quod eodem calamo scribi, & Filii Sarcophago inscribi Mater amantissima curavit.

Heu praepostera Fatorum Vices? Serenissimus Princeps JOSEPHUS EMMANUEL A SABVADIA, Inviētissimi Thoma Cariniani Principis, & Mariae Borboniae Suesionum Comitissae Secundogenitus: Patrem Virtutibus, Avum Nomine, Proavum adspēctū, Omnes strenuitate referens: Bello natus, hic Pacem praevenit. Paterna Praefectura, Materna hereditati Successor destinatus: Utriusque Vota, Populi Spem, Hostium formidinem festinato Fato fefellit. Nam Patri, diutino ex morbo, jam jam morienti, difficillimum illud vadum fortissimè praetendit. Quauquam, si virtutes
vume-

numerantur, Aetates simul omnes exégit. Idem Strenuitate Juuenis, Prudentiâ Senex, Innocentiâ Infans, Gloriâ Aeviternus. Vixit Annos XXIII. Devixit Anno M DC LVI. Die VI. Januarii.

Quin etiam, cùm eadem Vidua Mater afflictissima, Viri ac Filii geminum Cor argenteâ in Arcellâ condere; ac veluti Gemmarum Scriniolum, & perpetui nutrimenta doloris, in Galliam transferre secum decrevisset; Inscriptionem hanc eodem Authore incidi voluit, ut Thesaurum suum Thesaurus exornaret.

*Heu quanta infelicitas, fuisse felicem?
Thoma à Sabaudiâ Cariniani Principis,
Et Emmanuelis Filii simul erepti.
Uxor, & Mater, hic desolata,
Maria Borbonia, Suesfionum Comitissa:
Amore olim concors, nunc excors dolore:
Carum utriusque Cor hic clausum detulit:
Et vivens intulit suum.*

*Itaque
Tria hic Corda sunt: duo tantum vidēs:
Imò Unicum.*

EXTREMI HONORES,

A CAROLO EMMANUELE, SAB. DUCE,
CYPRI REGE,

REGIÆ MATRI, REGIÆQUE CONJUGI,

Taurini redditi, III. & IV. Nonas Martias

M. DC LXIV.

HOc etiam Funus, duarum Reginarum fati ferè conjunctis, omnium luctuosissimum; Regali Magnificentiâ omnium splendidissimum efficere, luctu implicatus Princeps cum decrevisset: Iterariam Operam (nam hic quoque se ab integro labore Thesaurus Comes excusavit) dividendam censuit. Itaque Regiæ Matris laudationem Comes ipse lugubri abollâ & majori Stemmata Mauritanæ Militiæ insignitâ, transegit: postridie, laudationem Regiæ Conjugis, P. Carolus à Palmâ, Clericus Regularis, & Metropolitanæ Concionator eximius, est prosecutus. Quod verò ad loci apparitionem, ipse quidem Comes extimam Templi faciem intimumque Mausoleum parergis & Inscriptionibus, quas hic exscripsi, adornavit: ambitum autem totius Basilicæ, clarissima ex Societatis Jesu Collegio ingenia, illustrarunt.

In ipso igitur Templi adspectu, inter Mortis Trophæa, lugentibus Præficas; superliminarem hanc Inscriptionem, ad ingredientium Animos lacrymabili spectaculo præparandos apposuit.

DOLORIS THEATRUM INGREDERE,
DISCES, QVAM SIT ATTIGUA
SUMMÆ FELICITATI SUMMA INFELICITAS.

Nam quia publicus hic luctus: publicæ Nuptiarum pompæ continuò succedens: tragiciæ Peripetiæ simillimus fuit: & ipso in Funere, horribilis prospectus duorum Tumulorum sub eodem Mausoleo, tragiciæ Scenæ imaginem referebat: censuit Author continuandam esse allegoriam, totumque Apparatum DOLORIS THEATRUM generatim nominavit. Itaque, singula Templi Ornamenta Defunctorum Reginarum gesta, varias in Scenas distincta, offerebant. Quin etiam Panegyricam suam Orationem ad effigiem Tragiæ contextam TRAGŒDIAM inscripsit. Voluit enim eruditam Præcorum consuetudinem imitari: qui Regiis in Funeribus tragica Spectacula præbebant ante Tumulum: ac præsertim Artemisiam, in dedicatione Mausolei, Tragiæ cui Titulus, MAUSOLUS, a Theodecte compositam exhibuisse, affirmarunt.

Totam igitur Mausolei Molem, infernè conquadratam, supernè in angulosum fastigium gradatim acuminatam, mœstissimæ Charites, atque Musa Cupressu corona-

coronatae, propriaque Insignia prae dolore abjicientes, columnarum vice sustinebant. Supra projecturarum, graduumque Pyramidalium angulos, *Virtutum omnium* simulacra, consimilem doloris sensum vultu gestuque significabant: totaque *Pyramis* innumerabilibus stellata facibus, argenteis lacrymis guttatim perpluebat.

In anteriore Mausolei facie, bipatenti sectâ hiatu, sub concamerato amphithalamo, geminus *Doloris lectus*, utriusque Defunctae Regalibus exuviis convestitus, venerationem, atque horrorem incutiebat: ac supra utriusque Reginae Tumulum sua legebatur *Sepulchralis* Inscriptio: quarum pensiles Tabellas, horribilus *Mortis Colossus* interjectus, distentis hinc inde prensabat manibus.

Regia Matris Inscriptio ad dexteram.

MAGNAE CHRISTINAE A FRANCIA,
CAROLUS EMMANUEL FILIUS,
INELUCTABILI JACTURAE VIX SUPERSTES,
PIENTISSIMAE PARENTI, PISSIME PARENTAT,
HOC UNO MATRI NON OBSEQUIUTUS.

Quae postrema Verba materni Testamenti referebantur: quibus Reginae Modestia praecise caverat, ne qua suis exequiis funerea Pompa, neve panegyrica laudatio adhiberetur. Voluit igitur Author piam sui Principis laudare inobsequiam, qui magnificentissimo funere, ac Virtutum Maternarum laudatione, Testamentariis legibus, naturae leges prae tulit: Augusti exemplo, qui cum Aeneidem servasset, quam *Virgilius* testamento jusserat flammis tradi: ita scripsit,

*Frangatur potius legum reverenda potestas,
Quàm tot congestos nocturne diuque labores
Hauferit una dies.*

Regia Ducissae Inscriptio, ad laevam.

FRANCIAE A FRANCIA
CAROLUS EMMANUEL CONJUX DESOLATISSIMUS,
NONDUM SICCIS EX ORBITATE OCULIS
LACRYMAS CONTINUAT.

Dextrum laevumque Mausolei latus simplici arcu patescens, simplices ornabant Inscriptiones. Ad Regiam Matrem haec pertinebat.

HEU FALLACIOR FORTUNA, QUO FELICIOR!
CHRISTINA A FRANCIA
REGUM FILIA, REGIAE SOL,
AD SUMMUM FELICITATIS EVECTA CARDINEM
MOMENTO IN OCCASUM DEVERGIT.

Nimirum, servato Imperio; Civili, & publicâ pace parta, Filii nuptiis, quas voverat, auspiciis: cum quicquid optaverat, a fortunâ cumulatè accepisset, in ipso felicitatis axe defecit.

Altera ad Regiam Conjugem.
 HEU FUGACEM FORMÆ GLORIAM!
 FRANCISCA A FRANCIA,
 REGUM FLOS, FLORUM REGINA,
 SUO CONSIMILIS LILIO,
 SERO DATA, CITO EREPTA:
 NIL NISI LACRYMAS PEPERIT.

Tergeminam Lillii proprietatem attingit Author. Primum, quòd florum *Rex* sit: nam *Nulli Florum excelsitas major*, inquit Plinius lib. 21. cap. 5. Deindè, quod seriùs appareat: nam, *Ultimum Veris donum* vocatur. Postremò, quod lacrymas progignat: nam ut idem asserit, *Lilia seruntur lacrymâ suâ*. Expressa Regiæ Ducissæ Imago; quæ candidis ipsa moribus, Regali orta satù, diuque exoptata, sine prole decedens, nil nisi lacrymas ex immaturo fato, Principi, ac Populis reliquit.

Inscriptiones comitabantur *Heroica Symbola*: Bina binis Heroinis accommodata. Regiæ Matris Symbolum primum: *Luna, Globus, Terras inter atque Cælum medius*: qui, quam Terris denegat lucem, Cœlo refundit. Sententiam explicabant *Claudiani* verba: CÆLOQUE DATUR, QUOD DEMITUR ORBI.

Alterum erat, quo ipsamet dum viveret utebatur; ab eodè Authore integro Panegyrico jam olim celebratum: nimirum *Adamas*, cum Gallicâ Inscriptione. PLUS DE FERMETE QUE D'ESCLAT. Plus enim *Soliditatis, quam fulgoris* profitebatur: ut in *Adamante* ferreum potiùs, quam nitidum colorem observant.

Regiæ conjugis Symbolum primum, *Hesperii Sidus Occidenti adhaerens Soli*; cum inscripto, COMITATA CADENTEM. Sic enim amantissîma *Nurus, Magnæ Christinae* occasum ita doluit, ut continuò sequuta sit.

Alterum in eandem sententiam: *Navis velificans, Naviculam in Portum remulco trahit*; cum dicto, MAJOR MINOREM. Ad Regulam Jurisperitorum respiciens: *Major pars trahit ad se minorem*.

Hæc de Authoris hujus ingenio fluxerunt; eaque duntaxat colligere præsentis fuit instituti.

EXTRE-

EXTREMI HONORES,

MAGNO CAROLO EMMANUELI,

Sabaudiae Duci,

A VICTORE AMEDEO FILIO

*Decreti**Anno M DC XXX.*

Vixdum Paternos oculos *Regius Successor Saviliani* obsignarat: ut primas inter curas, ad dignissimum tali Patre Funus animum intendit. Itaque Ludovicum Thesaurum, & Emmanulem Fratres ad se statim accivit: atque illi, qui Senatoriâ dignitate, atque Oratoriâ laude clarescebat, funebrem laudationem: huic, universi Apparatus dispositionem commisit. Decreverat solemnem caeremoniam propè Montemregalem Urbem exequi, in eo Templo Miraculis, atque structurâ celeberrimo, quod Divæ Virgini, Magnanima Caroli pietas devoverat: ac Sabaudorum Principum heroicum veluti Ceramicum, destinarat. Suas igitur actutum partes utriusque Fratris ingenium, elaboratè, ac solerter explevere, Panegyricum Ludovicus, postea Præses, argumento planè dignum composuit. Emmanuel, singulos Defuncti actus argutis Elogiis perstrinxit; quae circa templum depictam Vitae Historiam explicarent. Sed festina Mors, quae pulchriores semper cogitatus dirâ falce succidit: & expeditiones bellicæ, per breves Imperii annos catenatis adeo laboribus implicuere, ut piissimus Filius, non, modò quod mente conceperat memorabile Funus, perficere, sed ne paternos quidem cineres, de sacro quodam Dominicanæ Cornobii Adyto, ubi eos temporariâ in sandapilâ Saviliani deposuerat, potuerit dimovere. Nunc igitur, cum Inscriptiones illae manuscriptae, quae penè cum Carolo perierant: imò totius apparationis adumbrata quædam delineatio, meas in manus inciderint; benè meritorium me censeo, si à tenebris eas in lucem proferam; ut cum *Regius Nepos* pia Patris cogitata exequi; & *Avi* memoriam suscitare, (utî nomen suscitât, animumque) voluerit: heroico adhuc Funeri possint suffragari. Externa igitur Inscriptio, inusitatâ quadam in funeribus formula, Populum sic alloquebatur.

ACCURRITE POPULI.

MAGNUS CAROLUS EMMANUEL,

REVIVISCIT DUM TUMULATUR.

Huic respondebat interna Inscriptio, Basilicae vestibulo altè impendens.

MULTOS VETERUM VELUT INGLORIOS,
OBLIVIO OBRUET.

HIC

HIC POSTERITATI NARRATUS,
SUPERSTES ERIT.

Quae sunt ipsissima Taciti verba *in Agricola visâ*. Hoc enim splendido apparatu Paterna gesta Virtutesque memorando illustriores faciebat Princeps, & Genitorem restituebat vitae. Itaque toto Templi ambitu, perpetua ex Coronide ingentes *Tabulae* suspensae, praecipua Caroli Acta, Diesque Fastos, aeneo colore complectebantur: picturam verò *Inscriptiones* Tabulis suppositae declarabant: & Tabularum intervalla *Hostium spoliis, vexillisque* bello captis, convestita; horrorem ingerebant maiestate permixtum. Prima igitur Tabula ad Vestibuli dexteram, *Equestres ludos* ob exoptatum Caroli Natalem Ripulano in Castro exhibebat; cum hac Inscriptione, atque Titulo.

CAROLUS NASCITUR.

Nascitur (1.) infœcundi jam Uteri fœcunda Soboles.

Ut Hominem minimè natum,

Sed Nomen Hominibus donatum putes.

Unicum peperit Margarita:

Unicus enim Margaritarum est Partus.

At ne unico miraculo Orbis miraculum nasceretur;

(2.) Pariens nil passa est Parens.

Publica latitia genitus, dolere noluit Genitricem.

Nato igitur Carolo, nata Pax, Arces reddita, Arma suspensa.

Ità, de Armorum Imperio ne contenderent;

Nascente Carolo, Mars periit.

1. Caroli Ortum Divinae Potentiae miraculis annumerandum, Historicorum nemo non affirmat. Nam de miro Genetricis jam effœtae conceptu, piorum votis impetrato; argumenta leges apud *Guicenonium* in *Historia genealogica cap. 36.* ac praecipue Pauli IV. Pontificis Vaticinium.

2. Quod circa dolorem ullum pepererit, ibidem leges. Quin etiam Sacram quandam Vercellensis Cœnobii Vestalem, dolores sibi pro Paturiente devovisse.

Secundae verò Tabulae appicta erat publica Religio, quâ post Emmanuelis decessum, *Carolo Sacramentum* Magnates atque Populi dixerunt, cum hac Inscriptione.

PUER PATRI SUCCEDIT.

Nec sine Fati consilio, atati praevolavit Ingenium.

Frustrâ nimirum festinaret Prudentia, si tardius imperasset:

At Cælo donatus est Emmanuel,

Quod

*Quod Terris Carolum donarat.
Sic igitur, antè maturus quàm adultus,
Patri succedit Patre major.
Plaudente Italiâ, quòd inter Gallum & Hispanum,
Ingeniosum Puerum, pro (1) Mercurio Terminali,
Fata collocassent.
Qui nunc illi, nunc isti callidè adbarendo,
(2) Utriusque Potentiam delibraret.*

1. Terminus Deus, in cuius tutelâ Agrorum fines erant, imberbis Mercurii specie sculpebatur, cum Caduceo, ad finitimorum pacem fovendam: & sanè vivente Carolo, cuius dexteritas duorum Regum Potentiam libravit, neuter neutri apertum bellum indixit.

2. Sequens Tabula Nuptialem celebritatem Caroli, & Catharinae in Hispanâ Regiâ continebat,

CAROLI CONNUBIUM.

*At sollicita Patriæ spes erat, dùm unico nutabat in sinu.
Maeste igitur esto tuis Vinculis, ò Hymenæ;
Qui auspicato CAROLI, & CATHARINÆ conjugio,
Hesperia utriusque Décora castis Amoribus nexuisti.
Ferent secundi, fecundique (1) Austri genialem Navim,
Qua Parentes Heroas faustè in Italiam vehens,
Heroas (2) Filios aliquando in Hispaniam revebat.*

1. Ludit in Austriae Gentis, & Austri Venti nomine, qui calidus est atque humidus, ideoque fecundus.

2. Alludit ad Principes tres, Caroli Filios; quos Philippus Testius, dum à spe Prolis exclusus videretur, Regno destinatos ad se accivit.

Quarta, Caroli primordia bellica oculis proponebat, nempè Caramaniolam expugnatam.

SALUTIANUM BELLUM.

*At non tardius Martiali, quàm Maritali tactus est Face,
Marchiam igitur Solutiorum à (1) Novatoribus appetitam
(2) Justis repetens Armis,
Caramaniolam momento eodem aggreditur, & ingreditur.
Arx ipsa, (3) Italia terror, Marchia robur;*

D

Ingen-

*Ingentem Bombardarum cataſtam
Salutando, quàm arcendo Carolo, utiliorem experta,
Victorem antè ſenſit, quàm Hoſtem vidit.
Hoc bombo tremefaſta, (4) Arces reliquas aborſa eſt Marchia.*

1. Geminum belli titulum attingit. Primum cautionis; nam Gallorum Regi bellis detento, Ugonotorum factio Marchionatum invaſerat: ut ex hiſtoricis monumentis, & noviſimè ex *Guicen.*
2. Alterum Juſtitiae; quòd eam Ditionem poſtremi Marchiones, Sabaudorum Principum ſiduciarii, exteris manciparint, *ibidem.*
3. Munitiſſimum enim erat in Italia Gallorum Armamentarium.
4. Adeò, ut ſe Caroli Emmanuelis Uxori Catharinae, dediderint. Ex *Guicen. cod. cap. 36.*

Contigua Tabula Bernenſium cladem; qui obſeſis Gebennenſibus ſubſidia deferebant.

BELLUM GEBENNENSE.

*Haſtenus in Viperulis Sabaudus proluiſit Alcides.
Nunc Lemana Lerna Stagno ſtativis praſidiis circumſeſſo;
Gebennenſis Hydra vivacem ſpiritum intercludit.
Auxiliaria Monſtri Capita tot delecta numeres, quot objecta:
Bernenſium decem millia,
(1) Violato fœdere Perduellibus ſuffragata,
Procumbunt, ne occumbant: Carolo cedunt, ne cadantur.
Hos Caroli pietas,
Catholica Fidei jugo multare mavult, quàm jugulo.*

1. Alii octodecim millia numerant ſub Bernenſi vexillo, Vide *Guicenonium de Covongienſi praelio.*

Proxima Tabula, Provinciales triumphali pompâ Carolum Aquis excipiunt, ſed Umbraculi honorem Carolus oblatum recuſat.

AD AQUAS SEXTIAS TRIUMPHUS.

*At Gebennenſem Triumphum, Auguſtior ſubvertit Triumphus.
Nam execrandis Sectariorum turbinibus laborante Gallia,
Narbonenſis Provincia, deploratam Religionem ut ſervet,
Caroli Religionem imporat.
Hic, Bonorum Vota dùm ſequitur;*

Factio-

Factioforum machinas evertit.

*Et latiore pompâ, quàm qui (1) Aquas nomen dedit,
Aguas ingreditur.*

*Hoc etiam longè gloriosior, quòd (2) Regios honores detrectat,
Regno (3) dignus, dum Regnum dedignatur.*

1. Sextius Calvinus, devictis Sallyis apud Aquas, de suo nomine Sextias nuncupavit, *Vellejus Patere.*

2. Umbraculum, sive Conopeum à Consulibus oblatum, ne Regii honoris vel umbram affectasse videretur, recusavit. Vide *Thuan. hist.*

3. In Parisiensi omnium Ordinum congressu, ubi diu altercatum de Rege eligendo; in Carolum denique vota consenserunt; Sed Henrici Magni Catholica professio, litem diremit. *Guicen. eod. cap. pag. 746.*

Septima in Tabula, *Carolus* visebatur *cruentato in equo*, coruscante ferro, atrocissimæ pugnae ferociter immixtus, dum sui amnem trajiciunt.

AD VINODUNUM CONFLICTUS.

*Quòd verò bellicorum Operum,
Non auctor esset modo, sed Actor,
Conscia fateatur Durentia: cum vado intercepto,
A sectariis circumclusus, ab Auxiliaribus desertus,
A suis diffusus,*

*Ut copia tutò trajiciant, acervatas Phalanges Clypeo sustinet,
Gladio cadit;*

*Equo bis confosso, semper infensus, & (1) inoffensus:
Jovem diceret Titânes impunè fulminantem.*

*Donec in suorum complexu,
(2) Plumbeam grandinem de sagulo serenus excussit,
Ut scias, Loricam nullam esse fideliorem, quàm Christi Fidem.*

2. Mirum hunc successum, divinae ab omnibus, & ab ipso Carolo tutelae attributum; fusè narrat *Guicen. eod. cap.*

2. Hoc ab iisdem, qui viderunt accepit Author: nec quicquam de suis gestis frequentius narrabat Carolus.

Proxima Tabula, *Arcem* offerebat circumfracto insidentem scopulo: Bombardas adverso è jugo ferè impervio fulgurantes: campestris munitionibus convallata. Gallica subsidia terga vertunt, Præsidarii se Carolo dedunt.

D 2

AC-

CABURRI EXPUGNATIO.

*Maxima inter Trophæa parvum etiam Caburrium numeres,
 Hanc Arcem, Subalpinorum (1) Acrocorinthus,
 Gyro brevem, situ formidatam,
 Occupato pro Gallis Carolo, ab Gallis occupatam;
 Tantâ mœnium ruinâ patefecit,
 Atque Hostium commeatibus clausit,
 Ut supplices Carolo Praefidiarios
 (2) Intueri potuerit Gallia, non tueri.
 Itâ, quod absenti Carolo interceptis Hostis,
 Praesente Hoste recepit Carolus:
 At tanta gloria fuit recepisse, ut amisisse profuerit.*

1. Acrochorinthus, Monticulus erat, Corinthi propugnaculum; gemini Maris angustias claudens.

2. Adventarat cum Gallicis copiis Aldiguerius, qui absenti Carolo Arcem averterat. Rem fusè narrat Guichenonius dicto cap.

Ex adverso Bâsilicae latere, juxta præcedentem tabulam, pacata quædam Caroli gesta collocavit: nam Caburri expugnationem decennalis Pax consequuta est. Nona igitur Pictura, Carolum sistebat ante oculos palliatum, *externi Principis Legatos* in conclavi recipientem: placidoque vultu manum ad oblatas literas porrigentem.

PACIS NEGOTIA.

*Tandem per Decennium, quiescente Carolo, quievit Orbis.
 Martis, an Jani Templum clauderet, semper Augusto similis.
 Quamquam bellicis in negotiis (1) otiosum;
 In Pacis otio negotiosum vidisses;
 Nam Legatos interim, magnorum arcanorum conscios,
 Aut misit, aut admisit.
 Uno ex ore agendorum omnium Oracula petebat Orbis,
 Inquies igitur Caroli fuit Quies:
 Nam grandia semper, vel patravit, vel paravit.*

1. Admirabilis unius Caroli fuit sive natura, sive virtus: quò calida etiam Martis negotia tam sedato animo prosequeretur; ut adversis etiam rebus nihil videretur commoveri. Sufficiebat hæc Magnanimitas, ut Magnus vocaretur.

Proxima

Proxima Tabula, *Primi lapidis* injectione, Urbis novæ fundamenta, maxima cæremonia Carolus auspiciabatur: astante Architectonum Præfecto; qui veteris, novæque Augustæ Typum explicabat.

MAGNIFICA OPERA.

*Inter Pacis remissiones Magnificencia ponenda est.
Nam animo Magnus, imparem Animo Regiam dedignatus,
Urbem Taurinorum, Nomine Augustam, Augustam Moenibus,
Prisco Nomini aequalem, novoque Augusto dignissimam fecit.
Ac ne illiberaliore Hospitio
Divos, quàm Homines ad se diverteret;
Augustissima Templa Cæli amula, Terris imposuit.
Et Magnus, Magnis, Magna dedicavit.*

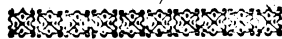
Undecima Tabula, *Tridinum*, celebre Municipium adoritur Carolus.

MONFERRATENSE BELLUM.

*Redeunt Bellorum vices:
Armorum materiam suppeditante Ferreo Monte.
Nam sopita, non extincta (1) Jura excitare,
Novis (2) offensionibus laceffit Carolus,
Statuit æternam gladiatorum segetem, gladio semel refecare.
Trinum igitur,
Muris, Armis, Animis ter munitum, ter vincendum:
Albam Pompejam, & ineluctabiles Arces,
Mense perbrevis eluctatus,
Armis amorem, Victoria legem, Felicitati modum ita præscripsit;
Ut omnium maxima Victoria fuerit, Victoriæ temperasse.*

1. De avito Sabaudorum Jure in Montisferrati Marchiam, referta leguntur Jurisperitorum volumina: & ex Ratisbonensi atque Clarascensi Judicio, de belli æquitate judicabis.

2. Quæ fuerint recentes offensiones, primæ libellorum velitationes pervulgarunt: & rei seriem narrat Possevinus, de bello Monferr.

Duodecima in Tabula, Carolus, pro *Hastensi Portâ*, pedes, firmo gradu, arreptâ hastâ, suorum fugam, & Hispanorum impetum strenuissimè reprimunt.

D 3

(1) HA-

(1) HASTAM POMPEIAM SERVAT.

*Audi inauditum Strenuitatis cum Potentiâ certamen.**Hastam Urbem,**Contrà irruentem (2) Iberiam solus sustinet Carolus.**Hæsit uno in Vestibulo totius Orbis expectatio,**Sed primus docuit Carolus, etiam invictos vinci posse;**Dum Hasta una (3) Caroli in manu, tot Hastas frangit:**Et laureis affuisti Herôes, Pace (4) acceptâ potius quàm data:**Oleam in lucro ponunt.*

1. Quidam sine aspiratione Hastam scribunt, Plinii atque Claudiani exemplo: nam præci militari Hastam non adspirabant, cæterum cum ab Hasta Pompei cognominata sit Urbs, recentiores aspirant, præsertim eruditissimus Majolus, ejus Urbis Antistes.

2. Nunquam in Italiâ plus Authoritatis habuerant Arma Hispana; neque plures visæ fuerant armatorum Chiliades: primus tantam potentiam Carolus sprexit, ut loquitur Spondanus sub anno 1615. num. 8.

3. Quasi, in Pompei manu hasta contrà Cæsarem imbellis; Caroli vibrata manu fortior fuerit.

4. Hasta intrepidè propugnata Hispanos adegit, ut Pacis conditiones à Principibus propositas facile admitterent: contrà Carolus, nihili eorum conatus ducens, conditiones sibi meliores fecit. Vide Spondanum ibid.

In sequenti Tabulâ, Ostagium Liguri ad Oppidum flagrat: Duces bello capti, & Vexilla ad Carolum adducuntur.

BELLUM LIGUSTICUM.

*Ferociit etiam aliquando (1) provocata Caroli Clementia,**Quùm flagrans Ostagium,**Pro (2) succidantâ Victimâ, vindicta litavit.**In ultrice illâ flammâ tota tremuit Liguria.**Nam Vexilla, Centuriones, Tribunos, Prætozem ipsum,**Carolus captivum duxit.**Parumque defuit, quin trepidus (3) Janus,**Suas quoque tot spoliis adderet Claves.**Praluxit Victori Filio Paternum victricis Flamma signum;**Qui numeratis Patris Trophæis,**Paria (4) Trophæa Patri transmisit.*

1. Belli hujusce causas memorant omnes nostrorum temporum Historiæ: lege Guichenon. pag. 833.

2. Scu-

2. Succidanea Victimâ, quæ in alterius vicem immolabatur.
3. Januensis Urbis fundator & Præses.
4. Confimilem Victoriâ retulit Victor Amedeus uno tempore, diversâ in Liguriæ parte.

Quartadecimâ, post diuturnam *Verruca obsidionem*, qua nulla celebrior; Hispanus Exercitus, quo nullus formidabilior, receptui canit.

VERRUCA DEFENSA.

Nova Martia Virtutis prodigia.

Contra pusillum Verruca Oppidulum tota occupatur Hispania.

Montes armis, aërem flammis, omnia terroribus implet.

Quin contra Italum Principem,

Italorum quoque Principum vires Hispanis accrevêre.

Sed nihil ingenti Fortuna nocentius, quàm crescere.

Tantam Potentiâ fulminavit (1) Carolus, tumulavit Eridanus.

Nam Phaëthonti fatalis fuerat ille locus.

1. Leges Obsidiî seriem in *Mercurio Gallico tom. 11.* simulque Caroli strenuitatem, & encomia. Et apud *Guicen. pag. 839.*

Penultima in Tabula, Caroli Prudentia *Ludovicum XIII. Francorum Regem* jamjam Hispanis imminentem colloquio demulcet; atque Italicae tranquillitati consulit.

SECUSINA PAX.

Maluit tamen Italiam vincere beneficiis.

Imminebat Insubria Gallus, tot Victoriis notus quot praliis,

Pro libertate Italica (1) Urbis, totius Italia libertas laborabat.

Sed ex Alpibus irruenti (2) Gallia, solus Carolus moras impegit.

Vidêre Alpes (3) Alcidem suum, aureos neclentem nodos, loquendo.

Nam aquo (4) fœdere proposito,

Orbi libertatem servavit, Italia securitatem restituit.

Tutiùs igitur Natura, Carolum Alpibus prapofuit;

Quàm Alpes Gallis opposuit.

1. Casalem ab Hispanis ad angustias redactum, Gallorum Rex, Rupellensi bello expeditus, libertati restituere omnino decreverat.
2. Secusiam, Italiae vestibulum jam pervenerat Rex, à Carolo conventus.
3. Hercules Celticus, Galliae Comatae (cujus finibus Secusia continetur) Numen

Numen, à *Luciano* describitur, Vir longævus, manu strenuus, linguâ facundus, aureis catenulis aures hominum quocunque trahens : prorsus eclypsa Caroli descriptio.

4. Quanta fuerit in Pacis conditionibus à Carolo propositis æquitas, atque prudentia, exitus docuit.

Postrema Pictura religiosum Caroli decēssum continebat in eo actu, quo senili ac febrili ægre penitus exhaustus, cum ad extremam vitæ metam pervenisset; ac Sacris operantem Sacerdotem piissimè audivisset cubans, ægrè assurrexit: & ante Aram genibus atque palmis humillimè complicatis, dum vivificum Cœli Panem delibaret, excessit.

PIE MORITUR.

*At Tandem (1) pro publicâ libertate, viribus, non animo fractus,
Triumphalis Senex, ad Cœleste Capitolium fatis, (2) prodigiisque
solicatur.*

*Tantum illi securitatis novissima fuit;
Ut Animo statim ad labra evocato, ante Aram procumbens,
In ipso Divini Corporis osculo expiravit.*

*Prisca (3) Vespasiani paramia fuit,
Decere Principem stantem mori.*

*Nova Caroli est, decere Magnum Principem procumbentem mori.
Obiit Anno calamitatibus omnibus insigni.*

M DC XXX.

1. Alteri Gallorum in Italiam eruptioni dum obistere laborat, labore conficitur septuagenarius Senex.

2. Plura & atra prodigia Caroli obitum denunciarunt, teter lunæ defectus, squalidus Cometes, fluviorum abluvia, tabifica lues, aëreæ pugnx, dira fulmina, quæ præcipuas tres Caroli Arces uno tempore, atque ejus insignia in Arce Taurinensi ventilantia, percussere.

3. Sueton. in Vespas. cap. 24. *Imperatorem, ait Vespasianus, stantem mori oportere: dumque consurgit, ac nititur, inter manus sublevantium extinctus est.*

Posticâ parte, vestibulo oppositâ, Inscriptiuncula priori respondens, ex eodem Tacito *Annal. 16.* gyrum claudebat.

DETUR HOC ILLUSTRIMUM VIRORUM POSTERITATI,
UT QUOMODO EXEQUIIS A PROMISCUA SEPULTURA
SEPARANTUR,
ACCIPIANT HABEANTQUE PROPRIAM MEMORIAM.

M. 111.

Mausolei Ornamenta.

Tota Moles figura erat octangula, omnium absolutissima, & illustrium Sepulcrorum mysteriis accommodata: ut observant, qui Stefichorum à Catanensibus splendide sepultum ferunt in Mausoléo, ex omnibus octonis constructo: nempe, octo gradibus, octo columnis: unde adagium manasse autumant, *OMNIA OCTO*, pro re undecunque perfecta. Hanc igitur octonis quoque subnixam gradibus, & fornicibus octonis circumqvaque perviam, angulares totidem *Atlantes cataphracti*, columnarum vice, galeatis verticibus fulciebant: quorum basibus alligati, supraque gradus sesitantes *Captivi*, rabidos oculos ad Regalem Tumulum retorquebant, quasi Extincti, etiamnum Principis Manes pavitarent. Supernè, quà octogona Moles, in octogonam quoque *Pyram*, fastigiatim acuminatam scansilemque, exurgebat: Regia octo nostrarum Alpium *Flumina*, in Coronidis trepidine jacebant; non Urnis modò, sed Oculis, ut videbatur, manantia: medio *Eridano*, Fluviorum Rege, coronam passis crinibus detrahente, ejusque alumnis *Cychnis*: aduncitate rostri alarum sibi pinnas vellentibus; quas veluti scriptoribus traderent. Coronidis ipsius angulos, Octo *Heroica Symbola* complebant: quibus ille Princeps ingeniosè, ut agendatum rerum ferebat occasio, Clypeos insignivit. *Primo* enim, *Pullum pinxit Aquilinum, de cortice erumpentem*: *NON DEGENERO*, cum puer Patri succedit. *Deinde* cum nupsit, *Specula duo mutuis fulgoribus ardentiora*. *FERTQVE REFERTQVE*. *Tertio*, cum Salutationum ac Gebennenfè bellum aggressus est, *Armorum fascies*, cum dicto; *ILLÆ-SA SUPERSUNT*. *Quarto*, cum Sectariorum conatus aquis prævenit: *Sagittarium, Horoscopum suum, contento arcu jaculantem*; *OPPORTUNE*. *Quinto*, cum Hispanis nimis imperiosè inhibentibus, ne jus suum in Monferratensem Marchiam prosequeretur: Hispanorum etiam fines invasit: *ejus figura Civium pinxit, qui compressu aperitur*: additis verbis, *DUM PREMOR AMPLIOR*. *Sextò*, cum Liguriam totam bello appetiit, quòd Oppiduli cujusdam emptitiâ possessione prohiberetur, *Armatum Brachium, distincto gladio* Numis impressit: cum *Lucani* Emistichio, *OMNIA DAT, QVI JUSTA NEGAT*. *Septimo*, cum Ludovici XIII. contra Hispanos impetum, Secusæ retardavit: *Navigium expressit ab pusillâ Remorâ detentum*: *PARVA LICET*. *Postremò*, cum novum Gallorum impetum ut reprimeret, Hispanorum auxilia, tametsi lenta imploravit: *Aggeres pinxit, & molitiones, quibus Torrentis effluvium coarcebat*, *SENSIM PRUDENTIA SISTIT*; sed Hispanam tarditatem, Mortis celeritas vicit, ne nihil Filio relinqueret.

Hæc fuerant Heroica Symbola, à Carolo assumpta. Jam quoniam Sepulcris Coronæ imponebantur, octo Genii, fornicum curvaturis affixi, octona *Coronarum* genera ostentabant, quas Romani, uti præmia, virtuti constituerant: *Lauream*, cum hoc Titulo, *HOSTIUM TRIUMPHATORI*. *Gramineam*, *OBSIDIONE SOLUTA*. *Quernam*, *CIVIUM SERVATORI*. *Ovalem ex Myrto*, *REBELLUM DOMITORI*. *Oleaginam*, *HOSTE FLGATO*, Reliquas ex auro: nempe, *Muralem*, *MURIS CONSCENSIS*; *Castrensem*, *VALLO SUPERATO*; *Rostre-*
am, *OB NAVALEM VICTORIAM*.

E

Pyram

Pyram exornabant *Virtutum* omnium Simulacra, in graduum angulis erecta. Circa Mausoleum, *Urbis Omnes Sabaudi Imperii*, suis quæque insignibus atque frugibus dilcretæ: Funerarumque ministerio addictæ; vultu, cultuque lugubri, crines incidebant, aliisve actibus mœrore confici videbantur.

Quatuor denique Arcuum præcipuorum inanitas, totidem *sepulchralium Inscriptionum* Tabulis replebatur. Prima, quæ in Mausolei fronte longo ex intervallo legebatur, grandibus, ideoque paucioribus, constabat literis.

MAGNUM CAROLUM,

VICTOR AMEDEUS FILIUS,

EADEM PIETATE,

QUA VIVUM COLUIT, AMISSUM DEFLET.

A tergo, quæ ad Deiparæ Imaginem Moles vergit.

HOC IN TEMPLO, CLEMENTISSIMA VIRGO,

QUOD CAROLUS EMMANUEL, SABAUD. DUX,

TIBI GLORIÆ DOMICILIUM, SIBI QUIETIS PORTUM

PIENTISSIME DEVOVIT;

EUNDEM VICTOR AMEDEUS, FILIUS OBSEQUENTISS.

TUÆ TUÆ RELIGIOSISSIME RESIGNAT,

UT (1) PER TE ORI DONATUM, RESTITUAS CÆLO.

1. Nam Carolum piorum Votis impetratum jam diximus.

A dextrâ.

LUGETE ARMIGERI.

HIC ILLE HEROUUM MAGISTER;

QUOS DE SUO ANIMO, FEROCES FECIT, NON FEROS.

LUGETE FORA.

HIC ILLE CONSULTISSIMUS PRINCEPS;

QUI JURIS ORA ULA DE SUI MORIBUS FUDIT.

LUGETE POPULI.

HIC ILLE PUBLICÆ LIBERTATIS VINDEX

QUI, UT SUI QUIESCERENT, NUNQUAM QUIEVIT.

Quæ à lavâ, prodigiis, ut annotavimus, Caroli Mortem comitantibus, alludebat.

MAGNI CAROLI FUNERIBUS.

TERRA TUMULUM, FLUMINA LA RYMAS,

FULMINA FACES,

AER SIMULACRA, ASTRA TENEBRAS,

EMPYREUM PYRAM,

CONTULERUNT.

DUBITAS MAGNUM FUISSE CAROLUM?

TOTUS IN EJUS EXEQVIAS IMPENSUS EST ORBIS.

CLAUSULA.

Non viris annexus Amor meminisse sepultos

Definit: in Prolem transcurrit gratia Patrum. Claud. l. 2. de Stilic.

NATALITIÆ POMPÆ.

NATALITIÆ POMPÆ,

Ob auspiciatum exortum
BALTHASARIS CAROLI DOMINICI,
HISPANARUM PRINCIPIS,

Mediolani celebrata Prid. Non. Februarias,
M DC XXX.

Ngentem hanc lætitiā, tūm Religiosā gratiarum actione, tūm popularibus flammæ spectaculis testari magnificentissima Civitas cū decrevisset: utriusque Apparatus literariam operam, unius Emmanuelis Thesauri ingenio committendam censuit: ut idem lætitiarum accederet Præco, qui fuerat antè dolorum. Primū igitur ad pia Vota persolvenda, Deiparæ Gratiarum Matris Basilicam miraculis insignem Decuriones prætulere; quæ, ad elegantiam structuræ, accedente ornamentorum splendore, pietatem undique spirabat, & maiestatem. A foris, Populum compellabat hæc Inscriptio.

ADESTO CIVITAS.
INCLYTUM REGIÆ STIRPIS GERMEN,
DIU ROGASTI, UT HABERES;
UT DIU HABEAS, ROGA.

In internā Templi facie.

ORBIS MODERATRICI.
QUOD ORBEM MARTIALI TEMPESTATE NAUFRAGUM
OPTATO REGII LUMINIS EXORTU SERENAVERIT;
MEDIOLANENSIS CIVITAS
GRATIAS AGIT.

E 2

Sacris

Sacris Myſteriis ſolemniffimè perſolutis, aſſidente omnibus cum Ordinibus Marchione Spinulà, Inſubriæ Præfecto: idem Theſaurus Panegyricam dixit Orationem, quam in impreſſo Volumine denominavit, PRÆSAGIA.

Jam verò quoad ludicra Incendia, cum ſummos Principes Populorum tuleræ deſtinatos laus nulla celſius attollat, quàm invicta in Armis ſtrenuitas, Auctori viſum eſt, THETIDIS FABELLAM oculis ſubjicere, cum Achilli ſuo, recens edito, fatalem Clypeum, & Arma telis impervia, Cyclopum fabricata manu, à Vulcano impetravit. Hanc enim ſanè immortalem gloriam infantibus Principibus Arcadio atque Honorio latina *Claudiani* Muſa præſagivit:

*Vobis jam Mulciber Arma
Preparat: & Siculâ Cyclops incude laborat:
Brontes innumeris exaſperat Ægida ſignis, &c.*

Quem Italia quoque *Torquati* Muſa, in ſui Principis Genethliaco ſequuta eſt.

*Già Mongibel rimbomba: & sù le Incudi
Già ti fan l' Arme i gran Giganti ignudi.*

Totam ergo Fabulam Ætnæus Mons, medio in Foro altiffimè conſurgens, in Populi conſpectum dabat. Cujus ſumma rutilabant flammis, ima vernabant frondibus: media nivibus, cum flammâ, & virore foederatis, exalbeſcebant. Medio in Monte ingens hiabat Caverna, metallicis Gigantum miniſteriis occupata: almaque Thetis, Infantem complexu fovens, Protofabrum Vulcanum hac Inſcriptione alloquebatur.

UT NOVO ACHILLI
FATALIA PROCUDAS ARMA,
BELLACES PHRYGIÆ TYRANNOS DEBELLATURA,
TIBI, VULCANÆ IGNIPOTENS,
SOLICITA SUPPLICAT THETIS:
NOVAMQUE ÆTNAM, FLAMMIS FOETAM,
NOVIS TONANTEM CYCLOPIBUS,
ERIGIT.

▲ dextro Montis latere hæc legebatur Inſcriptio, priori conſentanea.

AC NĒ SUDETŪR INFABRE,
BARBARICA PRO INCUDIBUS TERGA
PLANGENTIBUS SUCCUMBANT MALLEIS.
ET DE MAURORUM CADAVERIBUS
NIGERRIMUS VIVAT IN PRŪNAM CARBO.
AT FLAMMÆ OPIFICES
HOSTILIUM LACRYMARUM IRRITENTUR:

ET

ET EXPIRANTIS INVIDIÆ ANIMA
EVENTILENTUR.

Ad laevum latus.

ATQVI HAC LEGE,
ÆTNIPOŦENS VULCANÈ, FAVEAS!
UT CUM VICTRICIBUS ARMIS MULTATI
TERRAM PETIVERINT THRACES,
TUM ARMA OMNIA
OMNEMQUE BELLORUM MATERIAM,
IPSAMQUE CUM CYCLOPIBUS OFFICINAM
PRO PYRA INFLAMMES,
LEVEMQUE IN FUMUM DISSOLVAS.

Et adversà Parte.

JAM EX ILLO GENIALI ROGO,
PARTURIENTE CINERE, OBSTERTICANTE FLAMMA,
PURPUREA PHOENIX EMERGAT, PAX,
LONGUMQUE SÆCULUM VIVAT.
TUM SI QUID IRARUM
INJURIUM IN MARTEM, VULCANÈ, FOVES;
ULTRICIBUS FLAMMIS EXPIATO:
MARTEMQUE OMNIA CUMBURENTEM
COMBURITO,

At nudam Montis asperitatem perornabant pensilia Scuta, & Asmorum Trophæa, ad concipiendam vario lusu flammam, disposita.

Tota verò Fori Area circa Montem, in speciem Maximi Circi continuatis porticibus claudebatur: bipatente ingressu inter geminas utrinque Pilas, Regia utinentes Insignia: & argutis Inscriptionibus quatuor, festivore, ac proinde licentiore, stylo animatas.

Inscriptio

i.

TIBI, PHILIPPE TER MAXIME,

Genialem Augusta Sobolis felicitatem

E 3

Terra-

*Terrarum Orbis gratulatur.
 Sensit de pondere ipso Tellus
 Austriaca Stirpis auctarium, Magnam Animam.
 Hinc Natalitiis pro Facibus, flammigerantes evibrat Scopulos :
 Et excœcanda Invidia fumiferos intentat Globos.
 Crede, mentiri Tellus nescit.
 Quæ conscias Amoris flammæ sinceris è Montibus expectorat :
 Et inclusa diu suspiria è ruinarum spiramentis excludit.
 Itaque ut sospitalia referat Cœlo vota,
 Diligentissimum Nuncium delegat Flammam :
 Quæ vocali fremitu, eloquentibus linguis,
 Nostrorum Pectorum Amores testetur.
 Quamquam, si queat Ignis expendi,
 Ætna favilla est, Ignis friget.*

I I.

NASCERE HEROUM HÆRES FELICISSIME.

*Magni Solis Hesperus, Magna Hesperia Sol :
 Regia Domus columen, & culmen :
 Avis decorus, avorum decus.
 Tam omnibus clarus, quàm carus.
 Non tu exili Fama Tubâ,
 Sed fulmineis Montium bombis resonandus :
 Alicubi nasceris, ubique nosceris.
 Jam Tota Insubria in Montem assurgens,
 Tibi attremit, tibi ardet :
 Vibratisque Sideribus candidum signans Natalem;
 Regale tuum Nomen aureis Flammarum pennis inscribit Calo.
 Jam Senatus Populusque Mediolanensis,
 Per te sollicitus esse desinens, pro te sollicitus esse incipit.
 Itaque ad illustrem Aram banc, Fidei Testem,
 Expiabili Flammâ Votum firmante ;
 Tot tibi perpetes Annos annuit,
 Quot prapetes Fulgurum fulgores isto è Monte coruscabunt.*

I I I.

H O S P E S,

Quam spectas Molem pensilibus florentem Flammiis,

Nora

Nova est Ætna ,
 Claustris Regiæ Proles Natalibus nata.
 Miraris Austria Fortune novos nasci Montes,
 Cui novi nascuntur Mundi ?
 Plus est Optimum Regem nasci, quàm Montem.
 Sed majus quiddam mirabere.
 Nam suis ignibus interstura nascitur Ætna.
 Eadem sibi Pyra erit, & Pyrausta: neq; tamen dolet.
 Nam lætitia Flammis immori, non est mori.
 Frigida ipsa Bruma, in rogali Flammâ Regalem ardorem sentit,
 Denique Orbis universus dulces in Flammas liqueceret:
 Nisi Regnaturo vivere iuberetur.
 Apage Invidæ.
 Ad banc Flammam ni cales,
 Adamas es, non Adamans.

I V.

CERNE VIATOR.

Rerum omnium rarum omen.
 Tandem luctantia Elementa luctas dediscunt.
 Hic arcana fœdere, Vex hyemat in Nive;
 Hyems vernat in Flammâ,
 Et Flumina Fulminibus condivunt.
 Ac ne Cælo invideat Tellus,
 Hic videbis perdia Sidera, & pernoctes Soles,
 Gregatim sparsimque proserpentes,
 Illuminam Noctem illuminare; & lucifugas fugare curas.
 Dixeris e Monte Cælum nasci.
 Hic Sideribus cognatas cornes Cometas,
 Regnis, Regibus, Populis, non lethalia sed lata ominantes:
 Qui aureo passim tractu fulgentes, fugientes;
 Abibunt, obibunt, aureumque in imbrem recident.
 Qui hæc adspexeris, dices:
 Aut Jupiter nascitur: aut Mars perit: aut utrumque.

Tota Circi vastitas exemptilibus Emblematis ac parergis distinguebatur: nam singulas Arcuum curvaturas Historica implebant Tabulæ: quibus quicquid antiquitus Regum populorumque felicitati Flammæ portendissent, addita Inscriptio ne significabatur.

I. SER-

I.

SERVII TULLI PUERILE CAPUT AMPLEXA FLAMMA,
DIADEMATI PRÆLUDIT.

II.

CLARAM DE SABINIS VICTORIAM,
ARDENTES ROMANORUM HASTÆ AUGURANTUR.

III.

VITELLIO FELICITATEM
PROSPERA FLAMMÆ RELIGIO POLLICETUR.

IV.

INDOS ALEXANDRO IMMINENTES,
ANTISTITA FLAMMA EXTERRET.

V.

NICIAM SYRACUSAS OBSIDENTEM,
FLAGRANTES TUTANTUR MACHINÆ,

VI.

INFLAMMATA A DEMETRIO SYLVA,
SPARTIATAS ULCISCITUR.

VIII.

TEMERE JACULATUS ACESTES,
CÆLESTEM FLAMMAM AVSPICATO TELO DIDUCIT.

IX.

SACRIFICANTI LAVINIÆ INSIDENS FLAMMA,
GENERIS CLARITATEM PROMITTIT.

X.

HARALDUM REGNO NATUM,
INNOXIA PER FLAMMAS INAMBULATIO
COMPROBAVIT.

XI.

DEPASTA FLAMMIS TENTORIA,
FERD. HISP. REGI AD VICTORIAM PRÆCLUCENT.

Singulas Circi Columnas ingentes Clypei complectebantur, quibus appi-
cta Heroica Symbola, ex eâdem flammâ felicitatis Argumenta continuabant.

Prometheus ignito Solis Currui admotam ferulam inflammat, cum dicto,
SYNCERAM PATRI MENTEM. Ex Claudiano:

Synceram Patri mentem furatus Olympo.

Nam

Nam, cum Solis Currus Philippi II. Sapientissimi Regis Symbolum fuerit, Avi Sapientiam Nepoti auguratur.

Supra Velus Aureum rutilans Sol, tum Hispanorum Regum Insignibus, tum Vernæ felicitati alludebat. Verba ex *Virgilio*, Augusti Natalem celebrante: INCIPIENT MAGNI PROCEDERE MENSES.

Silex igniariorum attritu scintillas diffundit, ut in Hispano Torqui: ac filici supposita facula flammam concipit: cum literis, EX MINIMO MAXIMUS: ab *Ovidio* sumptis;

Vivet, & ex minimo maximus Ignis erit.

Geminæ Caroli V. Columnæ, non vulgari tamen formâ: sed alterâ ignea, altera nebulosa: quarum specie Angeli duo vicissim Populo prælucebant: addita epigraphe, ALTERNO EXORTU.

Nymphæus lapis pluviarum illapsu exardescens. CLARIOR ADVERSIS. Sic enim Hispani gloriam imperii Adversariorum auxit potentia.

Clara Fax, quam cupidi simul & trépidi circumvolutant Hepiali, quos Papilioes facularios vocant: eum *Claudian*i hemistichio DILIGIMUS PARITERQ; TIMEBIMUS. Quo gemino Populorum affectu, Honorij Cæsaris Clementiam designat, atque Justitiam.

Parva Scintilla, sulphurei pulveris tramitem accendit, qui (ut in bellicis cuniculis fit) occultè proserpens, Turrim evertat: ADERIT JAM TEMPUS. Ex *Virgiliano* præfatio:

Aggredere d' Magnos (aderit jam Tempus) Honores,

Chara Deum: Soboles, Magnum Jovis incrementum.

Atque, talis Scintilla contrâ Barbaros Regius hic Infans sperabatur.

Ejus generis Fax, quæ Vento magis adversante, magis ardet: adjectis *Ovidii* verbis AUSTRIS EXERCITA.

Stellatum Cælum, & omnium clarissima Hesperii Stella circa Occasum: CLARIOR OMNIA SUPRA HESPERUS. Ad significandam Hispaniæ præcellentiâ, quæ ab Hespero HESPERIA dicitur. Verba suggerit *Statius*,

Sic ubi tranquillo pellucent Sidera Ponto,

Omnia clara nitent: sed clarius omnia supra

Hesperus.

Sequebatur Cavum Archimedis Speculum, quo repercussi Solis radii, Siracusano è muro, hostiles naves comburunt, NON IMPUNE, ex *Claudio*:

Non illum Navita turd,

Non impunè vident Populi.

Ad maritimam alludens Hispanorum Victoriâ contrâ Batavos in ipso Regii Infantis Natali.

Denique, Ætneus ipse mons in Clypeo, Symbolum tranquillitatis, & concordiæ offerebat: In illo enim Monte, Flamma, ut ait *Claudianus*, SCIT NIVIBUS SERVARE FIDEM.

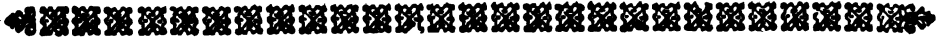
Ac ne quid in hoc Circo magnificentiæ deesset, cum Romano Circo præcipuum decus afferret Statuarum multitudo: circa hujus ambitum, omnia Regnorum

gnorum atque Provinciarum, Hispano Sceptro subditarum, Simulacra confurgebant; alterâ manu proprium cuique Insigne: alterâ faces gestantia, quæ uno tempore succensæ, noctem diutius depulere: donec signo dato, Ætna primùm flammæ eructavit, ipsique Cyclopes ingenti sonitu, tum machina universa, totus denique Circus, vario lætoque lusu in flammæ abiit.

Mediolanensium Musarum Carmen.

*Regnum ortus panxit, planxit qui funera Regum:
Phosphorus est Solis: Hesperus ante fuit.*

NATALITIÆ POMPÆ,

Augustæ Taurinorum Celebratæ,
felicissimo in exortu

FRANCISCI HYACINTHI,

Sabaudix Principis Primigenii:

XVIII. Kal. Octobris, M DC XXXII.

Publica hæc voluptas, eundem Emanuelem Thesaurum buccinatores habuit in eo Panegyrico, quem PHOENICI cognominem fecit: ubi eò luculentior fuisse hanc felicitatem demonstravit; quod primus hic annus, Pace constabilita, lue depulsa, ubertate restituta, ter fessis Populis, ter faustus affulsit: Regiamque Sobolem, diù peroptatam, insigni pro corollario, Votis adjecit. Quamobrem cum Augusta Civitas, tum piis supplicationibus, tum popularibus flammæ spectaculis, immensum gaudium effundere statuisset: æque in utroque apparatu, & Civitatis magnificentia, & Concivis ingenium fulsit.

Ad sacram igitur ceremoniam, undecimo Kal. Octobris, ingens Arcus triumphalis, externam votivi Templi faciem ita vestit: ut, appositius licet, adnatus videretur. Atque ut à florentissimo Nati Principis Nomine auspicia sumerentur; in illustriore festivi Arcus prospectu supra Fornicem, Cælestis Genius, cæruleum HYACINTHI Germen, aureo in calathæ, Cunas imitante, veluti è Cælo defererebat: inscripto *Virgiliano* emistichio de Augusti Cæsaris natali, BLANDOS FUNDENT CUNABULA FLORES. Itaque si Veris primus Auspex, primaque hortorum pompa, Hyacinthus salutatur: eoque Flore adveniente, diffugiunt Nives, mitescunt Astra; leviterque aspirante Zephyro, ægra respirat Tellus: majore sanè miraculo Alpinus hic Hyacinthus, ipso Septembri mense Aprilem revoca-

revocavit: & publicas post ærumnas, insperatam Populis attulit felicitatem. Hanc igitur allegoriam, utpotè totius sacri apparatus Argumentum, complexus est Author hujusmodi Inscriptione altè præfixâ.

(1) CÆLESTEM HYACINTHUM,
 (2) REGALI NOMINE INSCRIPTUM,
 UT AVERSÆ TEMPESTATIS HORROREM
 MIRA VERIS AMOENITATE RECREARET,
 DIVINITUS DONATUM;
 AUGUSTOTAURINATES
 MUNERI ACCIPIUNT, GRATIAS REDDUNT,
 EJUSQUE PERENNITATI
 SANCTIORA CELEBRANT; HYACINTHIA.

1. Cælestem Hyacinthum vocat, tum quòd Anima cæleste sit munus: tum (ut dicemus) quòd Hyacinthi Flos, sereno sit cælo concolor: ac proinde verè purpureus.

2. Regali autem nomine inscriptum esse Hyacinthum, docent *Virgiliani* hujus carminis interpretes,

*Dic quibus in terris inscripti nomina Regum
 Nascentur Flores.*

Sivè Ajacem intelligas, Thelamonis Regis filium; qui mutatus in Hyacinthi Florem, primas adhuc Nominis notas servat. Sive Augustum mavelis; cujus florulenta cunabula idem Poëta celebrarat: cujusque Nomismati, cum Augusti Nominis, Flos erat insculptus. Quod potiore jure Hyacintho nostro congruit: tum, quòd ad Patrii Regni successionem Primigenos natura destinet; cui nec dissensit Fortuna: tum etiam, quòd eodem Anno, quo Regius hic Flosculus pullulavit, Regiæ Dignitatis Titulum & Insignia, Victor Amedeus Pater resumpsit.

3. Quod si Spartiatæ in honorem Hyacinthi illius, fabulosè in Florem versi, magnificâ superstitione HYACINTHIA FESTA instituerunt, ex *Ovidio Metamor. 10.*

*Nec genuisse pudet Sparten Hyacinthon: Honosque
 Durat in hoc avi: celebrandaque more priorum
 Annua prolata redeunt HYACINTHIA Pompâ:*

Majore quidem pietate Taurinorum Augusta, hodierno die Christiana celebravit HYACINTHIA: gratias benigno Numini referendo. florentique HYACINTHO perennitatem apprecando.

Sicut igitur tota Inscriptio Principis Nominis, sic totus Arcus Inscriptioni consonuit: & singula sacri Apparatus ornamenta, Hyacinthi Floris allegoriam continuarunt. Nam, quoniam efflorescente Hyacintho, Veris prænuncio; genialis (uti diximus) gestit Tellus, & omnia florent: etiam in illo Arcu, Natura universa videbatur unâ cum Hyacintho cælitus demisso, reflorescere. Quippè totam illam Molem, veluti è Topho herbescente constructam, omnibusque florum ingeniis vernantem: Columnarum vice, Caryatides quatuor, Sylvestrium Nympharum similes, florentibus epistylis sustinebant. Geminis verò in intercolumniis

mnis, corymborum stirpiumque reptilium peristromate virescentibus: gemina prominebant Simulacra: alterum VERIS, in Adolescentis pennigeri speciem: alterum FLORÆ, in effigiem elegantissimæ Nymphæ: utrumque Hyacinthis redimitum, floresque omnigenos de Sinuoso amictu, calathisque dispersens: atque utrumque suo signabat nomine unicus *Martialis* versus hinc illinc bipertitus.

TANTUS VERIS HONOS, ET ODORÆ GRATIA FLORÆ.

Jam supra Columnarum capita, pendentes Clypei quatuor, Regiarum quatuor Virtutum præfagia symbolicè præcinebant, ductis ab Infantuli Nomine argumentis.

Ac primò PIETATEM significabat cæruleus Hyacinthi Flos: adscriptis *Ovidii* Verbis, COELESTIS ORIGO. Nam, ut eruditè *Pyerius*, lib. 10. cap. 19. *Celestis calor, dubio procul, est hyacinthinus: monumento quo est, Cælestia esse tractanda.* Quare, colore indice, fabulati sunt, Hyacinthum Florefactum, ab *Apolline* in Cælo collocatum, ne gregarios inter Flores humi serperet. Huic verò præsertim, cælestem Animum ingenuit gentilitia Virtus. Quid enim à piis progenitoribus, cælumque promeritis egerminaret, nisi Pium?

SAPIENTIAM deindè innuebat Hyacinthi germen, laureo nexum ramuseulo? cum ejusdem Poëtæ dicto, ET ME PHÆBUS AMAT: ex pastoritiis versibus deciso,

*Et me Phæbus amat: Phebi sua semper apud me
Munera sunt laurique, & suave rubens Hyacinthus.*

Utraque nimirum Planta ab *Apolline* culta; Sapientiæ atque Prudentiæ amicum, ac docilem, Mythologis sonat. Ac de Hyacintho præsertim, *Commentaria* *Pyerio* addita sic habent c. 31. *Hyacinthus ab Apolline in florem conversus, Prudentiæ atque sapientiæ Symbolum est.* Hic verò, in Hyacinthi Laurique nexu acutior quædam latet allusio: nam *Laurus* Victori Patri respondet: Hyacinthus Infanti: utrique Prudentia.

Præterea Severitas in pravos, indicabatur eodem Hyacinthi Flore, cui *Scorpiones*, atque *Serpentes* subjacebant enecti: cum inscriptione, NOXIUS NOXIUS. Hæc enim ejus Plantæ vis est ex *Plinio* lib. 21. cap. 26. Atqui consimile Vaticinium nascenti *Augusto* suo præcantavit *Virgilius* Ecloga 4.

*Ipsa tibi blandos fundent Cunabula Flores:
Occidet & Serpens, & fallax herba veneni.*

Denique Beneficentiam signabant Apiculæ, ex ipso Hyacinthi Flore mel delibantes: idem siquidem Poeta 4. *Georgic.* inter apum svaviora pabula, Ferrugineos Hyacinthos, id est: Cæruleos, numerat. Dignam igitur Regio Flore Virtutem exprimebant literæ, REGALES EFFUNDIT OPES. Hæc Sacri apparatus fuit Inventio.

FESTIVA NOCTURNORUM IGNIUM SPECTACULA.

Quo-

Quoniam verò in Taurinensi Augustà, Sabaudorum Principum Regià, Regius in lucem prodiit Partus: cujus Urbis antiquissimum Insigne Taurus est, nomini consonum: novam sanè, ac jucundam, Urbisque Nomini atque Insignibus maximè propriam celebritatem meditatus est Author. In amplissimo siquidem Urbani Fori spatio, Signiferum Zodiaci gyrum instar Amphitheatri, eleganter columnati, ornatique commentus est: non discrepante à Circulis Astronomicis Architecturà. Nàm si *Ovidio* canere licuit;

Haud timeam vasti dixisse Palatia Cœli:

ecquis timeat, Zodiaci Cœlestem Orbem, vastum vocare Amphitheatrum? Itaque circà theatralem hujusmodi structuram, undecim tantum Signorum Simulacra, ad spectu varia, & suis quæque stellis distincta collocavit; *Arietem* auratum, à *Phryxo* infessum; *Gemellos*, complexu implicitos; *Cancerum* Dryadi blandientem: *Leonem* erectum: *Virginem* Astræam: *Libram*, de Veneris manu pendulam: *Scorpionem*, à Marte inflammatum: *Chironem* Centaurum: *Capricornum*, à Pallade stimulatam: *Eridanum*, ex urnà stellantes aquas effundentem: *Geminos Pisces*, Veneris bigæ alligatos. Atque hæc simulacra, corollis redimita, sive suà, sive adjectæ Imaginis manu, festos ignes tenebant, quasi lætitiæ Symbola, diversim inscripta.

Taurum verò, qui novo Principis Astro decoratus, in ejus etiam Genesi felicissimè affulsit, extra communem Signorum sortem, alto in æthere, atque argenteo Nubium Solio cubantem, Jupiter coronabat. Quæ collocatio Astronomorum etiam commentis appositisimè respondet; *Joviani* præsertim, qui de Tauri Signo in secundo Uranix libro ità scribit:

Effulsitque novis Taurus spectabilis Astris:

Regalesque addit Stellas, & Regia jura

Jupiter; & raro Taurum insignivit honore.

Illum igitur, utpote Regià dignitate præminentem, lætiorisque Sæculi Antistitem, Astra reliqua circumspectabant sublimein, jucundoque plausu venerabantur. Sub Tauri Signo *Virgilianum* carmen de Augusti Cæsaris Natali, legebatur.

MAGNUS AB INTEGRO SECLORUM NASCITUR ORDO. Hoc igitur flammigeræ totius celebritatis Argumentum fuit; quod brevis hæc Inscriptio complectebatur.

(1) NOVUM ASTRUM,
(2) POST LUCIFUGAS TEMPESTATES;
IN AUGUSTO TAURI SINU REPENTE NATUM.
ASTRA OMNIA,
FELICIORIS ÆVI PRINCIPIUM OMINATA,
(3) FESTIVIS LAMPADUM LUDIS GRATULANTUR.

1. Primum enim comperta res est, Nova semper Astra in Cœlo visa; admirabiles seculorum vices Orbi attulisse: atque in Signis felicibus præsertim, felicissimas. *Referre arbitrantur* (inquit *Plinius*) *cujus Stella vires accipiant; & in quibus locis*

E 3

eminent.

eminent. Hinc illud ingens Augusti gaudium, quo ad Imperium accedente, novum Astrum apparuit, dum ludos faceret Veneri Genitrici, paulò post obitum Cæsaris. Nam cælicus ille ignis, *Admodum faustus* (inquit idem Plinius) *Divo Augusto, judicatus est ab ipso: qui sibi illum natum; seque in eo nasci interpretatus est: Et si verum fatemur, salutare Terris fuit.* Imò, ab illo Astro novi Aureique seculi exordium, uti prædiximus, Romani computarunt.

2. Simili proinde vaticinio, post horribiles bellorum, corruptique aëris, ac publicæ penuriæ, tempestates: Regio Principe, novo quasi Astro in Tauri sinu apparente: novum seculum, ordiri fata, lætissimumque auguratus est Author noster; ac Sidera omnia exultim Tauro gratulari, ac plaudere, confinxit; cælestesque ludos exercere.

3. Inter Populares autem alacritates, lampadum ludi, à vivificâ Promethei Face derivati, celebrabantur: quibus velocissimi Juvenes Lampadophori, hoc est, Facem gestantes, in Circo certatim discurrebant: & ipso in cursu ardentem Facem in alios jaciebant: iique summâ dexteritate inextinctam recipientes, jaculabantur in alios. Atque hi Ludi natalitiis Principum celebrandis habebantur maxime proprii: nam *Plato libro sexto de legibus*, ludorum illorum mysteria sic interpretatur: ut significarent, clarissimos quosque debere, quam à Majoribus Vitæ facem accepissent, Filiis tradere; eaque vicissitudine Respublicas, Regiasque Domos æternare. Institit igitur eruditioni Authoris ingenium: festosque Ignem, qui toto Zodiaci Theatro erumpebant, atque ab Astrorum Simulacris jaciebantur: novos esse Siderum Lampadophororum ludos, effinxit, ad significandam Cœli lætitiâ, ob natum in Tauro novum Astrum, felicioris seculi Paranympum.

Ipsa igitur festorum ignium artificia, quæ Cælestium Simulacrorum manibus gestata, exardescere: nocturnumque implere aërem debebant volitando, eadem adjectis in basi literis, Virtutem aliquam nati Principis, vel Natalium felicitatem, vel Civium affectum symbolicè significabant. Primus ergo *Aries*, qui ad abigendam hyemalem mœstitiâ, primam vernæ lucis scintillam injicit; in hastæ summitate ellichnium gerebat, quo bombardarum vel festorum ignium Magistri, sulphurato funiculo, veluti flammæ incitabulo, dispositam materiam attingentes accendunt. In basi hæ literæ legebantur: *PARVA EX SCINTILLA.*

Gemini Tyndarides, misilem quisque Cylindrum tenebant, pyrio pulvere confectum, & levi calamo alligatum, ut conceptâ favillâ celeri lapsu feratur in sublime. Inscriptio, ex *Ovidio*: *TENDIT IN ARDUA VIRTUS.* Ipsique Ignem, faustis Geminorum Ignibus alludebant.

Cancer, prorsus, retrorsusque gradiens; ludicrum aliud missile chelarum forcipibus prehensum attollebat, quo papyraceum involucrum, sulphureo fartum pulvere, atque in sese multipliciter glomeratum, nodisque coercitum, *non altè avolat*; sed hæc illâc insultans solo, strepitu motuque cæterum territat, nullibi tutum. Verba hæc erant ex *Silio Italico*, *NULLA NON PARTE TIMENDUS*, strenui Ducis summa laus.

Leo erectus, festivum illud artificium ostentabat, quod Tubæ simile, cum sonitu flammam efflat: Famæ symbolum. Verba ex *Lucretio*. *CUM LUCE SONOREM.*

Virgo,

Virgo, quasi Vestalis, pro æterno Igni, festam illam Facem ferebat, quæ, con-
tortis funibus, piceo tenacique bitumine illitis, lætissimam diu flammam pascit.
Verba ex *Statio*, NIL PATITUR LICERE NOCTI.

At *Venus*, quæ *Libram*, Justitiæ imaginem, benigna ipsa librabat, alterâ ma-
nu geminum vibrabat Fulmen: ex iis nempe, quæ ardente sulphure, agente aurâ,
manu jaciuntur, & sine periculo volitant. INNOXIA TERRENT.

At ferus *Mars*, qui *Scorpionem*, imbutum flammis, medios inter Titanas con-
jecit: breve tormentum metallicum amplexabatur, quo in obsidionibus explosi
ferrei globi, horribili bombo proruentes, & inclusæ flammæ violentiâ disrupti,
omnia diruunt: in ludicris verò, ingentem pilam exustili materia, pari fragore
ac fulgore displodit, quæ summo in aëre inflammata, aureum jucundumque in
imbrem solvitur. Scriptum: CÆLARI NESCIAT VIRTUS.

Sagittarius, sive *Chiron*, qui contento arcu Cælum suspicit: Telum jaculari
videbatur, ex eo genere, quod, ferente flamma, ad Cælum scandit: & lucem gy-
rumque Stellatum imitatur. SEMPER AD ALTA.

Capricornus, in orbem convolutus, Rotam etiam chartaceam sulphureo far-
cimine inculcato distentam, possidebat; quæ, immorto centro, non tam flammeo
spiritu, quam agitatione ipsa occisimè convolvitur, facesque jact: in exemplum
Fortunæ cum Virtute conjunctæ. Cui proinde subscripsit: FORTUNA VIRES
PROMOVET INSITAS.

Aquarius, qui & *Eridanus*, Fluminum Rex; auream versabat Urnam, unde,
ut nocturnis in spectaculis cernimus, ignifluum scatebat Flumen; cum dicto: HAUD
ULLA EST CLARIOR UNDA. Sic enim à *Claudiano* describitur:

Stellifer Eridanus sinuatis fluctibus errans.

Pisces demum, qui in Aquâ vivunt, suis branchioli glebam ejus bituminis
fovebant, quod in aqua demersum flagrat, & ab adversario elemento vires acqui-
rit: cui accommodavit *Lucani* dictum; CRESCIT IN ADVERSIS VIRTUS. Atque
in his Symbolis, licet heroicis: popularibus tamen ac festivis (ut idem Author in
Argutiarum libro docuit) non exigendæ sunt severæ Argumentorum Heroico-
rum læges: sed festiva quædam libertas, atque facilitas indulgenda est.

Taurus verò, Regali in Throno ab Jove (uti diximus) coronatum, comita-
bantur Plejades, Atlantis Filix, cum suâ quæque Urnâ, utpote imbriferæ, sed mu-
tatâ in lætitiæ flammæ limphâ. At circa solum, omnia Taurini Agri flumina, nu-
bibus confidentia, Urnarum iidem ministeria, mutato elemento, commutarunt.

Hæc igitur omnia ita disposita esse voluit Author: ut intempestâ Nocte A-
strorum omnium, ipsiusque Tauri Stellæ, accensæ veluti faculæ consulgerent.
Tum igneus Globus, (Regii Infantis simulacrum) obscurum per aera veluti è Cœ-
lo incitisimè dilapsus, in ipso Tauri sinu conquiescens, Improvisi Astri similis,
mirum in modum diradiaret. Quo subito fulgore felicissimi Seculi prænuntio,
exhilarata undecim Signa, Misilia omnia, quæ in manibus habebant, derepente
inflammata, festas veluti faces in lampadum ludo, vicissim jacerent: tum toto
Theatro, Cylindri, Faces, Bolides, atque infinita flammæ ingenia, convolarent.
Denique Taurus ipse, hilares in flammæ abiret; totumque Solum atque Thea-
trum

trum ingenti sonitu, variisque ignium lusibus conflagraret. Hæc integra celebratæ Inventio fuit: sed temporis angustia non omni ex parte responderunt.

AULICÆ LÆTITIÆ,

Cum Inscriptionibus ejusdem Authoris.

Eâdem die publicæ lætitiæ decretâ, Mauritius Princeps à Sabaudia, qui tunc inter Purpuratos Ecclesiæ Principes numerabatur: cum Fraternali Connubii Author in Parisiensi congressu extitisset: Divo Maurilio votivam Imaginem, hæc Inscriptione, in Metropolitana Basilicâ dedicavit: ipso die quo annua Martyris festivitas, cum natalitiâ Principis festivitate, celebratur.

STABIS HIC MIHI SEMPER COLENDUS,
THEBANÆ LEGIONIS CHILIARCA MAURITI;
SABAUDÆ GENTIS BENIGNISSIME GENI,
ATQVE, UT OPERA MEA, OPE TUA,
VICTORIS AMEDEI, ET CHRISTINÆ A FRANCIA
REGALE CONJUGIUM AUSPICAVI;
ITA FELICISSIMO CONJUGII SUCCESSU LÆTUS,
NATALI HOC TUO, REGIÆQUE SOBOLIS FESTO,
DEBITAS GRATES SOLVO, ÆTERNAS DEBITURUS,
EGO, ETIAM NOMINE TIBI AUTHORATUS,
MAURITIUS PRINCEPS A SABAUDIA.

Eâdem etiam Die, quam sibi usquequaque felicissimam ducebat, novam domesticarum Ædium molitionem exorsus, æternum veluti fundatæ lætitiæ monumentum; solemni ceremoniâ, primarium lapidem his inscriptum literis jecit.

NASCERE CELSIOR MEA DOMUS,
GENIALI NASCENTIS CELSITUDINIS AUGURIO.
IMUS HIC TIBI LAPIS
SUPREMUM FASTIGIUM SPONDET,
EODEM QVIPPE NATALI SIDERE.
CUM NASCENTE PRINCIPE NASCERIS,
CUJUS CUNABULA, REGIUM AD CULMEN SURGENT.
SIC MAURITIUS A SAB. PRINCEPS CARDINALIS,
VOVET.
DIE SACRA XVIII. KAL. OCTOBRIS.
M. DC. XXXII.

Victor etiam Amedeus Pater, cum æterno aliquo monumento Geniale Cubiculum, Regii Partus conscium, insignire voluisset, famigeratam illam Inscriptionem,

nem, aureis literis affixit Author, quæ primùm ingeniis, deinde calamis eruditiorum, acerrimus fuit Martis Campus.

ANNO PACATÆ ITALIÆ, RESTITUTÆ FELICITATIS,
M. DC. XXXII.
PEDEMONTIUM PRINCEPS,
A BEROLDO VICESIMUS,
DECIMO POST SIGVEARDUM SEculo,
INTRA PARIETES ISTOS,
ORIENTE SOLE, REGNANTE ASTRÆA,
EANDEM CUM AUGUSTO
SORTITUS HORAM, ATQVE HOROSCOPUM,
NASCITUR.

Nam quemadmodum Cubiculi forma, omni ex parte æqualiter declivis, cœli convexitatem imitabatur; ita in ejus tholo, cœlestium Signorum constitutionem, quam in Infantis Genesi observarat; vagantesque Planetarum Imagines, ut suo quæque in Signo refulgebant, perfectissimè pingi curavit. Virginem igitur (quam *Manilius* Astræam, Justitiæ præsidem vocat) felicissimum Principis Horoscopus, Principe in Domo collocavit. Cum enim die decimaquartâ Septembris, quasi cum Sole natus sit Princeps, Virginem horoscopantem habuisse, certo est certius. Et quoniam idem Author, antiquarum eruditionum fontes accuratiùs rimatus, observarat in Augusti Cæsaris Horoscopo, non quidem Capricornum, (ut cæteri Scriptores omnes somniarunt,) sed Virginem ascendisse: produxit eà primum die, novam hanc, sed ineluctabilem observationem suam: ut fatalem Augusti felicitatem, Poëtarum more, Principi suo polliceretur. Nam cæteri, in ambiguo quodam fabulantis vulgi dicterio apud *Svetonium* gregatim impingentes: *Nosâ Sideris Capricorni*, QVO NATUS EST, (quod infinitos patitur explicatus, nec ad Historicum pertinet institutum;) Caprum illum, Augusti natalibus horoscopasse, omnes ab Astronomiæ sacris alieni, alio alium fallente, scriptitarunt. Hic verò, cum in ejusdem *Suetonii* Capitulo, Historiographi maximè proprio, DE LOCO ET TEMPORE NATIVITATIS AUGUSTI, præcisâ illa Verba observasset; *Natus est Augustus, M. Tullio Cicerone & Antonio Consulibus; nono kalendas Octobris*, PAULO ANTE SOLIS EXORTUM; quod Annalium omnium Cæsareorum fundamentum est atque cardo: protinùs, tabularum, nunquam fallentium, atque ephemeridum ministerio, exactissimam Augusti Genesim ad calculos redegit: Virginemque Astræam in Horoscopo surgentem reperit; cùm biformis illa Fera, quæ ferè in cuspide quintae Domus delitescibat, non nisi post horas sex ab exortu Solis, cornua proferre potuerit. Atqui Astronomicam hanc suam Apodixim, Compilatorum vulgo inobservatam, historicâ quoque priscorum fide roboravit, *Manilii* præsertim, qui cùm Augusti Mathematicus, Astronomicum librum suum Augusto dedicavit, ut Principi suo blandiretur: Ca-

pricornum horoscopantem convitiis lacescit : Virgini autem horoscopanti, singula ejus Cælaris decora, fortunam, dignitatesque apertissimè attribuit.

Erigone surgens, qua rexit Secula prisca

Justitia : atque eadem rursus labentia fugit :

Alta per IMPERIUM tribuit fastigia SUMMUM.

RECTOREMQUE dabit Legum : JURISQUE sacrati,

Sancta Pudicitiam DIVORUM TEMPLA colentem.

Quo Virginis encomio, dotes illas, quas nulli ante Augustum contigerant, egregiè conciliat : *Summum Imperium, legum Regimen, Judicaturam perpetuam, perpetuum Pontificatum* : in quo, publicæ honestatis causâ, legem Juliam de adulteriis promulgavit. Quid hoc testimonio nitidius ? Voluit igitur Inscriptione sua noster Author significare, allucinatos fuisse omnes, qui Carolo Quinto, Cosmo Mediceo, Selimo Turcarum Regi, maximè plaudunt, quod Augusti Horoscopum felicissimum sortiti fuissent, quem Capricornum opinabantur ; cum uni Principi nostro debeatur ille plausus. Nam si cum Principis natali Themate, natale Augusti Thema conferatur ; utrumque Septembri mense ; utrumque surgente Sole, utrumque Ascendente Virgine Astrâ, primam hausisse lucem, quilibet mathematico pulvere levissime aspersus, deprehendet. Sed hæc omnia, jam volumine discussa, in Apologiâ contra injurium libellum, cui Titulus, IL. CAPRICORNO, nihil attinet iterare.

SACRÆ

SACRÆ CELEBRITATES.

SACRA CELEBRITAS,

Mediolani Habita Anno M DC XX.

^{quo}
P. FRANCISCUS XAVERIUS,
à Paulo V. Pont. Max.

In Beatorum Album fuit relatus.

Um ad publicam hanc lætitiā non Insuēs modo, & inquilinæ: sed exterae quoque Musæ pietatis invitatu convolassent: Author etiam noster brevibus Elogiis acutèq; perstrictam Beati Vitæ, voluit pro suâ Symbola contribuere. Quod laudationis genus, eā tempestate maximè novum, sua festivitate atque coloribus, tantos excivit plausus: ut etiam post biennium, quando ille Beatus, à Gregorio XV. inter Sanctos invocari cœpit: hæc ipsa Elogia, in Publico viarum apparatu, Neapoli exposita fuerint & mira ingeniorum aviditate perlecta, atque transcripta. Horum igitur autographum, typis adhuc intactum, meas in manus cum inciderit, æternitati consigno.

ELOGIUM PRIMUM.

Ortus, & Apostolica Vocatio.

B. FRANCISCUS XAVERIUS.

*Respuat suas laudes, si potest;
Etiam invitatus accipiet, quod, cū offertur, tunc datur.
Omnes igitur alarum pennas expande Musa,
Sed ad Cælum evolantem frustra sequeris;
Ni Terras peragrantiem si quaris,
In Terrâ Cælum dicit.*

Hic Nobili Stirpe nobilior Palmes,
 Imâ in Pyrenai radice ad summa nascitur :
 Gaudente Numine ima summis aquare.
 Fatidici Fontis oraculo, FRANCISCI Nomen sortitur,
 Assisati homonymus, ut unanims.
 Ambo miri; ambo calibes; ambo Seraphici:
 Divinis ambo Stygmatis inusti;
 Sed extimis ille, hic intimis.
 Solus discrepabat lacerna color:
 Quo ille Omnia ut Cinerem, hic Omnia ut Fumum derisit.
 Hujus atates ne distinguas.
 Vel huic se infantem Prudentia fecit:
 Vel hic se Prudentia Senem.
 Consilio semper Senex, Innocentiâ semper Infans,
 Peripateticas ambages Parisiis explicans,
 Dum humana docet, Divina discit.
 Jam verus Apostolica Schola Peripateticus,
 Statuit Mundum perambulando fugere, fugiendo lucrari.
 Imò verus ex Peripatetico Stoicus,
 Fortuna fortunas restituit suas:
 Opibus patriis inopes ditat Pauper:
 Et lacera penula totum est penu.
 Suis igitur valere jussis, Socium se adjungit Jesu;
 Cui se votis ligat, ut liberior abeat.
 Ad nigerrimos Indos candidissimus destinatus;
 Unicâ literulâ I, ab Ignatio monetur, movetur statim.
 Muralem globum crederes directâ è bombardâ iturientem,
 Ignea favillâ vocis explodi.
 Felicissimi exitus augurem habuit Somnium;
 Quo exalbandum Indum humeris gestans, gestit.
 Quanta illa esset sarcina, somnians vidit, vigil sentiet.
 A Paulo III. Apostolica Sedis Delegatus,
 Ut Romam secum vebat, Romam deserit.
 Nam ubi Christi Fides, ibi est Roma.

II.

Ad Navale festinantis gesta.
 Jam sacra Xaverii, si potes, vestigia sectare Musa,
 Quem locus retinet nullus, distineat pagina.

Hic

*Hic Nubiferum Apenninum, nivosas Alpes, scabram Pyrënem,
Nudo metitus pede;*

Patrias sedes prætervolans, non vidit, vel vidit tantum.

Remora est Cognatus Amor: officiis officit: amplexu implicat.

Cælum igitur suspiciens, aliam despexit Patriam.

Exteros reputat suos, qui suos fecit Exteros.

At enervæ ut reparat ad cursum vires,

Nervos sibi, torosque, carnivoris constringit funibus:

Et viam sibi triumphalem de suo purpurat.

Sic itineris tadium fallit, latusque psallit.

Est ipse Chelys, funes fidicula, concentus vota,

Ibericas per solitudines diu jejunus,

Acerbissimam famem aterbioribus solatur Pomis.

Gravius Tantalo fuisset ea carpere, quàm carere.

Jam Regiam ad Urbem scandens:

Dignâ Pontificio legato apparatione conspectâ,

Magnus Hospes, mendicorum subit Hospitium,

Non minuit Legatî dignitatem neglectus.

Supra omnes visus est, qui se infra omnes dejecit.

Divite hac inopia, viluere Palatinis Divitie.

Quid enim (inquiunt) cœlata hæc Tecta, cui Tectum est Cælum?

Quid nitida laquearia, nisi oculorum laquei?

Quid populis luctuosi Principum luxus?

Quid gemmæ à gementibus lectæ?

Quid sunt, quæ miramur, nisi magnificæ nugæ?

Hunc igitur, veluti novum Numen, sui tantum egens,

Admirata Regia;

Moroso amore detinere cupit; bono infortunio non obtinet,

Stare in angulo nescit Sol Orbi natus.

III.

Herculeas ad Columnas pervenit.

Suspensam scopulis, & Herculeis insertam Columnis Gadir,

Europa atque Africa divortium,

Noti Orbis metam, ignoti initium,

Xaverius tandem attingit. Adesto Musa.

Jam destinatum Navigium inaugurat:

Et modicâ lustrali Aqua minatur Oceano.

Jam summo in Malo lata ventis alludunt Aplûstria.

Jam solliciti Nauta Maximum antenna subnectunt Acátium.

Jam Hispano è litore ultimam spem convellunt, Anchoram,

Uno è funi publica pendet Fortuna.

Sed quo pergis Xaveri? Subsiste parumper, dum licet.

Quid infrenem ignotamque Belluam laceassis, Oceanum?

Si navigationem tibi spondeo, quis Terras? si Terras, quis Homines?

Maxima pars orbis sibi vacat.

Ac tenebris involuta Natura torpet.

Hic sunt ultima Mundi Clausura,

Tàm oculis quàm navibus impervia,

Hic horribiliformes Ferarum conventus,

De Aquarum Imperio dimicant,

Et alternis mortibus vivunt.

Hic profundis vorticibus se resorbet,

Atque in se naufragatur Mare.

Sed plus, quàm Maris furor, metuenda pellacia;

Quæ minatur, cùm ridet.

Hic sterile Elementum, nihil ad alimentum parat,

Nisi Monstra natantia;

Quæ si reperias, certandum est, uter utri, escam præbear,

Prædator, an Præda.

Sed omnia sint tuta; sit Terra; sint Populi.

Quid interest, quibus moribus vivant,

Quos nostris subjectos pedibus, toto Orbe Natura tumulavit.

Sed nihil à proposito magnum deterret Argonautam.

Maria, Monstra, Montes, Mortes ostende; non pallet.

Dei Fidem laturus, Deo fidit,

Cujus interest nostra, & Antipodum Salus.

Omnibus aquæ citimum tornavit Cælum,

Omnem Orbem unicus ligat Amor.

Oceanum Terris interfudit, & ab Orbe Orbem discrevit;

Ut alternis commerciis, Hominibus Homines opem ferrent,

Et Orbis Orbem erudiret.

Ergo cælesti afflante flamine, latum nautis celeusma præcinit:

Funem simul, & moras solvit.

Et ultimus Alcidi labor, Xaverio est primus.

Nimirum, ex arduis nascitur, qui ad alta nascitur.

IV.

Occidentali in Oceano labori.

Occiduum per Oceanum
Séquere Xaverium, Musa: sed propter litus.
Mergos imitare, ne mergaris.
Vix lata Pelagum tentat navis,
Ut lethum Nautis intentat Pelagus.
Infernum quippè Concilium,
Sacram illam salutis Onerariam cernens;
Quid agimus? (*inquit,*) Nisi Navis hæc perit, omnes perimus.
Quem pacatè possidemus Orbem, amittimus.
Aëolis ergo spiritibus Tartarei Spiritus fœderati,
Æthereis undis, aquoreas undas:
Nocturnis tenebris, Stygias tenebras;
Fulmineis facibus, Furiarum faces permiscunt;
Quæ lucem coruscant tenebris diriores.
Quid sperent Naufragi Nauta?
Ad Xaverium confugiunt, Salutis Vadem;
Qui solus, tot inter fluctus, non fluctuat.
Hic gemina lumina, gemina planè Nautarum lumina,
In Cælum placidè intendens, Cælum placat.
Humili prece tumorem fluctibus eripit:
Et callidus pugil, dum bumi sternitur, Oceanum sternit.
Hoc evictò infortunio, Fortunatas ad Insulas proram vertit.
Quas certò excubabat Infernus Draco.
Itaque beatus in Hesperidum Sylvâ, novus hic Hercules,
Mala non invenit, sed Malos.
Jam torrente sub zonâ, corruptis frugibus atque lymphis;
Vermibus scatent aquaria Urna:
Et mediis in undis deficiente undâ,
Exanimis languent Nauta, dum Aqua animantur.
At Xaverio,
Putri illâ in Urnâ sepulcralem Urnam memoranti,
Delicium est vermes bibere, ac suis vermibus propinare.
Hoc magis mirandum, quod ignoto in Mari,
Aberrantibus Naucleris, viam designat.
Nam destinatum ad Portum tendens,
Errare non potest Amoris Magnes.

Denique

*Denique ad Africa cuspitem, gemini Mundi compagem,
Occidui Maris Metam, & Eoi Carcerem, venit.
Hic denuò cum Calo, cum Fluctibus, in astuario rixandum.
Et, quòd omnium miserrimum,
Dum furit Mare, Terra timetur.
Sed omnia illi prospera sunt, qui adversa quarit.
Verè igitur Caput Bona Spei dictus est ille locus.
Nam fortis animus, dum pessima patitur, pejora sperat.*

V

Orientali in Oceano mortalitas.

*Hàc in plagâ majores plage.
Ad maritimos labores, morborum accessit labor.
Non remigii pernicitate fugitur hac perniciēs.
Vivos angit: morientibus convivitis: fugientes sequitur.
Eodem Vento tabidus vapor afflatur, qui vela inflat.
At Francisco Xaverio,
Dirum aëris vitium, dignam Virtutis materiam parat.
Hic, velut publicum ex Cyclo, & Catastrâ Mancipium.
Omnia circa omnes agit, & satagit.
Idem bajulus & focarius: excubitor & polinctor,
Promus & quaestor;
Stipem rogat, quam eroget.
Imò idem opifer & salutifer,
Non Empiricus, sed Empyreus Archiater,
Ægros tangit, agitudines fugat.
At ipse tandem Xaverius,
Ægrorum levamen, gravissimè agrotat,
Et quos abigit morbos, rapit.
Sed alienum malum ut suum, suum ut alienum sentiens,
Tum impiger cum ager,
Omnium se impendit valetudini, praterquam sua.
At quid Amor, nisi fervor? quid fervor, nisi furor?
Ergo Amoris fervore, febrilem fervorem geminante;
Flammea morbi vis mentem emoret;
Et caput illud ingens delirat.
At nemo sanior hoc insano.
E Cælo illapsum furorem illum credas.
Delirabat humana loquens: Divina loquens constabat sibi.*

In iis

*In iis errabat, quæ non didicerat.
 Qui vellent Divina discere, poterant ad delirantem venire.
 Eodem furore percitus, lectulum agris sternens summ,
 Anchorarios inter rudentes cubat.
 Publicæ spei Anchora proprium invenit quietis locum.
 Titubet igitur valetudo; aberret lingua; Mens est in portu.
 Non phrénēsis, sed phronēsis est, benefacere, ac mala pati.*

VL

Goam pervenit, Indiarum Orientalium Proregiam;

*Festivis jam plaude pennis secura Musa.
 Frustrâ fremente Oceano, furente Orco,
 Ad Indos enavit suus tandem Apostolus.
 Jam Goanâ in Urbe Indici Orbis vertice,
 Sedem figit Apostolo dignam,
 Quâ pompâ Romam Petrus, Goam Xaverius ingreditur.
 Nudo pede, vili induvio, publico in mendicabulo.
 Petri etiam exemplo
 Minori Præsuli dexteram cedit Magnus Præsul.
 Nam legationis onera, non bonores, ad se recipiens,
 Omnium maximus, sibi nullus, omnes etiam latuisset,
 Si Evangelica lampas posset latere.
 Nullum ergo momentum opere caruit; nullum opus miraculo.
 Prima cura fuit, Christianis prodesse.
 Equè innocentia fautor, & ignoscentia,
 Vincitorum ferrum ut infringat, aurum queritat.
 Olim, ne caperetur, opes abiecit quas habuit:
 Nunc captos ut redimat, opes poscit, quas odit.
 At minus est victos solvere, quàm divisos vincire.
 Cadmea inter odia, & efferatas Veteranâ desaniâ simultates,
 Placidus Caduceator Xaverius,
 Odiosum efficit odium, & impacatis amicam Pacem.
 Adhuc minus est odia componere, quàm dirimere Amores.
 Hic improbum Veneris Alumnus Christianis laribus proscribens,
 Obscenos Thalamos,
 Vel illicitis facibus expedit, vel licitis expiat.
Omnium denique vitiorum reprehensor. Virtutum suavor, Veri doctor,
*In ade, in Templo, in compitis,
 Rudem se facit, ut rudes alta doceat;**

H

Doctum

Doctum, ut Doctos falsa dedoceat.
 Hoc aliis dissimilis, quod se omnibus assimilat.
 Tantis fractus laboribus ubi recubet rogas?
 Non jam Anchoreos funes, sed morientium pedes quare.
 Hic illi sapit Somnus, qui Somnum excutit.
 At sæpè Xaverii Somnum metuens Somni Soror, Ægros deserit.
 Nullum enim salubrius Amuletum, quàm Justî propinquitas.

VII.

Expeditio in Orâ Piscariâ.

Hactenus Homines in Semideos: nunc Bruta in Homines vertit.
 Pravos hactenus Christianorum mores emendavit Antistes,
 Nunc ex Antistite Apostolus, efferas Gentes ut Christo vendicet,
 Maria, scopulos, solitudines, Ferarum lustra perlustrat.
 Hæc, confraga & sentosa nudo discurrit pede:
 Et vernis induit sentes rosis.
 Illæ, arentes per arenas affluenti sudore diffluit;
 Et siti flagrat, in fontem versus.
 Confluunt ad novum Hominem monstrosi indigenæ:
 Quos ille lingua imperitos nutibus erudit.
 Inaudita miracula! audire oculos, manus loqui.
 At quis mutam miretur facundiam, Brutorum Magistram?
 Primum in Ora Piscariâ Evangelicam Sagenam jacit:
 Ex Petri Arte pisculentum locum nactus.
 Ubi Uniones piscantur Indi, Indos expiscatur Xaverius;
 Quos Unionibus candidiores ex aquâ trahit.
 Tritum vulgi dictærium, frustra Indum lavari.
 Hic à suo Somnio didicerat Indos fonte sacro emaculare.
 Sed unum illi Somnus Indum obtulit; vigilia infinitos.
 Dies noctibus baptizando continuat:
 Et citiùs unda manum, quàm capita deficit manus.
 Charitum Fontem deformibus conciliare formam ferunt:
 Hic, citrà fabulam, immundum mundificat Mundum.
 Miri ergo sunt latices, quos manu Xaverius spargit:
 Ter miri, quos oculis stillat.
 Lacrymarum aspergine Tartareos extinguit ignes.
 Ut remeabilem Mortuis efficiat Stygem,
 Geminum per oculos vadum pandit.
 Felix Ora Piscaria!

Quas

*Quas inter fluctus quarebat Gemmas, in litore invenit.
Pretiosior nulla est Gemma, quàm pia lacryma.*

VIII.

In Travancoridis Regno gesta.

*Duros labores, ut respiret, durioribus mutat.
A barbaris Piscaria, ad inhumanos Travancoridas navigat.
Jam Ethnicum Navis Rectorem ad Christum ducit.
Nemo luculentius naulum solvit.
Perierat infelix; tranquillo etiam pelago naufragus,
Polum suspiciens, toto errasset Cælo,
Nisi doctiorem Navarchum Navarchus invenisset.
Hoc etiam ex Petri arte;
Cui Cæli Clavis, & Navis Clavus commissus.
Jam publico vacans Ministerio,
Æris tinnitu Pupillos primum convocat, ut Pastor Apes;
Divini mellificii spem primam.
Tum Campi Grandævis implentur;
Et concionalis suggestus est Arbor.
Arbores omnes unius Hominis cantus in Thraciâ traxit:
Una nunc Arbor Indica, Populos trahit.
Hic contra impiam Regionis Religionem tonat, fulgurat;
Quæ factitiis Numinibus vivos Homines immolans,
Inexpiabili flagitio Populum expiabat,
Cælumque irritabat deprecando.
Verus igitur veri Numinis cultor & ultor,
Christianis Sacris profana exaugurans Sacra,
Ubi Homines Diis cruenta cadebant Hostia:
Incruentam Hominibus Hostiam fecit Deum.
Templo Numina flammis dicavit:
Et Oraculis tacere jussis, unus Oraculum Xaverius fuit.
Malignè tulere opprobrium Damones; jocosâ primum vindictâ,
Dum Sacra canenti Xaverio, absurdis boatibus accinunt.
Congruo tamen concentu ex adverso:
Nisi vocum cacophoniam, dolorificus excepisset sonus.
Nam Divina meditantem nodosis pulsant fustibus.
Vecors vindictâ, absente Animo Corpus aggredi.
Non impunè tamen.
Nam Cruciantes Dæmonas, acerbis cruciat Oratio.*

IX.

Quid in Divi Thomæ Sepulcro, & Moluchi Regno.

*Quiesce paulisper Musa, ubi indefessus quiescit Xaverius:
Tandem ad Apostoli Thomæ Sepulcrum novus pervenit Apostolus.*

Quàm gestit illum videre, qui Christum tenuit cum vidit!

Quàm gestit Sepultus Hospes,

In sepulcri sui Contubernio Hospitem excipere Collegam!

Ibi Xaverius Defuncto similior quàm sibi,

Ut se reficiat, septendiali jejunio conficit:

Ità exardens, ità exhaustus,

Ut affixam Divi tumulo votivam Lampadem credas.

Hic igitur Apostolorum steterat cursus, ut Xaverius expleret.

Illorum limes, Xaverio est limen.

Excurrit operosa Virtus quò Vitia vocant.

Ad Moluchi Regnum venit;

Omnium deterrimum, quia ditissimum.

Vincendus erat cum Impietate, luxus Vitiarum Pater.

Ostrum, Opes, Dapes, Delicia, quicquid cerneret, telum erat,

Regis ipse donis impetitur Xaverius.

Sed aurea missilia impenetrabili delusit centone.

Magis proinde exosus.

Venenis clàm infectatus, oblatas respuit antidotos.

Nempe à Paulo missus, veneniferos morsus non pavet:

Imo, de Deo securus, veneni metum ut venenum pellit.

Verso igitur postmodum in amorem odio,

Magnus ab Indis Pater vocatur.

Verius Magnam vocassent Matrem,

Tanto cruciatu tot enixam liberos.

Dum Sacris operatur, diro Terra tremore Templum labat.

Diffugiente Populo, abeunte Templo, non movetur Mysta.

Templi ruinas integro spectans Animo, Opus peragit.

Nam quid timeret, qui Deum complexus,

Ruere non poterat, nisi in Cælum?

Ultus est tamen Dæmonem, ac Terra facinus:

Quam, ne postindè moveretur, Templis oneravit.

X.

Post Sinas, ultimam Terrarum lustrat Japoniam.

Finis unius laboris, alterius est gradus.

Pro Deo contra Idola, pro Virtute contra Vitia,

Laboribus

*Laboribus, Doctrinâ, Prodigis pugnando,
 Barbara usque ad Sinas permenfus Regna;
 Eoi Solis cunabula ut exploret, Navim postulat.
 Negantibus Navarchis tentari posse intentatum Mare,
 Se Navim, se Nautam parat.
 Non nauticam Pyxidem, non Astra consulat,
 Qui Astrorum Dominum pectore inclusum gestat.
 Aut gratuitus (inquit) Portitor erit Mare;
 Aut inimico Mari, salutem Amicis feram.
 Invia ad Christi Fidem nulla est Via.
 Hoc argumento Nautarum spem firmante,
 Navim obtinet; & ultimam rerum Japoniam tenet.
 Sed novis artibus fallendus erat antiquus Regni Genius.
 Feram sæpè imitatur, qui Feras capit.
 Sub Superbia insignibus, Superbiam circumvenit,
 Gemmeo apice, pexâ Cæsarie, aureo fucatus paludamento,
 Régias ut aures capiat, oculos captat.
 Tum alloquio, quàm veste concinnior,
 Nobilium animis Divina dogmata instillat.
 Et quibus se similem finxerat, eosdem fecit similes sibi.
 Jam solus innumeris, exter indigenis,
 Ignotis ignotum insinuarat Christum:
 Sed malo tandem Genio, leve Vulgi ingenium commovente;
 Male sanos dum curat, insanus creditur.
 Sic dulciloquus insanire Orpheus Bacchantibus est visus,
 Saxeâ igitur grandine undique ingruente,
 Carneos dixisses lapides, lapideas Xaverii carnes.
 Hic igitur per saxa illasus abiit: illi similes saxi resistere.
 Hoc etiam Petro adstipulatus;
 Quòd hi lapides Japonam fundarunt Ecclesiam,
 Nam etiam Impietas nocendo juvat.*

XI.

Ad Sinas redux, moriendo triumphat.

B. FRANCISCI XAVERII

Laudibus metam pone Musa, ubi vita metam posuit.

Ne ingrata Japonia,

Qua vivum oderat, se mortuum fideret:

H 3

Maluit

Maluit Sinarum in sinu mortem querere, quam præviderat.
Sed hem: ad amicam banc Terram, adverso veliscat Mari,
Fortasse pretiosos illos Cineres Solo ividet Salum.
Vel ne ad mortem festinet, mortem minatur.
Sed ô prodigiosa securitas!
Eâdem procellâ gemina laborant Naves.
Utrâque Navis Xaverium implorat suum.
Hic utranque ut tutetur, simul in utrâque conspicitur.
Unus & geminus; Sociis ut astat, à se distat.
Dubitas Mortem paveat?
Imò ut certius illa collineet, hic se geminat:
Et ultrò incipit à se dividi.
Sed quid mireris unum geminis navigiis capi;
Cùm uno geminus Orbis sit minor.
Optatos igitur ad Sinas, utroque incolumi navigio, reversus;
Lustrata Terrâ, dejectis Idolis, vindicato Numine:
Nihil erat quòd viveret, cum nihil esset quod vinceret.
Morbum igitur Mortis Nuncium festivè amplexus in Tuguriolo:
Morti aliquandiu cunctanti
Septies incisâ venâ sanguinem libat.
Tenere se non poterat flagrans cruor.
Ne Apostolico cruori degener argueretur,
Ostendit, Martyrium sibi defuisse, non se Martyrio.
Hos ergo triumphales per aditus septemgeminos
Procedens purpureus ille Animus:
Ut ex alto sua numeraret Trophea, Calum conscendit.
Anno Salutis millesimo quingentesimo quinquagesimo.
Natus anno millesimo quadringentesimo nonagesimo quinto
Annos natus quinquaginta quinque.
Beatis adscriptus à Paulo Quinto.
Ita quinarium numerum,
Lunaribus intemperis Orbi infausissimum,
Omnium beatissimum expertus;
Docuit, Nihil infausum esse Virtuti.

SACRA CELEBRITAS,

Qua

TAURINORUM AUGUSTA,

Annum Salutis

M. DC. LIII

AB AUGUSTISSIMÆ HOSTIÆ MIRACULO

BIS SECULAREM,

*Religiosâ magnificentiâ, pioque plausu,
Memorabilem fecit.*

Certa & pervulgata res est. Anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio, Die sexta Augusti, Augusta hac in Urbe Divinum illud Prodigium contigisse; quo ab Iuliarum expugnatoribus, & expilatoribus *Sacratissimum Christi Corpus*, cum suo loculo, quod *Ostenforium* vocant Mystagogi, raptam, convulsam, atque Jumento impositum: ubi ad olitorium Urbis hujus Forum pervenit: procumbente statim Jumento, ac spontè fatiscentibus sarcinis exiliens, in altum recesit: ac sacro postmodum Ostenforio ad solum deciduo, ipsa per se candida HOSTIA instar Sideris summo in aëre diu fulsit; donec adventante Clero, in Calicem ab Episcopo Romagnano suppliciter oblatum, spontè, sensimque descendit: & Metropolitanam ad Basilicam solemnī pompa delata fuit, ac cælici thesauri loco, in arcanis oculis custodita. Æternam rei fidem asserunt Acta publica, in Urbani Prætorii Tabulario, & Ecclesiæ Metropolitanæ Archivo, asservata: multa & gravissima sacrorum profanorumque Historicorum monumenta: marmoreum Sacellum eodem loci ac temporis conditum, quod longè angustiore postea Templo publica pietas commutavit: numerosa demum Sodalitas piorum Civium, abususque illo ævo, ad continuandam Divini muneris venerationem, instituta. Quamobrem cum *Augusta Civitas* beatissimam illam diem, anniversariâ semper celebritate religiosissimè percoluerit: cumque centenariæ periodi, fatali quadam consensione, multo vehementiùs quam Annus, sibi respondeant: unde centenarios Urbis conditæ recursus, maximâ ludorum, & Secularium carminum exultantiâ, Romani celebrabant: voluit eadem Augusta *Annum hunc Bis secularem*, magnifico apparatu, & unius Concivis hujus sui calamo, insignire.

Itaque cum in eo Templo, quod (ut prædixi) DOMINICO CORPORI, ubi res acta fuerat, dedicavit: divina Sacrificia, piæque gratiarum actiones Civitas decrevisset: placuit votivi ejus Templi faciem, ingenti *Arca Triumphali* astituro, splendidissimè exornare: totamque Fori arcem, quæ ante Templum maxima

xima panditur, in quadrum circumvestire: ac duos utrinque aditus ad ortum & occasum, duobus itidem *Arcubus* pari magnificentiâ intercipere.

Occidui Arcus ornamenta.

A Coronide ad Fornicis curvaturam, amplissima infixæ *Tabula*, pictam exhibebat oculis *Isiliensis* Oppidi expugnationem, Templi direptionem, ac præsertim *Sacratissimæ Hostiæ* atque *Ostensoarii* raptum, Sacerdotum horrorem, & Angelorum summo in aëre apploratum.

Infra Tabulam, ad explicatum Picturæ, atque populi invitamentum, hujusmodi pendebat *Inscriptio*, Jambico metro.

*Taurina Pubes, Romuli Augustum genus,
Cerne ut subactis bellicus Isiliis furor,
Pradam profana misceat prædæ sacram,
Et mancipatum Sarcinis claudat Deum.
Bis-Secularis igitur hac rediit Dies,
Cum rapta fugiens HOSTIA hostiles manus,
Ex universis legit hanc Urbem Urbibus,
Veramque fecit Numini Augustam suo.
Tibi cessit ergo Prædæ: tu alieno innocens
Ditesce Ciræ scelere; tu captum Deum,
Ne, ut advolatit, avolet, Votis tige.*

Cætera hujus Arcus Ornamenta ad detestabilem illam rapinam referebantur. Primò igitur, in inferioribus intercolumniis, *Symbola* duo ex profana eruditione desumpta, sese offerebant. Altero, sacrilegus *Prometheus* Ignem Cœlo furabatur: Horat. ÆTHEREA DOMO SUBDUCTUM. Altero, *Achivi* fatale *Palladium* ex *Palladis* Arce asportabant: Virgil. AGGRESSI SACRATO AVELLERE TEMPLO.

Alia item duo ex Sacris literis. In altero, *Sámsonem* mancipant, illigantque *Philistini*. Jud. 16. PHILISTIHIM SUPER TE SAMSON. In altero, *Ægypti* Divinum *Joseph* Craterem sacculo includunt. Gen. 42. PESSIMAM REM FECISTIS.

Supra Coronidem, quatuor *Simulacra* *Isiliensis* excidii barbariem significabant. Hinc *Mars* minax, districto acinaci. Illinc *Furor* cœcus, flammæque spirans. Utroque in angulo, *Furia* angvineâ comâ, facibus & viperis armata.

Supra projecturas sedebant *Isilienses Captivi*, palmas pedesque arcè coerciti. Fastigium incubabant *Virtutes desolata*. Religio Aram complexa, scisso Pallio, fractâ Cruce, dejectâque Mitrâ. *Fides*, quassato Calice, atque speculo, pectus sibi dolenter plangens. *Justitia*, crinem laniata, gladio atque bilance ad pedes ruptâ.

Cætera spatia complebant *Trophaorum Fasces*, Militaribus simul, & Sacerdotalibus exuviis temerè congestis: cum inscripto, FASQUE NEFASQUE. & SACRA PROFANIS. Ut significarent promiscuam in impotenti victoriâ prædam.

Mediani

Mediani Arcus Ornamenta.

Hic, geminâ hinc inde *Tabulâ*, Sacrosanctæ *Hostia miraculum* continebat. Dextera ob oculos ponebat Christigerum Jumentum eo loci derepentè prostratum: disruptam per se Sarcinam: Vivificam *Hostiam* altè radiantem: Ostensorium humi jacens: & attonicos Populos. Sinistra *Miraculum alterum* exhibebat: Cleri adventum; Episcopum cum sacro Calice supplicantem; Divinum Corpus illabens; Populum gaudio lacrymantem: Notarium publicis acta literis excipientem.

Inter utranque Tabulam legebatur *Inscriptio*, eodem Jambico stylo, utpotè ad enarrandum facili, ac populari.

*Auguste Cives, Numini acceptum Genus.
Venerandus hic est ille Solstitii locus,
Ubi sancta prono Prada Jumento stetit.
Hic solis instar pendulum spargens Jubar,
In supplices vocata descendit manus.
Hic ergo adora, hic procide: hic Magnum Advenam,
Quem coluit etiam Quadrupes pronus, cole.*

Hunc etiam Arcum decorabant duo *Symbola* ex profanâ eruditione. In dextero, *Sol* erat, obscuræ Nubis obicem vibrantibus dissipans radiis: RUMPIT, UT ERUMPAT. In lævo, *Bomba*, novum, at notum bellici tormenti genus; ignis inclusi violentiâ disrupta. CÆLARI NESCIA VIRTUS. His eruptio Sacræ *Hostia* indicabatur.

Duo quoque *Symbola* Sacræ eruditionis, ad supplicem Episcopum dilapsam *Hostiam* significabant. *Mose* in aurea capedine, coram populo, suavissimum Mannæ rorem candida è nubecula depluentem colligit, quem in Arcâ recondat. Exod. 15. EST PANIS, QVEM DOMINUS DEDIT VOBIS. *Josue* Solem moratur. OBEDIENTE DEO VOCI HOMINIS. Jos. 10.

Infernè, *Statue* quatuor antecolumnares, quatuor Principum Sabaudorum ejus ævi, quo res acta est, Imagines referebant. *Ludovici* Sabaudix Ducis, & *Anne* Cypriæ Conjugis. *Beati Amedei* Principis, & *Yolande* à Franciâ, Conjugis.

Supernè, *Angeli* quatuor erecti, alterâ manu buccinam; alterâ Uvas & Aristas, Augustissimi *Symbola* Mysterii, tenebant.

Cætera spatia eleganter implebant, ornabantque *Trophæa* Mysterio consentanea, ex rebus ad Eucharistiæ cultum, sacramque suppellectilem pertinentibus.

Tertii Arcus Ornamenta.

Continebat hujus Arcus pictura *Sacram Ceremoniam*, quâ Taurinenfis Civitas, tanti Numinis non ingrata Hospes, ad æviternam Divini benefacti memoriam, splendidissimi hujus Templi fundamenta jecit. Objiciebant se in ea Tabula Urbis Decuriones: Canonicus Metropolitane Ordo cum Episcopo, qui primorem inaugurabat lapidem sic inscriptum:

MEMORIÆ AUGUSTISSIMI MUNERIS
AUGUSTA TAURINORUM, SACRAT.
ANNO M DC VII.

Astabat cum Filiis piissimus Dux Carolus Emmanuel, aureum Nomisma cum sua effigie fundaminibus immittens: eique celebrer Architectus Vitozzius, Templi Imaginem in tabella descriptam ostendebat.

Inscriptio Tabulae appensa, hæc fuit.

*Adeste Cives, Hospites, & Condema,
Hic quò tenaces traxerant Numen preces,
Pusilla Magno Cellula Statori stetit;
Et Ara Amoris arrba perpetui brevis.
Crescente crescens Urbe, sed fervor pius,
Angustias contermini laxans Fori,
Augustiore Numen excepit Domo.
Sed una Dominum non capit tantum Domus.
Majora poscit. Numini Hospitium capax
Est Hospes ipse. Corde nunc excipitur Deus,
Augusta in Urbe sedeat, angustè sedet.*

Alludebant ad eandem Historiam in Intercolumniis, duo de profano fonte derivata *Symbola*. Primum, *Pharia Turris* à Ptolomæo Philadelpho in Ægyptii Maris litore constituta; ut & pulcritudinis admiratione oculos moraretur, & noturnorum ignium fulgore, laborantibus Nautis Portum indicaret. Verba ex Horatio: PRÆSIDIUM, ET DECUS. Deinde, *Capitolini Templi Inauguratio*: in quâ Terminalis lapis inter fundamenta repertus, cum dimoveri nulla vi potuisset, eidem Templo æternitatis fecit augurium. Verba, NEC METAS NEC TEMPORA: ex Virgiliano carmine ad eandem Capitolini Templi Inaugurationem respiciente:

His ego; nec metas rerum, nec Tempora pono.

Ex duobus *Emblématis* ab Historiâ Sacrà: alterum fuit *Ara saxea*, ab Iacobo ibi posita, ubi Deum viderat. Genes. 35. APPELLAVIT NOMEN LOCI ILLIUS, DOMUS DEI, IBI ENIM APPARUIT DEUS. Alterum, *Aurea Mensa* in Salomonis Templo, *Panem propositionis* perpetuò servans. OBLATIO DOMINI IN MEMORIAM MUNERIS.

Fastigii flexiones insidebant tria *Simulacra* ad Templi structuram spectantia. *Magnificentia*, magnificè ornata, Pyramidem complexa, & altera manu ditia dona fundens. *Architectonice*, Ichnographicas tabulas, circinos, libellamque tenens. *Pictura*, lauro redimita; peniculos, Tabellam, variaque pigmentorum loculamenta.

Ad dexteram lævamque, *Statue* quatuor antecolumnares. *Aron*, Pontificio habitu, Panes (Divinæ Hostiæ specimen) utrâque gestabat manu. *Melchisedech*

dech regiè Paludatus, Panem, atque Cratèrem. *Salomon*, Templi sui Typum. *Ezechiel*, novi Templi Imaginem à Deo acceptam.

Inania demum spatia, *Tropæis* ad Architectonicen, fabrilemque spectantibus complebantur: supraque fornices & projecturas, Augustæ Urbis antiqua eminebant *Insignia*.

Interioris Templi Ornamenta.

Nihil erat toto Templo quod elegantis ornatuque careret. Nam cùm Templum ipsum ob admirabilem artis elegantiam, se ipso semper ornatum est: tùm præsertim triumphali illa die, parietes omnes, apertiones, laquearia, pilæ, columnæ, tot adscitis aulæorum, picturarum, lemniscorum, florumque illicèbris: tantoque auri atque argenti fulgore undecumque oculos rapiebant; ut non jam Templum, sed verè Paradisum Numinis domicilium videretur.

Suprà Principem autem Aram, sumptuosa surgebat *Moles*: in quâ tota *Miraculi Scena*, non jam pictis Imaginibus, sed prominentibus Simulacris discretim expressimque apparebat. Ibi totius *Fori area* cum suis hinc illinc ædibus sensim diminutis, ad Urbani Palatii prospectum optice procurrens, ut in theatralibus prosceniis cernimus: ipsum Miraculi locum ad vivum repræsentabat. Ibi Sacratissimæ *Hostiæ* confimilis quædam forma in aëre altè suspensa; argenteis quibusdam filamentis ex lampadum percussu radios imitantibus, vehementer effulgebat. Humi *Episcopus* in genua provolutus, humillime deprecantis specie, imminulæ hostiæ aureum Calicem offerebat; quæ argenteo radiorum ad Calicem fluore, ac perpetuâ illâ coruscatione, moveri ac dilabi, astitibus videbatur. Superiore in *Tabella* inscripta legebantur sacra verba, quibus Salomonem alloquutus est Deus, cùm supplici prece devocatus, in Templum ab eo conditum multa cum luce descendit.

AUDIVI ORATIONEM TUAM,
ET ELEGI LOCUM ISTUM MIHI,
IN DOMUM SACRIFICII.
lib. 2. Paralip. cap. 7.

SACRA CELEBRITAS,

*Quâ eadem.*AUGUSTA TAURINORUM,
FRANCISCO DE SALES

Gebennensi Episcopo,

BEATORUM HONORIBUS DONATO

Publicè gratulata est,

Anno

M. DC. LXII.

Hunc quoque diem suis annumerandum Fastis Augusta Civitas censuit; quod Beatissimum hunc Præsulem, Sabauda Sceptro consubditum, Domicilii jure Concivem; Familiæ dignitate, Patritium; Vitæ candore, Aulæ hujus speculum habuisset: ediscens, à Regalibus quoque Palatiis ad Empyream Beatitatem, viam esse virtuti. Itaque cum jampridem ipsa Civitas suis quoque supplicibus literis ab Apostolicâ Sede hunc honorem Concivi benemerito atque sanctissimo, enixissimè rogasset: ubi tandem sensit ab Alexandro VII. Orbi datum, quod ipsa voverat; non potuit infinitam lætitiâ festivis plausibus non offundere. Cùm igitur in Nobilium Virginum Templo, quæ Beati hujus Patriarchæ spiritu vivunt, maximâ Principum, & omnium Ordinum celebritate, publicæ supplicationes, actionesque gratiarum essent persolutæ, eandem frequentiam ante Urbanum Prætorium suum Magnificentissima Civitas, festivo nocturnorum ignium spectaculo recreavit, Divique laudes tot eloquentibus lingvis, quot exilientibus flammis perfonuit.

Flammifera Molis species, atque significatio.

Clemens Octavus, Maximus ille Optimusque Pontifex; ut Francisco de Sales Elogium quam amplissimum quam brevissimè pangeret, FONTEM DIVINI VERBI, IGNEQUE OMNIA COMBURENTEM, appellavit. Ænigmati- cum prorsus præconium: quid enim tam repugnans, quàm IGNI AQUA? sed adeò verax atque mirabile, ut Præsulem nondum mortuum Sanctus Pontifex, pauciloquo isto vivæ vocis Oraculo (ut ita loquar) canonizaret. Horum igitur autoritate verborum fretus noster Author, ut Beatum Franciscum IGNEUM verè FONTEM extitisse demonstraret; *Elia Aram* Aqua & Igni diffluentem pro Symbolo sibi proposuit, ex Sacrà Historiâ *lib. 3. Reg. Cap. 18.* Cùm enim *Taurum* in Arâ lapideâ Elias immolandum collocasset: tantam aquarum vim super Aram

Aram fundi jussit, ut Arâ Fontis instar exundante, solum etiam, omnesque circum fossae ablutione natarent; tùm rapidam è Cœlo Flammam devocavit, quæ victimam, ligna, lapides; aquam denique omnem devoravit, atque consumpsit. Quid autem expressius *Fontem Divini Verbi*, *ignemque omnia comburentem*, expingeret?

Ad eam igitur Historiam festivo in hoc Apparatu allegorice alludens Author; totam *Molem*, quae medio surgens Foro, *Eliae Aram* referebat; ad imaginem marmorei Fontis octogoni efformavit: qui gemino e conceptaculo, altero in alterum depluente; undas undique undis agglomerabant: quibus multiplices Geniorum Imagines ex urna; variaque Monstrorum ingenia, tubulis, atque helicibus, perspicuos addebant lympharum fluxus, atque jaculationes. Arae imposita erat lignorum strues; supraque struem ingens *Taurus*, Taurinam *Eliae Victimam*, imitatus; procumbebat: nobilissimum hujus Urbis insigne: ad exprimendum Taurinensium affectum erga Beatissimum Concivem; cui sese devovebant, sacrabantque. Atqui satis constat, nullum in Sacris profanisque literis luculentius, gratiusque fuisse Sacrificium, quàm quo Taurus immolabatur. Merito itaque Virgilius, *Maxima* (inquit) *Taurus Victima*. Et Plinius *lib. 8. cap. 45. Taurorum Victima, optima, & laudatissima Deorum placatio*.

Hoc igitur totum apparatus mysterium *Inscriptis literis*, pictisque *Symbolis* explicabatur. In anteriore Arae fronte hæc legebatur *Inscriptio*.

BEATO FRANCISCO SALESIO,

RADIANTIBUS FLAMMEI CÆLI SEDIBUS
IN DIVORUM CONCILIUM RECEPTO;
AUGUSTA TAURINORUM,
ARDENTIA CIVIUM VOTA
FLAMMANTIBUS EXPLICANS LINGUIS,
EMPYREI BEATITATEM GRATULATUR,
SESEQUÊ SACRAT.

Opposita *Inscriptio* ad Virgineum Cœtum, ab eodem Beato, Sanctissimis legibus institutum, allusit.

MIRARIS IN ELIÆ SACRIFICIO
ALGENTES FLAGRASSE LATICES,
PURAMQUE IN UNDIS ARSISSE VICTIMAM?
DIVINI AMORIS MIRACULUM FUIT,
IN FRANCISCO SALESIO RENOVATUM.
HUNC FLAMMEUM FONTEM VOCES,
DODONÆO VERIOREM.
NAM INNUMERÆ VESTALES DEO SACRATÆ,

AB IGNIFLUA EJUS DOCTRINÆ SCATEBRA,
ÆTERNAS ÆTHEREI AMORIS LAMPADES
INFLAMMARUNT .

Ad Arae latera, *Emblemata* duo, utriusque Inscriptionis sententiam Symbolice innuebant. Atque utrique Emblemati pro Inscripto, ipsissima Clementis VIII, verba dividue respondebant. Altero Emblemate *Elias*, astite Achabo Rege, Victimam aquâ circumfusam devocatis e Cœlo Flammis adolet, IGNIS OMNIA COMBURENS, Altero, *Fons Dodonaus* extinctas Ferulas accendens: ac Virgines pleræque Vestales, ex ejus aqua faces illuminant, FONS DIVINI VERBI.

Exitus.

Hæc festivæ Molis forma fuit, atque dispositio: cui Forum universum splendidissimum efformabat Theatrum. Nam Fontis *claustra* atque *cancelli* procul ipso fonte; ad varios ignium lusus erant parati: parietes interim, Meniana, Tecta omnia facibus collucebant: omnia nobilium Virorum, Matronarumque spectantium decorabat ornatus: Ædes præsertim Urbanæ, Regionum Principum, Aulicorumque pompâ gliscebant: certabatque cum tedarum fulgore, gemmarum fulgor. Augebant denique majestatem Prætorianæ cohortes circa forum dispositæ, tubarum fragor, armorum nitor, & ipsa noctis obscuritas.

Non igitur absimilis ab Eliæ Sacrificio, fictitii hujus Sacrificii Successus fuit. Nam signo dato, Fons ille mirus, qui pellucidis aquarum rivis undique profluere videbatur: tum subitâ veluti e Cœlo devolante *Face* tactus, aquas repente in flammâ vertit. Jam *Taurus* ignea cornibus fluens in Cœlum vibrat: jam omni ex parte volantes flammæ, ignei vortices, crepitantia fulgura, favillarum imbres, horribili fragore, innocuo fulgore aures simul atque oculos oblectant territando, atque adeo novis semper, semperque mirabilibus ignium ingeniis, eousque spectantes detinere, donec jam omnes *Cancelli, Ara, Strues, Victimæ* ipsa tota jucundissima in luce conflagrarent: atque Ignium spectaculum, tubarum clangor, & militarium tormentorum bombi exceperunt.

LITERARII APPARATUS.

LITERARII APPARATUS,

id est

DUODECIM CÆSARES.

ANNO M. DC. XIX. cū Matthiæ Imperatori, Ferdinandum Secundum Religiosissimum Principem, Sacer Electorum confessus, unanimi consensu, ritèque suffecisset : quanto refractariorum fremitu conviciisque dehonestata ; tantis Catholicorum plausibus, honorificisque gratulationibus, percelebrata fuit illa Electio. Itaque, cū Academiæ omnes Panegyristarum vocibus, omnesque parietes literis convestiti, piissimi Cæsaris encomia passim personarent ; placuit Authori nostro primævorum Cæsarum gesta argutis Elogiis complecti ; ut illorum Vitiæ, Ferdinandi Virtutes illustrarent ex adverso ; & Seculi nostri felicitatem priscorum comparatio efficeret dulciorem. Hic igitur est ille juvenilis adhuc ingenii Partus, vel potius impetus ; qui licet ab Authore ita spretus, ut Typis illum suo sine nomine, velut abortivum, contemptim abjecerit : omnia tamen ingenia ad novum quoddam, & vivacissimum scribendi genus vellicando expurgavit. Has ego Inscriptiones, appositis elucidare notis volui ; ut Lector ipse, de Svetonii commentario, Authoris sensu per se vestigando, hauriat è scatebrâ duplicem cum utilitate voluptatem.

I.

C. JULIUS CÆSAR.

Lucii Cæsaris Filius, lux Cæsarum & Pater,
Romanus Alexander, Terræ Mars,
Omni bus tam metuendus, quam mitis,
Pretium fecit servituti,
Victo Orbe, Urbem victricem Orbis vicit.

Defuere

Defuere illi hostes, hostem habuit Patriam,
 Ne deesset unquam quod vinceret.
 Ingratam Patriam patriis armis puniit.
 Eam vicit invitus, quâ vixit invitâ.
 Qui Romæ propugnator non regnavit,
 Regnavit expugnator.
 Pro Româ triumpharat, de Româ triumphavit.
 Amavit tamen inimicam: nolenti profuit.
 Sæpe à fulmine Lauro servatus regiâ,
 Non semper.
 Quem inermem timuerunt arma,
 Armata necavit toga.
 Cessit Civibus Cæsar Cæsus.
 Serò cognitum luxit Patria:
 Viventem Hostem, mortuum vocavit Patrem,
 Patricidium confessa cum Patrem dixit.
 Disce lector.

*Melius sapè, quæ non babes, vides,
 quam quæ babes,*

C Æ S A R.

Scribit suos Commentarios.

QVæ-modò fulmineum vibrabat dextera ferrum
 Pacatos calamos sanguinolenta regit.
 Scribit dextra eadem calamo, quæ gesserat ense,
 Hoste vetustatem deficiente ferit.
 Nulla tuæ, Cæsar, celebratæ gloria dextræ,
 Aut ferro, aut calamo, si caruisset, erat.

Per Mare innatans Commentarios gerit.

Horrida felici rumpis freta pectore Cæsar;
 Librum læva regit, dextra flagellat aquas,
 Dum Mare Cæsareæ formidat verbera dextræ,
 Currit inoffenso tuta sinistra libro.
 Dextera fit remus; tu remex; navita, navis:
 Vela chlamys; malus læva; volumen opes.

Ibitis

Ibitis illæſæ metuenda per æquora merces,
Naufraga non poterit tanta perire ratis.

Contra Jubam pugnaturus Augurium ſpernit.

Effugit attonito ſacris data Viſtima Vate :
Nudaque deluſis ingemit Ara focis.
Impavidus metuenda videt præſagia Cæſar,
Captaque neglectis promovet arma ſacris.
Fortunam ſed enim, vel ſeſe conſulit unum :
Non capit à profugo præſcia fata Bove.

Eo mortuo Sidus novum apparet.

Sidereum repetit, cui ſe ſubduxerat, Axem :
Et quæ cælarat lumina, Cæſar habet.
Impia ſecretum manifeſtant vulnera Numen,
Stellaque per lacerum libera corpus abit.
Tranſtulit imperium Cælo, dùm linqueret Orbem :
Par erat, ut victo vinceret Orbe Polum.
Jam conjurata prodeſt injuria dextræ :
Magnum, quem voluit perdere, Roma facit.

II.

D. AUGUSTUS OCTAVIANUS CÆSAR.

Patris Virtutem contraxit Filius, Patre major;
Corporis forma Imperium promiſit,
Animus dedit.
Privatus Imperatori ſimilis fuit,
Imperator privato.
Doluit Patria, cùm Principem fecit;
Gaviſa, cùm habuit.
Timebat carnificem, medicum experta.
Ad bellum natus, bellum fugavit.
Motus eſt Orbis illo moto, quievit quieto.
Brevis pugna pacem peperit longam.

K

Abor-

Abortum fecit Fortuna,
 Jani Templum solus clausit,
 Musarum solus aperuit.
 Quibusdam non caruit vitiis,
 Vitiorum severus ultor.
 Quæ admittere pudebat, committere non puduit.
 Hoc tantum se Hominem probans,
 Quod in humana incidit.
 Qui Deus habebatur inter Homines,
 Cæpit Homo haberi inter Deos.
 Demum Nolæ, volente fato,
 In victus Viris, victus à Fœmina.
 Obiit Sol Patriæ;
 Oriens ploratus, ploratus cadens.
 Disce lector,
*Quo præsentè expiraturum te putas,
 Suspirabis, si absit.*

AUGUSTO

Comedenti Aquila panem rapit.

DUm prandes tibi furtivo Jovis Armiger ausu
 Ambefas avido diripit ungue dapes.
 Ab Jove confuerat divisam sumere mensam;
 Te similem cernens, credidit esse Jovem.

Dei nomen iniquè assumit.

UNo bina videt miracula tempore Mundus;
 Cedere Roma Deo prodigiosa negat.
 Nam Deus humanos dum se tenuavit in artus,
 Parvus Homo ingentem se facit iste Deum.
 Ille Deus, cum fiat Homo, non desinit esse:
 Cum Deus hic fiat, non finit esse malus.
 Major es ergo Deo, vel nomen fingis iniquum,
 Cæsar; non potuit, quod potes ipse, Deus.

Audita

Audita Civium clade, caput ad parietem allidit.

TRunca videns Populi derisus corpora Cæsar,
Aspera semineci marmora fronte petit.
Silicet ultricem geniali vulnere niti
Pallada conatur: se putat esse Jovem.

Veneno ab Uxore propinato interit.

CRuda novercales commiscet Fœmina succos,
Cæsar, & in pateris ultima fata bibit.
Pastus vipereis vitâ fugiente venenis,
Ad lentam properat pallidus ora necem.
Namque hostes rabidi, Furiarum ut maxima Regem
Perderet, orarunt: perdidit Uxor Avus.

III.

CLAUDII TIBERII NERONIS.

In obscuro atramento clarescant gesta, si possunt.
Hic Livix Filius, Augusti Privignus,
Matris mores tenuit, non Vitrici.
Acuto in pessimis ingenio, obtuso in optimis:
Dexteram Fortunam, sinistram Virtutem habuit.
Triumphator aliorum sæpè, nunquam sui.
Repugnante Vitrico, Matre propugnante,
Ad Imperium ab exilio venit,
In exilium missurus Imperium.
Tàm sceptri amans, cùm non haberet,
Quàm amens, cùm habuit.
Sponte se Roma Tyranno tradidit;
Tempori serviens, non Regi.
Cives pressit, ut aurum exprimeret.
Simulatione Proteus:
Nunquam magis hostis, quàm cùm blandus.
Vultu amabat, hamabat manu.

K 2

Capreis

Capreis marcescens Romæ aderat:
 Ferro, si non consilio.
 Fame Nepotes perdidit, suæ Famæ nepos.
 A Nepote tandem perditus, obiit.
 Huic lætas Populus exequias fecit.
 Disce lector.

Mores non mutat, qui gradum mutat.

TIBERIUS.

Noctu videt.

Accipiterne rapax, metuendave Noctua furtis
 Sit Cæsar, dubium est: est tamen alteruter.
 Accipiter nil nocte videt; nil Noctua claro
 Fusca die: Cæsar nocte dieque videt.
 Est utrumque igitur. Pavidæ migrate volucres;
 Non vobis nox est, non bene tuta dies.

Fame occidit nepotes.

Nutrit Amyclæum Romana per antra Leonem,
 Nutrit & Hircanæ Claudius ora Feræ.
 Cæsaream lambit saturataque Vipera dextram,
 Humanas capiunt lubrica Monstra dapes.
 Quæris jejunos cur perdidit ille Nepotes?
 Non tantas poterat pascere Roma Feras.

Dùm tonat, lauro se cingit.

Audit iners, metuit stridentia fulmina Cæsar,
 Sulphuream nimbo parturiente facem.
 Quasque serenato temnebat fidere frondes,
 Adjungit trepidis nube tonante comis.
 Errasti: quin te, quia cingit Regia latus,
 Regia te, Cæsar, fulmina percutient.

Fame perit.

Abripit expressis quantum petit Urbibus aurum,
 At nequit aurivoram solvere dente famem.

Illyriis

Illyriis gravidum suspirat mœssibus Istrum,
 Devorat optatas Cæsar, & ardet opes.
 Quicquid Romanâ metitur sine lege securi
 Flagrat, nec toto frangitur Orbe fames.
 Desine consulto tua, Cæsar, Aruspice fata
 Quærere: vis dicam? tu moriere fame.

IV.

CLAUDIUM CÆSAREM CALIGULAM,

Ex clade Heróum,
 Ex cæde nominis, ex caligine oblivionis,
 Perge vindicare Fama.
 Hic in Mortis castris vitam habuit.
 Nondum puer, jam miles,
 Prius gladium vidit, quàm Solem.
 Ut Mavors ortus, ut Bacchus vixit.
 Fortior infans, quàm adultus,
 Præposteram habuit ætatem.
 Tantum ut Imperium raperet, sui ortus memor,
 Tiberio Vittam cum Vitâ rapuit.
 Ejus sanguine suam chlamydem purpuravit.
 Regiam laurum mœssuit gladio.
 Quamvis laureâ contemptâ,
 Primus auream coronam gessit:
 Aurum Imperii, non laurum amans.
 Deus credi voluit:
 Humana vitia Deorum commendans nomine.
 Immortalitatem affectavit mortalis:
 At demum sua morte mortalitatem est fassus.
 Nam inter milites ortus, inter milites cadens,
 A milite vitam accepit, & mortem,
 Disce lector.

*Fortis est, non qui inter fortes nascitur,
 sed qui fortiter vivit.*

CALIGULA

Nascitur in Castris.

Cæsar ut inclusus materno carcere sensit
 Classica, non potuit tædia ferre moræ.
 Intempestivo discindit viscera nixu,
 Sanguineamque petit sanguine tinctus humum:
 Ut clypeo exceptus vidit volitantia pila,
 Natalem gemuit se celerasse diem.
 Crediderat sed enim pateras audire sonantes:
 Deceptum simili se videt esse sono.

Primus aureum diadema tulit.

Primus Appollineâ commutas fronde metallum,
 Cæsar, & aurato stringis in orbe caput.
 Non sano capiti fragiles per tempora frondes
 Non sat erant, nodo te meliore ligas.

De milite natus à milite occiditur.

Quem dederant Vitæ Martis feralia Castra,
 Eripuit vitæ Militis una manus.
 Mars animum dederat, sed cum te, perfide, Baccho
 Persimilem vidit, quod dederat repetit.

Saturnalibus diebus addidit Juvenalem.

Fœmineas Cæsar cùm fastidire Calendas
 Cœpit, & heroam sinistra perosa manum.
 Saturnalitiis Juvenalia festa diebus
 Junxit, & attonitâ distulit Urbe jocos.
 Crede, nec ingratus Juvenalia munera Civis
 Accipiet: Dominum non sinet esse senem.

V.

CLAUDIUS

TIBERIUS CÆSAR

Ante Imperium sine fama fuit, quia latuit:
 In Imperio infamis, quia non latuit.

Clarior

Clarius erat, si fuisset obscurior.
Hic in angulis gladium fugiens, sceptrum invenit.

Quem cæsum volebant Patres,
Cæsarem fecit miles.

Vecors, stupidus :

Stultus prudentibus, prudens stultis visus.
Juris gladium tam periculosè vibravit,
Quàm ignavè.

Calamo felicius quàm gladio usus :
Avorum gesta suo calamo testatus,
Sua gesta Nepotum calamis liquit detestanda.
Triumphavit semel, pugnavit nunquam.

Timida Fortuna, uti Elephas,
Victoriam abortiva est.

Honores contempsit carens virtute ;
Hoc tantum justus.

Censuram, Censore dignus,
Dominum, sub Domino gessit.

Liberti libertus, Uxoris servus,
Omnia in Imperio habuit, præter Imperium.
Uxore una occisâ, aliam habuit vindicem,
Veneno ab Agrippinâ sublatum.
Disce lector.

*Ignavos per vim extollas,
per vim deprimes.*

CLAUDIUS.

In latebrâ occultus, Imperator creatur.

Imperii lucem fugiens, cæca antra subivit ;
Et fera, quàm Princeps, maluit esse Fera.
Conscia mens sceleris primum formidat honorem :
Ægra nequit sceptri pondera ferre manus.
Desine Roma Ducem nolentem velle : quid urges ?
Non volet Imperium ponere, quando voles.

In Im-

In Imperio vitam inertem ducit.

FOemineâ temerata manu regalia Cæsar
 Sceptra gerens, partum perdidit omne decus.
 Regius illustrat latitantia crimina fulgor,
 Quem toga cælabat, prodit aperta Chlamys.
 Obscurat claro in folio sua nomina Cæsar:
 Clarior in latebrâ, si latuisset, erat.

Non exit ad pugnam.

I, Piger, abstrusis te vecors eripe Thermis:
 Invocat ampla tuas barbara præda manus.
 Hostibus aucta seges Romanis falcibus auget
 Materiam: tantæ sunt tua damna moræ.
 Providus Imperii jacturam Claudius horret;
 Imperium in latebris servat, ubi dederant,

Plures aquæ ductus condit.

CÆrula Romanas quæ proluit unda ruinas,
 Cæsareo liquidum munere fundit ebur.
 Qui Tiburtinis Anio subductus agelis,
 Civis in Ausonias se stupet ire Domos.
 Quique per infracti peregrinus vulnera montis
 Transfuga Romuleâ Facinus Urbe fluit.
 Et piger attonitis qui torpet fluctibus amnis,
 Cæsar cuncta tuæ sunt monumenta manus.
 Erigit undarum te Principe Roma tributum:
 Terrarumque caput, vult caput esse Maris.

VI.

NERONIS CLAUDII CÆSARIS

Aude calame vel scribere nomen, vel projicere.
 Calamis pungatur, quos gladio acuit.

Hic

Hic inter privatos optimus,
 Inter Principes pessimus :
 Regno dignus erat, nisi regnasset.
 Depressit illum Fortuna, dum crexit.
 Molles illius mores in duris,
 Induruere in mollitie.
 Dum laurum acquisivit Regiam,
 Palmam amisit popularem.
 Victoriæ sceptro terruit.
 Regiâ fasciâ eò tantum usus,
 Ut malesanum verticem ligaret.
 Patriæ Dominus, non Princeps fuit.
 Domum augustam fecit, angustam Urbem.
 Matris viscera quæsiuit ferro;
 Dubius an ferrea essent.
 Cui occisæ Romam fecit Rogum.
 Patriam incendit, ut extingueret.
 Romæ demum vitam reddidit, cum suam projecit:
 Nero aliis & sibi.
 Sed Injustus aliis, sibi Justus:
 Alienum sanguinem, quem biberat,
 Per sua vulnera egeffit.
 Defuit extincto rogos.
 Ignis avara fuit Roma,
 Quæ tantum ignem acceperat.
 Disce lector.

*Dedignatur terra tegere, qui terram
 dedignatur tangere.*

N E R O.

Inflamat Urbem.

ORbem, Roma, novum metuenda potentia Regum
 Te facit, ipse tuas invidet Orbis opes.
 Tranquillas Genitor dederat tibi Romulus Auras;
 Saxeæ Telluris viscera Tarquinius.

L

Clau-

Claudius abstrusus vexit tibi ductibus Undas;
Ignea ne desint, fert elementa Nero.

Dùm ardet Roma, Cytbarâ canit.

NON patriæ Cæsar lachrymis, non igne movetur;
Amittunt vires ignis, & unda suas.
Dum videt ambustum Patriæ fumare cadaver,
Exequias hilari solvit honore lyræ.
Vincere Thebani tentat miracula Fabri,
Condidit ille Urbem, destruit iste lyrâ.

Matris ventrem lacerat.

MATRIS ab infraçto prodit Fera lubrica ventre,
Atque oritur Lictor, Filia quæ latuit.
Non oblita sui Romana est Vipera moris.
Quos oriens nequii, frangit adulta sinus:
Frangere non poterat tam ferrea viscera nascens:
Fregit, cum potuit, ferrea facta manus.

Seipsum occidit.

VINCERE verbosi metuisti Nestoris annos:
Perdita, cum lacrymis, te tua Roma vocat.
Tigris erat qui te feriit: petat ergo scelestus
Tartara: Caucaſeam pectore pascat avem.
Curſibus æternis illum rota verſa fatiget:
Tantaleam nequeat ſolvere fonte ſitim.
Non Nero (vaticinor) ſaltem morieris inultus:
Ille tuo, qui te conficit, enſe cadet.

VII.

S E R G I U S SULPITIUS GALBA.

Elogia, qvalia libebat, audivit vivus;
Qvalia licet, mortuus audiat.

Veritas

Veritas Posthuma Patrem non timet;
 Pasiphaës Filius credi voluit,
 Non Achajæ : credatur:
 Non nisi ex Pasiphaë fluxit Minotaurus.
 Ab Sulpitiis degener, suppliciiis genitus,
 Neroni suffectus est Nero.
 Non Tyrannum amisit Roma, sed mutavit.
 Fero Juveni, Senex furens successit;
 Immaturo, putris.
 Auri Scylla, gemmarum magnes:
 Fortunæ simulacrum coluit, à Fortuna delusus:
 Tàm Fortunæ quàm aliis onerosus.
 Tribus Libertis regendum Sceptrum dedit.
 Ne pauciores Romam, quàm Avernum
 Affligerent Furia.
 Durus aliis, sibi mollis;
 Timorem exegit, odium elicuit:
 Tàm timore dignus quàm odio.
 Milites ad alienum sanguinem alliciens,
 Ad suum illexit:
 Et dum fictis armis mortem provocat,
 Veris necatur.
 Disce lector.
Mortem ne spernant, qui mori metuunt.

G A L B Æ.

Ad pedes, Victima sacrificanda fugit.

TAurus adoratas steterat moriturus ad aras,
 Senferat & dubiæ vulnera certa necis.
 At fugiens, sacro fœdavit sanguine Galbam,
 Gestatus bijugis dum sonat altus equis,
 Quod petis aufugium? qualem miseranda salutem,
 Victima? Carnificem dum fugis, ecce petis.

Puer, qui ministrabat, repentè canescit.

DUm sacra jejuno designat vulnera cultro,
 Ante coronatum Galba cruentus ebur.

Aureus Argento mutatus canuit Infans:
 Intempestivâ dirigitque nive.
 Infelix Roma es; Galbæ si liqueris ensen,
 Te manet arcano cana senectâ pede.

Bis in somnis offertur Fortuna.

TE Dea velivolo quæ transigit æquora tergo,
 Ut sceptrum caperes visa rogare fuit.
 Inde relabentem cum jam te cerneret annis,
 Se tibi rapturam, quod dedit ante, monet.
 Te Juvenem, gemmisque levem Fortuna ferebat:
 Ditior & Senior sis gravis. Est Mulier.

Emortui caput hasta circumlatum Saxâ petitur.

FAma est in gelidum conspectâ Gorgone Saxum,
 Viscere torpenti diriguisse Viros.
 Prodigium majus: quod summâ devehit hastâ
 Lixa caput, longè saxa animata vocat.
 Infernæ majore Domus Tortore sonabunt:
 Quarta Erebum, maior Gorgone, Dira petit.

VIII.

M. O T H O
 SYLVIUS.

Sylviorum sylvestris palmes.
 Paterni animi tenax, pecuniæ prodigus hæres.
 Auri Avidus, ut evomeret.
 Quæsturam gesit, questuram potius.
 Neronis intimus, intimè Nero fuit.
 Dignus, qui Neroni succederet, est acclamatus.
 Non tamen à Nerone Regnum accepit, ut Hæres,
 Quò illud furaretur, ut Nero.
 Pari factò cum Nerone accepit,
 Pari fato dimissurus.

Ære

Ære alieno obrutus,
 Sceptrum accepit ne periret;
 Perit, quia accepit.
 Faces Civiles suis odiis accenderat,
 Debuit suo sanguine restinguere,
 Adolescens in otio senuerat,
 Senectâ non eguit.
 Suorum scelerum ultor fuit:
 Oculos sibi prius effodit.
 Parva jactura, non utenti.
 Cæcus deindè, cæcam motem quæsit ferro:
 Non tamen cæca erravit manus.
 Disce lector.

Malis si desit, Carnifex, sibi non desunt.

OTHO

Diti sacrificans, litat: quod dirum.

SI tua Semideûm Patri cadat Hostia, Cæsar,
 Tabida fumosis ignibus exta sonant.
 Si Diti cadit ante aras; jam Mulciber insons,
 Integra sincero viscera dente vorat.
 Infelix Cæsar? vel sint tibi Numina læva,
 Vel dextra, ipse Dîs, Otho, sinister eris.

Rapax est alieni.

CLaude flagellatas Mercator marmore gazas,
 Othonis penetrat marmora clauâ manus.
 Turbato concede mari tua lucra Britanne,
 Extrahet immerfas Cæsaris astus opes.
 Si pedibus, quantum manibus valet, Otho valeret;
 Herculeas cursu vincere posset Aves.

Priusquàm se occidat, oculum sibi confodit.

SOMni Sororem Vulgus ut Morrem vocat,
 Dormire credit Otho, quos cogit mori,

Quin ipse cæde Civium lassus gravi,
Tandem repositis ocium telis, petit.
Istinc strepentes jam recedant Aulici:
Dormire vult; cœpit fenestras claudere.

Seipsum occidit.

Mille Tyrannorum Cæsar tormenta mereris,
Et tamen est crimen, si tibi tela paras.
Te quicumque necet, pius est, tamen ipse scelestus
Es, si te ferias; est scelus esse pium.
Te damnat Cœlum, te conscia Tartara damnant.
Es reus, at licitor non potes esse tui.
Quàm malus es Cæsar? quæ te pia Numina lustrent
Crimine? si pietas te facit ipsa Reum.

IX.

AULUS VITELLIUS,

Se à Fauno originem trahere putavit.
Jure quidem;
Nisi ille Semifer fuisset, hic totus Ferus.
Adolescens ne quæras:
Capreis in ocio perdidit.
Ætas virilis notior fuit, non melior.
Auri succinum, aurum etiam de Templis traxit.
Diis auferens, quod Scortis daret.
Præses scelestorum, præsidium scelerum:
Famam fœdavit Filii sanguine.
Imperium ex Othonis cinere collegit:
Quæsitum diu, mittendum citò.
Vitæ dispendio parvum mercatus compendium.
Cæsaris nomen recusavit:
Cæsarianæ virtutis augurium fugiens.
Perpetuò Consul, perpetuò inconsultus.
Fami non Famæ consuluit.
Diis sacra, gulæ sacrabat.
Fucus Imperii frugem perdidit:

Ut

Ut fucus in purpuræ Rosa citò periit.
 Statim privatus Imperio,
 Qui semper in Imperio privatus fuit.
 Per Urbem raptus, risum insanis dedit moriens.
 Qui sanis lacrymas dederat vivens.
 Morti sacratus Vitulus, ut Martem placaret.
 Disce lector.

*Imperium vel mali adeunt:
 boni tenent.*

VITELLIUS

Mendacissimus est.

Cum gereret tumido re, Cæsar, viscere Mater,
 Quid gereret fertur consuluisse Deas.
 Juno, *Vir*, inquit, *erit: non Vir, sed fœmina*, Pallas.
 Utraque decepta est, semivir ille fuit.
Haud reget, hæc, *regnum; regnum reget*, altera dixit.
 Utraque decepta est, haud regit, haud regitur.
 Prima, *peribit aquis: siccâ*, hæc, *tellure peribit*.
 Utraque decepta est, cæno humilis periit.
 Quem non decipiet duplici Vitellius ore,
 Præscia si potuit Numina decipere?

Capiti Gallus in Foro insedit.

Ausoniæ dum jura dabat Vitellius Urbi,
 Imminuit capiti nuncia Solis Avis.
 Insidias cave dispositas; tibi tela parantur;
 Nam vigil hæc volucris nunciat, ut vigiles.

Ad scalas Gemonianas occiditur.

Raptus ad infames Gemoni sanguine scalas,
 Improbe, Romani scena furoris, obis.
 Oh, tibi qui similis Regnum conscendere tentat;
 Regia per similes surgat ad Astra gradus.

In

In Tiberim projicitur.

PHæbéum Phaëton se credidit esse nepotem,
 Aulus item sobolem se putat esse Deûm.
 Ille furens patrii petiit moderamina Currus,
 Hic periit Patriæ flectere fræna suæ.
 Ille animam Eridanâ flammâsqve extinxit in unda,
 Sorte pari Ausoniis mergitur Aulus aquis.
 Hoc variat sortem: lacrymat Phaëtonte cadente
Populus, exultat, dum perit hic, *Populus*.

X.

FLAVIUS VESPASIANUS CÆSAR.

Tertius Divus, Secundus Augustus, Primus Pius,
 Afflictæ Urbi tandem datus,
 Solus præcessore melior.
 Solus ad Imperium evasit, non invasit.
 Solus è vita discessit, non fugit.
 Romam Romæ restituit, sanam fractæ.
 Dignitatem Imperio dedit, cum accepit.
 Patriæ verus Parens, quia verus Filius.
 Templum Pacis excitans, Templis pacem reddidit:
 Ad spectacula Theatrum dedit:
 Spectaculum se ipso nobilius dare non poterat.
 Dignus spectari, quem cæci etiam spectarunt.
 Dignus Imperator, quo jubente claudi currebant.
 Iniquis æquus;
 Injuriarum morsus linivit oblivione.
 Hierosolymæ ut fores clauderet,
 Jani fores aperuit.
 Ut pacem pareret, nupsit Bellonæ,
 Sceptri caduceo Pacis somnum induxit,
 Somnum indixit oculi.
 Sed heu; serò datus, citò rapitur.

Cessit

Cessit divino Fato, qui excessit humana facta.

Stans Obit :

Mortem terruit, cùm animam afflavit.

Disce lector,

Principem decet stantem mori.

VESPASIANUS.

Ampbitheatrum condit.

QVis? quis Erythræis animat properantia ripis
Marmora? quò rupes, nudaque saxa volant?
Oceano mirante Paros procul innatat omnis:
Currit in Aufonium terra Pelasga Mare:
Heu, quæ Romuleâ moles sese erigit Urbe?
Proxima marmoreus sidera pulsat apex.
Naufraga fidereæ minitatur machina puppi:
Pallidus & Pavidos Sol retroëgit Equos,
Vel tua, vel superûm sunt hæc miracula, Cæsar;
Orbis in antiquo conditur Orbe novus.

Comicos restituit.

REddidit Aufoniis scurrilem Cæsar arenam,
Salsaque proscriptis perstrepit Aula jocis,
Provocat alba chelys chordacem carmine saltum,
Prima theatralis jura Bathyllus habet.
Migret Orestæus; Tragicæ concedite Musæ:
Luctus abi. Regnum Vespasianus habet.

Portentum vidit.

Aëra per vacuum cernis pendere bilancem
Ante Palatinas, Vespasiane, fores.
Sanguinis una tenet sitientem Concha Neronem;
Altera te innocuum pendula Concha tenet.
Par onus utrinque est; penderis lancibus æquis;
Tàm ferus es Cæsar, quàm fuit ille pius.

M

Viso

Viso Cometâ crinito jocatur.

Qui rubet infausto Fecialis crine Cometes,
 Barbaricum Regem, cui coma longa, vocat.
 Sic rufus loquitur, fallens sese omine Cæsar:
 At Vatem occidit flammea stella suum.
 Flava hæc Cæsaries Flavi est tibi noxia, Cæsar.
 Odit enim rufum Stella comata caput.

XI.

T I T U S VESPASIANUS CÆSAR.

Flavii Vespasiani imago,
 Patriæ se Patrem pro Patre dedit.
 Ante Imperium ignavus, molestus, crudus.
 In Imperio gnavus, modestus, clemens.
 Relictos Patris mores in solio invenit:
 Vapor clarus, stella fulsit.
 Exiit animum, cum purpuram induit,
 Lupus invasit Regnum, evasit Pastor.
 Prius aurum omne voluit, quod amavit,
 Tum illud donavit, quod voluit.
 Prius ferro corpora,
 Tum auro animos figere didicit:
 Munis officiis in immunes officii.
 Patris incæpta perfecit Patri,
 Hierosolymam victam,
 Victimam sacravit Famæ.
 Suum scripsit nomen, cum Urbem delevit.
 Tanto animo breve Imperium fuit:
 Quod diu meritum biennio liquit.
 Breve Regnum cupiebat Roma
 Cum Regem accepit.
 Longum cupiit cum amisit.
 Disce lector.

Non semper Fortuna non mutat mores.

TITUS

T I T U S.

Imperio accepto fit melior.

CRudus eras, Cæsar, privatâ degener aulâ:
 Ductus ad Imperium mitis es, & melior:
 At tuus imperii Clemens in limine Frater:
 Protinus excelsâ crudus in Arce fuit.
 Virga Caducæ compar est Regia Virgæ,
 Efferrat hæc mites, mitigat illa feros,

Templum Hierosolymitanum inflammat.

HEu, quæ bachantem frænabunt æquora flammam?
 Nascitur in Templo depereunte Rogus.
 Frigida Romanæ serpunt per marmora tedæ:
 Nulla homines flectit victima, nulla Deos.
 Flamma profana sacrum conatur perdere Fanum:
 Machina in exiguum magna cadaver abit.
 Splendidus Isacidum Cæsar cupit esse Sacerdos;
 Non tantum Vitulos, integra Tempia litat.

Bis venenum bibit, primò impunè, secundò obiit.

Hostili medicata manu cùm cæcuba sorbet
 Titus, inoffenso viscere monstra bibit.
 Intrepido attonitus sub pectore torpuit Aspis:
 Immemor ipsa sui Mors alimenta dedit,
 Fraternal medicata manu cum cæcuba sorbet,
 Irruit in humidum vipera fusa jecur,
 Per cava serpit hyems venarum claustra: repertis
 Mors subit auxiliis; victaque vita fugit.
 Disce novum virus: cùm non vis ulla veneno est,
 Iratam Fratris, Thessala, quære manum.

Statim, ab Imperio, accepto obiit.

AUrea regalis tetigit cùm pondera sceptri
 Mortiferâ Titus falce recisus obit.
 Vitam Vitta fugat: Cupresso laurea cedit:
 Degener ad feretrum purpura, pompa fuit.

M 2

Invida

Invida tam rectum viderunt Tartara Regem;
 Ut regeret Manes hunc petiere suos.

XII.

FLAVIUS DOMITIANUS.

Ex Flavio Vespasiano,
 Sub malo punicâ natus ad malum publicum.
 Quàm malos ramos bonæ radices agunt?
 Felix Genitor erat, tam fœcundus ni fuisset.
 Hic antea fortis, in Regno marcuit,
 Purpuram Nessi sanguine tinctam induit.
 Capitolium intravit semel, non ductus, sed pulsus.
 In Theatro Bellator, spectator in Campo.
 Fratrem sustulit, ut se extolleret,
 Gemit rursus Roma,
 Inducias experta, non pacem.
 Sub Principe legibus victo, respiravit soluta:
 Sub soluto, victa fuit serva.
 A Fratre uno vitam,
 Mortem ab altero accepit Imperium:
 A Patre medicinam, & vulnus.
 Scena interdixit Histriones,
 Solus Histrion daturus scenam.
 Hostibus Musca, Muscis Hostis fuit.
 Nequitiam pervidens suam,
 Gladium prævidit, non vitavit.
 Disce lector.
Prævisa Mors malos terret, non corrigit.

DOMITIANUS.

Muscas venatur.

TErribili armatus jaculo, volitantia Cæsar
 Agmina Muscarum provocat, urget, agit.

Pugnat

Pugnat nigra Phalanx: telum gerit ore, tubamque,
 Ipsa sibi telum, dux, eqves, & lituus.
 Cæsareæ sedenim succumbit copia dextræ:
 Parvaque non parvum corpora vulnus habent.
 Apula nativis spoliantur compita monstis,
 Muscarumque genus perdidit una manus.
 Qvin domitis de more Feris jam Cæsar ovasset,
 Sed quæ axem traheret Musca nec una fuit.

Vites recidi jubet.

SOLA Ceres profugo luget viduata marito:
 Negligis arentes pectere flava comas.
 Vitiferum prohibet frondescere Cæsar Jacchum,
 Pulsus ab Ausonio margine Liber abit.
 Silicet humano se postquam sanguine Cæsar
 Proluit, ista sitit pocula, vina fugit.

Ante obitum, Cornix loquitur.

HORRIDA Tarpejo crocigans in culmine Cornix;
 Edidit humanos prodigiosa sonos.
 Prodigiiis turbata novis exhorruit Aula;
 Et diram volucrem, Domitiane, paves.
 Ah! metuis, Fera cum loquitur? miracula, Cæsar,
 Tam consueta times? non tu etiam loqueris?

EPITAPHIUM.

EXEISA truncis germina immerfit ferox,
 Hydrâ superbior, Virorum Carnifex.
 Cæsar fuit cædens, dein cæsus perit.
 Horret calentem strage marmor: postquam eum
 Mors hic momordit, reddita est crudelior.

PUBLICÆ PRINCIPUM RECEPTIONES.

CHRISTIANÆ ALEXANDRÆ,

SVECORUM REGINÆ.

Augustam Taurinorum ingredientis

R E C E P T I O.

XVII. KAL. NOVEMB. ANN. MDCLVI.

D Urbis Augustæ Portas, ubi *Thronus* eminebat, cum Regia hæc Majestas, Regali Celsitudine comitante, pervenisset; ab Emmanuele Thesauro, Civium nomine (ex præcepto Domini) gratulatoria Oratione excepta fuit. Argumentum duxit Orator ab ealætitia, quam Romana sensit Respublica, cum regnante Claudio, Romam suâ ex Arabiâ *Phœnix Avis*, Orbis Eoi miraculum, advolavit: quam diem, maxima felicitatis præsciam, publicæ Fastorum tabulæ, ac privatæ Scriptorum paginae celebrarunt. Majore verò plausu, ac solidiore felicitatis prælagio signandam, celebrandamque Diem istam demonstravit; quâ sub Alexandri Septimi, Protoparentis Sanctissimi auguratu, admiranda hæc faustitas toti Orbi Christiano divinitus asservata est: ut vera *Reginarum Phœnix*, Divino renovata Flamine, Romanam Ecclesiam universam, jucundissimo spectaculo recrearet.

TRIUMPHALIS ARCUS.

Eandem eruditionem idem Author, in triumphales apparatus continuavit: nobilius quippè argumentum, magisque proprium excogitari vix poterat. Ibi itaque, ubi perpetuam nobilioremque viam amplissima excipit antè Regias ædes Area, ingens patebat *Arcus*, cujus fastigium, geniali ex Rogo rediviva insidebat *Phœnix*: aureo redimita diademate; aureoque circa collum radiata torqui, Phœnicia

Phoeniciâ purpurâ (unde illi nomen) rutilantibus pennis : prorsus ut à Physiologis describitur Phoenix. Infra Phoenicem, ingens *Tabula*, his inscripta literis, anterioris Arcus sententiam explicabat.

[1. *Plin. lib. 10. Solin. Suidas.*]

PHOENICEM VISERE QVISQVIS AVET,
HUC EAT.
HANC MOLLI IN ARABIA NIDULARI,
FABULA EST;
IN SVECIA NASCITUR.
REGNANTE CLAUDIO ROMÆ VISAM,
NE CREDAS.
ALEXANDRO SEPTIMO AUSPICANTE
ROMAM PRIMUM ADVENTAVIT.
UNAM ESSE TANDEM QVI PUTAT,
MALE COMPUTAT.
REGNANTUM, SAPIENTUM, BELLATORUM,
VIRAGINUM PHOENIX,
QVADRUPLEX, ET UNICA EST PHOENIX
CHRISTIANA ALEXANDRA,
MAGNI GUSTAVI FILIA.

In intercolumnaribus Scaphis quatuor, totidem *Simulacra*, Reginz laudes, quas Inscripção cursim attigerat, exprimebant. Primum *Simulacrum Regiam Majestatem*, hoc Titulo, JUNONI REGNATRICI. Secundum, *Sapientiam*, hoc Titulo, DIANOEÆ OMNISCIE. Tertium, *Bellicam Virtutem*; PALLADI BELLIPOTENTI. Postremum, *Pudicitiam*, ASTREÆ VIRAGINI.

Singulis autem *Simulacris Symbolum* apposuit pro Emblemate: *Regiam Majestatem* significabant *Corona tres aurea*, invicem nexæ, cum dicto, MENS SUFFICIT UNA: quo Symbolo tria Junonis Regna, tria item Regna, Reginz hujus imperio subiecta, prudenterque administrata, innuebantur. *Sapientiam* verò, *Cygnus* intra *Oleaginam Corollam*, cum *Horatiano* dicto: DOCTARUM PRÆMIA FONTIUM. *Bellicam laudem*, *laurea Corolla*, in qua *foris Ales fulmineam complexa facem*; cum *Lucani* dicto: NON UNIS PARTA TRIUMPHIS. *Pudicitiam* denique perpetuus ille munditiæ cultor, quem *Armenium Murem* eruditiores, *Armelinum Barbari* vocant; eum *Horatii* dicto: INTAMINATIS FULGET HONORIBUS.

Altè appensa *Regina stemmata* eminebant: hinc inde *Stemma Tauriensis Angusta*. Cætera spatia *Trophæorum fascēs*, ad *Regium decus*, ad *Doctrinam*, ad *Militiam*, ad *Pietatem* pertinentium complebant.

TRIUMPHALIS ARCUS POSTICUM.

Consimilis Architecturæ dissimilis erat ornatus, atque sententia, quam Inscripção significabat hic literis:

ADA.

ADAMANTINUM DEPANGE CLAVUM,
TAURINORUM AUGUSTA:
DIEMQUE MEMORABILEM
ÆTERNIS INFIGE FASTIS.

CHRISTIANA ALEXANDRA

SVECORUM, GOTHORUM, WANDALORUM,
REGINA TER AUGUSTA,
TRIUMPHALE HOC INGRESSA LIMEN,
TRIA REGNA IN TRIUMPHUM RAPUIT,
A SE ABDICANDO.

MAGNO ALEXANDRO MAJOR ALEXANDRA,
ILLE ALIENA OCCUPANS REGNA,
COELESTIUM REGNORUM DESPERATIONE FLEVIT:
HÆC, COELESTIA UT ACQVIRERET,
ABJECIT SUA.

Simulacra quatuor, quaternas *Virtutes*, quæ memorabilem illam Reginæ abdicationem comitatæ sunt, referebant: *Religionem*, *Prudentiam*, *Gloriam*, atq; *Constantiã*.

Singulis autem *Virtutibus* suum respondebat *Symbolum*. *Religioni*, *Paradisi Avis*, ab *Scaligero* & *Cardano* descripta; perpetuo gaudens æthere; quam unam *Terrestri* *Paradisi* ferunt esse incolam. Additis literis, SOLI DEO.

Prudentiæ, *Apis* à *Salomone* in exemplum propofita: *Virgilianis* de *Ape* inscripta verbis: FATO PRUDENTIA MAJOR.

Gloriæ, *Clara Solis Fax*: addito lemmate, NULLA EST NESCIA TERRA: ex *Ovidiano* carmine,

Nullaque de facie nescia Terra tua est.

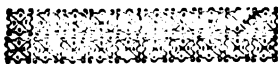
Quo præclarum illud Reginæ facinus, Orbi universo conspicuum, & *Servatoris* præcepto consonum, exprimitur: *Sic luceat lux vestra coram Hominibus. &c.*

Constantiæ demum, quæ innumeris implexisque difficultatibus, à proposito dimoveri non potuit; Solida, atque inter fluctus inconcussa Rupes, IPSA IMMOTA MANET: ex *Virgiliano* versu

Vim cunctam, atque minas perfert Calique, Marisque:

Ipsa immota manet.

Hic idem Arcus, qui Reginæ triumphanti patuerat, omni elegantia, atque magnificentia petornatus, in festivo flammæ apparatu, crebris luminibus stellatus primum emicuit; lætasque demum in flammæ abiens, ex Firmamento Em-pyrium fecit.

CARO.

CAROLI EMANUELIS
ET
FRANCISCÆ à FRANCIA,
REGIORUM CONJUGUM,
PUBLICA RECEPTIO,
Augustæ Taurinorum Prid. Id. Majas
M. DC. LXIII.

Multæ quidem atque dissimiles in hac Pompâ exurgebant *Moles*: omnes tamen, jubente Principe, unius Authoris hujus ingenio animatæ: ac singulæ Argumentum suum in Titulo præferebant, hoc Ordine.

PRIMA MOLES

AUREUM SECVLUM.

Triumphalis hic erat *Arcus*, ab Regiæ Camerae Quæstoribus erectus, ducentis ab Urbe passibus, adventantibus citima Moles: cujus argumentum Author peregrinâ ex eruditione quæsit. Ut enim celeberrimum Augusti Cæsaris, ac Liviae Drusillæ Conjugium, Ætatis Auræ, novique Seculi Instaurationem Romani vocavere: ac proinde Augustum *Saturno*, Liviam *Astrea*, *Auræi Seculi* Antistitibus compararunt: ecquid aliud Augusto ex hoc Conjugio, post innumerabiles bellorum calamitates, Regio Ærario Præfecti augurarentur, quàm *Aureum Seculum*, propriam sui Magistratus materiam? Accedebat *Auræorum Liliorum* Sabaudæ in Solo renovata insitio: & locus ipse liber & amœnus, ubi sita erat Moles, ampla in Via, arboribus utrinque confita, & vernantibus inclusa suburbanorum Hortorum viretis; arridente præsertim jucundiore Anni tempestate, adeò publicæ felicitati omnia complaudebant. Hanc igitur sententiam in anteriore Molis fronte suspensa significabat *Inscriptio*.

CAROLI EMAN. ET FRANCISCÆ A FRANCIA,
SAB. DUCUM, PEDEM. PRINCIPUM, CYPRI REGUM,
OPTATISSIMO EX CONJUGIO;
ÆTATIS AURÆ
REDIVIVAM SIBI, AC POPULIS FELICITATEM,
REGIA COMPUTORUM CAMERA,
HAC FIDELITATIS, OBSEQVIQ. TESSERA,
LETABUNDA OMINATUR.

N

Inscri-

Inscriptionem hanc nullis infuscatam coloribus appositè Author voluit : ex quâ reliquæ lumen essent mutuaturæ. Tota igitur Moles, quæ duplici prospectu, latisque lateribus, antiquam Triumphalium Fornicum Majestatem, architectonicâ elegantia, & proceritate, propemodum vicit : ad singulas *Ætatis Aurea* beatitates ominandas, omni sui parte referebatur.

Inferiora itaque intercolumnia, geminum *Saturni* atque *Astrea Simulacrum*, juvenili specie, Regioque cultu intercipient, quibus Romani Augustum suum atque Liviam, Aurei Seculi Instauratores adumbrarunt : noster verò Author *Carolum, & Franciscum* : quorum vultus in Simulacrorum vultu spirabat. Utrique Simulacro utrumque *Virgiliani* carminis emistichium, ad Augusti ac Livie conubium alludentis, accommodavit : *Astrea* ; JAM REDIT ET VIRGO : *Saturno* ; REDEUNT SATURNIA REGNA.

In superiore Arcus spatio ingens Tabula *Promethei fabulam* expictam dabat ; qui Primus, Homines *Ætatis Aureæ* Progenitores, Solaribus favillis, veluti Coelesti Divum semine, animavit : atque ut Fabulam, ita Epigraphen ab *Ovidio* petiit : COELESTI SEMINE DIVUM, AUREA PRIMA SATA EST ÆTAS. Cujus *Ætatis* Auspices indicabantur *Dencalion* atque *Pyrrha*, pientissimi conjuges, de quibus idem Poëta :

*Non illo melior quisquam, nec amantior aquæ,
Vir fuit : aut illâ reverentior ulla Deorum.*

Aversa Molis facies.

In hac, felicitatem eandem auguratus est Author, *Aureorum Liliorum* Argumento, quæ jam decies, Sabaudâ in Familiâ, Regalibus Conjugiis confita, uno tempore in Christianæ Matris, & Franciscæ Conjugis insignibus, efflorescebant. Ut non absurdè Regiam ipsam Domum, Amœnissimum Florale, Aureumque Liliæ liceat appellare. Igitur editiore in Tabulâ, *Hesperidum Hortus* pingi voluit, ubi non Aurea tantum Mala, sed Aurea etiam Lilia germinasse Poëtæ tradiderunt : multosque Amores atque Genios appinxit Hymenei Alumnos, Aurea carpentes ex areolis Lilia, & Sabaudis Nodis in Coronamenta complicantes. Suscriptio *Babristæ Egnatii* Carmine : quo nullum expressius. AUREA IN HESPERIIS RADIARUNT LILIA CAMPIS.

Itaque si Aurea in Ætate,

*VER ERAT ÆTERNUM : placidique tepentibus auris
Mulcebant Zephyri natos sine semine Flores.*

Longè feliciorem hanc Ætatem indicabat pretiosus atque multiplex immortalium Florum germinatus.

Neque minùs argutè, in hanc sententiam, præcipua luit *Inscriptione*, quam absolutissimo ex Anagrammate, nexis utriusque Sponsi Nominibus, derivavit hoc modo :

CARO-

CAROLUS EMANUEL, ET FRANCISCA.

Anagramma Epithalamicum.

CANAM: FLORES LUCEScant AUREI.

Epigramma.

SI LÆTA FLORES, TERRA PERPETUOS TULIT,

ASTRÆA RERUM PRÆSIDE:

BEATA REGI SECULA ALPINO AUGURAT

ASTRÆÆ ACCESSUS FRANCÆ.

HINC, NOMINA ILLIGANDO, PRÆSAGUS CANAM:

FLORES LUCEScant AUREI.

In Inscriptione *Ænigmatum* Conjugalis Amoris pendebat *Symbolum*, initialibus utriusque Nominis Characteribus Liliato *Sabaudia Nudo* connexis: cum hoc dicto: (1) INSCRIPTI NOMINA REGUM NASCUNTUR FLORES. Ad *Virgilianum* respiciens *Ænigma* de Hyacinthi Flore, in quo Regis Ayacis Nomen, duarum literarum complexu, indicabatur. Aliis quoque in *Tabellis Aurea* gliscebant *Lilia*, cum Inscriptione: SEMPER LILIA FLORENT, & SEMPER IDEM FLORIBUS EST HONOS (contra *Ovidianam*, & *Horatianam* sententiam; *Non semper Lilia Florent. Non semper idem Floribus est bonos.*) Planè ut in Aureo seculo, semper vivida.

Hac quoque in fronte, duo *Simulacra* inter inferiores Columnas erecta, duas inidem *Ætatis Aureæ* felicitates referebant: alterum *Pacis*, Oleâ redimitæ, atque Arma Proculcantis, cum Epigraphe: (2) NON GALEÆ, NON ENSIS ERANT. Alterum *Ubertatis*, quæ Magnæ Matris imagine, fruges effundebat, cum Epigraphe: (3) PER SE DABAT OMNIA TELLUS: Utraque namque felicitas tumprimùm Subalpinis erat redonata. Dum item *Simulacra* ex utroque latere sese offerebant; alterum *Fidei*, alterum *Securitatis*: utrumque ejusdem Poëtæ verbis signatum: SINE LEGE FIDEM, RECTUMQUE COLEBANT, NULLAQ. MORTALES PRÆTER SUA LITORA NORANT.

Denique *Vestibuli parietes*, eleganti picturâ duas reliquas Aurei Seculi voluptates explebant. Hinc hilares *Pastorum Nympharumque Choræ*; adscripto ejusdem Poëtæ Carmine: MOLLIA SECURE PERAGEBANT OCIA GENTES: Illinc *Arbores dulci fluore spontè scatentes*, quo cados atque capedines implere cuique gentium licebat: (4) FLAVAQUE DE VIRIDI STILLABANT CORTICE MELLA. Itaque una hæc Moles integrum continebat Epithalamium; dignumque triumphanti Hymenæo pandebat Arcum.

(1) Virgil. (2) Ovid. Met. (3) Ibid. (4) Ibid.

SECUNDA MOLES

JUNONIS PRONUBÆ TEMPLUM.

Secunda hæc *Moles*, Subalpinorum sumptu, in extero Pomœrio ante Portam Novæ Urbis occurrebat: quæ ab imo solo in quadrilateram excitata formam, arcuato laterum curvamine quaquaversus apertam formabat Porticum: at superne concamerata, in octangulam & columnatam crescens Testudinem, fastigato cacumine desinebat: mirum, quantâ majestate ac pulcritudine.

Et quanquam Regiis conjugibus destinatus hic erat *Thronus*, ad excipienda celsò Solio omnium Ordinum obsequia, festasque gratulationes: Author tamen, ne quid mysterio aut eruditione careret, *Augustissimum nuncupare* voluit *Junonis Pronuba Templum*: ut *Christiana à Franciâ*, Regiæ Parenti, plauderent Populi; quæ Regalium Nuptiarum Auspex fuerat & conciliatrix. Ita enim Adrianus Cæsar, in honorem Plotinæ Augustæ, cujus operâ Sabinam duxerat Trajani Neptem, celeberrimum JUNONI PRONUBÆ Templum dedicavit. Hoc igitur suum Cogitatum anteriore declaravit Inscriptione.

TIBI, AUGUSTA PARENS, AC PRONUBA JUNO,
 QVOD CAROLI ET FRANCISCÆ
 REGALI NODO TER INENODABILI,
 NUTANTEM FAMILIÆ, REGNIQ. FORTUNAM,
 OLIM FORTISSIME CONSERVATAM,
 FIRMISSIME COLLIGASTI:
 SUBALPINÆ GENTES GRATIAS AGUNT:
 TE QVE EX JUNONE, LUCINAM ROGANT.

Nam eadem Deûm Regina, quæ cùm Nuptiis præest, *Juno* dicitur; cùm deinde parturientibus affat, *Lucina* nomen assumit.

A dextro latere alia Inscriptio sic habebat.

MACTE TUIS NODIS, SANCTISSIME HYMEN,
 QVI CAROLUM ET FRANCISCAM,
 COELESTES ANIMAS, UNO CAPTU IMPLICUISTI.
 AT MAJORNE TUA, AN AMORIS GLORIA?
 VINCIRI FACILE POSSUNT, QVOS AMOR VICIT.
 QVIN GEMINA TIBI DEBETUR GLORIA.
 QVOD UNO NEXU AMANTES EXUISTI, ET AMOREM:
 UT, AVOLARE SI VELIT, NEQVEAT: SI POSSIT, NOLIT.

A lævo latere, ad locum propè Eridanum Inscriptio alludebat:

O LÆ.

O LÆTA FATORUM ANTISTROPHE!
 UBI TAURINÆ URBIS REX PHAETON
 LUCTIFICÆ DEVIUS AURIGA LUCIS
 PRÆCIPITEM IN ERIDANO SOLEM SUBMERSIT;
 FELICIOR PHAETONTE REGNATOR CAROLUS,
 ÆTHERIO CLARIOREM ADVEHIT SOLEM.
 ERGO UBI EXTINGTUM ILLUM POPULI FLEVERE,
 HOC AFFULGENTE, GESTIUNT POPULI.

Ambiguâ *Populi* vox, priore loco Arborea, posteriore Populum significat, qui Molem dedicavit.

Omnes igitur Templi partes, eandem *Junonis Pronuba* allegoriam insisterant. Porticum sustinebant ingentes *Pilæ Telamónium & Caryátidum* specie. Ac singulæ *Pilæ* bicipites, *Telamónem & Caryátidem*, Virum & Matronam, alterâ manu sese invicem complexantes, alterâ Epistylum sustinentes, representabant: quasi in *Junonis pronubæ Delubro*, inanimes etiam Columnæ jugali fœdere sociarentur.

Summâ in Testudine, *Juno Pronuba* (in qua Christianæ Matris effigies expressa erat) aureo in Curru à Pavonibus delata, Sabaudum Nodum jugale, suâ manu è Floribus contextum, intextis Conjugum Nominibus, Hymenæo porrigebat. In Insulâ, *Virgilii* verba de *Junone Pronubâ*, legebantur: CUI VINCLA JUGALIA CURÆ.

Circâ Templum, *Tabula* octo, Regalia Conjugia totidem, *Junonis* auspiciu celebrata, iconicè continebant; sculpturam imitante picturâ. Primum, quo *Juno* supra Nubes *Heben*, Filiam suam, Juventutis Deam, *Herculi* jungit, astante *Jove*: cum Inscriptione: PAR SINE PARI. Alter enim strenuitate, altera pulcritudine, incomparabiles. Talem Tabulam idem *Adrianus* in *Junonis Pronubæ* Templo dicavit, ut felicitatem Nuptiarum suarum cum *Sabinâ*, *Plotinæ* ministerio, significaret.

Secundum, Conjugium *Pelei* cum *Thétide*, *Juno* altera manu utrumque in augurat, nexando: altera Discordiam abigit Deam, feliciores Caroli, quam *Pelei*, Nuptias ominata. Idque apposita signabant Verba: CORDA RELIGAT, DISCORDIAM RELEGAT.

Tertium, *Orpheï* cum *Euridice*: additis *Ovidii* Verbis: AMOR POST FUNERA VIVIT. *Orpheus* enim extinctam erga Conjugem inextinctos amores testatus est.

Quartum, *Persei* cum *Andrómède*: MERUIT, QUÆ VINCULA SOLVIT. Nam *Perseus* Regiam Puellam, marino expositam Monstro, vinculis exsolvit, illique ab *Hymenæo* devinctus est.

N 3

Quin-

Quintum, *Ulyssis* cum *Penélope*: **MORA PROBATUR AMOR.** Nam pudica Matrona, diuturnam Viri absentiam atque naufragii famam, constantissimo amore perferens, Procorum importunitatem eludit.

Sextum, *Céphali* & *Prócridis* Erichtei Regis Filiz: **UNI SERVOR, UNI SERVO.** Nam rapto Coniuge, multorum Principum votis expetita, constanti hac semper voce respondit:

Uni Servor, ubicumque est: Uni mea gaudia servo. Ovid.

Septimum, *Céycis* Thraciae Regis, cum *Alción*: **NIL HÆC CONNUBIA TURBAT.** Nam etiam post Fata in Aviculas mutati, connubialem fidem tanto Coeli favore servant, ut ipso brumali tempore, in earum nidulatione, venti ponant, mare detumescat. Unde dies Alciónii.

Ultimum, *Philémonis* cum *Baúcid*: **POTIUS MORTE JUNGI, QVAM VITA DIVIDI.** Verba sunt *Maximi Valerii* de Coniugali Voto: ad *Philémonem* & *Baúcidem* ab Auctore nostro accommodata: qui ab Jove Hospite, quicquid rogassent, impetraturi, hoc tantum rogavere, ut ne alter alteri superstes esset.

In laqueariis, aliisque Templi spatiis, Regalia *Conjugum Nomina*, *Sabaudo Nodo* implicata; Symbolicorum *Ænygmatum* (quos *Gryphos* Latini, Barbari *Cifras* vocant) miram varietatem pepererunt. *Sabaudus* autem *Nodus*, qui à Priscis *Herculeus* dicebatur, laqueis duobus, adversim sese amplexantibus, figuratur; quasi laqueus laqueum capiat, vero Coniugii Symbolo: qualem Nodum, à Junone Pronubà ambabus manibus constrictum, in Mammeæ Augustæ Numismatis observarunt. Singulis autem Nodis, materiâ, non figurâ diversis, Inscriptionem subjecit, ad Heroicarum argutiarum exemplum:

Primus Nodus erat ex duobus *Anguib* compactus, eo modo complicatis, quo in Mercurii Caducéo, quem *Mercurii Nodum* vocant, *Concordia* Symbolum. Itaque in Infulâ Titulum scripsit ex Propertio: **CONCORDIA FELIX.**

Aliud, ex implexa *Unionum* linea, cum dicto: **PRETIOSIOR OMNIBUS UNA**: Nimirum, ut Coniugalem hanc *Unionem* omnibus Indi, & Erythræi Unionibus anteferreret.

Aliud, ex *Adamantino Monili*: **NEC FERRO, NEC IGNE.** Ut in fragilia Gigantum Vincula vocavit *Statius*, *Solidoque intenta Adamante.*

Aliud, ex geminis *congruentium Palmarum* ramis: **IN MUTUA FOEDERA.** Sentiunt enim alternos amores congeneres Palmæ: ex *Claudio*: *Vivunt in mutua Palma Fœdera.*

Aliud ex geminis *Lauri furculis*: **NEC FULMINA SOLVENT.** Sola enim laurus fulgure ici non creditur.

In alio, *Anchoræ* duæ, complicatis rudentibus *Sabaudum* formant Nodum: **UTRINQUE SECURITAS.** Ad *Pindari* dictum respiciens: *Bonum est, duabus Anchoris niti.*

In alio,

In alio, gemini *Arcus* juxtim hærentes; utrâque chordâ Sabaudum in vinculum nexatâ, jaculantur: VINCI ET VICISSE DECORUM, ex *Ovidio*.

In alio, ne omnia persequar, *Jugi* uniûs *Vincula* colligata (qualem fuisse Gordianum Nodum tradunt) Sabaudum Amoris Nodum imitabantur: SOL A MORS SOLVERE POSSIT, ex eodem Poëta.

Omnia denique *Aureis Liliorum Floribus* erant disseminata; qui *Junoniæ* dicuntur *Flores*; ex ejus nempè lacte, uti fabulantur, sati. Et quoniam Liliorum radicem ferunt humani cordis esse simillimam; alicubi *Ænigmaticum Symbolum* visebatur, quo duæ Liliorum Stirpes, gemino ex *Corde* pullulantes, Sabaudum sese in Nodum inflectebant, constringebantque Regalia Sponsorum Nomina; multiplici flore: fecunditatis omen.

TERTIA MOLES

LIBRA.

Tertiæ *Molis* hic erat Titulus; quæ Regii Senatus erecta sumptu, Novam Urbem ingressis in conspectum se dabat: miræque amplitudine ac celsitate, aditum planè triumphalem ingredientibus Regiam rectamque viam, aperiebat. Tituli autem rationem præcipua declarabat Inscriptio.

FRANCISCAM A FRANCIA,
QVOD SOLE LIBRAM IRRADIANTE,
IN IPSO NOCTIS ATQVE LUCIS LIBRAMENTO NATA,
NE ORBEM QVIDEM INGREDI VOLUIT, NISI JUSTUM:
ET SIDEREAM ÆQVI JUSTIQVE LIBRAM
ANIMO DEFERENS;
CAROLI EMMANUELIS, JUSTISSIMI PRINCIPIS,
REGNO AFFULSIT,
REGIUS SUBALPINORUM SENATUS,
SANCTISSIMUM VELUTI JUSTITIÆ NUMEN,
E COELO REDDITUM TERRIS,
FELICISSIME RECIPIT, FIDELISSIME COLIT.

Inscriptioni argumentum fecit natalis *hora* atque *Sidus*. Cum enim die decimatertia Octobris, propè ortum Solis, in lucem prodierit Regia Conjunx, geniale illud Astrum sortita est, cujus vim *Pontanus* in *Urania* ita celebravit.

Librâ surgente per ortum,

In lucem quicumque venit: non ille Deorum,

*Contemptor, NON RECTA ANIMA SENTENTIA mentem
Deferet.*

Quibus Astronomicorum Poëtarum præfagiis accedente diei, atque Tempestatis æqualitate ab eo Sidere; argutum *Justitiæ* Symbolum, supremoque Senatui

natui maximè proprium exhibuit; ut *Astræam*, quæ ipsa *Libra* est, Terris restitutam, *Judices* gratularentur.

Inscriptioni consonabat pictura superiore in Tabula: ubi *Tarantius* *Astronomus*, *Libra* stellatam Imaginem in Cœlo, Solemque in Librâ exorientem, *Romulo* ostendebat: eam quippè Cœli constitutionem in Romuli ortu à Taruntio deprehensam fuisse, scribit *Plutarchus*: ex qua *Manilius*, ad Romulum respiciens, felicissimum *Justitiæ* præsagium duxit,

Sed cùm Autumnales cœperunt surgere Chela:
Felix equato genitus sub pondere Librae,
Judex extremæ sistet vitæque, necisque, &c.

Hinc atque inde geminum *Justitiæ* Symbolum affixit. In altero heroicum illud ipsum argumentum, quod *Emanuel Philibertus* exponi voluit, cùm Pedemontanum erexit Senatum: *Solem* videlicet in *Librae Signo*, æquinoctialem supra Eclipticam: cum dicto: *NEC CITRA, NEC ULTRA*: ut in Pedemontanarum Decisionum Frontispicio videre licet.

In altero *Critolai* *Libra* à Cicerone celebrata; cujus altera in lance Virtus posita, in altera terrarum globus; nec Virtuti Terra præponderat: cum dicto: *NEC TOTO FLECTITUR ORBE*.

Inferioribus Columnarum intervallis Tabulæ continebantur duæ, affabrè pictæ. Quarum altera *Emanuelem Philibertum* Sab. Ducem ostendebat, Pedemontani Senatus conditorem; Constitutiones atque Jura purpuratis Patribus in Augustali tradentem, Anno MDLXIII. Annis plant, ante hunc *Astræ* reducis adventum, centenis: cum hoc inscripto: *SACRI SENATUS PEDEMONTANI CENTENARIA PERIODUS IN NOVA GAUDIA REVOLVITUR*.

Habent enim *Seculares Periodi*, ex Politicorum observatione, fatale quidpiam, sibi que respondens.

Altera *Henricum Secundum*, Galliarum Regem, felicissimo in Conjugio *Margaritæ* Sororis cum *Emanuele Philiberto Sabaudie Duce*, Provincias in pristina jura Duci resignantem: cum inscripto: *NUSQUAM JUSTIOR TRIUMPHAVIT JUSTITIA*.

In Auræ Molis fronte, *Justitiæ* comes, *CLEMENTIA*, suum quoque decus exegit in Inscriptione.

JUSTISSIMIS REGIBUS
 CONSANGVINEUM QVOQUE JUSTITIE NUMEN
 PLAUDAT CLEMENTIA,
 QUÆ SOLA REGEM A REGULO,
 PRINCIPEM A TYRANNO DISTINGVIT.
 EADEM GERIT UTERQUE ARMA:
 SED ILLE, UT NOCEAT; HIC, UT POSSIT NOCERE.
 ÆTHERIO REGI SIMILIS,
 QVI NON SEMPER FULGURAT, CUM FULGIT,

ET

ET LATIUS TERRET, QUAM FERAT.
NEQUE JUSTITIÆ LIBRAM FLEXILITAS FLECTIT.
POENARUM ENIM GRAVISSIMA EST POENITENTIA:
ET INNOCENTIAM DOCET NOLLE NOCERE.

Inscriptionis sententiam oculis describebat Pictura, in quâ ingens *Clementia Dea* cum *Deâ Nemesi* altercatio spectabatur. Ac *Nemesis* quidem, quam *Adrastiam* alii vocant, Vindictis rigidæque Justitiæ Numen, districto acinaci supplicibus devinctisque Reis atroci vultu imminebat, sonantes alterâ manu concutiens frenos. *Clementia* verò è Cœlo devolans, amatam Deæ dexteram retinebat. *Amor* quoque captorum vincula abrumpere nitebatur. Summo in Æthere, *Librae* fulgebat *Sidus*, quod ex *Manilio*, ad Justitiam simul, & *Clementiam* inclinet.

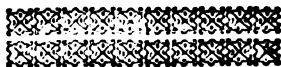
Duo quoque *Symbola*, hinc inde, ad Regiam hanc Justitiæ Clementiæque mixturam significandam præfixit, desumptâ ex utriusque Sponsi gentilitiis Insignibus Symboli figurâ. *Lilium* nempe, qui Gallorum flos est, cum FLEXIOR QUO CELSIOR. Nam ex *Plinio*, Nulli *Florum excelsitas major*. Rursusque, *Languido semper collo, & non sufficiente capitis oneri*. In altero, *Rosa* (*Sabaudorum Principû Torquibus intextus Flos*), cum dicto: ET FERIT ET RECREAT. Hanc enim simul & *Spinarum aculeus* formidabilem, & grata *Gratiis* suavitas amabilem facit.

Inter inferiores Columnas Tabulae quoque duæ ad *Clementiam* referebantur. Alterius argumentum erat. *Magni Caroli Sab. Ducis* clemens *Victoria* in *Bernenfes* foedifragos, cum hac Inscriptione: DENA BERNENSIIUM MILLIA, CONTRA DATAM FIDEM, ADVERSA: CATHOLICÆ FIDEI SERVARE MAVULT, QUAM SÆVIRE.

In alterâ, Regii Sponsi indulgentia erga Reos, victosque, in Sponsæ gratiam, depicta erat, cum hoc Titulo: PARI CLEMENTIÆ INSTINCTU, CAROLI NEPOS, JUGALI VINCULO ASTRICUS, FERREO ASTRICUS SOLVIT.

In utraque Molis facie collocata *Simulacra*, *Sabaudorum Principum* nominibus, qui *Justitiæ* vel *Clementiæ* laude floruisse, distinguiebantur. Nimirum quoad Justitiam, *Amedeus III. Vindex*; *Thomas I. Jurium tenax*; *Petrus Semiferreus*; *Amedeus IV. Barbarorum terror*; *Victor Amedeus Justus*.

Quoad Clementiam; *Humbertus III. Pius*. *Thomas II. Conciliator*; *Amedeus VII. Pacificus*; *Amedeus VIII. irâ Vacuus*; *Philippus II. injuriarum immemor*.

QUARTA MOLES.

REGALIUM VIRTUTUM PANTHEON.

Quarta hæc Moles, Regiâ prorsus Magnificentia, miroque opere architectonica Attis, ac sublimitate, situque super alias eminebat, amplissima in Area ante Regias ædes; ubi transversaria Porticus ingentem Castri Platæam ab anteriore Palatii areâ sejungit. Et quidem duplo illustriora merebatur hic locus ornamenta. Nam cum eâ die Regiis Conjugibus triumphalem Arcum aperiret; ac postridie Sacrum Suggestum ad explicandam Populo sepulcralem Christi *Sindonem* esset de more exhibiturus, ejusmodi ornatum atque significationem excogitavit Author; ut eadem moles ad utramque cæremoniam, Aulicam & Religiosam, æquè videretur extructa. Cum enim Cyprii Regni Titulum Sabaudi Duces meritò sustineant: cumque ad Sabaudos Duces ex Cypri Regno divinitus pervenerit Sacra Sindon: ingenio confinxit, hoc esse illud *Templum*, quod in Monte Olympe, Cyprii Regni vertice, propè Amathunta, Veneri dicatum olim fuerat: nunc verò piissimæ Cypri Reginæ, Franciscæ à Franciâ, Virtutibus ac triumphis consecratum, ideoque Templum ipsum, REGIARUM VIRTUTUM PANTHEON, censuit nominandum; ut Marcus Agrippa eo Nomine Templum suum insignivit, quod formæ rotunditate Cælo simillimum, omnia Numina complecti videretur. Hanc igitur sententiam in anteriore Molis facie obvia explicabat Inscriptio.

ADES CYPRI REGINA,
 POST TRIUMPHALES ARCUS,
 OLYMPUM, CYPRII REGNI CAPUT,
 PRO CAPITOLIO SCANDE.
 UBI CEDENTE OLYMPICI FANI PROFANA GLORIA;
 VIRTUTUM OMNIUM PANTHEON INVENIES,
 TE IPSAM.
 NAM VIRTUTES OMNES COLIT,
 QVI TE UNAM COLIT.

Ut verò triumphali huic Pompæ, Sacram Sindonis Pompam interféreret, Inscriptio formam averſa in Molis fronte immutavit;

AVETE CYPRI REGES,
 CAROLE, ET FRANCISCA.
 QVORUM FELICISSIMO ADVENTU
 CYPRIORUM REGUM SEPULTÆ UMBRÆ
 SEPULCRA EXCUSSERE.

JAM

JAM VESTRO EX CONJUGIO THRACIUM JUGUM
ELUCTATURAM SE SAGIT CAPTIVA CYPRUS.
QVIS ENIM CYPRIUM DESPONDEAT
TRIUMPHUM,
QVIBUS JAM DEUS PRO VICTORIALI ARRHA
TRIUMPHALE SUE SINDONIS VEXILLUM
E CYPRO OPPIGNERAVIT ?

Cùm igitur triplici Ordine, infimo, medio, & supremo, magnifica totius Molis Machina concreveret; infimus quidem Ordo utroque latere cum Porticu junctus, utraque fronte foras protuberans, *Olympici Montis* verticem imitabatur. Ibi sedentia octo *Simulacra* proximiores illos Cypri Reges Reginasque ad vivum exprimebant, à quibus Sabaudi Reges Regni illius Jura sibi vendicant. Primo, *Janum Cypri Regem*, cum *Maria Conjuge*. Deinde *Joannem Secundum Cypri Regem*, cum *Helena Paleologâ*. Tum *Ludovicum Sabaudia Ducem*, cum *Annâ Jani Regis Filiâ*. Postremò *Ludovicum Sabaudum Cypri Regem*, cum *Carlottâ Joannis Secundi Cypri Regis Filiâ*, legitima Regni Herede.

Quatuor in spatii ejusdem substructionis, *Urbium* Quatuor in illo Regno præcipuarum pictae Imagines, sub Turcico jugo gementium, supplices tendebant palmas. *Sâlamis* (hodie Famagusta) Cupressu redimita, undè Cypri nomen. *Paphus* Rosis ornata, ob loci delicias. *Cyrine*, à Cyro condita, Margaritarum bacis, quæ in eo litore pulcherrimae leguntur, decorata. *Amathus*, mellis favos manu prætendens, ob singularem mellificii gloriam.

Terminabatur infimus hic Ordo, columellato meniâno supra Coronidis crepidinem circumquaque projecto, in octanguli podii speciem; unde Sacrum linteum paludati Antistites quaquaversus circumferendo, Populum pio spectaculo bearent. Supra meniâni angulos, octo consurgebant *Statue Principum*, sanctitate insignium, ex utroque Sponsorum Stemmata. Ex Francis aderant, LUDOVICUS REX. LUDOVICUS EPISCOPUS. MARGARITA S. LUDOVICI REGIS UXOR. BLANCA, PHILIPPI VALESII UXOR. Ex Sabaudis, HUMBERTUS III. AMEDEUS VIII. LUDOVICA, Institutum Sanctae Clarae professa. MARGARITA, ex Instituto Sancti Dominici.

Medius Ordo ex infimi summitate, strictiore tamen ambitu, nascebatur; in pulcherrimi Templi effigiem, quod undique apertum Columnae sexdecim sustinebant. Hujus ex summitate, consimili meniâno circumvallatâ, Supremus Ordo, fastigium operi imponebat, desinebatque cuspidatam excelsam in Pyramidem. Quatuor in frontibus superioris Ordinis, *Tabula* totidem eleganter figurata, insignem Historiam continebant. Primae argumentum declarabat Inscriptio.

LUDOVICO ET CARLOTTÆ, CYPRI REGIBUS,
CYPRII SACRAMENTUM DICUNT.

Secunda, Horum Regum priorem pugnam contra Jacobum, *Carolottae* Fratrem Spurium, Regni occupatorem, exhibebat:

**ÆQUOREA PRIMUM FORTUNA
JUSTIS REGUM VOTIS ADSPIRAT.**

In Tertiâ, *Carolotta*, quæ Ludovico Sabauda Conjugi, Regni sui Jura solemnî cæremoniâ tradiderat; post alteram pugnam infelicem profuga, & orbata Viro; eadem Jura coram Pontifice ad Carolum Primum, Sabaudiae Ducem, successoresque transmittit. Inscriptio;

**CYPRIMUM REGNUM SABAUDIS
SANCTE CONFIRMAT CARLOTTA.**

Postrema in Tabula, *Margarita Charnia*, Regii Sanguinis Matrona, Sanctissimam Sindonem ex Cypria direptione servatam, secum in Burgundiam deferre dum festinat; prodigiofo Jumentorum renifu admonita, Sacram illam Sarcinam, Chamberio abstinere nolentem, Ludovico & Annæ Cypriæ, Sabaudiae Ducibus, affinitate sibi proximis, dono addixit. Historiam leviter indicabat Inscriptio.

**CYPRII REGNI SPOLIUM, DIVINA SINDON,
MIRE SABAUDIS OBVENIT.**

Templi denique Pinnaculo atque fastigio, sexdecim *Simulacra Virtutum*, ad Heroinæ nostræ Virtutes significandas, superstabant: quarum Virtutum aliae dicuntur *Regiæ*, aliae *Christianæ*. *Regiæ*, Gentibus etiam honoræ: JUSTITIA, & CLEMENTIA. PRUDENTIA PACATA, & MILITARIS. STRENUITAS, & CONSTANTIA. MAGNIFICENTIA, & MAJESTAS. *Christianæ* vero, RELIGIO, & DEVOTIO. MODESTIA, & HONESTAS. HUMILITAS, & POENITENTIA. OBEDIENTIA, & SIMPLICITAS. Singulae suis nominibus atque symbolis distinctæ: omnes ad ornandum Virtutum Pantheon concordēs.

QVINTA MOLES.

V O T A.

Antequàm *Regias Ædes* Regii Conjuges ingrederentur; *Metropolitanam Basilicam* ad perolvenda vota piissimè adierunt: ubi Quintam Molem, generosi cellique animi Archiantistes, Michael Beyamus, suo pte impendio, ante ipsam Templi faciem præstruxit, cum hac Inscriptione.

**POPULO QUIETE, ARIS RELIGIONE RESTITUTA,
QVOD UNUM DEERAT. VOTIS,
CONNUBIUM PRINCIPIS EXPLESSE;
ET GALLICARUM CONJUGUM SERTO,
SABAUDIS AUSPICATISSIMO,**

DECU-

DECUMANUM LILIORUM FLOREM
FELICITER ACCESSISSE:
MICHAEL BEYAMUS ARCHIEPISCOPUS TAURINENSIS,
GRATULABUNDUS VOTA SOLVIT:
ET E FLORIBUS FRUGEM VOVET.

Hæc enim decima est, è liliato Gallorum Stemmata, Sabaudis Principibus Nupta : quam proinde *Florem decumanum* vocat : nam decima quarumcunque rerum, omen habet : & eximia quæque dicuntur *Decumana*. Hanc igitur Pii Præfulis Redauspicationem vocare lubet. Dum enim pro felici Conjugio Vota solvit, pro felici Prole vota concipit. Surgebat igitur Sacro ornatu magnificus hic *Arxus*, qualem requirebat Augustissimum in Templum Triumphalis ingressus. In intercolumnaribus Scaphis, gemina Simulacra geminas Beatitates in Inscriptione memoratas significabant; RELIGIONEM, & PACEM. Superioris Ordinis *Simulacra*, duorum Tutelarium Sanctorum effigiem referebant, MAURITIUM, atque SECUNDUM, quos asfiduis Votis Populus universus, ac Præful interpellant. De summo Fastigii angulo Regia utriusque Sponsi pendebant *Stemmata*. Supra Scaphas hinc inde, *Stemmata* Archipræfulis. Cætera spatia *Trophæorum Fasces*; quæ Sacrorum, quæ Regalium; ac *Liliorum* varia schemata, decorè venustèque complebant.

ULTIMA MOLES.
MARTIS TAURUS.

Postera die, cum ad Augustæ Urbis Prætorium Augustissimi Conjuges accessissent; condignâ prorsus Magnificentia atque splendore à Civitatis Moderatoribus, ac Decurionibus excepti fuere; ac præsertim *festivo* nocturnorum ignium *spectaculo* in lætitiæ significationem: cujus Argumentum ab ejusdem Urbis insignibus noster Author derivavit. Nam quoniam, uti diximus, antiqua Urbs, ab Ægyptio conditore Api, *Taurinum* Stemma duxit, atque Nomen; eandemque Urbem Martis Astro suppositam ferunt: commentus est, hunc esse *Martis Taurum aripedem*, Aurei Velleris custodem, qui cum fulmineos efflaret ignes, nec domitoris manum, jugumve pateretur; tum verò adventante Jafone, Thessaliæ Rege, cum Medæa nova Nuptâ; admirabili eorum virtute mansuefactus, fatalibus vinculis detineri gestiit, ultròque domitas cervices jugo submisit. Voluit igitur ex fabuloso acroamate, argutam sequi allegoriam, ad significandam Taurinæ Urbis fidelitatem unos erga Sabaudos Principes; atque humillimam præsertim obsequelam, ingentemque lætitiæ ardorem, ex Regionum Conjugum felicissimo adventu. Allegoriam explicabat Inscriptio.

DOMITORE AMORE,
FLAMMIVOMUS MARTIS TAURUS,
THESSALICI DUCIS, ET COLCHIDIS HEROINÆ,
AMANTUM CONJUGUM, ULTRO AMAT JUGUM;
ET LÆTITIORIBUS SE FLAMMIS ADOLET.

Olitorium igitur Forum, quod antè Urbanum Prætorium latè virefcit, herbescentem esse *Campum* confixit, ubi *Martis Tauri* pabulabantur: qualis à Poëtis describitur ille locus:

- (1) *Conveniunt Populi sacrum Mayortis in Arvum.
Hic adamantèis Vulcanum naribus efflant
Æripedes Tauri: taſteque vaporibus herba
Ardent, &c.*

Mediam verò Machinam finxit Author, confragoſum eſſe Clauſtrum, ubi *Taurus* ille omnium ferociſſimus aſſervabatur, nam duos numerat *Ovidius*. Hic igitur ſcopuloſa è cavea primus ſele obtulit erectus, (planè ut in Auguſtæ Urbis Stemmata) flammasque anhelans; ut apud eundem Vatem:

- (2) *Sic tùm Clauſtris emerſit uterque
Taurus: & immani perflavit turbine flammas
Arduus: atque atro volvens incendia fumo, &c.*

Sed cum ex adverſo prodiſſent *Jaſon*, Clypeo inſtructus; in quo Sabauda fulgebant inſignia: ejusque *Sponſa*: vinculum tenens, Sabaudis nodis perſimile: horum ante pedes inflexà cervice procubuit Fera, coërceri ſe paſſa, *Ut Ovid. ibidem.*

Sed non incendia Colchis

Aspirare finit: Clypeoque illiditur ignis.

Ejus igitur *Clypei* fulgore nobiliores flammas concipiens *Taurus*, lucere primùm, tùm adoleri, feſtiſque undique ſcatere flammiſ in altum abeuntibus, quaſi ſtellatus *Taurus* alter Cæleſti ſuccederet. Tùm cætera *Simulacra*, atque ipſe *Scopulus*, jucundisſimis lætitiæ ignibus conflagrarunt.

Hæc ſane felicisſima præſagia Urbem ingredientibus Sponſis, Regiæque Matri fortunatiſſimæ, Civium amor, Magiſtratuum ſtudia, Præſulum Vota, Muſarum ingenia, Principes ipſi ſibi, non immeritò gratulabantur. Sed heu improvidæ Hominum mentes! heu recondita & perplexa Regnorum Fata! paucis poſt menſibus, incongrua Matris, junctimque intempeſtiua Sponſæ Mors, Prin-

cipem, Aulam, Fora, Aras, Urbem funeſtavit: & Author ipſe, qui læta hæc omnia præcantarat; utrumque funus deflevit.

- (1) *Ovid. Metam.* (2) *Ovid. Meſam.*

REGIARUM ÆDIUM ORNAMENTA.

REGII PALATII TAURINENSIS ORNAMENTA.

NIL his in Ædibus est, quod non rapiat oculos; Regiamque Caroli Emmanuelis, eo Nomine Secundi, Magnificentiam, vel tacendo, non eloquatur. Plurimus hic Auri nitor, pretiosa suppellex, admirabiles Sculpturæ, nobilis Pictura, nobiliores Historiæ, immemorabilis ævi memoriam revocantes. Atqui, cum singulæ Picturæ suis inscriptionibus animentur; omnium tamen argumenta, unius Emmanuelis Thesauri ab ingenio atque calamo, manare voluit optimus Princeps.

Ædium igitur Porticum ingressis, in primo scalarum ascensu, *Equestris Statua* se profert *Victoris Amedei*, quam ære fusili, marmoreo in equo sedentem, utroque artis miraculo; quasi domesticum Larem, locique Præsidem, gravissimus Filius collocavit, cum hac *Inscriptione* in anteriore Basis fronte.

D. VICTORIS AMEDEI

BELLICAM FORTITUDINEM,
ATQUE INFLEXUM JUSTITIÆ RIGOREM,
METALLO EXPRESSUM VIDES.
TOTUM ANIMUM VIDERES,
SI VELOX INGENIUM,
FLEXILEMQUE CLEMENTIAM,
EXPRIMERE METALLUM POSSET.

Opposita in Basis fronte;

D. VICTO-

D. VICTORI AMEDEO

QVOD UNUM RAPERE FATA POTUERUNT,
REGIAM ORIS MAJESTATEM,
ÆTERNA VINDICAT HÆC IMAGO.
IN REGIAS VIRTUTES, ET HEROICA GESTA,
JUS NULLUM FATIS RELIQUIT FAMA.

AULÆ REGIÆ ORNAMENTA.

Maxima hæc *Aula* conquadrata: ad summum scandentibus prima panditur: quam SAXONICÆ GLORIÆ nuncupare, Auctori nostro visum est. Nulla enim visuntur emblemata vel ornamenta, quæ insigne aliquod decus Saxonica Domus, unde Sabaudæ origo, non adumbrent. Supernè, ubi multiformis aurearum trabium percursus, multa in spatia rotunda & angulosa, contignationem distinguit: mediâno in æquore, apprimè spatioso, appictus Jupiter altè sedens, armatae Viragini, quæ *Saxonia* est, de stemmate noscenda, sceptrum porrigit: *Fatumque* astans, Diphtheram, hoc est, Amalthææ Caprae pellem, ubi futura omnia descriptè continentur, ostendit; atque in ea grandibus literis fatidicum legitur carmen:

(1) *His ego, nec metas rerum, nec tempora pono.*

IMPERIUM SINE FINE DEDI.

Sub pedibus itaque Jovis, lupra dejectam Metam *Tempus* alternatur, passis alis, fracta clepsydra, retusâ falce. Propè Jovem, *Mars, & Saturnus* (Prisca Saxonum Numina 2.) præfagio læti. In imo, *Rhenus & Albis*, contermina Saxoniae Flumina, Juncis coronata, scatentibus incumbunt Urnis. Actuosa penitus, & nobilis pictura, antiquorum digna famâ.

Quatuor proximiora spatia decircinata, quatuor Facultatum Imagines continent, quæ strenuos Herôas æternitati sacrant. *Historia*, quæ Musa est Clio: pennarum sermo redimita, in ephemeridas acta refert; cum inscripto. (1) TRANSACTIS TEMPORA REDDIT. Propè Musam, *Mercurii Virga*, quæ Manes ad vitam revocat. *Veritas* Speculum tenet; *Fama* Tubam.

Alio in spatio, *Pœsis Heroica*, sive Calliope, Oleastro decorata, cum *Virgiliano* Emistichio: NOMEN LAUDESQUE MANEBUNT. Asidet *Apollo*, Cithara ludens: & *Pegasus* ungulâ saxum feriente fontem elicit, unde doctum furorem Poëtae bibunt.

Tertia *Pictura*, quæ muta Poësis est, laureata: Sigveardi Saxonis effigiem pingit, operi intenta: cum Inscripito, ÆTERNITATI. Ex Protogenis dicto; qui objurganti, quòd manum de Tabulâ nesciret dimovere, illud tantum respondit, Æternitati pingo. Asidet *Simulatio*, versicolore amictu; alterâ manu larvam tenens, alterâ digito labris impresso, Silentium indicit. *Aligeri Puelli* astites & circum-

(1) Ex *Virg. 1. Æneid. 2.* Ex *Krantii Saxon.* (2) Ex *Virgil. Epigr. de Clio.*

circumvolitantes, aut pigmenta terunt, aut colorum loculamenta, tabellas, peniculos, spongiam deletilem, aliaque ad pingendum necessaria, ministrant.

Ultima *Sculptura*, ferreis apicibus coronata, ad formam Videchindi Magni, Statuam elaborat; cum hac Inscriptiōe; COELO RESTITUIT CÆLO. *Prometheus* furtivum è Cælo ignem ferulâ defert, quo Statuas animabat. Locum ipsum, velutî statuariam officinam, occupant informes lapides; illaborata Simulacra; marmorea Saxonum Stemmata; acuendorum scalprorum Rotæ, Mallei, aliaque lapicidarum instrumenta.

Reliquæ Contignationis Aræ, varios *Trophaorum Fasces*, suis Titulis insignes, continent; ad Heroum Saxonum æternum decus appensos. Primum *Trophaum* barbarico priscorum armorum, ac gestaminum genere coagmentatum; Vandalico insigni, nempe *Aureo Leone*, cruentis Clypeis insculpto; in alligatâ tabellâ Titulum gerit: SIGVEARDUS SAXONUM REX, VANDALIS EJECTIS. Primus enim Sigveardus è Scandia in eam Vandalicæ Provinciæ profectus; determinam Gentem ab iis sedibus expulit, Regnumque Saxonicum fundavit.

Aliud *Trophaum*, ex diversis Christianorum Templorum, atque Altarium, insignibus congestim colligatis. VIDECHINDO MAGNO, OB RELIGIONEM PROPAGATAM. Hic enim primus ab Ethnicâ superstitione, ad synceram Christi Religionem versus, Regnum totum convertit.

Aliud, ex Navalibus armamentis. VERTEGIRUS, ANGLIÆ DUX, BRITANNIA SUBACTA. Nam primus felici Classe, victricia Arma in Britanniam trajecit, ut subindè dicitur.

Aliud, ex Imperii Romani Augustalibus Notis. HENRICUS AUCEPS, IMPERIO PROMERITO. Is nimirum Saxonum primus ad Imperii fastigium evehctus est, vel innuitus.

Aliud, ex bellicis armis, HENRICO LEONI SAXONI, OB HOLSATIAM REDUCTAM.

Aliud, ex maritimis Manubiis, BRUNONI SAXONI, NORTMANNIS FUSIS, FUGATIS.

Aliud, ex Turcicis Spoliis. CONRADO SAXONI, OB RECIPERATAM HIEROSOLYMAM.

Aliud, ex frugibus, atque instrumentis ad agrariam culturam pertinentibus. OTHONI MAGNO IMP. OB FELICITATEM ITALIÆ RÆDDITAM. Pulsis enim Græcis, desolatam magnâ ex parte Italiam uberavit.

Aliud, ex Pontificiæ Dignitatis ornamentis. OTHONI III. IMP. OB PONTIFICEM SERVATUM. Gregorium enim V. contra Joannis Pseudopapæ, & Romanorum quorundam impietatem sustinuit.

Aliud, ex Apicibus, aliisque honestamentis Cæsareæ, atque Electoralis Dignitatis: cum Inscriptiōe: GREGORIO V. SAXONI, PONT. MAXIMO, OB ORDINATUM IMPERIUM. Hic enim Othoni III. propinquo suo, à quo servatus fuerat, gratas referens vices, Imperatorem salutavit: & in Concilio Romano, celeberrimæ Constitutionis de Germanicis Cæsarum Electoribus, Author fuit. Itaque Otho Res Romanas, Gregorius Germanicas, ordinarunt.

Allae verò Parietibus totam *Saxonici Stemmat* circumundique Historiam appinxit; octo in spatia, pensilium specie Tabularum, dispertitam. Eadem quippe Insignia de Saxonico Stemmate in Sabaudum immigrarunt.

Primà igitur in Tabulà, *Sigueardus Saxo* cum Vandalorum Rege conficens, *Equinum Pullum nigricolorem*, infrenem, & erectum, argenteo in Clypeo gestat: nigrà ipse chlamyde paludatus, nigro vexillo, nigris galeæ lemniscis, nigerrimum insidens Equum; Victorque Hostem (qui cruento in Scuto Aureum Leonem ostentabat) exanguem lanceà prosternit: uniusque praelii lucrum est Regnum. Historiæ alludit Inscriptio.

FUNEREUM QUEM CERNIS EQVUM
HORRENDO SIGUEARDI SAXONIS
HERENTEM CLYPEO,
VANDALLÆ FATALIS, UT OLIM TROLÆ,
AD BARBARORUM EXITIUM
INNUMEROS HEROAS PARIET.

Nimirum, à Sigueardo innumerales Heròes strenuissimi; ac præsertim Sabaudi, tanquam ex Trojano Equo prodire.

Cur verò postindè Saxonico, & Sabaudò in Stemmate non Ater, sed *Candidus* irreperit *Equus*, proxima docet Tabula; ubi *Videchindus Magnus*, Sigueardi abnepos, sacrà Baptismatis lympha ad Viseram fluvium, cum suis Populís, lustratus; avita demutat Insignia. Huic enim Magnus Imperator Carolus, Nigrum Stemmat Equum candido nitore perfundit. Ipse Videchindus cum duobus liberis Videchindo, & Vigeberto, candida in chlamyde, submisso genu, novum à Carolo Insigne suscipit, Nepotibus transmittendum. Rem notat Inscriptio.

CHRISTIANÆ FIDEI CANDIDATO, VIDECHINDO,
PULLUM AVITI STEMMATIS PULLUM
CANDEFACIT MAGNUS CAROLUS.
AD PALMAM VÈRE OLYMPICAM PROPERANTI,
HAUD ALIUS CONVENIT EQVI COLOR.

Albis enim Equis, albisque bigis Olympico in Curriculo certabant. Iisque Rhesus in certam Victoræ spem utebatur. Catull. *Non Rheſi niveis citisque bigis.*

At, quod Saxonico atque Sabaudò in Clypeo, præter candidum Pullum *Fasciola* aliquot aurei atrique coloris alternatim ac transversim adjacent, ex tertià discitur Tabula, ubi *Otho Balenſtedensis* Saxo, Anhaltiæ Comes, devictis Vandalis, qui Romanum infestabant Imperium, tantam mox fiduciam de Cæsarea beneficentia concipit, ut novo Stemmate, novam sibi suisque Fortunam ominetur, Ipse igitur feroci in Equo armatus ovans; ac præ se captivos agens Vandalos; Equo gentilitio de Stemmate abraſo, *discoloribus* hisce *fasciis*, (quæ Imperii Coloribus respondent) Clypeum insignitum, ut Anhaltinæ posteritatis Omen, ostentat. Rem tangit Inscriptio.

OTHO

OTHO SAXO ANHALDIÆ COMES,
 SAXONICO EQVO DISCOLORES IN FASCIAS MUTATO,
 NOVO STEMMATE, NOVAM SIBI FORTUNAM SAGIT.
 NEC VIRTUS VOTIS,
 NEC VIRTUTI FORTUNA DEFUIT.

Ac ejus quidem votum litasse, consequens testatur Tabula, in qua *Bernardus* Anhaltiæ comes, à Friderico Cæsare ob insignia facta, Ducali Apice donatus; Cæsarem rogat, ut Patrium Stemma cum Fratribus commune, singulari aliqua distinguat Notâ. Ac Cæsar *foliatum Ruta ramusculum*, quem in manu habebat (nam ea planta delectabatur) supra Bernardi Clypeum obliquat. Atque inde Saxónico, & Sabauda in Stemmata, *Rútea Corolla* supra bicolóres Fasciolas oblique proserpît. Inscriptio sic habet.

BERNARDI ANHALDINI SINGULARIÆ MERITA
 SINGULARI DUCATUS DIGNITATE MUNERATURUS
 FRIDERICUS CÆSAR,
 AVITIS FASCIOLIS RUTEAM COROLLAM ATTEXTIT.
 APTE: QVID ENIM DIGNITAS, NISI AMARUM DECUS.

Cur autem *Beroldus Saxo* Primus Sabaudiæ Dominator, Saxonicum Equum, *bicipitis Aquila* in pectore conclusum, pro Stemmata gestaret, *Quinta* indicat Tabula. Hoc enim Clypei decus ab *Orthone III.* Imperatore accipit, dùm ad tuendum contra Ligures Arelatensium Regem Rodolphum mittitur, annuente Procerum cætu. Quod in augurium felicitatis trahit Inscriptio.

EQVUS BELLA CARTHAGINI,
 AQVILA VICTORIAM ROMÆ PORTENDIT,
 SCITE IGITUR BEROLDI SAXONI OTHO PATRUIUS
 EQVUM AQVILÆ, VICTORIÆ BELLUM, NEXUIT;
 NAM PRO ALLOBROGIBUS PUGNASSE,
 AC VICISSE, PERINDE FUIT.

Equi præfagiunt Pugnam, inquit *Plin.* l. 8. c. 42. Ac *Virgil.* 3. *Æneid.*

Bellum ò Terra hospita portas.

Bello armantur Equi: Bellum hac armenta minantur.

Proinde in Carthaginis fundaminibus inventum Equinum Caput, Belli sedem futuram illam Urbem portendit. *Aquilam* verò, Victoriæ auspicem, infulminabilis natura fecit: *Plin.* l. 2. c. 55. Præterquam quòd reliquarum volucrum ostenta quæcunque oblata essent, interventu suo Aquila debebat: *Valerian.* lib. 19. c. 1. Romanis ideo legionibus sacra: & Romæ, omnium gentium victricis, Insigne.

Quoniam verò in Saxónico atque Sabaudi Clypei angulo, *trium Lunularum* Imagines apparent, quas alii Vaginarum, alii Calcarium Mucrones vocant: sequenti ex Historia pendet origo. Cùm enim *Anglia* Saxoniæ Ducatus (alii *Angriam*

griam scribunt) Mucrones illos pro gentili Stemmata gestaret: tùm verò *Anglia Dux Vertegirus* Saxo, felicibus armis subacta Britannia: Angliae Nomen Britanniae indidit: & *Britannicis Leonibus Anglicos Mucrones* adjecit. *Sexta* igitur in Tabula, Vertegirus Britannico in litore Victor, Regali è Solio supplicibus Britannis Jura dar: & ingentem Clypeum utroque Symbolo insignem tenet, cum hac Inscriptione.

ANGLIÆ DUX, BRITANNIÆ DOMITOR VERTEGIRUS,
BRITANNICIS LEONIBUS MUCRONES
ANGLICOS INFIGENS.

BRITANNIS LEGES DEDIT, NOMEN ERIPUIT:
ET MIRANTE OCEANO,
UBI NATABAT BRITANNIA, NATA EST ANGLIA.

Septima in Tabula, *Henricus Auceps*, Saxonici dissidiis cum Imperio compositis, Imperium recusando promeritus, bifido in Clypeo *sectam Imperii Aquilam*, *sectumque Saxonicum Pullum* componit.

PRIMUS HENRICUS AUCEPS,
ROMANA INSIGNIA SAXONICIS NECTIT INSIGNIBUS,
AUSPEX PLANE AUCEPS,
CUI VEL INVITO
AUGUSTÆ SE OBTRUDUNT AVES,

Postrema in Tabula, *Henrico Fratri*, post perneciale dissidium, veniam pacemque flagitanti, *Orto Saxo* Imperator, insperatum Bavariz Ducatum: novumque Stemma *lusoria instar Tabule* tessellatum, Saxonico Equo supra Galeæ conum prominente, clementer impertit. Inscriptio sic habet.

OTHONIS MAGNI FRATER,
ATQVE HOSTIS HENRICUS,
DUM VENIAT ROGAT,
BAVARO DONATUR SCEPTRO,
DECUIT LUSORIÆ TABULÆ SPECIES
BAVARICUM STEMMA,
NAM LUDENTE AMORE
QVI VINCITUR LUCRUM FACIT.

Tabularum intervalla, aliorum Saxonum strenuorum *Equestribus Simulacris*, ad ornamentum atque Historiam pertinentibus complentur. Fulgentibus in cuiusque Clypeo suarum Provinciarum Insignibus.

AULÆ

AULA INTERIOR.

Hanc *Dignitatum Aulam* vocavit Author, quòd in omni ornatu præcipua Sabaudi Principatus Décora, & accrementa comprehendat. Celsa igitur in contabulatione, aureo veluti Cælo, IMPERATORIA MAJESTAS, mitrata, paludata, Coronas, Apices, Sceptra, Equestria signa distribuit. Infràque volitans Fama, buccis turgentibus geminas inflat Tubas. Sinuoso in limbo *Horatianum* legitur dictum, AD ORTUS SOLIS, AB HESPERIO CUBILI. Ex Ode 15. libri 4.

*Per quas latinum Nomen, & Itala
Crevere Gentes, Famaque, & Imperi
Porrecta Majestas, AD ORTUS
SOLIS, AB HESPERIO CUBILI.*

Imperialium enim Principum Dignitas, æquè in Eoo, atque Occiduo Imperio, ab Augusta Majestate, veluti à fonte promanavit.

Mediam igitur hanc Tabulam, geminae altrinsecus Tabulae intercipientes, utramque Sabaudorum Principum Dignitatem insigniorem ostendunt: Occidentalis nempe Imperii *Perpetuum Vicariatum* : & Orientalis Imperii *Perpetuum Electoratium*.

Dextrà ergo in Tabulà *Conradus Imperator* in Procerum confessu Gladium, perpetui Vicariatus Insigne, Amedeo Secundo Sabaudix Comiti committit. Ad Tabulae ornatum, in imo assidet *Roma*, rerum Domina ; & *Tiberis* Pater, flavam ex Urnà effundit lympham. Rem attingit *Inscriptio*.

*Occidui Imperii perpetuo Vicariatui cluet Amedeus II. & absentis etiam
Caesaris Majestas, Sabauda fulgurat gladio.*

Ad lævam, Bisantio recepto, Orientalis Imperii *Electores* constituti, *Baldunum* Belgam, legitimis suffragiis ad Constantinopolitani Imperii fastigium provehunt. Porro in Electorali Collegio suffragii ferendi Jus habuit *Sabaudus*. *Sabell. Ennead. 9. lib. 5.* aliique Scriptores. Græci autem Imperii Stemma *Crucem* continebat, quatuorque angulatim initiales Characteres B. B. B. B. hoc est *Basilæus Basileon, Basileuon Basileuondas* : latine, *Rex Regum, Regnare faciens Regnantes*. Summà in Tabula, *Fortuna* Urnam Sortium tenet. In ima Tabula, *Gracia* divitias spargit : & *Danubius* senis perpluit Capedinibus. Nam ostiis totidem in Pontum evolvitur. Inscriptiois hæc est sententia,

Orientalis Elector Imperij Thomas Sabaudus, Electoralis Apicis jura Nepotibus transmittit : revicturo etiam usu, si Cbristiana concordia reviviscat.

Cætera Dignitatum monumenta circum parietes, eleganter pictæ memorant Historiæ, quas vel sine coloribus sola pingere possit Inscriptio : hoc ordine.

I.

Sabaudia Servatori Beroldo, regendos tradit Sabaudos Rodolphus Burgundia Rex : & laborum merces est labor.

P 3

Hunc

Hunc enim de Liguribus triumphantem, Rodulphus Arelatensium Proregem, & Sabaudiz, quam servarat, Principem constituit.

II.

Humbertum Sabaudia Comitem Mamfredus Italia Marchio, Jugali Filia nodo, & hereditario Apice vincere facilius potest, quam armis vincere.

Hac igitur in Tabulâ, Humberto Primo nubens Adelaidis, Mamfredi Filia, acerrimo bello finem imponit, & dotalem Seculâ Comitatum, atque Italiæ Marchionatum, secum defert.

III.

Ab Henrico IV. Amedeus II. in Augusto Comitialium Principum Quatuorviratu cooptatur. Quorum tanta auctoritas, ut Reges subditis, Imperator Regibus, imperet.

IV.

Salutarum Marchionem clientelari alligans Voto Hombertus III. Italici Marchionatus delibata Jura integravit. Mamfredum nempè Marchionem.

V.

Novis donatus Provinciis, novo ritu proficitur Petrus Semiferreus, & Semiaureus: ut Auro muneratorem decoret, Ferro munera tueatur.

Huic enim, qui à Ricardo Cæsare Quiburgensium & Vantuatum Provinciis auctus fuerat, cum suboluisset; nonnullos Augusto ex Collegio Prínceres satâgere, ne Cæsarea Munificentia frueretur: generosa fretus confidentia, Cæsaream fertur Aulam, ad dicendum clientelare sacramentum, ingressus, altera sui parte aureo nitens amictu; altera cataphractus & ferro rigens: novamque cæremoniâ stupenti Cæsari, rationem illam reddidisse: illique postidea Petri Semiaurei, & Semiferrei hæsisse cognomentum.

VI.

Ab Asanâ redux Victoriâ Philippus Sabaudus, felicissimo Isabella Achæica conjugio Peloponnesium Principatum, septem olim Regnis inclutum, Pedemontano Principatui connectit.

Peninsulam illam alii Moriam vocant; ab eoque Philippo longa Sabaudorum series deducta; quos Achæiae, vel Moreæ Principes vocarunt; quoadusque omnia Orientalis Imperii Spolia Thracius Raptor convasavit.

VII.

Et Filia connubio, & postremis Tabulis Theodorus Paleologus sancit, ut Paleologâ Stirpe Viris defectâ, Monferratensis Marchia Sabauda accrescat Imperio.

VIII.

Ab Ladislâo Provincia Comite destituti Nicienses, dùm sua libertatis arbitri

bitri Clementiam Fortitudinemque Sabaudorum Principum demirantur; eisdem parere malunt, quàm sibi imperare.

Ipse in Tabula Nicensium legati, Amedeo VI. qui cognomento Rubeus dicitur, Jusjurandum sanctè præstant, Anno 1388. assentiente Ladislao.

XI.

Amedeum VII. ex Comite Ducem creat Sigismundus Caesar, ne flagrante novorum Principum ambitu, antiqua Imperialium Principum Dignitas minuatur.

Nam paucis antè annis, Vencislaus Imperator, Mediolanensis Ducatus Titulum, & Insignia, Joanni Galeatio Virtutum Comiti, inconsultis Electoribus, ingenti pretio vendiderat: proinde ab Electoribus Imperio exautoratus.

Carolotta Cypri Regina, cum Patrii Regni Jura omnia in Carolum Sabaudum, posterosque transtulisset: morti penè contigua, coram Innocentio VIII. acta confirmat; & ultimum vita actum claudit.

Anno 1459. Dominica prima Septembris, solemnè coronata fuerat triumphu Regnorum Regina, Cypri, Jerusalem, & Armeniæ. Lege Annales Ecclesiasticos sub illo Anno, & sequentibus.

Singula Tabularum intervalla, Provinciæ Insignibus atque Stemmatis, principumque Fluminum Imaginibus ornata; decorem augent, atque Historiæ serviunt. Ac ne quid inornatum relinquatur; cum ab Ostiorum trium superliminari, ad usque Aulæ coronidem, alta intercedant spatia, aulæ nudata chorægio: placuit tria illa spatia exemptibilibus obtendere Tabulis, appictæ Emblemate aliquo, ad Dignitatem Symbolicè ac generatim alludente. Primo, *Janus*, Italiæ Rex, Saturnum Vicarium adlegit; & *Astræa* Justitiæ antistita, in Terras devolat. Secundo, *Diadumeno* Pileum eripiens Aquila, Regiæ imponit Statuæ; quod Fatidicorum judicio, Regiæ dignitati omen fecit. Ultimo, Aquila Ganymeden ad Astra evehit, neglecto Canum latratu: promotæ Virtutis Symbolum.

ANTERIUS CONCLAVE

Ad Meridiem.

Pulcherrimum hoc, & Dignitatum Aulæ contiguum Conclave, REGIIS VIRTUTIBUS meritò nuncupavit Author: nam Dignitas sine Virtute, indignitas est.

Summo igitur in lacunari *Virtus* emicat, amazonica specie, candido cultu, tripitem ferrea catena cohibens ac rutila face diverberans *Chimeram*: quo Monstro Vitium omne monstratur. *Pallas* autem sublimis, Virtutem coronat; addito *Maniliano* dicto: CUM VIRTUTE POTESTAS.

Toto vero parietum ambitu Duodecim *Virtutes Regiæ*, totidem Tabulis visuntur expressæ; suis quæque Symbolis atque insignibus iconicè distinctæ. Singulis autem Tabulis appicta est consentanea Virtuti Historiola ex vetustis Sabaudorum

dorum Principum monumentis (nam recentia per se coruscant) ut, quo quæque in Principe Regia Virtus excelluerit, imitatrix posteritas sentiat. Historiarum porro argumenta Inscriptionibus demonstrantur, non temporum, neque Principum, sed Virtutum ordine servato. Prima igitur, Regiarum Virtutum Regina sedet.

I. Religio.

CLARUIT IN PATRIÆ INCENDIO
HUMBERTI III. RELIGIO :
QVI SACRATO PONTIFICI,
QVAM DESECRATO CÆSARI OBSEQUENTIOR;
MALUIT REGIONEM SIBI,
QUAM RELIGIONEM NUMINI DEPERIRE.

Cernitur hac in Tabula *Secusina Urbis* conflagratio: astante atque jubente *Friderico Ænobárbo* Eximperatore, Diris devoto. Nam quòd Humbertus Sabaudia Comes, Sanctissimi Pontificis Alexandri III. partes religiose sustineret, ille impos animi, execranda crudelitatis exempla, ab hujus Urbis cæterarumque Subalpinarum direptione atque incendio, est auspicatus.

II. Pietas.

E CASTRIS IN CLAUSTRA,
E SOLIO IN SOLITUDINEM DIVERTENS,
INCLUTA IN EREMO
OCCULTAM PIËTATEM COLIT AMEDEUS VII.
SED NOTIOR DUM LATET,
AD TRIREGNUM VOCATUR DUM REGNUM FUGIT.

Hic est ille Dux bellicosus, qui pacatâ Italia, ut soli Deo viveret, in Ripaliæ scopulis ignotam sibi Thebaiden est molitus. Hunc tamen in illo arcano, Pontificatus invenit; quem (ut Ecclesiam quoque pacaret) sine crimine accepit, & cum virtute deposuit. In Sacris Annalibus historiam leges.

III. Magnificentia.

TOTA VERO HUMBERTI PRIMI PECTUS
INTRAVIT MAGNIFICENTIA.
TOT ENIM DIVINAS ÆDES
AD CÆLUM PASSIM EREXIT;
UT SABAUDÆ SOLITUDINES,
COELITUM COLONIÆ VIDERENTUR.

Visitur

Visitor in hac Tabula *Humbertus*, Novaliciensis Templi molitoribus instans. Hanc enim, & Secusinam Abbatéiam, & Maltacénæ Prioratum; denique, ut *Pingonius* scribit, *Ecclesias alias fundavit, dotavitque plurimas*. Nihil autem Magnificentiùs, quàm Divis Templa dicare.

IV. Liberalitas.

QVID PHILIPPI PRIMI LIBERALITAS?
QVI POPULO PER PRÆCONIS ACCITO,
CREDITORIBUS DEBITA, DEBITORIBUS CREDITA
ELARGITUS:
PRETIOSUM NIHIL IN LOCULIS RELIQUIT,
NISI SE IPSUM.

In Tabula videās Præconum tubis convocatam fluere Turbam; ipsumque Principem, ex arculis atque scriniolis eductas opes, & chirographa, erogantem.

V. Clementia.

AT PHILIPPUS ALTER,
FACTIOSORUM INGRATIS TANDEM DUX,
CRUENTUM VINDICTÆ GENUS INVENIT,
CLEMENTIAM.
NAM SINE FERRO,
TOTUM CONSCIIS CRUOREM OFFUDIT PUDOR.

Hic est *Philippus*; qui Brixia solà donatus, se *Philippum sine Solo* appellari jubebat. Hic, tamen si pupilli amantissimus, à perfidis tamen Magnatibus, qui se, ut ipsi regnarent, zelatores mentiebantur, insectanter lateffitus: & externis tandem Victoriis clarissimus; cum Pupillo Pronepoti inopinanter successisset; quos perditurus credebatur, peramanter complexus est; *ac majoribus etiam* (ut nostri scribunt) *honoribus affecit*. Hunc igitur inauditum Clementiæ actum Tabula repræsentat.

VI. Severitas.

AMEDEI VERO SEXTI
LACESSITA CLEMENTIA IN SEVERITATEM VERSA,
ANTISTITIS OPPRESSORES SEDUNENSES
SEMEL INCRUENTA REPRESSIT.
ITERATUM PIACULUM FLAMMIS EXPIANS,
GEHENNÆ PROLUSIT.

Olim enim Sedunensis, Friburgensis, & Valesianus Comitatus Sabaudis obtemperabat. Ac Sedunensem præsertim ab Henrico IV. Amedeus Secundus acceperat.

Q

VII. Ju-

VII. Justitia.

PROFUGÆ AUTEM JUSTITIÆ
 PERFUGIUM PANDIT LUDOVICUS;
 TAURINENSEM NEMPE ACADEMIAM,
 TOT JURIS ORACULIS PERSONANTEM;
 UT JUDICES, SI PECCARE VELINT,
 ERRARE TAMEN NON POSSINT.

Non enim errat, qui sciens peccat. Hic igitur Ludovicus Achaïæ Princeps
 & Pedemontii; Benedicti XI. Pontificis Maximi, & Sigismundi Cæsaris beneficio,
 Augustæ Taurinorum Doctrinarum universarum Athenæum erexit.

VIII. Modestia.

ALTERUM MIRACULUM VIDERE PISÆ,
 UBI IMPERII CELSITAS
 AMEDEI QVARTI MODESTIAM
 FRUSTRA INTERPELLAVIT.
 PLUS EST PRINCIPEM NOLLE EXTOLLI,
 QVAM TURRI INCLINARI.

Ad famigeratum miraculum alludit Pisanae Turris, quæ sive casu, sive artificio cernua, semper casuræ similis, nunquam cadit. Majus igitur, inquit, miraculum stupere Pisæ; ubi post Henrici VII. obitum, cum Amedei Magni strenuitatem omnium vota, non modo invitando, sed eligendo, (ut Historici loquuntur) ad Imperium accerferent; sola obstitit ejus Modestia, ne extolleretur.

IX. Celeritas.

OCCURRIT OCULIS
 BELLICA THOMÆ PRIMI CELERITAS.
 QVI CUM CISALPINA,
 PRINCIPIBUS SPOLIATA, SPOLIUM PENDERET,
 FUGACEM ARRIPIENS FORTUNAM,
 PALMAM PRÆRIPUIT.

Nimirum, post Seculinum incendium, cum perditissimi Ænobarbi rapina ivisset Cisalpina: eoque postmodum aliubi occupato, ad illam prædam convolarent Infûbres, Lígures, finitimique Réguli: tam opportunâ celeritate provolvit, non ut modò deperditam Patris Ditionem receperit, sed extenderit; & meliorum Cæsarum autoritate possederit.

X. Facun-

X. Facundia.

AT REGIÆ VIM FACUNDIÆ
 AMEDEI PRIMI FACUNDIA ELOQVATUR;
 QVA EXARMATUS HENRICUS
 REFRACTARIAS CERVICES PONTIFICI SUBMISIT.
 LEONEM DIXISSES,
 MERCURII CADUCEO CONSTERNATUM.

Magnorum perviciam suaviloquentiâ perdomitam, per Leonem Caducéo prostratum, significarunt mythologi. Non poterat digniore Symbolo exprimi Amedei Facundia; quæ contumacem Henricum Cæsarem commovit, ut nudo pede atque humero, ante Gregorii Pontificis Maximi pedes procideret, veniam multamque rogaturus. Triumphalis facundia, quæ Cæsarem Pontifici, Pontificem Cæsari, restituit, & Orbi Pacem.

XI. Fidelitas.

THOMÆ TERTII FIDELITATE,
 NIHIL RARIUS ASSERVANT FASTI.
 NAM DELPHINO INCITANTE;
 ULTRICIA IN FRATREM UT ARMA VERTERET,
 PRO FRATRE IN DELPHINUM
 ARMA CONVERTIT.

Vigebant inter Thomam Pedemontii Principem, & Amedeum Quartum Sabaudia Comitem, non Fraternalis tantum similitudo, sed Cadmea odia, urgentibus quidem causis. Nam Amedeus natus minor, primigenia Comitatus Jura ex præpostero Patris Testamento possidebat; calenti ergo Thomæ, facies addidit Humbertus Delphinus; faciles illi vindicias pollicitus, si junctis armis, alter à tergo, alter à fronte Amedeum adorirentur. At sanctiora sunt Sanguinis jura, quam Regni. Hoc igitur Delphinéo contigit, quod Æsopico Lupo in Canum rixâ: ab utroque spoliatus est.

XII. Fortitudo.

OMNIUM TAMEN VIRTUTES VICIT
 INVICTA CAROLI BONI FORTITUDO.
 CUI OMNIA CONVERTERE FORTUNA POTUIT,
 PRÆTER ANIMUM.
 QVO IN FILIUM TRANSMISSE,
 OMNIA MORTUUS RECUPERAVIT.

Q₂

Mira

Mira hujus Principis fidelitas fuit, qui à Rege Franco hostilia omnia pati maluit, quam juratam Cæsari, Directo Domino, fidem infringere: mirabilior tamen fuit *Fortitudo*: quâ rejectis conditionibus, ad ultima usque Fata in proposito hærens, iniquiorem semper fortunam æquius semper tulit. Atqui Emmanuel Filius, Paternæ Fortitudinis hæres, non Fortunæ; celebri tandem Victoriâ Solum & Solum recuperavit.

IN Superliminaribus Tabulis tria cernes VIRTUTIS Emblemata. *Prima* in Tabulâ, *Improbis Amor Cæcus* (ut in prisca fabulâ de Duobus Amoribus) vinculis coercitus humi moeret: *Virtutis Amor*, oculatus & liber, asperrimum conscendit Clivum: *Fortuna* sequitur.

In *Secunda*, Rex Numa, Regalium Sacrificiorum Mystagogus; non cæde ac sanguine, sed frugibus atque floribus Aras imbuat. Tanta erat in Clementissimo Principe sanguinis humani parsimonia.

Ultimâ, Curius Romanus Eqves, pro Patriæ salute devotus, inexplebilem se in Voraginem, concito Eque armatus impellit: Populus certatim in eandem Voraginem flores fundit.

INTERIUS CONCLAVE

Ad Meridiem.

Cum nobilissimus Virtutis fructus Victoriâ sit: congruè noster Antor, quod Virtutum Conclavi jungitur, VICTORIARUM CONCLAVE censuit nominandum. Nec ullus sanè dignior est Regiarum Ædium ornatus, quàm qui res fortissimè in bello gestas, antè oculos ponit. Aureo igitur in lacunari, quo nihil magnificentius, *Victoria* palmigera ipsa, palmas atque coronas donat: *Famaque* *Æneatrix*, Victorum videtur nomina laudesque circumsonare: adscripto *Virgiliano* hemistichio: HABET VICTORIA LAUDEM.

Circa majorem hanc Tabulam, minora spatia in orbem flexa, alites *Genios* continent; qui singuli, singula Coronarum genera, quibus Victores donabantur, ostentant, suisque distinguunt Titulis. *Laurea* hoc Titulo insignitur, REDUCI TRIUMPHATORI. *Graminea*, OBSIDIONE SOLUTA. *Robusæa*, CIVIUM SERVATORI. *Myrtea*, OVANTI DECUS. *Olea*, AUSPICIIS VICTORI. *Muralis*, ex auro Murorum pinnas imitante, MURUM ASSILIENTI. *Rostrata*, aurea; navalium rostrorum specie, NAVALI VICTORIÆ. *Vallaræ*, item aurea, ad Castrensis Valli imaginem: *Lucani* verbis, AUSO TRANSCENDERE VALLUM.

Parietes verò circumvestiunt duodecim illustriores Sabaudorum Principum *Victoriae*, expressim depictæ, brevique elogio declaratæ: quarum tamen ordinem Fabrum incuriâ perturbatum nos ita corrigemus, ut verum atque historicum ordinem sequamur; quilibet autem ex Elogio fabrilem inscitiam possit arguere.

Prima

Prima Tabula.

REDIMAT SACRA LAURUS HUMBERTUM:
 QVI GODEFRIDO BULLIONO
 PRÆLIORUM COMES, ET PRÆMIORUM,
 REDEMPTORIS SEPULCHRUM REDEMIT.

Hic est Humbertus II. Amedei Primi Filius, Sabaudia Comes; quem *Transmarinum* vocant.

II.

AD ARAM HANC
 CRUENTO SUBSTITIT FERRO AMEDEUS STATOR,
 LAURA DIGNUS, ET AUREA.
 HOSTIUM TRIUMPHATOR, ET SUI.

Hic est Amedeus II. Humbertus II. Filius; qui Gebennenses, absente Principe Sabaudiam populantes, ut rediit, internecioni dedit: neque à fugacium destitit cæde, usquedùm ad locum hunc pervénit, quem Victoriæ metam esse voluit; atque Arâ primùm, mox nobili Cœnobio sacravit; cui corruptum adhuc *Stamedei* nomen hæret; quòd ibi, steterit Amedeus; vel quòd Gebennensium fugam stiterit. Non absurdè igitur *Amedeum Statorem* vocat Author, uti Jovem Statorem vocavit Romulus, quòd Romanorum fugam, & Sabinorum Victoriam progredi vetuisset.

III.

OBSIDIONALI VERO PETRUS.
 QVI COFFINGENSEM REGULUM,
 CILIONIOS OBSIDENTEM, OBSIDENS,
 EO TANTUM SERVAT, UT SERVIAT.

Tanta Viri hujus strenuitas fuit, ut Parvi Carolomagni cognomentum meruerit. Hic Coffingensem Comitem, qui se Cablasensem & Augustanum Ducatum Cæsareo nomine ab ejus manu erepturum jactitans, Cilionium circumcluserat, conclusit; sibi Clientelarem fecit: explevitque quod semiferreo indumento minatus fuerat.

IV.

INCRUENTA VERO MYRTEA DEBETUR THOMÆ,
 CUI VILLELMUS MARCHIO
 TAURINORUM AUGUSTAM OCCUPANS,
 CAPTUS, CAPTAM RESITUIT PRÆDAM.

Tertius hic fuit Thomas Petri Nepos, Pedemontium Princeps.

Q 3

V. IR-

V.

IRRADIET AMEDEUM QVARTUM
ROSTRATÆ CORONÆ FULGOR.
QVI LABORANTE RHODO,
TURCI CLASSEM, TURCI CLADE, PROFLIGAVIT.

Navalem hanc Amedei Magni Victoriā clariorem fecit Amedeus Quintus ejus Nepos : qui Torquatorum Ordine instituto , Sabaudis Nodis notissimum Tetragrammaton implicuit , æternandæ Avi memoriæ , F. E. R. T. hoc est , **FORTITUDO EJUS RHODUM TENUIT**. Ex quo , *Guicenis* petulantiam mireris , qui tam inveteratam gloriosamque memoriā , fabulæ nomine ausus est conspurcare.

VI.

MAGNI ALEXANDRI MURALEM AD MALLOS,
ÆQVAT Aymo AD MONTUVIUM,
NAM MURIS PRIMUS IRREPENS,
SUO PERICULO, SUOS ANIMAT.

Malli Indiæ Populi a Mallo Monte. *Plin.* lib. 6. Horum Municipium inclutabile, hoc artificio expugnavit Alexander, cunctante exercitu. Hoc de Aymo ne memorat *Joannes Boterus* (quem Amedeum vocat) contra Delphinum Vienensem præliante.

VII.

UT Aymo ALEXANDRO,
SIC EDOARDUS CÆSARI COMPAR:
RAPTO FUGIENTIS VEXILLO,
SUOS VINCI PARATOS, VINCERE DOCET.

Aymonis, & Edoardi germanorum Fratrum strenuitatem, geminorum Heroum comparatione attollit Author, ne alterutri invidiam moveat. Ut igitur Alexandrum Aymo, sic Edoardus Cæsarem imitatur; qui acie suā jam inclinatā, nunc arrepto Scuto, nunc Vexillo, suorum animos redintegravit. *Sueton.* c. 62. Tantundem igitur de Edoardo scribit idem *Boterus*.

VIII.

MERUIT CONCOLORUM SIBI CIVICAM
VIRIDIS AMEDEUS.
QVI GRÆCO CÆSARI DETRACTA VINCULA,
BULGARIS IMPINGENS,
IMPERIO CIVEM, CIVIBUS IMPERIUM SERVAVIT.

Ex

Ex omnibus ab hoc Principe strenuissimè gestis, quid clariùs buccinet invenire non potest Fama. Sanè *Pingonius* ex omni Sabaudà, & Gracà Historià breve hoc expresit Elogium: *Joannem Cæsarem Constantinopolitanum è vinculis Búlgari liberavit: eumque triumphali Pompâ Constantinopolim ingressum comitatus est.*

IX.

AT VICTRICES OLEAS
SUO AB ERIDANO EXIGENS LUDOVICUS,
UT SOCIIS ACCURRAT, SFORTIÆ OCCURRIT,
VALENTIÆ PRÆVALET.

Hic est Ludovicus Amedei Pacifici Filius, Sabaudia Dux, qui foederatis Mediolanensibus, ut accurreret; quos Franciscus Sfortia Mediolanensium Praefectus, subigere sibi adnitebatur: arma in Franciscum vertit: Novariam Ammelinam, & Valentiam supra Eridanum, foederatis recuperavit.

X.

VALLAREM VERO SIBI VIDICAVIT JACOBUS,
QVI MAXIMILIANO CÆSARI
MAOBONIOS SUBEGIT,
AUT PERIRE CERTOS, AUT PARERE.

Filius hic fuit Ludovici Ducis: & Maximiliani Cæsaris copiis in Bello Gandavensi Praefectus.

XI.

AT PHILIPPO SECUNDO
ARAGONIOS EX AQVITANIA FUGANTE,
AQVILÆ GALLIS REGNUM;
GALLI PHILIPPO PROREGNUM CEDUNT.

Hic est Philippus ille *Sine Solo*, de quo diximus: qui antequam Sabaudia Ducatum delibaret, Ludovico XI. autoratus, Joannem, & Ferdinandum Aragonios, qui Aquilas in vexillis ventilabant, Perpiniano, totaque depulit Aquitania, quam deinde prorex administravit.

XII.

PHILIBERTI PULCRI AUXILIIS
IN INSUBRICA VICTORIA,
QUANTUM DEBUIT LUDOVICUS XII.
PRÆMIUM DOCUIT.

Hic

Hic Philibertus II. Philippi Filius, Carolum VIII. in Neapolitanâ expeditione impuber adhuc, sequutus: jam ephêbus Ludovicum XII. auxiliariis copiis, magnisque suppetiis, in Mediolanensi Victoriâ maximè juit. Quod verò tanti meriti honorarium à Ludovico retulerit, *Pingonius* indicat hoc elogio. *Rex Insulubrium proventuum partem, vicesies inquam millia coronatorum aureorum annuatim, Sabauda elargitus est: & sanctè pollicetur, nullis unquam temporibus se, aut Posteros Reges, sive in Niciam, sive in alias Sabaudas Regiones, aliquid moliturum, postulaturumve: idque Anno 1499. geminatis tabulis, obfirmatisque sexto, & vicesimo nono Julii.*

Tabularum Superliminarium Emblemata.

IN primâ, *Thelesilla Argiva*, Galeâ & Hastâ donatur, honoris æterni gratiâ; quod Civibus in acie ad unum cæsis, Argos ipsa cum pueris, & mulierculis, à Spartanorum direptione defenderit.

In secundâ, suspensum *Antæum*, tenaci brachiorum circumplexu, *Alcides* colluctando suffocat.

Ultimâ, *Diágoras* Rhodius, dum trium Filiorum, uno tempore victrices coronas sinu excipit; & Populus gratulabundus flores undique in eum jacit; præ nimia lætitiâ expirat.

REGIUM CUBICULUM

Ad Meridiem.

VICTORIÆ finis in optimo Principe Pax est. Post Victorias igitur, Sedem hanc *PACIS* & *Quieti* dicavit Author. Præsertim cum in hoc penè aureo Cubiculo, Regium Cubile ad pompam atque splendorem sit collocatum: indeque Conclave hoc, vulgari dictione, *Camera di parata*, vocitatur. Magnificentissimo igitur, prorsusque splendido in lacunari, unica & ingens Tabula candidæ *Pacis* Imaginem continet, oleâ redimitam, Oleæque ramum dexterâ protendentem; quasi e Cœlo dilabatur. Ad ejus pedes *Bellicus Furor*, rabido vultu, super armorum acervo catenatus ægrè sedit: qualis à *Virgilio* describitur Orbe pacato, juxtaque *Alcides* floreo in gramine in cubitum reclinis, svaviter somnum carpit: cujus Oleagina Clava terræ defixa, ut Poëtæ fabulantur, vivacibus nodis arborefcit. Cæterum, cum *Thalami* figura, non angulari, sed ovata specie, unico pariete sculpturis auro illitis circumquaque fulgentissimo, concludatur: idè cæterus ejus ornatus, non Musarum, sed materiariorum ingenio fuit lucubrandus.

In superliminaribus tamen Tabulis, ad *pacatæ Quietis* significationem, emblemata depicta sunt tria.

I. *Mars feriatus*, positis armis, indormit Clypeo: festivique Cupidines, telis, galeâ, gladio, exuviisque reliquis, ludicrè abutuntur.

II. Ad *Orphei* Lyræ, concordiæ pacisque conciliatricem, Animantium Ferrarumque varia ingenia commeant, inter sese innoxia, & secura.

III. *Hila-*

III. *Hilaris Pastorum, Nympharumque agrestium cætus, rustico admodulante Choraulâ choreas plaudunt.*

INTIMUM CONCLAVE

Ad Meridiem.

Regium hoc Penetræ (vernaculo idiomate, *Gabinetto*) pompale Cubiculum subsequens, & intimius Cubiculum antecedens; cùm REGALIBUS NUPTIIS, quæ Pacis fructus extitere, splendidus velut Amphithalamus deservierit: cùmque materialium contignationum, sculpturarumque ornamenta, picturæ spatia contraxerint: nihil superfuit, quod Musarum figmentis ornaretur, præter superliminares Tabulas, exiguumque limbum circa parietes. Hoc igitur in limbo angusta in spatia dispertito; arguta Symbola *Conjugalium Amorum*; & arguta *Ænigmata* Regionum Nominum, Sabaudis Vinculis implicata, alternatim exhibuit.

Inter Symbola visuntur, *Gemini in Cælo Soles*, quam Parhéliam vocant Physiologi: cum dicto, ALTER ET IDEM. *Gemina Unionum Conche* inter fluctus: NON DIRIMIT FORTUNA FIDEM: sunt enim, ubique individua, quæ Sociæ. *Gemina Alciones* tranquillo in litore nidulantes: MIRA QUIES PELAGI. summa enim eo tempore ventorum, marisque tranquillitas est. *Gemina Anchoræ*: NON RABIES MINÆQUE PONTI: adagio alludens; *Tutum est duabus Anchoris niti*. *Grus biceps*: additis Tibulli verbis, FELIX ET SACER ANNUS: ajunt enim Ægyptiorum experimento, felicem utcumque annum esse, quo biceps illa volucris appareat. *Castoris, & Pollucis* gemina Flamma in Antenna, SOCIATA SALUTEM. *Heliotropium*, SOLI SOLI. Gordius Nodus Jugo implicitus, SOLA MORS SOLVERE POSSIT. *Gemina Citharæ* ad se conversæ, CONCORDI CONCORDS. *Palmae duæ sympathicae*, ARCANO FOEDERE. *Gemelli Turtures* rami insidentes, DE MILLIBUS UNAM. *Amphisbana*, Serpens duorum Capitem, DUO NON DUO. Reliqua, ne actum agamus; extensiora leges superiore Titulo *Publicarum Receptionum*; tertia Mole, quam *Junone Prônuba Templum* vocavit Author: ubi in iisdem Nuptiis, eadem Symbola, & *Ænigmata*, æterno hoc de autographo, temporarium in apographum exscripsit. Quilibet enim, ut ajunt, suarum rerum est moderator, & arbiter.

In superliminaribus verò Tabulis, Emblema unum *Herculis & Hebes* Nuptias continet, autore Jove.

Alterum, *Berenices* affectum erga Ptolomæum Evergetem Sponsum suum, ostendit: qui cum paucis à Nuptiis diebus expeditionem in Asiam suscepisset; sollicita Berenice crinem se detonsuram vovit, si ille salvus reverteretur: itaque voti compos, abscissam comam ad Aram Veneris consecrat: quæ postmodum in cæleste Sidus conversa fingitur.

R

INTI-

INTIMIUS CUBICULUM

Ad Meridiem.

Tanta hujus etiam loci sunt ornamenta, tot sculpturæ, tanta Regii Cubilis magnificentia; ut uni tantum Tabulæ superiore in æbſide, duobusque superliminaribus Emblematis locus fuerit. Supernà igitur in area, ne in Cubiculo quieti sacro, ab Somno & quiete abluderet Pictura; *Annibalis Somnium* pinxit: quo illi apud Ibèrum dormienti, suus *Genius* apparuit, seque ut sequeretur, Annibalem monuit. Rem narrat Livius *dec. 3. lib. 1. Ibi fama est in quiete visum ab Annibale Juvenem divinâ specie, qui se ab Jove diceret Ducem in Italiam Annibali missum: proinde sequeretur: neque usquam à se desisteret oculos &c.* Picturæ igitur adagiale dictum adscripsit. **GENIUS QUO DUCIT, EUNDUM.** Cùm enim eo tempore, innubus adhuc Princeps; suoptè Genio ad Heroinæ cujusdam Nuptias animum addiceret; alii contra, ad alios eum Thalamos divertere studerent; proposuit hic Author eam Imaginem sui Principis oculis, quam consulèret: quod cogitatum cum Principi arrisisset, ibi depictum fuit.

In Tabula superliminari, à Somni allegoria ne discederet; heroicum *Themistoclis Somnium* expresſit, cui dormienti suus *Genius* Miltiadis Trophæa, qui sexcenta Persarum millia in campis Marathóniis proſtigarat; oculis ingerebat. Dignum Principe Somnium. Huic apposuit Themistoclis verba, **TROPHÆA ME EXCITANT.** Itaque ducente Genio, Miltiadis gloriam ad Marathóna, æquavit Themistocles ad Salamínem.

Altera Tabula superliminaris, *Divi Caesaris* sive Somnium, sive Insomniam offert; cùm ad Rubiconem cunctanti affuit *Genius* eximia specie; & ab uno æneatorum rapta tuba classicum inflans, vadum prætentavit. Picturam animat Dictum, **JACTA EST ALEA:** ex ipsiusmet Cæsaris verbis apud Sueton. lib. 1. cap. 32. *Eatur, quò Deorum offensa, & inimicorum iniquitas vocat: Jacta alea est.*

Hactenus de Regii Palatii ad Meridianam plagam, structura; memorabilibus Heroum Sabaudorum gestis ornata. Debit igitur altera pars Heroinarum virtutes quæ maximæ fuerunt, ad posterarum exemplum, propagare. Præsertim cùm sub iisdem laribus, alter Conclavium tractus ad Principis domicilium, alter ad Augustæ gynæcèum pertineat.

ANTERIUS CONCLAVE

Ad Aquilonem.

Hocce in Conclavi, *Exterarum Mulierum*, quæ cum Sabaudis Principibus thalamo sociatæ fuerunt, præcipuæ laudes continentur: omnibus enim non erat locus.

Aurea igitur in contabulatione, *Reginæ Junonis*, illustrium Nuptiarum Auspiciis, triumphus cernitur aureo in Curru, quem siderei rapiunt Pavónes: ipsaque

que jugale vinculum Sabaudis nodis complicatum altera manu prætendit: altera clarissimum fatale Astrum. Junonem comitantur *Nobilitas*, & *Heróica Virtus* invicem complexæ: illa splendide paludata, Coronas atque Sceptra: hæc leonino præcinctæ exuvio, gladium tenet. *Hymeneus* & *Cupido* antevolant: illæ Flammæ Nodosque gestans; hic pharetratus, & jaculanti similis. Circumvolitat *Amorum turba*, faces, corollas, cælibatrem hastam, cæterumque Nuptiale choriagium deferens. Adscripta sunt *Claudiani* verba de *Serenæ Conjugio*; TANTA CONCORDIA FATI.

Quatuor ejusdem contabulationis rotunda spatia, Regionum quatuor Fluviorum Imagines ostendunt, his Titulis insignes: *SEQUANA LETA*. *Dives Isgarus*. *RHENUS FEROX*. *MAXIMUS ISTER*; ad significanda quatuor præcipua Regna; unde illustres Heroinæ, Sabaudis Principibus innupserunt: *Galliam*, *Hispaniam*, *Germaniam*, & *Eorum Imperium*. *Sequana* eleganti vultu, ornata liliis, supina Capedine argenteas devolvit undas. *Iberus*, divite ornatu auro fluit. *Rhenus* galeatus, Martiali adspectu, ferrugineos fundit latices. *Ister*, Græco aplice, cum Lymphis gemmas prodigit.

Circum pãrietes, duodecim *Exterarum Herbidum* Virtutes ita subjiçuntur oculis, non ut planè historica & aperta, sed symbólica & figurata Personarum gestorumque imitatio sit: & poetica ex arte, aliter intelligatur quàm spectetur.

Prima Tabula.

Adeláida Italiae Marchionissa, Humberti Primi Uxor, quæ se *ADELAIDAM VINDICEM* vocabat; vultu, galea, lorica, Me luso clypeo, Palladi similis, ferocem suprà Titanas impellit Equum; quos partim gladio conficit, partim *Ægide* in saxa vertit. Inscriptionis vicem rem indicat Distichon.

Hanc, quæ saxificis Hostem terroribus urget,

Pállada ne credas: Adeliis est Itala.

Hæc enim armipotens, effera bella non tam imperabat quàm gerebat, ductu & auspiciis semper victrix.

II.

Guigóniæ, Albonensis Comitissæ Filia; Amedeo II. nuptæ; festivissimus Infantulus, qui jam in cunis expiraturus videbatur, reptans allúdit: cum Sancto Sulpitio pia Genitrix vota nuncupasset.

Semianimem votis animat Guigonia Natum,

Ergo bis hic natus, bis fuit illa Parens.

Atque hæc celeberrimi Cœnobii origo fuit.

III.

Continet hæc Tabula insignem *Beatricis Gebennensis* in amore *Constantiam*

erga Thomam Sabaudiae Comitem : cui cum illa se nupturam arcana fide ippondisset: eandemque postmodum ad Philippum Augustum Francorum Regem inconscius Pater nuptum duceret : maluit Comiti nubere per fidem, quam Regi contra fidem.

Me Genitor Regi, sed Amor me spondet Amanti.

Dùm trabor ad Regem, fortius hic retrahit.

Est qui hanc (1) Historiam fabellae proximam putet. Authori nostro visum est ea (2) monumenta sequi, unde Sabaudæ Historiæ prima authoritas: præsertim cum Beatricis Constantia, Regem ipsum habuerit comprobatores; ut ii omnes affirmant.

IV.

DEa Concordia paciferam Mercurii virgam tenens, octogemini Gigantis dexteris cum Belligeri Viri dextra foederat, hastasque cogit abjicere. Hæc *Anna Delphinia* est, Amedei Tertiæ Uxor, quæ cum octo Viri sui Fratres domi reperisset, incredibili prudentia effecit, ut Leviri omnes secum, & cum Viro, & inter se unanimes vixerint. Raro miraculo, cum gemini tantum Fratris rara Concordia sit.

Octo domi Leviros inveni Nupta; sed egi,

Ut cor in tantis Fratribus esset idem.

V.

Hic Druentius & Isara, gemina flumina, humana specie asfidentia, dexteris jungunt: lavaque facem suis in undis extinguunt. Inter utrumque Regia Matrona liliis redimita, Metam figit.

Per me pacatis Isara, atque Druentius Undis,

Bellorum aternas enecuerunt faces.

Hæc *Bonna Borbonia* est, cujus Conjugio, inveterata odia & similitudines Sabaudiam inter ac Delphinatum, tandem quieverunt.

VI.

ARam vides cælitus irradiatam atque flammantem. Ante Aram hilari vultu Regina stat: excellenti pulcritudine, mæstas inter Famulas; quarum alia in anem ex argento calathum porrigit: alia in calatho Flammeum, atram Tunica, lumbare cilicium, cæteramque Sacrarum Vestalium pœnalem suppellectilem tenet; quibus Regina ut se induat, coronam, & armillas, & reliqua Regalia decora alterum in Calathum deponit. Tertia verò Famula, forfices ad relecandam Cæsariem parat, atque spineum fertum. Non procul chlamydatum astat Heros, & Coelum intuens lacrymatur.

Cara Viro, atque Deo: Rivali à Numine rapta;

Vivit, adhuc vivo Coniuge, cara Deo.

Hæc est illa *Joanna* Flandriæ Comitissa; Balduini Græcorum Imperatoris Filia

(1.) *Boterus.* (2.) *Chronic. Sab. Paradin. Camper. Vanderburgh.*

Filia; Junioris Thomae Sabaudi conjux, quae trium Xenochiorum, totidemque Coenobiorum Mater, & conditrix, assentiente ac dolente Comite, Deo se dicavit.

VII.

Duo cernis coronata Cunabula, duasque Nutrices. Hæc Infantulum, illa Infantulam sinu foveat, qui aureis fasciis & corona insignes, mutuo jucundoque complexu tenellas dexterarum jungunt. Supernè Hymenæus Cœlo delapsus, infantiles palmas Sabaudæ vinculo astringit: atque utrumque transfigit Amor.

Infantes nos jungit Hymen: cum Vincla resolvet,

Ipsa fruatur Cœlo; Vir Pater Orbis erit.

Hoc Symbolo Maria Burgunda Philippi Audacis Filia, & Amedeus Septimus Sabaudiae Dux significantur; qui vel inter increpundia, Patrum votis desponsi antequam suis, simulque educati; conjugialem cum lacte Amorem suxerunt.

VIII.

Hoc Naufragæ Cymbæ Symbolo, Yolanda à Franciâ incredibilis Prudentia significatur: quæ Beati Amedei Sabaudiae Ducis Vidua, & Pupillorum Tutrix; inter Franci & Burgundi reciproca bella; addita domesticorum Principum discordia; cum trigemino veluti ventorum reflatu, Reipublicæ, Pupillorum, Matrisque libertas fluctuaret; tanta dexteritate gubernaculum ad lævam dextramque flexit; ut Cymbam diu jactatam, sine jactura tranquillam in Portum duxerit.

Turbine trigemino Regnum turbante, Yolanda,

Regnum, Me, Pueros, naufragio eripui.

IX.

Alia in Cymba, alia ingentis animi Amazon, chlamydata, impexo ac defluente sub galeam capillamento; tria sceptrâ, totidemque Coronas in Chlamydis sinum collectas, secum asportat. Ad Cymbæ gubernaculum Virtus sedet. Fortuna torvo aversoque vultu per undas fugit.

Si Patrium adversa Regnum me Sorte reliquit;

Regnum extrâ Patriam fortiter ipsa fero.

Hæc est Catolotta, Cypri, Hierusalem, & Armeniæ magnanima, sed infelix Regina, Ludovici junioris Uxor, de qua diximus.

X.

Aureo in Solio Regina sedens, lævâ bilancem librat, dextrâ gladium distringit: omnia Justitiæ similis, nisi quod pulcherrimos oculos velamen nullum obnubit. Hæc infantem gremio regit paludamento conspicuum, atque coronâ; cujus pupillares manulas proni Proceres osculantur.

Desine Justitiâ cæco depingere vultu;

Justus hac nihil est; pulchrius estque nihil.

R 3

Hæc

Hæc est illa *Blanca* Monferratenfis, Caroli Primi Sabaudicæ Ducis Vidua, Pupilli Tutrix,

XI.

PROcul, everſa vel fumantia ſpectantur oppida. Propiùs, Regia Virago Fortunam ſceptro diverberat, calce proculcat: quæ abjecto velo, utrâque ſibi palmâ faciem obducit.

Cur Fortuna manu præſendis perfida vultum?

Heu quòd me Mulier vicerit iſta, pudet.

Hæc eſt *Beatrix*, Emmanuelis Luſitani Filia, Caroli Boni Conjux, cujus tanta æquanimiſtas fuiſſe dicitur: ut amiſſâ Regiâ, totoque ferè Principatu, non modò mæſtitiz leve indicium nullum ediderit: ſed Viro author fuerit, ne Pacis conditiones audiret.

XII.

SUPRA trophæorum falces Jovem quieſcentem viſes, triſulco Fulgure manu conſtriſto: è capite Minerva naſcitur libros complexa.

Ab Jove fulmineo natam mihi pinge Minervam,

Sic Doctâ à Forti Margaritæ exoritur.

Hæc eſt *Margarita* Emmanuelis Philiberti Uxor; quæ de Franciſco Primo, Regum fortiſſimo ſata, omnia ævi ſui ſuperavit ingenia: omnibuſque imbuta ipſa Doctrinis, Doctiſſimos undecunque Viros, ut almae Academiae Muſas omnes educarent, ingentibus honorariis comparavit. Nunquam igitur clarioribus legum Oraculis Senatorum exedrae perſonuerunt.

Superliminarium Tabularum Emblemata.

QUatuor hiſce Tabulis præcipua connubialis amoris ac fidei exempla continentur.

I.

*Hyppocrate*a Ponti Regina, ut Mithridatem Maritum à Pompeio victum, per ſylvosa loca ferasque gentes fugientem, ſequatur: virili habitu ut animo, equum inſellura, crinem ſibi ab Armigerâ tonderi jubet.

II.

Semiramis Aſſiriorum Regina, Nino viduata Conjuge, quòd intelligeret, Aſſyrios pupillare ſœmineumve Imperium minimè paſſuros; Mariti obitu diſſimulato, perſonam ejus, veſtes, atque nomen ementita, imperavit, donec Pupillus adoleſceret. Hic igitur, Filium jam Regno idoneum attonitis Proceribus reſignat: ſequè Semi ꝑ midem præmortuo Nino fidelisſimam, reſignaffe docet.

III.

Laodamia Acaſti Regis Filia, Proteſilaum Virum ſuum tantopere dilexit, ut eo de-

eo defuncto, in solatium mœroris optarit ejus Umbram videre. Hic igitur, in Umbræ complexu expirat.

IV.

Eurydice ab Orpheo adamari adeo meruit; ut illi etiam à Diis Mânibus restitui meruerit; hac tamen lege, ne illam Orpheus prius quàm ad superos rediisset, intueretur. At ille impatienti affectu, Uxorem intueri dùm properat, rursus amittit.

INTERIUS CONCLAVE

Ad Aquilonem.

HActenus exterarum Viraginum, quæ Sabaudis nupfere; nunc Sabaudarum, quæ nupserunt exteris, insigniores memorat laudes. Supremæ igitur Tabulae Symbolum est *Celeus Eleusinae Rex*; qui quòd errabundam Cererem hospitio recepisset; sationis & insitionis opificium ab ea fuit eruditus. Hunc igitur fingit Author, triumphali ex Arbore Olivâ, quæ Sabaudæ Domus heroicum Symbolum est, felicissimos furculos, Amoris manu decisos, Arboribus diversis inserere. Titulus est, RAMIS FELICIBUS. Ex *Virgiliano* carmine de Arborum insitione.

Exiit ad Cælum RAMIS FELICIBUS Arbos:

Miraturque novos fontes, & non sua Poma.

Quatuor brevioribus spatiis in eadem aureâ contignatione, Regiarum Conjugum *Virtutes* quatuor, symbolicè figurantur: *Intemerata Fides, Vera Pietas, Mutua Concordia, Felix Fecunditas*: quarum iconologicæ Imagines suum quæque Symbolum tenent. *Fidei*, Symbolum est Sceptrum, cujus in summitate, Dextra Dextram complectitur. *Pietatis*, Inextincta Vestalium flamma super Aram. *Concordiae*, Anulus Anulo cohærens Sympâtico Magnétis attractu. *Fecunditatis*, Vitis Oleæ jugata: Nam *truncis Olea melius propagine Vites, Respondent. Virg. 2. Georg.*

Duodecim Tabulis circa Parietes, totidem Heroïnæ Sabaudæ ad vivum expictæ sunt, quarum laudes ex Elogiolo ac depictâ Historiâ noscuntur.

I.

Adelaida, Humberti Secundi Filia, Ludovici VI. Francorum Regis Vidua.

IN MONTE MARTYRUM

UT DEO SE CONDAT, COENOBIIUM CONDIT.

Pupillum Regem manu ducit, Fabrisque instat.

II.

Beatrix, Amedei Tertii Filia, Mamfredi Tertii Salutiorum Marchionis Uxor.
SALU-

**SALUTIANUM IMPERIUM UT REPARET,
SABAUDÆ FOEMINÆ VIR COMMITTIT.**

Ipse nimirum impar oneri, Dominatu sese abdicans, instaurandæ Ditionis sollicitudinem post asperrima bella, Uxori strenuissimæ demandat.

III.

Margarita, Amedei Tertii Filia, Bonifacii Monferratensis Uxor.

**PATRIS VIRIQVE CONCORDIAM
PARIT DUM NUBIT.**

Hoc nempè Conjugio stipulantur, ut alter alteri succedat, si sine liberis decedat: isque bellorum extitit finis.

IV.

Beatrix, Thomae Primi Filia; Berengarii Provinciae Comitissæ Uxor.

**BEATRIX, SEPTEM REGINARUM MATER;
TOTIDEM REGNORUM VERE BEATRIX,**

Nam quatuor peperit ipsa Filias: Margaritam, Francorum; Leonoram Anglorum; Beatricem Siciliarum, Reginas; Sanciam Imperatricem. Margarita verò Filia Isabellam peperit Reginam Navariæ: Leonóra, Margaritam Scotorum Reginam: Beatrix, Beatricem Græcorum Imperatricem. Quinque verò Reginarum conspectu, uno tempore ac loco, gavissam, narrant Historiographi, Tabula ostendit.

V.

Beatrix, Petri Filia, Guidi Delphinici Vidua.

**GENERI ARMA AMEDEI MAGNI ARMIS INFRINGENS,
HOSTEM VINDICAT, VINDICEM REDHOSTIT.**

Oppida, quibus à Genero spoliata fuerat, Amedei Quarti Petruclis sui armis vindicavit; iisdemque Amedeum remunerat.

VI.

Margarita, Ludovici Achaici Filia, Theodori Paleologi Vidua.

**VIVA MORTUÆ, MORTUA VIVÆ SIMILIS,
SEXUM VIRTUTE, VOTIS CÆLUM VICIT.**

Hæc est, cujus adhuc Corpus in Albæ Pompejæ Cœnobio integrum, venerationi est: cujusque votiva prece horribilem tempestatem difflata scribunt.

VII.

Anna, Amedei Viridis Filia; Andronici Græcorum Imperatoris Uxor.

RUDEM

RUDEM GRÆCORUM BARBARIEM,
~~PATERNÆ~~ AULÆ ARTIBUS CICURAVIT.

Equestribus nimirum exercitamentis, & popularium ludorum apparatu. De Patrio exemplo. Nam ab ingenuis rufficitatem depellunt hæc ludicra.

VIII.

Maria, Amedei Pacifici Filia, Philippi Mariæ Vicecomitis, Infûbrum Ducis Uxor.

IN CONJUGIO VIRGO,
 POST CONJUGIUM, VIRGINUM MATER.

Nam Cœnobium Vestalium Sanctæ Claræ Augustæ Taurinorum fundavit, ubi sibi atque Deo vixit.

IX.

Bonna Ludovici Sab. Ducis Filia, Joannis, Galeatii Sfortiæ Mediolanensium Ducis Mater, ac Tutrix.

GENENSI (1) PRINCIPATU FILIUM AUGET,
 TUTRICE FELICIOREM, QVAM TUTORE.

Nam postmodum Ludovicus Patruus, Tutrici Regimen, Pupillo vitam adémir.

X.

Ludovica Primi Caroli Filia, Philiberti Secundi Uxor.

SEDANDIS COGNATORUM DISSIDIIS
 AGNATO JUNGITUR.

Fuit nimirum Viro suo ex Patruæle Neptis.

XI.

Ludovica Beati Amedei Filia, Ugonis Aureliarum Principis Vidua.

SPRETIS PROCERUM LACRYMIS,
 ET PROCORUM VOTIS, DEO SE VOVET.

Hæc dicere solebat, Choréas, Ludos, Spectacula, Boletorum esse similia, quorum optimus, pessimus est.

XII.

Ludovica Philippí Secundi Filia, Francisci Primi Francorum Regis Mater.

GALLICI REGNI REGIMEN,
 TURBATUM ACCEPIT, PACATUM RESTITUIT.

Huic enim Franciscus Filius Italicae in procinctu expeditionis, regendum
 S com-

(1) Vide Spond. Annal. sub An. 1479. num. 1.

commisit Regnum: quo deinde ad Ticinum capto, Populisque consternatis; incredibili prudentiâ Regno Filium, Filio Regnum florentissimum, pacatumque restituit.

Tabularum Superliminarium Emblemata.

Ad Fœminarum affectum erga Maritos exprimendum.

I.

Penélope, telam noctu retexens, quam interdiu texuerat; Procorum spem moratur, ut se Conjugi servet.

II.

Crensa, profugum Æneam sequitur: Sacra, Puerumque Ascanium secum ferens.

III.

Hypolite, Amaxonum Regina Prælio victa, Victori Theseo nubit; etiam infido fida.

REGIUM CUBICULUM

Ad Aquilonem.

HÆ Internæ Virtutes sunt Sabaudarum Viraginum: jam suæ quoque Externis Dotibus debentur laudes, quæ omnes uno GRATIÆ nomine continentur. Antiqua & innata Gentis gloria: nam Saxonicae Stirpis gentile Numen fuisse Gratiæ testatur *Krantzius lib. 2. c. 12.* Quæ quoniam Cælestis Veneris castissimæ dicuntur Filiae; non immeritò Author, Regium hunc Thalamum GRATIIS nuncupavit.

Summo igitur Cubiculi, omnium absolutè splendidissimi Coelo, amplissimâ, & Ovatâ in Tabulâ, *Gratiarum Triumphum* depictum vides. Aureo in Curtu, quem pennigeri Amores trahunt, sedet *Cælestis Venus*, sive Eunomia Gratiarum Mater; stantque *tres* ipsæ *Charites*, quas mutuo complexu, statuque, ad antiquam & Mysterio plenam Chæritum Imaginem, conformari volebat Author, nisi aliqua in re, Pictoris ingenium ab Authoris instructione descivisset. Author enim ridente, atque hilari vultu, tenuique Carbaso velatas Charites pingendas edixerat: sic enim pictas fuisse asserbat à Bupalò, Apelle, Pythagorâ, Pario: sic à *Socrate* in Atheniensis Arcis vestibulo collocatas: sic denique à *Seneca de Benef. l. 1. c. 1.* descripta his verbis: *Quare tres Gratiae, & quæ videntes, & quæ re Virgines, solutâ & pellucidâ veste.* Contra verò in hac Tabulâ Nudas exhibuit Pictor, atque tristes: nisi fortè ipsæ tristitentur, quod se à Pictore nudatas doleant. Circa Currum Nympharum atque Amorum Chori festivè ludunt, florumque nimbos è calathis effundunt.

Quatuor

Quatuor Parietum latera, quatuor Gratiarum Dotes continent, in quibus Muliebris Gratia omnis sita est: *Formositatem, Modestiam, Hilaritatem, Suaviloquentiam*: quibus Gratiarum, earumque Matris consonant Numina. Nam ex (1) Alciato, *Agláia* pulchrum nitorem; *Euphrosyne* lætitiā; *Thalia*, sive *Pitho*, fandi leporem significat. (2) *Eunomia* vero earum Mater, Rectam legi conformationem, sive Modestiam. Atque hae Dotes, quatuor hemistichiis antiqui Poëtae collectae sunt; quæ singulis Tabulis Titulum atque Symbolum præbent.

Pulcherrima Forma;

Castus bonos; Risusque bilares, & Gratia fandi.

I.

Pulchritudo, sive Formositas, est corporis totius singularumque partium perfecta proportio atque harmonia: cujus symbolum primâ in Tabulâ *Helena* repræsentat Fœminarum formosissima, quam Venus parato jam curru Paridi rapiendam præbet. Huic igitur inscriptus est primus Titulus, *PULCHERRIMA FORMA*.

II.

CASTUS HONOS, honestus nempe *Pudor*, & *Modestia*, Gratiæ muliebris condimentum; in *Claudiâ* Vestali significatum; cujus unius manu, ob eam laudem, Navis in quâ Magnæ Deæ simulacrum hærebat inter fluctus, moveri potuit.

III.

RISUSQUE HILARES. *Hilaritatis* Symbolum in *Isidis* Pompâ exprimitur, quam vultu, gestuque hilario, festivæ celebrant Matronæ: unde ipsa festa *Hilaria* dicebantur.

IV.

ET GRATIA FANDI. Hujus Symbolum postremâ in Tabulâ exhibet *Pitho*, sive *Suada*, Sirenis specie; cujus ex ore aureæ catellæ, adstantium auribus alligatae, vel invitos rapiunt. Atque hae Dotes quatuor, ita se complectuntur, ut si una desit, muliebris Gratia evanescat.

Superliminarium Tabularum Emblemata.

I.

Jupiter & Eunomia, sive Eurynome Nympha, pomiferâ sub Arbore sedent; tresque Gratiæ infantes, pomis donatae, circa Parentes lulant: cum *Seneca* dicto; *Ex JOVE ET EYRINOME*. Quo Emblemate innuitur, Gratiâs cæleste quoddam esse atque Divinum, fœmineis corporibus inditum.

II.

Tres Gratia in Acidalio fonte apud Orchómenum lavant: gemmatis monilibus, atque speculis, pigmentorumque pyxidibus contemptim effractis, cum *Ovidiano*

S 2

(1) *Embl. 153.* (2) *Eunomiam Gratiarum Matrem vocat Orpheus: Eurynomen Hesiodus.*

vidiano dicto 2, *fast.* NULLA FACTUS AB ARTE DECOR. Siquidem vera Gratia, fūco non eget.

III.

Mercurio fidibus ludenti asident *Gratia*, cum adagiali dicto, NON SINE MERCURIO. Mercurium enim Gratiarum Coryphaeum atque Ducem vocat (1) *Seneca*: nam Gratia sine acumine ingenii, fatua est.

IV.

Gratia tres, humi prostratum *Tempus* ludibriis afficiunt; alia illum comici- bus illigat, alia deplumat, alia Cleypsydrā lugenti frangit, & falcem. Verba *Ovidii* sunt: NEC EDAX ABOLERE VETUSTAS: nam veram Gratiā senectā non minuit; quin matronalem auget decorem.

INTERIUS CUBICULUM

Ad Aquilonem.

Quoniam in altero interiore Cubiculo sequendum esse in Conjugio Genium, pictura docuit: quorsum tandem Principem nostrum duxerit Genius, hic demonstratur. Omnis igitur Cubiculi ornatus ad Regiam Sponsam alludit, *Franciscam à Franciā*, quam de multis unam, ut de Floribus *Lilium* elegit; in quam Gratia omnes gratiam omnem contulere. Itaque Regalibus hic omnia Liliis florent: omnia ad *Liliatum Francia Stemma*, novae Nuptae Symbolum referuntur.

Major igitur Tabula supremo in cardine, *Numa Romanorum Regis* praebet Historiam, à *Plutarcho* in Numae vita, & *Ovidio lib. 3. Fastorum* propè depictam: cum laborante Romā, *Scutum Ancile* pio Principi Bonus Genius detulisse dicitur è Caelo: quo in Scuto insculpti erant (2) Liliorum flores; simulque audita vox, Felicissimam futuram Romam, quandiu Coeleste illud Insigne perduraret; Ancile proinde dictum ab *Acos*, quod est *Malorum Remedium*. Quid autem similis ad significandum Gallorum Clypeum, Liliis decoratum, quem Clodovéo Regi Coelestis detulit Genius, longè veriore felicitatis Fidejussorem? Quid expressius, ad augurandam Patriae nostrae, fatalibus ah nimium calamitatibus semper obnoxiae, felicitatem, ex Regali Gallicae Heroinae Conjugio, sacrisque Liliorum Insignibus? Aptavit igitur florentissimo huic Clypeo *Horatiana Verba* PRÆSIDIUM ET DECUS.

Minoribus octo spatiis circa principem Tabulam, varias *Liliorum* laudes Regiae Sponsae laudibus accommodavit.

I.

Alatus Genius, variis floribus affluentem calathiscum altera manu gestat; altera

(1) *Eod. cap. 3, lib. 1. de Benef.* (2) *Apud Pierium lib. 42.*

alterâ ostentat Liliū: adscriptis *Plinii* de Lilio verbis, NULLI FLORUM EXCELSITAS MAJOR.

II.

Duo Genii; quorum alter Roseam Corollam tenet; alter Lilia Rosis interpolat. Nam Lilia Francorum, Rosa Sabaudorum Principum Torques ornat. Verba ejusdem sunt *Plinii* de Lilio. MAXIME ROSAS DECET.

III.

Genius, alterâ manu Gallicum Sceptum Liliato fastigio stringit, alterâ Liliū illud nobilissimū, quod ex colore *Auream Plantam* hortensis culturâ vocat: hoc Titulo inscriptam, FLORUM REX, REGUM FLOS.

IV.

Genius unus Speculum tenet: alter aureum Lili Florem objicit; Floris imaginem reddente Speculo. *Horatiana* sunt verba, INTAMINATIS FULGET HONORIBUS.

V.

Nubilo in æthere Iridis Arcus émicat. Genius Lili genus illud comparat, quod colorum varietate Cælestem Arcum imitante, Iridem vocant. Verba sunt *Lilii*, FACIES APERITUR OLYMPI.

VI.

Genius candido in Lilio crócea carpit filamenta. EX NIVE FLAMMAM,

VII.

Genius florentia ostendit Lilia. SPES PROXIMA FRUGUM. Siquidem ex *Plinio*, ultimo Vere flos ille apparet, instante frugum maturitate. Atqui eadem tempestate Regia nobis apparuit Sponsa.

VIII.

Genius unus, dena complectitur Liliū Germina: totidem Sabaudorum Principum Uxores ex Regio illo Sanguine, referencia. SEMPER LILIA FLORENT: contra *Ovidianam* parcemiam: Non semper Viola, non semper Lilia Florent.

Tabula duodecim circum Parietes.

Variæ in iis, ad Liliū continuandam allegoriam, Historiæ continentur.

I.

Quiescentis Junonis uberibus infantulus *Alcides* à Palladé furtim admoveatur: ejusque Deæ lacte in terram depluente, nascuntur (1) Lilia: cum hac Inscriptione, COELESTI AB ORIGINE.

II.

Hesperides Nymphae suis in Hortis aurea Poma, aurea item custodiunt Lilia: (2) AUREA IN HESPERIIS RADIARUNT LILIA CAMPIS.

S 3

III. A-

(1) *Natal. Com. lib. 2. c. 5.* (2) *Ex Bapt. Egnatio superius citato.*

III.

Astræa Virgo, Justitiæ Dea, Bilancem librat; cujus momentum Aureum est Liliū. AUREA SECLA.

IV

Excelsa *Lilii Planta*: cujus odora vi Vultures eneçti jacent, virulenti Angues effugiunt: hæc Floris proprietas. Verba *Virgilii*: NON IMPUNE.

V.

Aurora Tithonum complexa, puro in Æthere Lilia spargit, SERENÆ SEMINA LUCIS.

VI.

Proserpina (1) Fabella: cū Venus illam, comitesque Nymphas Ætnæ in Convalle deliciis fluente, flores legere pro cujusque voluptate jussisset; cumque alios aliæ carpere gauderent: Proserpina omnium pulcherrima, flammantem Crocum candido jungit Lilio, ex *Ovidio*, *Ipsa Crocos tenues, Liliaque alba legit*. Additur (2) *Claudiani* hemistichium in eandem tabulam: AUGURIUM FATALE TORI.

VII.

Ver Veneri asfidens, Rosam & Liliū Divæ porrigit: Amor Veneri blandiens, flores ambit. VERIS UTRUNQUE DECUS. *Claudianus*. Illud Francum, hoc Sabandum insigne.

VIII.

Flora cum Zephyro, nivibus canum torvumque Boream, ne lilieto noceat, abigunt. TIMENT HUNC LÆDERE NYMBI. Ex *Claudiani* Carmine: *Hunc Veni pulfare timent; hunc ledere Nymbi*.

IX.

Musa, lympa ex Heliconio Fonte capedinibus hausta, florentem aureorum Liliorum arcolam rigant. PERMESSIUS EDUCAT UNDA: ex *Claudiano*. Fons *Aganippeâ Permessius educat undâ*.

X.

Ara erecta amœno in clivo, hoc inscripta Titulo. NYMPHIS SACRA. Super aram aligeri Amores candida Lilia certatim congerunt. Nymphis enim Lilia pro Victimis adolebantur. Hinc *Propertius*: *Sepetulit blandis argentea Lilia Nymphis*.

XI.

Apiarium in arcâ Liliis confitâ, frequentesque Apiculæ circa Flores. *Claudiani* adjuncto hemistichio, SECLIS HELICONIA MELLA FUTURIS.

XII.

Quiescente Marte, Genii aligeri, galeam atque arma festivè Liliis exornant: ALTERNÂ REQUIE. Ex *Ovidiano* versu; *Quod caret alternâ requie durabile, non est*.

Super-

(1) *Ovid. l. 4. Fast.* (2) *lib. 2. de Rapt. Proserp.*

Superliminarium Tabularum Emblemata.

I.

Prima in Tabula placuit Authori *Numa Historiam* continuare; qui, ne liliatum *Ancile* (quo Romana securitas portendebatur) agnitum pateret rapinae, undena coelesti consimilia cudi iussit. Hanc igitur operam exhibet Tabula: cum Titulo, CÆLI MUNUS ÆTERNAT NUMA.

II.

Regi Clodovéo, simile *Ancili* Scutum, cælitus demittitur Liliatum, affansque sanctimonia venerandus Vates, Regni felicitatem vaticinatur: CÆLESTIS ARCHA.

III.

Ludovicus Dux Borbonius, Gallici Regni decus, atque hostium terror, divini hujus muneris auspicia sequutus, Equestre Ordinem, liliato instituit Torqui, cum hoc Titulo (1) *ESPERANCE*.

INTIMUM CONCLAVE

Ad Exortum.

Vernaculè, Gabinetto.

EGregium inventum Appii Claudii mirè commendat (2) *Plinius*, Strenuorum Virorum Scuta, insculpto eorum Stemmata, atque honorum Titulo, privatis in laribus, aut publicè suspendere, ad exterorum admirationem prolisquæ documentum. Hujusmodi consilium sequutus Author; in hoc nobilissimo Ædium Regiarum penetrali exornando, Sabaudorum Herbum, Heroinarumque Symbole atque Titulos, quibus illi in Clypeis utebantur, summo studio undique collegit, palàmque proposuit.

I.

Prima, & præcipua dignatio debetur *Amedei Quarti* Clypeo, omnium antiquissimo; in quo *Armorum Tropæum* Leonino spolio velatum pro heroico Symbolo sibi ascivit, cum hac Inscriptione, pro seculi ruditate argutissimâ: PARTUM, VIRTUTE TUEMUR, ex *Ovidio*. Cum Palsinacum, aliaque vicinis invisa loca, acquisivisset.

II.

Edoardus ejus Filius, *Simiolum* assumpsit, qui echinatham Castaneam tenens, ne nucleum degustet, spinosi corticis asperitate deterretur. PRO MUNERE VULNUS: quod unde præmium sperabat, noxam accepisset. Amatorium an politicum, ambigitur.

III. *Ay-*

(1) *Spes*. (2) *Lib. 35. c. 3. Decora res, utique si liberorum Turba, parvulis imaginibus, ceu Nidum aliquem Sobolis pariter ostendat. Quales Clypeos nemo non gaudens, favensque aspicit.*

III.

Aymonis ejus Fratris Insigne fuit, *Cervus* Cervum saltu prævertens; de ferarum illarum more, quarum alia super aliam in cursu saltum explicat: **FIRMAT VICTORIA PACEM.** Pacem innuens cum Delphino post Victoriam.

IV.

Amedei Viridis; *Exiguus Amnis* rivulorum confluvio augescens. **VIRESCIT ACQUIRIT EUNDO.** Ex *Virgil.* Sic enim Cisalpinæ maximam partem acquisivit.

V.

Amedei Rubri ejus Filii. *Gruum agmen* quiescentium: quarum Dux infomnis uno stans pede, altero complexa lapidem, excubias ducit. **VIGILANTIA ET CONSILIO.** His enim artibus usus est, in Anglos, & Sedunenses aciem ducens.

VI.

Amedei Pacifici: *Peregrinorum Baculus* solo depactus, cujus ex unco Trirignum pendet, **DUCTORE DEO.** Nam etiam Pontificatu deposito, (1) Triregno, aliisque Insignibus quibusdam uti permixtus, notam ad Eremum remeavit.

VII.

Ludovici Ducis ejus Filii, Francisco Sfortiæ minitantis: *Mons arduus*, unde innumera erumpunt jacula. **INNATA VIRTUTE.**

VIII.

Bonna Ludovici Filia, Joannis Galeatii Sfortiæ Matris, atque Tutricis; *Phoenix Avis*: **SOLA FACTA SOLUM DEUM SEQUOR.** Magnorum enim Principum nuptias, ne Pupillum defereret, constantissime refutavit. Spondan. *Sub, ann. 1579. 2.* Heroica, sed infelix constantia!

IX.

Ludovici Cypri Regis, post acceptam cladem, adhuc minantis: *Inversa Phæretre*, cujus decidua tela solo infracta resiliunt: **FRACTA MAGIS FERIUNT.** Sed minas elusit præpropere Mors.

X.

Caroli Primi: Nebulis infuscatus Sol. **NON TAMEN INDE MINUS.** Nam adversariorum discussâ tandem caligine, clarior erupit.

XI.

Caroli Joannis Amedei, septennis; jam tamen in calcitrantem Salutationum aliquid molientis; *Bombarda* solo Semisepulta, & explosuræ similis: **HÆRENT SUB CORDE SAGITTÆ.** Hoc Pupilli Symbolum *Tipotius*, *Ferrus*, alique memorant: sed *Guichenonus* cui cum Sagittis Bombarda convenire non videbatur; pro Bombarda Phæretram finxit: minimè gnarus, Sagittas ad acceptas offensiones; Bombardam ad vindicis arma ingeniosè referri. Quasi dicat: *Tu me telis infantem pupugisti*: ego tuas Arces Bombardis funditus evertam. Nec animus defuerat, ni uita defuisset.

XII. *Pbi-*

(1) Ex Martini Bulla, & Lausanensi Synod.

XII.

Philippi Ducis: Serpens deposito exuvio : PARATIOR. Hoc enim Argumento usum (1) autumant, cum modò unius, mox alterius Principis fortunam sequeretur.

XIII.

Philiberti ejus Filii, cum Carolum VII. Gallorum Regem ad Neapolitanam expeditionem primævus sequeretur; *Aquilinus Pullus*; in Solem intentus: PRÆSTANTIOR ANIMUS.

XIV.

Margarita Austria, Conjugis: *Excelsa Rupes* Ventorum scena: PERFLANT ALTISSIMA VENTI: ex *Ovidio*.

XV.

Ludovica Philiberti Sororis, *Francisci Regis Matris*; cum absente Filio Regnum regeret: *Salamandra* inter flammās, NUTRIO, ET EXTINGUO. Nimirum, *Bonos fovebo, malos opprimam*, ut quidam explicant; nisi verior sonaret Inscriptio Italica, MI NUTRISCO ET EXTINGUO. *Nutrior, & extinguo*: quam *Franciscus* etiam Filius in Clypeo (2) gestavit.

XVI.

Caroli Boni, tota fermè ditione nudatī: *Gladius armatā dexterā districtus*: SPOLIATIS ARMA SUPERSUNT.

XVII.

Beatricis Lusitana ejus Conjugis, non infirmioris animi Fœminā: *Leo* triplicem nguibus preñans *Facem*, Hispano dicto, (3) CON ESTAS.

XVIII.

Emmanuelis Philiberti ad Sanquintinum: *Elephas*: INFESTUS INFESTIS.

XIX.

Magni Caroli Emmanuelis: Natale Sagittarii Sidus, jaculanti simile: OPPORTUNE. Nihil enim accidit Patriae opportunius ejus natali.

XX.

Catharine Austria ejus Conjugis, *Speculum Speculo è regione objectum*, Solisque fulgorem augens reperiçssu; FERTQUE, REFERTQUE: reciproci amoris Symbolum.

XXI.

Victoris Amedei: *Manucordiata*; CÆLESTIS ÆMULA MOTUS. Bello nimirum, aut Pace infatigabilis.

XXII.

Christina à Francia Uxoris; *Adamus gallicè* inscriptus: (4) PLUS DE FERMETE QUE D'ESCLAT. Fusè de hoc Symbolo differuit Author in Panegyrico.

T

Laquea-

(1) *Guicenon*. in ejus vita. (2) *Pichinelli Mondo Simbolico*. (3) *Cum his*.

(4) *Plus soliditatis quàm fulgoris*.

Laquearium Pictura.

Tot heroica Sabaudorum Principum Symbola, adolescentis etiam *Caroli*, qui sceptrum gerit, Symbolum aliquod deposebant, quod Author ipse pro tempore confinxit, donec ingeniosius atque opportunius aliud reponatur: nascuntur enim Heroica Argumenta ex ipsa gerendarum rerum occasione. *Machinam* igitur pinxit *Horariam*, ex earum genere, quæ auro gemmisque nobiles; non tam rotarum, quam figurarum motu animatae, supra Regiorum Conclavium scrinia mensasque collocantur. Summo igitur in Machinae fastigio *Herculem* stantem vides, Leonino exuvio præinctum, totoque nisi elata Clava imminentem, intentumque; ut cum destinatum venerit momentum, feriat; cum Italico Inscripto (1) **A SUO TEMPO.** Ad fatale vaticinium alludens, quo Saloninum Parca animarunt apud *Virgil.* *Ecl.* 4.

*Aggredere ò magnos, ADERIT JAM TEMPUS, bonores,
Chara Deum Soboles, magnum Jovis incrementum.*

Consonat enim celeberrimæ Sapientissimi Græcorum Theserae, **NOSCE TEMPUS**, quod est prudentiæ summum. Suberat tamen aliquid arcanius. Nam quoniam tunc clementissimæ Regiæ Parentis administratione, vesana quorundam improbitas perniciosè abutebatur: significabat, *Jam affuturum tempus, cum Ferarum Domitor Alcides, Clavae rigore uteretur.*

Circa majorem hanc Tabulam, minores quatuor ad noscendam Temporis opportunitatem referuntur. Prima, Symbolicam *Æternitatis* Imaginem continet: secunda *Anni*: tertia *Diei*, quarta *Noctis*: *Horam* enim *Horarium* ipsum designat.

Superliminarium Tabularum Emblemata:

I.

Dea occasio, quam Phidias scēlapello, Alciatus carmine (1) expressit; pennigero pede, gladiolo districto. Assidet lugens *Metanæa*, Poenitentiae Dea: cum *Ansonii* dicto, **PAUCIS OCCASIO NOTA.**

II.

Alexander Macedo, parata jam navi, Astrólogum in litore consulit, philosophāli amictum pallio: non enim navigabat, pugnabatve illo (1) inconsulto, ut agendi opportunitatem edisceret; Inscriptio, **DUM FAVET ASTRUM.**

PRETIOSORUM CELLA.

Cum *Gemmarum* scriniolis custodiendis præcipuè destinatum fuerit penitissimum hoc Gynæcei penetrale: cumque omnes ejus partes diligenti penicillo exor-

(1) *Aderit jam tempus.* (2) *Emblem.* 121. (3) *Plutar.* in ejus vita.

exornatæ collucerent, præter inania quædam Scuta? placuit argutis ea Symbolis implere, quibus diversæ Gemmarum qualitates, diversis Nympharum Curialium qualitatibus festivè accommodantur: & singula Symbola non latinè, sed Italicè, Gallicè, Hispanicè, ad eorum genium inscribuntur, quibus cum Latio non convenit.

I.

SUMMA in abside, Gemmarum Princeps pictus est *Adamas acuminatus*: cum Gallica Inscriptione; IE BLESSE TOUS, ET NUL ME BLESSE: *Gemmas omnes ferio, nulla me ferit.* Puellæ Symbolum, quam omnes amant: ipsa neminem,

II.

PYROPUS, sive *Carbunculus*, vulgò *Robino*: cujus dos in arcanæ quodam flammulæ fulgore posita est; unde *Ovidius. Flammæque imitante Pirôpo*: cum Italico dicto, SEMBRA DI GHIACCIO, E IL FUOCO IN SENO ASCONDE. *Glacies videtur, & flammæ in sinu foet.* Atqui Pyrôpus nihil est, nisi in glaciem concretus humor rutilus. Puellæ Symbolum, quæ adversus amantes apathiam ac torvitatem quandam affectat, arcanis tamen igniculis uritur.

III.

SMARAGDUS, quâ (ut *Plinius* ait) nihil viridius est. Cum Hispanicâ epigraphæ, LA EDAD NO MENGUA EL VERDE. *Ætas viriditatem non minuit*: quo enim vetustior, viridor est hic Lapillus, eoque pretiosior. Puellæ Symbolum, cui maturior ætâcula vigorem, pulcritudinemque non carpit.

IV.

ELECTRUM, sive Succinum, vulgò *Ambra*. Pallens Gemma nec admodum conspicua; quæ festucas rapit, ut *Magnes ferrum*. Italicè, NON HA MOLTA BELLEZA, E PURE ATTRAHE. *Formosa non est, attrahit tamen.* Puellæ Symbolum, quæ gratiâ potius, quam formositate ad sui amorem conciliat.

V.

UNIO, sive Margarita, vulgò *La Perla*: cum Hispano dicto, SIN ARTIFICIO HERMOSA. *Sine artificio pulchra.* Unica enim Gemmarum, lævorem nitoremque artis ministerio non acquirit. Puellæ Symbolum, quæ stybio, fucoque non indiget: præsertim si nomine quoque sit *Margarita*.

VI.

SAPPHIRUS, nobilissima gemma, blandam sereni Cœli speciem præferens: Gallicano Titulo: TOUSIOURS SERAIN. *Semper serenum.* Puellæ Symbolum hilari, placidoque semper vultu.

VII.

TURCIS, vulgò *Turchesa*: pulcherrima Gemma, & virtutis eximiae: ignota prius; ab Maris Caspii, Caucasique Montis accolis, quos Turcos vocabant, inventa primum, & inuenta: cum Italico Inscripto: NON HA DI FIERO ALTRO CHE IL NOME. *Ferum nil habet, præter nomen.* Puellæ Symbolum, cuius summa pulcritudo & affabilitas, Nomen absurdum; cujusmodi multa sunt cognomen

gnomenta ferum aliquid sonantia : ut Turcorum, Ursiorum, Sylvestrium : qualem Romanæ Mulsæ celebrarunt Bârbaram Turcam, Nobilium Piorum Matrem.

VIRIDIS PROPUGNACULI ÆDICULA.

IN ipsis Regii hujus Palatii Hortis, exigua pendet sed concinna hæc Moles : in apice Propugnaculi, columellatâ Porticu, ac Podio, argutisque Cellulis, eleganter extructa, & mœnibus affixa; velut in Urbe Suburbanum. Amœnissimum quondam Catharinæ Austriæ Magni Caroli Uxoris, Curifugium. Nam ante se hortensem planiciem, myrtheis mœandris, pellucidisque fontibus lætam, videt : infra se, labentem placidè Doridem Amnem despicit, quam Latinum vulgus Dûriam appellavit : transque Amnem, densissimam Sylvam juxtâ prospicit, Ferarum Vivarium, procèris roboribus, perpetuisque ambulationibus; ad Domini, Populique delicias, consitum. Itaque & à conterminis tot amœnitatibus; & à Viridi parietum colore, qui color Catharinæ maximè arridebat; Ædicula ipsa VIRIDE NOMEN accepit, totique Propugnaculo communicavit.

Accesit autem recentior nobiliorque, sed funestior Nominis occasio. Nam quoniam eodem *Viridi colore* Francisca à Franciâ, Principis hujus prima Sponsa, præcipuè delectabatur : eâdem præproperè ad Superos revocatâ, viduus Princeps, ut insolabilem dolorem solitudine consolaretur, Ædiculam hanc mirificè coluit, & exornavit; sed ornamenta omnia, picturas, supellectilem omnem, virere voluit; ut dilectus ille color, amissæ recordatione oculos pasceret, doloremque augendo recrearet. Hinc noster Author, Principis Genio ut obsequeretur, depicta Symbola, & Epichèrêmata, ab eodem Viridi Colore, ad Principis affectum erga extinctam, derivavit.

Summâ igitur in testudine, quâ patula Porticus Dòridem fluvium prospectat, *Doris* Nympha, Oceani Filia, viridi amictu, comisque viridi algâ muscoque fluentibus & viridi undâ (qualis marina cernitur) scatentem Urnam premens; *Filiarum Nerèidum*, eodem colore insignium, agmen ducit, virides ramusculos ferentium: comitante Amorum choro, viridi velo, arcu, pharetrâ, & sagittis: quorum unus viridi in infula Titulum ventilat; **DORIS VIRIDIUM MATER NYMPHARUM.** Nereides enim, Doridis & Nérei Filix, *Virides Nymphae* vocabantur: unde Statius; *Ipsæ Puniceis Virides Nerèides antris.*

Proxima Cella, flexili frutice, vitibusque perreptantibus, opaco *Topiario* simillima, viridi amœnitate oculos implet: at supernè aperta, alto in æthere *Chloridis Florum Dea* Imaginem ostendit; quæ à viriditate nomen traxit. Hæc concolori præcincta velo, non Florum, sed Spinosa Myrti corollam capite, ramuscu-

musculum manu, gestat: eamque comitantur pennigeri Amores, consimili Myrthearum frondium gestamine; quo nullum expresius Symbolum, ad significandam doloris ex amatæ Conjugis amissione perennitatem. Hæc enim Arbutula, quam (1) *Pungentem Amorem* vocant Itali; folio in cuspide speciem mucronato, omnium viridissima & pungentissima, Veneri sacra est, sed brevis ævi: at quanquam mortua, viriditatem atque spinas acutissimas perpetuum servat.

Circa Topiarium Spiracula conficta sunt, ubi *alites Amores*, arguta Symbola sedentes tenent, ad amatum colorem illum alludentia; non latine, sed vario idiomate vernaculo Italico, Gallico, Hispano, ad popularem captum, ut prædiximus, inscripta.

I.

A Mor unus, depolita Face atque Arcu. *Florem illum viridanti fronte conspicuum* tenet, quem *Primulam Veris* Latini vocant; Itali *Primavera*; Galli (quod idem est) *Printemps*, Primum tempus: illumque Florem lugens contemplatur. Quo Flore (quæ Veris primitiæ sunt) nullus fugacior. Huic ergo Gallicum apposuit dictum: **PRINTEMPS, PEU DE TEMPS.** *Primum tempus, parvo tempore:* hoc est, Ver parum durat: expressum florentissimæ, sed cito amissæ Nuptæ, simulacrum.

II.

A Mor unus, *Vitrea specilla* viridi colore imbuta, suis sibi oculis manu admovent: cum Gallico etiam dicto; **TOUT M'EST VERD.** *Omnia mihi Viridia sunt.* Quasi afflictæ menti, quicquid videt, Amissæ Colorem ingerat, atque dolorem.

III.

A Mor unus, Herbam perpetuo virore nobilem ostentat, quam Græci *Eristalem*, id est, Amorem semper florentem; *Sempervivum* Latini, *Sempreviva* Itali, vocant: præsentissimum ad refrigerandas adustiones remedium. Italica est Inscriptio: **NON MITIGA IL MIO ARDOR LA SEMPREVIVA.** *Ardorem meum illa non minuit, quæ mihi semper vivit.*

IV.

A Mor unus *Coralium* tenet: fruticem marinum, in aqua tantum viventem, ac virentem; cum Italica inscriptione: **NEL PIANTO SOL SON VIVO.** *In lachrymis tantum vivo.*

V.

A Mor unus *candidum Cereum* tenet, jam ferè ad calcem, qui viridi colore tingi solet, serpente flamma. Italicis quoque verbis: **GIUGNE AL VERDE ALLA FINE OGNI BELLUME.** *Praclara quaque Fax, ad viride tandem devenit.* Nobis enim adagialiter idem sonat. *Giugnere al Verde*, ac *Nullam spem esse reliquam.*

T ;

VI. Amor

(1) *Ruscum* Latini; *Sentofam Myrthum* Græci; Cato *Sylvestrem Myrthum*.

VI.

A Mor unus, insignem *Smaragdum* miratur, Hispánicè inscriptam: EN LO INVIERNO, EL VERANO. *Ver in Hyeme.* Quid enim est aliud hic Lapillus, quàm glaciali in algore herbacea & verna Viriditas?

VII.

A Mor unus, vimineà caveâ inclusam nutrit *Acrédulam*, sive *Acánthidem*; vulgò *Ravarinum*; canoram lætamque Aviculam, cujus pennis nihil viridius. Supra caveam, *Alsinen* viridissimam herbulam Amor congerit, quâ Avis illa nutrirī solet. Gallicum est inscriptum: CONTRAINT, ET CONTENT. *Captivus, at contentus.* Sic animus amore captus, gratisimo colore illo recreatur, & dolet.

VIII.

A Mor, *contento Arcu* viridem ad Scopum collineat: Hispanis verbis; MI BLANCO ES VERDE. *Meum Album est Viride.* Nam Hispanis, atque Italis *Album* significat Scopum: quasi dicat, Omnes cogitatus meos Viridis hic color ad se trahit.

IX.

A Mor, *Chlorisauram* blanda tractat manu: Viridem nempè Lacertum, quem unus latinè voluit inscribere: VIROR SINE VIRU. *Viriditas sine veneno.* Serpens enim hic est, qui non modò veneno caret, sed venenosos serpentes arceat. Ita Viridis ille color, non solum molestus non est, sed molestias depellit.

REGIARUM VENATIONUM CAMPESTRES ÆDES, EARUMQUE ORNAMENTA. DIANÆ REGIA.

REGIA Palatii hujus magnificentia, sylvosa loci amœnitas, atque omnimoda venaturæ opportunitas, haud alium honoris Titulum promerebatur. Hæc enim totius Regii venatus sedes est, atque caput. Hic ampla Venaticorum Canum; & celeripedum Equorum, Veredorumque, patent Præsepia. Hoc venabulorum, plagarum, cæterique venatorii apparatus armamentarium. Hic, indictâ venatione, dum sagax Ferarum cubilia explorat Canis, à Venatoribus habentur Comitia. Hic Regias inter epulas, Indagatorum delationes audiuntur. Huc demum, captâ prædâ, clamorosus jucundusque veluti ad Capitolium triumphus agitur; atque horrenda hostium spolia postibus ac parieti-

parietibus affiguntur, suis etiam Titulis insignita. Adde Cervorum in iisdem septis pabulantium greges: Cuniculorum atque Léporum latibula: aviumque peregrinarum vivaria: quæ quasi supremum Dianæ Imperium agnoscant, liberâ in captivitate feritatem dediscunt. Ergo eam quoque suburbanam Spartam exornare jussus noster Author, Sylvestrem **DIANÆ REGIAM** suo ita ingenio illustravit; ut singula Parietum, Tabularumque parerga, Italicis explicata Inscriptionibus; sub venatricis hujus Divæ Allegoriâ, fabulosa ejus gesta; ad humanæ civilisque vitæ referant documenta.

AULÆ REGIÆ ORNATUS.

Summo in Fornice ingens Tabula (1) nobile Callimachi figmentum, nobili picturâ repræsentat; cùm **DIANA**, novennis adhuc Infantula, jam Amoris odio, armorumque amore capta, sævibus blanditiis ab Jove Genitore *Venationum omnium Præfecturam* impetravit, quam non in sylvarum Pelagique Feras tantum, sed in Aërias Alites, atque Tartarea Monstra exerceret. Unde à *Virgilio Tergemina Diana*: ab *Ovidio Triplex Hecate* appellatur: *Æthéria* videlicet, *Terrena*, & *Inferna*. Videas igitur supremo in Solio Jovem, pharetratæ Puellæ dulci alloquio gestientem: & in Astribus Superis mistam admirationi voluptatem. Inferiūs, Sodales Nymphas, (2) nudas humeros, succinctas amiculum, variisque instructas venabulis. Quarum aliae Cervos aureum trahentes Currum frangunt: aliae Molossos, Vértagos, Odoratoresque Canes loris cohibent: aliae argenteos amites, & aurea deferunt retia. Dubites, elegantiusne *Callimachus* stylo, an Pictor penicillo sit usus. Inscriptio Italo carmine, Verba ipsa Jovis annuentis, continet: **DELLE CACCIE TI DONO IL SOMNO IMPERIO.** Quod apud Callimachum, *Venationum maximum Imperium* cape.

Quatuor minoribus spatiis circa principem Tabulam, quatuor indicantur Venationum differentiae, suo singulae Emblemate.

I.

Pro Aucupio. Dianæ Nympha *Accipitrem* pugno sustinet cucullatum: qui, circumvolante licet Avicularum agmine, quandiu hærente oculis operimento caligat, ad prædam non involat: **CIO CHE L'OCCHIO NON VEDE, IL COR NON BRAMA.** *Quod Oculus haud observat, haud Cor appetit.*

II.

Pro Piscatu. Dianæ Nympha una, in scopulo sedens, *arundinem* dextrâ suspendit: & hamatili setâ in aquam demissa, digiti ad os oppositi natu, Sociam filere jubet. Laconica Inscriptio Italis idem & Latinis sonat, **SPERARE ET TACERE.** Consilio, non tam Pisciculis, quàm favoribus expiscandis, opportuno.

III. Pro

(1) *Græci Poeta, Elegiacorum Principis, in Hymno Dianæ.*

(2) *Ex Claud. 2. de Stilic.*

III.

Pro *Ferarum Majorum* venatu. Fugax *Cervus* à Dianæ Nymphis indagine impeditus, omni spe fugæ præclusâ, ad Canum exitium cornibus ferocit. **DISPERATO TIMOR, DIVIEN FURORE.** *Formido desperata fit tandem Furor.*

IV.

Pro *Minoribus Feris*. *Vulpécula* suum ad scrobem perfugiens, *Mustelæ* oppositu perterrita, in laqueum sese induit. Nympha una *Mustelam* funiculo distinctet: altera ad laqueum sedet; utraque umbraculis abdita. Inscriptio: **DI MALE IN PEGGIO.** *Minora vitans, maxima incurrit mala. Ex Luciani adagio, Fumum fugiens, in ignem incidit. Quod improvidis plerumque accidit.*

Tabula Decem in laquearibus.

Hisce Tabulis, decem præcipua Dianæ gesta ad consuetudinem aulicam accommodantur.

I.

Calisto, quæ Cælibi se Dianæ dedicarat, dum unâ lavatur, incestum prodente uteri tumore, in Ursam versa, Virgineo è cætu in Sylvas abigitur. **NON PROMETTI, O NON MANCAR DI FEDE.** *Spondere noli, fallere aut noli fidem.*

II.

Dianam in fonte nudam contuens *Aëleon*; ejusdem fontis aspergine in Cervum mutatus, suorum fit Canum præda. **CHI VVOL TROPPO VEDER, VEDE IL SUO MALE.** *Aliena spectans, proprium spectat malum.*

III.

Oriónis Venatoris inanem jactantiam plectit Diana; pufillo in illius calcaenum immisso Scorpio, cujus caudæ aculeolo miserè necatur, & animi tumorem arrogantem, virulento corporis tumore compensat. **BASTA UN PICCOL NEMICO A GRAN VENDETTA.** *Vindictæ ingenti minimus quoque sufficit Hostis.*

IV.

Britomartis, fidsissima Dianæ Comes, venatoriis Casibus fortè irretita, jamjamque futura jejuni Leonis præda, Deam invocat: quæ Feram jaculo exanimat, & laqueis Nympham expedit. **A CHI AL NUME E' FEDEL, FEDELE E IL NUME.** *Fidum reperiret, qui Deo est fidus, Deum.*

V.

Aureas Dianæ Templo Pateras suffurata *Phæniissa*, vindicibus Divæ confossa jaculis, in mare projicitur. **FOLLE, RUBA LE TAZZE, E BEVE IL MARE.** *Insana, Pateras rapuit, ut Pelagum bibat.*

VI. *Dia-*

VI.

Diana pro Trojà, Juno contra Trojam, singulari inter se conflictu, spectante Jove, digladiantur **CHI VVOLE, CHI NON VVOL'; CHI STA A VEDERE.** *Hic vult, hic nevult, alius discrimina spectat. Aulico de more,*

VII.

CEnchrin Pyrenes Nymphæ Infantulum, pro Ferâ transfodit Dianâ; quam Dea, Nymphæque omnes desient: at misera illacrymans Genitrix, in Fontem solvitur: **E PUR ERRA TALOR, CHI ERRAR NON VVOLE.** *Errare nolens, errat aliquando tamen.*

VIII.

Ampelus conviciis Dianam insectatus, intratum auro, gemmisque phaleratum, vanâ dexteritatis ostentatione, conscendit Taurum: qui ab Divâ in furias actus, per sentosa & prærupta præcipitem agit. **CIO CHE MI FA SUPERBO, E IL MIO CASTIGO.** *Quod me superbum fecit, hoc multa est mihi.*

IX.

PAmpineâ sub umbra dormientem Bacchum laniaturus invadit Leo; quem Diana, tamen Baccho inimica, venabulo exanimat. **SOCCORRE ANCO AL NEMICO UN COR GENTILE.** *Ingenua mens, vel hostem in adversis juvat.*

X.

ARmenio in saltu, Diana, comesque Opis, subdolo in reti rapidam involvunt *Tigrim.* **PIU CHE LA FORZA UN BELL' INGANNO E IN PREGIO.** *Quàm vis aperta, melior est pulcer dolus.*

Reliquus Aula ornatus.

Infrà Corónidem, aulæorum & peristrómatum vice, ingentes pendent Tabulae; in quibus *Fæminae Principes, aut Primates*, nostri ævi pulcerrimæ, ad vivum pictæ, phaleratis in eqvis, venatorio habitu & instructu, venantem Dianam, ejusque Nymphas imitantur.

Inferiora parietum, atque oculo propiora spatia, singulos *Venationis actus*, & ministeria, minutiore picturâ exhibens; Figuris itidem ad vivorum exemplar curiosissimè expressis.

Inter Tabulas *Trophæa* pendent, ex venatoriis armamentis atque animantibus, proplastice gypfato opere, ad miraculum fictis.

PRIMUM CONCLAVE.

In dexterâ Ædium parte ad Aquilonem.

Quatuor parietum latera, quadruplicem Fabulam, ad Dianae gesta pertinentem, emblematicè complectuntur; *Niobes*, *Lyciorum*, *Apri Calydonii*, & *Endymionis*: singulisque lateribus ternae respondent Tabulae.

Niobes Fabula.

I.

Thebanis Dianam solemnī religione percolentibus indignata Regina *Niobe*: Divae simulacrum solo illidit, Aram evertit, Mystas expulsat. VIL' E OGNI NUME A CHI SE STESSO ADORA. *Qui sese adorat, omne Numen despicit.*

II.

Septem *Niobes* Filios, dum equestria Festa ad Populi spectaculum, plaudente matre peragunt; jaculatrix Diana, in Genitricis conspectu, frustrâ fugitantes è Coelo icit. CHE VAL FUGGIR, SE VIEN DI CIELO IL COLPO? *Quò tela fugient, tela si Cælum jacit?*

III.

Eodem Arcu totidem *Puellae* in complexu Mattis maectantur: Materquela-
pidescens, lacrymis perpetuò manat. MUORO A ME STESSA, E SOPRAVIVO AL PIANTO. *Miserum est, mihi perire, lacrymis vivere.*

Lyciorum Fabula.

I.

Zelotypa Juno, *Latónam* cum infantibus Apolline ac Dianâ, totâ Insulâ Delo arcet. CEDE OGNI FORZA A CHI DI FORZA ECCEDE. *Excedit ubi Vis, omne Jus cedit locum.*

II.

Latónam cum Dianâ peregrè Siti enectas, agrestes Lycii sudibus armati, à palustris aquae refrigerio depellunt. ESSER NON PUO CORTESE UN CUOR VILLANO. *Humanus animus esse in Agresti nequit.*

III.

Rogante Jovem Dianâ, ne ab limosâ illa palude *Rustica gens* abire possit, coxantes in Ranas repentè transformantur. CHI POC' ACQUA NEGÒ, NELL ACQUA ANNEGHI. *Pereat in undis, quisquis undas denegat.*

Apri Calydonii Fabula.

I.

Quò Divos omnes, præter Dianam, muneribus Calydonii decorassent,
indi-

indignata Dea; portentofum illis *Aprum*, & incantamentis invulnerabilem immittit, qui fata omnia, & vineta populatur. VINDICE MAI NON MANCA A UN NUME IRATO. *Deesse Vindex Numini irato nequit.*

II.

Fatalem contra *Feram*, Heroes totius Græciae, deplorabili multorum strage, conspirant. Sed *Atalanta*, viribus & formâ præstantissima Venatrix, ferino hastam jugulo validissimè intorquens, hastam non jugulum frangit. CONTRO ALL'IRA DEL CIEL, VALOR NON VALE. *Vis nulla contra Numen iratum valet.*

III.

Meleager, *Atalantæ* amore incensus, immortalem belluam interficit: ejusque ricibus horrendis hastæ præfixis, triumphî gloriam *Atalantæ* decedit. ALL' INCANTO D' AMOR CEDE OGNI INCANTO. *Fascinus Amoris vincit omnem fascinum,*

Endymionis Fabula.

I.

Endymion Astrologus, mathematicâ Dioptrâ nocturnum observans Cælum: Lunæ præsertim (quæ *Diana* ipsa est) admiratione primùm, deinde amore captus, ab illius contemplatione dimoveri non potest. DOVE L'OCCHIO SI VOLGE, IL CUOR LO SEGUE. *Quo tendit oculus, cor statim tendit sequax.*

II.

Diana, licet Amoris inimica, *Endymionis* amore vicissim capta, argenteo illum curru *Latmium* in Montem secum avehit: FORZA E' ALFIN. CHE SIA AMATO UN VERO AMANTE. *Ametur est necesse, qui verè est Amans,*

III.

Deposito arcu & phæretra, casta Dea, dormientem *Endymionem* osculatur. CHE SARA' UN VANO AMOR, SE IL VERO E' UN SOGNO? *Si verus Amor est somnium: vanus quid est?*

REGIUM CUBICULUM.

Vulgo, Camera di parata.

Hoc in Cubiculo, ubi Regius splendet Torus, *Dianæ Natalium*, & *Puerilitatis* Fabula, discretis circa murum tabulis seriatim & historicè, ex hymno *Callimachi* præmemorato, continuatur.

I.

Primâ in Tabulâ, *Latóna* gemello gravescens foetu, tota Graciâ, per contumeliam à Græcis deturbatur. DALLA GRECIA CRUDEL FUGGE LATONA. *Latóna iniquum Graciae vertit solum.*

II.

Delum peregrè appellente *Latónâ*, aureo imbri tota Insula compluitur: auro frondeſcunt Sylvæ. DELO L'ACCOGLIE, ET ORO PIOVE IN DELO. *Delus receptat, Deliis auro pluuit.*

III.

Latónæ Dianam sub Palmâ parturienti, mæſeficâ Juno uterum alligat: Cœlo demiffa Iris feliciter ſolvit. OSTA GIUNO AL SUO PARTO, IRI L'ACCOGLIE. *Infesta Juno partui eſt: Iris favet.*

IV.

Dianæ natalitia, geniali tripudio, Nympharumque cantu, & chorëis celebrantur. NASCE DIANA, ET OGNI NINFA APPLAUDE. *Oritur Diana: gaudia oriuntur ſimul.*

V.

Ex Apollinis puerperio laboranti *Latónæ*, prænata *Diana* Obſetricis miniſterium præbet: atque indè parturientibus invocanda Lucina. NATA A PENA, E OSTETRICE AL SUO FRATELLO. *Vix orta, Fratri accurrit orienti Soror.*

VI.

Perpetuæ Virginitatis prærogativam ab Jove Genitore *Infantula* deprecatur. CONSENTE IL PADRE AL VIRGINAL SUO VOTO. *Celibe Puellæ comprobat Votum Pater.*

VII.

Virginum Sociarum, undecunque pulcherrimarum ſtrenuarumque, delectum habet, ſibi que omnes Sacramento adſtringit. DI CACCIATRICI UN CASTO CORDO ADUNA. *Socium laboris agmen, & Voti legit.*

VIII.

Ab Sylvanorum Principe atque Protopaſtore *Pane*, egregios venâticorum Canum Greges impetrat. DAL FIERO PAN, I FIERI CANI OTTIERNE. *Ferus feros Pan tradit Infanti Canes.*

IX.

Infantula Diana Lemniam ingreſſa officinam, ut *Arma* poſcat, *Brontem Cyclopem*, qui audacter blandus, in ſinu ſublataſculari avebat, fuliginofam cæſariem barbamque vellens, deturpat. SCHIFA DI BRONTE IL TEMERARIO BACIO. *Dum tela poſcit, oſculum Bronti negat.*

X.

Venabula, ſagittas, gladios Puellæ allaborant Cyclopes, urgente Vulcano. SUDA

SUDA INTORNO A' SUOI DARDI OGNI CICLOPE. *Saya arma tenerae Lemnii sudant Fabri.*

XI.

Auteum gemmatumque *Currum* Vulcanus Puellae affabrè concinnat.
L'AUREO CARRO LE APPRESTA IL FABRO ETNEO. *Auro nixentem Múlciber Currum struit.*

XII.

Sublimem curru *Dianam*, subacti jugo Cervi, ad sylvosam Cynthi Regiam,
Nymphis comitantibus, evehunt. CON LE SUE NINFE AL REGNO
SUO S'INVIA. *Nemorósa Cynthi Regna cum Nymphis petit.*

PRIMUM CONCLAVE.

In sinistra Aedium parte ad Meridiem.

Hic, toto parietum ambitu, totam *Iphigenia* Fabulam consequenter, & emblematicè descriptam vides.

I.

Primà in Tabulà, Dianae Cervam Sacro in saltu pabulantem, *Agamemnon*
Græcae Classis Imperator, Religionis ignarus, venando transfigit. ALTO
ESORDIO DI AFFANNI E' UN PICCIOL FALLO. *Gravium malorum exordium est error levis.*

II.

Ab ultrice Dianà rogatus *Ventorum Arbiter*, ne Græcorum Classis ex Aulidis Portu Trojanam ad expeditionem solvat, immisà pertinaci tempestate omninò prohibet. IL DELITTO DI UN SOLO A TUTTI NUOCE.
Plerumque cunctis error unus nocet.

III.

Confulenti Agamemoni, *Dèlphici Apollinis* (nempe Dianae Fratris) Oraculum respondet, nisi Agamemnonio sanguine sedati Ventos non posse. CHI
GLI ORACOLI CERCA, IL SUO MAL TROVA. *Oracula scrutans, invenit quod non placet.*

IV.

Oraculi Interpres Calchas denunciatur, sacrificandam esse Dianae *Agamemnonis*
Filiam *Iphigeniam*: quam versurus Ulysses, Achillei connubii simulatione, à
Matre abducit. PRONUBO DELLA MORTE E' L'HIMENEO.
Mortis cruenta Pronubus sæpè est Hymen.

V.

Ante flammantem Dianae Aram mactanda sistitur *Puella*, Patris dolor: jamque
Calchas nudato gladio, solèmnia concipit verba. DEL SOL FUOCO
D'AMOR VITTIMA DEGNA. *Heu solo Amoris igne digna Victima!*

V 3

VI. Dum

VI.

Dum virgineo jugulo cultrum immergit Calchas, pro Virgine (quam Diana mire summovertat) Cervam mactat: unde adagium, *Pro Virgine Cerva.* **ESSER CRUDA NON PUO' DIVA CHE' BELLA.** *Crudelis esse pulchra non potest Dea.* Pulcra facies, pulcri index animi.

VII.

Servatam *Puellam* Diana, in Bosphori Thracii Peninsulam Tauridem transfert, ubi Græci omnes advenae à Thoante Rege Ferinae Dianae sacrificantur. **CANGIA SUOLO, E NON SORTE UN' INFELICE.** *Sedem Miser mutare, non sortem potest.*

VIII.

Iphigeniam, Græcorum advenarum sacrificiis Antistitam præficit Thoas. **DA' PROPRI CASI AD ESSER FIER S' IMPARA.** *Qua quisque patitur dira, feritatem docent.*

IX.

Orestes Iphigeniae Frater, in Tauridem vento pulsus, Cervam Dianae Sacram (quod Patri acciderat) inscius Venator fauciat. **PASSA IL FATO DE' PADRI ANCO ALLA PROLE.** *Etiā in Nepotes Fata Majorum migrant.*

X.

Dum mandandi *Orestes* humerum nudat Soror, noto è vestigio ignotum Fratrem agnoscit; & abjecto cultro: stupore, gaudio, dolore confusim perculsa, in illius complexum ruit. **CONTRA L'AGNATO SANGUE IL FERRO E' IMBELLE.** *Imbellis est in sanguinem agnatum manus.*

XI.

Iphigenia & *Orestes*, impium Thoantem interficiunt, legem abolent, thesauros deripiunt. **NELL' AUTOR SI RITORCE UN' EMPIA LEGGE.** *Injusta recidunt Jura in authoris caput.*

XII.

Iphigenia cum Fratre in Italiam profuga, humanioris Cœli suavitate, ad mitiorem Dianae cultum curas omnes intendit. **INFLUISCE PIETADE UN DOLCE CLIMA.** *Pios suavis Regio mores influit.*

REGIUM CUBICULUM

Ad Meridiem.

Continet hoc Cubiculum celebriora Dianae *Templa*, moratis sententiolis emblematicè inscripta.

I.

Prima Tabula, *Ephésiae Dianae Templum* omnium celeberrimum, quale habuerit exordium docet. Cùm nimirum Amazonum *Regina Sármone* Dianæ Sacerdos,

cerdos, Lunae insigne in Peltà gestans, Scythico è Cœlo in Asiam minorem cum peltato Viraginum Exercitu velificata; Jóniæ Regem propè Ephesum aperto Matre próvocat, & prosternit. Inscriptio, DONNA DI CUOR VIRILE, E UN NOBIL MOSTRO. *Fœmina virili corde, Monstrum est nobile.*

II.

Eadem Regina, in ipso Victoriæ loco, auspiciis Dianæ simulacrum super Aram, monumentum æternum, collocat. ANCO IN SCITTICO PETTO ENTRA PIETADE. *Pietas cor etiam barbari ingreditur Scrythæ.* Magna enim Religionis est vis.

III.

Asiæ totius Reges atque Populi, circa illam Dianæ Aram Templum Ephesium, Orbis miraculum, ducennali opere, collatis opibus moliantur. SEGUE A' PICCIOLI ESORDI UN FINE AUGUSTO. *Sequitur initium, finis augustus, leve.*

IV.

Lygdamus Thracum Týtannus, Ephesium Dianæ Templum igni ac ferto demoliri aggreditur: omnesque Barbari arma, & fasces deproperant. NON PURE I DII SON DALL'INVIDIA IMMUNI. *Nedum supremos excipit livor Deos.* Eximie virtutis viros subaudi.

V.

Diana vindax, Virgineo allaborante Choro, gladiis telisque horribilem Thracum stragem edens, suas Ædes servat. NULLA E' PIU FIER, CHE L'INNOCENZA OFFESA. *Nil provocatâ pejus innocentia.*

VI.

Heróstratus Ephesus immortale idem Templum, ut obscuritati sui nominis lucem aliquam venetur, inflammat. NELLE INFAMIE IL FELLON CERCA LA FAMA. *Infamis, etiam e turpibus, famam petit.* Et sanè majus miraculum fuit, Templum illud una manu destrui, quàm tantis construi.

VII.

Ephesiorum, Asiæque totius donis, Templum, à se (1) minimè degener, reviviscit. Quodque admirabilius, Matronæ omnes ac nobiles Puellæ, sexui faventiores; armillas, inaures, atque specula, Dianæ contribuunt. UN GRAN DONO E DONAR CIO CHE SI ADORA. *Quod quis colit donare, donum est maximum.* Nam Gemarum, Fœminarum Idóla sunt.

VIII.

Agamemnon Rex, ob servatam, uti diximus, Filiolam, sedatamque tempestatem, voti adstrictus; Diana Aúlidi, ubi Filiam sacraverat, Templum sacrat. QUANTO CARO TALOR SI COMPRA IL VENTO! *Mercede ventus emitur quantâ levis!*

IX. Dia-

(1) Strabone teste, redivivum hoc Templum primari magnificentiâ aquabat.

IX.

Dianæ Partheniæ, hoc est *Virginæ*, *Fanum* visitur in aprico ejus nominis Clivo, quo confugientes Cervi, occultâ virtute Canes cohibente, securitatem obtinent, atque audaciam; usque adeo, ut Canibus sint terrori. RENDE I TIMIDI ARDITI UN FIDO ASILO. *Securitas audaciam ignavis facit. Potentium patrocinium intellige.*

X.

Britomartis Virgo, ut dictum est, retibus expedita; augustum *Dianæ Templum* vovet, insigni Simulacro aurea Retia utrâque manu ostentante. CONSERVATO CANDOR MERITA ALTARI. *Servatus Aras candor angustas meret. Angelica enim Virtus Virginitas est.*

XI.

Dianæ Persicæ Templum, ubi Sacræ Virgines, ardentibus illæso pede prunis infiliunt. NON PUO SENTIRE ARDOR CHI HA IL CUOR DI GHIACCIO. *Calere flammis algidum pectus nequit. Dianæ hujus Simulacrum Taurinâ facie, facem ventilans, colebatur.*

XII.

In ampla Elidis planicie, ante Elcæ *Dianæ Fanum*, diversis solemniū *Ludorum spectaculis* Competitores exercentur, equitatu, curriculo, pugilatu, luctâ. Ac ferè talia sunt mortalium negotia. GRAN SUDOR, GRAN FATICA, E TUTTO E' GIOCO. *Cursus, labor, sudorque: ludus omnia. Templi hujus Aram insistebat Dianæ Statua; Leonem dextrâ, Pardum sinistrâ valido retinens loro.*

QUATUOR CONCAMERATA CONCLAVIA.

In Ædium angulis sita.

HÆC ad quadruplicem Venatricis *Dianæ* potestatem, *Æthériam, Aquátilem, Terrenam, & Infernam*, emblematicè alludunt.

PRIMUM CONCLAVE ANGULARE Ad Aquilonem.

De Æthériâ VENATIONE.

MEDIÀ in Testudine, *Diana* iisdem jaculis, quibus usâ est contrâ Feras, contrâ *Gigantea Monstra* Cœlum temerè aggressa, promiscua eorum clade Potestatem experitur. MAI DIANA NON FE' CACCIA SI DEGNA. *Nullâ est Dianâ dignior Venatio. Nam Impios perdere, summa Principis virtus.*

Quatuor

*Quatuor Amoris Symbola in minoribus
Testudinis spatiis.*

I.

Venator Cupido ad altivolam Gruem, Venatorium *Scelopum* nitrato fartum pulvere displosurus, collimat. Inscriptio ad *Ferreum Sclopi Canem* Symbolice alludit. **PIU FIER DI UN CAN CHE LATRA, E' UN CAN CHE TACE.** *Latrante tacitus est Canis pejor Cane.* Ad tacitos Amatores alluditur.

II.

In arbore desidentem *Accipitrem Auceps Cupido*, rotato agnini Cordis simulacro ad pedicas revocat. **UN FINTO COR LA LIBERTA MI TOGLIE.** *Captivitatem Cor mihi factum parit.*

III.

Occultus Auceps Cupido, viscatis calamis alto amiti infixis, noto sibilo pervolitantes allicit *Turdos*: quorum aliquis incautior, tenaci glutino implicatus, frustra sese agitat. **QUANTO PIU MI DIBATTO, PIU M'INTRICO,** *Quo me magis pervolvo, me magis implico.*

IV.

Cupido contento Arcu, *Manucodiatam*, quam Cæli Avem vocant, alto semper æthere pervagantem, figit. **CHE VAL FUGGIR, SE ANCORA IN CIEL MI COGLIE?** *Si ad Astra penetrant tela, quid prodest fuga?*

*Quatuor Emblematica Historia
In Parietum lateribus.*

I.

Stympháidas Volucres, foemineâ specie singulares, quæ ferreas alarum pinas jaculabantur, suis *Alcides* jaculis venatur, spectante ac plaudente Dianâ. **CONTRA UN DIVINO STRAL VOLO NON VALE.** *Divina citius tela quam pennae volant.* Nam scelestis à Divinâ ultione nullibi securitas est.

II.

Castor, & *Pollux* fraterni Amoris exempla, suis venabulis *aligerorum Venatorum* turbâ toto æthere depulsâ, Cælum serenant. **RENDERE IL CIEL TRANQUILLO OPRA E DEL CIELO.** *Placare Cælum, Calitum tantum est opus.* Alluditur ad Publicæ pacis Authores.

III.

Bellerophon volitantem Equum à Dianâ dono acceptum infidens, Tergemini *Chymara* Monstrum alis suspensum in acère occidit. **SOL PER MORIR PIU VOLTE, HA MOLTE VITE.** *Tergemina gestat Capita, ne pereat semel.* *Versipelles sæpè periculum effugiunt, non semper.*

X.

IV.CA-

IV.

Cálais & Zethes, volucres Boreæ Filii, *volucres Harpyias*, quæ Phinéi Regnum pestiferè infestabant, usque ad Insulas Strophadas venâbulis confectantur. UN BRAVO CACCIATOR' E' CHI LE COGLIE, *Venator* *bas qui capiat, est navus, Feras.* In Peculatores.

ALTERUM CONCLAVE ANGULARE

Ad Aquilonem.

De Aquatili Venatione.

Mediâ in Testudine, *Diana Dictynna*, id est, Piscatrix, suis cum Nymphis, *Aureum Rete monstroforum Piscium* capturâ distentum, ducit. CORRE LIETA OGNI PREDA A SI BEI LACCI. *Occurrit ultrò talibus Preda laqueis.* Exteros allicit Beneficentia.

Quatuor Amoris Symbola in minoribus Testudinis spatiis.

I.

Cupido Nasâ piscatur, vimineo nimirum claustro, cocuntibus in angustum virgis; ut facilis piscibus sit ingressus, regressus nullus. CHI VVOLE USCIR, NON ENTRI. *Egredi vis? ne ingreditor.*

II.

Piscator Cupido hamum escâ indutum in lacum demittit, quam licet ingluviosus *Piscis*, capeffere formidat. AMO L'ESCA, NON L'AMO. *Escam amo, non Hamum:* sed Italicè argutiùs sonat alliteratio, quàm latinè.

III.

Piscator Cupido, piscinam conto perturbans *Anguillas* capit: NEL TORBIDO. *In Turbido.*

IV.

Piscator Cupido medicatam frugem Piscibus spargit. TROPPO AMARO SARA, CIO CH' E' SI DOLCE. *Heu nimis acerbum, quod nimis dulce est, erit.* Nam extrema gaudii occupat luctus, & carò emitur poenitere.

Quatuor Emblematicæ Historia in Parietum lateribus.

I.

Polycrates Samiorum Rex, dexteriores expertus Fortunam, deteriores metuens;

tuens ; ut adversi aliquid experiatur, *Gemmam carissimam* Mari obtrudit, quam etiam, quasi à Fortunâ rejectam, in ventre Piscis incogitatò recuperat. **DESTRA E FORTUNA A CHI LA VOOL SINISTRA.** *Fortuna dextra est, si sinistram mavelis.*

II.

Rixantibus Cois & Milefis de aureo Tripode, piscariâ in sagenâ reperto : inter utrosque convénit, ut Græcorum Sapientissimus eo potiretur : itaque Solóni óbvenit. **DELLE LITI DE' SCIOCCHI IL SAGGIO HA IL FRUTTO.** *Quod mente capti litigant, Sapiens capit.*

III.

Mamercus Piscator, reperto in retibus *Thesauro* arti laboriosæ renunciavit. **ADIO PESCI, ADIO RETI ; HO ASSAI PESCATO.** *Retia valete : hac sufficit Piscatio.* Ubi quis in Principis servicio lucrum fecit, servitium didignatur.

IV.

Quos *Glaucus Piscator* Marinâ ex undâ semineces duxerat *Pisces* : herbæ cujusdam litóreæ contactu, salient redivivi. **NELLA PATRIA ALCUN DORME, E FUOR SI DESTA.** *Plerique desides domi, evigilant foris.* Nihil utilius ignavis, quàm domestico è foculo discedere : nam necessitas ingenium acuit.

CONCLAVE ANGULARE

Ad Austrum,

De Terrenâ Venatione.

MEDIâ in Testudine, prima *Dianæ Infantulæ* Venatio, primusque labor expictus est, ex Hymno *Callimachi* : cùm quinque auricornes, & xripedes, pedestri cursu (1) *Cervas* venata est : quarum quatuor ipsa interfecit ; quintam Junoni ad fatigandum Herculem, servavit incolumen. **ALTO PRINCIPIO A GRAN PROGRESSI E D'UOPO.** *Principia magnus magna progressus pesit.* A teneris vestigia strenuitatis apparent.

*Quatuor Amoris Symbola
in minoribus Testudinis spatii.*

I

Cupido Venator, dumosas inter angustias, occultas instruit plagas. **DENTRO S'INVOLGERA CHI MEN SEL CREDE.** *Sese impli-*

X 2

cabit,

(1) *Cervas*, Græci, & Latini, tam *Mares*, quàm *Fæminas* vocant : uti *lépores*. Ac nostri etiam Itali, ut *Petrarc.* Vidi una *Cerva* conduc cerna d'ore.

cabit, qui sibi minus timet. Intuta est contra Cupidinem propriæ virtutis confidentia.

II.

Cupido Canem odoratorem ad lustranda Feræ cubilia præmittit : *Vértagum* autem celerem, quoad illa exeat, loris cohibet. **ALTRI LEVA LA FIERA, ALTRI LA GODE.** *Alter Feram delatebrat, ast alter capit.* Sic sæpe accidit.

III.

Cupido, morticinæ carnis frustulo curvata arbóri adalligato, ad opertum frondibus scrobem avidos invitat *Lupos*. **PERCHE PERA CHI ASPIRA,** *Ut spiret qui aspirat,* Fœminea versutia cavenda.

IV.

Cupido aureo jaculo *Cervas* venatur. **DÀ SIMIL DARDO OGNI GRAN FIERA E PRESA.** *Sternuntur isto maximæ telo Ferae.*

*Quatuor Emblematica Historia
in Parietum lateribus.*

I.

Hercules, *Eurysteo* imperante quo perire posset, *Æripidem Cervam*, quam *Junoni* (ut ante dictum) *Diana* seposuerat, assequitur. **FA L'OSSEQUIO PIU ILLUSTRE UN FIER COMANDO.** *Obsequia durum illustra Imperium facit.*

II.

Diana geminos *Canes*, qui intactâ Prædâ nunquam redibant; *aureumque Telum*, quo quicquid peteret consequeretur, *Procridi Venatrici* dono tradit. **COSTERA CARO A PROCRI UN SI BEL DONO.** *Tam cara caro dona constabunt Procri.* Nam Jaculo eodem ab amantissimo Coniuge perempta est. *Ovid.*

III.

Alexander, animo verè Magnus, Leonum venatu unice usque ad eorum necem gaudens; cum *Leone* solus colluctatur, illumque conficit. *Attonitus* astat (1) *Spartanorum Legatus*. **SDEGNA LE FIERE IMBELLI UN CORE INVITTO.** *Animus pusillas non capit Magnus Feras.* Quam laudem *Ascanio*, ignavas Feras dedignanti *Virgilius* tribuit. *Optat Aprum, aut fulvum descendere Monte Leonem.* Cum vili hoste non rixatur Magnanimus.

IV.

Lycurgus *Lacedæmonium* Prorex, Venatorio habitu, *Ferarum venatione*, ad bellorum laborem Juvenes exercet. *Xénophon in Rep.* **LA FINTA PUGNA ALLE NON FINTE AVVEZZA.** *Hac ficta pugnas pugna non fictas docet.*

ALTE-

(1) *Qui Alexandro victori plaudens: De Orbis (inquit) Imperio dimicasti.*
Plutarc.

ALTERUM CUBICULUM ANGULARE

Ad Austrum.

De Infernâ Venatione.

Media in Testudine, *Diana Inferna*, quam Fœmineo, Equino, Canino capite Triformem vocant Hecatē, nigro curru ab nigris vecta Cervis, *Tartarea* venatur *Monstra*. Ater habitus venatorius argento nitet: argento báltheus, atque cornu. Veniabulum rotat nigrum, flammeâ cúspide. Sequuntur Nymphæ speciosissimâ facie, anguineis crinibus; ferrugineo amictu, Furiarum more, colubris præcincto: atque aliâ Cerberum vinctum catenis tenet: aliæ furva Retia gestant, atque faces, quarum splendore nocturna loci facies illuminatur. **UN GRAN VALOR ANCO TRA L'OMBRE E CHIARO.** *Vel inter Umbras nobilis Virtus micat.* Conscótinam Hermodori & Epicuri virtutem illustrem fecit latebra.

Quatuor Amoris Symbola in minoribus spatiis.

I.

Primâ in Tabulâ cæcigenus *Cupido*, nocte illuminâ, palustri sedens in margine, dextrâ reticulum, lævâ geminas faces tenet, quarum coruscatione accitos è latebris *Cancros* captat. **TRAMMI CON DUO BEI LUMI UN CIECO A MORTE.** *Me, Luce gemina Cacus ad lethum trahit.*

II.

Cupido Vespertilio noctu aucupatur, accensâ facie; ad quam Volucres hi, nimio lucis amore involantes, alas flammis impendunt. Pro Inscriptione celebre illud est carmen. **E PURCHE GODAN GLI OCCHI, ARDAN LE PIUME.** *Dum perfruaturs oculus, ala exardeant.* Multos pauperat, quod oculis placet.

III.

Cupido Vulpem venatur; cuius ima fovea cum gemino semper ostio hiare soleat; Venator, alteri ostiolo *laqueum* obducit, alteri *fumiferam Facem* immergit, ut versuta bestiola versutiis victa, malum incutrat, dum malum vitat. **PER FUGGIR DALLE FIAMME, ENTRO NE' LACCI.** *Fugiens Fa. is pericla, me illaqueo miser.* Ad solemne illud respicit. *Melius est nubere quam uri.*

IV.

Ursus *Cupido* subterraneo in cubili dormientem ligat: somno enim mergitur profundissimo. **TUTTO DEVE TEMER CHI NULLA TEME.** *Timere debet cuncta, qui nihil timet.* Senec.

X 3

Qua-

*Quatuor Emblematica Historia
In Parietum lateribus.*

Proserpina Erebi Regina, âtrem & auro insignem succincta Chlamydem, in Avernali Nemore Monstrosam Umbram Leoniformem igneo infectatur venabulo: sic enim Phocenses *Proserpinam Venatricem* colebant. *Natal. Com.* CORRO, E FATICO, E CH'IO PRENDO E UN' OMBRA. *Labore, an-
helo, & Umbra, quod capio, est levis.* Opes intellige, ac dignitates; vana laborantium Idola.

II.

Tisiphone Furiarum crudelissima, *Oribni* Venatorum iniquissimo, nigerri-
mam donat *Caniculam*, oculis & faucibus flammam jaculantem; quæ qualem-
que Tartaream capiebat Feram: & in Cælum translata, caniculares æstus afflare
dicitur. TAL CACCIATOR, TAL CANE. *Qualis Venator, talis Mo-
lossus.* Mali Principes, malos Ministros.

III.

Equestris Achilles Umbra, Infernis etiam in saltibus Umbras venatur; ut
Homerus Odiss. 11. ANCO ALL' OMBRE FA GUERRA UN FIE-
RO SDEGNO. *Persequitur Umbras maximus etiam furor.* Ut qui in mor-
tuum famam sæviunt.

IV.

Hercules Tártarum ingressus, insatiabilem Vulturium, qui redivivum Ti-
tyi jecur crudelissimè lancinabat, venatorio transfigit jaculo. CHI NON
SENTE PIETA, PIETA NON MERTA. *Cui nulla pietas est, pius
esse, est impius.*

ANTERIUS CUBICULUM.

Regia Matris, Christiana à Franciâ.

AD sollicitos Heroinæ hujus, publicam ob felicitatem, labores significandos;
unica Tabula jucundissimum *Dianæ Triumphum* post venationes exhibet, ex
Hymno *Callimachi*. Cum nimirum venatricibus stipata Nymphis, ingentem
prædam ad Divorum voluptatem cælestibus infert Atriis, offertque Jovi. EL-
LA FATICA, E TUTTO IL CIEL NE GODE. *Divum est volu-
ptas omnium, Unius Labor.*

INTERIUS EJUSDEM CUBICULUM.

Hic etiam, ubi Regius Torus privatæ ejus quieti dicatus est, unica Tabula *Dia-
nam* amœnissimâ in ripâ ad placidi decursum fontis quiescentem, consequen-
ti al-

ti allegoriâ repræsentat. Nymphæ laborum sociæ, molli in gramine recubantes, calamis fidibusque Somnum Divæ conciliant; & emeriti conquiescunt Canes. SOL PER NON RIPOSAR, PRENDO RIPOSO. *Mihi, ne quiescam, dulcis est tantum quies.*

CONCLAVE OVATUM

Ad Aquilonem.

Cum nobiliora Venatoriæ pugnæ arma sint Canes: placuit Authori pro corollario, *Memorabilium Canum* historica Emblemata hoc in Penetrati venustissimo collocare.

Supremâ igitur in Tabulâ, venatum abitura Diana, Canes omnes gregatim à custodibus Nymphis adduci jubet; iisque per Classës, velut in diribitorio, iustitatis, aptiores secernit. NON OGNI CANE AD OGN' IM' RESA E NATO. *Non omnis operi natus est omni Canis.* Præcipua Principis cura, Ministrorum delectus.

*In octangulis parietum lateribus
Octo Canes memorabiles.*

Singuli verò, ut cognosci possint, Nomen aut Titulum suum in Collari vitæ eulo descriptum ferunt.

I.

Prima in Tabulâ, *Cephalic canis* est pictus, leporem mordicus deferens: nam, uti ex Ovidio prædiximus, sine præda nunquam revertens, quotidianum Domino pendebat tributum. MAI SENZA PREDA AL MIO SIGNOR RITORNO. *Nunquam ad Patronum redeo sine prædâ meum.* Vectigales hocce amare Canes Domini solent.

II.

Canis Ulyssis: qui, cum Dominum ab Ilîo reversum, Senio & squalore à se dissimilem, domestici non agnoscerent, acerbiusque repellerent; unus agnoscit, & festivè blanditur. Ex *Homer. Odyss.* MEGLIO D'OGN'ALTRO IL MIO SIGNOR CONOBBI. *Novi reversum blandus ante omnes Herum.* Viliores fidiiores,

III.

Canis Pyrrhi: qui extincto, & Pyra imposito Domino, Pyram conscendit, illique commoritur: commorientium (1) Amicorum miraculum minuens. FEDE LA FIAMMA FE DELLA MIA FEDE, *Fera Flamma Fidei præstitit fidem mea.*

IV. CA-

(1) *Commorientium secta, qui cum Amico vivi tumultabantur.*

IV.

Canis Corinnae Poëtrix, Ovidii Amasiæ ; qui Fures ab Amantibus dignoscerebat ; illis ferus, his tacitus. LATRAI A I LA DRI, ET AGLI AMANTI TACQUI. *Latratu fures, excepi mutus amantes.* Sic Domino simul, & Dominæ placui. *Ex latinâ antholog.*

V.

Canis Vulcani, quem Ætna in officina ignipotens ille Faber ære fudit inanimem, mox animavit. HEBBI LA MORTE PRIMA, E POI LA VITA. *Mori priusquam viverem, mihi contigit.* Multa ingenia, initio obtupida, adolescendo sapiunt, ut Fabius Ovicula, & Junius Brutus.

VI.

Lelapa Cælestis Canis, quem Astrologi Procyonem vocant Stellis oculatum, SCORRE IL MONDO OGNI DI, NE MAI SI STANCA. *Haud lassus unquam semper Orbem circuit.* Custodia vigil.

VII.

Plutonis Canis; triceps Tænarii liminis Custos, infomnis Umbrarum terror. PERCHE ALTRI NON RIPOSI, NON RIPOSO. *Ne alii quiescant, nescio quiescere.* In Zoilos, & obrectatores,

VIII.

Anúbis Canis, ab Ægyptiis adoratus, quod Isidem & Osiridem, eorum Regem summa vigilantia & fidelitate custodisset. *Pier. lib. 5.* ANCOR FRA' NUMI UN CAN FEDEL SI ADORA. *Etiam Canem fidelitas fecit Deum.* Fidi Arcium Custodes, summè honorandi.

ALTERUM CONCLAVE OVATUM Ad Meridiem.

CONTINET hoc Conclave itidem pro corollario *Memorabilium Cervorum* historica Emblemata : quorum etiam nomina in Collari leguntur.

Sublimiore in Tabula, ut Regiæ Christianæ à Francia Majoribus plauderet noster Author, nobilem *Cervum Caroli Septimi* Francorum Regis, pingi voluit : qui à Canibus in Sylvanectensi saltu agitatus, cum in Regias Venantis manus vivus incidisset ; inventus est hoc titulo circa collum insignitus. (1) HOC CÆSAR ME DONAVIT. *Ricc. hist. Franc. lib. 3.* HA DI CESARE IL NOME, E NON IL CORE. *Gerit iste Nomen Casaris, Cor non gerit.* In genere.

Oſtan

(1) Creditum est, *Cervum* hunc à *Julio Casare* fuisse manumissum, & quatuordecim secula superasse : si fas est credere.

*Orangulorum Parietum
Emblematica Historia.*

I.

Cerva Dianae, albicolor, floribus redimita, & conspersa; quæ in Aulide, pro Virgine Iphigeniâ, ut prædiximus, (1) immolata fuit. **NASCOSA TRA BEI FIOR VEGGIO LA MORTE.** *Heu! Mors corollas inter & flores latet. Infidiosa hostium munera.*

II.

Cerva Telephi Myforum Regis, Herculis Filii; qui ab Avo sylvestribus beluis expositus, Altriciis illius uberibus (2) educatur. **MORTE DAL PADRE, ET DALLE FIERE HO VITA.** *Necem Parens mihi attulit, vitam Fera. Plerisque humanius est exoticum, quam Patrium solum: ut Themistocli.*

III.

Cervus Cyparissi, quem cum Puer adeo dilexisset, ut cornua illi, collumque non modò floribus, sed infulis, ac monilibus ornaret; mox à se inter dumos incautiùs peremptum cernens, insolabili dolore (3) confectus est. **CHI MI FERI, FU DAL DOLOR FERITO.** *Qui me peremit, hunc suus perimit dolor. Nihil felicius, quam nihil nimis amare.*

IV.

Cerva Camillæ, Volscorum Regina; quæ infantula cum Patre, patrio Regno ejecta, & Dianæ dicata; eandem cum Telepho Ferae charitatem experta; Cervæ pernicitatem, & Dianæ strenuitatem consequuta est. *Virg. 11. Æn.* **HAURA' IL COR DI LEON, DI GERVO 'IL CORSO.** *Leonis illi cor erit, Cervæ pedes. Cælica vis Naturam superat.*

V.

Cerva Sylviae, Latinorum Regis Filia, quam venanti Ascanii Canes dilacerarunt. **FUI CAGION DELLA GVERRA, E DELLA PACE.** *Origo Belli Belua, & Pacis fui. Nam ex Cervæ cæde, Bellum Latinorum cum Ænæa: ex Bello, Conjugium Ænææ cum Sylviâ; perpetuumque Fœdus est ortum. Sic sæpissimè adversa juvant; & in melius Fata vertuntur.*

VI.

Alexandri Cervus, quem magnanimus ille Regnorum venator, captum servavit, & suo nomine collari inscripto, restituit Sylvæ; **A UN MAGNANIMO COR, BASTA HAVER VINTO.** *Hostem Duci vicisse Magnanimo est satis.*

VII.

Sertorii Cerva, quam ille à Lusitano quodam acceptam, sive simulatè, sive præsti-

Y

(1) Hinc Candida semper Cerva Diana sacrificiis adhibita.

(2) Hinc illi tanta velocitas, ut Nutricem Alumnus in cursu æquaver.

(3) Sed ab amico Apolline in funestam sui nominis arborem, mutatus. Ovid. Met.

præstigiôsè, confulebat; secumque ad expeditiones omnes comitem, atque auspiciem ducens, Dianæ Oraculum esse affirmabat. *Ex Plutar. & Agell. l. 22. c. 5.*
MEGLIO INSEGNA TALOR CHI HA MANCO INGEGNO.
Plerùmque, melior Consul est indoctior.

VIII.

Cæsaris Cervus, quem Domi familiarem, & militiæ contubernalem alebat: ejusque collo auream laminam cum famigerato illo Titulo, quasi præsidium, & decus, circumdedit: **CÆSAR SUM, NOLI ME TANGERE.** Quo insigni securus ac liber vagabatur. **DEL MIO SIGNORE IL NOME SOL MI E' SCUDO.** *Herile tutus nomen est Clypeus mihi.* Magnorum Principum patrocinia.

REGIÆ SORORIS CUBICULUM.

Ad Aquilonem.

IN hoc clementissimæ simul Heroinæ, strenuissimæque Venatricis *Aloyfæ*, amœno recessu; voluit Author ferocia Monstra humano ingenio perdomita emblematicè, postremo pro corollario, adumbrare.

I.

In Syriæ sylvâ, *Mentorem Syracusium* obuius Leo terruit primùm: sed cum fugienti opponeret sese, supplici questu, pedis plantam ostendit infixâ tumidam cruentamque spinâ: quam cum ille securâ jam ac diligenti manu avelisset; cruciatu liberata Fera, gratias, ut Fera potest, blandiendo, pedesque lambendo retulit liberatori. *Ex Plin. lib. 8.* **E LA SPINA MI TOGLIE, E LA FIEREZZA.** *Pia feritatem vellit ac spinam manus.* Hostilis potentia officiis mulcenda.

II.

Elpis Samius in Africam procellâ delatus, cum Leonem hiantem ore ad se properantem payeret, summamque in arborem repere niteretur, supplici gemitu Belua eodem oris hiatu, quo illum terruerat, cum dolorem in faucibus aliquem significasset, descendit; atque eadem charitate, acutum ossis frustulum, quod avidius mandentis dentibus inhæserat, manu extrahit. **BEN SOVENTE SI AFFOGA IL TROPPO INGORDO.** *Persepe Mortem devorat nimium vorax.* Noxiâ Rapacitas.

III.

Philinus Philosophus effœtam Panthêram moerenti similem, & aliquid præcantem, depositâ formidine sequutus ad foveam, ubi Catuli ceciderant, illos educit, ac gestienti matri restituit. Quæ deinde beneficii memor, quotidianos ex venatione commeatus bunemerito afferebat. *Ex Demetrio Physico.* **GIOVA L'ESSER PIETOSO ANCO A' SPIETATI.** *Etiam Feris prodesse, prodest plurimum.* Juvissè juvat.

IV. BA-

IV.

Bajanus Puer Lucrino in litore Delphinum Piscem assiduitate cibi usque adeò sibi demeruit, ut cum Baiis Putéolos ad literariam Palestram itaret rediretque: per æstuosus illum fluctus impavidus inequicaret. *Ex Mæcænatis, & Flavii Alfidii literis.* Hac igitur in Tabulâ Puer est pictus, altum per æquor repando insidens lubricae Ferae dorso, elatâ dexterâ librum tenens: cum hac inscriptione. **ALLA VIRTU QUALUNQUE VIA E' SICURA.** *Est in via Viso nulla Sapienti via. (1)*

V.

Hircæus Venator, charissimos Tigridi Catulos furatus, persequentis rabiem matris cursumque sistit objecto speculo, in quo propriam imaginem dum illa intuetur, hic effugit. *Ex Claudian. l. 3. de raptu Proserp.* **CHI SE STESSO RIMIRA, ALTRI NON CACCLA.** *Cessat alios urgere, qui se respicit.* In Cenfores.

VI.

Indus, indomitum Elephantem rabidâ inediâ ita mitigat, ut ordeo deinde proposito, ad infima pronus obsequia, turribus onerari se patiatur; & armatos homines in hostem ferat. *Ex Plin. lib. 8. c. 9.* **CON LA FAME OGNI ORGOGLIO ALFIN SI DOMA.** *Extrema pertinâciam fames domat.* Tumor obsidio, quàm vis. Refractarios paupertas mulcet.

VII.

Monôceros, sive Unicornis, ingens Fera, imò Monstrum agnatis quinque Feris coagmentatum, Equino corpore, Cervino capite, Elephantino pede, Aprinâ caudâ, Taurino mugitu; & uno cornu nigro media fronte cubitorum duum hastatum, quo ad truncum arboris rotato, nihil est obvium, quod non perfodiat atque perrumpat. Tanto demum robore atque astu, ut vivus neque capi, neque decipi possit. Atqui hæc eadem beluarum formidabilissima, in Virguncula tantum sinu, ubi Fera pabulatur, sedentis, crudelitatem exuit, seque Feram esse obliviscitur. *Ex Pierio lib. 2. cap. 22.* **NUOCER NON SA UNA FIERA A UN INNOCENTE;** *Nocere nescit Bêlua innocentibus.* Arx tutissima, nihil sibi conscire.

VIII.

Sylvestris Taurus, Ficulnea corolla collo alligata cicuratur. *Ex Plinio lib. 17. c. 7.* Tanta vis imbecillima in Planta, sed dulcitudinis artifice. **CON LA DOLCEZZA OGNI FUROR SI PLACA.** *Suavitate vincitur crudelitas.* Munera pro capistro.

IX.

Thoas Arcadicus, cum Serpentem à se diu educatum, Sylvae reddidisset, sive serpentinum ingenium, sive magnitudinem metuens: ac multò post in eadem sylva circumventus à grassatoribus, exclamasset; Serpens, agnita voce suis è late-

Y 2

bris

- (1) Morbo extincto Pucro, Delphinum subinde ad consuetum litus ventitantem desiderio ac mœrore ferunt expirasse.

bris erupit, Dominumque ab eorum manibus defendit. *Ex Democrito.* L'H-A-
VER NUTRITO UN DRAGO, E' MIA SALUTE. *Pavisse Monstrum*
sola mihi salus fuit.

X.

Armenios quosdam Piscatores adductis retibus lætos, repentè aggressa Tigris:
oblatis contenta piscibus, abiit innocua: & ad eundem quotidie reverfa locum
accepta piscatus portione, securis tandem convixit. *Ex eodem.* AMOR IN-
TERESSATO, E' AMOR DI BELUA. *Ferinus est, ex utili nascens, Amor.*

R E G I Æ R I P U L A R U M A U L Æ O R N A M E N T A.

Quamquam *Ripulana* hac pererga, suo ipse Argutiarum (1) Volumini noster
Author inferuerit: quoniam tamen initio me sponendi omnes ejus Inscr-
ptiones exhibiturum, quae ad me pervenerunt: hæ mihi quoque sunt hic inse-
rendae. Idque bona fide, ac sine plagio, Primùm enim, Authori non surri-
pitur, quod publici Juris fecere Typi: deinde, Voluminis hujus accrementum,
alterius non est decrementum: ibi enim hæc leges ut exemplar, hic ut exemplum.

In aprico igitur Oppidulo, quod Magni Caroli Emmanuelis Cunabula ma-
gnis Urbibus invidendum fecere: augusta in Aula, quam insignium Pictorum
æmula virtus miraculis implevit: cùm Magnanimus ille Princeps, admirabilem
Amedei Magni strenuitatem, in Rhodiana obsidione dissolvenda, ingentibus Ta-
bulis, Regiæ Posteritati proponere voluisset: voluit etiam præmortuas Heroum
Imagines, Authoris hujus ingenio, respirare: inscripto singulis Tabulis argumen-
to, ne penna cederet penicillis. Quamquam, Picturis amplissimus patebat Cam-
pus; Inscriptionibus arcus, & uniformis.

Prima igitur in Tabula Rhodiorum Equitum Præfectus, Auxiliatore Ame-
deo, vela pandit.

*Solvit auspiciatò Nobilis Heroum Classis,
Pro Sydere Crucem, Vota pro Ventis sequens.
Spera Othomanis clausa Navigiis Rhodos,
Hoc victa Sole, Thracia bebescet Luna.*

II. Oc.

(1) Cap. 13. de Argutis inscriptionibus. Typ. Roma pag. 716.

II.

Occiso Rhodiana Classis Præfecto, Amedeus
præficitur.

*Dextris leva principiis, Rhodium Ducem sagitta necat,
Supplicat Amedeo crucifera Enechi Chlamys.
Non ille vidua Crucis moratus preces,
Periculosi Stemmata Imperii lubens induit.*

III.

Amedeus Turcicae Classis Præfectum cædit

*Dum fervet maritimo Morte Pelagus;
Impia Ducem, Pia Dux Classis mactat Amedeus.
Palpitat orbata Capite impietas,
Et Rhodum nutantem virtus unius (1.) tenet.*

IV.

Captos Rhodon ducit Amedeus.

*Fama volatum vela anticipans Victor,
Suis ligatam rudentibus Asiam remulco trahit,
Suis natat Barbaries inclusa Ergastulis.
Et Rhodios Portus, quos male optaverat, timet.*

V.

Rhodii Equites Amedeo gratias plaususque
referunt.

*Metu liber, stupore captus Equitum Ordo,
Gratius atque osculis vindicem cumulat dextram,
Huic servatrici premium asseritur Frondis.
Et qui tot Palmas dederat, Laurum accipit.*

VI.

Amedeo Triumphus decernitur.

*Agitur Triumphus: pars pompa est Hostium squalor,
Vultusque truces. Quod quisque timuit, ridet.*

T 3

Radiat

(1) Alludit ad Equestris Ordinis Titulum. Fortitudo Eius Rhodon Tenuit.

*Radiat superbo magnus in Curru victor.
Novumque (1.) Solem gestiens miratur Rhodos.*

VII.

Amedei contra Saracenos Terrestris pugna.

*Fœcunda laurus lauros ; Victoria Victorias gignit :
Et semel madidus nescit abstergi Mucro.
Reductâ Pelago Pradâ, Terris Pradones venatur :
Et Crucis Hostes, hostiliter cruciat.*

VIII.

Suâ manus Saracenorum Regem interficit.

*Per nubes telorum fulgurat Amedei Ferrum.
Et ritu Fulminis alta robustius quasans,
De tot Barbaris Principem Saracenorum petit.
Exinde Rhodius reddita est (2.) Serenitas.*

IX.

**Gentilia Stemmata Rhodiensibus permutare,
injustu Cæsaris recusat.**

*Ni Cæsar annuat, abnuat premii ergo,
Defensa Crucis Stemmata avitam mutare Aquilam,
Quam gloriæ Auspicem Beroldo asseruerat Cæsar.
Tanta est magno in pectore modestia.*

X.

Annunte Cæsare Insignia mutat.

*Probante Augusto, grande argumentum capit ;
Servatum Crucis candorem cruento inferens Clypeo.
Heros Gladio (3.) MAGNUS nec Clypeo minor :
Nam quid effecerit Gladius, Clypeus docet.*

UR-

(1) Alludit ad Rhodium Solis simulacrum.

(2) Alludit ad illius Insula serenitatem : unde ab Horatio Clara Rhodos vocatur.
Et Solino teste : nunquam dies ita nubilis est, ut Solem non conspiciat.

(3) Exinde hic Amedeus Magni cognomen obtinuit.

URBANI PRÆTORII AUGUSTÆ TAURINORUM ORNATUS.

Magnificos inter Apparatus, quibus Augustæ Urbis Moderatores, Regiæ Sponsæ, quæcunque tandem eligeretur, optatissimo adventui plaudere (1) statuerant: magnificentissima fuit, & mansura, Urbani Prætorii festinata in antecessum Instauratio; marmoreo prospectu, ornatuque undequaque splendido, & Augusti Nominis digno. Huic igitur Magnificentiæ suam quoque Operam noster Author in Inscriptionum, & Emblematum varietate lætus contribuit: neque enim facile crediderim, aut Patritium erga Patriam magis officiosum: aut Patriam erga Patritium magis benevolam reperiri.

*Primi Lapidis Inscriptio
In fundaminum angulo collocati.*

ALMA DIE (2) SEVTA JUNII.
MEMORABILI DIVINI CORPORIS MIRACULO
S A C R A,
AUGUSTA TAURINORUM,
URBANUM PALATIUM,
JUCUNDISSIMA REGALIS CONJUGII SPE
SPECIOSIUS REDIVIVUM,
ÆTERNO HOC LAPIDE
ÆTERNÆ FIDELITATIS AC PIETATIS TESTE,
INAUGURABAT.

MAJORIS AULÆ ORNATUS.

Hic vetera Urbis decora, nobilium Historicorum monumentis, Urbisve Tabulariis eruta; coloribus iconicè, Inscriptionibus historicè, ita exponuntur, ut nec Inscriptionibus sui defint colores: & gestorum vetustas nova voluptate spectetur.

Conti-

(1) Vide superius, de Publicis Principum Receptionibus, pag. 137.

(2) Maxime religiosa est Urbi hac dies, ob Augustissima Eucharistiæ prodigium, de quo superius, pag. 77.

Contignationis Pictura.

Media & capaciore in Tabula, Eridanus Ægypti Rex, quem Apim alii vocant, occupato Ligurum Regno Urbem molitur. Inscriptio sic habet.

ÆGYPTIO AB REGE, PROPE FLUMINUM REGEM,
REGIA CIVITAS,
ÆGYPTII TAURI OMINE, AC NOMINE,
AUSPICIUM DUCIT.
(1) ANNO ANTE ROMAM DCCCXX.

In minoribus contignationis spatii.

I.

AUGURUM PRINCEPS, HETRURIE REX
(2) PIPINUS,
TAURINOS ÆGYPTIIS ERIPIT
ANNO ANTE ROMAM CCCC.

II.

PROFLIGATIS HETRUSCIS
BELLOVÆSUS TAURINIS IMPERAT.
ET CISALPINÆ GALLIÆ NOMEN FACIT. (3)
ANNO POST ROMAM CLXVII.

III.

AB GALLIS AD ROMANOS
TAURINUM TRANSFERT IMPERIUM
APPIUS CLAUDIUS
ANNO POST ROMAM CCCCLXXVII.

IV.

COTTIUM ROMANI ALPINO MUNERANT REGNO.
TAURINAMQUE URBEM ALPIUM PEDEM,
REGNI CAPUT CONSTITUUNT.
ANNO POST ROMAM DCCXL.

T A B U L Æ D E C E M

Superiore in parietum fasciâ.

Prima in Tabula, sanguinolentum, Annibalis cum Taurinis prælium depictum vides, cum hoc Inscripto.

I. TAU-

(1) Ex Philib. Pingon. (2) Ex eodem. (3) Ex Liv.

I.

TAURINENSEM PLANICIEM, ALPIUM JUGIS
ASPERIOREM, ANNIBAL EXPERITUR.
NAM IBI OCULUM AMISIT UNUM, (1) HIC QUANTOS?
ANNO CCXX. ANTE SALVATOREM.

(1) Trigintafex millia Hominum, ingentemque numerum Equorum atque Elephantum se in Taurinis amisisse, Annibal suo ore fatetur apud *Livium*, *lib. 1. dec. 3.*

II.

TAURINÆ URBIS FIDELITAS
AB DIVO JULIO (1) JULIÆ COLONIÆ JURA:
ET COMATA GALLIA, (2) TOGATÆ GALLIÆ NOMEN,
PROMERETUR.
ANNO XLII. ANTE SALVATOREM.

(1) Pictura Cæsarem Julium ostendit, Coloniz suæ Insignia Taurinatibus tradentem: quos Cives Romanos facit. *Calvus secund. Munster. Plin.* Nomismata Taurini cula eo seculo, cum Julii Cæsaris effigie, & atrinsecus Tauro inscripto, COLONIA JULIA. Quod & Vexillorum erat insigne.

(2) Cives Taurinenses Romano more, assumptâ Togâ, & resectâ Cæsarie, cum habitu nomen mutavere.

III.

ALPIUM TRIUMPHATOR AUGUSTUS,
(1) AUGUSTI NOMINIS SUI ADDITAMENTO,
JULIAM COLONIAM CÆTERIS ALTIOREM FACIT.
ANNO XI. ANTE SALVATOREM.

(1) Participem præliorum Urbem, Augusti Nominis participem esse voluit: & à Romanis acceptum Titulum, Urbi suæ commune fecit. Hinc Augusta Taurinorum dicta. *Dion. lib. 31. & 54. Plin. l. 3. c. 17.* Extantque Nomismata, impresso Tauro, cum inscriptione, COLONIA AUGUSTA.

IV.

AUGUSTOTAURINATES
AB APOSTOLO (1.) BARNABA, CHRISTINA FIDE,
POSTINDE NUNQUAM (2.) DENIGRANDA,
CANDIDANTUR,
ANNO LI. POST NATUM SALVATOREM.

(1) Circa Christi Annum illum, Barnabas Christi Apostolus, totâ Cisalpinâ Christi verbum disseminavit; atque Mediolanensem Metrópolim constituit. *Ex Baronio sub isto anno; & aliis passim.*

Z

(2) A

(2) A susceptâ semel Christi Fide, Taurinenses descivisse, nusquam legitur; imò contrâ Novatores propugnaculum fuisse, tum priscâ, tum recentes Historiæ testantur. Væ Italiae! si descivisset.

V.

SANCTA HEROIS JULIANA, SANCTOS HEROAS
(1) SOLUTOREM, ADVENTOREM, ET OCTAVIUM,
CIVIUM (2) SALUTI SERVATURA, (3) SEPULCRO CONDIT.
ANNO CCCVL

(1) Cruciferae Legionis Thebaorum Martyres: sub Maximiano palmam adeptos. *Ex Hist. Maximiani, Notarii ejus avi. Et Guillelm. Baldeff. Hist. Theb.*

(2) Anno 1537. imminente ab nocturnâ aggressione Civibus excidio; Ter-
gemini illi Herôes, quos pridem Tutelares Civitas colebat; moenibus jam insi-
dentes aggressores, micantibus simulacris repulerunt. *Ex Philib. Pingon. sub
illo anno.*

(3) Conquisita illorum sacra Corpora, tumulo & ædiculâ religiosè in Urbis
pomœrio tunc decoravit: quam postmodum sanctus Victor Taurinensis Anti-
stes, ædibus censibusque annuis auxit; eodemque Sacrario pia Conditrix con-
dita fuit: nunc Augustissimo in Templo Societatis Jesu, junctim, dignissimeque
asservantur.

VI.

TAURINENSI IN (1) CONCILIO,
PESTIFERA PRISCILLIANORUM HÆRESIS IMPRIMITUR:
ET ORBI UNIVERSO URBS UNA MEDETUR.
ANNO CCCXCVII.

(1) Celebratum est hoc Concilium auspiciis Siricii Pontificis: quem Pictura
Poëseos Soror, oculis ostendit, licet absentem: cujus tamen leguntur in Conci-
lio Literae à Pontificis Archinotario: simulque literæ Divi Ambrosii prædefuncti;
quibus illa Secta Diris devovetur. *Ex Concilii Taurinen. actis c. 5.*

VII.

A (1) STILICONE IMPERII PRODITORE
SEPULTAM AUGUSTAM,
(2) BARBARI REGIS HUMANITAS,
MINORE FORMA, FORTUNÂ (3) MAJORE, SUSCITAVIT.
ANNO CCCCXX.

(1) Hic Honorii Imperatoris Socer; post plurima præclarissimè gesta, tan-
dem ut Genero pulso, Eucherium Filium ad Imperium efferreret; Gothis, quos
devicerat, itâ favit, ut per Augustae nostræ ruinas, furentibus aditum in Ita-
liam aperuerit.

(2) Alaricus Gothorum Rex, à Stilicone iniquissimè servatus, Regnoque
Cisal-

Cisalpino potitus; Taurinorum Augustam, Alpium propugnaculum, quadrato sed minore ambitu restituit.

(3) Nam de suo sinu Italiae Reges dedit, ut dicitur.

VIII.

MAXIMUS TAURINENSIS,
(1) DOCTRINA VERE MAXIMUS,
CONTRA FALLACEM (2) EUTYCHETIS DOCTRINAM
VOCE TONAT, CALAMO FULGURAT.
ANNO CCCCLI.

(1) Celeberrimus hic Taurinensis Episcopus fuit, clarissimusque tam scriptis quam eloquio Ecclesiae splendor: cujus Elógia canit *Baronius sub eo anno*.

(2) Stupere illius doctrinam tria Concilia, Arausicanum, Romanum, & Mediolanense sub Leone Pontifice: ubi praesertim contra corrupta Eutychéti dogmata (ut ait *Author*, ac pictura exprimit) voce tonuit, calamo fulguravit.

IX.

LONGOBARDORUM REGINA (1) THEUDELINDA,
SOLIO DATURA, QVEM THALAMO DIGNETUR,
AGILULPHUM TAURINORUM DUCEM
PRÆFERT OMNIBUS.
ANNO DLXXXI.

(1) Piissima Foemina, Garibaldi Bavariae Regis Filia; Antharis Longobardorum Regis Vidua; Procerum decreto ita Regno successit, ut quem eligeret Maritum, Rex esset. Illa, neminem se, Regnoque digniorem aestimans, Agilulphum accersit simulatâ causâ; cui, Regiam manum ut osculetur, accedenti, os porrigit; illaque tesserâ Conjugem ac Regem facit. *Paul. Diaconus, ipseque Author in libro de Ital. Regib.* Hinc loci amœnitate capta, stans temporibus Augustam Regni Sedem, nostram in Augustam transtulit. *Apud eundem.*

X.

FLAVIUS AGILULPHUS ET THEUDELINDA,
TAURINUM TRANSLATA REGIA; (1)
JOANNI PRÆCURSORI REGNI PATRONO,
PIO CIVIUM PLAUSU,
SIMPLICI QUOQUE (2) AGRESTIUM LUSU,
METROPOLITANUM TEMPLUM VOVENT,
ANNO DCII.

Mira hujus Tabulae varietas. Templi fundaminibus Auguralis immittitur lapis: astantium Regnum oculis iconicum Templi specimen exhibet Princeps fabricum: Cives religiose operi favent: Villicorum alii, Corybantium ritu racemi-
Z 2
feros

feros agitant thyrsos: alii picturato insultantes plauastro, lemnifatos extimulant boves: omnia lætitiæ plena.

(1) Prima omnium religiosissima hæc Regina, D. Joannem Baptistam Tutelarem suum, Longobardici totius Regni Tutelarem invocavit, ac loci Præsidem. Atque, ut Moguntiam Insübricam, quæ delectabatur, celeberrimo ejusdem Patroni Templo illustravit, ubi ferream Coronam velut in sacrario, ad initiandos Longobardorum Reges, reposuit: sic eadem pietate Augustam nostram Italiae Caput, ejusdem Sancti Patrocinio, solemni Basilicæ dedicatione, commisit. *Sigon. Pingon. idemque Author, lib. de Ital. Reg.*

(2) Perennavit eadem die Præcurtori sacræ in Templi encaniâ popularis & festiva, sed religiosa hæc hilaris, pauculis ab hinc annis intermissa.

Inferioris Majoris Aula Ornamenta.

Infrà parietum fasciam, apertam circumquaque Porticum imitante picturâ, statariæ cernuntur octo Cæsarum Imagines, qui post Augustum adusque Sigismundum, memorabile quodpiam beneficium Urbi nostræ contulére. Singulis verò, singularis memoria redditur, ex Urbano aut Ecclesiastico Archivo deprompta, & Imaginibus historicè subscripta.

I.

TIBERIUS IMPERATOR.

*Ad declarandam propensionem suam,
Cæsarea Nomismata Taurina Colonia Symbolo
Insignis.*

II.

NERO IMPERATOR.

*Extincto Rege Cottio
Extincti Regni semissem Taurinensi Augusta subjecit:
Et bonis Civibus, etiam mali Principes profuere.*

III.

CONSTANTINUS IMPERATOR.

*Favente edicto, profana Isidis, & Diana Fana,
Solutori ac Sylvestro, Calesibus Patronis,
Consecrare, Civibus concessit.*

IV. OTHO

IV.

OTHO IMPERATOR.

*Augustotaurinensem Rempublicam,
Privati, Publici, Credentiarum Concilii,
Opportunâ institutione ordinavit.*

V.

OTHO III IMPERATOR.

*Taurinensem Mitram,
Adjunctâ Cottiarum Vallium nobili laciniâ,
Decoravit.*

VI.

HENRICUS V. IMPERATOR.

*Prolatis Augusta Taurinorum Terminis,
Eandem CÆSARÆ FIDEI PRÆSIDIUM
Nuncupavit.*

VII.

FRIDERICUS IMPERATOR.

*Italia incendiarius;
Milone Episcopo deprecante, Taurinum servat:
Et inter beneficia numeratur, noluisse nocere.*

VIII.

SIGISMUNDUS IMPERATOR.

*Studiorum omnium Athenarum Augusta Taurinorum,
Ne maximis Urbibus invideret,
Aperuit.*

AULÆ MINORIS;

Consiliis destinata, Ornamenta.

Cum singula Senaculi hujus ornamenta, ad formandos eorum Animos, qui de publicis rebus consulunt, Author disposuerit, in sublimi Tabulâ Cælesti illud Concilium quod in Apocalypsi cap. 4. describit Apostolus, expingi voluit, ubi

SAPIENTIÆ Deus, in Seniorum confessu altè fulget; cum hac Inscriptione. EGO SAPIENTIA HABITO IN CONSILO. *Proverb. cap. 8.*

Minora Contignationis spatia.

In iis, *Virtutes quatuor*, in commune consulentibus pernecessariæ, symbolicis simulacris proponuntur; addito itidem ex Divinis libris documento.

I.

PRUDENTIA. Regiâ specie: librum, sceptrumque tenens. *Consilium custodiet te: & Prudentia servabit te. Proverb. 8.*

II.

VERITAS, & RECTITUDO. Nudo pectore: perspicuo Corde: Solem ostendens. *Non abscondi Veritatem à Concilio multo. Psal. 39.*

III.

SECRETUM. Digito labra comprimens, juxta Harpocratis simulacrum. *Secretum extraneo ne revêles. Proverb. 25.*

IV.

CONCORDIA, & PAX. Cum Lyrâ, & Caducéo Mercuriali. *Qui pacis incunt Consilia, sequitur ebs gaudium. Proverb. 12.*

Octo Emblemata, in parietum ambitu.

In iis, præmemorata *Consiliariorum conditiones*, celeberrimis ex Sacra Scripturâ commendantur Exemplis: atque ad Exempla singula, congrui Scripturæ loci accommodantur.

I.

De Concilii necessitate generatim.

Locus.) IBI SALUS, UBI MULTA CONSILIA. *Prov. 2.*

Exemplum.) *Consiliorum Tribunal*, Reipub. præmamentum exornat Salomo.

Pictura.) Salomo Consiliorum loco imprimis splendidissime constructo, atque ornato; sublimi in sede Procerum cogit Concilium, quanquam ipse Sapientissimus. *3. Reg. 7.*

II.

Locus.) QUI SAPIENS EST, AUDIT CONSILIA. *Proverb. 12.*

Exemplum.) *Naamano valetudinem desperanti, fidele suorum Consilium saluti fuit.*

Pictura.) Naaman militum Syriæ Princeps, perniciose lue ferè depastus, cum Sîloe Lymphis corpus eluere, ut monebat Eliseus, recusasset; suorum deinde consilium sequutus, lavit, statimque convaleuit. Hic itaque Naaman lavat, Serui astant. *4. Reg. 5.*

III.

De Veritate ac Rectitudine Consilii.

Locus.) PROPTER PECCATA LABIORUM, RUINA. *Proverb. 12.*

Exam-

Exemplum.) *Iniquum Caipha Consilium, flet Hierosolyma.*

Pictura.) *Hierosolymae incendium, & ruina ex eo Consilio. Joan. 11.*

IV.

Locus.) *SIMULATOR ORE DECIPIT. Prov. 11.*

Exemplum.) *Adulantium Consiliis deceptus Achab, Martem lacescit, & Mortem.*

Pictura.) *Achab, adulantibus Pseudoprophétis, victoriam contra Regem Assyriae mendaci spiritu spondentibus, confidere malens, quàm Michea Prophetæ, qui vera præfagibat; in procinctu perimitur. 3. Reg. 6. 22.*

V.

Locus.) *NEQVISSIMUM CONSILIUM SUPER IPSUM DEVOLVETUR.*

Eccles. 27.

Exemplum.) *Noxii Consilii auctor, noxam experitur Achitophel.*

Pictura.) *Achitophel, utilissimi, sed turpissimi Consilii auctor; præposteri eventus ægrimoniâ, laqueo jugulum sponte induit. 2. Reg. 17.*

VI.

De secreto.

Locus.) *QUI AMBULAT FRAUDULENTER, REVELAT ARCANA.*

Prov. 11.

Exemplum.) *Suorum perniciæ, commissum sibi secretum pandit Sâmpsonis Uxor.*

Pictura.) *Quod arcanum blanditiis extortum revelasset Philistina Uxor, Philistinorum strage Ascolonem implet Sampson. Judic. 14.*

VII.

De Prudentiâ in Consiliis.

Locus.) *CORONA DIGNITATIS SENECTUS. Prov. 16.*

Exemplum.) *Rejecto Senum prudenti Consilio, Rempublicam Roboam, seseque perdit.*

Pictura.) *Ahias Propheta, in frustra duodecim dilacerato Palliolo, duas tantum particulas Roboamo attribuit, reliquas Jerobeamo: ut significet, de toto Hebræorum Imperio, quod Roboamo ex asse debebatur, duas tantum Tribus in ejus ditione permanuras; quod in emulgendis Populis, maluerit vanorum Juvenum, quàm canorum capitum audire consilia. 3. Reg. 12.*

VIII.

De Concordiâ in Consiliis.

Locus.) *FACTA EST MANUS DOMINI UT DARET EIS COR UNUM.*

2. Paralip. 30.

Exemplum.) *Concordi Consilio, labentem restituit Rempublicam Ezechias.*

Pictura.) *Numinis itâ, & Assyriorum armis desolatum Regnum nactus Ezechias, convocato Procerum & Levitarum Concilio, primum omnium satagit, ut uniconcordes sint. 2. Paralip. 29.*

IN-

INSCRIPTIO DEDICATORIA.

*In externo Palatii fastigio collocata,
Primori Respondens Lapid.*

CAROLO EMANUELI,
ET FRANCISCÆ A FRANCIA,
AUGUSTISSIMIS REGIBUS, AUGUSTA TAURINORUM,
QVAS OPTATI CONJUGII SPE FUNDARAT ÆDES,
FAUSTISSIME CELEBRATI GRATULATIONE,
DEDICAVIT.
ANNO MDCLXIII.

THE.

THESIUM PUBLICARUM PARERGA.

PARERGA PUBLICARUM THESIUM

Q V A S

CAROLUS FRANCISCUS NICOLIS,
VENENANTIS, ET RUBILANTIS COMES,
VICTORI AMEDEO SAB. DUCI

Dicavit,
ET AUGUSTÆ TAURINORUM SUSTINUIT.

ANNO M. DC. XXXIV.

HESAURI fatale nomen Authori nostro dignè conti-
git : nam si quid opis ab eo flagitent Ingenia, semper sui pro-
mus, nunquam condus, dénegat nihil: aliis natus, non sibi. Ita-
que *Venantis Comes* (cujus nunc senilem prudentiam in Virili
etate non miramur ; qui virilem in viridi Pueritiâ anticipavit)
cùm olim vix pubescens, jam emeritus Philosophiæ Alumnus,
strenuissimum Propugnatorem sese palàm protulisset : cùmque ad ornandas *The-
ses* suas, quas Regio Duci Victori Amedeo dedicabat ; ingeniosa, ut nunc fit, ali-
qua *Parerga* ab Authore nostro quæsiuisset : hic, celeberrimum illud *Stemma* con-
cinnavit ; quod non modò aliis Thesisibus imitamentum ; sed fûnebri ejusdem
Ducis Pompæ argumentum suppeditavit. Inventum sanè Argumento eruditum,
Simulacris grave, Emblematis varium, Inscriptionibus argutum : quas hoc in vo-
lumine omittere non possum, quo me promisi omnes illius Inscriptiones, quæ
mihi in manus incidissent, studioforum oculis consignaturum.

Totius Dispositio.

Totam tripedalis paginæ aream, à summo ad imum, & quaquaversum circa *Theses*, architectonicus quidam contextus eleganter discurrit, & in se redit: in quo, tanquam in Templi alicujus figurato prospectu, integra Sabaudorum Principum à Beroldo ad Victorem, *Simulacra*, geniali ordine collocata sunt; bina binis seriatim supposita. Tùm geminos inter Proavos, *Victoris Amédei Gestæ* bello pacique clariora, pensilibus tabellis adumbrata numerantur: suis singula *Elégiolis* illustrata. Idque mirâ quâdam arte atque ordine. Primo enim, *Victoris* ipsa *Gestæ*, *Bellica* ad dextram, *Pacata* ad lævam *Stemmatis*, divisim posita, diviso *Claudiani* carmine uno, pro utrorumque *Titulo* hinc & inde inscripsit Author: **ROBUR IN ARMIS. PACE PROBATA FIDES.** Eandemque distinctionem communi uno *Herculeæ Clavæ* Symbolo significavit, quæ ad dexteram horrida, & nodosa cernitur: ad lævam frondifera, & in Oleam, ut *Historiæ* prædunt, arborescens: partito ejusdem *Claudiani* carmine altero utrinque inscripta, **OLIM DOMITURA GIGANTES. ET PACEM LATURA POLO.** Tùm unaquæque *Tabella* duum Principum *Simulacris* intercepta, *Victoris Amédei Gestum* aliquod ostendit: quod ipsum in duobus Proavis, qui ad latera locantur, *Historiæ* celebrarunt. Ut si eadem *Virtus* ab iis Majoribus in Nepotem, cum sanguine dimanarit. Ipse verò *Victor Amédus*, celsiore atque ampliore in *Tabulâ* velut in Templi fastigio, ad vivam effigiem expressus, planèque sibi similis, ingeniosi laboris *Finis*, & *Principium*, ornamenta ornat omnia; totiusque *Stemmatis*, ut jamjam dico, non modo augmentum est, sed *Argumentum*.

ARGUMENTUM OPERIS, ET OCCASIO.

Quoniam per idem tempus, prudentissimus ille Princeps, *Cyprii Regni Titulum*, hereditario Jure à Majoribus indeptum, à quibusdam postmodo neglectum; gravissimis de causis, quæ ingenitæ illius modestiæ vim intulerant, resumere coactus fuit; proinde noster Author, tùm ut Adolescentuli *Thesium Propugnatoris* nomine, Principi suo novum ex prisco decus gratularetur: tùm etiam, ut aliquid in hoc *Stemmata* proferret non vulgare, non tritum, non recoctum: novam quandam ex renovato illo *Titulo*, & maximè propriam commentationem meditatus est, ex antiquâ *Tœcrici Salaminii*, qui *Cyprium Regnum* vindicavit, *Historiâ*; quæ *Stemmatis* inventioni, & *Thesium* dedicationi materiam dedit. Atqui hanc, in ipsâ præliminari *Epistolâ*, expressam leges.

D. VI.

D. VICTORI AMEDEO
CYPRI REGI SEMPER INVICTO,
COMES CAROLUS FRANCISCUS NICOLIS,
VICTORIAM.

Teuces ad Cyprii Regni vindicias, Authore Oraculo, velificaturus; Militum suorum virtutem, qui frementis pelagi spectaculo consternabantur, egregiâ illa voce incitavit, **NIL DESPERANDUM TEUCRO DUCE, ET AUSPICE TEUCRO pertentandum.** Quid enim trepidarem sub intrepido DUCE, Ingeniorum AUSPICE, qui vel solo nominis Oraculo, Victoriâ spondet? Atqui hanc spem, si bona mihi Fata complevissem, tanti ego factis memorem Tabellam hanc pro votivo anasbemate, inter divina tua Gesta, & Majorum tuorum Simulacra, Immortalitatis Templo destinavi. Exactum est mihi tandem totum hoc itineris, atque laboris: Syrtes, Scopulos, Fluxusque vici. Itaque, vela contraho, gratias refero, Tabellam appendo, Votum solvo.

Historiam Teucris minimè fabulosam leges apud Trogum Pompejum lib. 44. Vellejum Paterculum lib. 1. Euripidem in Helena act. 1. & Horarium lib. 1. Ode. 7. qui Teucris Concionem ad pavidos Commilitiones recitat his verbis maximè propriis.

*Tempora populeâ fertur vinxisse coronâ,
 Sic tristes affatus amicos:
 Quid me cumque feret melior Fortuna Parente,
 Ibimus à Socii, Comitesque.
 Nil desperandum Teucro Duce, & Auspice Teucro.
 Certus enim promissit Apollo,
 Ambiguam Tellure novâ Salamina futuram.*

MAJORIS TABULÆ DESCRIPTIO.

Hic, Teucer Dux invictissimus ad Victoris Ducis nostri vivam effigiem sculptus, populeâ Coronâ, Regiâque nitens trabeâ, ante Phœbi Aram stat: cui fatidica Sacerdos Theonœ (ut in Eurípide) Phœbeum Oraculum de scripto reddit.

*Ignotum ornatis, Teucer, quate Navibus aquor:
 Regnaque ventorum levibus pete Cypria pennis,
 Quam tibi Divinus sedem parat Author Apollo.*

Teucrum circumstant attoniti Milites: ipse verò Thesium Propugnator Adolescentulus, Teucris velut Armiger, alacri vultu Clypeum gestat Paterno suo stemmate insignitum: cujus etiam Epigraphæ gentilitiæ: ad præsentem sententiam ex

amusa quadrat : PUGNA , ET TUTELA : neque dissonat *Cognomen*, nam, *nichi* Victoriam sonat. Teuceri autem *Clypeum*, Sabaudis Cypriisque Insignibus pictum ; *Regianque* Cypri *Coronam* , altè supervolitans *Victoria* defert. Propè litus, armatae *Naves*. Procùl verò, *Cyprus Insula* fluctivago-circumfusa Mari : quam Commilitonibus Teucer indigitat.

MINORES TABELLÆ NOVENI,

Victoris Amedei Gesta iconicè continentes.

Vellem in hac paginâ Imagines ipsas, ut cupro impressae sunt, posse trānsferre. Nihil enim minutius, neque absolutius in Personarum, locorumque descriptione cerni potest. Prima igitur Tabella, dextrorsum affixa, arduam *Crepacorii Arcem* ostendit, à Victore adolescentulo ante Hispanorum oculos expugnatam : cæsumque Hostilium suppetiarum Præfectum. Hujusque Tabulae Titulus est.

STRENUITAS.

Sita est hæc Tabella inter duum Proavorum simulacra : *Beroldi Saxonis*, qui caput est Sabaudae Gentis ; & *Humberti ejus Filii* ; in quibus eadem Virtus ante annos Viguit. Horum autem statariae, & cataphractæ Imagines, ex Regii Lararii autographo (ut reliquae omnes) ex ordine, diligenterque desumptae sunt.

Inscriptio, historica Tabella suffixa.

Spectas hinc illinc generosi Generis Authores BEROLDUM, & HUMBERTUM : quorum STRENUITAS, in ipso Juventa flore præcoces Palmarum fructus collegit. At illi te vicissim minimè degenerem spectant, Victor Amedee ; qui triumphali ad Rhodanum Victoriâ invitatus Tyro ; repente, haustis Alpibus, *Crepacorii Arcem* repugantem expugnas : hoc uno tactus infortunio, quod nimia Fortuna, hostilium suppetiarum Ductore caso, materiam Clementia summovit.

Non vacat Inscriptiones appositis clarare notis, quas tot impressa recentium Historiarum volumina satis evolvunt.

II.

MODUS IN VICTORIA.

Historia. Montiscalui Arcem diu reluctatam, & oppidanorum deditionem, continet. Tabellam intercipiunt Amedeus Primus, Humberti Primi ; & Humbertus Secundus, Amedei Primi Filius.

Inscriptio.

Rarum est MODESTIÆ cum Strenuitate contubernium : non rarum
tamen

tamen in eorum pectore, unde tibi Genus, & Genius. Mirata est AMEDEUM PRIMUM Burgundia, HUMBERTUM ALTERUM Brigantes: quorum Victoria se ipsa contenta, nihil ex devictis Urbibus sustulit, prater servitium. His Avorum exemplis Moderationem tuam minimè mixatur Monscaluus, qui Victoriam tuam demissione ita compescuit; ut optanda voluptatis fuerit, te habuisse Victorem.

III.

C E L E R I T A S.

Historia. Plebanam Acropolim, occiduumque Liguria tractum, veloci Victoriae subactum cursu; captosque Tribunos, & bellica Insignia, sub oculis ponit.

Inscriptio.

CELERITAS VERÒ, *militaris Fortuna Parens, in HUMBERTO III. & AMEDEO II. sese jactat, quorum Tela ab Transalpinis lacescita, tam citò in Authores involarunt; ut omnium pugnantium frontes, fugientium terga confoderint. Sensit redidivam in te Patrum Virtutem Liguria, cujus Oram Occiduam tantà festinatione subegisti; ut aliud nihil fuerit Arces videre, quàm vincere.*

IV.

F O R T I T U D O.

Verrucam obsessam exhibet hæc Tabulà, & sublicium Padi Pontem eluvione laceratum, quem Victor Amedeus, tormentaria inter fulmina, hostili glande in facie ictus, intrepidè insistit, ac reficit.

Inscriptio.

HABUIT & propugnandi FORTITUDO in utroque THOMA memorabile exemplum: qui pro ineluctabili Pedemontium Muro impavidum Petrus opposuere. Te vero Fortiorem confessa est Cantabrigi Tormenti ferrea vox, cum Verrucanà in obsidione, rebellis Eridani terga iterato Ponte comprimeres. Nam ignitus ille globus, horribili te bombo impetere ausus; ut faciem attigit tuam, subitè liquatus reverentià, osculo tantum genis impresso, tuos antè pedes concidit: vulnusque quod Victori minabatur, victus accepit.

V.

R E L I G I O.

Indicat hæc Tabella piissimum illius Principis cogitatum, quo cum Africo Rege, Religioni Christianæ conducibilem operam moliebatur; ut tuto in loco Ara poni, & Catholica ministeria possent exerceri; qui tractatus jam processerat, ni decessus obstitisset.

Aa 3

Inscri-

Inscriptio.

HAECENUS galeata Virtutes: nunc paludatarum Regina RELIGIONI plaudendum. Hujus impulsu Rhodum Christiana Pietatis Asylum, ex ingluvie barbaricâ AMEDEUS IV. extorsit: ejusdemque afflatu, Quintus AMEDEUS, tot Divis Tempia, tot Templis munera dedicavit. Horum, tu, non tam Nominis, quàm Virtutis Heres; metas impietati praescribis, tollis Religioni. Neque enim satis, quod Haresim finitimam, ne vires, aut virus exerat, totis Alpibus premis: nisi ultra Herculis metas, verenda Crucis jubar, in Barbarorum oculis desigere molireris.

VI.

S V A V I T A S.

Continet Pictura solemnem Legationem ad Ferdinandum Casarem, quâ diu tentatam armis à Magno Genitore Montisferrati Possessionem; Victor Amedeus tranquillâ tractatione consequitur.

Inscriptio.

SED augendis Imperiis fortiores esse Fortitudine SVAVITATEM, Geminus testatur AMEDEUS, Quintus, & Sextus: quos erga Casarem beneficos, Caesarum beneficia, ultroneaque Urbes sequuta. Egiisti de hoc exemplo Amedee Victor. Nam ferocem Ferrati Montis Provinciam, qua avito Jure debita, sed armato Juri obluetata, Paterno ferro vinci potuit, non vinciri; suavi opera, gratâque ad Casarem Legatione, vindicasti.

VII.

P R U D E N T I A.

Hic Claraescensis congressus cernitur, in quo Victor Amedeus cum Principum omnium Legatis agit.

Inscriptio.

PRUDENTIAM verò, Principum Virtutem Principem, Claraescense Faedus, in illo Orbis Theatro spectabilem fecit: ubi non modò Cisalpina, sed Italica incendia, terribili Regalium armorum attritu excitata, restinxisti. Quis enim pacatos animos in germanâ AMEDEI PACIFICI, & LUDOVICI Filii, Stirpe miraretur? quorum alter Italia Pacem peperit, alter Ecclesia.

VIII.

J U S T I T I A.

Pedemontanum Senatum, contagii bellicae causa diu, vivo Patre, clausum, aperit: Novasque Constitutiones promulgat.

In-

Inscriptio.

SUam etiam in Te *JUSTITIÆ* gloriam, *PHILIPPUS II. & CAROLUS III.* *S*auctiorem agnoscunt: hic innocua Bonitatis Exemplar: ille Litium Amputator, cognominatus. Utroque verò celebrior Tu, Legum Jura injuriis Temporum collapsa, novis Legibus erexisti: reparatoque Senatu, *Astraam*, qua tabe corruptas, tubisque obstrepentes fugerat Terras, è Cælo revocasti.

IX.

MAGNIFICENTIA.

In Nova Urbis molitione, & munitione.

Inscriptio.

DENIQUE *MAGNIFICENTIA*, Regiarum Virtutum apex, laudibus tuis imponat apicem. Rediit per te ad primævam amplitudinem *Augusta Regia*, Hostium Amor, Hostium timor: Qua ab *EMMANUELE PHILIBERTO* dedicata; à *CAROLO EMMANUELE* decorata; Tuis nunc opibus ita crescit, ut Amicos recipere, Inimicos intercipere possit: & utriusque argumento sit, per Te *Augusti Urbem*, in te *Augusti Animum* revixisse.

Non hic leges *Gallici Regni Præfecturam*; nec *Insubricam expeditionem*; nec ad *Ticinum* attonitum gesta: dum enim hoc *Stemma* elaborabat Author, futura divinare non poterat, sed augurari.

MINUTIORA PARERGA.

HÆc solida est totius *Stemmat*is Moles: sed in ea soliditate, tot ornamenta, tot ingenii lusus, tot artis deliciae ad *Architecturam*, & eruditionem pertinentes, intextæ sunt; ut nihil ingenio aut mysterio careat. Curiosum illud sanè, quod licet omnes *Tabellarum Historiæ* fusiorebus *Elogiis* explicentur, singulis tamen *Tabellis* brevius aliquis *Titulus*, volitante in chartula, ex celebri *Poëta* decifus legitur, ad *Victoris Ducis* Nomen alludens.

I. Nam præcipuâ in *Tabellâ*, ubi ex *Oraculo Cyprium Regnum Teucro* contigit; *Titulus* est *Virgilianum Hemistichium*, **CYPRUM VICTOR DITIONE TENEBAT.**

II. Prima in *Tabella* de *Strenuitate Juvenili*, in *Crepacorii expugnatione*. **HIC JUVENIS JAM VICTOR OVANS.** *Virgil.*

III. De *Moderatione*, in *Moncalui deditione*. **VICTOR ERAT QVAMVIS, ÆQVUS IN HOSTE FUIT.** *Ovid.*

IV. De *Celeritate*, in *Ligustica Victoria*. **QVOD INSTAT EXPEDIET VICTOR.** *Virgil.*

V. De

V. De *Fortitudine*, contra bellica Tormenta, dum Pontem reficit. AUSUS
INSISTERE VICTOR. *Virgil.*

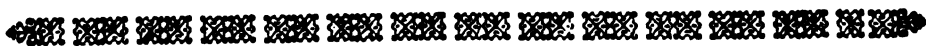
VI. De *Religione*: dum Christianis Ministeriis locum in Africa procurat.
VICTOREM EA CURA SUBIVIT. *Virg.*

VII. De *Sapientia*, in Monferratenſi adeptione. SCEPTISQVE PO-
TIRI CONTIGERIT VICTORI. *Virgil.*

VIII. De *Justitiâ*, in Novis Legibus atque Constitutionibus. VICTOR-
QVE VOLENTES PER POPULOS DAT JURA. *Virgil.*

IX. De *Prudentiâ* in Pace Claraſcenſi. SCUTORUMQVE INCEN-
DIT VICTOR ACERVOS. *Virgil.*

Cætera facilius eſt cernere, quàm recensere.

THESIUM PUBLICARUM

P A R E R G A.

QUAS PAULUS PASTA,
DUSINI COMES, ET EQVES COMMEND.

ACADEMICUS SOLITARIUS.

MAURITIO PRINCIPI A SAB.

ACADEMIÆ PRINCIPI

Dicavit, & Augusta Taurinorum ſuſtinuit.

Anno M DC LIV.

INſtituerat providus hic Princeps, celeberrimam Academiam, duplo utiliore
Reipublicæ, quàm illa fuerit Platoniorum in Hortis Academi. Illa enim, ut
ajebat Timon, Sectatores ſuos ad garriendum, Cicadarum more inter arbuſta, dun-
taxat educabat: hæc Andrôgina Ingeniorum Parens, *Literariis* juxta, & *Equeſtri-*
bus exercitiamentis, Foro & Caſtris ſuos ita initiavit: ut ſtrenuiſſimi Belli Duces,
& conſultiffimi Juſtitiæ Præſides: Doctiſſimi etiam Cardinales, & ipſe, qui nunc
regnat Pontifex, ab illius ſinu prodierint. Et quoniam hæc tota Principis volu-
ptas, hoc delictum, hoc à negotiis erat divitiſculum; ſolivagam Academiæ Se-
dem ac Domicilium amœniſſimo in Suburbano ſuo prope Eridanum, conſtitue-
rat: unde Academicis ſuis, ſuo de genio & exemplo, SOLITARIORUM Nomen
indidit: eosque ab aliis Academiæ Alumnis Heróico illo ſymbolo diſcrevit,
quod Author ipſe noſter in ſuo Argutiarum volumine, Symbolorum omnium in-
genio-

geniosissimum censuit : *Cylindricum* dico *speculum*, in quo circumfusæ confusæque in plano Maculæ, coeuntes, perfectissimam effigiem consequuntur. Eoque ingeniosius, quo Cylindrus ille in Viridarii cujusdam centro ita pingitur, ut florentes arcolæ ac pulvini circa speculum, ad informium macularum formam confiti, ipso in speculo perfectissimam forment symboli Epigraphen, OMNIS IN UNUM: ex *Virgiliano Carmine*.

Socium Virtus Coit Omnis in Unum.

Hac igitur ex erudita solitudine, Nobilis Ephēbus Paulus Pasta cum prodiisset; & quam meruerat Laurum, Principi suo emeritus referre destinasset: quæsissetque ab Authore nostro suarum *Thesium Parerga*; hic è re nata, argutum *Stemmatibus Argumentum* sumpsit, quod ex Epistolari hac Dedicatione planè comprehendenda.

SERENISSIMO PRINCIPI MAURITIO A SABAUDIA INGENIORUM ACADEMO

PAULUS PASTA ACADEMICUS SOLITARIUS
SACRAT.

Quaterdecumano armorum strepitu perterrefacta, nostris procul Sedibus fugerant Musæ; nisi in amœnissimam Suburbani tui Solitudinem confugissent. Hic igitur secures se beant, deliciasque Pierides: feliciorē in ACADEMI HORTIS Parnassum nata; ubi lata Lauris apricitas est pro (1) Helicōne; Olorina Eridani lympha pro Castalio; blandus Zephyrorum status pro Afflatu; & Heros ipse ACADEMUS pro Phœbi Oraculo. Quinetiam ingenuæ omnes Artes, tum sedentaria ac pacata, tum actiuosa, & belligera, amico fœdere, commune Theatrum junctasque cum Musis sedes colunt: & novo Ingenii tui miraculo, bellica quoque Arma, paciferas inter Disciplinas numerantur. Cernis igitur, ut Academicorum alumna Juventus: utrique Sacra Palladi, ad te condolat; tanto ambitu, ut à SOLITUDINE nomen adepti, Solitudini nomen adimant, Urbemque faciant ex Suburbio. Cernis ut ille gladio, hic calamo certat: ille ex Cathedrâ tonat, hic ex Equo fulminat: alter Choris, alter Castris proludit: & Academicorum tuorum ipsa otia, hostibus terrorem incutiunt. Cernis ut Martia Laurus, cum Poetica Lauro: sacer Apex, cum Militari Galea: forensis Toga cum Philosophali Palliolo, uni Musæo certatim allaborant; & diversa studia in commune conferunt; omnesque palàm erudit, quicquid singuli didicerunt. Argutissimè igitur *CTLINDRICUM SPECULUM* pro Heroico

B b

Acæ

(1) Parnasi vertex apud Servium.

Academia Tua symbolo commentus es, inscripto Titulo, OMNIS IN UNUM. Nam quemadmodum informes passimque solo dispersi Characteres, ubi omnes in unum Speculum cōderint, mirā quadam luminis virtute integrati, perfectissimè conformantur: ita tot Ingenia, genio dissimilia, quae singulatim jacerent; erudito unius Academia illuminata commercio, absolutam undequaque speciem, conspicuamque consequuntur. Me igitur (quem insigni Clementia tua beneficio, in hac frugifera Solitudine amœnas inter Camœnas, alienis perfrui laboribus voluisti) ut vicissim publicè communem quod privatim collegi, non tam singularis propensio monet, quàm socialis necessitas cogit. Auget fiduciam admirabile Academia Tua Symbolum. Sic enim Philosophabiles hae Theses, quas planā in Paginā informes quasi Maculas effudi: in sublimi praeclaroque Mentis tua Speculo emendata, recta & certa evadent Oracula: & quae meā in umbrā privatim delitescerent; Omnium Collegarum Virtute IN UNUM conspirante, inter dimicandum, promicabunt. Vale Celeberrime INGENIORUM ACADEME, Ingeniis omnibus semper celebrande: atque ut OMNES IN UNUM Vota congerimus, Omnibus Unus aeternum Vire.

STEMMATIS DESCRIPTIO.

Minore quidem ambitu hoc Stemma, quàm præcedens constat; non minore tamen opere, aut venustate. Nam licet simplex pagina, Thesium paginæ superaddita, symbolicam Picturam comprehendat; parvitatem tamen compensat diligentia in penè innumerabili multitudine, ac mirabili efformatione minutatum *Figurarum*, veluti Phidiae Scutum; cujus laus in minutis maxima fuit, quas vocat Plinius *Argumenta parva*, & Ingenii tantum: ut cum multa mireris, plura semper invenias.

Tota igitur *Stemmat*is facies; totam Transpadanæ *Principis Villae* faciem præsentat, sub allegoria *Hortorum Academi*; quorum etiam *Nomen*, ut Villæ Titulus, in transversario *Sepimento* legitur, quod topiario opere virgultis intertexto, Academicis aditum pandit, occludit exteris, quibus sapientiæ limen est limes.

Hic ergo amœnissimus, inter Lauros & vineta, suaviter assurgit Collis, theatrali specie à Natura sinuatus: cujus ad imum pedem, architectonica structura, triumphalis ad instar Molis columnari nixa fulcimento solidè, sed eleganter, in altum exilit; ejusque fastigiata in summitate, *Musæ* omnes Pinnaculum circumstant, medio *Principis Simulacro*, heroica specie, inter bellica & literaria trophæa collocato; cum Inscriptione, *HEROI ACADEMO SACRUM*. Nam Academum Semideum fuisse, Musasque solivago in Suburbio coluisse, *Eupolis* testatum reliquit. Hinc & illinc, medianæ Moli contigua *Porticus* in Theatri formam gemino flexu *subdialem*. *Aream* complectitur, quam hortenses *Areola* distinguunt; atque

atque in ipso hemicycli meditullio, *Columnatum Speculum* Academiæ *symbolum* format, conformatque literas OMNIS IN UNUM.

Hæc totius Stemmatis dispositio, atque Pictura: in quâ quod poetice affectum est, à loci natura & arte parum abludit: nunc emblematica Figmenta persequemur. Singulæ igitur Porticum apertiones, singularum *Artium* studiis, discretæ quasi *Officinae*, confinguntur: in quibus singuli *Artium* illarum *Authores*, *Authoresve*, operi intendunt suo: unâque omnes satagunt, ut communi velut in Athenæo Nobiles Academiæ Alumni exerceantur. Singulis autem Fornicibus, congruum cuique *Arti* *Symbolum* præfixum est, figura semper varia, manente semper Titulo eodem, OMNIS IN UNUM. Totam denique Porticum summitatem, pro Acrotëriis *Trophæa* eminenter ornant, ex singularum *Artium* Doctrinarumque Instrumentis composita. Lubet igitur eodem ordine, quo singulæ *Officiæ* inscriptæ sunt, breve specimen exhibere.

AD LÆVAM.

Rhetorica.

Vides hic *Marcum Tullium Ciceronem*, Latine Facundie Parentem, ad Quirites pro suggestu declamantem contra vesanum Catilinam: fugientesque vides conjurationis conscios, furente Populo. Oratoriæ verò Facultatis *Symbolum* est *Scopus* atque *suspensus*, in quem multa undique tela diriguntur; inscripta Epigraphe, OMNIS IN UNUM. Oratoris enim proprium est, Argumenta omnia ad unius Propositionis confirmationem collineare.

Poesis.

Hic *Homerus*, oculis, non animo cæcus, astantem Achillem Lyra psallit. Poeseos autem *Symbolum* est ipsa *Lyra*: cum eodem dicto, OMNIS IN UNUM. Unitas enim differentium Chordarum, est Harmonia: Unitas Poematis, Heros.

Pictura.

Quando inter Academica exercitamenta, hæc quoque libera Facultas, Poeseos Soror, enumeratur, vides *Zeuxim* mirabili arte *Uvas* imitantem, quarum similitudine deceptæ convolant Aviculæ. Picturæ verò *Symbolum* est *Pictoria Tabella*, pigmentis diversicoloribus discretim illita, cum dicto, OMNIS IN UNUM: ad Unam enim effigiem illa inservit diversitas.

Musica.

Orpheus blanda voce scopulos Ferasque rapit. Pro *Symbolo*, *Musicarum* notarum *Pagina* est; quæ quatuor *Vocum discrimina* ad idem carmen modulandum conciliat, eodem Titulo inscripta.

Bb 2

Geome-

Geometria.

Euclides Platonius, Regem *Ptolemæum* Lagidem Geometricas figuras docer. Pro *Symbolo* *Circulus* Geometrica in Tabula descriptus, à cujus Circumferentiâ ad punctum medium, lineæ confluunt æquales: idemque omnibus quadrat Titulus, OMNIS IN UNUM.

Practica Matheſis.

Archimedes cernis, miro trochlearum artificio *Marcelli Naves* harpagantem. *Symbolum* est, *Parabolicum speculum*, quo Solares radii omnes ad idem punctum concurrentes, ignem excitant: quo artificio idem *Archimedes* navigia comburebat. Titulus, OMNIS IN UNUM.

Astronomia.

Joannes à (1) Sacrobusto, nobile illud inventum Discipulis ostendit, quo imaginarii Cæli Orbes, gemino super axe versatiles, Astrorum Solisque semitas, stationesque designat. Pro *Symbolo* *Sphæra* ipsa, cum dicto, OMNIS IN UNUM.

AD DEXTERAM.

Dialectica.

A *Aristoteles* Académicis Logicas commentationes suas & Figurarum schémata perambulando declarat. Pro *Symbolo*, *Manus constricta*; sic enim *Zeno* Dialecticam a Rhetorica secernebat: ut hanc expansæ palme: illam digitis. in palmam reductis compararet. Titulus idem, OMNIS IN UNUM.

Physica.

Parménides *Physiologorum Princeps*, Cœlorum Elementorumque Globum ante Academicorum oculos ponit. Ideoque Globus pro *Symbolo* est: cum tota hæc rerum Universitas, ut *Parmenides* docebat, sit maximè Una. Dictum, OMNIS IN UNUM.

Medica.

Hippocrates *Cous* ex herbarum fasce distillarium in Organum immisso, salubres elicit succos. Atque nobili hac in Academiâ, à Professoribus hujus Facultatis, quæ Physiologiæ maxima pars est, eruditissimæ Dissertationes audiebantur. Pro *Symbolo*, Idem Organum, cum eodem lemmate, OMNIS IN UNUM.

Superphysica.

Continet hæc Doctrina, non modò quam *Naturalem Metaphysicam* dicunt, sed *Divinarum* quoque rerum contemplationem. Hic igitur *Sententiarum Magister*,

(1) Aliis *Sacrobosco*.

ster, sacrum evolvens *Codicem*, Cælestia pandit arcana. *Symbolum* est, *Hierárchicus Cælestium Spirituum Ordo* circa ineffabile *Tetragrammaton*, quod rerum omnium Principium est, & Finis: cum eodem dicto, OMNIS IN UNUM.

Ethica.

Socrates Moratae Philosophiae Coryphaeus, alterâ manu *Librum* suum de Virtutibus, alterâ *Calicem* tenens; oblatam ab Atheniensibus *Cicutam* intrepidè haurit. Pro *Symbolo* est *Silenus* Socratis, extimè deformis, intimè repletus Gemmis, quae de aperto pectoris spiraculo pellucet: cum eodem dicto.

Jurisprudentia.

Hic *Legislator Justinianus*, sublimi Solio inter galeatos togatosque sedens, lavâ, evaginatum stringit *Gladium*; dextrâ *Codicem* Legum porrigit. Pro *Symbolo*, *Justitiae Libra*, individuo ex Memento pendens, nempe Virtutis medio; OMNIS IN UNUM.

Prudentia Militaris.

Quoniam *Equestris Academiae* præcipuum decus est hæc Scientia; Principum Sabaudorum maximè propria; voluit Author in hac Sede collocare *Magnum Carolum Emmanuelem*, heroicae hujus Scientiae Magistrum, feroci in Equo insultantem Hostibus, suosque animantem; qualem Hasta vidit obfessa. Pro *Symbolo bellica Testudo* est, quâ multi junctim Milites, Conferis Clypeis contacti, hostilem suffodiunt murum; his enim probè quadrat *Virgilianum Hemistichium*, *Sociam Virtus coit* OMNIS IN UNUM.

COETERA STEMMATIS PARERGA.

HAstenus *Theatri Ornamenta*: Jam in *Aræâ*, medio *Theatri* sinu comprehensâ, ubi *Columnare speculum* florentes inter *Arcolas* eminere diximus; effusam *Nobilium Academicorum multitudinem* cernis; ingenuarum Artium munera pro cuiusque genio, ut præliminaris *Epistola* indicabat, exercentium. Alii legunt, alii scriptitant, alii pingunt, alii declamant, alii disputant, alii conferunt inter se. Hi *Cythara* ludunt, isti *Choreas* ducunt, illi ficto Marte digladiantur; vel ferocem *Equum* domitant, vel *ligneum Equum* dexterrimè insilunt; aut immisissis *Equis*, demissisque lanceis concurrunt. Quidam cælestem versant *Globum*; quidam terrestrem *Mappam* circino metiuntur; vel disita locorum per *Dioptram* explorant. Omnes denique, Ingeniosarum instar Apum, ex hortensibus Academi deliciis, floreas Musarum divitias populantium, ita sibi proficiunt, ut aliis profint. Ipse vero *Adolescens Propugnator Eques*, ad vivum expressus, *Thesium* suarum, laborumque feliciem *Schema*, collectas veluti in Academi Hortis fruges, *Academo Principi suo*, humillimè offert, ac dedicat.

ICONOMANTIA, SIVE,

THESIUM PUBLICARUM

P A R E R G A,

QVAS CAROLUS FRANCISCUS CAPRIS
CILIARI COMES, ALTESSANI DOMINUS,
ACADEMICOR. FULMINALIVM PRINCEPS,

SERENISSIMO PRINCIPI

MAURITIO A SABAUDIA.

DICAVIT, ATQUE SUSTINUIT

AUGUSTÆ TAURINORUM. ANNO MDCLV.

Fulminales Academici, de suo STEMMATE nomen accepere, quo, cùm Philosophalem in aciem descendunt, ingeniis certaturi, Theses ipsi suas generatim ornare solent. Et quoniam illud ipsum Academiae Stemma, de Authoris quoque nostri fluxit ingenio; de illo ut aliquid dicam, opportunitas monet, postquam de Singulari Propugnatoris hujus Stemmate, quod ICONOMANTIAM appellavit Author, disseruero. Hujus igitur Stemmat^{is} Argumentum, & Novi Nominis Iconomantiae arcanum, ex Epistolâ Dedicatoriâ, uti superiora percipies.

SERENISSIMO PRINCIPI

MAURITIO A SABAUDIA

COMES CAROLUS FRANCISCUS CAPRIS,

FULMINALIS ACADEMIÆ PRINCEPS,

DEDICAT.

Admirabile Divinationis genus curiosa Mortalium procacitas rimata est, quo Semideum Imaginibus à Cælo devocatis, gemmeoque in speculo perspicue refulgentibus, quam quisque Veritatem scitari voluisset, in illo SPECULO intuebatur. Quid est autem, SERENISSIME PRINCEPS, quod Oraculi definitione adeque indigeat, quàm Philosophorum Theses, quæ inter eruditæ Disceptatorum Exedras toties propugnata, atque oppugnata, eventulata semper, semperque altioribus difficultatum tenebris involuta, incertum faciunt, plusne lucis afferat, quàm auferat Veritati Disputatio. Ut mirandum minimè sit, Scépticam illam Sectam, Pyrrône concitòre Athenis surrexisse, quæ Nihil esse Verum, præter hoc unum, quòd Verum nihil

hil est, *constansissime professa: unicâ Thesi, Theses omnes elucēbatur, & Philosophiam evertēbat Philosophando. Ego itaque Thesum mearum Veritatem, quam ingenii claritate nequeo, ICONOMANTICA DIVINATIONE quādam consequi conatus, Clarissimorum HEROUM (à quibus Calestem istum Animum cum sanguine duxisti) gloriosissimas IMAGINES è Calo evocatas, in Tuâ unius IMAGINE, perspicuo veluti speculo conspicuas, mihi proposui. Nulla enim Virtus Maximos illos Paterni Maternique tui Stemmatibus Manes singularim illustravit, quæ in Te uno cumulatè non eluceat: ut de Te planè tuus cecinisse videatur Virgilius, VIRTUS COIT OMNIS IN UNUM. Ades igitur, atque Auspiciis illucesce Tuis, SERENISSIME PRINCEPS. Nam nisi Theses hæc Philosophica, tuo confirmantur Oráculo: nihil in Philosophiâ Verum esse statuo, meque Scēpticum ex Peripatētico, in posterum dedo.*

STEMMATIS DESCRIPTIO.

Nobilissimi Propugnatoris hujus Theses, quæ de universâ lectæ Philosophiâ, simplici paginâ quantumcunque prægrandi cohiberi non potuissent; cum in libriformi volumine congestim compaginatas vidit noster Author: ut ad palmaris pagellæ angustias, *Stemmatibus Parerga* contraheret, ingenio parvitatem supplente, *conquadratum Speculum* ad eam mensuram pingendum censuit; ubi ipsissimum, penèque respirantem *Mauritii Principis vultum* medio in Circulo collocavit: eundemque tergiminis *Majorum Imaginibus* ex Paterno, Maternoque Stipite proximioribus circumcludit. Hinc *Magnus Carolus*, illinc *Catharina Austria*, *Mauritii Genitores* supernè visebantur. Subindè *Emmanuel Philibertus*, juxtimque *Philippus II.* Hispaniarum Rex, Avi. Denique *Carolus Bonus*, cum *Carolo V. Cesare*, Proavi: omnes ad vivam Imaginem, ex peritissimis Autographis, diligentissimè expressi. Itaque, ut in Magno Carolo *Inviictam malis Magnanimitatem*: in Catharinâ *Modestam venustatem*: in Emmanuele Philiberto *Strenuitatem Amabilem*: in Philippe Rege *Prudens Consilium*: in Carolo Duce *Bonitatem*: in Carolo Cesare *Majestatem*, omnium consensus celebravit; ita omnes Imagines cum *Mauritii Imagine* sic congruebant, ut si illo in *Speculo*, *Majorum Virtutes omnes*, uno in Nepote refulgerent. Et sanè, citrà assentationem, ea *Mauritii Principis* indoles fuit, ut *Magnanimitas* cum *Modestia*: *Strenuitas* cum *Prudentiâ*: *Bonitas* cum *Majestate*, in ejus animo vultuque, conspirarint. Ita cum singulas Virtutes hæc, singulis *Majorum Imaginibus* subscripserit Author: tùm circa *Principis Imaginem* geminum *Claudianæ* Carmen ut Epilogum inscripserit, QUÆ SUNT DISPERSA PER OMNES, IN TE MISTA FLUUNT. ET QUÆ DIVISA BEATOS EFFICIUNT, COLLECTA TENES. In eandem quoque sententiam *Heroicum Principis Symbolum* pro fastigio Stemmati appinxit; *Cylindricum* nimirum *Speculum* cum *Virgilianâ* epigraphe: VIRTUS COIT OMNIS IN UNUM.

Sic in angusto amplissimum invenit campum eruditio. Atque hoc illud est
ICO.

ICONOMANTICUM SPECULUM, quod Heróum *Imaginibus è Calo devocatis* Argutum Stemmati Argumentum dedit, ut Epistola indicabat.

Lubet etiam pro corollario argutum addere ingenii quendam impetum. Nam cum laudem strenuissimi Thesium Propugnatoris multae certatim plaudent Musæ, quæ in eo volumine leguntur; Author etiam noster, ab ipso Propugnatore, ingenioso Anagrammate atque Epigrammata provocatus, par pari ut refferet, ita lussit.

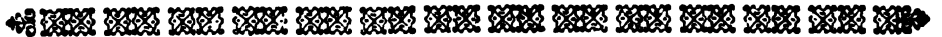

D. EMMANUELIS THESAURI
AD INGENIOSISSIMUM VATUM PRINCEPEM
SOBRINUM SUUM RESPONSIO.

CAROLUS CAPRIS.
Anagramma.
CARPIS LAUROS C.
Epigramma.

*Nominis augurio LAUROS, mi Carole CARPIS.
Unica C. superest, nec tamen arte caret.
C. Centum sonat: ergo alios decet unica Vates
Laurea: Centenas at tua Musa meret.*

FULMINALIUM
ACADEMICORUM STEMMA.

IN COLLEGIO AUGUSTOTAURINENSI
SOCIETATIS JESU.

ROgatus olim ab *Aristotelæ Philosophia, sacraque Theologia* Studiosis, dum adhuc Anonyma illorum Academia, ingeniis potius & actis, quam Stemmate Titulove clarescebat, ut paulò ante dixi: noluit hic Author quorundam Academicorum genium sequi (nec tamen improbavit) qui vilia, & abjecta Cognomenta & Insignia suis indunt Cætibus: sed ea maluit, quæ alacres animis addant animos, & literarium Martem accendant. Maximum enim, minimique impendii bellantium præsidium est spes bona. Norat, in Militum delectu ferocia Nomina;

ut

ut omnia Victoſarum, Cenſoribus placuiſſe. Verſabantur in ejus oculis *Vexilla terribilia*, quæ præcipuis *Romanorum Legionibus* Nomen & Auspicium fecerunt. Dracones, ut ait Ammianus, *hiatu vaſto perſtantes, & ſedem velut iram ſibilantes*: Aquila *adunciſ unguibus*, ut Joſephus inquit, *Avium omnium valentiſſima, & velut omen Victoria in quocumque eat*. Aper, Lupus, Elephas, etiam horrenda Monſtra, *Minotaurus, Chimera, Hydra, Sphyngeſ*, ut ex Apiano, Plinio, Vegetio, multisque Nomismaſum monumentis: imprimis verò *Flamma haſtis præfixæ*, incendiſum prænunciæ: & *rutilantia Fulmina*, ſolidiores obices facilius diſſipatura, in Legionum Inſignibus, Hoſtes jam exanimabant ſolo Nominis bombo.

Talibus ergo exemplis Author noſter, in *Academiae* hujus *Stemmate*, quam veluti *Martiam*, vel *Fulmineam Legionem*, contra Veritatis oppugnatores ominabatur; **FULMINALEM MACHINAM** pingi voluit: bellicum nempe Tormentum ex Catapultarum genere, quod non tricubitale modo Telum, ut reliquæ majores Catapultæ: ſed trabale; nec unum tantum, ſed plura uno icu, jaculabatur. Ingenioſum & formidabile Siculorum inventum, ſub ſeniore Dionyſio, atrociffimum bellum contra Carthaginiſes molientium; adeoſt Archidamus apud *Plutarchum*, ejusmodi Telum ex Sicilia delatum cum vidiffet, exclamarit, *Periit Virtus*. Telum videlicet, nullâ æris, aut murorum ſoliditate, vel ingenii virtute repellendum. Hanc autem machinam, non tam vi, quam nomine meruendam, vetuſtiſſimus æſtimat libellus, Notiſſis Imperii alligatus: **FULMINALIS**, inquit, **MACHINA** nuncupata, appellatione ſua reſtatur effectum.

HEROICI FULMINALIIUM SYMBOLI FIGURA, ET FORMA.

Figuram Machinæ ſic deſcribunt Antiquarii: Trabem arrectam abiegnam, ſolidâ & multiſori craſſitudine: ut in foraminum loculis miſſiles aptentur Haſtæ plures, paucioresve; quas robuſteum lignum multiplici rotarum nerveorumque rudentum miniſterio retrorſus adductum, uno impetu ad eundem locum impellit. Hujus Imaginem expingit Lipſius l. 4. de Militia.

Forma verò, ideſt *ſententia mente concepta*, in Academiae ſimilitudine ſita eſt: in quâ, velut in Fulminali Machinâ, tot Jacula quot Ingenia, eadem urgente Virtute, ad eundem Sapientia ſcopum contra Veritatis Oppugnatores diriguntur.

Epigraphe denique, aut breve dictum (quod extimam quaſi Animam Poëtæ vocant) nobile propoſitum indicat hiſce verbis, OMNES EODEM. Ex celebri *Horatii* aliud agentis carmine Ode 3. lib. 2.

Omnes eodem cogimur. Omnium
Verſatur urna, &c.

Sed in Academico Stemmate, adverbium, EODEM, ſine accentu ſcribitur: ut inter Adverbium, & Caſum ſuſpenſa Vox, ambiguo ſenſu argutè lu-

C c

dens

dens, significet, Académica ista Jácula, EODEM *movente*; hoc est, Academiæ operâ: EODEM *loci*, hoc est ad Sapientiam consequendam, simul incitari.

STEMMATIS TOTIUS DESCRIPTIO.

Medio in Paginæ spatio, FULMINALIS MACHINA arrectaria, & instructa Telis, atque ad agendum parata, conspicitur. *Apollo* vero (quæ Symboli Pererga sunt) Ingeniorum director, & quasi Machinarius, ad intendendam convertendamque Catapultam Rotas movet.

Tum ástites *Scientia Quatuor*, operi allaborant. Nam *Physica* Materiam parat, illaboratas nempe Telorum Hastas. *Logica* verò chalybeas Telorum Cuspides super incudem quadamatenus format. *Metaphysica*, easdem Cuspides molari acuit & expolit Rotâ. *Theologia* demum, ex Jovialis Aquilæ alis Pennas evellit, quibus convestita Tela rectius, altiusque ferantur.

Supra Machinam, *Vexillum* infixum est militare, cum Academiæ Titulo, OMNES EODEM. Ecquis igitur tam terribili obstitat Machinæ?

ILLUSTRIUM VIRORUM ELOGIA.

ILLUSTRIUM VIRORUM ELOGIA.

URBANUM VIII.

Octavum Orbis Miraculum,
 Attolle Fama;
 Si altius attolli potest, qui supra Fortunam sedet.
 Florentiæ Patritius, Romæ Pater,
 Urbem utranque in amicum duxit dissidium :
 Illâ Naturæ dotibus, hac Gloriæ donis certante.
 Prolusit suis utraque Auspiciis.
 Flores, Apem, Apes Apicem, præfagibant.
 Puer adultam Prudentiam :
 Adultus, senilem Dignitatem,
 Anteoccupavit.
 Festinante Fato, ne Orbis Vota suspenderet.
 Citrà miraculum fuit, quòd meritum accepit Regnum.
 Ni miraculum esset, corrupto in seculo,
 Mereri quantum assequeris, & assequi quantum mereris.
 Urbanæ Felicitati statim addita appendix, Urbinum.
 Non in dormientis (1) tete à Fortunâ conjectum ;
 Sed solerriâ futurorum præsciâ, in tuto positum,
 Ne (2) Seni occuparetur, aut Sedi.
 Sic avidas Manus, providus frustravit Oculus.

Magnum est Urbes recepisse; plus est non donasse.
 Nam cùm Nepoti caducum illud Sceptrum tradere,
 Principum suasio, facile; Pontificum exempla, licitum facerent:
 Suasiones rejecit, novum daturus exemplum,
 Ut Christi sanguis plus colatur, quàm suus.
 Nec minore studio Regnum munivit, quàm auxit.
 Nam magni Nominis auspicio fundatam Urbanam Arcem,
 In Æmiliæ transgressu erigens,
 Hinc Romam Hospitibus, illinc Hostibus Arcem ostendit,
 Tum (?) Hadriani Molem novo molimine communiit,
 Ut Hostes arcéret, vel coérceret.
 Fuge impie; Hadriani Sepulcrum mortes spirat
 Quiesce parumper Fama:
 Nimia laudes aures lassant.

II.

Perge jam quanto impendio
URBANUS VIII.

Terris Jugum, Pelago frenum iniecit.
 (4) Pyrgensem Portum, perfidiâ Hyemis infidum;
 Cæmentis oneravit, ornavit Molibus.
 Itaque, Româ litori invidente,
 Alludentibus in tuto Navigiis,
 Jam non sævit Neptunus, sed servit.
 Neque parciùs Petrum muneravit,
 Quàm Petri Regnum munierit.
 Cerne impositum sacris Cineribus (5) Mausoléum:
 Cælum videre tibi videbere, dum Cælites colis.
 Pontificis genium, (6) Artificis æquavit ingenium,
 Cerne in fastigium surgentes Angelos; dices,
 Cælum hos dedit, non Bernini Cælum.
 Magis tamen mirabere,
 Quòd è Pânthei ruinis accessit Operi æternitas.
 Otiosum nempè caducarum Trabium Metallum,
 Ingentes Petro Columnas,
 Innumeras Arci Bombardas dedit:
 Utraque Tormenta;

Hæc

Hæc Hostium, illa Dæmonum.
 Æquiùs impendi non poterant Pánthēi Reliquiæ.
 Nam (7) Jovi Ultori ab Agrippâ,
 Divis colendis à (8) Bonifacio dicatæ;
 Hostium ultioni, & divorum cultui, dividuntur:
 Monumenta ad splendorem, Munimenta ad securitatem;
 Rependit Petrus gratas Vicario vices.
 Urbem servavit, ab Urbano servatus.
 Nam totâ Italiâ (9) lue mulctatâ, mulctam Roma non luit.
 Petri hoc prodigium, an Urbani?
 Qui serpenti morbo, (10) Serpentem Epidaurium objecit,
 Vigilantiam suam.
 Omnium verò maximum prodigium fuit,
 Quòd conflagrante bellis Italiâ, scintillam Roma non sensit:
 Omnibus olim incendiis bustum supremum, aut primum.
 Jam scio, cur Capitolio augurium fecerit (11) Humanum Caput.
 Uno Urbani sollicito Capite, securum fuit Capitolium.
 Majus est, quod neglectâ de incendio prædâ, represfit incendium.
 Nam consiliis suis, Suorum Legationibus,
 Italiæ (12) Pacem dedit, quam vendere potuisset.
 Subsiste Fama; & sacris succumbe vestigiis.
 Qui hæc præstat, laudandus non est, sed colendus.

Ne mirere Lector, si reliqua Magni Pontificis illius, quæ maxima fuerant, Acta, hoc Elogio non attinguntur. Sola Pontificatus initia, dum Romæ degeret hic celebravit Author. Non levibus sanè studiis curatum, ne discederet; sed Patriæ Ithacæ amorem, nec Alcinoi Regia moratur. Integrum verò Elogium in Pontificum volumine asservat.

1) Ut de Niciâ dicebatur: 2) Urbinati Duci jam annofo, & sine Ducatus successore. 3) Castrum Sancti Angeli, olim Hadriani Mausoleum. 4) Nunc Cività Vecchia. 5) Apostolorum Sanctuarium. 6) Berninus statuarius. 7) Ex Plin. lib. 36. 8) Bonifacius IV. Pont. Max. 9) Contagium anno 1630. 10) Quo Roma olim sanata dicitur. 11) Apud Liu Dec. 1. lib. 6. 12) Pax Clara scens Urbano attributa in articulis.

FAMA PRÆFICA
IN OBITU

INNOCENTII X.

PONTIFICIS OPTIMI MAXIMI.

FVnde lacrymas, incide crines, (1) Præfica Fama.
INNOCENTIUS DECIMUS

Orbis Pater, orbos omnes reliquit.

Dùm Vaticanus Vatibus adgemis:

Dùm septem Collibus lugubri respondes (2) heptaphono:

Laudes luctibus intercine; atque Elegis Elogia confunde.

Laudes unum omnes, Pamphilium (3) Stemma suggeret.

De Stemmate Nomen, de Nomine Animum, de Animo Gesta,
Sine superstitione divinabis.

Columbæ adjecta Olea,

Illa Pacis Avis, hæc Palladis Arbos,

Innocenter Strenuum, sapienter Fortem augurabant.

Primò igitur,

Adspectum illum antiqui moris commemora:

Quem corrigendo seculo natus Animus, sibi finxit:

Ostendit in eo Roma, Catones adhuc se posse parere.

Tum perge, ut publicæ Fortunæ proludens,

Romanam (4) Rotam movit, ut æternæ Mentes Sideream;
Æquabiliter, & citrà errorem.

Orbis Oraculum erat Roma, Romæ Pamphilus.

Urbium Caput, majore Mente animari non poterat.

Neapolitanam, Hispanamque Legationem ut gesserit, rogas;
Græcè (5) NUNTIIUM voca.

Sed Legationi utique virtute par, impendiis impar;

Suâ Operâ naviter, (6) Fratræ Opibus splendide,

Utranque sustinuit.

Itaque Optimæ Matronæ Fortunis, debuit Fortunam suam:

Nec tantum beneficium æquare poterat citrà invidiam.

Dic igitur,

Ut hisce gradibus, summos ad Ecclesiæ Cardines scandens,

Gestorum merito, Patruis exemplo; Urbani judicio;

Eboris instar, ex candore Purpuram traxit.

Sensit

Sensit Urbanus sese elegisse, pòst se eligendum,
 Fatídicam Pamphilií Columbam, uti (7) Dodonæam, consuluerat.
 Æquè in ejus pectore, atque in Stemmata candicantem.

Hinc eodem auguratu,
 Quo Pontifex Cardinalem, Cardinales Pontificem
 Acclamarunt Pamphilium.

Felici assensu, facili ascensu;
 Cùm Virtute Sanctissimus antequàm Titulo,
 (8) Responsis, Consiliis, Ministeriis,
 Pontificatum regeret antequàm gereret.
 Sacris Aris, sacrificæ Lucis materiam Fata continuerunt.
 Dùm Cerificis (9) Apibus, Olivifera successit Columba.
 Quæ innocens, INNOCENTIO prælusit.
 Hactenùs sine lacrymis.

Nunc laudes suspirio rumpe, ac parumper file.
 Sic eunt humana: magna merita sequitur Mœror.

II.

Jam imo de pectore, Præfica Fama!

Jam pervicaci exprobra Marti,

INNOCENTII DECIMI

Prima fuisse studia, Petri Clavibus (10) Janum claudere.

Sanè compeſcendo Christiani Sanguinis Diluvio,

Orbi Columba non defuit, nisi Orbis crimina obfuisseſſent.

Primùm hujus Innocentiæ experimentum mémora;

Cùm Pontificis Animum tentavit Fortuna

Ingenti novâque illecebrâ; (11) Neapolitano tumultu.

Nam annuente Gallo, connivente Hispano, rogante Populo,

Ut è turbido Prædam legeret;

Accinentem Parténopem audiit ut (12) Ulyſſes.

Adjice, ut Venetis conjuncta Classe, Trucem Turcam reprimens,

Opprimi etiam posse docuit,

Si omnium Adversario, omnes adversarentur,

Hic altè intersuspira.

Tùm perge, ut Christianorum Principum æquisſimus Parens,

Ipsoque Nominis indicio, verè (13) Pamphilius;

Lædere neminem voluit, sed à nemine lædi.

Pacifica Olea est: sed Herculi quoque (14) Clavam dedit.

Numi-

Numinis igitur ut verus Cultor, ità Ultor.
 Lacrymabiles (15) Vatis minas explevit,
Cavendam iram Columbe.
 Sed terge adhuc lacrymas, & respira.
 Non semper nubilum est Cœlum,

III.

PLaude igitur Fama
 INNOCENTIO DECIMO,
 Et Gallis gratulare;
 Quòd multiplicitem (16) Janfenii Chimæram
 Monstris fœtam, ferro inciduam, subitâ Doctrinæ face,
 Nocenti innocenter nocens, præfocavit;
 Et renascentem Calvinum Orco reddidit.
 Narra, ut sacrorum Cœtuum Caput, & Exemplar,
 Regulæis Disciplinæ Effigiem,
 A Præcessoribus delineatam, absolvit:
 Et Religionem ut augeret, numerum minuit.
 Jàm ejus de Providentiâ, publicam felicitatem interroga.
 Certè Annona, neque novis Indigenarum tributis crescens,
 Neque Convenarum multitudine deficiens;
 Ostendit, Principe sobrio quàm opulenti sint Populi.
 Lustralem ergo (17) Annum commemora,
 Cùm in Urbem influens Orbis
 Nil Urbe uberius, nil Sanctissimo Sanctius vidit:
 Qui, non tam benedicendo, quàm benefaciendo singulos beans,
 Ambiguum fecit, plusne venerationis adderet
 Dignitas Pontifici, an Pontifex Dignitati.
 Adde, quàm sibi parcus, aliis magnificus,
 In (18) Urbis ornatum, atque Templorum decus, scrinia effudit,
 Ut Romam æquè Majestate, ac Pietate conspicuam,
 Sibi similem redderet,
 (19) Saxeis etiam munitionum molibus congestis,
 Ut, vel bellicæ Arces bellum arceant,
 Vel Petras metuant, qui Petrum spernunt.
 Altifono demùm spiritu semel exclama,
 Optimos quosque in uno INNOCENTIO revixisse Pontifices.
 Omnium etiam gloriosissimo:

Quòd

Quòd totam Majestatem sustinuit solus:
 Nemini curas partitus, ne intimo quidem, atque Optimo.
 Postremâ in Senectâ végetus:
 Et ad ultimum spiritum Pontifex,
 Sanè, constantissimum Innocentii Votum fuisse affirma,
 Suos omnes esse Innocentes:
 Nilque suis ampliùs licere, quàm exteris,
 Ut à suis in externos, Modestiæ mearet exemplar.
 Si quid secius, contra Votum atque scientiam fore.
 Nam domestica mala,
 Facilius Domino imputantur, quàm indicantur.
 Sed heu Fati crimen! Tantus Heros interiit.
 INNOCENTIUS,
 Imò ipsa INNOCENTIA, avolavit.
 Hic ejula: hic peplum lacera: hic genas carpe.
 Ejus Inferiis totum effle Thybrin,
 Quibus totum (20) Aquarium efflevit Cœlum.
 Pontifex verè Maximus,
 Qui mortale nihil fecit, nisi quòd mortuus est.
 Quanquam hoc etiam divinitus,
 Ut Pontifices mori deceret, quos docuerat vivere.
 Dignus, quem mali mortuum, Boni vivum optarent.
 Hæc ubi fleveris,
 Adora, & Tace,

1) *Qua mortuorum laudes lugendo canebat.* 2) *Echo in Olympia Porticu septies iterata.* 3) *Columba Olivæ ramum ore gestans.* 4) *Romanæ Rotæ Auditor.* 5) *Nuntius Gracè, Angelus.* 6) *Fratriis Uxor, cujus opum egregiarum ope, Legationes sustinuit.* 7) *Dodonæ Oracula reddebant Columbæ.* 8) *Congregationum Præfectura: atque Ministeria.* 9) *Urbani VIII. stemma, Apes.* 10) *Jani Templum in Pace claudebatur.* 11) *In populari seditione Thomæ Anelli.* 12) *Neapolitanæ Oræ Syrenem Parthenopem, Ulysses audit immotus.* 13) *Gracè sonat, Omnes aequè amans.* 14) *Herculis Clava ex Olivæ trunco, qui terra impactus fronduit.* 15) *Jeremia cap. 25. Facta est Terra eorum in desolationem, à facie iræ Columbæ.* 16) *Cornelii Jansenii hereticalia dogmata opportunè damnavit.* 17) *Annus Sanctus.* 18) *Ædes in Plateâ Agonis, Fontem, Obeliscum, Templorum ornatum.* 19) *Arces & Munimenta bellica.* 20) *Prodigiosi Nimbi, dum effertur.*

Dd

IN

IN OBITUM
MAGNI CAROLI EMMANUELIS
SABAUDIÆ DUCIS.

Heu!

MAGNUS CAROLUS

Diu post obitum desiderabitur;
 Qui desiderari ante cœpit, quàm nasci.
 Infœcunda jam Mater Votivum suscepit,
 Ut Regum prodigium, prodigio nasceretur.
 Nam Principes Natura donat; Heróas Deus.
 Maximo igitur Genitori, major succedit Infans;
 Et annis acerbus, Imperio maturus,
 Altoris gremio regebatur, & Populos regebat Altor.
 Sensit divínam indolem Philippus, cum sibi Generum ascivís.
 Toto enim Orbe circumlustrato,
 Nil majus CAROLO invénit.
 Quàm auspicatò, Proles docuit.
 Si Mars Minervæ núberet, tales nascerentur,
 Novem edidit liberos:
 Tàm numero, quàm sublimitate Cælos æquaturus.
 Solent Amorum Tedæ, Armorum tædium afferre.
 At hic, de Conjugali Toro,
 Ad subjugandos Rebëllium toros desiliens,
 Amorem Marti initiavit.
 Exinde CAROLUM nemo vidit, nisi armatum,
 Nam Regnis majóribus inclusum sortitus Regnum,
 Timeri debet, ne timeat.
 Eò igitur metuendus omnibus, quòd neminem metuebat;
 Arces munitissimas expugnando, desertissimas propugnando,
 Bella cum Magnis Regibus
 Imparibus armis concepit; paribus conditionibus confecit:
 Nunquam victus nisi prodicione; nunquam Victor nisi Virtute.
 Neque Ingenium, uti solet, opprescit Galea.
 Nam æquè Ferri, & Ingenii acie bonus,
 Sapientibus Apollineam, Fortibus Martiam præripuit Laurum.
 Incer-

Incertumque fecit,
 Magisne Gladio an Calamo, Regna sustineantur.
 Prudentiâ tam perspicaci, ut callidior quibusdam sit visus.
 Ignorante Vulgo finitimum Imperium Potentioribus invisum,
 Tutiùs astu quàm hastâ servari;
 Et geminis Anguibz, Mercurii Virgam interponi,
 Regiæ demum Virtutes omnes,
 Quæ in omnibus Regibus fuerunt singulæ,
 Uno in CAROLO sunt singulares.
 Omnium verò maximam, Solus totam complexus,
 MAGNANIMITATEM;
 Sæpè læsus, semper lætus,
 Docuit, nil contrà Fortitudinem posse Fortunam.
 Itaque hanc postremam omnium Virtutem explicuit.
 Nam Dexteram Cæsari datam ne falleret,
 Sinistris Armis circumventus;
 Maluit inter Arma Septuagenarius occumbere.
 Dixeris infectum Bellum consultò reliquisse,
 Ne Victori Filio nihil vincendum relinqueret.
 At heroico planè funere decoratus est Heros.
 Nam Orbe universo exequias anticipante:
 Exundantia eluxerunt Flumina;
 Caduca illuxerunt Fulmina;
 Et ferâles ad tumulum ludos præbente Fato,
 Equestria nocturno in æthere sonuerunt Arma.
 Tum gemini ejusdem Martis Antagonistæ
 Collaltus & Spinula;
 Ad CAROLI Inferias prò Victimâ ceciderunt:
 Hæc, Gratiis lugentibus, grato dictante Genio;
 Magno Mœcenati suo efflebat
 Emmanuel Thesaurus.

Hæc subito doloris & amoris impetu, eadem quâ Principem illum amantissimum amisit die, effudit Author. Cum verò à Regio Successore jussus fuisset funebrem Apparatum meditari, eadem ferè sensa, discretas in Tabulas, quæ Templi parietibus appenderentur, ut suo loco dixi, divisit.

AMEDEUS SEPTIMUS

Sabaudia Comitum Ultimus, Ducum primus,
 Tot Regum Nepos, tot Reginarum Pater;
 Gestis, Sapientiâ, Sanctimoniâ,
 Ter felix!

Ævi sui Salomo acclamatur.
 Verè (1) Pacificus; at non ignavus;
 Bello natus, Pacem coluit:
 Docens Sabaudæ strenuitatis esse
 Tàm Bella profligare, quàm Bellatores.
 Pace itaque toti Italiæ Armis partâ,
 Auctâ Urbibus, ornatâ Titulis, stabilitâ Legibus Patriâ.
 Eterno adspirans, suo se Regno abdicavit:
 Sibiqve Pacem dedit in solitudine.
 Sed clarius, dùm lateret; notior, dùm amat nesciri;
 Magnus Dignitatum contemptor,
 Omnium maximam Dignitatum sibi supplicem vidit.
 Eugenio enim Quarto Pontifice Maximo,
 Basileensis Concilii, & Europæ ferè universæ
 Fatali errore, exauthorato:
 Non imperandi libidine, sed obsequendi necessitate,
 Impositum Orbem sustinuit, ne corrueret.
 Felix V. Pontifex salutatus,
 Aliis felicior quàm sibi.
 Nam Christianæ Reipublicæ reformandæ,
 Sedandisque Principum disidiis
 Sollicitum impendens decennium;
 Publicam tranquillitatem prætulit suæ.
 Sed nova tandem luce, divinitus Ecclesiæ coruscante,
 Basileensis Concilii, & Principum errore agnito,
 Orbem pacare maluit, quàm regere.
 Nam Nicolao V.
 Ad supremum Pontificium ritè assumpto,
 Quam invitus susceperat, spontè abiciens Dignitatem,
 Pontifex adhuc meritis, & Insignibus,
 Bonæ Fidei Testibus;
 Nec jam Titulo, sed Virtute Sanctissimus;

Ami-

Amicâ in Solitudine sollicitudine depositâ,
 Iterum Felix Amedeus esse cœpit, cum Felix Pontifex esse desit.
 Ejus interim Sanctiones, Gesta, & Acta,
 Ecclesiæ Universæ saluberrima,
 Successor (2) Decretis, Populus plausu, Cælum miraculis,
 Comprobavit.
 Debuit ejus Religioni Ecclesiâ,
 Qvòd illud Schisma postremum fuit.
 Terris igitur pacatis, Cælo redonatus;
 Etiam post Fata solitudinem coluit,
 Nam (3) Hæreticorum vesaniâ Europam subvertente,
 Diu Famâ notior, qvàm Sepulcro, fuit;
 At ne maximum Regiæ Stirpis Decus
 Sine Tumulo diutius tumularetur;
 Honorarium hoc Monumentum
 Carolus Emmauel II. Sab. Dux, Cypri Rex,
 Collocavit.

*Hoc Elogium, cum Authoris nomine, impressum etiam leges à Guicenonio post
 Amedei Pacifici vitam: alterum verò, quod eidem attribuit Authori Guicenonius, à
 Serenissimo Principe Mauritio, qui Amedeum Pacificum summo perè venerabatur,
 omnino meditatum fuit, atque compositum.*

1) Salomo Pacificum significat. 2) Ex Bullâ Nicol. V. in Tom. Conciliorum, post
 ult. sess. Basil. Concil. 3) Sepulcro violato Ripaltræ à Gebennensibus: ossa diu igno-
 ra jacuerunt. Demum reperta, ab Emmanuele Philib. Duce, solemnî pompâ condi-
 ta fuerunt in Taurinensi Metropolitanâ, ex Pignon. Aug. sub anno 1576. sed locus
 ignoratur, diu licet questus.

MERCURIUS

S I V E

JULII MAZZARINI

PRO ITALICA PACE NEGOCIA.

SUB ANNUM MDCXXX.

Ab Urbano VIII. privatim mittitur.

JULIUS MAZZARINUS

Romanus Mercurius, ab Romano advolat Jove.

Dd 3

Mer-

Mercurio (i) linguâ litatur.
 Huic igitur linguas immolet Italia.
 Cujus lingua obstitit, ne Italia immolaretur.
 Imminebat ancipiti rostro Gonzagis Aquilis Casarea Aquila.
 Stringebat, Italiæ fauces, Casalensem Arcem Iberus.
 Mittebat Rhódanus subsidia validiora disfidiiis,
 Avolárat ergo Libertas, nisi Mercurius advolasset,
 Nam próvida Urbani Numinis sollicitudo,
 Dum ad arma pacanda Magnos destinat Legatos,
 Ad parandos Animos Caduceatorem præmittit.
 Nimirum, maximi Ingenii est, maxima noscere Ingenia.
 At quanti obices Paci objecti ?
 Novas Spes, novi semper timores diffiant.
 Nam Sabaudum conciliandis Regum Animis occupatum ;
 Inopina occupat Gallorum irruptio.
 Gallos Hispanâ potentiâ demulcendos
 Subreptitii Pinarolii felicitas obfirmat,
 Hispanos Germana æmulatio,
 Et Casalensis Arcis aviditas incendit.
 Germanis jam lapsantibus,
 Exanimata Manto instaurat animos.
 Tergeminæ Aciei Geryon, tergemino orbatur Capite,
 Sabauda, Collalto, Spinula.
 Conspirant Erynnes Tres alternis prognatæ,
 Lues ex Fame, Fames ex Bello.
 Aura & Astra, ominosis prodigiorum óbstitit, Paci obstant;
 Cruento Comete, caduco Fulgure, aërea Pugna.
 Itaque cum ineluctabili Fato luctandum fuit.
 Sed Fatum vicit Mazzarini Prudentia.
 Quæ rebus in ambiguis nunquam ambigua;
 Novos eventus novis reparans consiliis;
 Iteratis Ducum Induciis,
 Flammam reprimat, si non opprimit:
 Et toties Pacem parit, dum Pacem párturit.
 Mercurium scias, Induciarum Authorem.

II.

Fiduciarium Pactum pro Casalensi Urbe.

Quid à Regibus non obtineat Regia Mazzarini facundia?
Nunquam dulcius loquuta est Romana Majestas.

Neque id mirum:

Cum (2) Siculos Flores Urbanæ legerint Apes.

Inest tamēn suavissimo eloquio trahax vis:

Ut veritati astruat Fabula,

Mercurium aureis vinculis aures vincire.

Sermonis elegantiam geminat (3) oris elegantia.

Hunc si audis, si vides,

Invident Oculi Auribus, Aures Oculis.

Tantæ tamen comitati tantum inest Ingenii.

Ut non fictè cecinerint Vates,

Mercurium cum Amore, Formâ certasse, ingenio vicisse,

Triumphalis itaqve Mazzarini facundia fuit.

Nam bullientibus Gallico Milite Alpibus:

Hispano Casalem propiùs premente:

Hic modò ad Eridanum cum sagacissimo Spinula:

Modò Ripulis cum belligero Gallorum Triumviratu,

Pennis & Ingenio usque adeò nititur,

Ut Urbem Hispano Gallus (4) dediderit:

Hispanus Gonzagis resignandam deierarit,

Si bimestrem intrà moram auxilia obtruderent Galli.

Mirante Orbe rarum Mazzarini Miraculum,

Hos donare Urbes, illos restituere.

Hæc verò negocia qvanta celeritate transegit?

Metellos celeres, Papyrios cursores renovat Roma;

Vix enim Rhodanum trajicit, jam Eridanum navigat;

Intermedias desultans Alpes,

Hunc suspirabant anxia Populorum Vota:

Ejus Lumina, ut naufragantium duo Numina, implorabant.

Itaqvè, cum morosa esset omnis mora:

Antè optabatur qvàm abiret, ante redibat qvàm speraretur,

Mercurium dixisses Talaribus fretum.

III. Gal-

III.

Gallorum cum Hispanis confictioni obstat.

Perge Musa .

Veri Mercurii laudes fabuloso præripere.

Nam rude Seculum, rudia mirabatur:

Hic, in eo Seculo quod miratur nihil, miraculo fuit.

Omnem tamen admirationem vicit solertia,

Cum bimestrium Induciarum spatio ferè decurso,

Instantibus Gallorum suppetiis: extincto Spinula,

Suffectus Marchio à Sancta Cruce,

Gallos infringere levius ducebat,

Quàm Casalem Gonzagis resignare.

Nutabat ergo geminas inter Acies Urbs infelix:

Galliâ Viris, Iberiâ Viribus, præpollente,

Utram imploraret, incerta,

Nam, nec illius Auxilia officiosa esse poterant, nisi officerent:

Nec ab ista poterat servari, nisi serviret.

Utriusque igitur hastis Itala Libertas subhastabatur.

Expectante Adriâ, utrius videret Sanguinem.

Nihil enim ad cruentum Bellum deerat, præter Bellicum,

Væ communi bono, nisi Mercurius (♄) Communis intervenisset,

Qui Belli Fulmina celeritate antevertens,

Ante restrinxit, quam caderent.

Nam Gallo Hispanas, Hispano Gallicas, ostentans vires,

Omnibus timorem excusit, cum fecit ut ambo timerent,

Æquè utriusque Victor:

Quod Gallicam celeritatem tardavit,

Hispanam tarditatem celeravit,

Ut illi à cœpto recederent, isti à cepto decederent.

Mercurium prorsus agnoscas:

Qui (♄) Apollini phæretram, Vulcano Ferrum callidè clepsit.

At quanta in iis gerendis integritas?

Cum apud Reges Principes, Praefectos,

Italiam Libertatem, Romanâ libertate defenderet.

Itaque, ne liberum vocis aditum aurei Torques obstruerent,

Aurea Regum dona,

Quæ capere cæteros solent, non cepit.

Imò æquè munificus, ac munerum osor:

Id

Id esse suum arbitratur, quod donat.
Hoc uno (7) Mercurii dissimilis.

IV.

Pro Europaâ Pace labores.

Nunc cum Mazzarini Modestiâ pugnandum est, Musa.
Nam ardua meritorum fastigia, sine fastu, scandens,
Sic egit laudanda, ut si solus ageret:
Sic (8) aliis detulit laudem, ut si nihil egisset.
Itaque, suæ Famæ pennas addidit. linguas ademit.
Ne filcas tamen, quid pro firmandâ Pace pertulerit:
Cum pro farcinandis Induciis tanta pertecisset.
Nunc Alpium Claustra, scopulis & nivibus clausa,
Non igni & aceto, sed sudore atque æstibus aperit.
Nunc corrupto aëris tractu Populos depopulante,
Domesticis pereuntibus, inter domesticas Mortes vivit.
Nunc media per arma Pacem deferens,
Cum Vigilibus, Stationariis, Celeribus, improvisus occurreret,
Hostiliter ab Amicis acceptus,
Gladios fermè experitur quos placat.
Diceres, Milites Pacis ofores, odisse Paciferum.
Itaque ut Orbis quiesceret, nunquam quievit:
Donec Victore Amedeo Pacis Statore,
In illo Clarascensi Confessu,
Ubi quot ora, rot Oracula,
Inter maximâ Orbis ingenia Pax nata est tandem:
Sed ephémèra,
Poterat Paci Fortuna subscribere, sed invidit Virtuti.
Pacem nimirum Ratisbonensem placidi spirabant Austri:
Sed Austris adversus (9) Aquilo,
Dum Germaniam turbat, Italiam terret.
Negocia videlicet feliciora fecisset eventus felix:
Nobilia infelix fecit.
Nescires quàm difficilia fecerit Mazzarinus,
Si omnia confecisset.
Explebit Prudentiæ conatus altior Providentia:
Quæ non Nominum, sed Fulminum linguis suadeat Pacem.

E c

Roga-

Rogabunt qvi rogantur: & flenda qvi dolant, flebunt.

Nunc satis est, qvòd Italia non servit.

Plaude jam Liberatori Mercurii, Roma.

Ac nisi paria meritis paras,

(10) Pileum Mercurio detrahas cave.

Sile Musa.

Viventem Julium Mazzarinum dignè laudabit nemo,

Nisi (11) Julius Mazzarinus reviviscat.

- 1) *Ex Natal. Com.* 2) *Mazzarinus Sicilia oriundus, ad ardua negotia ab Urbano eligitur.* 3) *Laicus adhuc & Aulicus Adolescens, jam Legationibus maturus.* 4) *Induciarum mutuae conditiones.* 5) *Mercurii cognomentum.* 6) *Horat. in Hymno Mercurii lib. 1. Natal. Com. de Merc.* 7) *Mercurius furum Deus dicebatur.* 8) *Pancirolio Legato.* 9) *Septentrionalium Principum fœdus contra Casatem.* 10) *Pileus, Mercurii insigne.* 11) *Julius Mazzarinus Patruus pradesundus: omnium Concionatorum è Societate Jesu, disertissimus.*

JOANNIS PISAURI VENETORUM DUCIS

Mausolèum.

Cum Serenissimi Principis hujus Gloriam, magnificentissimo extollere *Mausoléo* Leonardus Nepos, Reipublicæ Procurator, statuisset: humanissime interpellatus noster Author, ut ingenti operi, ingenii operam conferret: argumentosam meditatus est Molem, in qua paludatam *Ducis Imaginem* in Solio sedentem, sua ipsius gesta, symbolicis expressa Emblematis, Trophæisque circumdecorant: Virtutes verò duæ, quas præcipuè colebat, *Religio* atque *Constantia*, intercipiunt. Ad Principis pedes, quasi è Tumulo redivivi, *Sanificæ Fati Sorores tres*, exarmatæ, penèqve exanimatæ; fracta colu, atqve forcibus, integro Stamine: inane Tumulum insidentes, sublimem exemptumqve Fatis, mirantur Heròem: subscriptis Claudiani versibus de Phœnice: *Non Stamina Patræ*

In te dira legunt: nec jus habuere nocendi.

Mausolèi fastigium tubicina infidet *Fama* laudum *Præco*: ima verò in substru-
ctione, qvàm *Barbarici* fulciunt *Atlantes*, geminæ ingentes Tabulæ hinc illinc, eximias Principis Laudes complectuntur. Nam unica Inscriptione completi, nec gestorum multitudo, nec bipartita loci dispositio patiebatur.

PRIOR

PRIOR INSCRIPTIO,

Ad dexteram.

JOANNEM PISAURUM
VENETIARUM DUCEM

Optimum Patriæ Patrem, vides.

Qvi nondum natus,

Cum Partui, aut Parienti, lethale Puerperium timeretur:

Satagente Empiricorum Turbâ,

Ut lucem amitteret quam nondum viderat,

Obstetricante Providentiâ, per Mortes ad vitam prodit:

Matremque servavit nascendo.

Idem Patriæ auguratus, cui nascebatur.

Proinde Patriæ totus vivens, nullus sibi;

Florentem Juventam, quam plerique feriatam effœminant,

Laboriosis pro Patriâ Legationibus, extrâ Patriam fatigavit,

Primùm, in Subalpinâ, magno tunc Europæ Theatro:

Cum veterano Duce Carolo, arcanam illam molitus Machinam,

Quâ Telinæ Vallis invasores, fœderatis armis depulsi sunt:

Impactas Venetæ libertati compedes fregit.

Deindè in Galliâ,

Contrâ Ludovicum Justum, injustis armis debacchantem,

Inermus inter Arma, Pacator inter impacatos;

Gallicanæ Qvieti,

Maximè Regi gloriosæ: Orbi Catholico necessariæ:

Veneris rebus maximè opportunæ, allaborans;

Vulgare dictum redarguit, Gallis inimicum esse Leonem,

Tùm in Angliâ,

Præmaturum Jacobi Regis amicissimi Obitum,

Mirâ calliditate cœlatum, mirâ sagacitate rimatus;

Cavit, ne antiqua Regni Benevolentia,

Novis malevolorum artibus refrigesceret.

Romæ verò,

Cum novum Titulorum Decretum Principes omnes attonuisset;

Uni Pisauro debuit Respublica, quòd maximis æqvata Regibus,

De Majorum suorum consuetudine nihil deminuit.

Denique ad æqua Reipub. negocia natum dixisses Oratorem;

Cum favissima Svada, facundiis innata labris,

Ec 2

Legat.

Legati eloquio ligatos Principes, quò lubebat adduceret.
 Mercurius videri poterat,
 Nisi Militaris Præfectura Martem ostendisset;
 Haud segniore manu, quàm lingvâ.
 Nam Romanis Armis finitimas Provincias territantibus;
 Hostiles Eridani ripas, Armis & Arcibus repentè insédit:
 Ut bellica conflagratio in Authorum finibus deslaret.
 Quàm id naviter ac tempestivè, Calumnia docuit:
 Quæ Veri facem, & Viri famam ut extingueret,
 Clariorem fecit ventilando.

ALTERA INSCRIPTIO.

Ad lævam,

Hoc verò vel invita fatetur Invidia,
 Quòd desperatis Cretæ rebus,
 Cum turpissimam Pacem, pulcherrimi Regni jactu,
 Paciscendam contenderetur:
 Solus contrà innumeros, cunctanter at constanter obnixus;
 Voce, Calamo, publico Ferro, proprio Argento,
 Cretensem Venetis Coronam,
 Et Venetam Italis Gloriam, conservavit.
 Tantam igitur Virtutem,
 Singulos per Honorum gradus experta Patria;
 Emeriti Senis labores, maximo remuneravit labore, Principatu.
 Dignum planè Principe Republicâ Principem.
 Cui tanta Majestas;
 Ut Reipublicæ Caput, de Vultu nosceretur.
 Tanta Comitas;
 Ut Dignitatis Serenitatem, supercilii severitas non infuscarit.
 Tanta Magnificencia;
 Ut Principatus Splendorem auxerit suo.
 Tanta Authoritas;
 Ut pro Verbis Oracula de Throni Cortinâ fuderit,
 Tanta Prudentia;
 Ut nihil sibi novum, nihil perplexum ratus,
 Ævi sui Salomo passim salutaretur.
 Tanta denique, tamque constans Religio,

Ut

Ut RELIGIONEM atque CONSTANTIAM

Pro Heroicâ sibi Tesserâ in Clypeis proposuerit.

Testis illa, contra Christi Hostes hostilitas implacabilis:

Et Religiosâ Ignatii Familia, quàm ignito Religionis instinctu,
Ad fovendam cum Ingeniorum eruditione Animorum Pietatem,

Postliminio Revocavit.

Omnium tamen Operum, celeberrimum fuit, ideoque postremum,

Christianorum Principum optata, non expectata Concordia.

Quam transmissâ per Caduceatores ad utrumque Regem Svadâ,
Omnibus persuasit.

Hinc acceptis Pecuniarum ab Hispano;

Et Copiarum ab Gallo Rege, suppetiis:

Frugiferæ Pacis primitias, Pacifera Respublica prægustavit.

Sic, nimis heu breve, Principatus spatium, extendit Pisaurus
Gestorum granditate.

Atque ut Reipublicæ suæ, etiam post Fata, prodesset;

Florentissimam Sobolem Patriæ oppigneravit:

Ex Leonardo Fratris Filio.

Qui Opum Hæres, sectator Operum, Reipublicæ Procurator,

PATRUM AMANTISSIMUM,

Quâ debuit Pietate, Vivum coluit;

Quâ potuit, Redivivum restituit.

Vivit Annos LXX.

Devixit, Anno M DC LIX.

Hic revixit Anno M DC LXVI.

PHILIBERTI SCALIÆ

Verrucæ Comitissæ, Secusini Abbatis,

LAUREA.

Festina Calamæ, Heroum laudibus facer.

PHILIBERTUM SCALIAM

(1) Ad summa Gloriæ festinantem

Seqvi labora, si nescis assequi.

Laudum prima est, quod laudes fugit.

Atqui ejus cursum ne Natura quidem seqvi potuit.

Ee. 3

Erida-

Eridanus, Adolescentiæ Spiritus in Infante ;
 Tiberis, Virilem soliditatem in Puero ;
 Tagus, Senile Consilium in Adolescente stupuere,
 Rixantibus inter sese Fluviis,
 Nisi ex Candore Animi, & Eloqvij suavitate,
 Suum Eridanus Cyconum testaretur.
 Itaque Annos meritis, ætates Animo præcurrens,
 Cunctatricis Naturæ segnitiam derisit.
 Neque nova hæc vivacitas in illâ Stirpe,
 Cujus ingenia, Natali fovente luce,
 Tunc maturefcunt, cum cætera florent.
 Vivit, vivetque (2) Avi Fama,
 Qvi Magni Principis Magnus Achates,
 Unus omnia fuit, & solus omnibus suffecit.
 Tam sibi uni omnia debens,
 Ut Fortunam, vel invitam, raptaverit usque ad Tumulum,
 Vivit (3) Alexander Patruus, verè Magnus,
 Qvi Numinis more, ubique agentis,
 Ad Principe omnes semper ablegatus,
 Ut publica stet Libertas, nunquam stat.
 Ad Philiberti (4) Patrem, Verrucæ Comitem,
 Taurinensis Augusta, sibi Cognominem, sibi natum, fovet ;
 Cujus Nomen ex gestis, gesta ex Nomine cognoscas :
 Omnia *Augusto* similis præter Imperium ;
 Qvòd non gerit, sed regit.
 Principis favore nullius unquam periculo abusus,
 Solis instar, qvi qvò altior, minus inumbrat,
 Procule enim ab Augusto pectore livor.
 Pusillis animantibus venenum est datum.
 Itaque, huic uni Aulico, Aulica parcit Invidia.
 Felices igitur Sobole Parentes, Parentibus Soboles ;
 Quæ tam insitis, quàm ascitis Virtutibus,
 (5) Acies, Aulas, Aras
 Décorat dum decoratur,
 Consilio Numinis, cuncta uni Familiæ tribuentis,
 Ut omnibus proficit.
 Hic Generi minimè degener Philibertus,
 Reipublicæ ante vixit, quàm sibi,

Tam

Tam prosperè, tam properè ad seria intentus,
Ut etiam Juventæ voluptates oblitus sit.

Nam vix pubescens,

Jam Subalpini Regis in Hispaniâ Prolegatus,
Provisu rerum, consiliorum dispositu, fandi vi,

Tantæ admirationi fuit,
Ut gravissima illa Capita, suam canitiem increpuerint,

Jam Patriæ redonatum

Sacra Infantula, Virtuti sera, Ætati festina,

Ambiit non ambita.

Gaudente Mitra, quod à Magno Patruo in Magnum Nepotem

Transmissa Dignitas, nihil Dignitatis amiserit.

Post tales curas, laborum Triumphator, & sui,

Novo Virtutis insigni, Jurisprudentiæ Laureæ cingitur.

Quam alii per sudorem, hic per ocium carpit.

Post heroica Fata,

Alcides sub (6) Oliva, Philibertus sub Lauro conquiescit.

Nimirum, Jurisprudentiæ Tyrocinium ingressus, jam emeritus.

Prudentiam exercuit, antequam disceret.

In legum Codice illa tantum legit, quæ fecerat,

Cum singula ejus facta fuerint leges.

Plus ergo illi debet Laureæ, quam ipse Laureæ,

At quò tandem (7) Honorum procurret hic Spiritus,

Qui Metas attingit inter initia?

Non improvidè Regio in Monte Lauream capit;

Regium Apicem Vaticani Montis ornaturam,

Subsiste Calame; Lassaris, non sequeris.

Tam alta Virtus, imas laudes non audit.

1) Annò 1634. Monteregali. 2) Philibertus Gherardus Scalia Verruca
Comès: primus, solusque Magni Caroli Minister. 3) Abbas, post Romanam, Gal-
licam, Hispanam, Anglicam Legationem in Belgio mortuus. 4) Manfredus Au-
gustus, Peditum Præfectus supremus: Victoris Amedei intimior Minister. 5) Fra-
ter, Equitum Præfecturam supremam gessit. 6) Clavà in Oleam versà. 7)
Divinat Author. Nam Maximos honores gessit, & Majores invidit festina
mors.

ILLU.

ILLUSTRIUM VIRORUM ELOGIA SEPULCRALIA.

Elogium Sepulcrale

THEODOSII LUSITANIÆ PRINCIPIS.

MAvortem Gladio, Calamo superasse Minervam,
Ausibus Æacidem, Nestora Consiliis:
Neptunum Ratibus, Terras pede, Sidera mente,
Vincere Theudosium, Fama canebat ovans.
Mors, oculis, non aure carens, tot ut audit Acta,
Plurima, quisquis hic est, Secula vixit, ait.
Protinus haud cæcam contorquens cæca Sagittam;
Pro Sene, Spem miseri sensit obisse Tagi.
Tunc aures, tunc illa oculos, tunc spicula culpat:
Tunc qvatiens fragili pectus inane manu:
Orbem, ait, orbavi, fateor: sed luminis Orba:
Perdidit heu Virtus te (1) celerata, Puer,

1) In Heroicis, Politicis, Literariis, & Militaribus negociis prematurè instructissimus erat Puer: ideoque minime vitalis.

Huc referenda sunt Epitaphia Principum cæterorum, quæ in eorum Exequiis, superius censita sunt.

Elogium Sepulcrale

FRANCISCI MARIAE BROLIÆ,

Heu Mortis facinus!
FRANCISCUS MARIA (1) BROLIA,
Senunciarum Marchio,
Revelli Comes, Berzoli & Fardeti Dominus,
Gallici Ordinis illustriori Torque insignitus;
Ille (2) Genere, Genio, Gestis inclytus,

Qvi

Qvi Aulæ simul & Bello initiatus Infans,
 Aulica gratia, & bellica ferocia
 Aulicobellicam fortitus indolem;
 Magno Carolo

Virtutis omen fecit, quantæcunque Fortunæ capaxis,
 Ille, qvem Armis acerrimum
 Contra se in Subalpinis experta Gallia,
 Festinata Tribunitiæ Legionis illecebra
 Sibi (3) censuit demerendum.
 Ille immerfabilis Fluviorum Domitor:

Qvo Auspice,

Hispana Sycoris, Belgica Scaldis, Italicus Ticinus,
 Suis undis, & Hispanis ignibus astuantes,
 Gallicis Cohortibus succubère.

Ille impavidus Hostium pavor;

Qvi conclusis Terraconensibus, Maria atqve Terras eripuit,
 Leganesio de Gallicâ prædâ ad Ilerdam triumphanti,
 Bellica Tormenta, ne Victori assonarent, extorsit.
 Baxææ Oppidulum ferè inutile, sibi commissum,
 Totus Belgii stimulum fecit, ac frænuni.

Obsessi Atrebatî munitiones, miris ambagibus implexas,
 Pervadi posse persuasit, cum fortissimè pervasit:

Et gravissimo cruentus vulnere,

Victoriæ moram non adjecit, sed pretium.

Ille inconcussus Gallicæ Majestatis Propugnator;

Qvi Præcipuum Regni (4) Ministrum,

A Sectariis præcipuè infectatum,

Et recedentem fideliter, & redeuntem feliciter

Est comitatus:

Primusque audendi (5) author, & actor,

Clarantonium Factiosorum Acrópolim,

Bellator, & debellator ingressus,

Parisorum Portas eruptionibus ocludens, aperuit Paci.

Ille demum, qvi per Militares Apices,

Ad Regiæ Armorum Præfecturæ culmen enisus:

Florente adhuc Juventâ

Tanta gessit, ut Gestorum Famæ officiat numerus:

Cum uberiolem Triumphorum autumnum Galliæ maturaret.

Ff

En,

En, ut ipso (6) Valentini obsidii primordio,
 Dùm loci faciem primus explorat,
 Primus furtivâ glande confossus,
 Aciem, Galliam, Patriam, Familiam,
 Victoriâ ipsam, quam peperit, funestavit.
 Eheu Mortis facinus!

1) Cariensis Patritius. 2) Ex eo Genere, quod insignes olim belli Duces, Italia dedit. 3) Sagacissimum Richelii Cardinalis consilium. 4) Mazzarinum Cardinalem, in seditione contra Regem. 5) Dum Proceres Pupillo Regi timebant, si Parisios aggredereetur. 6) Valentia Insûbrum, à Mutinensi Duce obsessa. Anno 1656.

*Authoris Epigramma;
 Ejusdem Brolia Inferiis additum.*

UNde Armis valeat, Valloque Valentia cingi,
 Primus dum explorat Brolia, primus obit.
 Ergo triumphalem Tumulo superastrue Mosem,
 Gallia; Laurigeris Appia nocte comis.
 Exequiis similis, similis sit pompa Triumpho:
 Funestis festas ignibus adde Faces.
 Fercula luctificum præcedant læta Ferétrum,
 His inscripta notis, BROLIA VICTOR OBIT.
 Non etenim capta est, cùm victa Valentia capta est,
 Capta est, cum docuit Brolia posse capi.

Elogium Sepulcræ

ARCHIEPISCOPI
 TAURINENSIS.

JULIUM CÆSAREM BERGERIAM

Quum (1) rapuit avara Mors,
 Fas omne abrúpit.

Augustam Urbem,

Optimo Patre orbavit, ac Patritio;

Jurisperitorum Collegium,

Pri-

Primario Collega, ex eadem Familiâ nono,
Caballarii - Leonis Comitatum,
 Æquissimo & clementissimo Domino:
Regiorum Consiliorum Conclave,
 Intimo atque integerrimo Oraculo.
Aulica Ministeria,
 Ministro prudentissimo;
 Cujus Menti (2) tota Pacis moles incubuit.
Universam denique Diacésim
 Amantissimo, atque Amatissimo Archipraefule.
 Ac ne saxa non gement,
Templum ipsum Metropolitanum,
 Munifico (3) Instauratore viduavit.
 Tot damna, unico saxæ falcis ductu.
 Illud verò sævissimè,
 Quòd Præfulem Patrum, & (4) Nepotem carissimum
 Simul rapuit.
 Ut (5) Maria Margarita
 Nepotis Vidua, Pupilli Tutrix,
 Gemino implexa luctu,
 Dum Virum lugebat, Patrum tumularet.

1) Anno salutis 1659. Ætatis 67. Pontificii 18. 2) Pax inter Principes, &
 Regiam Pupilli Matrem. 3) Nam mediam Templi concamerationem pessum colla-
 psam, solus, sponte, proprio ære restituit. 4) Nepotem ex Fratre, ante unum diem
 extinctum, relicto Infante. 5) Marchionis Roncatii Filia.

Elogium Sepulcrale
PRIMARIÏ PRÆSIDIS
DUCALIS CAMERÆ.

MAURITIUS PHILIPPA,
 Joannis Antonii Senatoris Clarissimi Filius.
 Sancti Michaelis, Præsi, Ussolij, & Martinianæ Comes.
 (1) Hic situs est.

Tanta Vir integritate,
 Ut Cameralium Quæstorum Protopræses,
 Principis Jura sine Privatorum injuriâ sustinuerit,

Ff 2

Tan.

Tantâ solertiâ,
 Ut Militaribus Causis, Rationibusque Præfectus,
 Æquè Militum Cenfor, & Pater;
 Illo in Officio Amorem consequutus sit,
 In quo Odium vitari non potest.
 Tàm illustri Ingenio,
 Ut Politicas inter ambages,
 Subitis ejus consiliis maturius nihil prodierit.
 Tàm ingenti Animo,
 Ut nunquam vel Fortunæ adversitate,
 Vel negotiorum diversitate, sit obrutus.
 Omnibus denique tot Ministeriorum dotibus ita præditus,
 Ut illum incolumem
 Probarint Principes, dilexerint Populi, suspexerint (2) Exteri.
 (3) Amisum omnes suspirarint.

1) Anno 1656. ætatis 56. 2) Gallici Regis Ministri, in comitatu providen-
 tia. 3) Omnia comparatione sunt cariora.

Elogium Sepulcræ RICHELMI PRÆSIDIS.

CAMILLUS RICHELMUS,
 Niciensis Patritius,
 Bartholomæi Richelmi Senatoris,
 Quem (1) Maximi Jurisperiti, *maximum Jurisperitum* vocant,
 Filius, Hæres, Æmulator:
 Hòc etiam felicior,
 Quòd Paternâ laude claruit, & suâ.
 Annos enim terdenos Forensi in Arenâ
 Pari disputationum subtilitate, ac soliditate congressus,
 Ab Magno Carolo
 Senatoriâ donatus Purpurâ, Purpuræ fulgorem auxit.
 Regio proinde Victoris, & Christinæ Administratricis
 Adstipulante judicio,
 In Camerali Magistratu, & Pedemontano Senatu, Præses,
 Nunquam perplexo, nunquam flexo suffragio,
 Quot annis Patrocinator fuerat, totidem judicavit.

Ita-

Itaque cum placida Senectus
De ingenio nihil minuens, auctoritatem auxisset:
Vivusque sua Elogia ubique legeret:
Immortalis Vir, eò tantum (2) mori est visus,
Ne humanarum legum Vindex, Naturæ leges infringeret.
Paternæ igitur Memoræ, Posterorum Exemplo, Dolori suo
Bartholomæus Filius Senator, ut satisfaceret,
Ejus Effigiem, quod unicum morti spoliū cesserat,
Æternitati restituit.

1) Cravetta Conf. Thesaurus Junior in quest. for. Monachus de recta feud. interpret. 2.) Anno 1646. Ætatis 77.

Elogium Sepulcrale (1) ABBATIS CÆSARICENSIS.

Amici omnium carissimi.

Luge Viator.

LAURENTII SCOTI

Sepulchrum, nulli indeſlētum, vides.

Lugent Muſa, Virtutes lugent

Utriusque Chori Coryphæum.

Qvi ſacro in pectore profanas excipiens (2) Muſas,

Suis è moribus (3) pudicas fecit.

Gemino titulo Vates.

Nam, Poëticâ Laureâ, & Religioſâ Laureolâ

Olim donandus,

Caſto in Baptiſmatis Caſtaliſſimo

A LAURO nomen accepit.

Luget Aula, luget Ara

Curialem Præſulem,

Cui nihil Auliciſſimi affricuit Aula.

Nam Principi ſimul, & Numini carus:

Invidens nemini, nemini inviſus:

Rixantes inter (4) Factiones, utriſque gratus:

Docuit, impiam eſſe illam (5) vocem,

Exeat Aulâ Qui volet eſſe pius,

Cum Pietatem in Aulâ, ut in Arâ,

Ff 3

Æquè

Æquè religiosè coluerit.

*Lugent Próceres, Matrona lugent,
Supremum Sacrorum Præfectum.*

**Qvi tam (6) Augusti, quàm Augustæ
Regis in Penetralibus assiduus:**

Nihil à Prætorio superbix;

Nihil à Gynæceo, desidix contrahens;

Viris, Civilis Vitæ; Fæminis, Modestix Typus:

Non austérus, neque remissus;

Aliena taxans Vitia, suæ Vitæ exemplis,

Docuit; Animis imputandos esse Mores, non locis:

Cùm ejus Animo innocenti

Locus nullus nocuerit.

Lugent Pauperes, Divites lugent

Periculoso (7) Laurentii Ministerio sanctè perfunctum,

Tàm enim de Proprio, quàm de Regio ære

Magnus Eleemosynarius,

Præter quotidianas sparsim largitiones,

Suburbanas suas Delicias

Neriani Oratorii Clericis elargitus;

Et cælestes Divitias fœneratò consequutus;

Divites docuit suas augere opes,

Inopibus dispergendo.

Lugent (8) Monachi, Servi lugent

Optimum Promumcondum.

Qvi Familix suæ, & Dei Familix

Pari charitate prospexit.

Nam servos amans, Monachos colens, utrosque fovens;

Familiaritate, Cœnobium suæ Domui;

Pietate, suam Domum Cœnobio, similem fecit:

Tàm Servorum quàm Monachorum

Verus Abbas, nempè Pater.

Lugent verò multò acerbius, qui hac scripsit,

Coarctum, & à teneris individuum Sodalem;

Crudâ falce, se superstite, ab se divisum.

Itaque lúgubre hoc Elogium,

Ab jamiam (9) expiraturo

Inter ultima Vota enixè interpellatus

Emma-

Emmanuel Thesaurus;
 Currente in Amici obsequium Calamo, ut Animo,
 Cum lacrymis composuit;
 Et (10) Joannes Laurentius Nazarius
 Hæres posuit.
 Anno 1666.

1) Protonotarii Apostolici, Regii Consilarii, Utriusque Regiae Celsitudinis summi Sacellarii, & Eleemosynarum Praefecti. Regis etiam Francorum Eleemosynarii. 2) Italos inter Poetas à Marino Poetâ celebratus. 3) Ejus Poësis honestissima. 4) In bello Civili. 5) Lucanus lib. 8. 6) Ducis & Ducissae Sacellis, & Eleemosynis praefectus. 7) Eleemosynarum distributor S. Laurentius Levita, & Laurentius Scotus. 8) Abbatiae Casariensis trans Alpes: quam penè dirutam ab Hugonotis, instauravit. 9) Extremum hoc ab amico Officium, moriens Abbas posu. lavit: etiam Testamento. 10) Ex Sorore Nepos. Obiit Anno 1664, Aetatis 76.

Elogium Sepulcrale MAGNI CANCELLARII.

CAROLO PHILIPPO (1) MOROTIO

Sabaudiae Archicancellario

Debuere Ingenia,

Quòd Musas, olim inter popularia sedentes,

Inclyti Generis claritate Nobiles fecit.

Debuit Senatus,

Quòd Primariam ejus Sedem

Doctrinâ & Majestate complevit.

Debuit Princeps,

Quòd Fidelitate Subditum,

Consiliis (2) Patrem adæqvè gessit,

Debet Patria,

Quòd Honorum Stadio decurso,

Et Vitæ contactâ Metâ,

Palmas atque Trophæa foris acquisita,

In Patriæ (3) Patrisque sinum,

Secum tulit.

Anno MDCLXI. Aetatis LXXV.

1) Morotii & Rocchebaldorum Comiti, ex Cerae Marchionibus. 2) Archicancellarius, Principis Pater vocatur. 3) Ludovici Pedemontium Protopresidis, jam humati. Elo-

Elogium Sepulcrale
COMITIS CILIARII.

Augustæ Taurinorum Patriæ
 Optimus Civis & Pater
D. OCTAVIUS CAPRIS
 Ciliarii, Rocchæ, Montismartii (1) Comes
 In Mauritianâ Militiâ, Majorum Stemmaturum Eques.
 Mauritiæ Principis à Sabaudiâ Eques Cubicularis,
 Niciensis Comitatus, & Villæfrancæ Gubernator.
 In Gavij, Verrucæ, Tridini, Albæ Obsidiis,
 In Tricinensi, Monbardonensi, Secusino conflictu;
 In omnibus denique ferocientis Seculi periculis,
 Sub Augustissimo quatuor Ducum auspicio,
 Equestri Centuriatu, Castrensi Præfecturâ.
 Pedestri Chiliarchatu Clarus;
 Hostilibus sæpè ictibus,
 Honorificis semper Principum Encomiis,
 Strenuitatem juxta, diligentiamque testantibus;
 A puerili Tyrocinio, ad emeritam (2) maturitatem,
 Celebres Majorum laudes propriâ Virtute
 Cumulavit.

1) *Alteffani Superioris, & Curtis-veteris Dominus.* 2) *Dies clausit Anno*
1660. Ætatis 58.

Elogium Sepulcrale
VERRUCÆ COMITIS.

Hem singulare Aulicorum Exemplar.
PHILIBERTUM GHERARDUM
SCALIAM

Verrucæ Comitem,
 Qui ad Magni Caroli gratiam
 Suo tantum ingenio viam præmonstrante,
 Vix Aulam ingressus,
 Ad illustriores Aulæ gradus transgressus,

Eqve-

Equeſtri Deiparæ Ordine Torqvatus ;
 Inde incæpit, ubi alii déſinunt.
 Qvo argumento contra Invidiam
 Contentus eſſe poterat,
 Dùm à tanto Principe, tanti eſt factus,
 Neqve tamen iudicium ſefellit eventus.
 Nam primam Legationem ad (1) Venetos, fluctuante Patriâ,
 Alteram ad Pontifices (2) Tres, verè Maximos;
 Tertiam ad Philippum Tertium iteratò functus;
 Id à ſua dexteritate ſemper obtinuit,
 Ut exterorum Principum Amorem,
 Cum ſui Principis utilitate (3) connecteret:
 Qvi, non illum modò ad penetralia Conſilia ſemper accivit;
 Sed totam Conſilii Exedram in unius pectore clauſit.
 Ergo cùm graviffima, & pene deplorata Negocia,
 De Provinciâ Narbonenſis rebus; de Salutianâ Marchiâ,
 De Monferratensi expeditione, de Aſtenſi Pace,
 Infracta fide ac ſolicitudine pertractaſſet:
 Denique, apud Ludovicum XIII. Gallorum Regem,
 Victoris Amedei, & Chriſtianæ à Franciâ,
 Auspicatiſſimo Conjugio conſtabilito;
 Qvèd digniori Negocio Vitam impèdere non poſſet,
 Pariſiis ſtatim obiit.
 Hoc uno dolore nimiam Magni Caroli lætitiâ acerbante.
 Vir ſvaviſſimis formatus moribus:
 Qvi Authoritati Modeſtiam naturali permiscens temperamento,
 Invidiam opprimere maluit, qvàm Invidos.
 Qvibus artibus, fatalem Aulicæ Fortunæ
 Fugacitatem figens;
 Integrum Principis favorem, ad extremum Spiritum,
 Ab curiali Fâſcino ſervavit, & ad Filios tranſmiſit.

1) Hic primus Carolo ſvaſit, ut Venetis adhareſceret: ſuumqve conſilium
 ad exitum perduxit.   2) Clementem VIII. Leonem X. Paulum V. non interruptâ
 Romæ morâ.

Elogium Sepulcrale
MELCHIORIS BUNEL.

Hic tandem se Patriæ restituit
 D. MELCHIOR RUBENUS,
 Variliarum Comes, Monialis, & Bastitæ Dominus.
 In sacrâ Mauritianâ Militiâ
 Majorum Insignium Eqves, & Consiliarius.
 Ab Magno Carolo meritorum æqvissimo Judice
 Ad nobilissimum Thomæ Principis obsequium delectus,
 Qvi singularem ejus diligentiam in Cubiculari Ministerio,
 Strenuitatem, in Prætorianæ Cohortis ductu;
 Gravitationem, omnibus in actis expertus;
 Dignum censuit, cui Epheborum Principum suorum
 Regimen, educationemqve demandaret.
 Neque levius Invictissimi Victoris Judicium fuit,
 Qvi ejusdem bellicæ Virtuti
 Portuosam Villefrancæ Arcem commisit.
 Ab Mauritio quoque Principe, ad supremum Hospitii Magisterium
 Totiusqve Niciensis Comitatus Gubernaculum evectus,
 Domesticam rem, providentissimè; publicam, integerrimè procuravit.
 Sic honorificis laboribus emeritum emensus ævum:
 Quietem sibi, mœrorem suis, memoriam omnibus
 Immortalem reliquit.
 Anno salutis MDCLVII. Ætatis LXXV.
 D. Carolus Mauritius Filius,
 Parenti indulgentissimo.

Elogium Sepulcrale
LUDOVICI BUNEL.

Armigeræ Pietatis Imaginem
 LUDOVICUM BUNEUM,
 Hastæ Pompejæ Patritium cernis.
 Hic, suopte ingenio pacatus,
 Sed bellifero Seculi Genio Marti addictus,

Unus

Unus supra ternas Armatorum Chiliadas,
 Tribunitias pro Pedemontium Principe gerens vices,
 Tàm Militibus amabilis, quàm Hostibus metuendus,
 Summæ ferocitati, summam Pietatem conjunxit.
 Hinc, Avilianæ Arci, hostilibus Castris propiori:
 Tùm Carmanioliæ, quò Martis impetus vergebat:
 Demùm Patriæ, gemino malo periclitanti,
 Inter Martis, Mortisque terrores,
 Præfuit non modo, sed profuit.
 Nam trepidam Urbem, ab hostium insidiis extimè malè tutam.
 Pestifera lue intimè vastante:
 Urbi se Civem, Civibus Patrem approbans;
 Dum omnes adjuvat, sui oblitus; alienæ vitæ impendit suam;
 Hæredes reliquit Pauperum manus.
 Novo exemplo ab Hæredibus optatus; plus tamen à Fratre
 Melchiore Buneo, Monalis Comite:
 Qvi Fratrem, ut potest, sibi restituit.
 Anno M DC XXXVI.

Elogium Sepulcrale ANDESENNI COMITIS.

O impenetrabile Fatorum Penetrabile?
 (1) ANGELUM FELICEM GABALEONEM,
 Felicem planè publicæ securitatis Angelum cernis.
 Hunc ingenito ad Jurisprudentiam pellente Genio,
 Ævi adhuc acerbum præmatura decoraverat Laurus,
 Et illustriores Senaculi Exedre, maturiori parabantur
 Sed humanis Decretis contraria Cœli decreta,
 Cùm Juvenis manum, servando Principi, destinassent;
 Belligeram Virtutem pacatis Artibus hebescere noluere.
 Magnanimus igitur Musarum desertor;
 Palladio de Lycéo, ad Martiam (2) Palæstram repentè migrans,
 Ex Legum Doctore, Legionum Ductor,
 Ex inermi Jurisperito, (3) Principis Armiger, authoratur.
 Nec sinè Fati provisu, (4) Scævola natus;
 Lævam gladio, dextram calamo exercuit,

G g 2

Ut

Ut in utrâque Fortunâ, Principi Ambidexter assisteret.

O Fatorum arcana!

Felix Angelus non erat, solam si Jurisprudentiam coluisset.

Præviderat Numen (5) invictam Principis indolem,

Periculis interritam; imò pericula irritantem.

Itaque dùm frementi (6) Eridano, Regius insultat Puer è cimbâ,

Profundo repentè gurgite absorptus, & omnium oculis ereptus,

Novus Phaeton, suo in Flumine naufragus,

(7) Veriores lacrymas trementibus eliciuisset Populis,

Nisi Armigerum suum, cælestem quasi Aligerum, habuisset.

Hic enim unus undis immerfus, perduelle flagellans Flumen,

Voraci è vortice semianimem eripiens Prædam,

Regiæ Regnoque restituit.

Multis ab Augustâ Parente, multis à Rege Patruo,

Felicitis Servatoris fidelitas, (8) muneribus pensata fuit.

Sed continuatis obsequiis, plura ipse præstitit quàm acceperat.

Nam intrepidus Peditum Tribunus,

Insomnis Vercellensis Arcis Præfectus,

Regius Gallicarum Legionum Malischallus:

Omnibus in Belli fluctibus, ut in Eridano,

Immersabilem testatus Fidem:

Ac demùm in sanguinolentâ Tridini expugnatione,

(9) Ternis ignitarum glandium fulminibus perfoßus;

¶ vulnera muneribus cariora,

Ad partæ Pacis solatium, conservavit.

Sed heu Fatis ipsis contraria Fata?

Hic ipse fulminum & fluminum Victor,

Totiesque sibi superstes;

Securis jam rebus, emeritus, dulcique Conjugio Felix,

In ipso Ætatis Fortunæ Auge, invidâ Mortis falce sublatu;

Gravem quidem Principi ac Patriæ dolorem attulit;

Sed Victori Amedeo Sarmatoris & Baldicherii Comiti,

Cæterisque (10) Fratribus,

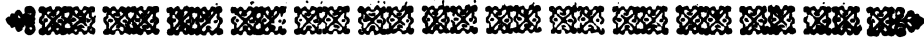
Insolabilem consternationem perpetuò reliquit.

Decessit die XXXI. Augusti.

Anno Ætatis XXXVII. Salutis M DC LX.

1) Joannis Michaelis, Comitis, & Generalis Peditum Commissarii ex Nobilium
Cariensium Ordine, Filium. 2) In Nobilium Equitum Academia Parisiensi. 3) Caro-
li Em-

li Emmanuelis II. Regii Sabandia Ducis Armiger, sive Scutifer. 4) Scavolae dicuntur, qui levà tantum utuntur manù: hic verò ad gladium sinistram, ad calamum dextram exercuit. 5) Intrepidam hujus Principis Pueritiam, infinita pericula ostenderunt. 6) Sub Valentinum, ubi profundior Eridanus. 7) Nam Phaetontis naufragium Populeas Arbores deslere fabulantur. 8) Etiam à Francorum Rege annuos aureos quadringentos, & Malischallatus diploma, muneri accepit. 9) Gvicenonius pag. 24. idem narrat: in vulnerum numero fallitur. 10) Balthasari, Andesenni Comiti; & Joanni Baptistae, Priori.

SEPULCRALE THESAURORUM SACELLUM.

Fossanensi in Urbe, unde Authoris nostri Progenitores oriundi (nam Posteriores, ut plerique Nobilium Familiarum Traduces, variis è municipiis, in Augustaurinensem Metropolim, Principis & Magistratum Sedem, retento Gentilitatis Jure, propagarunt;) Sacellum est in Divi Francisci; egregià structurà piè atque eleganter ornatum, ubi Familiae Sepulcrum, & Majorum Simulacrà suis insignita Titulis Elogiisque conspiciuntur: quorum Elogiorum quæ Authoris nostri dolata calamo, ad me pervenere, sive paginis sive marmoribus commissa, referam. Ut enim Familiam omnem suam (quam inter Fossani conditrices antiqua numerant Monumenta) ultimus extinctam flevit: ita justo pro solatio, quos prematurè tumulavit, in vitam revocare calamo decrevit; ne iniquior in suos, quam in externos, fuisse videatur. Ibi ergo ingenio suo, sed primigenii Fratris nomine, marmoream Patris Imaginem hoc Monumento animavit.

Elogium Sepulcrale

ALEXANDRI PATRIS.

Syncerum Patritij Amoris Simulacrum

Avita agnosce Patria.

Hic est

ALEXANDER THESAURUS,

Sarmatoris Comes. Castromanni Dominus!

Qui bellicosorum, Doctorumque Progenitorum gloriam

Gg 3

In

In Familiâ bipertitam, in se uno integravit.
 Itaque, in Magni Caroli Aulâ, Gloriæ Theatro;
 Equestrium Virtutum, & Liberalium literarum
 Absolutum Spectaculum præbens:
 Bellicâ Virtute, in omnibus sui Principis expeditionibus;
 Sapientiâ in Consiliis, & difficillimis (1) Legationibus;
 Summam Aulæ approbationem, & Principis Gratiam,
 Quotidianis congressibus, & Honoribus, testatam meruit.
 Quodque magis mirère:
 Inter aureos Aulæ cômpedes tantum sibi libertatis asseruit,
 Ut nihil discendum ignorasse; nihil dicendum siluisse,
 Sit visus.

Itaque inter tot Censores, sine Censurâ;
 Cùm florentiorem ævi partem, Gloriæ ac Principi dedisset:
 Denique à curis ut vacaret, Curiâ vacans;
 Bellicæ Virtutis, & Ingenii laude, in (2) Filios iterum divisâ,
 Qvos partim Marti, partim Minervæ consecravit;
 Maturiores Annos tibi, sibi que seposuit.
 Desiit Anno salutis MDCXXI. Ætatis LXIII.
 At ne Fama desinat, hoc Monumentum Morti objicit
 Philibertus Filius Primigenius, Sarmatoris Comes.

1) *Ad Italia Principes, & ad componendam Mutinensis Ducis, & Ferrariensis Piorum, de Saxolii Statu controversiam.* 2) *Philibertum Comitem Magni Caroli Sabaudiae Ducis Equitem Cubicularem. Ludovicum Praesidem doctissimum. Carolum Antonium olim Abbatem Mulegii, Jure utroque insignem, postea in Societate Jesu, Apostolicae Pœnitentiariae Oraculum. Laurentium Equitem Commendatarium, Principis Scutiferum, in Monferrateni bello ad Granam occisum. Et Emmanuelem Authorem nostrum, qui Masculorum Fratrum, sine Sororis ullius interjectu, Septimus ortus est, quod felici omine carere non putant.*

Elogium Sepulcrale

M A T R I S.

(1) MARGARITHÆ THESAURÆ
 Cortanferii Dominæ,
 Alexandri Sarmatoris Comitis Unicæ Uxori.
 Splendore Generis, Formæ gratiâ, Candore Animi,
 Veræ inter Matronas Margaritæ,

Mul-

Multiplici etiam Sobolis Fœcunditate,
Margaritis, quæ unicam pariunt, feliciori.
Philibertus Filius, Matri benemeritæ,
Extremum hoc Officium religiosissimè exsolvit.

1) Aloysii Mulatii Astensis Patritii, & Magdalena Scarampa. De Camino :
Cortanferii Dominorum Filiae, atqve Haredi.

Elogium Sepulcræ
FRATRIÆ SUÆ.

Oh insyncera Hominum gaudia :
JOANNA THESAURIA,
Joannis Balbi Varnoni Comitis, & Mariæ Costæ,
Clarissimo utrinque Genere nata :
Cum Specie atqve decore, Unica Seculi sui Phœnix vocaretur,
Obitum Phœnici similem experta ;
Perit dùm (1) Unicam parit ;
In simili rediviva ;
Philibertus Thesaurus, Sarmatoris Comes,
Inter amissæ dolorem, & Natæ gaudium divisus ;
Conjugi suavissimæ
Ponit.

1) Joannam, Mombasilii Marchioni Nuptam : nomine, ut specie, Matri similem.

Elogium Sepulcræ
ANTONINI THESAURI,
Avi Sui.

Sarmatoris Domini ; eodem in Sacello legitur infrà marmoreum
Sipius Simulacrum : qui antè Sacri Senatus Pedemontani exordia,
jam (1) Senator : & ex (2) Primario Senatore deinde Præses ; *Pede-*
montanas Decisiones ; hoc est, subtiliores Senatus Disputationes, atqve
Oracula elucidavit ; septuagenario major mortuus. Sed quoniam
Elogium, sanè illustre, non de Authoris Nostri, sed alterius ingenio flu-
xit ; hic non immisceo.

1) Ex

1) Ex Emmanuelis Philiberti Ducis Diplomate, sub 28. Aprilis, 1555. Bruxellis.

2) Ex ejusdem Ducis Diplomate, sub 26. Septembris, 1577.

Elogium Sepulcrale

A V I Æ S U Æ.

DOROTHEA THESAURIA.

Paterno Stipite, Illustrium de Capris Heroum Proles:

Materno, ex Messerani (1) Principibus,

Quinque Cardinalium Neptis

Antonini Thesauri Præsidis Unica Uxor,

Cum in Virtutum omnium Speculum formata esset;

Ut Matronarum oculis diutiùs obversaretur:

Integrum ferè Seculum vixit:

Moreque mutari sæpè vidit, semper eadem.

1) Ex inclyta Ferrerierum Stirpe.

Elogium Sepulcrale

P A T R U I S U I.

GASPARI ANTONIO THESAURO,

Antonini Præsidis Filio,

Pedemontani Senatus Oraculo.

Qvi Sapientiam expeditiùs ut sequeretur,

A Conjugio Liber;

Filiorum Amore in Fratris Filios translato;

Ut Sapientiæ quoque Amorum in Eisdem transferret;

Antiquioribus ex Familiâ Doctoribus

Taurinensè Domicilium, & annuos mille Coronatos,

Perpetuum Virtutis calcar applicuit.

Emmanuel Thesaurus, Septimus ex Fratre Nepos,

Monumentum hoc,

Quod non posuit Hæres, Exhæres Poni.

Quamquam dignius, diuturniusque Monumentum

Suis sibi in (1) Voluminibus ipse construxerit.

1) Quæstionum forensium. Additionum ad Decisiones. De Monetis.

Elo-

Elogium Sepulcrale
ALTERIUS PATRUI.

MARCUS ANTONIUS THESAURUS

Antonini Filius.

In (1) primævâ Mauritanii Commilitii erectione,
Ab Emmanuele Philiberto, adhuc impuber,
(2) Nobilitatis Virtutisque commendatione conscriptus Eques,
Cum in Belgicâ Martis Scholâ eruditus,
Liberae Centuriae Praefecturam pro Tyrocinio gessisset:
In Provinciali Bello,
Dum Berræ Arcem, Victoriæ Narbonensis residuum,
Principi sustinet, pro Principe cadit.

1) Ex Diplomate sub die 10. Novemb. 1578. Cum nuper Ordinis & Militia SS. Mauricii & Lazari instaurationi incumberemus, &c. aliquot Nobiles, qui oblatis precibus hoc à nobis petierunt, &c. aggregandos esse censuimus. Inter quos cum te, licet annum duodecimum adhuc agentem, &c. 2) Cumque ex nobili Geneve natus sis, tibi que adeo laudabilia puerilis ætatis tuæ inditia, &c.

Elogium Sepulcrale

A M I T Æ S U Æ.

MARGARITA A SABAUDIA,

Antonini Thesauri Filia.

Formâ suprà Matronas, (1) Doctrinâ ultrâ Sexum:
Vera videri poterat Minerva, nisi nupsisset,
Nam Magno Carolo, optimo æstimatori,
Visa est Virago,

Quæ (2) Philiberto Emmanueli à Sabaudia,
Collegii Comiti Nupta, Heroas pareret.

Sed heu magnis Ingeniis iniqua semper Fortuna?
Vix Nupta, jam Vidua:

Cum paulò post Conjugem, Philippum quoque (3) Filium,
A Philippo Sabauda Achayæ Principe, eo (4) Tramite Postremum.

Heroicæ spei Pupillum, tumulasset:
Nullâ postindè Fortunæ illecebrâ ab primis abducta Votis;
Sui Nominis memor, Unius Unica Margarita;
Constantissimè servavit.

H h

Con-

Constantissimè servavit.

Sed fœmineo ejulatu de virili pectore secluso;
 Librorum amore Librorum amorem compensante,
 Viduitatem simul, & Orbitatem prolixam,
 Non lugendo, sed legendo sustinuit;
 Donec noto recepta Cælo, Utriquè sese restituit.

1) Extant ejus Scripta De Cælo & Deo, & ingeniosa Carmina: qvi Fœminarum Nobilium eruditi ejus Seculi genius fuit. 2) De illustri hoc Connubio scribit Gvicenonius Regius Historiographus, in Genealogiâ Sabaudorum Principum pag. 1128. 3) Errat Gvicenonius qvi nullam Margarita attribuit Prolem: hujus enim Philippi decessu, antiquissimus Collegii Comitatus, ab illo Philippi Achayci Tramite, ad Patrimonium rediit. 4) De hoc Tramite Philippi Achayci, Pedemontium Principis, scribit ibidem Gvicenonius, & Pingonius in Athore.

Elogium Sepulcræle

ANTONII THESAURI,

Qvi Authoris nostri Proavus, Antonini Pater, Sarmatoris Dominus, (1) Eques Cæsareus, Ducalis Consiliarius, & (2) Senator: omnium (3) Doctrinarum peritissimus; præclarè in (4) Legatione mortuus est; Elogium Sepulcræle, quàmvis sub marmoreo ipsius Simulacro, in eodem Larario legatur exculptum; quia tamen Authoris nostri Calamum non sensit, non infero.

1) Caroli Quinti Imperatoris manu creatus Eques Auratus, multisque honoramentis, ac privilegiis decoratus, Burgis: ut ex Diplomate ibidem dato, sub vicesimaquarta Maji, 1524. 2) Creatus à Duce Carolo Bono, Niciæ: ultimè Septembriis 1538. & confirmatus ab Emmanuele Philiberto: die decimatertiâ Junii 1558. 3) Extant ejus Scripta, Legalium, Philosophalium, Sacrorumque Acroamatum. 4) Ab Emmanuele Philiberto ad Rudolphum & Matthiam Austriacos Principes Delegatus: ipsâ in Legatione obiit, octogenario major, anno 1564.

Elogium Sepulcræle

TRIUM PROAVIARUM,

Antonii Conjugum.

Tres hæ Matronæ, à Scalptore in lapides versæ,

Te,

Te, si viverent, in Lapidem verterent.
 Tres Phorci Filias crede,
 Quarum spectata pulcritudo, Saxeos fecit Spectatores,
 Antonii Senatoris, & Sarmatoris Domini,
 Tergeminæ fuere Conjuges.

(1) MARGARITA,

Illustris Sordanellorum Familiæ postrema Hæres.

(2) MARIA,

Antonii Provanæ, Druentii Comitis:

(3) POLYXENA,

Antonii Costæ Polongheriæ Comitissæ, Filia.

Unius Thesauri Triplex Thesaurus.

Tantâ omnes Animi, & Formæ pulcritudine,
 Ut cum inter se tantum contenderent, neutra vinceretur.

Tres Charites fuisse diceres, si convixissent.
 Sed Unum amare non poterant, nisi divisim.

Itaque, alterius amores altera excepit:
 Et longum Unius ævum sibi sine lite divisere.

Tria ergo ingentia Viri gaudia dixeris:

Totidemque ingentes dolores,

Nam Tumulos Thalamis æquante Parcâ,

Duas deslevit, à Tertiâ desletus,

Æquali dolore, sive relinqueretur, sive relinqueret.

O quanta infelicitas, ter nupsisse.

Sed Parcarum invidiam pensavit Uxorū Virtus:

Quarum similitudo præstitit, ne altera optaretur.

Imo alteram in alterâ revixisse putes;

Et Uxores Tres, Unicam fuisse Tricorpore,

Ter uni nuptam

Novum miraculum, in numero Singularitas.

At miraculum majus,

Quòd in Empyreo, ubi Connubia confarreantur,

Uxores unâ Omnes Vir invenit.

Et omnes Uni, æternum sine rixa convivunt.

O quanta felicitas ter nupsisse!

1) Obiit anno 1526. 2) Obiit anno 1532. 3) Obiit anno 1575. Viro superstes.

Elogium Sepulcræ
MAGNI PATRUI SUI.

JUVENALIS THESAURUS

Antonii Frater, & alter ipse;
Utrâqve Juris Laureâ floruit;
Tantâ apud Suos & Exteros æstimatione Ingenii,
Ut Carolus II. (1) Ducalium Jurium Propugnatorem elegerit.
Et Carolus V. Imperator,
(2) Ad Palatinum Comitatum Equitatumqve provexerit.
Et Gentilitiis ejus Insignibus
(3) Cæsaream Aquilam, sublimis Ingenii Testem, inferuerit.
Atqve ut Laurea Laureas progerminaret;
Amplissimo (4) Diplomate concessit,
Ut feri etiam Nepotes, Jurisprudentiæ Laureâ donati,
Aulæ statim Cæsareæ,
Et Imperialis Consistorii Comites habeantur:
Judices constituere, Notarios creare, Natalibus supplere,
Aliaqve Regalia exercere, suapte autoritate possint.
Tantus in Augustissimo Cæsare Sapientum amor:
Et æternandæ Sapientiæ in Thesaurorum Familiâ
Studium fuit.

1) Ex Diplomate Caroli Boni, dato Verellis, Anno 1539.
te, dato Burgis, die 24. Maji, 1524. Anno 1545.

2) Ex Diploma-
3) Ex eodem Diplomate.
4) Ibid. Obiit

Elogium Sepulcræ

ABAVI SUI.

O qui egregiam Familiam regis!
Ut pacatè regas
FRANCISCHINUS THESAURUS
Fossanensis Patritius,
Hoc è Monumento, nobile Monimentum præbet.
Hic avitis opibus locuples; sed septenâ ditior Prole:
Cum ex antiqua Thesauriæ Familiæ (1) Tesserâ

BEL-

BELLO, & PACI;
 Alios Belligeræ, alios Pacatæ Palladi, Liberos devovisset:
 Ut quisque Fortunæ suæ faber esset,
 Ratas singulis Fortunas, vivens vigensque, (2) divisit.
 Itaque bonus æquusque Bonorum Diribitor,
 Filios sibi omnes Amore mancipavit, emancipando:
 Et Unionem, dividendo, conservavit.
 Felix Familia; Septemplex & Unica:
 Inexpugnabili Hydrescens robore.
 Nam dum singuli per diversos calles ad Gloriam contendunt;
 Nec Fratris felicitatem fraternus supplantat livor:
 Irrupta septem Fratres Concordia fovebat, quæ raro (3) duos.
 Septies igitur Pater, de nullius Liberi inobsequelâ:
 Septies Sôcer, de nullâ Nuruum perviciaciâ:
 Nec ulla Nurus, de vivaci Soceri Senectâ conquerebatur.
 Itaque dum omnia fermè Reipublicæ Negotia canus sustinet Pater:
 Et (4) Liberos, alii bellicas Adoreas:
 Alii Jurisprudentiæ, alii Philosophiæ Laureas, referunt:
 Et unâ ex Domo omnia Patriæ præsidia petuntur:
 Septies felix Genitor,
 Tot Filiorum Coronas dum suo colligit sinu,
 Mortis felicitatem (5) Diagoræ non invidit.

1) Antiquum Galea gestamen in hac Familiâ, Pallas, cum Inscriptione BEL-
 LÔ ET PACI. 2) Ex Instrumento Divisionis & Donationis inter vivos, sub die
 16. Junii 1515. 3) Rara est Concordia Fratrum. 4) Francischini Filii Michael,
 Columellus. Vellelmus Jureconsultus. Juvenalis, Comes Palatinus. Antonius,
 Senator. Joannes, in Belgio Peditum Dux. Petrus & Stephanus strenuissimi
 Patria propugnatores, sed ultimus pro Principe in acie occisus. 5) Diagoras senio
 gravis, cum uno die trium Filiorum, qui in ludis vicerant, Coronas gremio accepisset,
 ex ingenti lætitiâ expiravit.

Elogium Sepulcrale DUM MAJORUM.

Gemina hæc, uno è marmore, Simulacra,
 Sejungi non poterant.
 Ille est celeberrimus Jureconsultus

H h 3

UBER-

UBERTINUS THESAURUS.

Fossanensis Patriæ (1) Ordinator.

Qvi (2) Legali Dialecticâ perspicacissimo ingenio conscriptâ
Justitiæ, quæ cæca pingebatur, aperuit oculos.

Hic est strenuus Bellator

BARTHOLOMÆUS UBERTINI FILIUS,

Qvi à Philiberto Pulcro Sabaudix Duce,

Ad Insuaticam Ludovici Regis expeditionem,

Vix Ephébus, Veteranos inter Centuriones, (3) electus,

De Mauri (4) perfidiâ, Sabaudam Nemesim recreavit,

Scitè igitur ingeniosus Scalptor,

Cognatos Vultus cognato incidens lapidi,

Jurisprudentiæ Strenuitatem; Strenuitati Jurisprudentiam sociavit.

Qvid enim Justitia sine Fortitudine, nisi Virtus sine Vi?

Qvid Fortitudo sine Justitiâ, nisi Vis sine Virtute?

Illa Licetorum, hæc Latronum,

Ut ergo (5) Palma Palmæ;

Sic Docta Laurus, bellicæ lauro contigua,

Ad ornandam Patriam, felicius gliscit.

Hinc geminis ex Imaginibus,

Unam Optimi Civis Imaginem Sculptor fecit;

1) Ex Statutorum Fossani libro, Collat. 10. de mandato Ducis Caroli Boni. Anno 1511. cui regimen illius Patriæ confusum videbatur. 2) Ex Decis. Pedemont. pref. num. 44. 3) Ex Philiberti Diplomate, sub 10. Octob. Anno 1499. 4) Nam Ludovicus Maurus Bonnam Sabaudam Tutelâ, Pupillum vitâ spoliavit: ut superius, pag. 177. 5) Palma sociata fertiliores. Plin. lib. 13. cap. 4.

Elogium Sepulcrale

UBERTINI JUNIORIS.

Detur hoc Monumentum

JUNIORI UBERTINO THESAURO!

Qvi Bartholomæi Bellatoris Filius,

Ubertini Jurisconsulti Nepos;

Jus fasque, & perspicuè intueri, & fortiter tueri,

Ab utroque condidicit.

Neque Virtuti defuit Occasio.

Nam

Nam Subalpinâ omni, ferèqve omni Cifalpinâ,
 Carlo Bono ab Gallis (1) occupatâ;
 Cum ferreis Civitates, aureis Cives machinis quaterentur,
 Multiqve jam, desperato Principis infortunio,
 Vâtricis Fortunæ Numen adorarent.
 Hic ingenuo instinctu, ingemitum sibi Votum statuit,
Servire Principi, servare Patriam.
 Atqve cùm à Gallo fervari Oppida non possent, sine Aquilæ ope;
 Æquali periculo, ne ille raperet, hæc retineret:
 Hic gladio atqve consilio, intrepidè adlaboravit,
 Ut ab oppugnatorum gladiis, ac propugnatorum consiliis,
 Uni se Principi securam Patria sustineret.
 Ingenti Ubertini merito, Patriæ gloriâ, Principis (2) gratulatione:
 Qui sub Mœnibus Sanquintivêis partâ Orbi Pace,
 Cùm duas res maximè inexpugnabiles redux reperisset,
 Fossani Oppidum, & (3) Ubertini Animum;
 Utrumqve, uno tempore, singulari honestamento muneravit.
 Nam (4) Oppido ipso Civitatum prærogativâ decorato;
 Civitatis Insignibus, Sabaudæ Domus Insignia interseruit,
 Addito FIDELITATIS Elogio.
 Et Ubertini STRENUAM FIDELITATEM
 In Patria sustinenda, æternis literis (5) testatus;
 Patriam ipsam, quam pro tempore defenderat,
 Militari ejus (6) Præfecturæ perpetuò consignavit.
 Neqve hic subistere
 Ubertini merita, & Principis beneficia.

1) Anno 1536. Galli Sabaudiam & Pedemontium imparatum invadunt. 2) Ex
 infra scripto Principis Diplomate. 3) Anno ipso 1559. quo Emmanuel Philibertus,
 Victor Ditionem recuperavit, Ubertini hujus merita testatur Diplomate dato Nicia
 sub 22. Novembr. 1559. 4) Anno 1566. die 20. Febr. Fossani Civitas novo donatur
 Stemmata cum Inscriptione, FIDELITATIS INSIGNIA. 5) Eodem anno, die 4.
 Maji, idem Dux suo Diplomate testatur de FIDELITATE, VIGILANTIA, STRE-
 nuitate Ubertini in Fossanenfi oppido tuendo, & militaribus experimentis, suo, &
 Caroli Boni tempore. 6) Eodem Diplomate Fossanenfis Civitatis Militarem Præfe-
 cturam eidem committit, cum Arce, & Præsidio.

Elogium Sepulcræ

BARTHOLOMÆI JUNIORIS.

Vides Juvenile hoc simulacrum
 Senili Ubertini Junioris simulacro
 Forma & ferocia cognatum?

Hic est ab eo satus

BARTHOLOMÆUS THESAURUS,

Quem scalpellum Patri similem fecit, Gladius similiorem.

Securis enim ab Gallo rebus, non ab Galliâ,

Quæ pestiferâ (1) Hugonotorum colluvie bulliebat:

Cùm Monstrifera illa Hydra,

(2) Lemano innutrita lacu, ex Alpium se Claustris erupisset:

Everſa in Principem Fide, Chriſti Fidem everſura;

Taurinenſi Regiæ, quæ Calvinistarum ſcopus erat, & ſcopulus,

Vicina jam (3) Oppida proſerpente viru contaminarat.

Itaque trepidante Italiâ, providiſſimus Princeps,

Ut Carii, & Villæfrancæ Arces

Gemina tunc Taurini Propugnacula cis citràque Padum,

Inſectis Oppidis oppoſita, in tuto poneret;

Illam (4) Ubertino Patri, hanc Bartholomæo Filio

Belliciſ in rebus jam exercito, commendavit.

Itaque, dùm Sabaudus Alcides,

Contra ſœcunda Excetræ Capita ferro ac face depugnat:

Dumque tria Præſidia, Foffanum, Carium, Villamfrancam,

Incorrupta iſti fide, ne corruptela ſerpat, gubernant;

Venenifera Hæreſis,

Aſſlanda Auguſtæ Urbis omni ſpe deſperata,

Venenum ipſa ſuum reſorbuit.

Miro Patriæ plauſu, Italiæ ſecuritate, Principis fructu;

Qui poſt Ubertini obitum,

Paternas (5) Præfecturas Filio continuavit, honores auxit,

1) Poſt Germaniam à Luthero: Gallia à Calvino ſus deque verſa eſt: Outraque Gebennenſis, Bernenſis, & Angronianos contra Subalpinos ſovebat. 2) Gubernum Hugonotorum Metropolis, Calvini primùm, deinde Beza ſedes. 3) Præter Marchiam Salutianam & Carmanioliâ: alia loca proximiora ille morbus infecerat. 4) Ex Diplomate Emmanuelis Philiberti ſub 26. Maji 1570. cum Elogio FIDELITATIS, PRUDENTIÆ, STRENUITATIS. 5) Ex literis ejus Ducis ſub anno 1578.

Elogium Sepulcræ

TRITAVI SUI.

Pacata, & tranquilla hæc Imago,
 Paciferum Caduceatorem ostendit
 VILHELMUM THESAURUM,
 Joannis Antonii Armigeri F. Juris interpretem.
 Nimirum Ardeionii Delatores,
 Exosum semper Genus, & acceptum;
 Intaminatum Fossanensium candorem contaminare nisi,
 De violentiâ in Armatos, & de violato Principis Jure
 Apud (1) Ludovicum Sabaudia Ducem acriter insimularant.
 Cumque jam Scribarum pennæ,
 Indignationis (2) Inebræ volitarent:
 Hic, cum Patriæ Oratoribus, ad Principem imberbis (3) Delegatus;
 Gnarus ut iratorum Regum pertractandi sint Animi,
 Qui decipi faciles, decepti videri névolunt:
 Non (4) Tribunal, sed Asylum:
 Non Patronus, sed Pacator accessit.
 Itaque, Reos Cives non confessus, sed supplices:
 Et salvâ illorum innocentia, clementiam interpellans;
 Civium integritatem, Ducisque authoritatem ita sustinuit,
 Ut damnare quos non poterat, absolvisse Princeps videretur.
 Hac arte, cum bonam Civium Causam,
 Irato opertam, placato apertam subinde ostendisset.
 Amantissimus Dux, Amantissimis Civibus
 Fidelitatis (5) laudes pro Censurâ esse voluit;
 Pluraque concessit quam usurpasse culparentur,
 Summa Caduceatoris laude;
 Qui singulari experimento docuit.
 (6) *Amantium iras, Amoris esse coagmenta.*

1) Ex actis sub anno 1459. in libro Statutorum. 2) Inebræ Aves infausta in
 Auguriis. 3) In iisdem actis. 4) Hæc concio habetur in eisdem actis expressa.
 5) In eodem Instrumento. 6) Ex Terent. in *Handiâ*.

Elogium Sepulcrale
PETRI THESAURI,
 qvi Tritavi Abavus fuit,

Æviternæ Memoriz
 PETRI THESAURI FOSSANENSIS.

Qvi qvo (1) tempore
 Ex nimia Cæsarum imbecillitate,
 Nimia Regulorum potentia
 Populos omnes Cisalpinos populabatur;
 Et meliora Præsidia, majoribus insidiis obnoxia,
 Multos inter Principes, Principem non haberent.
 Nutante Patriâ cui se Principi dederet.
 Hic, ut invictissimum juxtâ & svavissimum
 Sabaudorum Principum Dominatum cæteris anteferreret,
 Providenti (2) consilio egit:
 Prudenti legatione (3) perëgit.
 Exindè, reciproco fructu,
 Thesauros Sabaudi semper fidos:
 Sabaudos Thesauri semper beneficos,
 Sunt experti.

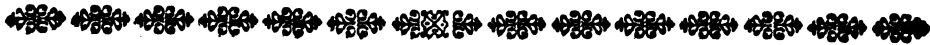
1) Anno 1314. altero post decessum Henrici VII. vacante Imperio. 2) Jo. Nig-
 ger. de Origine Fossani, lib. 3. cap. 3. Decisio. Pedem. Praef. num. 44. 3) Ex Instru-
 mento cum Philippo Sabauda Achayâ Principe sub eo anno 1314. Sed Petri Legatio
 fuit ad Amedeum IV. Sab. Comitem, cum qvo Philippus convenerat, ut in Decis. eo
 num. 44. & ex antiquis monumentis.

HÆc ab Authore nostro in suorum memoriam jam composita exscripsi. Re-
 liqua insignium Majorum (qvos Antoninus Præses, accurato in Familiæ stem-
 mate descripsit) ac præterea celebrium Fratrum, & Adolescentulorum Nepotum,
 qvos Marti jam initiatos Mors præripuit, nondum habui. Nunc opportuno pro-
 colophone subjiciam vulgatissimum Tetrastichon, qvo Cæsar Mallianus Fossanen-
 sis Canonicus, in eundem Authorem, Familiæ postremum Marem, ad allevandam
 invidiam Fati, est argutatus.

*Clara tot ingeniis, tantâ Domus inclyta Stirpe,
 Omnis in hoc unum desinit Ingenium.
 Cur steterint hic Fata rogas? sua perlege, dices;
 Ingenium majus gignere non poterant.*

RERUM LOCORUMQVE INSCRIPTIONES, ET MONIMENTA.

PUBLICA MONIMENTA.

*Monimentum Pile incisum
Tertio ab Urbelapide, ob Principis infortunium.*

Lege Viator,
Et quid uspiam secutum sit, disce.
Anno MDCLXIII. Die xv. Septembris,
Dum sylvosa per hæc avia ab suis devius
Carolus Emmanuel II. Sabaudix Dux,
Otium ut fugiat, Cervum sequitur:
Tricesimo ab hinc passu, Duriam versus,
Abstrusam in Voraginem, fallacibus contactam dumis,
Præcipiti lapsu cum Eqvo proruit,
Aqvis demersus, & cæmentitio inclusus cuniculo,
Qvi sublabentem rivum in Duriam devolvit;
Genibus reptans, simulqve reptantem Eqvum trahens,
Cæco è gurgustio, rapidum in Flumen illabitur:
Et semper sibi constans, semper impavidus,
Gemino ex naufragio emergit incolumis.
Hic ergo, inter luctum & gaudium perplexa Mater
Christiana à Francia,

Clementissimæ Christi Matri Torqvatorum Numini;
 Sancto Eustáchio Venatorum Auspici;
 Et Beato Amedeo Regiæ Domus Patrono,
 Carissimi Filii salutem referens,
 Temporarium hoc documentum, digniori prævium
 Erigi iussit.

Mutui Amoris Monimentum.

Amisssione prima Conjugis afflictissimus idem Carolus; cùm ad Virginis Deipara pedes communem sibi Tumulum elegisset, utramque Imaginem sculpi voluit; & anticipata hujus Inscriptionis argumentum dedit.

Contra Mortis Falcem quid valeant Amoris Faces,
 Mutuus hic lapis docet, ubi mutuus flagrat Cinis.
 Franciscam à Francia de Caroli Emmanuelis sinu
 Inexorabilis avulsit Mors: eo crudelior,
 Quòd Florum pulcerrimum in ipso Vitæ flore demessuit.
 Imò nocendo parca, parcendo nocens:
 Vivo dimidium rapuit: Mortuæ dimidium reliquit.
 Ut nec tota moriens Uxor; nec Vir totus vivens;
 Utroque superstitite, neuter viveret.
 Sed irreparabilem Mortis perfidiam, vivus reparavit Amor.
 Illa è Thalamo Tumulum: hic è Tumulo Thalamum fecit.
 Nam junctis utriusque Cineribus, ut Amoribus;
 Conjugium post Fata integravit.
 Donec Cincres Cœloi Animi Cineribus redditi,
 Æternùm ament, & amentur.
 Discite Mortales: Omnia Mors rapit, præter Amorem.
 Sperate Amantes: nihil vitaliùs Amori, quàm Mori.

Monimentum Genuæ incisum.

JACOBO PHILIPPO DURATIO
 Genuensi Patritio,
 Quòd Opum, & Operum splendore perinde clarus,
 Ut Fortunas suas extra Fortunam poneret,

In Pauperum abdidit sinu:
 Semperque affluentibus, & effluentibus copiis;
 Sibi frugalis, illis frugifer;
 Humanæ sortis inæqualitatem,
 Christianâ munificentia peræqvavit.
 Quod ingenuæ Nobilitatis instinctu,
 Occultam ingenuorum inopiam, occultâ sublevans manu,
 Verecundas preces furtivâ liberalitate sic anticipavit,
 Ut beneficium illi agnoscerent, non beneficium.
 Quod ultimus tabulis, pium hoc Pauperum Asylum
 Legato ingenti ære locupletavit:
 Et hereditati luculentissimæ, si quando Filii deficerent,
 Inopes hosce Alumnos, posthumam veluti Familiam, succit.
 Quod postremos denique inter singultus,
 Pari affectu, Deo Spiritum,
 Senatui Serenissimo Pauperes commendans,
 Expirare non est sibi visus, quandiu isti respirarent.
 Tot igitur ob promerita, evisceratamque Charitatem;
 Magistratus, & hujusce Pii Domicilii Administratores,
 Vero Pauperum Patri;
 Cum majus, aut melius donare nihil possint;
 Ipsum ipsi, suâ in effigie redivivum, donant:
 Quem Divites imitentur; Avari erubescant;
 Pauperes venerentur:
 Proque illo, quem nunquam frustra rogavere, perpetuò rogent.
 Anno Redemptæ Salutis
 M DC LIX.

Monimentum Valentini Suburbani.
 HIC LIBI FLUVIORUM REX
 FEROCITATE DEPOSITA PLACIDE QUIESCIT.
CHRISTIANA A FRANCIA,
 SABAUDIÆ DUCISSA, CYPRI REGINA,
 TRANQVILLUM HOC SUUM DELICIUM
 REGALIBUS FILIORUM OCIIS
 DEDICAVIT.
 ANNO PACATO MDCLX.

*Hortorum Raconisiorum
Inscriptio exterior.*

DIGNIOREM HANC ÆDIUM FORMAM
QVAM THOMAS PRINCEPS A SABAUDIA,
BELLIS IMPLICITUS; ANIMO TANTUM CONCEPERAT;
EMMANUEL PHILIBERTUS AMEDEUS,
PATERNI PRINCIPATUS, ATQVE ANIMI SUCCESSOR,
TRANQVILLIORE TEMPESTATE PERFECIT.

Inscriptio interior.

HÆC AMOENITAS
DELICIAS ALIT, NON DESIDIAS.
NAM MAXIME OPEROSUS CUM OTIOSUS
PHILIBERTUS PRINCEPS,
JUCUNDA SOLICITUDINE,
HÆC OTIA PARANS, OTIUM FUGIT.

Monumentum Portus Niciensis.

MAGNO CAROLO SABAUDIÆ DUCI,
ET VICTORI AMEDEO INVICTISSIMO FILIO,
QVOD IMMENSA REGALIVM ANIMORVM
AMPLITUDINE,
NON SUOS TANTVM POPVLOS,
SED VNIVERSVM TERRARVM ORBEM COMPLEXI.
NATIONES OMNES
GRATVITA PORTVOSI LITORIS IMMVNITATE,
MAGNIS AVCTA COMMODIS, RECIPI VOLVERVNT.
ÆTERNVM GRATI ANIMI MONIMENTVM,
AB OMNIBVS VBIQVE POPVLIS DEBITVM,
NICIA FIDELIS COLLOCAVIT.
ANNO MDCXXVIII,

Verrucana Molitionis Inscriptio.

HÆC EST ILLA EXIGVA SED CELEBERRIMA

VER-

VERRUCA,
 QVAM PRIMUS CAROLUS EMMANUEL
 IMMUNITAM FORTISSIME DEFENDIT,
 CAROLUS EMMANUEL SECUNDUS,
 UT IPSA SE DEFENDAT, COMMUNIVIT.

Xenodochii Charitatis Monimentum.

CHARITATIS HOSPITIUM
 NE SINE CERTO HOSPITIO DIUTIUS (1) VAGETUR,
 AUGUSTA TAURINORUM
 AETerno HOC SISTIT LAPIDE.
 QVEM PRIMOREM CHRISTIANA A FRANCIA;
 PRINCIPIS, ET PAUPERUM AUGUSTA PARENS,
 SACRIS FUNDAMINIBUS INJICIT.
 INDUBIO MANSURI OPERIS AUGURIO;
 QVOD IISDEM MANIBUS JACITUR,
 QVIBUS FELICITATIS PUBLICÆ FUNDAMENTA
 SUNT JACTA.
 ANNO MDCXLVII.

1) Per multos annos, locatis sedibus usum fuerat.

*Monimentum Palatii Thesaurorum
 In Comitatu Sarmatoris.*

VICTOR AMEDEUS (1) DUX INVICTISSIMUS,
 CUM CHRISTIANA A FRANCIA CONJUGE;
 POSTQVAM ORBEM TVRBIDISSIMUM
 TRANQVILLA (2) PACE SERENAVIT,
 OBSCURUM HOC ETIAM DOMICILIUM
 SERENISSIMO ADSPECTU ILLUSTRAVIT.
 DIE XXVII. JUNII, ANNO MDCXXXI.

1) Nondum assumerat Regium Titulum. 2) Revertebatur ex Claraſcensi congressu, Pacis Author.

Mino-

*Minoritarum Fratrum Monimentum
Benefactori positum.*

JULIUS CÆSAR GERBALDUS.
CIVIS TAURINENSIS, CENTALLO ORIUNDUS,
REGIÆ CELSITUDINIS ORDINARIUS,
REGLÆQUE COMPUTORUM CAMERÆ PRIMARIUS
A SECRETIS.
SECRETA LICET PIETATE,
NULLA SUI NOMINIS INSCRIPTIONE
PRÆCLARUM HOC TEMPLUM
SACRÆ MINORITARUM FAMILIÆ DONARIT.
GRATI TAMEN FRATRES, NE INGRATO SILENTIO
SURRIPUISSE POTIUS QUAM ACCEPISSE
MEMORABILE MUNUS VIDEANTUR;
LOQUENTEM HUNC LAPIDEM,
GRATISSIMORUM TESTEM ANIMORUM,
CONSTITUUNT.
ANNO M D C L X I V.

*Majoris Are Minimorum
Taurini.*

SANCTO FRANCISCO DE PAULA,
CHRISTIANA A FRANCIA,
QVOD PRO SE, REGIAQUE PROLE,
SÆPE INVOCATUS, SEMPER AFFUIT,
ÆTERNUM SACRAT.

*Sacerdotum Congregatio,
ad cultum Templi Augustisimi Corporis,
Taurini.*

AUGUSTA TAURINORUM,
UT SEMPITERNAM
DIVINI MIRACULI MEMORIAM FUNDARET,
TEMPLUM EREXIT.

UT

UT TEMPLI RELIGIONEM ALTIUS ERIGERET,
 SACERDOTUM SECULARIUM SANCTISS. SACRAMENTI
 CONGREGATIONEM FUNDAVIT.
 ANNO A VIRGINEO PARTU MDCLV.
 AB EUCHARISTICO MIRACULO CÇII,

Ara Votiva Fossani.

DIVIS TERGEMINIS,
 DEI GENITRICI, ROCHO, BRIGITTÆ,
 QVOD PESTE, FAME, BELLO
 SUBALPINOS OMNES DEVASTANTE,
 UNAM HANC URBEM
 TERGEMINIS CLADIBUS EXEMERINT,
 GRATI CIVES FOSSANENSES VOTUM SOLVUNT,
 ANNO MDCXXXII.

Ara Sancti Pauli Taurini.

SOCIETAS SANCTI PAULI,
 IN NUMERUM PIORUM OPERUM,
 HUNC ETIAM PATRONI CULTUM
 REPONIT.

Broliorum Sacelli, Taurini.

DIVIS AUXILIARIBUS,
 AUGUSTINO ET JOSEPHO:
 ERANCISCUS MARIA BROLIA,
 VOVIT.

*Majoris Ara Sancti Thomæ
 Taurini.*

DIVIS LOCI PRÆSIDIBUS
 THOMÆ APOSTOLO, ET CAROLO,

K k

JUGI

JUGI (1) LITATIONE (2) PROPITIANDIS ;
 AUGUSTUS MAMFREDUS SCALIA
 COMES VERRUCÆ , MARCHIO CALUSII,
 D. D. D.
 ANNO MDCXXIX.

1) *Litatio*, à *Græco Liti*, *hòc est rogatio, preces, apud Festum Grammaticum:*
Unde Litaniae dicuntur Rogationes Sanctorum. 2) *Propitius*, *Pius, Favens*: teste
Nonnio. *Hinc propitiare aliquem, Plinio, Plauto, Svetonio, idem est quod faventem*
reddere. *Hæc annotavi in gratiam scituli cujusdam Logodadali.*

SANCTI PROSPERI EPISCOPI,
Regii in Æmiliâ.

Magnorum Hominum Nomina, futuri esse Oracula,
 PROSPERI, REGIENSIS EPISCOPI,
 Fatidicum Nomen docet.

Quid enim egit, scripsit, cogitavit, nisi prosperè?
 Prosperè hoc primum, quòd in Aquitanâ Provinciâ nascitur,
 Celebris Doctrinarum, & Christianæ Fidei Gymnasio.
 Nam Religionis præsidium, Sapientiæ est; Sapientiæ, Religio.

Prosperimè verò,
 Quòd Evangelium, Sacræ Philosophiæ Epitomen, revolvens,
 Brevissimam ad Virtutum culmen semitam invenit;
Opes inopibus largiri, & Christum sequi.

Itaque, ex Discipulo, repente Magister;
 Quod oculis didicerat, profusâ præstitit manu:
 Et auri pondere degravatus; ab Ligeri ad Thybrin advolans,
 Ut Christum sequatur, Christi Vicarium petit.

Quàm id prosperè atque opportunè,
 Novit Pontifex; Nomine, strenuitate, vigilantia, Leo.

Ab Ecclesiæ igitur Pastore,
 Contra Julianum Campaniæ Pseudopastorem missus,
 Pelagianam Sectam, toties resectam, & redivivam,
 Semel totam radicitus deruncinavit.

Tùm in Calcedoniâ, Portentorum feraci,
 Nestorium, & Priscillianum,
 Duo dira Monstra, unâ manu, suo nempè Chirographo,

Præfo-

Præfocavit.

Denique deformissimam multiformium Hæresum Hydram,
Remotas latè Nationes Tartareo spiritu corrumpentem,
Missis, quo pergere non poterat, Epistolis, contrivit:
Et Calamus, Clava fuit.

Tot ergo Prospera Prosperi promerita
Pontifex Muneravit Episcopatu.

Graves nimirum Labores, gravissimo Labore.

Difficilius enim est, Animorum vitia suæ Vitæ exemplis,
Quàm Ingeniorum mendacia, ingeniosis rationibus emendare,
Nam Ratio ratione vincitur; Neqvitia rationi reluctatur.
Nec emeritæ tamen dextræ, scribendi vacationem concessit,
Nam vel humana Vitia increpando,
Vel Divina encomia concinendo,

Eodem Calamo ad modulandum; quo ad ferendum, utebatur.

Quatuor igitur ampliùs Lustris enisus Prosper,
Ut se Christo conformem redderet, Populos sibi:

Cùm omnia prosperè explevisset, propter quæ vixerat;
Prosperè Cælum adiit, cui natus fuerat.

At ne Regiensibus Prosper esse desineret, cùm desiit vivere;

Hac in Basilicâ, Miraculorum Officinâ,
Implorata Prosperi Offa, Prospera fuerunt imploranti.
Hujus ergo Templi Religiosissimo cultui Præpositus,
Franciscus Calcaneus Comes,

Regiensi Patrono, atque Protectori suo,
Æternum devotissimi obsequii testimonium
Sacrat.

INSCRIPTIONES

Rerum variarum.

*Trium Principum Fratrum, ex Pario lapide,
In Vineâ Mauritiæ Principis à Sabaudia.*

PHILIPPUM VICTOREM, PHILIBERTUM,
Tres unanimes Fratres,

K k 2

Can-

Candido è Marmore, Marmore candidiores vides.
 Strenuitate Primus, Prudentiâ Tertius,
 Omnes vicere: Uterque à Medio victi.
 Satu Medius, occasu Ultimus, Imperio Primus,
 Fratres Fatis sequutus, Factis anteceffit.
 Major minorem, minor mediam, medius majorem
 Ætatem vixit.
 Majorem Hispania, Minorem Sicilia, Medium Italia,
 Terris divisos, non amore,
 Orbi præripuit, Empyreo reddidit;
 Omnes Mauritius sibi restituit.

Magni Caroli Emmanuelis ex ære,

In eâdem Vineâ.

Vides hanc Speciem, parvo in Loculo Magnam;
 Talis erat Prototypus:
 Quem Natura sibimet invida,
 Orbe majorem, exiguis finibus coercuit,
 Ne unquam quiesceret.
 Perpetuam Belli necessitatem utrinque adjecit,
 Ut quietem páreret.
 Proindè metallíferas inter (1) Alpes natus,
 Ne Armis fideret, nisi suis.
 Dubito utrâ Virtute majorem dicam,
 Ferro, an Ingenio.
 Utranque fanè agnovit Orbis cùm amisit.
 Nam si vixisset, non videres quæ (2) vides,
 Si revivísceret, videret quæ prævidit.

1) Natus Ripulis inter Alpes. 2) Posita fuit Imago dùm Bello Civili Patria æstuaret.

In Statuam Jacobi Menochii.

Magnum illud Sapientiæ Oraculum
 JACOBUS MENOCHIUS

Hic

Hic filet.

Qvid enim respondere pergat,
Cum plura quam scripsit, dici nequeant?

*In Effigiem Abbatis Laurentii Scoti,
suorum Carminum Volumini praeifixam!*

In Libro Ingenium: Mores in Imagine cernis.
Laurum non opus est pingere; Nomen habet.

*Inscriptio Vineae Marchionis Ascanii Bobbae,
Cujus Portam exteriorem nulli claudunt Postes.*

AMICIS QVOD AMENT,
INIMICIS QVOD (1) AMENTUR,
SEMPER ÆQVE PATET.

1) Laborabat ex nonnullorum invidia, quâ eo tempore à summâ quadam præfecturâ repellebatur.

*Geminarum Pyramidum, Metarum instar,
In eâdem Vineâ, eâdemque sententia.*
SALTEM NON CITRA,

Inscriptio Vineae.
Quam CURIFUGIUM vocat.

Huc ex Urbe in Suburbium, Viator, de viâ devia:
Ubi mera, sed vera, & pia Volupia, Colono colit.
Varia hic Spectacula, ut Spectantes recreet, Naturâ creat:
Hic rabidus, & rapidus Torrens, jucundè terrens,
Pari ruinâ & rapinâ faxa diruit, dum ruit:
Ut credas in gelidum Fulmen mutari Flumen.
Illinc lacteus latex, e gelido gelu fluens, refluens,
Flores educat, quos educit.
Hic fraga fragrant, Serpillum serpit, Rosa ridet:

K k 3

Gra-

Gratiisque grata violaria, nullæ violant nives.
 Atque ut Flora Flores, sic Pomaria Pomona pingit,
 Nam coloris artifice calore,
 Optimorum Malorum omnigena genera,
 Ramos ornant quos onerant.
 Neque hic meridianus Apollo pollet.
 Nam sine luce lucus, ex vetustate venustatem adeptus,
 Abditis Adytis, quos tegit protegit:
 Silentique umbrâ mœstis lætâ,
 Testatur adesse Numen, ubi nullum est Lumen.
 Hic personata personans Echo,
 Mortua vivit, elinguis loquitur.
 Per auras ludens, aures illudit.
 Hic per avia profugæ Aves perfugium nactæ,
 Ingenito ingenio, ignotas notas concinnè concinunt:
 Luscinia luget, Turtur trutilat, Grus gruit, Bubo búbilat:
 Quibus occultatus, & oculatus Auceps,
 Victum in visco, fraudes inter frondes, apponit:
 Et noto cantu excantatas, subdole caput dum canit.
 Nullæ hic curiales curæ.
 Non lata & alta Palatia, ubi omnis motus est metus;
 Et impotens Potentia, timet dum timetur.
 Non hinc amentes Opum amantes;
 Inopes inter Opes, per vitia divitias quarunt,
 Et aurum sequuntur aura fugacius.
 Non proditor Livor, quod videt invidens,
 Quos palam sectatur, clàm infectatur.
 Hic innoxius ut innocuus Solitudinis Hospes,
 Solitudinis expers;
 Vilis, non servilis; contemptus & contentus;
 Lucem sine luctu, Noctem sine noxa, secum transigens;
 Favente Fato, parcente Parca, longævo fruitur ævo!
 Et instar Oloris, canit dum canet.
 Brevi; utranque Sortem sortitus, dices:
 Urbani mores in Agris, agrestes in Urbibus sunt.

Hanc

*Hanc formam sequitur Inscriptio Vineæ
Oclavii Amedei, Tarini propè Eridanum.*

**TU QVI EX URBE, HOC IN SUBURBIUM DIVERTIS;
JUCUNDA INCURIA,
INJUCUNDAS DIMITTE CURAS.
SOLICITUDINES ODIT HÆC SOLITUDO,
LIBER PATER, LIBEROS AMAT ANIMOS.**

Inscriptio Fontis Lingua prisca.

**Ceivis, Moiniceps, Meiles;
Accola, Incola, Concola;
Queiqueis suas Ameicus Homon;
Restitatio ac Legitio,
Pumicosæ hæ laturæ, dulce collacrumantes,
Et blandienter melliscatentes hei latices
Per florulentas vortugines dulci efflòvio proserpiginosæ,
Oculis Spéculom, labris delicom, auribus concentom
Perenni Lubentia dono danunt,
Heic ergo pro arbitério, ac vólupè
Spectato, potato, adqviescito.
Qvo lacte Mundi primævitas fructa est, felix fruitor.
Puræ Acuæ puris Licento.
At si queis factiosus Bacchei Látero,
Nympharum Lymphis neqvitus obtrepassit;
Ollus Nympharum Nymphis detestabilis,
Tantalea ravi arfibiliter siticulosus,
In Acua pararescere, in Flovio perfitiscere
Damnas esto.
Hoc Jous sartom, sanctom, omneis sciuntor.**

*Ejusdem Inscriptiones
Fontis Pliniani, in Larii Lacus margine;
Qui saxeæ è Rupe senis boris fluit,
totidemque refluit.*

BIBE

BIBE DUM FLUO, MOX REFLUAM.
SIC EUNT OMNIA.

Alia Inscriptio.

Alternâ alternos requie reparare labores
Te movet hæc Tellus: te mea Lympha monet.

Alia.

Esse obsequendum Tempori, hic Amnis docet.

Alia.

Cur modò dat Fluctus, Fluctus modò dénecat hic Fons:
Opesqve dubiâ fundit, & condit, manu?
Mortales donare docet, non perdere dona,
Dat Liberalis sæpè, semper Prodigus,

Alia.

Hic, qvî Naturæ superat miracula Fluctus
Te solum, (i) Plini, promeruit Dominum,
Sicet ingeniis illudens omnibus Unda,
Soli Domini vincitur Ingenio.

1) Plinii naturalium rerum Scriptoris, Villa hæc olim fuit.

Inscriptiones Emblematicæ in eundem Fontem.

CONSTANTIA INCONSTANS.

Alia.

GRATÆ VICES.

Alia.

NIL PRÆPES PERPES.

*Inscriptio Horologii Hydrâulici, cujus incre-
menta & decrementa Horas in columnâ
designant, in eodem Fonte.*

Surgit

Surgit, caditque vicibus hic certis Latex:
Solisque cursus, dum cadit, surgit, norat,
Fabella Fontis vana Castalii fuit.
Arcana Phœbi Larius pandit Latex.

Alia.

Horas prius notasse qui affirmat Syros,
Injuriâ protervus huic Fonti facit.

Alia.

Hac Mens in Undâ est: tacitus hanc Hospes bibe,
Astronomiam, potus hic Amnis, docet.

Alia.

Habitare Lymphas nemo jam Nymphas neget.
Hoc Fontem celsum Urânia mutavit Polum.

Alia.

Si consuetâ Phœbus erraret viâ,
A Fonte Phœbus corrigi posset suo.

Alia.

Tempora confulis Phaeton cum perdidit Astris,
Tempus in hos tantum Fonte superstes erat.

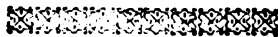
Alia.

Hanc esse Patriam Numinum, & Solis Solum,
Sideribus cognatus hic fons arguit.

Alia.

Clarior hac nulla est, nulla est obscurior Undâ,
Abdita dum refugæ causâ lateſcit Aquæ.
Attonitas hebetant docta hæc Miracula mentes:
Et linguam gelido Lympha stupore ligat.
Larius hem (1) Clario quàm discrepat Amnis ab Amne:
Ille loqui Mûſas, iste tacere facit.

1) Clarius Apollinis fons erat propè Colophônem, cujus potu Oracula reddebantur.

*Inscriptio Horologii Sciōterici,
Patriis in Œdibus.*

Hac, licet exili nulla est lethaliōr Umbra,
Nam quicquid fugiens attingit, interiit.

INSCRIPTIONES EMBLEMATICÆ,
Picturis appositæ.

IN Villa prænominati Marchionis Bobbæ Emblemata in
Invidos; quos demum vicit, Palladis, idest, Virtutis pro-
pria, ope.

Prima in Tabula, Pallas forfice Parcam exarmat.

Quicquid efficiat Livor, nihil officiet.
Nam uni Palladi tres cedunt Parcæ,
Imò vivaci Lauro vivacior Virtus,
Succisa, melius succedit.

II.

Pallas Tempus alligat.

Abductam resignabis Annorum summam,
Alate Mortalium plagiarie Senex,
Invicta Palladis manu victus, & victus,
Avulsâ penna, pœnas dabis.

III.

Pallas Pallantem Semianguem obstupescit.

Mirâ Palladii Virtute,
Pallantem conficit, dum conspicit Pallas.
Æquâ prorsum iniquitatis ultione,
Ut Virtuti invidens, pereat Virtutem videns.

IV.

Pallas Fortunam manu ducit.

Tandem spirante Invidia, respirat Fortuna:
Et finita luctâ, finitur luctus.

Uni-

Unicâ Victoriâ bis triumphat Pallas,
Dùm elatam opprimit; oppressam elevat.

INSCRIPTIONES EMBLEMATICÆ.

Sub Imaginibus ex Divinâ Scripturâ.
In Ædibus Marchionis à Sancto - Thomâ.

Primâ in Tabulâ.

Aquam ex Pumice, Virgâ elicit Moses.
Documentum.

DURUM PATIENTIA MOLLIT.

II.

Sicco pede Populus Mare trajicit.
INVIA VIRTUTI NULLA EST VIA.

III.

Infans Moses, è Flumine servatus.
FATA VIAM INVENIUNT.

IV.

Senes Calumniatores Puer Daniel convincit.
FRAUDE SUA PRENDITUR ARTIFEX.

V.

Josue Solem moratur, dùm pugnat.
LUCEM AMAT INCLYTA VIRTUS.

VI.

Blanditiis Dolila Sampsonem ligat.
VIS VINCITUR ARTE.

VII.

Draconem oblata Offa dirumpit Daniel.
BENEFICIIS VINCITUR MALEFICIUM.

VIII.

A Bello cessantem Davidem,
Beth-sabea species capit.
EX OCIO LUXUS,

IX.

Davidis pœnitentia ex Nathani presagio.
EX LUXU LUCTUS.

Ll 2

X.Ero.

X.

*Evocata Samuëlis Umbra, evocanti mortem
denunciat.*

FATA NON SCRUTANDA.

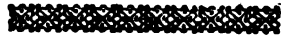
XI.

*Jephthes Voti adstrictus, Filia se carnificem
deflet.*

QVID SPONDEAS VIDE.

XII.

Gedeon eos reprobat, qui proni è flumine bibunt.
FORTUNA UTENDUM, NON ABUTENDUM.

In Ædibus Referendaris Novarina.
Inscriptiones Emblematica sub fabulosis
Imaginibus Alciati.

Prima in Tabulâ.

Actæon suis ab Canibus discerpitur.
QVOS PAVIT, PAVET.
In Servos ingratos.

II.

Infrénis Egrous è rupe proruens.
QVOD PRÆPES, PRÆCEPS,
In præcéleres deliberando.

III.

Pygmai Herculem adoriuntur.
VOLUNT, NON VALENT
Cum potentioribus non cessandum.

IV.

Æthiopem lavant.
ALLUES, NON ABLUES.
Vitiosa consuetudo corrigi vix potest.

V. Nio-

V.

*Niobe Diana contemptrix, Filiorum cadem
lacrymatur.*

UBI CRIMEN, IBI DISCRIMEN.

Non lædenda Majestas.

VI.

Narcissi Fabula.

QUI SE QUÆRIT, SE PERDIT.

Philautia perniciofa in negotiis.

VII.

Invidia, Herebi Furia, cor suum rodit.

CARPIT QUÆVE, ET CARPITUR UNA.

Ex Ovidii Metamorph.

VIII.

Tantalus inter undas.

AFFLUUNT SED EFFLUUNT,

In Voluptuosos.

IX.

Aristippus, aureis compedibus mancipatus.

DITIOR, SED IMPEDITIOR.

Aulica Vita.

X.

Hercules Celticus, aureis Populos catenis rapit.

VI S V A VI

In facundos.

XI.

Pbryxus, Ariete vebente, mare inequitat.

VIA OMNIS VIRTUTI TUTA.

Ingenio nihil insuperabile.

XII.

Æneas longævum gestat Patrem.

HIC REGIT, ILLE DIRIGIT.

Confilia Senum, Vires Juvenum, in negotiis.

XIII.

Bellerophon aligero in Equo Chimaram subigit.

VIS ET VIRTUS.

Utraque Principi necessaria, domitanti ferocem Populum.

LI 3

XIV. Gany-

XIV.

Ganymedis Canes Aquilam frustra terrent,

LATRANT, NON LACERANT.

In obtreſtantes Virtuti.

XV.

Pbaetontis Fabula.

INCENDIT QUACUNQUE INCEDIT.

In pernicioſam potentiam,

XVI.

Syrenes marino in litore,

VORANT QUOS VOCANT.

In Fœminas procaces,

XVII.

Heroibus pateram porrigit Circe,

IN BENEFICIO MALEFICIUM,

In Proditores,

INSCRIPTIONES EMBLEMATICÆ

In Œdibus Arduini, Valpergiæ Comitis.

*In Valpergiensis Aula teſtudine nulla ſunt hiſtorica Imagines, ſed ſimplex orna-
tus architectonicus, unde Tabella aliquot ad vivum picta, videntur altè pendere: qua
ſingula ſingula continent Ethica Documenta Jambico Carmine, quibus Hoſpites mirè
detinentur: & Domini genius apparet, Bellicopoliticus.*

- I. Bonis cupit nocere, qui parcit Malis.
- II. Regnare diſcit. Tempori qui obtemperat,
- III. Graviſſima eſt Viri Optimi iracundia.
- IV. Sequentis eſt Magiſter anterior Dies.
- V. Deliberandum ſæpè, ſtatuendum ſemel.
- VI. Veterem ferendo Injuriam; invitas novam.
- VII. Deterior eſt priore, poſterior Dies.
- VIII. Diis micandum, Principi, Patriæ, Sibi.
- IX. Lux omnium clariffima ex Armis micat,
- X. Sunt Arma Torrens, huic ferunt, illi auferunt.
- XI. Servatur Armis, Arma qui ſervat ſua.
- XII. Bonus ante pugnam, ſtultus in pugna, eſt timor,
- XIII. Pugnando vitam perdere, eſt bis vivere.
- XIV. Hoſti manu nocere, non lingua, licet.
- XV. Injuriam Vir Fortis, aut Felix, feret,

INSCRIPTIONES
HISTORICÆ,
ID EST
PATRIARCHARUM
GENEALOGIA.

INSCRIPTIONES
HISTORICÆ,
ID EST
PATRIARCHARUM
GENEALOGIA.

UM Magnus Carolus Emmanuel Sabaudia
Dux, non Ingenio minor quàm animo; ingens Volumen de RE-
GNORUM EXORDIIS, à Protoparente Adamo, ad sua usque
Tempora moliretur: ut Regiam Christi Servatoris Genealo-
giam; ac deinde Pontificum Maximorum seriem, sequeretur:
singulorum Patriarcharum, atque Pontificum Elogia, Authoris
nostri Lapidario stylo lucubrata, ut Historiæ compendiola, & respiramenta in-
terserebat. Itaque, Patriarchas, cum illustribus Viris suorum temporum, quos
ex authographo emendatissimos habui, repono: Pontifices expecto.

ELENCUS ELOGIORUM.

*Habes Christi Gentiles directâ lineâ: Extraneos, extrâ Lineam, quos toto Vo-
lumine Characteris diversitas dabit.*

MUN-

MUNDI PUERILITAS, PASTORES.

ADAM Terra Filius.

Cain Adami Filius.

Abel Adami Filius.

Henoch Caini Filius.

Irad Henoci Filius.

Vaviasel Iradi Filius.

Mathusael Vaviaselis Fil.

Lamech Mathus. Filius.

Jabel Lamechi Filius.

Jubal Lamechi Filius.

Tubal Lamechi Filius.

2. Seth Adami Filius.

3. Enos Sethi Filius.

4. Cainam Enosi Filius.

5. Malaleel Cainami Filius.

6. Jared Malaleelis Filius.

7. Enoch Jaredi Filius.

8. Mathusales Enoci Filius.

9. Lamech Justus Mathusale Filius.

Ænigma,
Epitaphium,
Tumulus

Censura,

Enthusiasmus.
Prosopopeia.
Nænia.
Hypotyposis.
Similes.
Encomium.

Opposita.

Expostulatio.
Cenotaphium;
Eucharisticon.

MUNDI ADOLESCENTIA, MILITES,

10. NOES Lamechi Justi Filius.

Cham Noe Filius.

Nembroth Chami Nepos.

11. Sem Noe Filius.

Japhet Noe Filius.

12. Arphaxad Semi Filius.

13. Salem Arphaxadi Filius.

14. Heber Salemi Filius.

15. Phaleg Heberi Filius.

16. Revus Phalegi Filius.

17. Sarag Revi Filius.

18. Nachor Saragi Filius.

19. Thares Nachoris Filius.

20. Abrahamus Thara Filius.

Loth Abraha Nepos.

Lothi Uxor.

21. Isaac Abrami Filius.

22. Jacob Isaaci Filius.

Tribuni duodecim Jacobi Filii.

Anathéma,
Diræ.
Digressio.

Statuæ.

Catalogus.

Narratio.
Topographia.
Metamorphosis.
Tragœdia.
Monita.
Somnium.

MUN-

MUNDI JUVENTUS. DUCES.

23. JUDAS Jacobi Filius.

Joseph Jacobi Filius.

24. Phares Juda Filius.

Job Esau Pronepos.

25. Esron Pharesi Filius.

26. Rhamus Esronis Filius.

27. Aminadab Rhami Filius.

Moses Levi Nepos.

Aaron Mosi Frater.

28. Naafon Aminadabi Filius.

29. Salma Naafonis Filius.

Josues ex Josepho.

Samson ex Dano.

30. Booz Salma Filius.

31. Obed Boozis Filius.

Gedeon Josephi Nepos.

Jephthes Josephi Nepos.

32. Jesse Obedi Filius.

Etymon.

Eulogium.

Prodigia.

Monomachia.

Aukicismus.

Exegesis.

Paranesis.

Exemplar.

Gratulatio.

Triumphus.

Idæa.

Mysterium.

Argumentum.

Monimentum.

Clausula.

MUNDI VIRILIS ÆTAS. REGES.

33. DAVID Jesse Filius.

Samuel ex Josepho.

34. Salomo Davidis Filius.

35. Roboam Salomonis Filius.

36. Abias Roboami Filius.

37. Asa Abia Filius.

38. Josophat Asa Filius.

39. Jeram Josaphati Filius.

40. Ochozia Jerani Filius.

41. Joas Ochozia Filius.

42. Amasia Joasi Filius.

43. Ozia Amasie Filius.

44. Joathan Ozia Filius.

45. Achas Joathani Filius.

46. Ezechia Ahasi Filius.

47. Manasses Ezechia Filius.

48. Amon Manasses Filius.

49. Josia Amonis Filius.

50. Eliacim Josia Filius.

Joachas Josia Filius.

Adinaton.

Epitheta.

Scylla.

Parallela.

Edictum.

Rogus.

Minæ.

Sententiæ.

Saxifragium.

Paraphrasis.

Legatio.

Historia.

Index.

Exomologesis.

Symbolum.

Epinicium.

Revolutio.

M_m

Sede-

Sedecia Eliacimi Frater.
Susanna Helcia Filia.
 51. *Jechonia Eliacimi Filius.*

Sortio.
 Admonitio.
 Threni.

MUNDI SENECTUS, SOLITARII.

52. *SALATIEL Jechonia Filius.*
 53. *Zorobabel Salatielis Filius.*
 54. *Abiud Zorobabelis Filius.*
     Esdra ex Levi.

Isagoge.
 Mytologia.
 Genethliacon.
 Admiranda.

55. *Eliacim Abiudi Filius.* }

56. *Azor Eliacimi Filius.* }

57. *Sadoc Azoris Filius.*

58. *Achim Sadoci Filius.*

Dialogismus.

Echo.

Vices.

Memoria.

59. *Eliud Achimi Filius.* }

60. *Eleazar Eliudi Filius.* }

Consolatoria.

Eleazar Protomart. Ex Levi.

Concio.

Icon.

Mater Machab. Martyr. Ex Levi.

Etopeia.

Ratias Martyr. Ex Levi.

Nemesis.

Mathathias ex Levi.

Trophæa.

Judas Machab. Mathat. Fil.

Politicon.

Jonathas Juda Frater.

Emblema.

Eleazar Jonatha Frater.

Diploma.

Simon Eleazari Frater.

Epilogus.

Joannes Hircanus Sum. Filius.

NOVA ÆTAS. SANCTI.

61. *S. PANTHER Eleazari Filius.* }

S. Mathan Pantheris Frat. }

62. *S. Bar-panther Pantheris Filius.* }

S. Jacob Mathani Filius. }

63. *S. Joachim Bar-pantheris Filius.* }

S. Anna Joachimi Uxor. }

S. Joseph Jacobi Filius. }

S. Maria Virgo: Joachimi Filia, }

Christi Mater. }

S. Joannes Baptista Virginis ex }

Consobrina Nepos. }

JESUS; Dei ac Virginis Filius.

Partitio.

Naufragium.

Epithalamium.

Tituli.

Sculptura.

Præconium.

Meta.

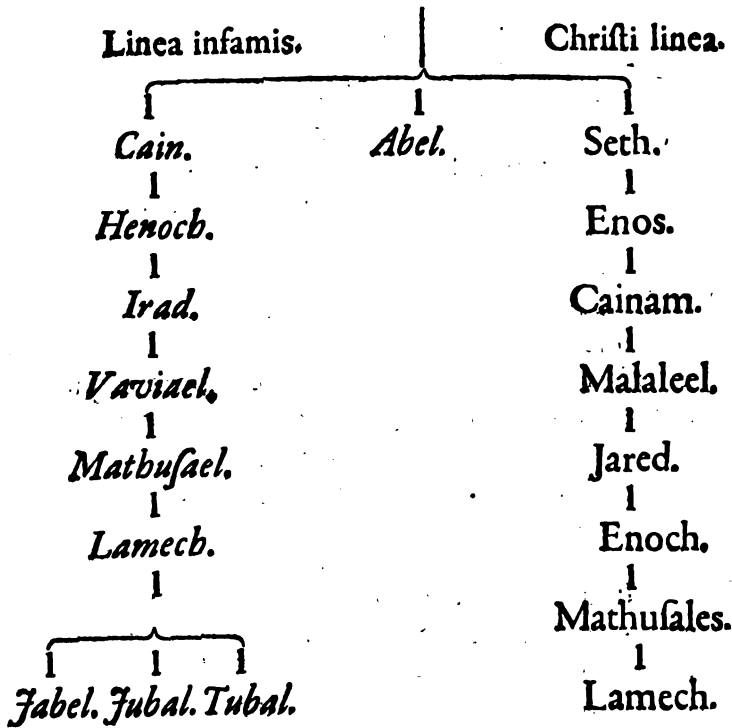

MUN-

MUNDI PUERILITAS.
PASTORES.

A D A M & E V A.

A D A M

Terra Filius.

ÆNIGMA.

Siste gradum viator; mira leges.
Hic ille jaceo, per quem omnes jacent,
Natalis mihi Sedes Damascus,
Licet in Cretâ nato.

Mm 2

Creti-

Creticum quippè signum dum instituor,
 Ex Typo Prototypus fio.
 Ut Hominem me verè dicas, fictum & verum:
 Cælo natum ex cæno.
 Nec orbus, nec posthumus fui,
 Sed Patris expers:
 Vel fecit me Pater, non genuit.
 Matrem habui, quæ me habet.
 Ligna Nutrix, sine lacte,
 Virum me aluit, non Puerum.
 Filiam non filiam Uxorem duxi.
 Quæ simul nata, & nupta,
 Uno partu Nepotem mihi & Liberum, genuit,
 Rex sine urbibus, dives sine auro,
 Sine Magistro eruditus, ludum aperui.
 Tot nactus auditores, quot homines,
 Heu stolidi Sapientiæ fames?
 Cum omnia scirem, ut plura scirem, desipere cœpi.
 Virorum sapientissimus dementor à Fœminâ.
 Quâ male - svadâ:
 Pomum, cœlesti interdicto circumscriptum, attingens;
 Beatæ Sylvæ fructus dum carpo,
 Sylvam amitto.
 Itaque cum profugâ Conjuge,
 Ex Rege Agricola,
 Quia Numen non colui, Terram colui,
 Hoc uno concordēs Conjuges;
 Quod uno juncti iugo,
 Matris uterum tamdiu secuimus,
 Donec uero nos recepit.
 Itaque, me Uxor immortalem peremit;
 Uxorem ego; uterque omnes.
 Ah, quam de minimo perivimus!
 Tantum malum attulit malus.
 Cujus frondibus obvolutus Anguis,
 Venenum vomuit, omnes hauserunt.
 Tuus ergo Genitor, sed nunquam visus,
 Te peremi antequam gignerem.

Sed

Sed, ò lætas malorum vices!
 Ligno eodem reparatus, quo perii,
 Indidem venenum traxi, & medelam.
 Unâ in arbore ego deliqui, multatus est Deus.
 Cujus à cæde redivivus,
 Superos petii, cùm Inferos petiit,
 Minus egeram nisi peccassem.
 Nomen flagitas?
 Quatuor Mundi plagarum nomina ab Græcis pete,
 Anatoli, Dylis, Arctos, Mesembria:
 Abscissa nominum capita junge; nomen habebis.
 Decubui cognati mihi Mundi Anno
 C M X X X
 Surrexit post Annos
 M. M. M. M. C C X X X I I.
 Gaude Viator, ac perge.

C A I N

Adami Filius.

EPITAPHIUM.

*Huc mala verba, Viator.
 Perditorum Princeps tales poscit inferias.
 Hic avarus Agricola, felicis Frater Pastoris,
 Pejores fruges Aris imponens, omnes amisit;
 Et ingratus Deo Sator, ingrata sibi Sata deprehendit.
 Itaque mordaci consumptus invidia,
 Quod Abelis Hostiis felicius succederet;
 Ne fraterna Victimæ litarent, Victimam fecit Fratrem.
 Primus hic flagitiorum institor,
 Mortem invenit, & indexit.
 Horruit Mors expiandis sceleribus nata,
 Primos sibi aditus per innocentis jugulum frangi.
 Mirata primo se icû magnam Orbis partem orbasse.
 Tam dulci delinita sanguine, innocentes avidius petit.
 Tam dextero erudita jacû, ceteros certius ferit.*

M m 3

At

*At non impune tulit proditor ;
 Forum nactus Sylvam suam, testem Mortuum ,
 Apparitorem Umbram, carnificem Culpam, judicem Deum.
 Ergo inani pavore territus, ac seipsum terrens,
 Idem semper, & alius; ibi semper, & alibi;
 Se fugit ac sequitur, scelestus scelestum;
 Umbram suam pavet, mendax mendacem:
 Inter mortis metum, ac vita odium,
 Ut nullibi vivat, ubique vivens;
 Quia timenda non timuit, timet non timenda.
 Urbem primus condidit; nec immerito:
 Ut si campis seceritatem depulerat,
 Carcerem sibi moliretur.
 Sed nulla impiis tuta latebra;
 Cum Malis ubique male fit.
 Hunc Urbe sua exulantem,
 Lamechus Nepos pro Fera ferit:
 Facili errore, Ferarum similem.
 Equo igitur & iniquo jure,
 Malus à Malo supplicium capit, quod dedit:
 Et parricidio fratricidium expiatur.
 Eis lugendum Parentibus facinus;
 Cum committitur, & cum punitur.
 Male moritur, vidis Parentibus:
 Ab Furiis raptatus, primus Tartarum fundavit.
 Fugo Viator, ac solum quate.*

A B E L

Adami Filius.

TUMULUS.

*Viator, quid est?
 Clamorem hoc Solum,
 Et ignotam de glebis vocem, formidas?
 Primus hic omnium tumulus Mortalibus patuit.
 Nondum patiente Terrâ suis se fœtibus farciri,*

Con.

Conditur sub hoc cassite Virgineus Pastor ;
 Primorum Hominum secunda proles, & primum funus.
 Male suis oculis vaticinati Parentes,
 Abelem, hoc est luctum, vocarunt.
 Atqui mortem omnibus ; vitam nemini flendam, transegit,
 Mortalium innocentissimus,
 Artium innocentissimam reperit, Pastoritiam :
 Optimi Principatus imaginem.
 Nam errantium Pecudum populo sub legem misso.
 Regale munus, & gregale permiscens,
 Pedum pro sceptro gestavit.
 Itaque Rex inter Oves, Ovis inter Reges,
 Obsequentissima Lanigerorum reipublica
 Imperando serviit, serviendo imperavit.
 Villis, non jugulo, tributum imposuit.
 Petebat sine naufragio Phryxæas opes è Caulæ.
 Nam pro auro vellus erat ;
 Et germanum vocabulum retinente pecuniâ,
 Pecus tondebat, non Populos.
 Quin Ovium lacte, non carnibus, usus,
 Cadibus vivere noluit.
 Ità Gregis altor, & alumnus,
 Suarumque Ovium collactaneus.
 Alimento similes mores traxit ;
 Candidos, non cruentos.
 Primus tamen Sacerdos, Aris Agnos admovit.
 Sed ovantes Ovicula Deo cadebant ;
 Et oris sono se beatas professæ,
 Tantundem presagibant Pastori.
 Vis scire quàm opima obtulerit ?
 Tales Hostias ut voraret avidius Numen,
 Linguosam in flammam devolavit :
 Nec secundas mensas curavit, Caini fruges.
 O implacatam Cognatorum invidiam ?
 Tabuit cecâ rabie Germanus Cain :
 Ac diù designatum
 Blandè seduxit, proditoriè trucidavit.
 Quæris quo Telo ? Ligneo :

Nam

*Nam tali ex materiâ nata Mors.
 Quæris quid petiverit? guttur:
 Hoc enim Mortis vestibulum fueras.
 Ut non dubites in Abele multatos esse Parentes.
 Ab peccantium solida mentes!
 Mutum putabat Cain flagitium, compresso illo jugulo.
 Sed proditorem omnia produnt.
 Hem fracto gutture vocalior Abel,
 Hoc è Tumulo Parricidam terréfacit!
 Et vidum citat extinctus.
 Condisce, Viator:
 Infandum facinus muta fantur.*

H E N O C H

Caini Filius.

IRAD *Henoci Filius.*

VAVIAEL *Iradi Filius.*

MATHUSAEI *Vaviaelis Filius.*

C E N S U R A.

*Tecum mihi res est divine Scriptor, Moses,
 Quod gesta Virorum quatuor
 Henoci, Iradi, Vaviaelis, Mathusaelis,
 De commentariis erasisti,
 Et secula totidem, nominibus, non hominibus, distinxisti.
 Sonas nimirum nomina, siles vitam;
 Vacuisque tropheis nudum titulum inscribis.
 Quid nomina sine gestis? quod gesta sine nomine.
 Utraque perierunt; hæc auribus, illa oculis.
 Perinde est carere factis, ac factis,
 Fallor: Actuarium censurâ libero.
 Suis coloribus singulorum gesta pinguntur,
 Dum à Caino dicuntur sati.*

Exur-

*Exurgunt suos in ortus virulenta germina.
 Radicis vitium continuant thyrsi.
 Deformes sunt omnes, non diffformes,
 Fædo exemplari similes.
 Quorsum igitur avita Nepotum crimina
 Argutus ingereret Scriptor?
 Narranda non erant facta, sed mutanda nomina.
 Aut singuli Caino similes vixere,
 Aut unus in singulis Cain revixit.
 Modestus proinde, non molestus Moses;
 Ne vel aures loquendo,
 Vel historiam silendo laderet;
 Loquaci silentio,
 Infanda gesta nec evulgavit, nec tacuit.
 Annorum etiam numerum consultò siluit;
 Nihil enim vident, qui malè vivunt:
 Nec annos impii usurpant, sed perdunt,
 Novo igitur invento supplicio
 Scelestos ulciscitur, dùm tacet scelera.
 Calamo pungit quos expungit.
 Totque capita obtruncat, quot truncat nomina.
 Jacete igitur aternùm
 Incesti, Latrones, Parricida;
 Digna, Caino, Proles.
 Prò latebrâ & sepulcro, silentium dono.*

L A M E C H

Mathusaelis Filius.

ENTHUSIASMUS.

*Quorsum Fata consulis Lameche,
 Quem inconsultum facta damnant?
 Afflatus vaticinor. Quid hoc est?
 Bis amans, bis amens;
 Non uno contentus jugali vinculo,
 Geminò te mancipium ligas?
 Utrunque igitur pellicem, Utrunque succubam facis.*

N n

lit

*Ut fatidico jam nomine arguaris,
Lamechus mæchus.*

*Qua hac discors concordia,
Cor unum in discordes scindere Conjuges;
Et alternis Liberis, alternas inducere Novercas?
Licet sine lituo & Insulâ præagire:*

*Certum tibi odium rivalet infligent Conjuges,
Cum incerti confligent amores.*

*Uno flagrabis incendio,
Cum geminus Hymen adversis bellabunt facibus.
Malo omine Polygamia licentiam facis ex Bigamiâ.
Nam septuagies septies plectendus,
Septem, & septuaginta Liberos suscipies, & depones;
Toties Orbus, quoties Pater.*

*Impius verò Genitor.
Impio terram Genere onerabis.*

*Magis impius Nepos,
Impiorum Principem Atavum pro ferâ cades.
Nil tibi debet Terrarum Orbis,
Quod Cainam exanimas, si ejus animum retines.
Uvo jaculo Caino mortem, Vitiis vitam, dedisti.*

*Errabit oculus, at non errabit manus,
In flagitia per se docilis.*

*Filii etiam nece Atavi Manes placabis.
Æquè scelestus, sive scelestos gignas, sive occidas.*

*Hoc Habent pessimi optimum,
Quod mutua sese per arma plectunt:
Hoc pessimum, quod sine scelere non possunt plectere;
Divinare jam libet:*

*Incipiet Mors hâc te punire quâ peccas.
Marcente siquidem utrâque pupillâ,
Antequam vitâ careas, orbe carebis:
Et mortuo destinatam noctem, viduus anticipabis.*

*Regent te Filii errantem Patrem,
Qui errantes Filios non regis.
Te cacum antecedent, qui scelestum sequuntur.
Ibis tandem cum Filiis præceps Genitor,
In Diluvio naufragus.*

Cupidinis flammis ambustus, in undâ peribis.

JABEL

J A B E L

Lamechi Filius.

P R O S O P O P E I A.

*Viator.**Bene mihi precare si malus es.**Ego Lamechi primigenius, sed Patre peior.**De malis bene merui.**Nam cum Cælo teste viverent impii,**Nec ulla sceleribus daretur latebra;**Pellicea primus tentoria pratexui,**Qua Cæli conspectum raperent.**Debet igitur impietas mihi, quod Cæli oculos fugit.**Citiusque adulta, quia inulta,**Nec Patre caruit, nec Patriâ:**Et sub Ovillis pellibus latitarunt Lupi.**Sed majus aliquid merui.**Nam cum avitum crimen aratri luerent homines,**Sepulcro proludentes in sulco;**Tam improba servituti**Vicaria Boum colla succedere coegi.**Hominum jugum remolitus in Bruta.**Felici ergo talione,**Peccarunt Juvenes, plectuntur Juveni.**Nec tardis modo Armentis imposui.**Nam quod ferox Equus Equiti servit meum est munus.**Illexi oblato freno jejuna Quadrupedis ora.**Ille, ut ignota xenia ignarus hausit,**Totam voravit servitutem.**Iraescitur jam rabidus,**Et spuma livore exosas inquinans phaleras,**Undante collo subrigitur.**Ac terram scrutante Ungula, me quarit.**Servit tamen ingratiis;**Suosque Domino commodat pedes.**Quanta mihi debeas, Viator, vides.**Equum verte, ne Tumulum evertat.*

N 2

Nam

*Nam qui Calum spectare nolui,
Parum egi, si à Calo spector.*

JUBAL

Lamechi Filius.

NÆNIA.

*Fingite luctum ridentes Præficæ:
Talemque Nænam exhibilate,
Jaces ab tandem, ac taces,
Modulantium Choræge Jubal.*

Dedisti tua voci pœnas.

*Nam exiguum spiritum quo vita ducitur,
Tu primus frangere ausus ad melodiam,
Spiritus simul emisisti, & amisisti.
Consensere Astra in tuos obitus.*

*Tu enim celestis Harmonia sectatus imaginem,
Sacrum Planetarum concentum furatus,
Divorum delicias Mortalibus propinasti.*

Poscebant muta Animantes suo de tortore supplicium.

*Tu enim primus Testudinem, angvem innoxium,
Portatili suâ domo eliminasti;*

*Ut Harmoniam angvi nocentiorẽ,
Vacuâ illâ in latebrâ conderes,*

*Tum secta Pecudum viscera
Imparibus discreta numeris tetendisti;
Ut pollice verberata, aures mulcerent.*

Vab Ingratus Pastor!

Qui greges in cytharæ equuleo mortuos torques;

Et inter tormenta canere jubes.

Crudelis! ut letos ad Agnorum gemitus,

Choreas ducant Pastorum chori,

Agnorum visceribus ludis.

Malè tibi sit Jubal,

Qui tam dulci peste

Aures afficis, ut inficias animos.

Latet

*Latet inter cythara fides Cupido infidus;
 Qui canoris imbecillum pecudum nervis
 Feroces Hominum enervat Spiritus:*

*Et artu eodem
 Chordas ferit, & corda.
 Ridet interim furtiva Mors,
 Qua dulces inter modos
 Inauditum securius explicat pedem;
 Et lata meditantes letho praevenit.
 Stabis aeternum exemplum, Jubal.
 Tibi jocosa Lyra fila pulsanti,
 Tenue vita filum Fata succident.
 Carebis funebri luctu latitiae auctor.
 Et qui flebili Seculo non flevisi,
 Extinctus ridebere.*

T U B A L

Lamechi Filius.

HYPOTYPOSIS.

*Ex aliâ in aliam vocari musicam, Vintor.
 Auras plectro demulsi Jubal:
 Aures malleo Tubal obtundit.
 Ille tibia repertor, hic gladii.
 Utrumque noris ab uno satum Lamecho.
 Nam effeminatus, ac ferus Pater,
 Titulum divisi Heredibus.
 Hinc alter effeminatur ad cantum;
 Alter efferatur ad arma.
 Dubitas de magistro?
 Cerne tam dira artis rudimenta,
 Dices tam bonum ingenium à malo Genio.
 En ut ipso propè de Tartaro
 Vulnificum ferrum scrutatur veneficus.
 Vides, ut sibilantes circum caminos
 Fumofus cursitans Faber,*

Nn 3

Anbe

*Anbelantes agitat folles ;
 Qui toties animati & exanimés,
 Alternum spiritum flammis inspirant ?
 Illic crudus Artifex ferrum coquit ;
 Flammis domitum malleo cruciat ;
 Et ferro ferrum flagellat.
 Quaris cur tam ferum sit ferrum ?
 Suas in nobis vindicat plagas ;
 Et vulneribus eruditur ut vulneres.
 O dira vita fastidia !
 Breve vitam fecit Natura ,
 Brevis culpam culpa , Ars nullam.
 Inventus est Caini Nepos, qui Caino invidiam demeret
 Ille mortem vocavit, hic alas addit.
 Ille in Campum duxit, hic armat :
 Ille fecit ut mortalis mori possit,
 Hic ut nemo viduus securus vivat :
 Ille unum occidit, hic quantos ?
 Quoties quisque ferro cadet, in hunc clamabo,
 Ferreus erat, qui ferrum reperit.
 At malo tuo malam artem exerces Tubal.
 Ferrum cedis, ferro cades.
 Parricidam fecisti Patrem ;
 Cederis à Patre.*

S E T H

Adami Filius.

S I M I L E S.

Haecenus prava germina.
 Nunc sacra, & duratura.
 Mala tempora melioribus pensantur.
 Quidquid Adamo sustulit Cain, Adamus orbi reponit.
 En geminum cum Abele Sethum.
 Idem, & alius ab eo est.
 Eadem frons, Religio eadem, idem Animus :

Jun

Junge nomina, totos junxeris.
 Itaque fero partu fœcunda Mater,
 Duos peperit in uno, vel bis peperit eundem.
 Non periit Abelis innocentia, sed defultavit in Fratrem.
 Diceres tam grandem animam,
 Non uno contentam corpore, gemina implevisse.
 Aut geminandæ Parentum voluptati,
 Bis natum esse unum.
 Nec in uno quidem stabit.
 Exhibit generis invicti linea nobilis;
 Et Patria virtus semel agitata,
 Aget se in succidaneos Herbas.
 Felicioribus ille terram aratris beabunt:
 Gregibus ac Regibus leges ponent:
 Ingenuas artes, ingenio extudent:
 Tempa Deo, Templis Vates vovebunt.
 Décidet passim execranda Fratricidæ propago;
 Et Abelis nitorem
 Irrupta Sethi Gentilitas diù retinebit:
 Merosoque Orbe, sola enatabit.
 O quæstuosam Caini invidiam!
 Dum Virgunculum perdit, fœcundum facit:
 Et unum metendo, innumerabiles serit.
 Sic profuturus semper noceat livor,
 Timebit Orcus feracis exemplum vulneris.
 Cum Dei Filium occidet,
 Tertium Abelem;
 Fertili sanguinis elemento innumerabiles gignet.

E N O S

Sethi Filius.

E N C O M I U M.

Enossi verò laudibus nil potius addiderim,
 Quam quòd ignotum Dei Nomen,
 Sub mortales aures primus attulit.

Nil

Nil majus dici potuit, neque brevius.
 Tanta ista virtus, ut abdiderit reliquas.
 Interprete nimirum, ac sequestre vocabulo,
 Cum Empyreo commercia nexuit.
 Ut tam facile sit Deum rogare, quam vocare,
 Tempestivo igitur officio,
 Postquam Homines alloqui desiit Deus,
 Hic Homines docuit cum Deo loqui.
 Nec levius arrogatum Numini decus,
 Nam cum ignotus Deus omnia nosceret;
 Magna spargebat munera,
 Sed vel ingrata, vel ingratis.
 Suspectum enim beneficium est ab ignoto.
 Primus itaque Nomenclator Enos,
 Divinis actis Nomen inscripsit:
 Et Hominum authorem Hominibus authoravit,
 Excepere dulcissimum Nomen Cœlitum Chori:
 Et Sanctissimis partum labris,
 Inter aurium cunabula versare.
 Arrisit amico vocabulo placidius Cœlum;
 Et labentes soni reliquias
 Lambentes Auræ collegerunt.
 Ivere in plausus canoræ volucres;
 Et scribendo Tetragrammato,
 Suas certatim pennas pararunt Cychni.
 Ipsas adeo Tartari latebras
 Magni Nominis Echo personuit;
 Atque ingens veluti globus
 De fulminali machinâ elisus,
 Trepidæ Eumenides, consternatasque confecit,
 Quæris quid authoramenti retulerit Enos?
 Idem accepit quod dedit.
 Homonymos enim cum suo Numine,
 Deum appellavit, Deus est appellatus;
 Aras posuit, impositus est Aris.

C A I N A M

Enosfi Filius.

M A L A L E E L.

Cainami Filius.

O P P O S I T A.

Cainamus & Malaleel,
 Ignotæ Virtutis, non ignoti Virtuti;
 Parem pietatem in nomine dispari præ se ferunt.
 Nam Cainam lamentabilem gemitum,
 Malaleel lævum Numinis laudatorem, sonat,
 Optimo nimirum pessimoque Seculo,
 Certabant paria Virtutibus Vitia.
 Hinc Religiosa Sethi posteritas,
 Illinc nefanda Caini genimina,
 Procacitatem Modestię,
 Sacrificiis sacrilegia coræqvabant.
 Itaque Hominem inter Homines nullum invenisses;
 Sed vel Angelos, vel Belluas;
 Aut Arâ dignos, aut Harâ.
 Adeo mortale Genus,
 Vel extremos Numinis amores,
 Vel extrema ødia promeritum,
 Voluptati, & mœrori
 Parem materiam dividebat.
 Divisit proindè officium pietas:
 Geminosque Myſtas initiavit;
 Quorum alter luctu, alter cantu litaret,
 Sile jam, Græcia miratrix,
 Demócriti, & Heraclíti disparem Genium.
 Possum melius par, divino de autógrafo promere,
 Nam Cainam lugendo, Malaleel canendo,
 Novem Secula confecere.
 Ille oculos luctu, hic laudibus fauces attrivit:
 Et antiquam animam

O o

Alter

Alter efflevit, alter efflavit.
 Diutius tamen vixit Cainam;
 Nam Mortalium lætitiæ superstes est dolor;
 Denique à Cainamo Malaleel est satus:
 Vera quippe voluptas, lacrymarum est proles.

J A R E D

Malaleelis Filius.

EXPOSTULATIO.

Est quo tecum exostulem, Fama;
 Quæ tot prædita lingvis, quot plumis,
 Circa Jaredi laudes implumis es, & elinguis.
 Nam præter annos ac Prolem, nihil admodum pangis,
 Non annis vivunt Mortales, sed factis.
 Tu Jaredi annos prodis, facta perdis.
 Quid est hoc aliud quam occidere mortuum.
 Fallor,
 Authoritatem ex silentio quæris.
 Ad laudum metam de compendio pervenisti,
 Dum Jaredum Enoci Genitorem vocas,
 Non poterat intempesto Seculo tam bonus educi,
 Nisi ex optimo Patre.
 Quàm magnum hoc fuerit, docuit mora:
 Atavus enim esse poterat cum Pater esse cœpit.
 Ut non mireris tam senili ingenio Puerum.
 Nemo seriùs Prolem habuit;
 Nemo enim diuturniùs erat habiturus.
 Festiva non sunt, quæ festina.
 Decennio parturit Elephas, sed Elephantum.
 Celeres partus velut sibi præreptos, citò revocant Fata.
 Tanti erarigitur novem Secula meditari,
 Ut talem sobolem de suo fingeret exemplo,
 Omnium vero sapientissimè,
 Quòd vix editum, Aris admovit:
 Novum sænoris genus, Deo sænerari:

Dare

Dare quod acceperis,
 Ut luculentius recipias quod dederis.
 Nam qui mortalis dedicatus est Puer,
 A Morte est manumissus.
 Potes jam tu secutus esse de Filio, de te Filius,
 Utrique bene cautum:
 Neuter suam flebit orbitatem:
 Tu Filio superstes eris, Filius tibi.

E N O C H

Jaredi Filius.

CENOTAPHIUM.

Inanem ex auro Tumulum molire, Faber;
 Et vivaci emblemate
 Cælestem hominem cæla.
 Infantulus fingatur, Aris non Cunis reptans.
 Septimus ab Adamo natus, Deo destinatus;
 Ut in Septimo quiescat Deus.
 Jam adultum solitudini affinge,
 Ut honestæ legationi decorem comparet cultus,
 Aureo squalore lepidam maciem dita;
 Argento lacrymas imitante:
 Ut Pœnitentiam, ignotum nomen,
 Non tam svadeat, quam ostendar.
 Jam sylvis digressus,
 Lascivos doceat Cainitas
 Cælestem ultionem præoccupando vitare:
 Ac delere lacrymis scelera, ne diluvio deleantur.
 Heu tardæ Mortalium mentes!
 Incredulos monet, non movet;
 Ac flenda vaticinans, ridetur Vates.
 Nimirum, præcipites lentam ultionem non timent:
 Ignari gravissima quæque lentè ferri.
 Ergo feliciori legatione ad Sethigenas missum,
 (Qvos in Angelos vertit;)

O o 2

Ab

Ab Angelis in sublime raptum sculpe.
 Num liqidum aera, num ætherem purum potiatur.
 Nondum liquet.
 Hunc utique alicubi sculpe,
 Ubi extra Mortis jacula Mortem rideat;
 Et vivis egressus, mortuis superstes,
 Solus sibi Phœnix, juvenile senium trahat,
 Quid agat dubitas?
 Orbis spectator, Orbi spectaculum parat.
 In Pseudochristum pro Christo velitaturus,
 Bellabit contra rebellem,
 Et peremptus perimet peremptorem.
 Hæc ubi expresseris,
 Brevem Tumulo Epigraphen fige,
Enochas hic non jacet.
Cum jacebit, omnes jacebunt,
Fleas, Viator, antequàm jaceat.

MATHUSALES

Enoci Filius.

LAMECH

Matbusala Filius.

EVCHARISTICON.

Vobis verò inclyti,
 Mathusales & Lameche,
 Humana plaudant ingenia;
 Qui divinissimam Artium Astronomiam Cælo devotastis.
 Nitebant ignita illa Sidera, & ignota.
 Clarissimus ille Populus,
 Tenebrionum more per noctem bacchari videbatur,
 Nesciebant tempestates cui gratias haberent Astro,
 Terrebant rudes ridenda Lunæ deliquia;
 Non terrebant comatæ Cæli Furæ, Cometæ.
 Ibat immortale lumen à caduco indistinctum;

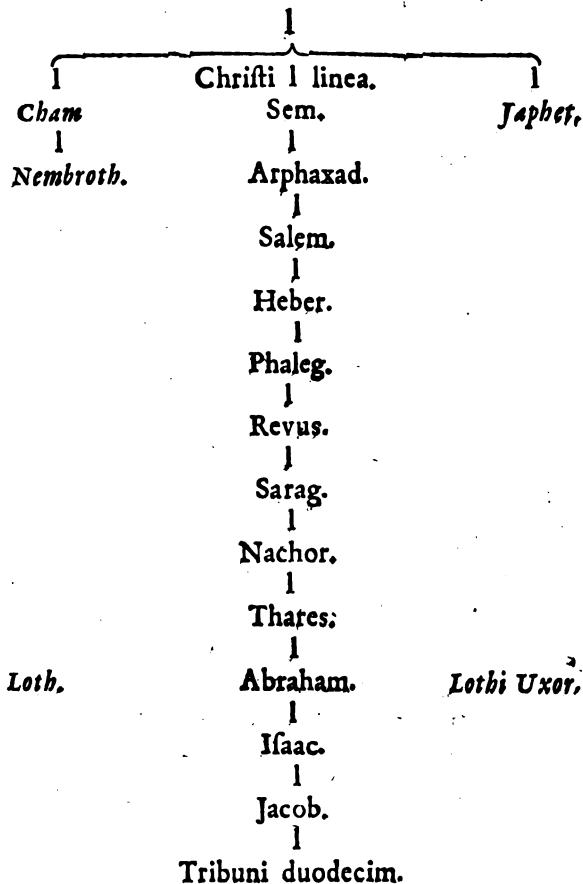
Et

Et mediaſtini Vapores
 Inter Stellarum Patritios numerabantur.
 Omnia dixiſſes errantia Sidera,
 Non incedere, ſed exulare.
 Omnia caduca:
 Die pereunte naſci, naſcente perire.
 Totum denique Cælum Oceano tumulari.
 Sic, improvidis vita carpebatur:
 Et aſſiduas Planetarum lucubrationes inertiffimi ſpectabant,
 Hominum incuria, Aſtrorum erat injuria,
 Dùm nomine carebant, ut patriâ.
 Vos itaque Cœli Filii;
 Stupore duce, qvi optimus ignorantie comes,
 Profanis impermiſſa penetralia rimati,
 Cœli oculos Mortalium oculis oſtendiſtis.
 Cœpere muta illa Sidera, deprehenſi Pròthei
 Suorum curſuum aperire conſilia:
 Et obſcuræ temporum leges,
 Admòtis facibus legi.
 Paucis ante Diluvium Seculis
 Nata ſunt Aſtra, qvia nota.
 Sapuit Orbis cùm ſenuit:
 Cælum noſci cœpit; cùm irarſci:
 Ut diſceret Genus humanum qvid amitteret.
 Denique pereunte Mundo, natæ ſunt Muſæ;
 Quarum prima fuit Urania,
 Vos verò Cœli Interpretes,
 Paucis ante Diluvium Solibus obiſtis;
 Tempeſtivo perfugio in Cælum recepti.
 Quaſi Homines circumvenire non poſſent Stellæ,
 Qvandiù Stellarum amici viverent.
 Omnium tamen ætates eviciſti Mathuſales,
 Longiore dignus Seculo:
 Niſi qvæ procùl de Sideribus conjeçtaveras,
 Propius diſpicere maluiffes.
 Detulit fatali Navigio utriuſque reliqvias Naoclérus Noe.
 Tutiffima prorfus Navis:
 Cui magneticam pixidem ſacra ſupplebat Urna,
 Oſſa gubernaculum, ſaburram Cínis.

Suis igitur grata Vindicibus occurrat Urania.
 Musarum Parentibus parentent Musæ.
 Vos Hominum lingvæ in Cælum tollant,
 Qvi Hominum oculis Cælum obtulistis.

**MUNDI ADOLESCENTIA,
 MILITES.**

**N O E S
 LAMECHI FILIUS,**

NOES

N O E S

Lamechi Filius.

ANATHEMA.

Adesdum, Viator.

Quam cernis Tholo suspensam Thrabem,

Votivum invictæ Navis frustulum est;

Quæ nec velo acta, nec remige,

Semel omnes Mortales in Orbem novum trajecit.

Miraris? Majora audies.

Mali amores bonos mores infecerant:

Ætatem vitiis anteverterant homines,

Nondum adulti, jam adulteri.

Argumentum deformitatis erat pudicitia,

Non pudicitie deformitas.

Non diligenti manu mittenda erant Fulmina;

Quicumque caderent, in scelestum casura.

Eò denique forduerat Tellus,

Ut dilui non posset, nisi Diluvio.

Unus in corrupto Seculo integer esse ausus est Noes:

Ut scias, magna inter Vitia

Magnæ locum esse Virtuti.

Hic frustra auditus vindictæ Præco,

Malè feriatos diù terruit,

Serò supplices futuros in supplicio tam ferò.

Itaque desperatâ Cæterorum salute, consulit suæ.

Nam Protosabro Numine,

Ut ineluctabile Undarum obsidium eluctaretur,

Arcam pro Arce molitur.

Ibi, sanctâ cum Coniuge, Liberis, Nuribus,

Novus at navus abditur Nauta.

Vide quàm mala fuerint tempora:

Totam Orbis pietatem trabs una sustinuit.

Ibi divino delectu Animantium vivarium fecit:

Ut reliquæ cum Hominibus perirent Fera,

In quarum ingenia transierant Homines.

Increiscunt undecumque ferales Undæ;

deflu-

Defluunt, superfluunt, circumfluunt.
 Ut Orci mancipia plectant, Maria emancipantur;
 Ut pereant Homines, tabescunt nubes;
 Ut terras obruat, Cælum ruit,
 Sorbentur cum Gregibus Populi;
 Rotantur cum Populis Urbes;
 Interit cum Urbibus Orbis,
 Ne quid inultum vivat, aquæ plectuntur quæ plectunt:
 Nam Maria ipsa in Diluvio pereunt,
 Dum sua nomina amittunt.
 Qvale spectaculum, si superfuissent spectatores?
 Sola hæc indomitum Oceanum insedit Machina,
 Alterius Orbis spem claudens,
 Lusit annuo in naufragio centenaria Navis,
 Unica in Salo Salus:
 Donec, quæ omnia meraserat, emerſit Terra;
 Et suffocatis flagitiis, Orbis respiravit.
 Itaque speculatrice Columbâ, pacis internuntiâ;
 Omnium Hominum Portitor Noes,
 In Orbem alium descendit.
 Prodiere abdita illa meliorem Gentium exemplaria.
 Feræ ipsæ, humano ex contubernio, minus feræ,
 Suis saltibus redditæ.
 Tum ex Arcâ ad Aram procedens,
 Verus Deucalion,
 Ætatis primæ postremus, secundæ primus,
 Victimæ pro naulo solvit:
 Et hoc Ratis residuum pro Anathemate suspendit.
 Disce Viator; immerſibilis est vera Virtus:
 Mediò in Ponto Portum inveniet.

C H A M

Noe Filius.

D I R Æ,

Voveo te tuis Manibus,

Nava-

Navale mancipium Chame:
Cui provida Fata,
Calidum nomen pro stygmate inussere;
Quid enim Chami vocabulum, nisi ardor impurus?
Apage in Arcam illam dignior Ferarum confida,
Quamquam fœdior nulla Bellua
Ex natante illo stabulo prodiit.
Nam illa inclusa castimoniam servarunt,
Tu ipso in Salo salax:
Vel in Arcâ solutus:
Sanctissimam illam salutis onerariam
Lascivo concubitu polluisti.
Nec sola hac tua probra.
Primam Vinemiam dedicaverat Noes;
Ut tristem aquarum memoriam vino restingeret.
At indoctus adhuc lymphantem Bacchum mulcere lymphis;
Qui de Oceano siccus emerferat,
Fecit in cratère naufragium.
Robustior quippè vini vis,
Effectum Senem prostravit, nudavitque.
Parum fuit nudasse;
Nisi proditorum pudor, pudoris proditor Chame,
Ad paterna ludibria Germanos convocasses.
Tu ne igitur damnosior, an Bacchus?
Ille Patrem spoliât, tu spoliatum ostentas:
Uterque ingratus auctori.
Furia te omnes, insolentissime Puer,
Nova purgati Orbis macula;
Et unicum Patris malefactum.
Meritò illa derides, qua te genuerunt:
Hoc ipso turpia, quia genuere tam turpem.
Utinam oculis caruisses, aut lingvâ.
Nunc verenda nuditatis indercundus spectâtor, ac praeo;
Dum tegenda & tacenda, nec tegis nec taces,
Nemo te protegat, de te nemo taceat.
Vereri incipies, quem desinis revereri.
Ibis impacto Genitoris anathemate,
Nudum & ebrium Germanis ergastulum,

P p

Voto

*Voto eodem Filios gignes, sed ebrios,
 Nepotes habebis, sed nudandos.
 Nam Palaestina Et Assyria purpurâ exuti,
 Fabulam dabunt quam rides.
 Quin fædo eodem semine progeniti Æthiopes,
 Impurissimi ardoris tui affricti fumo,
 Mores tuos de suo colore testabuntur.
 Nec in Parentis arcanis tua stabit curiositas.
 Nam prestigiosus Inferorum scrutator,
 Barbaro nomine Zoroaster,
 Magicas pestes Orco evocabis;
 In Orcum revocandus:
 Ex Undâ servatus ad flammâs.
 Dedisce, Viator, mala culpâre Tempora.
 Semper sibi Orbis constitit.
 Ter si Diluvio mergatur,
 Ter emerget impurior.
 Vicia erunt donec Homines.*

N E M B R O T H

Cbami Nepos.

D I G R E S S I O.

*Aliquid extra orbitam
 De Nembrotho leges, Viator;
 Ne malis artibus partum pereat Nomen.
 Magna etiam infamia debetur aternitas.
 Hic inter inhumanos immanis,
 Tàm corporis, quàm scelerum mole Terram oneravit.
 Membra leges excessere, ut animum caperent exlègem,
 Impotens igitur sui quòd nimium posset,
 Virtutem violentiâ violavit:
 Et Assyria sceptrum extorsit, ut torqueret Assyrios.
 Itaque, ne mirere amissum Imperium, impio commissum.
 Minimum est Homines vincere, nisi Deum laceffas.
 Nam primus Idololatra, Et Idolum,*

Divi-

*Divinos sibi honores asseruit.
Debuerat ipse Ara admoveri, non ipsi Ara.
At Fulgo in adulationem prono,
Belus Jupiter dicitur, veriùs deinde Beelzebub.
Levi discrimine, Tyrannus colatur, an Damon.
Hinc leve nomen ut sistat, marmori alligat.
Nam cruentis gladiis in scalpella versis,
Suam lapidibus effigiem primus tradidit.
Hærente Naturâ inter imaginem & exemplar.
Nisi quod mutuatis officiis,
Ipse lapidi imaginem, lapis ipsi duritiam commodavit;
Et imaginis imago fuit.
Improspera videbantur hæc scelera si perirent.
Ergo Turrim meditatur,
Qua ultra Diluvii metum, ac Mundi metam,
Trophæa cum sideribus misceat.
Eò crevit impietas, ut condenda Solo Nomina, ostendat Soli;
Et peccare jam pudeat, nisi peccet in Calo.
Grandescit suis Authoribus similis Machina;
Gigantium Turris, ac Turrium Gigas:
Quam insistere sperat, contra fulmina fulminaturus.
Sed ignavè superbus Artifex,
Dum fluminum vires pavet, ad fulminum sedes accedit,
Et patientiorem scopum exhibente magnitudine,
Vindicta occurrit quam fugit.
Confusis igitur lingvis,
Ut cresceret Moles, obstitit Calum;
Ut decrederet, instatit Euphrates.
Vertitur ab imo compacta scopulis Babylon,
Non solidum opus, quia stolidum:
Vani Nominis fulcrum, nunc vanum Nomen.
Uno prodigiosa miraculo, quod ruente Turri, infamia stetit.
Hoc te volebam parumper digredi: ad Christi Proavos redi,*

SEM & JAPHETH

Noë Filii.

S T A T U Æ.

Effinge mihi, divine Phidia,
 Ingenuos Juvenes duos,
 Qui collectum humeris palliolum
 In nudum Patrem averso vultu rejiciant.
 Ex uno gemini spirent lapide.
 Ut cognatæ materiæ nexus, unanimes fateatur, ac Fratres.
 Tam Religiosum par Fratrum,
 Nec Argi ostendent, nec Athenæ.
 Nivea Paros materiam dabit:
 Ut notus marmoris nitor, nitoris areani sit nota.
 Pudibundos volo, & attonitos.
 Vis tales fingere; lapideos finge.
 Nam magni pudoris antesignanus est pallor, stuporis rigor.
 Capitalibus verò literis hoc adjice Lemma.

*Piis Fratribus,**Semo & Japheto,**Paterna & fama tutelaribus.**Quod Parentis nuditatem profanis oculis verberatam,**Honesto pallii oppositu sanctissime pratexerint.**Et infami derisore objurgato,**Infamiam sui Seculi deleverint:**Ac per suos etiam Nepotes,**Impuris Chami Nepotibus,**Transcripta impudentia multam irrogaverint,**Ob eamque rem munerati,**Prò injectâ veste, regiam Chlamydem receperint:**Quot Filios tot Reges,**Orbis universi Regionibus distribuerint:**Alter Hebraorum, Romanorum alter Parens,**Hebraica Romanaque Ecclesia Protoparentes extiterint:**Humani demum Generis Servatorem**Progenuerit alter, alter coluerit.**Terrarum Orbis univversus,**Pro-*

*Prospere Pietatis Imagine in exemplum datâ,
Lubens gratusque gratulatur.*

ARPHAXAD

Semi Filius.

SALEM *Arphaxadi Filius.*

HEBER *Salemi Filius.*

PHALEG *Heberi Filius.*

REVUS *Pbalegi Filius.*

SARAG *Revi Filius.*

NACHOR *Saragi Filius.*

THARES *Nachoris Filius.*

CATALOGUS.

Quicquid sexcenti Soles dedere Sanctum,
Catalogus hic dabit:

Reliqua devoravit oblivio.

Servari debuerant germina, Servatorem germinatum,

Hæc illa renovati Orbis innocentia

In Arphaxado, Salemo, atque Hebero;

Qui suos sibi montes pro metâ positos rati,

Tamdiu curis, quamdiu curiositate vacarunt.

Itaque suorum litorum cunabulis appositi,

Ubi nascebantur, crescebant;

Ubi crescebant, denascebantur.

Hoc beneficio diluvium profuit,

Quòd erectis montibus, ambitionem circumsepsit,

Sed nimirum bonis stirpibus agnascuntur stolones.

Creverunt Chamitarum corpora animis majora;

Nam pessima statim adulescunt.

Crevit proinde spatii necessitas, & imperii fames:

Finitimique vocabuli autoritate,

Jus & Vis pro eodem accepta;

Tunc orti legislatores, cum mortuæ leges:

Tunc scripta Jura, cum proscripta Justitia.

Pp 3

Hine

Hinc nata Militaris disciplina, Ars moriendi,
 Eòque insolentiæ ventum,
 Ut gloriosius haberetur Cælum aggredi, quàm mereri,
 Ac Deum adoriri, quàm adorare.
 Obstitit Numen audacibus cœptis,
 Faceto & insigni commento:
 Dum patriam Hominum vocem
 In ignota comminuit idiomata.
 Tyrannidis ministra lingua est:
 Hanc Deus multavit, cùm mutavit.
 Solvitur enim mala Respublica, cùm dividitur,
 Profuit hoc tamen Orbì supplicium:
 Dùm enim repentè Barbari,
 Inter tot lingvas viderentur elingves;
 Inutili jam convictu,
 Inhospitum hæc illæc quæstitarunt hospitium.
 Distributa sunt igitur cælitus exilia quæ colerentur,
 Quâ necessitate
 Naves, mobilia Mortis domicilia, compactæ.
 Hinc Maria Monstris, Sylvæ Feris, ereptæ.
 Denique unâ ex Chaldæâ
 In Regiones omnes traductæ Colonix;
 Et animatus est Orbis.
 Solus Heberus, Hebræorum Pater, & Isagógus,
 Patrium Solum, vocemque retinuit;
 Et in pectoris sacrario,
 Natale idioma, ad divini oris Oracula conservavit,
 Natus Hebero Phaleg:
 Cujus nomine lingvarum divisio memoriæ consignata,
 Succreverunt Revus, Sarag, Nachor, & Thares:
 Quorum laudes siluit Moses,
 Ne magni Abrahami laudibus obstreperent,
 Itaque de Abrahamo ut loquamur,
 Cæteri fileantur.

ABRA.

ABRAHAMUS

Tbara Filius.

NARRATIO.

Abrahami gesta narro, Viator audi.

Hic in Chaldæa natus,

Cùm inter Siderum cultores, Authorem Siderum coleret,
Patrium Cælum amittere maluit, quàm adorare.

Profugus igitur & palabundus,

Ut famem averteret, propè famam evertit.
Nam Conjugis species Abramo periculo fuerat,
Nisi Abrami solertia, Conjugi saluti fuisset.
Usque adeò mala sarcina est pulcritudo.

Eò igitur perfugiens, unde profugerat;

Ex Ægypto in Cananitidem redux,

Aram posuit, quietis arrham.

Lothum habuit Fratris Filium;

Cui, permixtis divitiis, commercia nexuit.
Societate crescunt opes; sed opibus decrescit societas.

Crevere cum prædiis famuli, cum famulis rixæ.

Nec geminum Solium, unum capiebat Solum.

Itaque cùm affinitas confinium non pateretur,

Terram partire maluerunt quàm corda.

Sed hæc humanarum rerum necessitas;

Sociata augeri, aucta dividi, divisa perire.

Ergo amœnissimam Pentapoleos Regionem

Tyranni quatuor populantes,

Lothum abducunt.

Perierat Loth, nisi Patrium habuisset;

Qui Servis trecentis sub vexillum collectis,

Tot Hostias, quot Hostes jugulavit.

Qvis jam trecentos narret Lacones,

Qui non se numerant, sed æstimant?

Plus egere Abramo duce totidem vernæ.

Unam illi repressere aciem, hi quatuor oppressere.

Adeò facile militant, qui Deum habent commilitonem,

Sic inter Mortales Abram floruit, sed mortalis.

Infe-

Infelix erat felicitas, quæ non habebat hæredem,
 Nam, vanâ Nominis illecebrâ,
 Abramus erat, non Abramus:
 Pater videlicet, sine prole.
 Erogare illi omnia noluit Deus,
 Ut aliquid esset quo Deum rogaret.
 Rogando, Ismaelem orbitatis solatium ex Ancillâ suscepit,
 Sed nondum satis.
 Invidiosa erat Conjugis sterilitati, Ancillæ fœcunditas,
 Liberis egebat tanta Fortuna, non Liberis,
 Itaque, ut nihil jam à Naturâ desideraret,
 Nihilque Naturæ deberet,
 Rogando, de sterili Conjuge Isaacum suscepit,
 Sed carò emit tam carum pignus:
 Ipsum quippe senectæ gaudium,
 Suâ jubetur dexterâ jugulare,
 Lucroso nimirum periculo.
 Nam pro sobole oblatâ, stellarum numerum æqvaturus,
 Ex Abramò fit Abrahamus;
 Ex inani Patre, multorum Pater.
 Quæris quàm magnus fuerit?
 E sinu metire.
 Omnes probos gremio excipit,
 Exceptos omnes, Beatos facit.

L O T H

Abrahæ Fratris Filius.

TOPOGRAPHIA.

Sulphurea, Viator, quam cernis Lacuna, Pentapolis fuit.
Quinque olim Regibus beata sedes;
Nunc fumosum famosi Cupidinis bustum, suas faces experti,
Inversis bujus ignibus resoluta nubes,
Imbres in flammæ verterunt.
Ut contra Naturam lascivium non dubites,
Natura legibus ita perversis,

Nam

*Nam contra Naturæ inimicos, inimica fœderantur Naturæ,
Ignis, & Imber,*

*Sic flendos inter lusus,
Ignem procellâ afflati Cives omnes,
Præpostere arserunt, ut amarunt.*

*Imo, geminato miraculo,
Ignis ex aquâ fluxit, mox aqua ex igne.
Ambustam quippe Regionis faciem
Pigrum deleuit Mare; vero nomine Mortuum;
Cocyto simile, unde orta Venus,
Ita profana Urbes post incendium naufraga,
A Vulcano mortem, à Neptuno tumultum habuere,
De more;*

*Nam Cupidinis flammæ, lacrymarum sequuntur undæ.
Nulla igitur hic Ceres, nec Cereris Comes;*

*Cassa tantum fruges,
Et poma præstigiolo colore blanda,
Experientium fauces putri elidunt favillâ.
In exemplum Voluptatis, quæ foris nixida,
In pœnitendum mox cinerem vanescit.
Latior illa Inula, Lotbi sedes ac domus fuit.
Quæ solus aruginoso seculo purus, igne non eguit;
Solusque superfuit incendio.*

*Hunc suavi cum Uxore, ac Gnatis duabus,
Angeli de Hospitio grati vindicavere,
Lege datâ, ne Patriam à tergo respicerent,
Aded divina judicia humanis oculis interdunt:
Vel averfa Venus miserationem demeretur.*

At Fœmina illiciuntur vetando: augente voluptatem periculo.

*Hæc, clipeo in isto resistans, dum se vertit,
In Lapidem vertitur salsum,
Digna sigillaria, quæ insulsis mittantur.*

*Hoc in Monte, abstrusus respiraverat Lotb.
Filiarum comitatu; Uxoris jacturam leniente.
Sat felix, quod cariora flammis exemerat:
Nescius bene puellarum sinu pejora incendia foveri;*

*Quæ diu clausa, ruinam faciunt.
Hæc se Virorum generi superstites rata,*

Virginitatis tadio, maternum Thalamum scandunt.
Nimirum festiva hilaritatis specie Genium solutura,
Pleniores calices Patri propinaverant:
Ut Veneri lenocinaretur Bacchus, & ignis in igne fureret.
Hinc nefanda Bacchantes, ebrii Genitoris implexa amplexibus,
Fadis Liberalibus, fœdiora miscent Floralia.
Ob, post illum Salem, adhuc fatua Sorores!
Debuerant Matri conformari:
Qua nisi esset Statua, nunc fieret.
Verum est quod ajunt, lethalem floribus vitam;
Cum Virgineos necnerit flores.
Infelix Genitor, cui flamma servatus?
Ignem fugit, & secum tulit in dolio.
Felix tamen, quod gemina inter stupra castissimus;
Salvâ honestate, Filias fecit Matres.
Nam clamdestino Vini philtro obstupefactus;
Baccho, Nocte, Somno, ter cacus;
Incestum furantes Filias non sensit.
Ut non absurdè asseratur Somnus Pasiphae Maritus,
Cum & incestificus esse possit.
Licet hoc etiam miraculis adnumerare,
Carneam Statuam, dormiendo gignentem.
Ergo utraque concepit rivalis Soror;
Et utraque Fratrem peperit.
Quorum alter Moabitis, alter Ammonitis, nomen fecit,
Olim Isacidis infestum Genus,
Quale tali thalamo ingignitur.
Perge Viator.
Citrâ fabulam tres fabulas tenes,
Phaetonta, Nioben, Myrrham.

L O T H I U X O R.

METAMORPHOSIS.

Quam stupe muliebrem Statuam

Tanto

Tanto artificio fictam,
 Artifice caruit.
 Genita fuit, & sine scalpello sculpta,
 Et, quod impensius mirere,
 Olim spirabilis, & loquuta.
 Brevis; Fœmina fuit.
 Dicerem, est:
 Nisi prodigium videretur,
 Fœminam esse, & tacere.
 Gorgonium vidisse illam putas?
 Aut Ciconum fontem bibisse?
 Erras: Se ipsa finxit.
 Nam contra Divinum prescriptum
 Dum Patriam spectat, se amisit.
 Sola igitur Mortalium, nec Imagines egens, nec Sepulcri,
 Ipsa sua stupiditatis Imago,
 In semetâ hæret.
 Et in suâ Statuâ tumulatur.
 Licet igitur intra Metamorphoses numeratur
 Fœminam ex verâ fictam:
 Imò nunc veram, quia fictam.
 Nam quid in Fœminis videas, nisi fictum?
 Itaque mentiri solita, seipsum mentitur.
 Mortua Vivam simulat, vel Viva mortuam.
 Magis mirere,
 Quod insulsa, falsum migravit in lapidem:
 In sale mortua, quo viva carebat.
 Sic solent Fœminæ: sapiunt cum pereunt.
 Ab fuge hunc Salem, si sapias, Viator.

I S A A C

Abramæ Filius.

TRAGŒDIA.

Adeste Cives,
 In Monte Moriâh Tragœdia dabitur,

Qq 2

Cui

Cui nihil simile dedere Athenæ.
 Idomenæus, & Agamemnon fabulæ sunt:
 Et si confero, mihi frigent.
 Protasin aget Numinis Internuncius;
 Qvi Isaacum patriâ jubebit dexterâ immolari,
 Distrahetur infelix Pater inter filii vel fidei jacturam;
 Aut incredulus futurus, aut crudelis;
 Atque ut totas ærumnas secum tractet,
 Ad ignotam procûl Aram peregrinabitur;
 Ut singula per vestigia gladium parans,
 Locum omnem horreat, dum locum ignorat:
 Toties enectus antequam necet,
 Epitasin aget Isaacus;
 Spes Patris, ac timor: Cæli munus, & muneris pretium:
 Tot victimis à Patre expetitus, nunc Patris victima:
 Qvem Deus sœneratus est Puerum, ut repeteret Virum.
 Uterque procedet suorum mysteriorum Sacrifer:
 Hic ligna gestans, quibus inardeat;
 Ille facem, quam Posteritati subjiciat.
 Nam totius Populi Caput de capite periclitatur,
 Jam ad mæstam Catastasim venietur,
 Hanc uterque persolveth;
 Dum Arâ positâ, compositâ struet,
 Discet Puer ad se pertinere illum gladium,
 Ambigeres, flebilior ne Sacerdos, an Victima sit,
 Nisi quòd mollius est amanti,
 Mortem impetrare, quàm imperare.
 Jam in ore primo stat Anima:
 Jam gladium alter, alter jugulum nudat:
 Jam Morti acerbissimæ nihil deest,
 Præter id quod Mortis acerbicatem adimit, Mors ipsa.
 Sed Catastasis horrorem læta excipiet Catastrophe:
 Dum momento eodem,
 Imperium Deus, ferrum Genitor, revocabit,
 Itaque ad fortunatum Rebecca connubium servato Puero;
 Fœdus Aries pro succidaneâ Victimâ Aram imbuet.
 De more Numinis, qvi bonis minatur, malos perimit;
 Sic Isaacus iterum natus, Abrahamus iterum Pater,
 Uterque Actor, corollam ferent,

Agetur

Agetur Tragœdia ludis verè Olympicis,
 Modos facient Cœlestes Chori,
 Spectante Cælo, Actore Homine, Authore Deo.
 Qvi veræ cædis progymnasma, ficta in cæde meditatus,
 Eodem in Monte Filium immolando, Tragœdiam explebit,

J A C O B

Isaaci Filius.

M O N I T A.

Habes, Viator,

Tot in Jacobo documenta, quot gesta.

Hic in sterili conjugio divinitus impetratur.

Disce per vota quærere quod optas :

Nam magnum aliquid porrigit Cælum, cum flebitur.
 Jam gemino tumente fœtu, Jacob optimus, Esau pessimus,
 Felicissimam, simul, & miserrimam fecere Matrem.

Disce quàm finitimum Virtuti sit vitium ;

Cum Mali Bonis agnascantur.

Sed ô prodigia ! Rixantur Pueri antequam prodeant ;

Et gladiatoria Palæstra uterus est.

Tumulus esse poterat, si magna odia possent latere.

Disce quàm præmaturè se prodant pupillorum ingenia.

Ergo ex pellibus in aciem descendunt : ex utero in Orbem,

At primas obtinuit Esau, hærente ad calcem Jacobo.

Disce commune rerum fatum ;

Ut dignitates indigni rapiant, non servaturi.

Vagus enim Venatur Esau, rabidâ instinctus fame,

Flatulenta edulia Sacerdotio paciscens,

Fit ex Domino Verna.

Disce quàm solida sit improbitas :

Nam irretitus suamet arte venalis venator,

Dùm ad escam involat, libertatem amittit.

Conspiravit in Jacobi gloriam

Marris acumen, & Patris cœcitas :

Dùm Pius Impio similis,

Patefuit dexteræ subrèpens, primatum subripit,

Qq 3

Et

Et Esau capitur dum Feras capit.

Disce tua jura ingenio promovere:

Humanius enim Mentis acie vincimus, quàm Ferri,

Jam Fratris iras ut fugiat Jacob, Patriam fugit:

Et solitudines per solitudines mulcens,

Exitium declinat exilio.

Disce quàm arduum sit Fratres componere, nisi divides.

Magnus ex odio Jacobi labor; major ex Amore,

Rachelis conjugium,

Unam videlicet servitutem, septenni servitute mercatur,

Disce Amoris nequitiam, qui Sapientes dementat.

Imposuit Jacobo Labanus,

Dum pro pulcherrimâ, lippam supposuit,

Bis igitur ut nubat, bis servit:

Et liberos ut acquirat, libertatem amittit.

Disce quid avaro fidus, si sanguinem sudoribus vendis.

Sed opportuna Soceri importunitas Genero fuit.

Nam sterilem invenit pulcram, deformem frugi,

Disce humanarum rerum pices.

Spem fallit species, utilia sunt quæ vilia.

Infelix igitur Rachel; ut prolem pariat, vota concipit;

Felix nisi litasset.

Nam animam simul, ac Benjaminum enixa,

Vitam amisit, cum dedit.

Disce quàm nostra nos prodat Cupiditas.

Perierat nisi pareret: periit quia peperit.

Jam Natorum ac Pecudum Gregibus auctus Jacob,

Soceri auget invidiam.

Disce quàm magnum sit infortunium magna Fortuna.

At malum malo mutatur,

Dum à Socero lapsus, in Fratrem relabitur.

Sed inter furem ac furem medium,

Illum dolis vincit, hunc donis.

Disce quàm secura munimenta sint munera.

Nam ferro invictos, auro vinces.

Ultima restabant tentamenta Virtuti.

Soceri astu, Fratris æstu inconcussus,

Natorum flagitiis concutitur.

Cruento Josephi spolio deceptus,

Fictam

Fictam cædem veris lacrymis luit.
Disce, multiplici ex connubio plus doloris quàm solatii progigni.
 Rediit tandem felicitas fera, sed feria.
 Lætâ enim ac tragicâ agnitione,
 Dum Benjaminum repetit, Josephum reperit.
 Itaqve inter Filios duodecim, oscula & Animam dividens,
 Ingenti felicitati succubuit.
Disce Virtutis leges, Viator;
 Verè ut gaudeas, diù lugendum.

TRIBUNI XII.

Jacobi Filii.

SOMNIUM.

*Suavis futurorum interpres Somnus,
 Vel Josepho ad Cælum rapto,
 Vel Calo ad Josephum delato,
 Talibus Oraculis puerile pectus implevit.*
 Huc nobilis Infans,
 Signiferum illum Orbem, Phæbi Phæbesqve curriculum, vide;
 Ubi Astra duodecim, tempestates alternant.
 Vestræ familiæ vides Emblema.
 Hic Signorum Princeps, ac vernæ fœcunditatis antistes,
 Aureo vellere nitens *Aries*, te tibi ostendit:
 Cui Primigeniorum dignitatem
 Naturâ negatam Virtus dabit:
 Cum ex famulo Princeps,
 Ægyptum ditabis, ab Ægypto ditabere.
 At ille torosus, & aratro sacer *Bos*,
 Issachar est:
 Qui oneris quàm honoris patientior,
 Vectura vectitans, jube perferet jugum,
 Jam *Geminorum* Frattum nodus Beniamino astruit.
 Vero Philadelphia exemplo:
 Unico tecum animo, quia ab unico utero.
 Jam verò sub æstuosum Tropici limitem
 Refugus latibulans *Cancer*,

Nephtha-

Nephtalis est, à recto retrogradus.

Nec servile ingenium mirere, de Servâ naturâ.

Cernis suvinde jubatum radiis *Leonem*,

Magnanimum, victor, strenuum caput?

Hæ Iudæ dotes;

Qvi nomen Genti, sceptrum Regibus, Messîæ natales dabit.

Virginem verò,

Solivagum, severum, sed castum Sydus,

Ad Levim referas.

Qvem pudicitæ amor ultorem libidinis faciet:

Ac Tribu soloque dimotum, aris Temploque admovebit,

Danum æqvissimum Judicem, *Libra* prælagit:

Qvæ noctem diemque, hoc est pœnas & præmia,

Pari lance suspendit.

Cernisne *Scorpionem* illum truculenter blandum;

Ore innocenti, nocente cauda?

Simonis perfidiam notat:

Qvi vel suo proditor nomini,

Paci verba, dexteræ telum aptans,

Credulo Sichem, citius jugulato quam jugato,

Nuptialem ipsam facem supponet.

Nec melius ex *Centauro* prælagium.

Hic humanâ specie, eqvinâ lasciviâ bisformis,

Rubeno respondet.

Tantæ humanitatis, ut tuo funere pollui nolit:

Tantæ lasciviæ, ut Patris thalamos ultrò polluat,

Æqvè pius dum Fratres servat,

Ac impius dum Fratres gignit.

Pari igitur præmio pœnâque dignus,

Primigenius nascitur, Primigenia amittet.

Fuge; fœdissimum *Capricornum* cum Gado conferas;

Deformes, sed uniformes.

Nam Martis ille ac Maris turbator,

Campos cædibus, freta tempestatibus asperat:

Hic, Sociorum quietem movebit;

Ditiones seditionibus agitabit,

Contrà verò,

Regius hic Minister *Aquarius*, Azeri schema est,

Qvi de gregali ad Regalem sedem vocatus,

Regum

Regum animos tractabit, iras mulcebit,
Pisces demum, lubricæ Maris animæ,
 Zabulon's sortem pingunt.
 Qui pisculentam fortitus oram,
 Divitias ac delicias comparabit.
 Hac vestræ Fortuna Domus;
 Cœli Filia, Cœlo nixa, cum Cœlo duratura.
 Quid enim Cœlum, nisi Myſteriorum Pictura;
 Hac vaticinatus Sopor, evanuit,
 At experrectus Joſeph,
 Suo Somnio Fratres fecit inſomnes.

MUNDI JUVENTUS.
 D U C E S.

J U D A S

JACOBI FILIUS,

Chriſti | lineæ.

Ex Levi.	Joſeph.	Phareſ.	Ex Dan.	Ex Eſau.
Juda fratre,	Juda frater.		Juda fratre.	Jacobi fratre,
Mofes,	Joſues,	Eſron.	Samſon,	Job,
& Aron,				
	Gadeon.	Ramus,		
	Jephthes.	Aminadab,		
		Naafon.		
		Salma.		
		Booz,		
		Obed.		
		Jefſe,		

R r

JUDAS

J U D A S

Jacobi Filius.

E T Y M O N.

Tertium vides Orbis Parentem, Viator.
 Qvi Fati consilio nomen à Laude sortitus,
 Gerendorum præscium, gestorum pretium,
 Id meruit adultus, qvo donatus est infans.
 Ergo ne silentium rapinæ damnetur,
 Suum Judæ Etymon pro præconio restituo.
 Animum illum celebra magnum, strenuum, justum;
 Qvalem poscebat Mundi Juventa.
 Magnitudinis fuit.
 Qvod Patri se Vadem pro Benjamine devovit:
 Certus, aut raptum reducere, aut raptorem.
 Strenuitatis, qvod hostiles sectas hostiliter infectatus,
 Bella exercuit pro venatu.
 Justitiæ, qvod ignoti incestus se conscium noscens,
 Brevem luxum diù luxit.
 Has ut laudes unico vocabulo constringeret Fatum,
Judam vocavit.
 Migravit in Stirpem tanti Nominis tessera:
 Nam Judæ Tribus, Tribuno similis,
 Justitia, strenuitate, magnitudine cæteras vicit,
 Hæsit Nepotibus avita gloria pro stimulo.
 Qvi ne Nomini impares arguerentur,
 Numini pares esse debuerant.
 Eodem tituli augurio Regia dignitas fulsit:
 Quæ Primogeniti annis debita, indebita vitiis,
 A Rubeno ad Judam, ab Evirato ad Virum, transfûgit.
 Adeo facilius est nancisci Reges, quam nasci.
 Hujus Imperio nullum majus.
 Nam longâ perpetuâque Regum lineâ decurrens,
 Denique in Dei humeris sedit.
 Ità Judæ Solium fuit altius Sole,
 Nec cæco Providentiæ mysterio,
 In *Juda* Nomine infandum Dei Nomen invenies.

Addi-

Addito *Delta*, quod *Januam* sonat.
 Nam Divinitati ad Mortales ingressæ,
 Judæa Virgo Janitrix fuit, & Genetrix.
 Quanta hæc Judæ Gloria, quod sui Author Authoris,
 Numen numeris inter Nepotes, & Judæus dicatur Deus?
 Sed, heu miseræ vices?
 Tanti Nominis laudem simile Nomen inficiet.
 Surget *Juda* Antagonistes *Judas*.
 Hic Numen edet, ille proder:
 Sanctumque os putri violans osculo,
 Suummet Nomen contaminabit.
 Dedisce Viator avitos jactare Fastos.
 Hominum est Virtus, non Nominum.
 Nam totidem literis Messia Patrem appelles, & Parricidam,

J O S E P H

Jacobi Filius,

E U L O G I U M.

Dulces Rachelis primitia Joseph,
Ut primus evadat, undecimus nascitur.
Egregium aliquid meditante Naturâ,
Quæ tot exemplaria delineavit, ut unum absolveret,
Paterna virtuti, materna pulcritudini compar:
Ut impares Fratrum mores de suo Typo corrigeret,
In sopore Vigil,
Pingente Somno, futura dignitatis expresit imaginem,
Sed periculosa res est eminere.
Per cognatum livorem
Vivus humatur, exhumatus divenditur.
Infelix Puer,
Vel perimatur ne imperet, vel servetur ut serviat,
Bis infelix,
Ab Eunuchò emitur, ut serviat Fœminæ,
Ter infelix,
Purus impura servit, ingenuus captivæ:

R r 2

Nam

*Nam liberali mancipii specie Domina capitur.
 Hic inonestum thalamum fugit:
 Sed voto repugnat forma, pudore aucta.
 Itaque inverecunda procacius prosequitur verecundum.
 Hic Domino, quam Domina obsequientior, fugit:
 Illa denique, impudentiâ impudicitia suffragante,
 Arrepto pro Juvene palliolo,
 Indicium criminis infonti objicit.
 Quid multa? favor sequitur ream, reatus infontem.
 Itaque liberalius ducens Joseph,
 Servili compede, quam herili amplexu constringi,
 Carcerem subire maluit, quam mereri.
 Sed Virtus quicquid intrat, condêcorat.
 Lata ac mœsta somniant Pharaone,
 Ut ambages solvat, vinculis solvitur,
 Angvem diceret per latebras tractum,
 Ut exiret nitidior.
 Ægypti Fata denunciâns, Ægypto præficitur.
 Nemo enim melius prospicit malis, quam qui prospicit mala.
 Itaque ore affirmato, re firmato præfagio;
 Nunc ferax, nunc ferox tempestas,
 Septennem fertilitatem, septenni sterilitate devoravit.
 Nepos nimirum Natura, cum prodigit, decoquit.
 Hinc optimus Promus-Conduus Joseph,
 Frumento gravidas Pyramides pandens;
 Calefactâ annonâ promit, quod tepente condiderat.
 Ita Ægyptia Pyramides, jam sepulcra, mox horrea,
 Ægyptios alunt quos tumulabant.
 Tunc Asiâ in Ægyptum emendicante,
 Frumentatores Fratres agnoscit Joseph;
 Pia Fati Talione:
 Ut ab eo vitam emerent, quem vendiderant.
 Dulciorem tamen agnitionem simulato facturus jurgio,
 Ceu furto deprehensio, ceu fures comprehendit;
 Pari violentiâ amorem pectore, carcere Fratres, includens.
 Sed lubrica res est Amor.
 Medullis coercitus pupillas rumpit:
 Cacusq, per oculos viam rimatur.*

Latas

*Latus igitur liquatus in lacrymas Joseph,
Suis se proditoribus prodit.
Cælum diceres illam Domum, Astris duodecim latam.
Sed sine Sole, dum sine Patre :
Qui demum accersitus, totam Fortunam serenavit,
Omnia recuperaverat præter Patriam.
Huic ossa legavit pro Oraculo :
tibi, post obitum peregrinatus, tandem quievit.
Semel mortuus,
Bis tumultatus,
Ter fletus,
Quater felix.*

PHARES

Judæ Filius.

PRODIGIA.

Adolescens quem cernis, Phares est :
Matris incestu, Patris adulterio satus :
Parentum dedecus, Nepotum decus.
O Prodigium !
Duos flevrat Viros, eosque Leviros Thamar,
Tertio desponsa Fratri, & fraudata,
Ne orbitatem fletet,
Fraudentâ libidine, ab Judâ Socero Prolem furatur.
Nam pallax Pellex,
Prostituto corpore, non vultu,
Filium concepit Mariti Fratrem, ignota Nothum.
O dirum Prodigium !
Obscuri sceleris palam convicta Meretrix,
Accusatore utero, Socero Judice, ad flammas trahitur :
Ut Veneris crimen Vulcanus plectat ;
Et flammam expiet flamma.
Sed productis scortationis præmiolis,
Sigillo, sudario, baculo ;
Reum Judicem convicit Rea.

R r 3

O im.

O implexum Prodigium!

Sanctum adulterio misceri, adulterio Sanctum gigni,
Imò unico adulterio bis adulter Judas,

Crimen geminat:

Qvippe unico incestu, geminos gignit,

O probrosum Prodigium!

Gemello instante partu,

Exertam Zaræ dexteram purpurâ distingvit Obstetrix;

Purpuratam dexteram in uterum revocat Zara:

Et posterior Phares oritur prior.

O divinum Prodigium!

Quid monstri feruat hæ vices?

An purpureum vinculum,

Ut Ægyptiæ captivitatis omen, exhorret Infans?

An penitus in uterum resilit,

Ut purpuream Regni Notam ostendat Fratri,

Cui divinæ Stirpis Authori debentur primæ?

An quòd Auroræ plagam significet Zara,

Purpuream Auroræ Notam coruscat,

Ut Solis instar procedat Phares?

An gemini Populi præposteræ notantur sortes;

Nam qui legem prior accepit,

A legis actis manum retraxit.

O felix Prodigium!

Nemo utilius peccavit, quàm Thamar:

Nam legitimâ arescente Judæ Prole,

Tota Judæorum Regum Sylva

De spurio hoc Stolone propagatur.

Pio Providentiæ Consilio;

Ut decolor Hebræorum purpura

Haberet unde erubesceret:

Et Regali Throno oppositus Thamaris Thorus,

Tyrannicum typhum excuteret.

O maximum omnium Prodigium!

Regia Christi Gentilitas hoc probro superbit;

Et Virginei Partus Aviæ, jactantur incestæ.

Nam Christi Genitores ex Thamarè dicuntur Nati.

Sive id augendo Divinorum Natalium splendori:

Nam

Nam foedior in nebulâ clarior elucet Iris,
Sive minuendæ severitati:
Dum criminum Vindex, criminosos invenit suos.
O lata Prodigia!
Abi Viator, & Spera.

J O B

Esau Pronepos.

MONOMACHIA.

In Arenam, ô Cives!
Gemini congregiuntur Athleta;
Orientis alter, alter Occidui Solis Imperator;
Job, & Damon.
Simplicem illum videbitis cum multiplici Hoste pugnantem,
Illum semper eundem; hunc semper alium:
Qui formâ carens, formas alternat,
Sed proderit Jobo adversarii varietas,
Toties unum triumphaturo,
En, mollium Sabaorum specie simulatus Hostis,
Jobi Boves pradatur,
Hac prima Damonis velitatio, Robur enervare delictis.
Sed irritò eventu,
In flammam mutatur flammæ hospes.
Et Calo cadens ubi stare non potuit,
Incendit quâcunq; intedit;
Et pascentes oviculas igni depascitur.
Hinc Magicum Chaldaorum agmen mentitus,
Camelos cum rectoribus corripit.
Sustinet hanc jacturam divinus Pugil,
Qui opibus impeditior quò ditior,
Æquè beneficium vocat Numen, sive opes afferat, sive auferat.
Sic pradonem angit, dum de pradâ non angitur,
Hactenus prolusit aggressor: jam propius,
Ut Regiam evertat in ventum vertitur:
Nil enim aula nocentius vento.

Omnes

Omnes turbat hic turbo præter illum cui nocet ;
 Qui ruinas inter infractus ,
 Latiore Calo fruitur dum cæta subsidunt.
 Sed majores ciet lacrymarum nimbos hic ventus,
 Dulcem Senus Sprolem inter epulas ruina sepelit,
 At facilius Terram movet , quàm Jobum :
 Qui ruente Familia sustinere potest orbitatem,
 Spoliato quid superest ? Vita.
 Hanc Tortoris Imagine, cruciat, non rapit :
 Ut intra corpus, & cadaver medius ,
 Job vitam optet, vel Mortem.
 Job neutram curat
 Et ante Numen cadens Æmulum sternit dum sternitur.
 Debellaverat ; nisi defessus Antagonista ,
 Deteriorem sibi vicarium sufficeret, Fæminam.
 Viro igitur Uxorem delegat ;
 Qua postremam suis malis imponere manum scadeat ;
 Et Mortem Morte antevertere.
 Beneficam crederes hanc Maleficam , nisi esset Uxor ,
 Cui luxur est, debili marito carere,
 Detrahit hanc Pietatis larvam Mariti pietas ;
 Ac linguam linguâ retundens ,
 Vivere mavult, indivisus Conjugi ac sibi ;
 Totiesque Hostem verberat , quoties spirat :
 Et nihil amaturus præter Deum, Mortem etiam odit.
 Nam postremis in malis ,
 Fortius est Mortem arcere, quàm arcessere.
 Jam inter rapinas & ruinas nudus, palmam tenet,
 Sed ipsam in palmam victus involat Damon :
 Et ultimos conatus adhibet , amicorum probrâ.
 Hi tantâ virtute amaris salibus resperâ ,
 Famosis carminibus Victoris famam corrumpunt,
 Habet hanc felicitatem novissima calamitas ,
 Quod invidiam exingvit : hoc uno invidenda,
 Job omnium mierrimus, invidos habet amicos ,
 Nimirum Poetas ,
 Tam malè mordaces, ut vel ulcerosum mordeant,
 Adeo inter Aulicos, Virgines Musa lascivunt.

Edicit

*Edicit extremum hunc laborem strenuus Job.
 Qui contemptus & contentus, Hostes Hostiis lustrat.
 Hic toto Celi Theatro plausus excitus.
 Nec minore premio, quam pralio,
 Regno, Liberis, Opibus, duplo Auctior,
 Suos ipse luctus cecinit:
 Et calamitates calamo felices fecit.*

ESRON

Pharesi Filius.

RAMUS, Efroni Filius.

AMINADAB, Rami Filius.

AULICISMUS.

Aulam esse Auram,
 Triumviratus hic docet;
 Aulicæ Fortunæ levitatem expertus;
 Quæ cum Efrone processit,
 Cum Ramo stetit;
 Cum Aminadabo recessit.
 Nemo igitur Efrone felicior Aulicus.
 Nam cum injuriâ Sideris depulsa Ceres,
 Asiam, atque Africam fugeret;
 Et arerer, quicquid araret:
 Efron in Ægyptum receptus,
 Regnante Amosi Pharaone, Proregnante Josepho Patruo,
 In solivago Thebaidis solo cælitum vitam vixit:
 Urbicas delicias nactus inter Agrestes.
 Candida enim felicitas mapalium fumo non tingitur.
 Sensit Colonorum innocentiam Canopi Tellus;
 Quæ regali Judæorum vomere exulta,
 Vota frugibus anteivit,
 Ac nihil debuit Nilo.
 Certavit cum agrorum fœcunditate agricolarum fœcunditas,
 S f Nam

Nam exiguus Israëlitarum cœtus
 Prodigiosâ superfœtatione implevit Ægyptum,
 Dubitas quantâ vi soboleverint?
 Una Judæ Tribus quinos in Ægyptum deduxit Pueros.
 Intra octogesimum lustrum,
 Septuaginta millia bellatorum diduxit,
 Adeo clementiâ Principis propagatur Respublica;
 Et Favonius conceptui favet.
 Hactenus cum advenâ Efrone velificata felicitas,
 Cum Ramo indigenâ, subsistere cœpit.
 Nam ab Amosi ad succedaneos Pharaones
 Ægyptio desultante sceptrō;
 Josephi merita cum Josepho funeravit oblivio.
 Hoc Aulæ ingenium:
 Malefacta in saxo, Benefacta in aquis scalpuntur;
 Et cum beneficiario interit beneficium.
 Tantam igitur Judæorum fortunam
 Sequuta, ut solet, invidia:
 Cui omnia suspecta, nisi despecta.
 Novissimæ igitur calamitati servatur Aminadab,
 Male Regnante Amenophi:
 Qui Regiam Judæ stirpem, luteo ministerio defixit,
 Additis operarum Censoribus.
 Qui, crebriore quæstione quàm quæstu,
 Cessantes incesserent;
 Ut infelix Populus operam, aut animam ageret.
 Hæc Tyrannorum Natura:
 Divitias rapere quas donent, timere quas dederint?
 Ac ditatos calcare ne calcitrent,
 At innoxiiis nihil noxium,
 Semineces Hebræi, & vivaces,
 Basilicæ instar herbæ, crescunt per jurgia.
 Quamquam doloris auctarium est
 In sterili fortunâ fœcunditas.
 Horruit Pharaon feracem hanc Excetram;
 Contra quam gladio nissus,
 Fœmineos Hebræarum fœtus vivere jubet ad Venerem,
 Masculos vetat.

Æquē

Equè iniquus dum perdit, ac dum parcit:

Comite semper crudelitatis lasciviâ.

Infelix omnino Aminadab,

Qvòd non citiùs aut seriùs nascitur,

Nempè, cùm Hebræa libertas,

Ægyptum attigit aut reliquit,

Imò omnium felicissimus,

Qui tantum infortunium fortiter tulit.

Miserum enim est, miserum esse nescire.

Age Aulice:

Tres horum ætates compone, Aulici ætatem habebis.

Cui mendax fortuna,

Primum applodit, mox supplodit, demum explodit:

Qvòd si Aulæ victibus, Principum vices accedant;

Sis licet cautus, non vitabis has cautes.

M O S E S

Levi Nepos.

E X E G E S I S.

Maſſenus Homines Natura genuit, nunc Deos.

Proſectiori Mundo ingenium crevit,

Novi Regis odio flagrantis.

Nova Hebraorum ſpes naſcitur, Moſes.

Ortu, Vita, Obitu.

Intra fidem, ſupra opinionem.

Utero exactus flumini traditur;

Ut letheſ eſſet pro lavacro.

Sed jaſturâ caruit hic jaſtus.

Uergi non poteſt ſpectata pulchritudo.

Inter papyros harentem ac biblos

(Jam tum Biblia meditabatur)

Regia ſpectans Puella;

Optat, educit, adoptat, educat.

Sed lubricum Aula culmen ingenuit;

Fraſtrum oſores perofus,

Sf 2

Ægyptio

*Aegypto confosso, Egyptum deserit,
 Obscuro secessu, successu illustri.
 Nam Ovium Pastor, mox Hominum,
 Dilecto Populo deligitur Princeps.
 Primus Mosis labor, Hebraorum libertatem rogare:
 Sed à Tyranno.
 Frustra nimirum rogantur, quibus aures in oculis.
 Manu igitur quàm linguâ, facundior,
 Ut aures audiant, oculos terret.
 At quos Deus obfirmat, plethas facilius quàm flectas,
 Hebraos cedente Mari incedentes,
 Vado sequitur Pharaon,
 Sed in undis demersus, memori elemento penas dedit,
 Quas nascenti Mosis decreverat.
 Sic suis artibus pereunt Tyranni.
 Tanta pro suis fecit Moses, plura pertulit à suis.
 Nam sternax vulgus promissas ad sedes eductus,
 Angitur dum agitur;
 Sanctumque ductorem, ut seductorem criminatur,
 Aded nec Probi immunes à probris.
 Profuit Mosis Pastoritia:
 Didicerat cum Brutis vivere.
 Quanta in contumaces missa beneficia, & amissa?
 Liquitur invito de Pumice non ingratus ingratius liquor:
 Virgâ lapides molliente, non Homines.
 Sapit fiti admonitis amarus nuper aquarum haustus:
 Nec lingua amaror melle depellitur.
 Tota condiendis artilibus ancillatur Natura:
 Sed rabida ora munus mandunt, munificem mordent.
 Canescunt dulci rore concreta gramina:
 At delicata Mancipia incipiunt fastidire delicias.
 O vestro luto lutulentiores?
 Nil dissolutius seruo recens soluto.
 Nam servitutis impatiens, libertatis incapax,
 In servitio libertatem amat, in libertate servitium.
 Duras igitur ut cervices emolliat Moses,
 Ad Tonantem scandit per fulmina;
 Leges rogaturus, quas irroget.*

Sed

*Sed divino è cultu Deo similis reversus,
 Geminas facie faces ejaculatus,
 Jumentis Cultores Jumento similes reperit:
 Qui passim strati,
 Legem detrectant, obtrectant Legislatori.
 Aded periculosum Antistiti gregem deserere,
 Etsi Deum adeat.
 Jam verò iteratis oraculis,
 Ter alius, & ter idem,
 Civile, Militare, Pontificium Jus edens;
 Proceres, Duces, Pontifices,
 Foro, Castris, Templo constituit.
 Omnium ditissimus,
 Deum in Arca possedit.
 Omnium doctissimus,
 Divina gesta Commentariis excepit.
 Omnium strenuissimus,
 Stationes quaterdecim annis totidem motus,
 Viam per avia vel invenit, vel fecit.
 Quin ipse Belli Dux, & bellica machina,
 In Monte fixus,
 Hostem dejicit, dum manus erigit.
 Populo denique tot per clades traducto.
 Primum ac postremum optati soli conspectum rapiens,
 Patriam amisit, cum vidit.
 Hoc tantum humanum fecit, quod defecit.
 Morientem nemo vidit,
 Mortuum nemo invenit,
 Tumulum nemo exexit:
 Si Deus moreretur, sic moreretur.
 Quis Mosem neget Pharaonis Deum?*

A A R O N

Mosis Frater.

PARÆNESIS.

Adeste Praefules, Paucis vos moneo.
Cecidi; nemo fidat: Convalui; nemo diffidat.
Ego Pontificum Princeps, & Principum Pontifex,
Mosis frater, imo lingua fui.
Nam quo alteruter carebat, ab alterutro sumpsit:
illi ego linguam, ille mihi manum suffecit.
Uni omnia nunquam concessa.
Sed ego nimio indulgentior,
Vulgo Deum Deo meliorem flagitanti, Daemonem dedi,
Inaurium auro flammis domito, Monstrum conflagavi:
Ut aurium dolore oculi resipiscerent.
At nimis imperitè aureum formavi, si coli nolebam:
Cum aurum colatur vel informe: & Numus pro Numine sit.
Materia pretio vilem addidi Jumentis speciem,
Ut Numen darem colentibus simile.
Sic circa Vitulum vitulanter lascivi;
Et Pastores ducuntur à Pecude.
Itaque in elemento eodem, Deum Moses, ego Daemonem reperi.
At nemini suum artificium pluris stetit.
Lenius Authorem torisit Phalaridis Taurus,
Quàm meus me Vitulus.
Nam semel illi gemuit, ego semper.
Finem ludicri luctus excepis:
Dum Vulcano redonatus est Vitulus;
Et flamma scelus delet quod fecit.
Tum, verso in medelam veneno, Idoli Cineres in aquis sorbui.
Ut Bacchi facinus eluerent lymphæ,
Itaque ad oculos transmissio piaculo, meum Idolum efflevi.
Hinc, ultore Levitarum gladio Populum depopulante,
Toties cado, quoties video cadentes.
Ut tricesies millies peream, triginta millia pereuntium spectro.

Sic

*Sic populus Antistitis culpâ,
 Antistes Populi pœnâ, torquetur.
 Illi sanguinem fundunt, ego lacrymas.
 Heu quot lacrymas?
 Nullas ad Filiorum funera mihi seposui,
 Vidi infelix infelices pueros,
 Profano igni adolentes, sacro igne adoleri.
 At exhaustis meo crimine oculis,
 Nihil inveni quod supra alienum crimen efflueret.
 Supererat pro solatio dignitas: hac etiam spoliior in Monte Hor:
 Et Pontifex de Ponte dejicior.
 Mors denique dolores omnes oneratura,
 Optata litora prospectantem oppressit,
 Obiit à Patriâ extorris, quam oculis tantum tenui.
 Credite Antistites,
 Lubrica res est præfesse.*

N A A S O N

Aminadabi Filius.

E X E M P L A R.

Lege, attende, mirare:
 Principis Tribus Princeps Naason,
 In Principum exemplar est positus.
 Hic fortissimo Atavo fortior Atnepos,
 Primus ab Ægyptio luto pedem extulit,
 Novæ fortunæ Protoplastes.
 Mosi obsequutus, non Pharaoni:
 Qui cum Hebræos, nec amare vellet, nec amittere,
 Amisit quos amavit,
 Grassante per tenebras Cæli gladio.
 Adco augustum Imperandi augurium est, Deo parère.
 Primus morante acie ad Orientem metatur;
 Castrensis vigilantia documento:
 Ut Solem cadentem ultimus,
 Nascentem primus adspiciat Princeps.

Pri-

Primus Sanctuarium in Castris recepit,
 Aggregatâ in contubernium Leviticâ Tribu:
 Ut Hostiarum cædes, Hostium cædi proluderet.
 Alternò enim fœdere,
 Religionem Princeps, Religio Principem servat.
 Primus in procinctu Martem laceffit;
 Non recessurus nisi victoria receptui canat.
 Præposterè nempe bellatur,
 Cum Dux ab agmine ducitur, non agmen à Duce:
 Primus ad Erythræum trepidante Turba,
 Insolens vadum dividui maris intravit:
 Et mendaci se credidit Elemento.
 Dumque illi Rubrum pelagus pallidi speculabantur,
 Hic Deo fretus, fretum derisit.
 Tanta hæc fiducia, ut antecessorem Angelum antecesserit.
 Nam attonitum mare intrante Naasone,
 Antesignana Columna ponè aciem recessit.
 Vel quod angelo audentior fuerit Princeps,
 Vel quò Principis exemplum melius præluceret.
 Assurgit inambulanti reverens unda:
 Aqueo-cæmento stipans altrinsecus viam.
 Hic terram pro fluctu, fluctum pro litore inveniens,
 In undarum lubrico suam speculatur soliditatem.
 Nescias utrum magis mirere,
 Stantes undas, an euntem Ducem:
 In mari constantiam, an in Principe obsequium:
 Exili virgâ indomitum domari Mare,
 An Mare sine Mari, à Nautâ sine Navigio, transmitti.
 Sanè hinc didita fama, Regalem purpuram meruisse Naasonem,
 Quòd Purpureum fretum calcaverit Primus.
 Habetis exemplar Principes: incipite, quæ præcipitis.
 Malè imperat, qui imperat tantùm.

SALMA

S A L M A

Naasonis Filius,

G R A T U L A T I O.

Gratulor tibi, Principum felicissime Salma,
 Hoc primum, quod cæco errante populo
 Genitus es in deserto.

Nihil deserto illo fecundius;
 Ubi peregrinatus statim ac natus
 Patriam in exilio habuisti, exilium in patria.
 Magis gratulor, quod legem per fulgura dictante Deo,
 In lucem venisti:

Et Cervulæ instar, tonante Cælo soluta est Parens:
 Justum igitur non mirer, cui cognata jura,
 Nec fortem, cui tonitrus increpundia,
 Habuisti cælestis alumnus nutricia Sidera,
 Et Manna pro mamma:
 Unde dulcissimi tibi mores,

Nam alimentum, est indolis elementum.
 Nec dulcia defuere viatica donec viarum acerbitas,
 Penuriam donante Cælo, ut domicilium.
 Hinc instar Cæli, in agitatione firmissimus,
 Quadraginta dierum iter annis totidem produxisti.
 Non tuâ sed blasphemæ populi culpâ,
 Qui pede uti linguâ errabundus,
 Tamdiu à rectâ, quandiu à recto deviauit,
 Planè Peripatetici, qui sapientiam condiscunt ambulando,
 Quid lubrica illa monstra commemorem?
 Nescio anguesne flammeos, an flammæ anguineas vocem,
 Antiqui sanè Serpentis germîna,
 Qui Tartari Salamandra utitur non aduritur:
 Neque enim decentior carnifex furiosorum linguis,
 Quàm futiarum Colubræ, debébatur.
 Tu verò supplici prece pestes illas repressisti:
 Quâ nulla promptior excantatio:
 Ut reciproco istu

T t

Lingux

Linguae anguibus, angues linguam multarentur,
 Macte tua illa constantia,
 Quae tot per funera nusquam periit.
 Nam ceteri ex Aegypto digressi
 (Præter unum, aut alterum)
 Ante confectum iter, itinere confecti sunt.
 Ita, populosa illa solitudo, vitiosorum cribrum,
 Tot aucta cunabulis quot sepulcris,
 Alterum accepit populum, alterum dedit;
 Melioremque dedit quam accepit.
 At quantam virtute
 Soli fetri tui Acie aciem universam tutatus,
 Adversus adversos primum semper telum torquisti:
 Ac tribus & triginta prostratis Regibus,
 Messiae annos victoriis totidem prænumerasti?
 Clarescit tua fama Hierichontis incendio;
 Quam Urbem orator & explorator ingressus,
 Vicisti ut vinci posse vidisti,
 Vindicatam manubiarum loco Raabam,
 Hospitali fide maritalem fidem supplente.
 Meretrix meritissima
 Quae Servatorem progigneret, cujus Progenitores servarat.
 Ergo tibi gratulor quod primus, quod sospes,
 Primam & sospitem promissa telluri appuleris Tribum.
 Integra Genitorem manebat hæc palma,
 Ut metam præciperet, qui se præmoverat.
 Sed eam bipertire visum superis,
 Ne tanta Parentis gloria inglorium faceret Filium.
 Itaque illi Erythræum, tibi Jordanis fuit prætentandus;
 Qui retrocedentibus undis vadum reliquit,
 Nimirum, virtuti cedere, docile flumen à mari didicerat.
 Terge tam puram lympham sudores tuos,
 Et malis recreare post mala.
 Nam amara, memorando dulcescunt,
 Et aures mulcet quod oculos terruit.
 Fruere partis deliciis invictissime Salma.
 Quo Auspice, bellari captum & debellari;
 Quo Duce, hostes omnes cesserunt, aut recesserunt;

Quo

Quo Reduce, Judæa Tribus centum Urbes sortitur;
Quarum indigenæ, tuo admoniti gladio,
Vacuas ut relinquerent sedes, Tartarum implevere,

J O S U E S

Ex Josepho.

TRIUMPHUS

Egregium Triumphum instrue Silo;
Victor incedit Josues,
Hierichontina precedunt tubæ,
Ut Accedenti Victori accidant Urbes.
Eximio triumpho non portæ panduntur, sed mœnia.
Distinguas Cohortium signa (salubre Tetragrammaton JESUS;
Vincendi tessera, Victoris titulus, Victoria tutela.
Hos enim servatus quo Servator,
Tartaro formidines festinavit.
Idumæorum succedant manubie:
Quorum terga dumtaxat vidit,
Officium fuit spoliasse fugaces, & armis graves.
Nam timidum arma predatorem vocant, non hostem.
Prima inter fercula Sina Montis occurrat species:
Ubi cum Mose Empyreus Pyrausta Josues, in igne vixit:
Nimirum prave Natura franguntur leges, cum Divina conduntur,
Quas solus Moses dedit, solus Josues servavit.
Hinc duorum terga ferentium premat immanis Botrus:
Ostentui datus,
Cum quadraginta annorum itinere, quadraginta diebus exhausto;
De Gigantum tellure,
Fruges retulit, colonis similes.
Olim tam colonos messurus, quam fruges.
Ergo tergemina Gigantum Henacinarum capita
Contis præfixa gestentur;
Quibus robur rubori fuit.
Nam viros, non à viribus voces, sed à virtute,
Volo etiam acervum lapidum plaustro vehi:
Ingratam ingratis memoriam;

A quibus penè exanimatur dum territos animas,
 Adeò timenda est timidorum audacia.
 Tum Madianitarum procedant Trophæa;
 Quos ad Moſis inferias mactavit inferis:
 Medio Balaami capite, exertâ linguâ:
 Quam præſtigiator Prophetes, ſuo jumento ſtolidior,
 In imprecationes conatus, in preces reſolvit:
 Hinc Jordanis imago, ſcilicet ſimulari, producitor.
 Quia Myſtis geſtatum, & Myſteria geſtantiem Arcam
 Veneratus ac veritus
 Stuporem inter & metum, ſimul ſtetit & fugit.
 Hiericho inter ſimulacra victarum Urbium præcedat:
 Qua tubarum ſono turbata,
 Saltantem Joſua contremiſit.
 Septem præterea Urbes graviori Marte deleta,
 In imagine tantum vivant.
 Saviendum enim erat, aut ſerviendum.
 Flagrent ante currum pro facibus Sol, & Luna;
 Quipridem gradarij, quam ſtatarij Planeta,
 Ne victoriam morentur, morantur diem.
 At Gabaonita, catenata mancipia, currum trahant.
 Nam callide vitam pacti, catenas in lucro ponunt,
 Turrito curru imminet Victor,
 Hæreditario Moſis diademate radiatus;
 Ut noctem illuſtres, excacet invidiam.
 Triumphalem Senem laureata ſequantur Tribus,
 Nemine juvenem excedente.
 Solus enim cum Calebo Joſues
 Egyptum vidit, & Judaam;
 Carcerem, & Metam.
 Pompam excipiat caeleſtis Arcus,
 Sic Inſcripto ſaſtigio.
 Jeſu ſervatori,
 Dictatori virgineo,
 Africano, Aſiatico.
 Quòd ad Palæſtinas delicias vindicato Populo,
 Tyrannis tribus & triginta, igni, ferro, cantu, proſtratis:
 Totidemque Regionibus tributum diviſis:

San-

Sanctuario in Silunte collocato;
 Ut Deus quiesceret nunquam quieverit.
 Sen. Popul. Q. Hebr.
 Portam Trophæis insignem aperuit,
 V. O.

SAMSON

Ex Dano.

I D E A.

*Adeste Juvenes, quibus Robur, & Cupido,
 De vobis utriusque Idæam, Samsonem,
 Alcidis coactum, Alcidi similem, robusto & forti:
 Mox Cupidinis mancipium, Cupidini simile, ceco & nudo.
 Hic de sterili germinat:
 Quo miraculo vel Jacob, vel Esau nascitur, nihil medium.
 Nazarenus Nazareno dicatur; lecto à floribus titulo.
 Avarum nempe minus, Vita autumnum Deo dicare, non florentis,
 Ne temulentia tumentem faciat,
 Fonce puro fallere sitim jubetur.
 Ut bibentis imaginem reddente lymphâ,
 Se ipsum noscere assuescat.
 Contra pugnaces divino robore afflatur Puer:
 Nil enim Hosti nocentius quam innocentia.
 As Martius ille spiritus capillis illigatur:
 Ut scias, quàm caducum sit donum juvenile robur,
 Cum tenui admodum de filo pendeat.
 Ad Hostium eadem consecratus,
 Odiâ Philisteorum, ab Philisteorum amoribus incipit.
 Incircumcisum connubium firmante Deo,
 Ut Marti facem subjiciat Cupido.
 Primus Samsonis labor, qui primus Alcidis,
 Leonem immanissimum sternere.
 Dulciore tamen victoriâ,
 Ferinas inter exuvias, mellificium inuenit:*

T t 3

Et

*Et Leonis biatus, Hominum sepulcrum, mox Apium nidus,
Feritate in dulcedinem versâ,
Convivali enigmati materiam dedit:
Quo enodando Conviva perfidam Spbingen advenit,
Samsonis Conjugem.*

Hinc novus Judæi labor.

*Qui male soluti problematis amarum pretium soluturus,
Philisteos triginta occidit; & Hostium spolijs Hostes induit.
Sic ingenia victores vincuntur viribus;*

Et dolos sequitur dolor,

Hinc nova malorum Hydra;

*Nam injuria vindictam, vindicta injuriam provocat.
Samsonis Uxor cognatam cadem adulterijs ulciscitur.
Ut non mirere mariti secretum vulgasse, qua se ipsam vulgat.*

*Nil enim Flamma arcanum, cui nihil sanctum,
Samson trecentis Vulpibus faces subligat:*

Ludicro initio, flebili eventu.

*Nam incendiaria animantes per segetes sparsæ,
Famem cum flammis spargunt,*

Hoc incendio adoletur Adultera;

Et Cereris facibus ad Proserpinam ducitur.

Sic Vulpina ingenia plectuntur à Vulpibus.

Sed alij ex alijs necantur labores.

Nam sociali perfidia, Philistinis proditur à Tribu Juda:

Christi specimen non daret, nisi à Judâ proderetur.

Sed vinculis repente exutus,

Aselli mandibulâ Cataphractorum cervices totis.

Nullum enim vile telum in virili manu.

Quin eadem clava gemino clara miraculo,

Vincenti telum, victori fontem ministrat;

Saniem smaculatura quam fuderat.

Nimis felix jam Samson, nisi sua Gloria superfuisset,

Sed tantam famam libidines infamarunt.

Et hic labor Herculeis adnumeratur.

Gazea Meretricula amplexibus illaqueatus,

Philistinis destinatur ad pradam.

Monettrotrem diceres, Puella in gremio captum, sed impura,

At exitu inopinato declinavit exitium.

Urbis

Urbis compagibus felcini surculis,
 Portarum fores foras portavit,
 Sic Sirenum praeſtigias ſemper effugiat;
 Quae vorant quos vocant.
 Sed amoris impotens, labores mutat non vitat.
 Tertiā Omphalem amavit Dalilam.
 Alcide fortior dum toties vincit;
 Effeminator dum toties ancillatur,
 Mulierculā igitur fidem auro decolorant Philistini;
 Exploraturi unde vinci poſſit amafius:
 Atque, ut Martem capiant, Venerem captant.
 Hic procaces hoſtilis Amica rogatus eludens,
 Nervos, rudentes, trabalem clavum diffringit:
 Semper captus, & liber.
 Sed ſagaciſſimus Quaſitor eſt Fœmina.
 Blandē torquendo verum extorquet.
 Tergiverſari difficile eſt,
 Cum apparitor Cupido ſacies admovent.
 Hic ſape decipiens, ſapius deceptus,
 Ne ſuos amores contriſcet, Virtutem comis implicitam prodiit.
 Secto igitur per fraudem capillo, robur avolat,
 Et qui Leones ſtraverat, à Lupā ſternitur.
 Coortis undique inſidijs, enervis in nervum mittitur,
 Et oculis orbatur, quos in alienā fonte perdiderat.
 Sic ex Alcide Oedipus, fruges terendo conteritur.
 Hoc tantum felix, quod ſe miſerum non vidit.
 Redijt tandem ad Samſonem virtus, cum Samſon ad Numen:
 Creditque mens cum capillo.
 In Veneris Templo Cyclopem ludere juſſus nec larvā egens,
 Labefaſtis columnis Templum impellit;
 Et Spectaculum perimit Spectatores.
 Sic ſua inter Tropheā moritur Samſon;
 Odijs felicior quam amoribus.
 Hoc tamen egregiè,
 Quod Veneris Idolum moriendo comminuit:
 Eamque perdit qua perditur:
 Cujus inſidias vidit cum oculis caruit.
 Tu ne ſerò videas,
 Samſonem vide, ac perge.

BOOZ

B O O Z

*Salma Filius.***OBED Boozi Filius.****M Y S T E R I U M**

Booz Cananitide Raabâ satus,
Moabitidem duxit Rutham,

O Myſteria!

Mirum quod ex Meritoriâ caſtiſſimus naſcitur,
Et pauperculam ducit æratus.

Magis mirum,

Quod legis peritiſſimus legem violat.
Nam cum divinis tabulis cautum ſit,

De alienigenis naſci Hebræos,

Ne de profanis naſcantur Sancti,

Hic Uxoriâ obſcuritatem ex maternâ continuans,

Alienigenæ Filius & Conjux,

Contra legem genitus, genuit contra legem,

Quodque fas omne ſuperat:

Nefaſtus uterque Hymenæus

Per avitos Meſſiæ faſtos ſerpit:

Et infelicium tedarum fumo tantam nobilitatem denigrat.

O Myſteria!

Quot involucris divina conduntur!

Callidus legis Interpres Booz.

Legiſlatoris ingenium aſſequitur, dum à lege recedit,

Erit cum Cæleſtis aliquis naſcatur Booz,

Ex Meretricula Synagoga;

• Qui alienigenæ nubat Eccleſiæ,

Illam Rabaam, hanc Rutham meritò voces:

Hanc igitur Sponſam luto perlitam, diluet:

Fame enectam, ſacris frugibus aler:

Ad pedes jacentem, in Regni folio collocabit:

Mendicam dotabit, ditabitque.

Hæc effæto Conjugi Obedum gignet;

Gaudente Noema, congaudente viciniâ.

Expi.

Expirante nimirum Christo, vivet Christianum Genus,
Cælitum voluptas, Divinitatis Deliciæ,
O Myſteria!

Hæc in arcanis habe Viator, ac perge.

G E D E O N

Joſephi Nepos.

A R G U M E N T U M

*Quid inani cythara autupio aures illigas Orpheu ?
Ex Hebro ad Hebraos diverſe:*

*Altius Hymni Argumentum dabit inſcriptus Gedeon,
Tibi coævus,*

Hoc cantu, non aerias, ſed empyreas Aves mirabere.

Magnas Viri virtutes pange, poſt magna vitia.

Optimus ex contrario concentus.

Strophæ dabit Gedeonis ignavia.

Nam pridem decors, trementia vexilla tremuit,

Et cum hoſtilibus telis certaviſſe fuga.

Addita ſegnitate impietas.

Male audit quod Deum non audit.

Nam Victoriæ ſpondenti Numini,

Fidem negat, niſi majora fide prodigia videat.

Ergo flamma & imber ad Gedeonem legantur;

Utroque dignum Nuncio Auditorem.

Qui divino minus ori, quam ſuis oculis credit.

Poſt hæc dedecora,

Antiſtrophæ ex virtutibus verſe:

Plaudente ſibi Providentiâ, cum bac illis novæ.

Cane ut divina vi vocis contra Madianitas egreditur.

Quos à Moſe deletos,

Unde vixerint neſcias, niſi à ſuiſe tumultis.

Adeomala gramina nunquam bene pereant.

Hic ex trepido intrepidus,

Univerſos jam provocat, qui ſingulos formidabas,

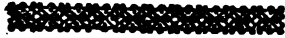
U n

Itaque

Itaque è Sacerdote Miles,
 Dei cultor, mox ultor;
 Eulernus sanctè, gladium fortiter, vibrans;
 Mortuam pietatem impiorum moribus suscitavit.
 Verso jam nomine Jerobaal,
 Adorato Damoni fucum fecit.
 Nec similes, quàm exiguà manu tot capita sparsit.
 Centum & triginta Madianitarum millibus
 Trecentos objecit, sed viros;
 Ne ignavia fugam auget, numerus disciplinam minueret.
 Milium virtutem aquando exploratis:
 His selectis,
 Qui studium manu legunt, non pròni lingunt.
 Nam linguà fidentiores quam manu, arcentur Bello.
 Hos tubis armatos in aciem ducit:
 Tam Deo fidens, ut victoriam canat dum pugnat.
 Tum face & gladio armatos producit:
 Nam virtus in exemplum posita, micat dum dimicat.
 Terrentur solato agmine Madianita,
 Certis delut exequiis;
 Gladio cedem, face funus ominante.
 Ita lymphatis terrore & errore animis,
 Ceu Cadmai Terrigena, inter se gladiis transigunt;
 Et mutuatis moribus cadunt.
 Malorum enim concordia in discordiam desinit.
 Hic victoriam premens,
 Hæc illac fugat quos fugerat.
 Reges duos licitorum securibus subicit:
 Quos puerilem gladium indignantes, dignatur suo.
 Gloriosus planè victor,
 Qui Reges necando, superbos facit.
 Nemine suorum amisso, meminem hostium servatiss.
 Stirpis velliendi erant impii.
 Numquam enim alii mores fuissent, nisi alii Homines.
 Hoc ergo vindice, verè pereunt Madianita:
 Nullumque stante Gedeone Idolum stetit.
 Latam hanc Antistropben lugubre excipias Epos:
 Nam tot inter palmas,

Unum

*Unum supra septuaginta suscepit Liberos,
Magis felix, si uno minus fecundus.
Unus nimirum Abimelech,
Us Patriam proderet, Fratres perdidit:
Pater naumque sceptrum fregit cum rapuit,
Sic bonis indivisus,
Paterna memoria invidiam fecit.
Neu misera Patris laudes natorum notis,
Hic bilares modos suspirio rumpe,
Humanarum rerum stylus est,
Lata tristibus finire,*

J E P H T E S

Josephi Nepos.

MONIMENTUM.

*Lege Viator, ac luge.
Miseranda memoria hanc Aram complectitur,
Jephthes Galaadita,
Invito Deo satus, adulterò nimirum thalamo:
Contra leges natus, nullis legibus vixit.
Fratrum convictu depulsus, latronibus convixit.
Tanto profectu, ut latronum Princeps evaserit.
Quippè in vitiorum scholâ, brevi superatur Magister.
Ære suo levis, ære alieno graves accersit;
Qui ne solvant, rapiunt; Et peccant, ne pœnas luant.
Ferocem Juvenem flammavis temeritas,
Non tam prædâ, quam prædandi periculis lata.
Ammonitarum armis Galaaditas prementibus,
Ad profugum Jephthe confugit Patria.
Et de more vulgi, utroque immodici,
Regem flagitant, quem noluerant ducem.
Exnerat is Patria amorem, non Filia;
Qua unica, tota erat Domus,*

ll u 2

Huius

Huic dotalem gloriam cumulaturus,
 Totam belli molem ad se recepit;
 Regiam insulam pactus sub pugnam:
 Quo linteo nullum mollius bellico sudori tergendō.
 Ita bellum sine regno subiit, ut Regnum subiret sine bello.
 Pium igitur purumque duellum voto auspicaturus:
 Quicquid reverso primum occurrat,
 Pro victorali piaculo huic Ara spondet.
 Heu pietatis improvida simplex impietas!
 Hostiam magis horrebit, quam Hostem.
 Ergo sive irā, sive indulgentiā Numinis, vicit.
 Ammonitas nec paei, nec bello paratos, momento expugnavit:
 Urbes viginti simul obsidere cepit, & cepit:
 Longos victori gemitus festinante victoriā,
 Jam Patria redonatus, & voti reus,
 Nil ante Filiam pro foribus vidit,
 Gesticientibus Puellarum choris praeestientem.
 Ah quæstuosam mortis latibiam!
 Hunc illi victoriæ finem hostes vovissent.
 Tum nivali osculo Nata libato,
 Ceu supremum spiritum ore legeret;
 Vicinus, inquit, Filia: nimio victoriā mercati:
 Tuo nempe sanguine.
 Illa non vitam rogare, sed spatium:
 Nam mori mollius fit morā.
 Bimestri ergo ejulatu in surdas cautes eliso;
 Quo, sibi Praefica, suas anticipat nautas,
 Huic se denuum Ara votivam sistit.
 Aequè imprudens obsequio Puella, & Imperio Pater:
 Nisi Pontificis ignorantia, utriusque culpam minueret.
 Astat jam cum intrepidā Hostiā
 Trepidus Sacerdos Pater.
 Nam dolorem hic promendo auxerat,
 Illa plorando consumpserat.
 Jam, ne quid non risè fiat, lingvis favetur.
 Haerent in Virginis vultu juvenum vultus:
 Nam desperata pulchritudo acrius movet;
 Et solis instar, major videtur cum cadit.

Calum

*Calum spectat spectata Puella:
 Cujus lacrymas astantium oculi spargunt.
 Jam neci devotam componens Genitor,
 Ferro jugulum invicta Martyris delibat:
 Et semianimis super exanimem cadit.
 Vorant Virgineum corpus mundissima flamma:
 Caloque inferunt, quod feruntur.
 Cetera sanctè ritèque peracta:
 Nisi canentium numeros innumeri gemitus fregissent,
 Hunc bello finem imposuit
 Nimis liberalis prado, Sanctus gephtes,
 Pugnare doctior quam vivere.
 At trepida Virgines, ne simili Patrum voto illigarentur,
 Aram hanc immortalibus literis inscriptam,
 Annuo ejulatu circumlatrant.
 Graja etiam Musa, quia Virgines,
 Facti Invidiam
 In Agamemnonem Coataneum rejecerunt.*

J E S S E

Obedi Filius.

CL A U S U L A:

*Agmen claudet invictissimus Isai:
 Ducum palmes, & Regum radix.
 Avitam bellicæ præfecturæ virgam
 Sudoribus ita rigavit,
 Ut exardendis sceptris sylvesceret.
 Bethlehem Patritius,
 Patriam fecit Deo dignam.
 Primævus in Phæstinos gladium acuit;
 Quos, uti cotem virtutis, reliquerat Deus.
 Nam arma bello, milites pace franguntur:
 Et hoste mortuo, pugnant sodales.
 Sacræ militiæ authoratus,*

U u 3

Pro

Pro Sanctuario Sanctus bellavit.
 Quod vel amissum, in ejus pectore invenisses.
 Miles fuit sine militum vitiis;
 Qui victoriæ Cupidi, è Cupidine victi,
 Fœdiore referunt plagas quàm inferunt.
 Emeritus, consilio pugnavit.
 Utilius enim reguntur bella, quàm geruntur,
 Cùm galeâ canities est.
 Ubi telis nil amplius valuit,
 Filios pro telis in hostes misit,
 Qui tergeminas manus Patri suffecerunt;
 Et tri corporis instar Gerionis
 In triplici corpore, ter unus pugnavit;
 Atque sedendo vicit!
 Quæris quâ virtute natos habuerit?
 Nati minimus, Gigantum maximum vicit,
 Quæris quâ specie?
 Despectior, imperio dignus est visus.
 Hæc tanta felicitas
 Jesseum pectus impetu ingressa,
 Animam expulit,
 O Mortalium voluptas nocens!
 Hæc cogita Viator:
 Et sedens interjunge,

Mun-

MUNDI VIRILIS ÆTAS
REGES.

D A V I D
JESSE FILIUS.

Christi | linea.

Salomo.

Ex Josepho

Roboam.

Ex Juda

Samuel.

Abias.

Susanna.

Afa.

Josaphat.

Joram.

Ochozia:

Joas.

Amasia.

Ozia.

Joathan.

Achas.

Ezechia.

Manasses.

Amon.

Josia.

Eliacim.

Joachas.

Sedecia.

Jechonia.

DAVID

D A V I D

Jesse Filius.

A D I N A T O N

A Ducibus ad Reges venio.**Crudam Mundi juventutem maturuisse, indicat purpura.****Coacervata tamen cum dignitatibus curæ:****Ubi enim curæ nisi in curia?****Solem circumnectens corona, nimbos minatur.****Coronatorum primum spectabis Davidem:****~~Omnium~~ felicissimum, & miserrimum.****Felicitatis hoc habuit maximum, quod ex minimo crevit.****Hoc ipso miserrimus, quod ingentes ærumnæ invenere felicem.****Jugulatores paterni gregis leones infans jugulat.****Ipso infelix triumpho.****Nam citra infantie ludrica, dura exorditur à teneris.****In prætextâ ~~chlamydi~~ candidatur.****Hoc ipso non invidendus, quia præmaturè invidendus.****Carneum Philinistorum propugnaculum Goliath sternens,****Uno lapide Rempublicam fundat.****Sed victoriam potius, non præmium,****Plus odii lucratur quam gloriæ:****Et optimo inter aulicos argumento, displicuit.****Entheatum Saulem cytharâ mulcet;****Utroque Arcu felix, seu fila impellat, seu tela.****Sed Erynnēs irritat dum temperat.****Nam lyrâ ludens, hastâ pene confossus,****Ineluctabiles gemitus à cantu exorditur.****Inter Getheos Aulicos recipitur profugus.****Sed Regi carus, non Satrapis;****Ut infanos fugiat cogitur insanire:****Tam Regali conjugio superbit Opilio:****Sed Philistinorum præputiis empto, Pronubam habuit Libitinam,****Judæ & Israelis Diadema,****Ex gemino unum, suo capiti implicuit.****Sed Saulis ac Filii sanguine gemmatum,**

Quos

Quos ardentissimos hostes ardentissimè amans,
 Vivos fugit, mortuos desset;
 Mœstus ne vincat, & quia vicit:
 Sic mutuis vulneribus, sanguinem victi, victor lacrymas fundit.
 Omnium hostium vidit funera;
 Quos vel ipse, vel Deus, vel ipsi se, confecere.
 Sed plura suorum vidit,
 Triduanâ peste, trienni fame, perenni bello.
 Ut flebile lucrum fuerit, amissis civibus urbes capere.
 Reges omnes finitimos aut ferro vinxit, aut fœdere.
 Sed externis liber, intestinis obnoxius:
 Equè infelici Marte, siue vincat siue vincatur.
 Pacem peperit tandem: sed bello pejorem.
 Nam pondere armorum liber, amorum vinculis captus,
 Cupidinis Matri mancipium datur.
 Tum ex adultero homicida,
 Rapta Coniuge, Maritum sustulit.
 Multiplici conjugio lætus, non Filiis:
 Quorum alter Sororis stupro, alter Novercæ incestu,
 Bis infelicem fecere Patrem.
 Tum diriore ultione quam crimine,
 Stupratorem incestificus vetante Patre necat; dolente necatur.
 Ut nescias flebiliore Patri contigerit injuria, an vindicta.
 Inornatam Hierosolymam capit, captam ornat.
 Ut miserrimæ Urbi salubrius nihil contigerit, quam vinci.
 Sed Sanctuario Urbi donato,
 Templum Sanctuario donare cavetur:
 Cruentæ dexteræ munus horrente Numine,
 Ut Davidis victoriæ eidem exosæ fuerint à quo imperatæ.
 Tandem septuagenario major excessit:
 Sed clarior si citius.
 Nam frigidus, imbellis, attritus;
 Quasi ex illo Davide nihil retinuerit David,
 Imperium senex deposuit, quod meruit infans:
 Et infante invalidior, decenni Filio sceptrum commisit.
 Hoc uno felicissimus esse poterat,
 Quod Hominum strenuissimus:
 Hominum sapientissimum genuit:

Nisi quòd prævísá Filii nequitia morientem mori coëgit,
 Hem qualem in Purpurá felicitatem spectes,
 Si Principum felicissimus, miserrimus fuit,
 Quamquam hæc Regum conditio est;
 Felices facere, non esse felices.

S A M U E L

Ex Josepho.

E P I T H E T A.

*Qui hic conditur,
 Uno signari nomine non potest.
 Aliud semper nomen meruit.
 Mœroris Filius, lætitiæ Parens vocetur.
 Nam Noverca amulatione Matrem habuit,
 Lacrymarum clepsydra mores notantem.
 Speratus eum desperandus,
 Sterilem habuit Matrem.
 Tanta anima desperabat Natura aquare corpus.
 Conceptu acerbus, virtute maturus,
 Ipse illatebratus utero sanctitate lustratur,
 Ut divino spiritu prius respiratit, quam suo.
 Fasciis liber, voti adstrictus,
 Nazæeorum ministeria Templo circumdat,
 Officiis cum Deo, certante Matre;
 Quæ in Templo impetratum, Templo depondet.
 Et Liberum Deo reddidit servum.
 Obsequio cæcus, monitis oculatus,
 Incipit ventura profari antequam fari.
 Ut uni Samueli nihil inopinum contigerit.
 Nec Prophetam mireris ex Prophetide natum.
 Fervore candens, innocentia candidus,
 Circa propitiabilem Arcam excubias ducit,
 Ut gemina Cherubin tertium mirarentur.*

Tem-

Templi custos & Dei Templum,
 Divinâ consuetudine per somnum fruitur.
 Pontificis vocem simulante Deo;
 Ne aliam Pontificis vocem credas, aliam Dei.
 Pavore vacuus, Numine plenus,
 Pontificis Filiis extrema denunciât.
 Qui sacrificia libare doctiores, quam litare,
 Lucem noxis, noctem luxu transigebant.
 Asper monitis, dulcis moribus;
 Trepidum Pontificem intrepidè increpat.
 Qui nimis indulgente in Filios censurâ,
 Raptores arguens, rapinas participabat.
 Prævisu verax, provisu velox.
 Cadente Pontifice, Pontificatum sustinuit.
 Sic dignitas Aaronitas defecit, cum digni Aaronita defecere.
 Vicennis Præfectus, centenario suffectus:
 Amissam Arcam Fœderis, renovato fœdere vindicavit.
 Docuitque pœnas pœnitentiâ vitare.
 In pace pugnax, in pugnâ pacatus;
 Philistinos quiescendo vicit.
 Nam Celi fulmina, populi gladios invocans,
 Captos perdit, perditâ capit.
 Æqui Judex, judicum æquissimus,
 Filios sibi substituit.
 Sed populo impositas, statim deposuit;
 Ne justitia lances auro deprimerent.
 Populi Consul, populo consulens,
 Saulem Regem creat, inter malos meliorem:
 Peruncto vertice, ad medelam.
 Regius enim est morbus superbia tumor.
 Zelo æstuans, lacrymis madens,
 Saulis contumaciâ servatum Agagum discerpit:
 Et à Saule ad Davidem gregis regimen transfert.
 Nam timendi sunt Reges; qui Deum non timent.
 Omnium denique laudum compendium esto,
 Quod omnium laudum compendium fuit,
 Itaque ne Malis convivat, tandem moritur.
 Nec obtinet votum.

X x 2

Nam

*Nam Pythoniffa incentionibus fretus Saul,
Eadem pravitare mortuum quarit Samuelem,
Quà vivum oderat.
Sic Virtutem sequentem fugimus, fugientem sequimur.
Sed evocatus è tumulo Samuel,
Saulen ad tumulum devocat:
Et umbrà territum ad umbras rapia,
Sic suis inventis obeunt curiosi.
Samuel igitur,
Bis ut vivat, semel moritur,
Semel ut quiescat, bis moritur.
Tu ne quiescenti obstrepas,
Tace Viator, ac perge.*

S A L O M O

Davidis Filius.

S C Y L L A.

*Triforme hoc Monstrum,
Humano capite, fœmineo pectore, ferinâ Caudâ,
Scyllam putas? falleris:
Salomo est;
Sapiens Puer, effœminatus Vir, ferus Senex.
Hoc Puero nemo sapientior.
Unus mortalium omnia scivit, nihil didicit.
Venit ad Juvenem Sapientia, quæ Juvenes fugit:
Sui secura apud pudicum:
Cui candor pro canicie.
Quod magis mirere, ad dormientem venit:
Musarum ductore somno, qui Musas fugat.
Itaque per occlusas fores, oculos, ingressa est sapientia:
Vel hoc indito cœlestis.
Nec venit indita.
Sceptro manum porrexit Salomo, cùm cæteri ferulæ,
Ut dubites uter utri plus contulerit:*

Nam

Nam per Sapiëntiam regnavit Puer, per Puerum Sapiëntia.

Prima imperantis cura fuit Patris sepulcrum.

Tantâ Magnificentiâ, ut Patrem æternaverit tumulando.

Errant nimirum, qui ne degeneres arguantur,

Parentis famam extingvunt.

Non extinguitur fama, cùm desiderantur extincti.

Eadem pietate.

Mortem patrio testamento legatam Joabo dedit:

Optimum Principatus fundamentum ex talium ruinâ.

Qualis enim Populus, si pessimi Optimates?

Ex Rege Sacerdos, Templum dicavit.

Mundum voces, non Templum;

Spatiis tripertitum, plagis quadrifidum:

Annis totidem, quot Mundus solibus absolutum.

Merito igitur undecumque delatæ opes;

Ut Mundum Mundus ornaret,

Hinc à divinis ad civilia; uti decet.

Urbem mœnibus, Regnum urbibus stipat:

Ut Populum cohibeat, quem auxerat pace.

Regiam & tribunal, gemmâ & ostro consternit:

Ne venalis speretur justitia, quæ opes calcât.

Atque ut profugam revocet Astræam,

Aureos mores aureâ in domo restituit.

Nusquam lautius sapiëntia sedit.

Quâ Interprete, implicitas lites momento explicuit.

Illam præcipuè, de superstite Infante.

Qui cum duas inter Matres, nullam Matrem haberet,

Utrique cadere jussus; ut neutri caderet,

Amore indice Matrem invenit.

Eadem Dictatrice Sapiëntiâ. Divina scripsit Oracula.

Cùm quicquid diceret Oraculum esset.

Hæc Regiæ fama Sapiëntiæ Reginarum scitissimam traxit:

Quæ majorem famâ, Regem mirata,

Plura didicit, quàm quæsierit;

Plura retulit, quàm obtulerit:

Nam Salomonem alterum in utero retulit.

Sed heu, quid Mortalibus tutum?

Tantum ingenium marcuit, cum maturuit.

X x 3

Ut

Ut nescias urrum magis mirere,
 Senium in Infante, an infantiam in Sene.
 Tantæ causâ dementiæ, libido.
 Nec mirum, ex Bersabæâ nato.
 Septingentis conjugiiis, trecentos concubinatus,
 Innumerabilia stupra, conjunxit.
 Amavit quotquot vidit;
 Voluit quotquot amavit; habuit quotquot voluit.
 Stupente Naturâ,
 Quod fœminis omnibus unus sufficeret, non uni omnes.
 Sic effœminatus Salomo Sapientiam amisit.
 Veneris perfidiâ: quæ in alios non mitior, quam in Filium,
 Amantes excæcat, ut Amorem.
 Hinc Asmodæi quàm Dei legibus obsequentior,
 Suorum Idolorum Idola coluit;
 Et Venerem veneratur venerens.
 Ut non immeritò Venerem vocarint Luciferum,
 Cùm alter colatur in altero.
 Sequuta, ut solet, luxuriam feritas:
 Nam nimia liberalitas rapinis alitur.
 Ergo, Regni opibus in gynæceo profligatis,
 Per gravissima tributa amicos nudat, ut amicas ornet.
 Quin per magicas artes aurum scrutatus,
 Fœnalis æruscator, vesticales Dæmonas facit;
 Et Plutum quærit apud Plutonium.
 Tot inter flagitia pacem amisit pacificus.
 Salomo; non jam Salomo.
 Bellante Idumæo latronum duce,
 Rebellante Jeroboamo tributorum quæstore;
 Per Mammonæ ministros, Mammonæ cultor affligitur:
 Donec divino Numine afflatus Achias
 Suum pallium, & Salomonis Regnum, divisit.
 Sic obiit insanus Sapiens:
 Hebræorum decus & dedecus.
 Inops inter opes, sterilis inter conjugia,
 Unico de tot thalamis suscepto Filio.
 Nam nihil Veneri nocentius, quam Venus,
 Primus è Christi Proavis Stygem coluit,

Et

Et primus intravit.
 Indubio argumento: nam idola posuit, non sustulit;
 Et flenda leguntur, non fletus.
 O saga Puellarum forma,
 Quæ insanire Sapientiam facit,
 Et Hominem vertit in Scyllam.
 Oh, si sapitis, hanc Scyllam fugite.

R O B O A M

Salomonis Filius.

P A R A L L E L A.

Insano insanus succedit
 Natus ex nondum insano.
 Mala exempla natalibus prævalent.
 Uterque Regnum suscepit;
 Ille annis tantum, hic tantum ingenio, puer.
 Sed juvenis Salomo senes audiit;
 Senex Roboam juvenes audiit:
 Sero erudiendus periculo,
 Juvenili Senatu Regna senescere.
 Pari libidine uxoriam dedicant Idola:
 Sed ille Venerem, hic Priapum;
 Effœminatus virilem.
 Cujus Sacerdotio perfuncta Conjux, amat quod colit:
 Tali numini melior Victima, quàm Sacerdos.
 Pari amentia Conjugum gregem pascunt.
 Sed ille majorem, quia ditior.
 Nam sine Mammona friget Asmodæus.
 Pari levitate populum tributa gravant.
 Sed ille mollius, hic durius.
 Nam rapacitati additis conviciis,
 Bis Fera, ungui nocuit, & lingua.
 Pari in utrumque seditione, conspirat populus ut respiret,

Sed

Sed ille turbas placavit, hic placando turbavit.
 Nam Aduram tributis Præfectum,
 Mulcendo cœtui delegat, quem mulgendo tensui delegerat:
 Qui magneticâ eadem facundiâ,
 Lapidés trahit, quâ aurum traxerat.
 Uterque flevit Regni schisma.
 Sed ille adumbratum, hic verum.
 Nam diviso cum Religione Principatu,
 Roboamo Judaicus, Jeroboamo Israeliticus cessit,
 Nihil enim citiùs Regna secat, quam Secta.
 Pari fato externos irritant Reges.
 Sed ille procumbit, hic succumbit.
 Nam Ægyptius Pharo Sesostris,
 Roboamum libertate, auro Templum, nudavit.
 Adeò intestina dissidia, finitimorum sunt lucra.
 Pari affectatione Templum ornant, non colunt.
 Sed ille aureis, hic æneis donis.
 Utox dispari ærario nosceret,
 Quàm citò Sæculi metallum degeneret:
 Paria igitur vitia, par sequitur pœna.
 Cupidinis enim flammis ad Tartari flammæ acti,
 Alternis se ignibus cruciant.
 Lite dubiâ, uter infanior,
 Qui sapuit aliquando, an qui nunquam.

A B I A S

Roboami Filius,

EDICTUM.

Adeste Cives, Advenæ, Convenæque.
 Quòd Abias Roboami & Maacæ Filius,
 Paternam impietatem, maternam libidinem retinuit.
 Quòd ex malis malos geniturus,
 Omnium mulierum vir, omnium virorum mulierem duxit,
 More ut nomine Matri similem.

Quòd

Quod ultimis ceris scriptus hæres,
 Secluso primogenito, nihilo melior evasit;
 Et legum vindex, vixit sine lege.
 Quòd veræ Religionis suafor non sectator,
 Et fari promptior quàm facere,
 Non percepit quæ præcepit.
 Quòd iustiore ferro, quam mente,
 Deperduelli Jeroboamo Victoriæ naviter potitus,
 Ignaviter est usus;
 Et quingentis millibus Israelitarum cælitùs necatis,
 Idololatrias conterere maluit, quàm Idóla.
 Quòd Bethel, & Sichem schismaticas Urbes
 Triumphator ingressus,
 Fanorum aurum, non profanorum aras sustulit:
 Et prædatâ captivarum pudicitia;
 Urbem lustris implevit, non lustravit.
 Quòd partâ libertate
 Bis-senis connubiis statim mancipatus;
 Gynæcéo citius quam Templo receptus,
 Manubiis Sanctuario debitis thalamos cumulavit.
 Denique, quòd octo supra triginta liberis undecumque genitis,
 Paterna vitia pro patrimonio reliquit.
 Hunc Hominem ingratiſſimum, impuriſſimum;
 Initio Regni, vitæ medio, nequitia summo,
 Lare & laurea privandum,
 Vita & Vittâ spoliandum;
 Stygio ergastulo mancipandum;
 Et Manium manibus, quos adoravit, adurendum;
 SEN. POP. Q. CÆLESTIS
 Atris calculis
 Censet, Pronunciat, jubet.

Y y

ASA

A S A

Abia Filius.

R O G U S.

Projice odores in hanc flammam, Viator.

Afa Rex Juda,

Primus Regale funus rogali luce radiatum
Afflatumque pigmentis, cupit: nec immerito,
Principum Phœnici tales debebantur exequiæ.

Hic Atavi Filius, non Patris,

Videntem audiens Azariam, Religionem restituit.

Optimus Patriæ Pater.

Matrem Priapejorum Antistitam Regno abdicavit,
Malorum enim principium sunt mali Principes.

Masculâ Venere effœminatos,

Qui subterraneo abstrusâ delûbro

Brutam libidinem in Brutorum specubus exercébant,

Terrâ eductos igni tradidit: hac tantum dignos luce.

Nam Conscientiâ Judice, mortem merentur,

Qui se tumultant, ut peccent; & pœnas de compendio petiturî,

Latebras quarunt Inferis propiores.

Majore prodigio Priâpum in Cedronem demersit;

Qui subitâ gliscente flammâ à torrente ipso torretur.

Diceres Virgineum Christi pedem libaturas lymphas,

Ob impuræ imaginis attactum, igne lustrari.

Dubito, aquis ne uratur Idôlum, an aquas urat.

Minime novo miraculo.

Cùm Venus flamma sit, aquis nata;

Et inter lacrymas ardeant amantes.

Diro certè spectaculo,

Terrentur Idololatræ dum torretur Idôlum;

Et in flamma naufragium facit.

Verâ igitur nominis notâ Medicus appellatur,

Quod languentem populum sanaverit.

Magna enim vulgi censura est Regis virtus.

Tantæ virtutis honorarium retulit, victoriam & pacem;

Imò

Imò in pace victoriam.
 Nam decies centena Æthiopum millia,
 Certum sibi funus de colore ominata,
 Panicis terroribus divinitus incussis,
 Spornendo potius quàm sternendo diffavit.
Voluntur humi nigra corpora, ceu torres sanguine extincti.
 Fugiant ad Orci flammæ fuliginosæ jam animæ:
 Ac Furiis similes sibi advenas stupentibus,
 Tartari tenebræ geminantur.
 Sub alterum pacis decennium
 Asæ Baasa, ut Roboamo Jeroboam fatalis hostis,
 Victoriz materiam intulit veriùs quàm bellum.
 Quin asportatis hosticæ Ramæ ruderibus,
 Gabaam & Maspham, Regni propugnacula, exaggeravit.
 Itaque inversam triumphi speciem vidisses,
 Hostes dirui, mœnia duci captiva.
Nec omni tamen labe caruit: Salomonis genus erat.
 Nam omnia Ethnicorum emaculavit cunabula,
 Præter excelsa Fana,
 Montibus ingenio altioribus nixa,
 Ut intelligant Principes
 Quanto periculo arces Hæreticis indulgeant,
 Cùm tela vix évolent quo impietas repit.
Israelem oppugnaturus, divina humanis auxilia posthabuit;
 Assyriorum fœdus toto ærario paciscens,
 Ab infidelibus fidem emit.
Prophetam indigno fœderi reluctantem, nervis præpediit:
 Cives Prophetæ faventes gladio addixit.
 Adeo intutum Reges carpere, vel optimos.
 Æquâ igitur talione,
 Trienni podagræ, felleæ bilis filiz, cruciandus traditur;
Et qui Vatum pedes nervis arctaverat, pedum nervis arctatur,
 At de crimine pœnam traxit, de pœnâ crimen.
 Ad nobilem illam pestem, medicis fortiolem,
 Medicorum manus implorat, non Dei.
 Ipso ridendus nomine, dum Medicus eget medico.
 Denique lectum pro equivulco nactus,

Membris fragâ torquente podagrâ, erratorum summam fatetur,
 Resumptâque virtute redivivus.
 Odoratum hunc Rogum sibi vivus composuit;
 Ut Empyreum prælibaret in flammâ.
 Nam Virtus non fragrat nisi dum flagrat.

J O S A P H A T

Ase Filius.

M I N Æ,

Veh tibi, Viator,
 Siquid tibi conscius, censorium hoc Solum calcas.
 Inexorabilis Arbiter Josaphatus, hac in Valle jus dicit;
 Cui tanta veritas, ut nihil ignoret;
 Tanta severitas, ut nihil ignoret.
 Integritatis testem do zelum;
 Quo à stirpe revulsas effœminatorum reliquias excoxit.
 Divini juris Interpres,
 Legis tabulas in omnium pectora transcripsit è suo.
 Merito lapideas; ut lapidem rogent, qui lapidem violant.
 Inspectores utrique Foro constituit Æaco similes:
 Peccanti attentos, non precanti.
 Quibus tam leve aurum, ut recti lances non flectat:
 Tam grave ferrum, ut à recto desistentes proterat.
 Civium quippe securitas est securis.
 Damnandi rigorem æquavit plectendi vigor.
 Nam conscriptis familiatim bellatoribus;
 Regno arces, arcibus præsidarios,
 Præsidariis præfectos imposuit.
 Ut omni aditu gladiis obstructo,
 Fugere cum nequeant scelesti, scelera fugiantur.
 Nec armis opus;
 Si adspectu Galaaditas vicit, Moabitas cantu.
 Nam Hebræis modulantibus, in furorem acti hostes,
 Inter se digladiantur:

Pari-

Paribusque momentis illi canunt, isti cadunt:
 Chordarum concordia cordium discordiam proritante.
 Risit Mors musica tot Andabatarum paria,
 Sono occæcata, ad numeros cadere.
 Horruit Mars amusicus, arcuum nervos lyrae nervis eludi:
 Et lyram inter arma numerari, ut inter astra.
 Heu duræ minæ!
 Quid faciet iudex, si sævit Cythæredus?
 Veniet summa dies, die carens; cum Apparitor Angelus
 Omnes antistare jubeat hoc Forum, cui omnia liquent.
 Quod vadimonium nec favor excusabit, nec lachrymæ;
 Ne Mors quidem.
 Nam rupta tellure, solutis Mundi compagibus,
 Mors ipsa jure petitura, quod bonâ fide possidet,
 Absorptos evomet, ut resorbeat.
 Aderit Adræstæ ministra Erynnis:
 Carnifex nimirum flamma;
 Quæ lucē eadē scrutetur impios, & comburat,
 Ac ne quid inultum lateat, nil iniustum relinquet.
 Metue scelesce non cunctaturum Iudicem.
 Plus metue cunctantem:
 Diu gravida nubes damnosius parit.

J O R A M

Josaphati Filius.

S E N T E N T I Æ.

Recurrit ad Joramum Atavi impietas,
 Nam in aulico freto
 Vitia fluunt, ut resfluant.
 Ante Imperium innocens visus:
 Octennio nequiter egit, quo imperavit.
 Nam innocentia candorem immerita cruentat purpura.
 Ad Regnum sublatus Frater sustulit.
 Nam Tyrannus sanguinem sitit quem timet:

Y y 3

Num

Numquam lætus nisi dum canit exequias.
 Addidit crudelitati sodalem idololatriam,
 Bis de Inferis optime meritus:

Quos auget, & adorat.

Quid enim colat nisi mortua, qui vivos odit?
 Impietatis magistram audiit Conjugem.
 Illam nempè Athalias, Achabi mortalium scelestissimi.
 Nam sæpè impietas est dotalis.

Uxorio exemplo citius raptus quam patrio,
 Mascula thura effœminavit.
 Nam efficacissima suadendo oracula sunt oscula,
 Ad inania pavidus, Helizæ minas non pavet.
 Nam perituri Tyranni argumentum est
 In securis metus, in metuendis securitas,
 Vero igitur eventu, Judæam prædantur Arabes,
 Nam Regum delicta Regnum luit.

Infelix populi conditio,
 Quia premitur à Tyranno, Barbaris tradi;
 Et desperire, quia perit.
 Inter hæc mala,

Regiæ Conjuges raptæ, Filii trucidati.
 Itaque infelix cælebs & orbus,
 Conjugum lecto, natorum letho funestus:
 Flevit, à nemine fletus.
 Nam populi mulsus, Tyranni lacrymæ.
 Sic acerbissimæ morti servatus,
 Animam cum visceribus ponè regessit.
 Ut intelligas quo loco mentem habeant ignavi.
 Rogo demum caruit, non tumulo.

Hoc etiam præposterè:
 Quodd igne fraudatus quem meruit,
 Terram impetravit quam terruit,
 Nam Tyranno maxima pœnarum, est
 Post obitum, non lucere.

OCHO-

O C H O Z I A

Jorami Filius.

JOAS *Ochozia Filius.*

AMASIA *Joasi Filius.*

S A X I F R A G I U M.

Tres hæcæ Statuas,
Inter Christi Proavos pridem collocatas,
Matthæus fregit dum tacuit.

Execratum Achabum, Matris Patrem,
Respicit hæc vindicta;

Cujus Nepotes, ad tertium usque, diris voverat Vates.
Itaque, ne Christi Majores Achabi Minoribus miscerentur,
Nepos, Pronepos, Abnepos
De sacro Stemmata exulantes,
Nomine carent, & effigie.

His alia vita, non alia vitia.
Primus primâ, Medius mediâ, Ultimus ultimâ
Ætate defecit:

Ut scias, animi esse crimina, non pili.
Omnes imminentem pueritiæ fugerunt gladium:
Primus hostilem, Alter maternum, Tertius servilem,
Parcente falce, donec scelera maturescerent.
Omnes laude indigni, digna laude incepere:

Nam vana simulcra,
Primus diu non coluit, Ultimus coli vexit,
Medius colentes occidit.

Omnes ad votâbrum reversi, Idôla restitunt:
Hostilia Primus, aulicæ Secundus, paternâ Tertius,
Omnes monitoribus asperi:

Primus Heliam non arridentem deridet;
Tertius minanti Esaïæ mortem minatur;
Medius Zachariam lapidum cultus exprobrantem,
Lapidibus obruit, Omnes

Omnes Rempublicam perdunt :
 Primus postulatitio fœdere;
 Alter emptitia pace;
 Tertius voluntario duello.
 Omnes Templum dedecorant;
 Quod Primus deferit, Secundus spoliat, Tertius spoliari pati
 Omnes conjurato ferro ignaviter sublati:
 Primus dùm latet. Alius dùm stertit. Tertius dùm fugit.
 Omnes denique mali:
 Non ita ut altero pejor alter,
 Sed omnes omnium pessimi.
 Omnes igitur Matthæi calamo, ut Judæo gladio, confossi,
 Nec inter vivos, nec inter extinctos numerantur.
 Nam quos premit oblivio, non natos puta.

O Z I A

Amasia Filius.

P A R A P H R A S I S.

*Hoc in tumulo non tumulo, jacuit non jacuit,
 Vivum cadaver, Regis Agricola;
 Qui victor victus, Deum sprexit dum coluit:
 Et vulneratus ut convalesceret, moriendo convaleuit.
 Hunc vivos fugientem; Mortui timuerunt.
 Restitas ad hunc griphum, Viator? paraphrasin cape.
 Hic est Ozia Rex Juda;
 Qui urbana vitia in suburbio declinavit.
 Rediit sub hoc Princípe ad suum exordium Regia dignitas:
 Nempe ad Pastoritiam.
 Hic triumphali aratro terram domuit.
 Unde mira fœcunditas;
 Cùm trabeato Agricolæ vestigialior serviret Tellus:
 Et Regiâ manu maritatæ gemmarent Carmeli vites.
 Audiant Principes qui ex Urbium cinere aurum cribrant.
 Veræ fodinæ sunt sulci:*

Bù-

- Búbus, non Hominibus graves.
 Ibi vegetæ opes radices agunt.
 Has Humanissima humus sinu promit:
 Quæ Hominum altrix, & alumna,
 Rivis nutrita, frugibus nutrit.
 Huic uniſcœnerabantur antiqui Reges:
 Quibus pro loculis erant ſcrobēs.
 Nunc Terram dedignantur Terræ filii:
 Nec colere modò, ſed calcare:
 Nam purpurâ interpoſitâ à ſe Matrem ſecernunt;
 Eandem perofi pro quâ dimicant.
 Hinc Principum lubricæ opes, quia ſine radice,
 Plutus à Cerere gignitur & Iáſone;
 Segete & vellere:
 Utroque, ſuccreſcente ſumentibus.
 Rubiginem vomeri non indulſit, ſed neque gladio,
 Utraque Martis materia, ferrum.
 Utroque modo Tétram ſubégit.
 Philiftinos, Arabas, Ammonitas,
 Tam facilitè ſub jugum miſit, quàm juvencos.
 Gethum, Jabriam, & Azothum, hoſtiles Urbes,
 Eodem vomere quo glebas, exaravit.
 Pari luſu vulpeculis tragulas, & balliſtas hoſtibus, tetendit.
 Eâdem arte ſegetum meſſor, & capitum,
 Cereris falcem Morti commodavit.
 Ità ex aruis ad arma, ex armis ad arua divertens,
 Oleas meſſuit, quas ipſe conſeſerat.
 Sed utinam ne extra ſuas oleas,
 Nimirum vanidâ victoriarum diſtensus aurâ
 (Qui feliciſſimum eſt morbus)
 Sacerdotali ſibi jure arrogato,
 Sæcro thure profanus ádolet.
 Oh, quid agis mirrate Villice?
 Te arratrum decet, non Ara.
 Huic fumo ſucceſſit flamma, ambitioni iracundia;
 Uno ſcelere bis injurius,
 Cælum thure, thuribulo Myſtas exterret,
 Non dilatâ verò vindictâ,

ZZ

Subita

Subita lepræ illuvies Regiam frontem populatur;
 Et insulæ locum sædat.
 Decebat talem Pontificom talis lamina,
 Ut frontonis supercilium deprimeret.
 Dicitur etiam Tellus ingenti fremitu trepidasse;
 Exitura de centro, nisi ille de Templo.
 O fluxa, Reges, gaudia!
 Cum ipsum supra quod statis, instabile sit.
 Atque cum suâ Tellure tremens Ozias,
 Extemplò resilit ex Templo:
 Et Regno exauthoratus,
 E vivis migrans, non è vitâ,
 Marcido in corpore sepultus, & insepultus,
 Solivagos intra penates lugendo consenuit.
 Diu expiravit vivum cadaver,
 Serò moritur, jam mortuo similis:
 Et avito sepulcro interdictus,
 Agro tumultatur, quem coluit.
 Adcò superbiorum contactum vel Mortui pavent,
 Habes griphi sententiam,
 Viator abi.

J O A T H A N

Ozia Filius.

L E G A T I O.

Adesto Fama!
 Ad Principes te delégo;
 Unico exemplo magna consilia transacturam.
 Joathani Regis virtutes Regibus refer.
 Ut emerito Patri succedens Puer,
 Fesso Athlanti Alcides integer,
 Agro Parentis capiti supposuit suum.
 Felix Genitor, qui vitâ peractâ vivens,

Suc-

Successoris virtutes non speravit, sed spectavit.
 Felix Puer, qui paternæ frontis adspectu, frontem remisit;
 Et humilitatis magistrum habuit tumorem.
 Et, quis credat? unum caput alterius morbo sanatum,
 Adde ut Isaïæ, Zachariæ, Oseæ, Amosi,
 Nobilibus spectris admonitus,
 Rectum iter institerit,
 Nam Veritas privatæ fortunæ bonum,
 Ad Principes non illabitur, nisi è Cælo:
 Non immeritò Jovis Filia.
 Prædica, ut Numine usus propitio,
 Syriæ & Israël's conjuratos Reges cohibuit.
 Ammonitas semper cæduos feliciter cecidit:
 Nunquam non lædens, nunquam læsus.
 O militiam innocentem,
 Ubi ad meliores partes applicante victoriâ,
 Nemini nocebant arma, nisi nocenti:
 Et rectior rectius collimabat.
 Post militare, civile studium exaggera.
 Ut sanctæ Urbis intûta muniit, diruta erexit:
 Nec molles fundavit Moles, sed sibi similes.
 Ut Dominus ex Domo, Domus ex Domino agnosceretur.
 Turrim Ophel exexit supra nubes;
 Regiæ mentis Idæam semper serenæ.
 Portam Templi speciosam,
 Æris & auri ornatu, nomine dignam fecit.
 Speciosamne magis, an spatiosam?
 Sanè totam Perù charitatem triumphali tornice excepit;
 Quam recto vestigio claudus sequutus;
 Ne torto pede speciosum limen deformaret.
 Narra ut hoc Principe,
 Vomuit vetustas multo solidiora quæ exederat,
 Ut collapsa nemo dixerit ædificia,
 Sed sponte inclinata, ut altiùs gliscerent.
 Celebra denique magnificentiam,
 Quæ urbes Civibus, agrestibus mapalia condidit.
 Illas præsidio, hæc subsidio.
 Nam mutuis gladii, & ligonis officiis,

Tuetur qui alitur, alitur qui tuetur,
 Et arces pereunt post casus.
 Post hæc elogia altum ingemisce,
 Quòd hostibus ferox, suis blandior,
 Objurgandæ superstitioni linguam non habuit.
 Itaque gloriosius
 Delubra solo, quàm ædificia Cælo, æquavit.
 Ut mirum non sit,
 Adulari populos Regibus, cùm Reges populis adulentur.
 Adde igitur Principibus animos;
 Ut à Divinis exorfi, degeneres increpent:
 Joathani ejurato exemplo,
 Qui fortia faciliùs fecit, quàm dixit.

A C H A S

Joathani Filius.

H I S T O R I A.

Amicitias beneficiis parari qui putat,
 Historiam hanc legat.
 Achas ad Judæ solium divinitus evectus,
 Omnem lapidem movit quò Deum perderet.
 Nam inter saxeos Dæmonas diviso cultu,
 Nullum ut faceret Deum, multiplicem fecit.
 Parum fuit Deum obruisse lapidibus.
 Eundem importuno Oestro vellicaturus,
 Muscam Deum fecit.
 Planè suos inter Deos numerandus;
 Pusillus, Excors, niger, molestus.
 Mirare Divini pectoris patientiam,
 Quæ injuriam perosa, non injurium; hostem prole auget.
 Et quod optimum Dei munus, optimâ prole.
 Hic ex beneficio maleficus,
 Acceptum Filium Idólis comburit.
 Timuit Orbis eundem Rogum:

Tre-

Tremuit populus Thyesteam illam coquinam :
 Inventa est flamma , quæ astantes frigidos faceret,
 Nefandi sacrificii locus Gehenna,
 Quæ Tartaro nomen dedit, ut exemplum.

Quippe infernus ignis
 Nondum nomen invenerat satis horrendum.
 Achas Plutone peior, ignem dedit inferno pejorem.

Parati affuere Dei vindices,
 Rasis & Phacæus, Syriæ & Israël's Dynastæ:
 Maluit tamen Deus contumacem contumaciter demereri,
 Itaque Isaiam Achaso delegat,
 Qui pro victoria spondeat:
 Prodigium quodcunque daturus pro vade.
 Et quæ prodigia firmentur,
 Dei Filium pignori pollicetur.

O Numinis patientia toties irritata, non irata!
 Achas prodigia respuit:

Et Nuntien inter Nepotes dedignatur.
 Puto Deum ipsum Gehennæ immolaturus, si nasci festinaret.
 Spretis igitur Cæli copiis,
 Assyriorum Regem mavult auxiliarium.
 Sic mendax nemini credit, nisi mendaci.

Ac ne pretio careat tutela,
 Totum ærarium, sanctum, profanum, Assyriis profundit;
 Vitamque pretio taxat.

Itaque quicquid rapere hostes poterant, donat:
 Seseque spoliat, ne spolietur.

Quin sublatis exuviis Templum claudit;
 Quasi incluso ac spoliato Deo, victor.

Risit insaniam Deus;
 Et perfidum reliquit fœderatis plectendum.

Nam perdit, ipsi se perdunt;
 Affuit ergo accitus Assyrius Thelegat-Phanasarus;
 Qui attritis Achasi hostibus, ipsum attrivit.

Sic nocent auxilia malo majora,
 Et bellorum nimbi detonant in authorem.

Putas Achasum respuisse? desipuit.
 Ab sua Muscâ perfunctus, Damascenorum Idôlo se devovet.

Itaque contra Syros, Assyrios implorat ;
 Contra Assyrios, Syrorum Deum,
 Qui ne suos quidem servaverat.
 Hic Divina patientia desperavit ;
 Et servari nolentem semel perdidit.
 Malè moritur inter utramque vitæ metam ;
 Et extra tumulum tumulatus
 (Quis enim iusta faciat injusto ?)
 Gehennæ assignatur, cui nomen fecerat.
 Sic ei fiat qui beneficium in vitium torquet.

E Z E C H I A

Achasi Filius.

I N D E X.

Rerum ab hoc Principe gestarum indicem cape.
 Sub Romanæ Urbis natales nascitur
 Achasi Filius Ezechia.
 Sed ille ex optimo Patre pessimus,
 Hic ex pessimo optimus, iterum pessimum geniturus.
 Sic tessellata fortuna bona malis interpolat.
 Sanctissimæ Parentis mores libavit, non Patris.
 Quæ felicior Mater quam Uxor,
 Pro votis Filium accepit, non Maritum.
 Quintum supra vicesimum annum natus.
 Florem sceptrum imposuit, quem ceteri perdunt.
 Primo Imperii anno Templum aperuit,
 Quod nihil Sanctum vidit, nisi Regem.
 Mosi etiam serpentem dejecit, olim salubrem, jam virulentum.
 Postquam superstitiosis Aris concaluit.
 Anno, & Animo eodem,
 Sculptilia in Cedronem sparsit; musicos modos restituit.
 Utrumque nexum: quid enim Cedron nisi mæror?
 Sic populi lacrymas Idola sorbent;

Et

Et flente flumine, cives canunt;
 Tot Pharaonibus demersis, quot Idólis:
 Merguntur incendiarii illi Dæmones:
 Inferno ardore ex antiperisthafi geminato.
 Et adorata illa saxa, adorantium scopuli,
 Post animorum naufragium ipsa naufragantur.
 Postero anno, divisa Judæ studia pro Concione componit.
 Amphioni comparandus Orator:
 Nam Urbem ille paravit, hic reparavit canendo.
 Instante Paschate,
 Ad Solymorum celebritatem schismaticas alliciens Tribus,
 Judæ Israclem conjunxit.
 Ita Paschalis Agnus, agnos fecit convivas:
 Et fractis Idolis integrata concordia,
 Post hæc, Salomonis de plantarum usu commentarios combussit.
 Jam enim ex horto, non è Cælo, salus quærebatur:
 Et herbarum, non oculorum, expresso succo,
 Membra curabantur non animi.
 In illa igitur flammâ ars mortua, spes revixit.
 Utinam Cõi Senis farcimina ad Ezechiz manus venisset:
 Sine carnificinâ homines convalescerent.
 Auctis jam annis,
 Aucta cum Sacerdotum pietate, laicorum liberalitate;
 Condendis largitionibus Templi horrea laxavit.
 Quis neget frugi esse virtutem;
 Cum sacra opera sacras opes adaugeant?
 Anno Imperii bis septimo, qui semper Climactericus,
 Ezechiz virtus tentata.
 Nam Assyrius Sennacherib Judæam evertens, & everrens,
 Citius rapuit arces quam vidit,
 Quæris quantâ acie?
 Terra contecta, montes depressi, flumina epôta.
 Sed armatorum tot millibus,
 Trecenta & triginta talenta obstitere.
 Toti Ægyptiorum armamentario,
 Totum Templi ærarium objecit Ezechia.
 Nam sacre divitiæ eò servantur ut servant.
 Fecerat hoc etiam Pater, sed impare studio.

Ille

Ille Templum timebat, hic pro Templo.

Extremo eodem anno,

Assyriâ fide recrudescentibus Barbaris,
Infanda effutiente Sennacheribbo, ad pias preces confugit.

Felix certamen: linguâ pugnacem, linguâ vicit.

Minus dixi; dormiendo vicit.

Nam pertenebras cæcutiente Angeli gladio,
Assyriorum millia centum octoginta, somnus consignavit Sorori.

Dirigit Sennacherib nocturnæ cladis spectaculo:

In patriâ, à Filio, ante Idola cæsus,

Qui patriam liquerat, pro Filio, contra Deum.

Anno victoriam sublabente, dirum ægrotat.

Tumescit ulcere quò animus detumesceret,

Lethum denunciante Isaiâ, luget, submittitur, convalescit.

O dulces lacrymæ, vitæ auspices, vel inceptæ vel receptæ:

Primum nascentium omen, ultimum pereuntium suffragium.

Anni igitur quindecim ad vitæ stamen affuti:

Illustri teste, Sole,

Qui supra lineas decem retroactâ styli umbrâ,

Viam & vitam redorditur.

Hem quid solidum in humanis,

Si ætas horarium est, annus linea, umbra vita.

Lethalis umbra, quæ lineas enecat, quotquot attingit:

Pariterque dum proficit, deficit.

Post menses duos,

Babylonum Legatis divitias & delicias ostentat:

Nescius quàm rapaci populo illecebras.

Sed ò rigidam disciplinam circa Principes.

Pro quantulo crimine, quantum discrimen?

Funestior intervenit Legatus Isaiâs.

Qui in ostentatiunculæ pœnam,

Jacturam opibus, capturam Liberis ominatur.

O lethales divitiæ, quas nec cælare tutum, nec proferre!

Sed ò vitales lacrymæ, vel cælatæ, vel prolatae!

Ad præsentissimum hunc panchrestum redit Ezechia.

Suis in oculis salubrem hunc succum quærit,

Quo Numen emollitum, ita restincta.

O efficaces iterum lacrymæ!

Tacitæ

Tacitæ oculorum voces, & liquidi vocis oculi:
 Nec fœcundus humor tantum, sed facundus,
 Qui animum erigit dum cadit, & cadit sine jactura.
 Nam solam hanc mercem prodigere licet.
 Exinde piscinas, fontes, aquæ ductus,
 Puto suarum imitamenta lachrymarum, aperuit.
 Per quas denique animus enavit ad palmam,
 Anno à suscepto Imperio vicesimo nono.
 Davidi non conferendus, sed præferendus:
 Nam majora fecit, minora deliquit.

M A N A S S E S

Ezechie Filius.

EXOMOLOGÆSIS.

O Rerum Opifex, Reorum Opifer, Deus;
 Adverte tandem æquas aures,
 Clemens attrito, felix catenato, Rex Exregi.
 Intanda mea facta ad rationem revoco.
 Tu solus audi quæ solus spectas:
 Aut spectare desine, quæ piget audire.
 Ille ego Manasses, Orbis Eoi Vesper:
 Ut lucem fœdarem in lucem veni.
 Conceptus, lethale nefas concepi.
 Et hærente adhuc cortice, odisse cœpi antequam nosse.
 Jam de latebrâ proserpens Vipera, hospitalem uterum torfi.
 Felici hoc exordio mihi plaudens,
 Quod nondum natus potui Matri nocere.
 Alumnæ gravis sarcina, papillas morfu tentavi;
 Sanguinis avidior, quam lactis.
 Circumcissus, impressum generis signum
 Pro libidinis tesserâ suscipiens,
 Dixi, hunc sanguinem Veneri propino:
 Infandus Infans, parvus sed pravus,
 Execrationes infrendens inter vagitus,

A a a

Can

Candidum nihil habui præter sindonem,
 Hanc ipsam cruentaturus.
 Deerat jam nocendi avido, nocendi facultas.
 Hanc è voto festinavit fortuna,
 Cum duodenni gladium commisit.
 Ita, nimis impotens, quia nimis potens,
 Proceres terrui Puer: quò levior, èd gravior populo,
 Qui citum diadematis fulgorem, ceu fulgur expavit.
 Hinc divini, humani Juris immemor,
 (Quid enim Manasses nisi obliviosus?)
 Unam mihi legem statui, legem nullam servare.
 Durus, Difficilis,
 Rogari, invidiam, non rogari, contumeliam duxi,
 Injustus, inhumanus,
 Aliis omnia licere volui, aliis nihil.
 Impius, perjurus,
 Studio, & ambitu paterna exempla non institi.
 Puduit Regem bene agere de exemplo.
 Anteire malos malui, quam bonos sequi.
 Hoc uno Patris speculum,
 Quod ejus imaginem reddidi ex contrario.
 Proinde, ex tuo Templo,
 Quæ ille intulit, sustulit; quæ sustulit, intuli.
 Atque ut à te maximè sejungerer,
 Duo sejunctissima conjunxi, atheismum, & superstitionem.
 Excelsa diruerat Pater; refeci:
 Ut altiore de prærupto contereretur, Religio.
 Priapi aras sustulerat; restitui:
 Lascivè simul, & sacrilegè;
 Ut dignitatem libidini adderem, adimerem Tibi.
 Has inter sordes volutus, sauciari potui, non satiari.
 Planetarum sectator, quia errantium,
 Eorum simulacris Templi atria stipans,
 Inveni quo Tua Tibi sidera fierent odiosa.
 Auspiciis, & aruspiciis attentior quam Tibi,
 Avium pennas, & pecudum fibras
 Veraciores duxi, quam Tuas tabulas.
 Hoc minime falsus,

Quòd

Quod Brutis stolidiorem me censui, dum Bruta consului.

Striges, Ariolos, Magos, Pythones colui.

Te ut Orbe depellerem, Dæmonas evocavi.

Itaque, quo irreligiosior essem,

Religionem mutavi, non sustuli.

Astra, Lapidem, Bruta, Furias,

Quidlibet esse Deum passus, dum Tu non esses.

Senior factus non sanior,

Ab impietate ad crudelitatem prorui.

Nam calcanda erat post Divinitatem humanitas.

Credulitate crudelitati suffragante;

Hostes opinatus omnes dissimiles;

Ferus ut timerer, & quia timebar,

Hostium numerum auxi, tollendo.

Prophetarum voces cum spiritu interclusi.

Isaiam Socerum ferrâ dissecui.

Denique adamantinam cordis duritiam flammis exploraturus,

In valle Gehennæ Filios combusti.

Lætus, quod nec Avo molliorem me invénit illa flamma.

Tot ergo scelerum cumulis impuli Patientiam tuam,

Ut perditus videreris, nisi me perderes.

Vicisti proinde, ne vincerem;

Immisso Babylonico, ut Tyrannum Tyrannus plesteret.

Qui tam citò vinctum, quam victum,

Me, meos, mea, ad fœdum hoc ergastulum abduxit.

Ah satis pœnarum habes, Victor,

Dum inter opima catenatum numeras Regem.

Non Tu innocentibus pœnitentiam delégas,

Quæ reatum necat, non reum;

Et in solutum imputat crimina, cum numerantur.

Meum jus urgeo; ad hanc provoco:

Suffragante ipsa scelerum multitudine.

Possibile non erat tantâ committi, nisi ab insano.

Exere splendido miraculo vim tuam,

O bone, & parcendo exercite.

En ut ventosâ victoriâ tumens Hostis,

Vernaculorum te tuorum desertotem ridet, & vivit.

Ex usu non est scelera mulctare sceleribus;

Et externos recreare tuorum pœnis.
 Redde heu conspectum mihi beatæ Urbis;
 Ubi Reges peccare solent, & pœnitere.
 Ululabo ubi deliqui.
 Sanguinis rivos lacrymarum rivis exstergam:
 Exulabit Idolorum populus, urbe donatus:
 Et exemplo corruptos, exemplo corrigam.
 Hæc oravit Manasses, & Regno redditus votum explevit.
 Atque ut diutius doleret, nemo diutius regnavit.

A M O N

Manasses Filius.

S Y M B O L U M.

O Spes fallaces!
 Intempestivè concussi isti flores,
 Intempestivè sepulti symbola sunt;
 Amonem florentis ævi Principem,
 Infrugis hic Hortulus condit.
 Qui de paterno exemplo,
 Inter vitia & virtutes ætatem divisurus,
 Pœnitendi fiducia, pœnitenda commisit.
 Templo Idola, latibulis stupra, Urbi funera,
 Velut sænori intermissa restituens,
 Ut probè senesceret, improbè adolevit.
 Sed heu; claudicante spe velocior Mors,
 Conjurato aulicorum ferro,
 Vota cum vitâ succidit.
 Itaque spe florens, non virtute:
 Inter flores jacet, sed frugiperdas.
 O Spes fallaces!

JOSIA

J O S I A

Amonis Filius.

E P I N I C I U M.

Jo Triumphe!

Idolorum Everfor curuli feretro effertur.

Hic est ille Josia,

Quem supra trecentos annos Natura parturiit.

Jam tum enim fatidicâ voce præmonstratus,

Idolis operantem Jeroboamum solo nomine tremefecit.

Nondum natus, jam notus:

Vel natus ante Parentes.

Jo Triumphe geminate Cives!

Hic ille Censorius Infans.

Qui supercilio contractâ morum licentiâ,

Rempublicam octenni sibi commissam octennio composuit.

Itaque Davidem sequutus, anteceffit:

Nam David bonos invenit, hic fecit.

Adeo parvi interest parvum corpus!

Quin ad illum delegatur Jeremia, ad puerum puer.

Senescentis Reipublicæ argumento, cum Virtus repuerascit.

Jo Triumphe iterate Cives!

Hic ille divinus Ædilis,

Quo Templi diruta resarciente,

Amissum legis volumen inter ruinas inventum.

Tanti duxerant impii Templum diruere:

Mortuam rati legem, si liber humaretur:

Vel libera scelera, si lex latéret.

Itaque post Josiam exhumata lex lucem vidit:

Et in eodem scrobe virtus revixit.

Imò in Josia tota revixit:

Nam vitia cæteri vel induxerunt, vel indulserunt:

Solus hic mortalium nec commisit scelera, nec permisit.

Jo Pax!

Hic ille zelator Adolescens,

Qui monente Prophetide,

Aaa 3

To-

Toties rediviva simulacra in cinerem soluit,
 Et plebejis tumulis insperfit:
 Ut à mortuis discerent tandem mori,
 Sensere Manes pulverem illum gravem:
 Plusque Dæmonas combussit ille cinis, quam suæ flammæ.

Jo Paan geminate Cives!

Hic ille intrepidus Adolefcens,
 Qui nefanda Fanorum nemora incendens,
 Nocentes umbras, & hospites Lupas abegit.
 Eodemque incendio Solis quadrigas fulminavit,
 Novum astropoplectum ridente populo,
 Dum Phaethontis Pater, Dei sedes affectans,
 Phaethontis supplicium tulit
 Et ex fabula Historiam fecit;

Jo Paan iterate Cives!

Hic ille assertor Juvenis.
 Qui Juda, & Israele flammis expiato,
 Vanos Antistites suismet aris imposuit,
 Supposita Idolorum struæ:
 Ut quale Numen colerent ipsi sentirent,
 Mutatis igitur officiis,
 Adoletur qui adolebat, & ab Idolis uruntur Vates!
 Quâ victimâ nulla melior, quia nulla pejor,

Jo Victor dicite Cetus!

Hic Principum Protomartyr,
 Novissimo incumbente Reipublicæ Fato,
 Irati Numinis telum ut frangeret, in se reflexit:
 Dum impluentibus Ægyptiorum telis devotum pectus opposuit.
 Sic ante Pharii Nechaonis os in quadriga confossus,
 Spiritum Tartaro formidabilem in Tyrannum efflavit.
 Nescio an occumbendo vicerit, an vincendo occubuerit.
 Occumbit certè, non procumbit, qui sedens moritur.

Ita suo sanguine trabeatus,
 Eodem curru Mortem in triumphum traxit:
 Et feretro pro Feretrio spolia sua deferens,
 Ad Mausolèum, veluti ad Capitolium, processit:
 Primusque post obitum triumphavit,
Jo Victor, Jo Paan, Jo Triumphe!

ELIA-

ELIACIM & JOACHAS

Josia Filii.

R E V O L U T I O.

Extrema Regni tranquillitas extremam cladem minatur.

Die inclinante grandior florescit Iris,

Crevit ad summum Hebræa felicitas Josiæ nixa :

Quo subducto universa corrui : invidente Asiæ Africa,

Quæ purpureo Mari divisæ, Judææ ruinis coïvere.

Spectabat ad Eliacimum Regia dignitas.

Hanc Joachas rapuit natu minor.

Ah puer infelix ! rapinam timebis,

Cur inauspicatum ad Imperium involas,

Unde mitior te natura seposuit, nascendi mora ?

Torpedo Judaicum sceptrum est : tangentes manus nodabit.

Itaque ex secundo primus, ex primo postremus,

Regnum pervertit, quia prævertit.

Hunc Pharaon, à Fratre accitus, catenatum rapuit,

Ridente Ægypto mancipia redire ex Regibus,

Qui ex mancipiis abierant Reges.

Ita post sexdecim Soles quæsitæ sceptræ,

Post tertiam Lunam amisit.

Breve Regi spatium, Tyranno longum, Civibus nimium.

Explevit igitur iras Eliacim.

Sceptro potitus jam cariore, quia rapto.

Rediit ad illum insula, sed & insulæ fatum.

Aliis per Pharaonem imperat, illi imperat Pharaon,

Cui Tributi taxatur : hoc uno pretiosus.

Atque ut libertum se noscat, non liberum,

Alio donatus nomine, Joachim vocatur, non Eliacim.

Quid illi relinquent cui nomen eripiunt ?

Regnum itaque sub Rege impetrat :

Cum idem sit impetrare quod amittere.

Egit tamen Ægypto pro maleficiis grates,

Dum deformem Idolorum coloniam ex Ægypto traducens,

Polluit quæ Pater sanxerat.

Uriam

Uriam ferro, jeremiæ librum rogo destinat:
 Ferro destinandus; non rogo.
 Imò ut dites ad Ditem trahat,
 Gemma & anulis Dæmones includit: bis Idôla.
 Nam gemmæ Dæmonum Filiæ, concepto Dæmone Matres fiunt.
 Heu carò venales opes! quamdiu gemet has gemmas?
 His anulis catena necitur.
 Hunc Nabucodonosor infido infidus,
 Deceptum vinculis implicuit:
 Implicitum ferarum specubus inclusit.
 Inclusum ferarum faucibus objecit.
 Aliquis ergo prætereuntium dixerit,
 Hic moritur Tyrannus præmortuo nomine.
 Qui vivus jacuit in tumulo: mortuus vixit extra tumulum,
 Hunc Matthæus à Christi Genealogia secuit,
 Ne feram pro homine infereret,

S E D E C I A

Eliacimi Frater.

S O R T I T I O

*Excidit infelix par Fratrum,
 Quorum alterum fera, alterum furor absumpsit.
 Te verò, Sedecia, tertia Sors manet,
 Ultrâque peior:
 Movente Regalem urnam Fortunâ.
 Jechoria Eliacimi filio Babylonem abducto,
 Nepotis sceptrum à victore impetrabis.
 Æquè in Nepotem durus, in Hostem mollis,
 Ut illum spolies, huic servies.
 Mutato etiam nomine, ex Mathan: Sedecias,
 Justi nihil habebis præter nomen.
 Toties direptam Urbem diripies:
 De pauperum penu Idôla recreabis hostilia:
 Præcias Vatum fauces obstringes:*

Quasi

*Quasi fatum tuum in Vatum pectore conclusurus,
 Sed divino consilio consilium adimitur.
 Deo simul & Chaldoo fœdisfragus,
 Tributi jugum dum excutis, sub jugum cades.
 Nabucodonosore novissimâ expeditione grassante,
 Hierusalem, per te non Hierusalem,
 Claudetur, incendetur, solo aquabitur.
 Tu tot inter mortes mortem non reperies.
 Miserius enim est misero animam trahere, quàm tradere.
 Reductis brachiis Babylonem trahere catenarius Canis.
 Manna & oculis captus; ocalis & Liberis orbis.
 Planè inter pudenda impudens,
 Cum oculos amiseris, pudoris sedes.
 Itaque cum Babylonium tibi carcerem Ezechiel minetur:
 Tu Babylonem te visurum neges:
 Uterque divinabitur.
 Cecus Urbem in Urbe non videbis:
 Verus Sedecias, Justitie simulacrum, quia cecum,
 Peribis tandem veteranum mancipium:
 Et acervo ignobili additus,
 In tanto Patria rogo, rogo carebis.
 Nam sceleribus clarus, rogi luce non eges.*

S U S A N N A

Helcia Filia,

A D M O N I T I O.

*Adeste Nupta, Innuptaque:
 Quarum Virtus in pulcritudine, non pulcritudo in Virtute,
 Docebo quam speciosum damnum sit species.
 Susanna fui, ex Regiâ domo in Regiam domum ducta.
 Quâ formâ fuerim, ex nomine habes.
 Quid enim Susanna, nisi Rosa?
 Florum nempe Regina, & Reginarum flos.
 At nimium felix eram si forma defuisset:
 Quam perdere dum metuo, penè me perdidit,*

Bbb

Ba.

Babylone captiva,
Colebam hoc qualecunque corporis decus:
Unum captivitatis solamen, uni Conjugi.
Itaque nudam me nemini ostendi, nisi thalamo, & fonti.
Occlusis pomarii foribus: nec Solem arbitrum passa,
Quem, meridie curiosiorem, nemus arcebat.
Addebam membris lympharum nitorem;
Liberatoque capillamento,
Aureas undas comarum, argenteis fontis undis mergebam;
Ut fontem in fonte diceres.
Neque speculo opus: in speculo natabam;
Tergente simul, & imaginem reddente rivo:
Qui blando susurro membris adulatus;
Non tam lavabat, quam laudabat.
Inepta, quæ fugax donum fugacioribus morabar undis;
Nec lubrica ex imagine, formæ inconstantiam novi.
Probat sancte pudor, quid usque securum?
Falsum est à fucis tutam esse Rosam.
Latebant inter virgulta amassii duo:
Angues in herbâ.
Hi Popularium Seniores erant, & Iudices.
Quos, vel inter argentes aquas, urebam:
Ignara puellarum faciem esse facem.
Erumpunt ex insidiis amantes hostes.
Horresco vulnificos vultus,
Aquis membra submergo;
Sed perspicui latices me produnt, ut vitrum Rosam.
Sinum crinibus obducto, sed crines eventilant aura;
Quæ spirando, in me conspirant.
Dubitas omnia conspirasse in flagitium? rivales fœderantur.
Frustrati precibus, terrores addunt:
Et maximum innocenti malum minantur, calumniam.
Ego inter vita aut virtutis discrimen,
Quid agimus (inquam) Susanna?
Corpus eluis, & animam pollues? Vale potius Vita.
Hæc mecum exigens, clamo,
Altiùs illi clamant, & trimen regerunt:
Impermissam Venerem cum pubere adultero.

Ego

Ego causâ melior, patrocínio peior,
 Inter Parentum lacrymas, & vulgi convitia;
 Seminuda & semianimis, ad supplicium trabor.
 Jam saxa parabantur, adulteris debita,
 Ut eadem legis & mulcta materia sit.
 Et aliquis elato jam lapide, lapidi similis basit.
 • Nam pudor extremus decorem augebat.
 Opudicitia, ut servantem servas!
 Quis credet? Concionem moratur duodecennnis puer:
 Qui utrumque seorsum testem de criminis loco scitatus,
 Utrumque discrepantem invenit:
 Et mendacio mendacium detectum.
 Dulcius nibil radiat quam Veritas, ut nubem fregit.
 Mutantur populi voces.
 Siccine (inquiunt) captivus furit, captivos ferit Cupido?
 Post Patria incendia,
 Spœlestiores flammæ Babylonem attulistis?
 Hypocrita, perjuri, ardentes nives.
 Quid de nobis astiment hostes,
 Si Optimates peccant, Judices pejerant, Senes lascivunt?
 Quid multa? Mutatur Rerum scena,
 Desultant vincula à me ad Senes.
 Ego ad thalamum ducor, illi ad flammæ:
 Ut bene ardeant, qui male arserant.
 Sic puer fœmina, Susanna Daniel,
 Innocens innocenti, subsidio fuit.
 Discite meo periculo, Puella,
 Este formidolosa, ut formosa.

J E C H O N I A

Eliacimi Filius.

T H R E N I

Nondum Hierosolyma deferbuerat Cinis,
 Cum busto insidens Jeremia,
 Lamentabili hoc fremitu Patriam exclamavit.

B b b 2

O So-

O Solymæ, ò adyta, ò lætæ colles Siõnis!
 Hæccine illa beata Urbium Mater,
 Quam Ævo coævam spoponderat Deus?
 Quid ergo diuturnum, si æterna pereunt?
 O Regiæ opes chasmatum similes,
 Quæ vanescunt dum lucent!
 Cecidit, cecidit superba Regia pinnis coronata;
 Nihil jam nisi funus, & fumus.
 O fumum semper Aulæ molestum!
 Quò rediit excelsa Templi moles,
 Angelorum colonia, Cæli suburbium?
 Evertitur mortali manu divinus ille labor:
 Et nemini polluto impunè penetrabiles penetrales,
 Homicidæ persultant flammæ:
 Eodemque elemento profanatur sanctuarium, quò lustrabatur
 Ubi vasa? ubi sacra? ubi fontes?
 Ignavi fontes, & naturæ obliqui,
 Ignem non extinguunt, quam culpa succendit,
 Ubi mensa? ubi ara?
 Ubi lampas, æterni Solis æmula?
 Jam nihil est nisi lampas una, totum Templum,
 Quas litatura inibis preces infelix turba?
 Altiora votis incendia sunt,
 Cui supplices feretis palmas linteati Senes?
 Abiere Angeli Templi Indigetes,
 Ipsa Sion in flammæ abiit.
 Postremò, crematâ Domo, abiit Deus.
 O avida ignis potentia!
 Quam nobis Patriam linquet, qui exulem facit Deum?
 Quo congestæ opes? quo exotica merces, ò Cives?
 Quo armillæ? quo vestri mundi, ò Puellæ?
 Præda sunt inter incendiarium, & incendium divisa.
 Incumbit spoliis prædator ignis;
 Qui avarus juxta & prodigus,
 Quicquid rapit, momento decoquit;
 Et alumnus nequam, alentem perdit materiam!
 Quin cum suis flammis de prædâ rixatur miles:
 Plerumque raptus dum rapit.

Eheu;

Eheu ; parum est gazas diripuisse.
 Unda flagrantibus, spiritus vivis ; terra extinctis eripitur.
 Solem ipsum eripiunt tindante fumo :
 Et auram patriam repetunt per singultus.
 Ah dolor ! quæritur Urbs à Civibus , ab Urbe Cives :
 Percunt nitentes illi Principum cœtus ,
 Gemmantès pueri , cana maturitas ,
 Flos Sionis , virguncula.
 Hic hostili terro succubuit : ille incubuit suo ,
 Hic Patriæ fatum sequutus , flammis exarsit.
 Condi non poterant tot cadavera nisi Urbe inversâ ,
 Sed heu superstitum pejor conditio ,
 Quos instantis victor præagit.
 Gaudete sub Patriæ cineribus sepulti Cives ,
 Non obscuræ umbræ in tanta pyra.
 Lugendi sunt qui vos lugent.
 Rapitur extorris ordo , fuliginæ ac favillâ sordidus :
 Quas indigenas opes legisse tantum licuit ,
 Ut Urbis fatum in fronte circumferant.
 En , ut inter Patriam , & exilium restitant ,
 Incerti utrum malint.
 Itaque in illo incendio Patriæ amor perit.
 Trahuntur hostiles per urbes indigna pompa.
 Exercitus olim , nunc turba.
 Trahuntur captivæ Matres , & alumnos trahunt ,
 Vinculis antequam fasciis obvolutos.
 Pari ludibrio corona , & cydaris inter fercula eunt.
 Pari sequuntur opprobrio Sedecias & Saraïas ,
 Rex & Pontifex :
 Hic ex lachrymis , ille ex vulnere cæcus :
 Qui olim discordes , solâ catenâ conveniunt.
 Nunc se Babylon in Cælum tollit sine sua mole.
 Sparguntur hæc illac Palæstina servitia ,
 Pudorê confecta , vel pedore.
 Quondam etiam juxta Babylonicum Euphratem confidunt ,
 Ut suam imaginem pavitantes , se ipsi crucient ,
 Hic mœstas inter mortes canere jussi ,
 Barbaros ejulatus sacris numeris confundunt.

Hoc etiam Babylonem decebat idioma,
Ah Puer infelix Jechonia!

Ibis tot intra spectra destinata in caveam:

Malus Populi custos, custodia dignus.

Hunc ignem fumus incendit tuus.

Flagrabit alii flamma, tu infamia:

Octo ferè lustris compedes atteres.

Matrem, Conjuges, Filium,

Tristem ærumnarum comitarum,

Inter infima Tyranni ministeria numeraturus.

Ah fœda conditio!

Plus Domini te pudebit, quam servitutis.

Ille, ille victor tuus Nabucodonosor,

Novâ & stolidâ metamorphosi jumentis aggregatus,

Novum brutum, bruta terreat.

Ut intelligas quàm dispari Domino servias,

Tu vero Patriæ confector,

Ætatis quartæ cardinem insistentis,

Judæorum Regum miserabile agmen claudes.

Hoc omnium miserrimus,

Quòd illis Regnum supervixit, Tu Regno,

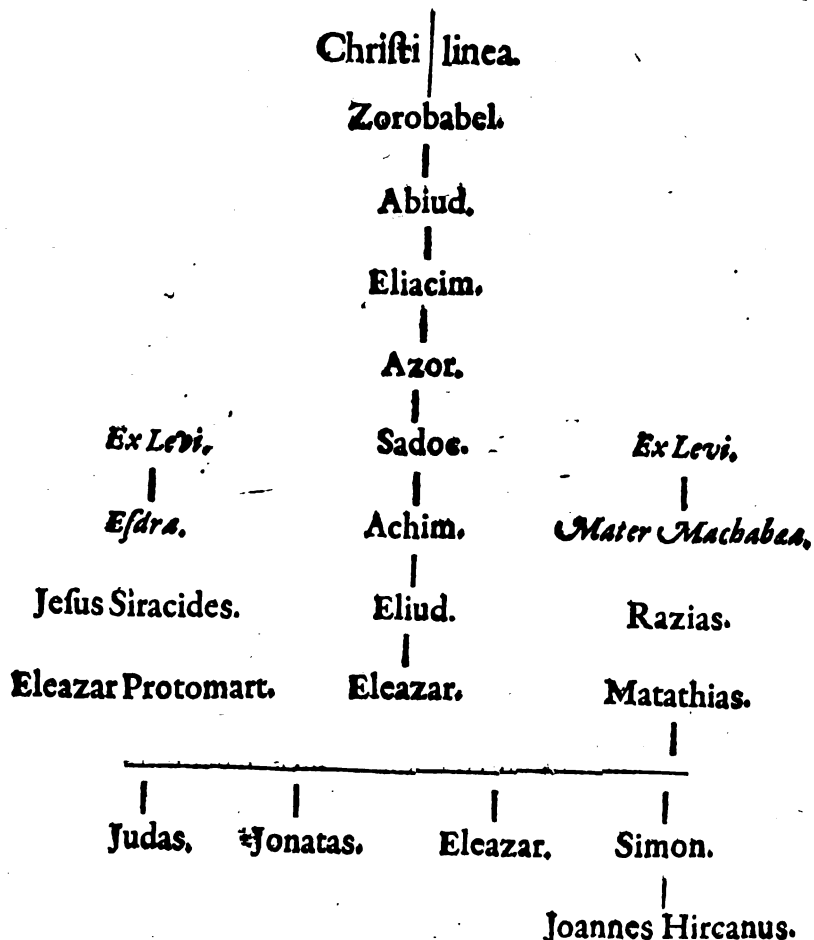
Heu fleas Viator, & iter siste.

Mun-

MUNDI SENECTUS,
SOLITARIL

S A L A T I E L
JECHONIAE FILIUS.

SALA-

S A L A T I E L

Jechonia Filius.

I S A G O G E.

Pando tibi quintum Atrium; Viator subi.
 De Christi Proavis,
 Nullum subinde Reum visurus, quia nullum Regem;
 Nullum occisum, quia nullum homicidam.
 Mundi senectus ad infantiam rediit.
 De impiorum ossibus nati sunt Sancti:
 Cadmæi prodigii teste Ezechiele.
 Usui fuit Spolymorum incendium:
 Nam despumante superbiâ,
 Ex illâ ustrinâ liquitur aureum purum Seculum.
 Pro limine Satatielera offendes.
 Quam latentem scintillam patrius fovebat cinis;
 Ut novo Seculo auspiciû faceret.
 Fortis, magnanimus, in servitutē sibi imperavit,
 Hoc ipso felix.
 Nam adversa Adversis adversa non sunt, sed Aversis,
 Vis scire quid pro Populo fecerit? flevit.
 Quid enim posset aliud Princeps mancipium?
 Sed ejus lacrymæ Chaldæorum merferunt imperium;
 Tria quæ cernis prostrata Monstra,
 Tres sunt Tyranni, quos flendo confecit.
 Cernuus hic, & semiferus;
 Nabucodonosor fuit, quondam Magnus, nunc brevis.
 Qui Judææ & Ægypti ruinis amplificatâ Babylone,
 Suagesta miratus, hominem se negavit, nec fuit.
 Nam verâ lycantropiâ Feris permissus,
 Ulissæ fabulæ famam arrogavit.
 Quæ enim Cyrce, nisi superbia?
 Sic ferus Homo, vel humana Fera, septennium transgens,
 Formam cum mente recepit.
 Et qui bellua fuit cùm se Deum credidit;
 Jam belluam se credens, homo fuit.

Qui

Qui adjacet Evilmerodachus est,
Initio Imperii major visus,
Ut matutini Solis augetur species,
Illudente oculis Nebulâ.
His Salatielem vinculis eductum Regiæ præfecit.
Fastuosâ nimirum pietate;
Quod famulitium fastidiret, nisi Regale.
Sed blanda utcumque initia atrocibus actis corrumpit.
Maleficus, Malefidus, Maledicus, Maledictus.
Utâ Nabucodonosore fatum credas, jam verso in Feram.
Hunc igitur Leviri telo confossum,
Tertius sequitur Balthassar.
Patribus similis, quia degener.
Quem Daniel odoratus, Leenam vocavit:
Nec masculum quippè, nec mitem:
Inter foeminas virum, foeminam inter viros.
Hic impietati ludibria miscens,
Sacris Templi calicibus, Belo Dæmoni propinavit;
Talem apud convivam brevi cœnaturus.
Nimirum ebrius erat antequam biberet.
Heu quam de proximo junguntur merum & mœror?
Aperta manus, operto vultu, feroce decretum scripsit:
Ad hæc malis Principibus nemo propalam vera denunciât.
Tribus notis exaratur:
Ut trium literatum non dubites virum.
O benevolens Providentia!
Mediâ ex Perside vocati vindices, Darius & Cyrus,
Gynde amne ligonibus multato,
Et infractis cornibus humiliore;
Ebriam Babylonem incendunt.
Unius noctis fato periit antiquissima urbium!
Hierosolymæ semper æmula, tandem similis:
Quam Sol cadens nimiam vidit, oriens nullam,
Quæris unde irruerit Victor Cyrus,
Per Euphratis alveum:
Hebræorum fortasse lacrymis auctum.
Verè ut dicas, Hebræos Chaldæorum flammis,
Chaldæos Hebræorum aquis arsisse.

Ccc

Ita

Ita septuagenariâ captivitate solutâ,
 Ut lætus ad Proavos iret nuncius,
 Mori festinavit Salatiel.
 Plaude Viator, ac perge

Z O R O B A B E L

Salatielis Filius.

MYTHOLOGIA

Cæcæ Babylonis infelix hôpes,
 Si novum cordis Templum Deo destinâs,
 Zorobabelem sequere.
 Cujus etiam nomen triumphatam Babelem
 Ut caudam, raprat,
 Hunc Templo excitando Cyrus excitat.
 Meritò Cyrus, hoc est Sol.
 Quid enim Numen nisi lumen,
 Quo amoto mens Babylone cæcuit?
 Hic Judeæ Prorex (nam Regnum amiserant)
 Annosæ captivitatis analecta in Patriam ducit.
 Et è tanto numero vix quinquaginta chiliades sequuntur.
 Sic solet; multos servitus distinct, plures servitutem;
 Tu è paucis esto.
 Hierosolymam ingressus, Urbem in Urbe non invenit.
 Ne Templi fundamenta quidem reperta.
 Heu, quàm non perfunctoriè pereunt,
 Quos Deus exaugurat:
 Scalpente flammâ etiam infossos.
 Septimo mense lætitiæ sacro,
 Operans Jesus Pontifex, Aram accendit, & animat.
 Quis enim sine Jesu argentem refoveat spiritum?
 Nusquam lætior ignis emicuit.
 elementum facem Templo attulit funebrem, & natalem.
 Itaque Numinis ira,
 Ut nobilem illam flammam vidit, extinxit suam.
 Zachariâ & Aggæo Consulibus,

Eze.

Ezechiele Architecta,
 Ipso novilunii cardine, Templum fundat.
 Dum nocturna Cœli lampas, tenuior, quo propior Soli,
 Patria decrementis incrementa redorditur.
 Nam primum crescendi auspiciū, coram Numine imminui.
 Hæc inter solemnia,
 Pari pietate, affectu dispari,
 Ovare juvenes, lugere senes.
 Illi novæ molis spectaculo, hi antiquæ memoriâ.
 Dubites, natale in funere, an funus in natali, celebratur,
 Eximio documento,
 Ut culpam defleas, etiam reparatam.
 Sed hem, prisco anathemate tacti Samaritani,
 Hebræorum Templum commune volunt, aut nullum.
 Zorobabel nec nullum vult, nec commune.
 O qui pietatis arcem moliris!
 Talem fuge Societatem,
 Ubi nequitia in commune, odia privatim:
 Quæ omnium deterrima, quia intestina,
 Ardere nesciunt, nisi totam pietatem restinxerint.
 Ergo mali Fratres, ut Cyri munificentia obstruant,
 Megistanas & Satrapas commovent.
 O noxia pietati politica consilia!
 Quid refert pium esse Regem, si impius Satrapa?
 Injustum Regem mavelim, quam Consulem.
 Nam nocere ille potest, hic docet.
 At Zorobabeli instantia non deest.
 Regio arario præcluso, suum pandit,
 Talem Celerem optasset Romulus,
 Felix, qui à suis opibus opem quaerit.
 Age quod potes, quod agis poteris.
 Adjuvat facientem Deus.
 Pejore decreto sævit Cambyfes post Cyrum.
 Nam ille crescere Templum vetat, hic stare.
 Suo in sulco tumulatum Templum, ad fossam rediit.
 O nubila, & obsita Dei consilia? Quid hoc est?
 Ruere Templum ut surgat, surgere ut ruat?
 Nescio ruinam optes, an Templum.

Ah, vide quanto in quaestu sit poenitere.
 Iteratos lapsus permittit, ut crebro attritus, solidior surgas.
 Nimirum, diu in exordio laborat virtus:
 Sæpè ad fundamenta redeundum.
 Cambysi Histaspes successit Darius:
 Qui facunda Zorobabelis legatione commotus,
 Tonantis Regiam reponijubet.
 Vis altum proficere? ora.
 Dura molliunt calentes preces.
 Exurgit jam Templum; luculentius quò lentius.
 E parietinis vivunt parietes; ut è cadavere corpus.
 Nunquam graviores lapides sensit Tartarus.
 Nam pondere expenso, insidentem agnovit Deum.
 Sic ævum risura molitio, quadriennio coronatus.
 Satage ò piger;
 Dum calet divinus favor, opus matura.
 Brevis mora æterna tollit.
 Functi demum labore, festivos eunt in plausus,
 Et nova vox *Alleluja* circumsonat.
 Nimirum voluptatum summa est Deum recepisse,
 Qui sui hospitis hospes, domum implet ac Fabrum.
 Templo absoluto,
 Diù vixit, nihil egit Zorobabel.
 Minora agere noluit, majora non potuit.
 Nam satis egit, qui Deum recepit.

A B I U D

Zorobabelis Filius.

GENETHLIACON.

Nascere fortunatissime Abiud.
 Omnes tecum opportunitates nascuntur.
 Primus extra Babylonem nasceris;
 Ut Messix Nobilitatem restituas.
 Nato Templo nasceris; prima votorum materia;
 O quanti locatur Numini Domus!

Pius

Pius Genitor lapides dicavit, Liberos recipit;
 Verus Deucalion ex lapidibus Prolem.
 Nascere Heroum sanguis; tecum Patria nascetur.
 Jacuit ad hunc usque diem Hierosolyma:
 Et Dei hospites hospitio caruere.
 Redditi erant Patriæ cives, non civibus Patria.
 Qui post exilium exules, domicilium habebant, non domum.
 Nascere felix Civis, nascitur tecum Neemias;
 Qui auspice Artaxerxe, vere Longimano, quia munifico,
 Novam Hierosolymam dabit.
 Frement Samaritæ, nascentibus muris mortem minati.
 Instabitis nihilominus audaces Fabri,
 Trullâ, & gladio utrinque districto;
 Ut sacram operam altera peragat manus, altera protegat.
 Cadent invidi surgente muro;
 Suo sanguine Cæmentum maceraturi.
 Ut miraculo sit, Civitas Pacis Bello nata.
 Nascere felicissime puer.
 Videbis prodigium annuâ memoriâ celebrandum,
 Cùm lustrante Urbem Neemiâ,
 Et abditam Sanctuarii flammam vindicante,
 Aqua pro igni reperta:
 Quâ respersi arx lapides sponte flagrarunt.
 Geminio itaque miraculo,
 Ignis Filia lympha inimicum Patrem genuit:
 In bellicæ præfagium gloriæ,
 Ex adversario clarescentis.
 Nascere Musarum voluptas; quæ tecum renascentur.
 Nam divinus Scriba Esdra, oblitteratas restituet literas.
 Prodi ergo in lucem fortunatissime Abiud,
 De tua famâ securus.
 Felix qui Seculo nascitur scriptoribus sæto.

Ccc3

ESDRA

E S D R A

Ex Levi.

A D M I R A N D A.

Audi & mirare, Viator.
Hic est ille Caelestis Chirogogus Esara,
Legum peritus, & lator.
Qui de suo Marte Astraam terris redonavit.
Nam de mentis Thesauro,
Adamantina memoria commissum Pentateucum depromens,
Jus divinum reposuit.
Perierant Mosis commentaria pereunte Urbe.
Imò perierat Moses apud immemores.
Quin suae originis oblitus Orbis,
Aut semper sibi natus videbatur, aut nunquam.
Tanto itaque reparatore Heroum gesta revixere:
Et ipse revixit Mundus, dum suos legis natales.
Hic etiam sepultam scribendi artem restituit.
Perierant Humana artes cum scriptoriâ.
Nam devinctis Babylone manibus,
Nulli legabantur characteres, nisi servis iniusti.
Itaque sapientiâ gravidum pectus,
Nil parere poterat vitale,
Cùm ingeniis obstetricare desierant pagina.
Ferebantur ad aures levisima aura,
Et verba per auras moritura.
Hic veloci dexterâ fugientia verba moratus,
Acuto calamo in tabella defixit,
Liquidum ævum duratura.
Certavit cum loquentis linguâ scribentis manus.
Novoque miraculo,
Audiit oculus quod praepectes digiti loquebantur.
Quale portentum? in fertili pagellarum aquore,
Musarum agello,
Nigerrimum notarum semen committi;
Quod aratum calamo, sepiâ rigatum,

Le-

*Legendam doctrinarum messem festinet,
 Majore ostento,
 Inscrutabilia cordis secreta fidâ in paginâ prapropere pinxit,
 Quæ ad amicos mitterentur longo tractu sepositos,
 Ut libri cortice involutus animus
 Flumina Oceanumque trajiceret.
 Heu tamen plerisque lamentabilem artem,
 Quibus calamitas calamus, & atramentum tormentum!
 Sed dira provocantibus imputentur*

ELIACIM

Abiudi Filius.

AZOR Eliacimi Filius.

DIALOGISMUS.

*Quis hic? Aliquis. Quis Aliquis? Nemo,
 Nemo ne si aliquis? Aliquis, & nemo.
 Solve Hospes hos logos.
 Audi Viator, & tace.*

*Hæc miracula patrat Humilitas, vera Thaumantis,
 Sapientum magistra, nil scire docens.*

*Hæc suis elementariis in arcanum sevocatis,
 Ubi nec tuba fremit, nec turba,
 Illud Pythagoreum insufurrat,
 Silere, & sileri;*

*Infra se omnia ponere, se infra omnia:
 Denique se intra nihilum totos claudere.*

*Ita nemini notos nisi sibi,
 Suo nihilo ut philosophali palliolo involvis;
 Ac Sophos demum proclamat, cum nihil sciverint, nisi nihil.*

*Hæc Messis destinata educatrix,
 Ipsum nihilatura, qui omnia fudit è nihilo,
 Pædagogicæ experimentum in Proavis facit,
 Quos latebrescere jubet;
 Ut ignotus ex ignotis nascatur Deus.*

Pro-

Proinde reliqua Messiae Gentilitas, ad Iosephum usque filetur!
 Nam pristino splendori donatâ Urbe, splendorem ipsi suum fugere;
 Et populari Principatu ad Pontifices misso,
 Vacatione obtentâ, ad Virtutem diverterunt.
 Ut propinquum divini Solis ortum non dubites,
 Cum magna sidera condi incipiunt.
 Primi Eliacim & Azor in hac Tacitorum Academia conscripti
 Numinis more secum habitant.
 Imo ne sagacissimæ raris Fama quiescentes odoraretur:
 Vestigia virtutum confundentes,
 De suis gestis nihil constare voluere, nisi nihil.
 Ac ne aliquid vixisse viderentur, tempus arctarunt in nihilum.
 Supererat solum nomen, magnus virtutum index, & vindex;
 Nam Eliacim, redivivi Numinis triumphum,
 Azor, Numinis auxiliarem sonat.
 Sed hoc ipsum humilitatis artificium fuit.
 Quæ tot laudes ut amitteret, in angustum coëgit:
 Totam panegyrim uno vocabulo adstringens:
 Quasi nihil fuerint, nisi nomen: hoc est, nihil.
 Adde quod suum ipsi nomen peremerunt.
 Nulli enim stemmati insertum, oblituit in nihilo:
 Donec ab Arcanorum Præfecto Matthæo,
 De Cæli Archivis transcriptum, cum redivivo Messia revixit.
 Itaque ut Nemo viderentur Eliacim & Azor,
 Anomalos se nuncuparunt silentio.
 Perbibe hoc dogma Viator. *Ama nesciri.*
 Fulminat invidia quos tonat Fama. Ah nimis multa!
 Pulverem sparge, atque abi. Tegi isti volunt, non legi.

S A D O C

Azoris Filius.

E C H O.

O verbosæ Famæ laconica Mima, Echo:
 Quæ in hac speluncâ, inter Sadoci pulveres, exanimis vivis:
 Nosti ne tanti Viri coætaneum Alexandrum? *Andrum.*

Ar.

Argutè in fastuosum græcissas:
 Debuerat, nomine teste, Hominem se noscere, non Deum.
 Orbem tamen implevit Alexandri nomen. *Omen.*
 Nimirum uterque Alexander Asiæ ominosus.
 Sed alter Græciam in Asiam, alter Asiam in Græciam rapuit.
 At unde illi Propago? *Pago.* Pellâ videlicet oppidulo.
 Ut mirer angustum fuisse Orbem, tam angustè nato.
 Strenuum tamen Genitorem jactat Philippum. *Lippum.*
 Verbo dicis. In Patris oculo legi poterant Filii mores.
 Quid enim gigneret ex oculatus, nisi Cupidines?
 Cæca illum sanè furiabat ebrietas. *Ætas.*
 Crudam inquis juventam, cui violentia & vinolentia.
 Qualis igitur Græciæ vox fuit,
 Cùm primum Classicum inflavit Macedo? *Cedo.*
 Mirum ni furenti Filio cederet Patria.
 Jam qualis contra Syriam adventus? *Ventus.*
 Sanè ventus: nam celeritatem comitante ruinâ,
 Vi & raptim dominatur. *Minatur.*
 Sic est. Victoriarum helluo, bella serens ex bellis,
 Dum captis dominatur, minatur capiendis:
 Nam vix Tyrum potitus, ferro destinat Hebræos. *Reos.*
 Reos: nam comæatus ei denegaverant, qui poterat capere.
 Quid agerent ergo Sabbatarii?
 Adverso Numine militarent? *Litarent.*
 Id actum, In vota & expiationes itum.
 Sed age: quodnam litando fragrantius thus? *Justus.*
 Sadoci nimirum lacrymæ: nam Sadoc Justum sonat.
 Hic ergo solivagus, lacrymis pro thure substitutis,
 Iratum demulsit Numen plorando. *Orando.*
 Bene. Nam disertus Orator est, deserti fletus.
 Sed interim portas attigerat Magnus. *Agnus.*
 O Prodigia! Jaddi Pontificis occurfu,
 Alexander agnus fit ex leone.
 Nam fulgurante JEOVÆ nomine hebetatus
 Substitit ad eximiam frontis notam. *Notam.*
 Pridem notam, Nam quiescenti monstrata, victoriam sponderat,
 Itaque terram petens, Vatem adoravit Judæum. *Deum.*
 Imò. Nam certum Numen in Vate vidit.
 D d d

Quid

Quid ergo pretii tulit Deum nactus patronum ? *Thronum.*
 Meruit, inquis, Imperium Persicum Græca pietas.
 Sed dum Orbes optat, Orbem amittit;
 Et ille Magnus sepulcrum subit exsile. *Sile.*

A C H I M

Sadoci Filius.

V I C E S.

Tu quoque modestissime Achim,
 Taciturnæ Humilitatis proposito latens,
 Ingenti hac virtute virtutes omnes operuisti;
 Ut nemo vixisse te senserit.
 Hanc tamen unam, quâ ceteras tegis, nunquam teges:
 Cùm hoc ipsum appareat, quod non appares.
 Nec latuit tuum certè Seculum:
 Quo fortuna, dulcibus acida intermiscens,
 Alternis risit, ac flevit;
 Ut nec gaudia continere posses, nec lacrymas.
 Flevisti hoc primum, quod annuente Alexandro,
 Antipontifex Manasse, Samaritanum Antitemplum dicavit.
 Potuit discordiæ Templum vocari,
 Ubi vota votis, & victimæ victimis adversæ,
 Sionis cultum geminando minuerunt.
 Ibi cruentus ille pecudum & civium mactator,
 Flammâ dignior, quam flammeo;
 Arâ erectâ, rebellium Asylo,
 Docuit Tyrannum tutius Imperare rixantibus;
 Et Hebræos perdere per Hebræos.
 Nam Respublica navigium est:
 Integrum natat, divisum mergitur.
 Recreasti te nihilominus vindictæ spectaculo.
 Ipsum quippe Mundi raptorem Alexandrum,
 Herculis scyphus statim necavit.
 O lethum milite indignum!
 Animam mero, non sanguine purpuream, vomere.

Imò

Imo sic mori debuit bibosus victor,
Bacchi & Herculis Æmulus:
Nam utrumque adversarium expertus,
In Herculis cratère, à Baccho jugulatur.
Puto Clytus aliquis in illo scypho latebat.
O philothesium cratèrem, stellis donandum!
Probavit se ille scyphus Herculem, Tyranni cæde.
Hujus igitur magnitudo, in exiguum contracta cinerem.
Vestræ locum fecit libertati.
Nam, ne Danielis vaticinio detogaretur,
Servi quatuor, in totidem frustra Imperium lacerarunt trahendo.
Adeò Terrarum Orbis
Magno pusillus, pusillis magnus est visus.
Heu! tanti ne fuerat ignota bella scrutari,
Ignorante victore cui vinceret?
At ecce novam lacrymarum scatebram.
Ptolemæus Lagis successor,
Post brevem libertatem molestius vobis jugum impegit,
Nil Purpurâ voracius:
Hic purpuratus, post Ægyptum Syriam cupit.
Religionis imitamento sacrificium prætendens.
Templum diripit.
Deerat hoc etiam miseris, Regum pietatem timere.
Ad Aram eandem,
Populus pro latrone voyet, latro populum devovet.
O pertinax Hebræorum munificentia!
Se nudant ut Templum ornent, toties nudandum.
Quid erat aliud Sionius collis, quam Barbarorum fodina?
At ne avarus prædo videretur,
Si Hebræorum gazas, non ipsos raperet;
Centena civium millia catenis oneravit.
Itaque totum Ægypti ferrum, Judæi;
Totum Judæ aurum, Ægyptii secum tulere;
Sed tristia lætis rursus mutata.
Vacavit aliquando Africa monstris.
Ptolemæo Lagidi, Ptolemæus Philadelphus succedit.
Rudi cruditus, ideoque benignior.
Cujus beneficia proximus hic lapis servat.

D d d 2

JESUS

J E S U S

Siracides.

M E M O R I Æ

Æternitati.

*Ptolemaus Philadelphus,
 Suasore Phaleréo Demetrio,
 Alexandrinam Bibliothecam unico libro cumulaturus;
 Mosis volumen, scitosque voluminis interpretes,
 A Pontifice Maximo Eleazaro precatur.
 Ut impetret, captivos donat:
 Et Hebraus liber, liberos fecit Hebraos.
 Quantum Phalereo debeat Ecclesia, videt.
 Tot habuit statuas, quot annus dies:
 Tot meruit, quot aternitas annos.
 Immo attoniti liberti, spirantes Phalerei statua fuere.
 Hujus officiis ingens miraculum vidit Pharos:
 Duos & septuaginta Interpretes,
 In Erythréo litore domunculis discretos,
 Patrium Bibliorum idioma, græcèvertere;
 Tantâ ingeniorum conspiratione,
 Ut ne de syllabâ discordes reperti sint.
 Dixerû, aut tot manibus unum præfuisse caput;
 Aut tot capita unâ scripsisse manu.
 Unilingues fuere, quia unicordes.
 Pretiosorem unionem nusquam viderat illud Mare
 Unionum ferax.
 Nova res, & miraculo similis;
 Inter Hebraos concordia, inter Græcos veritas.
 Nimirum, aderat inter interpretes Jesus,
 Cujus nomine veritas sibi constat;
 Qua semper eadem, atque una,
 Hoc suus testatur Ecclesiastici liber,
 Qui unus, omnibus consonat, & omnia dicit.
 Ex uno interprete, omnes disce.
 O docta capita! suâ scriptili papyro,*

Quâ

*Quâ Pharii Reges coronantur, laureanda,
 Nec improvidè librum edidere,
 Ubi turrita Pharos fidum nautis lumen ostendit,
 Nam per fallaces Rabbinarum Syrtes,
 Errore vario jactata ingenia,
 Voluminis hujus lampas in rectam ducit.
 Et Gentilitati naufrage præluceat.
 Huc proram obverte, & anchoram fige.*

E L I U D

Acbimi Filius.

ELEAZAR *Eliudi Filius.*

CONSOLATORIA.

Deterrimo urgentur Sæculo sanctissimi Heroes
 Eliud & Eleazar.

Debuit tota nequitia se proferre;
 Integra Instauratori materia.

Ad homines festinat salus, quia scelera ad metam.

Hostes pariter & carnifices instant.

Brevi, Martyrum Seculum est.

Quorum Sanguis Messix præluceat, Soli Auroræ.

Barbarici ferri magnes, Templi aurum fuit;

Toties raptum, & rapiendum.

Infelix metallum: nullibi tutum, ne in Templo quidem.

Meritò pallidum, quòd ubicumque insidias paveat.

Sacrâ hujus fame captus Seleucus, Heliodorum immittit;

Qui Angelorum flagello tactus, intactas opes relinquit.

Ac ni Onias orasset, invenerat latro pro loculis loculum.

Succedit Antiocho felicius:

Qui Onix Pontificatum licitantibus vendit:

Atque ut sacra dignitas, dignitatem amittat,

Coronam ponit sub coronâ:

Vilescite Apice quod pretio emitur.

Tum direptam Urbem mortibus implet:

Ddd3

Ostin-

Octingentis Civium millibus intra breve triduum cæsis,
 Totidem vinctis, aut subhastatis.
 Feralis hasta, quæ turpius vendit, quàm ferit.
 At fœdiora per Philippum & Appollonium præbet exempla.
 Qui præmissâ pace bellis pejore,
 Luce sacrâ vacantem Theatro Populum contrucidant;
 Et undante sanie, naumachiam faciunt ex palæstra.
 O luctuosum ludicrum, & feriæ inferiis proximæ!
 Mala Ædilis Mors est; ex cædibus ludos facit.
 Neque hoc ludicro contentus Antiochus;
 Certante cum Theatri arenâ peremptorum numero,
 Extritæ frontis Senem delégit.
 Cujus ætas scribitur, ut vulpem de pilo noscas;
 Nomen filetur, ut totus pereat.
 Antichristum citra calumniam voces,
 Hic Aram castissimam probroso incestans Idólo,
 Hebræorum reliquias á patrio ritu deterret.
 Gaude Pietas. Virtutes uti nubes, collisæ fulgurant.
 Videbis nonagenarios, fœminas, infantes,
 Sacro etiam bello devotos Machabæorum Duces;
 Libertatem retinere, non sanguinem.
 Vos verò integerrimi Christi Proavi,
 Eliud, & Eleazar, in Bethlehem secedentes,
 Exilium ferre maluistis, quàm mereri.

E L E A Z A R

Protomartyr. Ex Levi.

C O N C I O.

Hic ille est Longævus Levita,
 Qui à Senē Antiocheno porcina mandere jussus,
 Rogantes amicos ut ficto obsequio mortem fugeret,
 Tali concione increpuit.

*Quod suadetis, amici, etiam hostis suadet.
 Bonâ fide ad cœnam vocatis, quam Tyrannus parat.
 Ego perjuris faucibus suillas dapes invadam,*

Hoc

Hoc ipso virulentas, quia proscripſtas?
 Hoc ore leges violem, quo legem doceo?
 Na, dignus ſim Bruto apponi, quod mihi apponitur.
 At morieris. Quid ni?
 Neceſſarium utrique malum minatur annofus Tortor.
 Solvendum ſemel hoc vita penſum:
 Quod qui perendinat, Morti ſæneratur, diu moriens;
 Non æſtimat annorum meorum pondus,
 Qui Morte me levioſem putat.
 Nonaginta me illaqueant anni.
 Hanc effugere nec poſſum velle, nec velim poſſe.
 Veteranam Eleazarî pietatem terga vertere?
 Pulcherrimam vita fabulam extremo in actû corrumpere?
 Sine fruge hanc frontem aravit tempus, niſi laureolam meo.
 Quin ſi me intactum Fata præterirent,
 Nunc occurrerem Fatîs, ut patrius pro legibus caderem.
 In hoc naſcimur, ut honeſtè cadamus.
 Tunc dignum eſt mori, cum indignus es mori.
 At nimis durus videor? erratis.
 Scabra cuti tenaciùs harere ſpiritus ſolet.
 Tamen hunc moriendi metum pellit peccandi metus.
 Hic ipſe ſemimortuus confector meus conſtantiam docet,
 Qui penè efferitur, efferens me.
 Cur ferre verbera hac atate non poſſum, quâ ille poteſt inſligere?
 Tam contra ſenectæ mores crudelitas eſt, quàm fortitudo.
 Pudor ſit ſi natura imbecillitas
 Vitio ſuppletur, non virtute.
 At non onerat novitas meum caſum.
 Jamdudum in hoc ſum initiatus.
 Sacerdos ſum: mei muneris eſt ſanguinem fundere;
 Neque ſemper ferinum.
 Quouſque minoribus victimis operor,
 Ignavus Myſtes, & de alieno tantum pius?
 Tot Hoſtias feci, ut Hoſtia fieri diſcerem.
 At ſimula; eſum finge, labris illude;
 Obſequiî imitatione circumſcribi Tyrannus poteſt.
 Addamus & velle: quid hoc erit?
 Amici ſimulationem ſuadent?

Vide.

*Videte, ne fictus amor sit, qui docet fingere.
 Nil simulat senectus; ne se ipsam quidem.
 Fidei colorem ostendunt cani.
 At Gracus proditor simulationem senectâ suâ dignam putat,
 Post fidem perimens, imò per fidem. Estò.
 Nobis cavendum, ne Attica fidei similem faciamus Hebraam,
 Religio meretrix non est: Pigmenta respuit.
 Peccat non fictè, qui fictè peccat.
 Ignoratis, convivales amici,
 Quales oculos in pectorum secreta Numen immittat.
 Constat de commentario quid sapient impermissa dapes.
 Hâc rimâ mors incersit,
 Brevi: obsequi necesse est, vivere non est necesse,
 Malo esse esca, quam tales esse esças.
 Eamus Tyranne: nemo me trahet; omnes antecedam,
 Mortem appara:
 Bene cautum mihi est; non possum totus mori,
 Virgas expedi:
 Solum pulverem excutient, & hunc reparabilem,
 Quate, seca, refeca:
 Vulnera ipsa vulnera:
 Tanto ociùs hoc servitutis claustrum perrumpes,
 Rempublicam fulcire integer nequeo, fractus potero,
 Valet amici; aliquando laudabitis quod timetis.*

MATER MACHABÆA

Martyr. Ex Levi,

I C O N,

*Muliebris hac Statua, constantia Imago est.
 De nomine nihil certum: miracula nomen non habent.
 Atqui, miraculum est constans Fœmina.
 Saxeam Niobem fortasse voces.
 Nam Filiorum septem funera prospectans, sic stetit.
 Sed Niobes à Calo, hac pro Calo dirigit.
 Extincto grandævo Eleazaro,*

Anus

Anni intrepida ante Antiochum sistitur.
Hoc deerat ad Hebraam gloriam,
Ut colus numeraretur inter trophaea.
Contra legiones, Filiorum manipulum ducit.
Numèrum sonorum, atque concordem.
Hanc gladiatoriam familiam sanctissima Lanista erudit,
Una die spectaculorum hebdomadem praebens.
Ite, inquit, ò meum agmen,
Hoc vultu quo Faeminam videris.
Docete non solas Lacanas viros parere,
Mei Liberi non estis, nisi estis liberi.
Circumstant Matrem septena illa capita.
Hydram diceret ferri avidam,
Elarior nulla constitit inter Consanguineos invidia;
De supplicii primatu rixantur.
Nec Mors timetur, sed mora.
At ne perturbatè peccet Antiochus
Ordinem tenet in scelere.
A grandiori crudelitatem auspicatur,
Ut iisdem gradibus orba fieret, quibus fuerat Mater.
Astanti Puero cibos apponit, ab Eleazaro recusatos,
Hoc sufficit, ne attingat,
Aversanti linguam praeidi jubet.
Nam prima Tyranni cautio est in linguas.
Quid agis Antioche? ex lingua calamum facis.
Cruentum hoc frustulum terram signans,
Fortiora scribet, quàm loquantur,
Post linguam manus postulatus,
Citius porrigit, quàm jubetur.
Et hoc Tyrannicum est, manus formidare post linguas,
Cecidit sub securi secunda dextera:
Mortua illa palma, palmam rapuit:
Et secunda manus caeleste iter Fratribus indicavit.
Parum fuit indicasse, nisi vestigia signaret.
Ergo etiam pedes amputanti porrigit:
Sine his citius perventurus quò tendit.
O vera Hermetis effigies, recti terminos signatura.
Sub hac mortalitatis ludibria, propositi tenax,

E c a

Totus

Totus & sensim obversa cute deglubitur.
 Mortuos non cupit Tyrannus, sed morientes.
 Stupet triumphalis Ephebus se extra se exivisse;
 Non alio sensu, quam si dormiturus sindonem poneret.
 Dicturus si posset,
 Non est in cute mea virtus: hanc numquam curavi.
 Tene Barbare: nil habes mei nisi vaginam.
 Hanc etiam amittes, ad me redituram.
 At ne sic quidem mollitus, bulliente in olivo frigitur.
 Si sartaginem audis,
 Nescias, oleumne querulum gemat,
 An ipso in oleo tripudiet Martyr.
 Nemo sanè inter unguenta majore luxu diffluxit.
 O dolorem voluptatum plenissimum!
 Quid enim Martyrium, nisi beneficium malo animo factum?
 Sic oleum & operam in primo Tyrannus amisit.
 Succedunt ordine reliqui;
 Et exemplum capiunt, daturi.
 Alterius oleum, alterius palastra cerònia est.
 Singuli fraterno Martyrio donantur, & suo.
 Omnes antiqua veritati linguas immolant.
 Omnes in fidei specimen Deo dexteram donant.
 Omnes ad Olympicam palmam sine pedibus currunt.
 Omnes sartaginis oleo ad Regnum sacrantur:
 Unde omnes, septemplex instar lychni, Matrem circumstant
 Plus dico: omnes in ultimo spiritu loquuntur elingues,
 Funduntque de sartaginis tripode oracula,
 Delphicis meliora.
 Mirantur Græci tam solida Hebraeorum effata.
 Quibus nec suos Sapientes comparent, nisi numero.
 Quæris num fleverit Mater?
 Non plus quam hic lapis.
 Suas lacrymas alienis in oculis ridet,
 Spectat suos Heroas, spectata Herois.
 Se ipsam in singulis miratur:
 Et singulos tuetur, dum intuetur.
 Afra volucris similis, qua alumnos obtutu format.
 Sic uno die septies Mater, & Martyr:

Post

*Post septena Filiorum funera exarsit.
Et Planetarum numero addidit Firmamentum.*

R A Z I A S

Ex Levi. Martyr.

E T O P E I A.

*Audi, Viator, inauditam ad libertatem viam,
Ducente Virtute, quæ vitium est sequi.
Sperabat Eupatoris Praefectus devinctam Judæam,
Si Raziam ligaret.
Hic ad catenas quæsitus, confugit ad suum gladium,
Sed non egit pro voto.
Angustiore aperto vulnere,
Quàm quo ingredi tota Mors posset.
Hoc more Mors est: cita invitis, sera optantibus.
Ergo instante Cohorte, ignavum objurgans ferrum,
De muro sese permisit.
Non est hoc ire, sed præcipitare ad libertatem.
At elisis retrò cervicibus, ne sic quidem moritur.
Puduit animam à tergo exire:
Vel tanta anima nullus exitus satis patuit.
Trajicit se per frequentiam fractus & integer;
Saxumque pro concione insistens suggestui simile,
Trepidus Cives ad libertatem hortatur,
Ac ne verbis desit pondus,
Sua ipse viscera de vulnere pensilia dissipat?
Et plenâ manu supra populum spargit.
O vivacem fortitudinis naturam, quæ suis de vitalibus ludit?
Scrutatur secunda dextera penetrales anima sedes.
Tot aliè integumentis demersa pectoris sacraria,
Quæ nemo spectat impunè, manu ducit, & vulgat.
Vidis pectoribus calentes exuvias pradatus,
Laceratur qui lacerat, vulnus patitur qui facit:
Et palpitantia viscera, ut non sua frangit, ut sua donat.
Capite, inquit, Cives. Hæc meæ libertatis trophæa sunt,*

Eec2

Hic

Hic animus ligari non vult ; ne fibris quidem.
 Vitæ nodos & ligamenta projicio.
Qua rostra veriore declamantis facundia personuerunt ?
Non hac Suada medulla est , sed medullarum Suada.
Superavit Actai Senis vota :
Ille loquentium pectus de rimâ introspicere optavit ,
Hic , apertus Orator ;
Non tam vocem , quàm vocis organa ostendit :
Simulque ad Auditores verba mistit , & viscera.
O felicem Populum ; Augure libertatis Raziâ !
Qui suamet exta ; sacrificâ manu tractata , consulens ,
Omnia libera , & secura pronunciat.
Actum est de tuâ tyrannide Antioche :
Horum hominum ingenuitatem non coges.
Quid enim ? Portas objicies ?
Libertatis clavim manu tenent , pugionem.
Muros ? Ad libertatem murus est gradus.
Catenas ? Difficilius est sua intestina proscindere.
Jugum ? Ha cervices frangi possunt , non flecti.
Inediam ? Possunt sine visceribus vivere.
Viscera ipsa exiges ? Ultero ejaculantur.
Puto etiam suos nervos arcubus sufficient , ut te feriant.
Ab ! quid Amore libertatis ingeniosus , ac savius.
Titiano immitior vulture , suum scalpit pectus.
Vis Amorem pingere ?
Raziam in saxo pinge , sua viscera dividentem :
Eviscerati Amoris symbolum est.
Errant qui Patria Patrem vocant hunc Senem ;
Magnam Matrem verius dixerint :
Nam latè fustis visceribus Cives amplexus ,
Omnes Liberos suos fecit.
Utinam inperilia hac frustra Civibus innasci possent !
Nullum verius fortitudinis semen est jactum.
Voluit igitur post declamationem mori ,
Ut integrum animum semianimi Populo legaret.
Atqui , tardante Atropo ,
Vita sua filum ipse pracidit.
Nec Fato gratias debuit , sed sibi.

MATHA-

MATHATHIAS

Ex Levi.

NEMESIS.

*O Calitum strenuissima Nemesis,
 Empyrii Numinis, & anxia Necessitatis Filia!
 Dio quales aculeos Levitarum patientia sufflexeris,
 Ut Martyria Marte mutarent.
 Scio, Post enormem Sanctorum stragem,
 Solitudine in Civitatem ingressa, in solitudinem fugerant Cives,
 Quam nulla infelicibus felicior patria.
 Tu de Caelesti praeorio delapsa Virgo,
 Pontificem Mathathiam in cinere jacentem sic accendisti?
 Quid agis cinerarie Senex?
 Hoc cinere Zelum suppressis, qui aeternus est focus
 Sacerdoti commissus?
 Occidi cupis, cum liceat occidere?
 O ingloriam fortitudinem, quae pati tantum potest!
 Ergo ut vivat Religio sanguinem totum dabis?
 Hoc ipso peribit exanguis.
 Cape in armatos arma.
 Miseri fiant, qui miseros faciunt.
 Sentiant hostes adhuc te vivum.
 Sine Populo Princeps, Pontifex sine Templo,
 Se, Filios, Familiam,
 In sacram militiam contra Tyrannos conscribit.
 Tu interim divina Nemesis,
 Pro belli signo, bellum dedisti;
 Commisissis alto in aethere flammearum Equitum cohortibus
 Aureis inter se armis dimicantium.
 Indubio victoria auspicio: quid enim auro inexpugnabile?
 Horruit tua consilia Tyranni Praetor Apelles.
 Versusque ad crudelitatis alterum genus, clementiam;
 Blanda spe Mathathiam Idolis conciliare tentat, non minis;
 Sed nihil sperat, qui nihil timet.
 Hic non Deum deserit modo,*

Ecc 3

Sed

Sed nihil sperat, qui nihil timet.
Hic non Deum deserit modò,
Sed desertorem Judæum, Idolis adolescentem,
Ipsâ in Arâ jugulat:
Oppressurum quos impune aluerat ignes.
Tum ferrum in Prætoris pectus intendit, cujus oculos spreverat,
Ut peccandi auctor cum peccati ministro plecteretur.
O meritas vices!
Sacerdos Judici carnifex. Judex Sacerdoti fit reus.
Nescio ad quem pertineant hæc victimæ.
Sanè Deo cadunt, à Damone rapiuntur.
Redit ex his vulneribus in Religionis venas sanguis.
Respirarunt Judæi ipso flatu, quem Prætor exhalavit,
O quantulis ex rebus quanta pendent!
Calamitas & beatitudo, solâ pugionis acie distabant.
Successu animosior Pontifex,
Ad Dei partes Populum vocat.
Vox classicum fuit, vexillum pugio.
Egisti sub ea signa Assideorum Academiam,
Fortissimum genus quia Sanctissimum.
Græci ex leonibus vulpes, ad patrias artes confugunt.
Aderant septimæ lucis sacra otia:
Tum feriatum Hebræorum Martem laceffunt Barbari.
Heu misera ignorantie conditio!
Judæorum plerique, ignavi quia ignari,
Sabbati quàm sui tutela religiosiores,
Cadi malunt quàm cadere.
Tu increpitâ intempestiva pietatis morâ,
Surge, inquis, Mathathia: Sabbatum Marti consecra.
Quietis dies est, non inertie.
Nec ulla dulcior quies, quàm sub Palmâ,
Ipsa Impiorum cædes
Festum diem faceret, nisi esset.
Beasti ergo te horribili spectaculo indignabunda Virago.
Fregisti properante curru Græcorum cumulos,
Manente magnis in vulneribus orbis.
Ex eodem cruento gramine
Equis pabula, crinibus gramineam exhibuisti.

*Ac ne letiria funalia deessent,
 Tempia cum Mystis, Idola cum Idololatriis, incendi jubes;
 Nec citius jubes, quàm incenduntur.
 Quicquid irreligiosum crexeras Gracia,
 Ne adoretur, aduritur.*

*Tu inter illa incendia dirum subridens,
 Fruere, inquis, Antioche, promerita hac luce:
 Potes jam vero cognomento Illustris fieri.*

*Sic barbarum jugum excutit Mathathias.
 In cujus unam domum, Judea virtus translata.*

*Tum fatali bello confecto, fato conficitur,
 Palmas numeraturus, quas pramiserat.*

Tu ad Calvum conversa, & mucronem lambens:

*Jo, inquis, Superi.
 Nihil unquam dulcius bibi:*

JUDAS MACHABÆUS

Mathathia Filius.

T R O P H Æ A.

*Parcite tantisper undis lassati Remiges,
 Ne venerabile hoc litus illaudatum recedat.
 Insignis ille Obeliscus, Modinao solo apicem imponit,
 Machabæorum cunis & sepulcris beato.*

*Ingentes illa columna armis graves,
 Calo ingerunt quicquid formidaverat Tellus!
 Inter hac Trophea Juda Mausoleum surgit.
 Qui sacro & militari Ministerio, bis Princeps.*

*Majora quàm geri possint, gessit.
 Dignam Corpore Animum, res gesta docent:
 Dignum Animo Corpus, Gigantea monstrat lorica.
 Huic pro patria lege contra Barbaros accincto,
 Univerfa militavit Natura.*

*Angeli armis, Aer spectris, Somnus prasagiis.
 Mortuos etiam sortitus Auxiliarios,
 Ab Oziâ animatur, armatur ab Jeremiâ.*

Deus

Deus ipse tanto Imperatori centuriatus,
 Fulmineâ manu fecialem se præbuit.
 Ut crederes Deum pugnare, Judam imperare.
 Quam ab ipso scetero Hostes.
 Nam fulguranti Juda obtusu dementantes,
 Caco ludo inter se mortes divifere.
 Hoc fuit Juda pugnare, funebres ludos facere,
 Claruit Virtus trium Tyrannorum periculo;
 Epiphanis, Eupatoris, Demetrii:
 Quorum primum solo nomine exterruit;
 Alterum pugnando exarmavit; Tertium agitarit extinctus.
 Nicanorem trium Regum Prætorum; ter insurgentem,
 Primo congressu nudavit, secundo fugavit, tertio occidit.
 Ab Apollonio sanguinem exegit:
 Cujus gladium, Sanctorum cade impium, impiorum cade expiavit,
 Seonem, Ptolemaum, Gorgiam,
 Syro, Græco, Asiæ exercitu circumvallatos,
 Dum ad spolia compolant, spoliavit.
 Timotheum & Bacchidem, blanditiis quàm minis ferociore;
 Menelaum & Alcimum, Mitrâ & Galeâ male usos;
 Ne semel perirent, sæpius fugavit.
 Idumæis palmas eripuit; Arabibus oleas concessit;
 Fulminis more in obluëtantia se exercentis,
 Octoginta millia sub Lysâ,
 Centum quindecim millia sub Antiocho,
 Centum viginti millia sub Timotheo,
 Exiguâ manu, Ogygiâ strage, dispersit.
 Sic numero impar, successu major, causa melior,
 Bella omnia lugendo concepit, ludendo confecit.
 Victoriarum loca si quæris, Judæum Orbem discurre.
 Rebelles Galaaditarum Urbes currente incendio deleta,
 Præteris instar perpetuâ flammâ viam signantis.
 Idola omnia immolata; immolatores omnes mactati:
 Ut Damonum opprobria nunciarent Inferis.
 Gazara præsidium Iero olymis æmulum,
 Viginti non ampliùs commilitonibus patefactum,
 Ferox Maspha contrucidatis maribus evirata,
 Altissima Caspbiis, ideoque ventose lingue,

Civium

*Civium sanguine stagnum auxit . eâ die non stagnum.
 Carnion sita , Ephron civibus vallata ,
 Didicere , impietatem , nec manibus , nec manibus tutam ,
 Joppitarum , Jamnitarumque malefida navalia succendit .
 Fecitque è portu Pbarum , suismet navibus metuendam .
 Jerusalem septies defensam , quater Triumphator ingressus :
 Superstitione , ac sanguine pollutam Dei Domum ,
 Novis natalibus dedicavit .
 Eternaque latitia imagine ,
 Tabernaculorum Festam diem quotannis reverti jussit .
 Fortius nihil agere poterat : debebat & fortiter pati .
 Itaque Urbe donato Imperio , quod in solitudine indenerat ,
 Hebraeo cultu , Gracâ pace , Romanâ societate
 Patria feliciter arrogatâ :
 Domesticis malis , ut Victores solent , extinguitur .
 Ex illo tantum sanguine constitit Hominem fuisse .
 Hunc igitur , dignissimo omnium loco ,
 Sua inter Trophæa , mœstissimi Fratres composuere ,
 Erectâ ingenti Pyramide virtutum metâ :
 Situ , & mole Nautis conspicuâ :
 Ut votis assuescens Judæa , Equora placaret post Terras ,*

JONATHAS

Judæ Frater.

POLYTICON.

*In Judâ quid Divinum robur ;
 In Jonathâ quid Humana prudentia possit ,
 Viator discas .
 Parando Regno plus virium ; servando plus solertia requiritur ,
 Regnabat Asiam interfector Antiochi Demetrius ,
 Asiam repetebat interfecti Filius Alexander ;
 Inter Asiæ Procos meritoria prostabat Judæa .
 At qui se gesserit Jonathas , dicam .
 Audiant Principes majoribus interclusi .
 Urbanis tunc dissidiis agitabatur Jonathas ;*

Eff

Nam

Nam judà caso ad victorem Bacchidem vulgus defecerat:
 Et alterius Fratris cruorem sparserant Jambrenses.
 Adeò Leoni mortuo insuleant Lepores.
 Itaque in Urbe Urbes erant; & nullum caput quia multiplex.
 Utrisque imminabat jam victor Jonathas:
 Jambrensis lanceas inter lances,
 Bacchidibus tumulos inter thalamos intulerat:
 Ut pari somno, accubantes & cubantes, occumberent.
 His igitur externas rixas odoratur, civiles statim composuit:
 Et fraterna ultioni praposuit pacem.
 Actum enim de Imperii salute, cum incestina fovuntur.
 Rebus domi compositis, utrique externo videri utilis cepit.
 Exiguo quippe momento victoria lances inclinantur.
 Quid eligeret Jonathas?
 Inter geminum Martem neutri accedere, intutum:
 Utriusque alea super te curret, nisi ludas.
 Aut unum perditurus es, aut à duobus perdendus.
 Ergo astimatis hinc illinc viribus, fortiori plaudens,
 Jungitur Demetrio Jonathas contra Alexandrum,
 Solerter. E factionibus, urgenda semper infirmior.
 Nì à Brutis doceri pudet, canes docent:
 Qui rixantibus superveniunt, macilentiores allatrant.
 Sed in fœderis pretium milites petit, obsides repetit,
 Quos cum Sionis Arco tenebant Graci.
 Hoc statim satage, ut Mars finitimus tibi sit frugi.
 Inter aliena negotia, tuum matura.
 In turbido nassa mittitur.
 Post paulam; fortunâ bellicas sortes versante,
 Jam fortior Alexander pramiis sollicitat Jonathan,
 Pontificatu, Coronâ, Purpurâ.
 Jungitur Alexandro Jonathas contra Demetrium,
 Qui primum tantum classicum audiit:
 Nam velocior ut fugeret, à tergo vitam reliquit.
 Levem credideris Jonathan fidem: non fuit.
 Norat Demetrianum ingenium, injurium, & perjurum.
 In pugna comes, in pace hostis, expectabatur.
 Fœdus ferierat, ut fœderatum feriret.
 Soluit quippè felicitas necessitudinem, quam necessitas stringit.

At

At rursus mutatâ scenâ,
Demetrii Filius, Ptolemai Soceri armis præpollens,
Alexandrum interpellat.
 Jungitur Demetrio Jonathas contra Alexandrum,
Quem fugacem Arabicus gladius invenit.
Non fuerat melior Alexander, sed utilior.
Pelagii omnes.
Judaïs fidem non servasset, qui oderat judæam fidem.
Capiendus ergo fuit, ne caperet.
Nec interim parvo lucro:
Nam vel annuente, vel non renuente Demetrio,
Hebræam immunitatem, & judæa fines assequitur;
Hierosolyma arcem vindicat, minax munimentum.
Quod Urbis jugo impositum, Urbi jugum imponebat.
In æstuario non dormiendum.
Neque hic stetere vices.
Patrios ulturus cineres puer Antiochus,
Augustioribus præmiis Jonathan demeretur.
 Jungitur Antiocho Jonathas contra Demetrium,
Quo statim fugato, securitati consulens,
Urbem muris præcingit.
Hoc agendum cum mala fidei muneratore.
Beneficium cape, cave à benefico:
Ut summæ munus timeat si reposcit.
Poterat huic Fortuna acquiescere.
Si quiescere posset Fortuna.
Tryphon Antiochi Præfectus,
Regni dulcedine captus quod Antiocho acquisierat:
Asiana libertatis spe Jonathan mulcet.
 Jungitur Triphoni Jonathas contra Antiochum.
Sic callidus Heros, cum Græcis gracissans,
Inter præsentem Hostem, & futurum;
Altero Alterum trudens,
Aliquid semper ex utroque libavit.
Sed heu casam Politicorum sapientiam?
Nemo omnibz horis sapit, ne Jonathan quidem.
Quem Pelagâ scilicet fide recepit Tryphon:
Receptum, vinculis suo fœdere strictioribus occupat:

*Occupatum cum Filiis immolat:
 Et alterius oculos alterius eade funestat.
 Inclytus tamen Heros, nec Judà minor.
 Nam si utrumque conferas, dices,
 Deum pro Juda miisasse, Jonathàn pro Deo.
 Extinctum flere Populi.
 Magis ipsi desendi.*

E L E A Z A R

Jonathàn Frater.

E M B L E M A.

*Eleazari tumulo insculptus Elephas,
 Magnanima mortis Emblemata est.
 Sic periit, ut tumulatur.
 Hæres paternâ perfidia Antiocbus Eupator,
 Asiam moverat contra Judæam.
 Nec homines tantum, sed elephantos conscripsit:
 Bellum non ratus, nisi Bellua pugnarent.
 Incedunt ordine horrifico Mortis bajula Monstra,
 Premente bumeros machinâ, viris pressâ.
 Ut arcem arcis impositam putes, ferream carneâ.
 Tubam & telum deformibus exerunt buccis:
 Totaque Judæorum jacula barritu provocant, cute refellunt.
 Nec Fera tantum, sed Ferarum sarcina militat.
 Nam Barbari plus triginta, singulorum tergo impositi,
 Suorum ictuum securi spectatores,
 Funera laudant quæ faciunt.
 Tot Bestias una gestat, neque dixeris utra major,
 Quæ gestat, an qua gestatur.
 Sanè ab Hominibus Bestia sedire discunt.
 Quippè acuendo furori illarum oculos miles inebriat:
 Proposito uva sanguine, humanum imitante.
 Nova res, purpureo incitari Elephantos, non albo.
 Sed fortasse sanguinem sitire à suo Tyranno didicerant.
 Una præ cæteris, mole ornatuque superbior,*

Rega-

Regalibus exuvie loricate,
 Regem testabatur infessorem.
 Hanc Eleazar virtuti sua scopum destinat,
 Sic eunt humana: in conspicua collimatur.
 Ergo per obstantes cohortes viam rimatus:
 Hinc inde ferream capitum segetem ferro demetens,
 Per hominum vulnura ad Bestiam venit,
 Quam tamen invenit talis imperviam;
 Nam genuina soliditati, squamosa accesserant bractea.
 Armatum scopulum, aut mobile armamentarium dixisset,
 Sed habent etiam maxima quæ petantur.
 Succedit stylo districto Eleazar,
 Cataphractæ pecudis inermem uterum suffossurus:
 Ut uno ictu tres caderent,
 A vulnere Moles, Tyrannus de Mole, ipse sub Mole;
 Uterque suâ morte: nam Seculi fatum est,
 Bonos opprimi, malos ruere.
 Procumbis furtivo ictu ediscerata Martis fera.
 Evertitur prono armò ferrata turris;
 Cui pusillus pugio fulmen fuit.
 Sparguntur bumi presidentes Barbari:
 Victor superincidentis Bestiæ ruinâ cecidit.
 O qualis Mathabæorum libertas!
 Malunt sub Belluâ frangi, quam vivere sub Tyranno.
 Sed heu frustrata virtus!
 In Elephanto Antiochi arma erant, non Antiochus:
 Loricam telis objecerat, pectore vacuam,
 Hi mores Tyrannorum;
 Arma gestant, non animum:
 Timent dum timentur.
 Ergo Eleazar Antiochum petiit; sed pro Antiocho perit Bestia:
 Pro simili similis, imò idem.
 Uterque Fera; uterque duplici corde, & excors.
 Sed Elephas inter Bruta Rex est, ille inter Reges Brutum.
 Gaude felicissimo isto errore magnanime Martyr.
 De Elephanto, non Tyrannum, sed Tyrannidem dejecisti!
 Habes quod optas:
 Sentis ex trophæi pondere, victoriâ magnitudinem,
 Fff3

Novo

Novo ritu triumphaturus.

*Nam plerique Elephanto vebuntur, tu Elephantum vebis.
Non poses vulgari funere involui Sanctissime confector.*

Mortem inter opima invenisti.

Ornant te insignia, qua te onerant;

Et extinctus Regem spoliast.

Nec tumulum cura. Elephanto tegeris pro Mausoleo.

Neque incidendo emblematis petenda procul segmenta:

Debellatus Elephas ebur ministras.

S I M O N

Eleazari Frater.

D I P L O M A.

Bonum factum.

Anno Græcæ Tyrannidis CLXXVII. Mense IX.

Non immemor Senatus Populusque Judæus,

Quantum Simonis Machabæi divinis virtutibus debeat.

Prudentiæ:

Quâ Parentis optimi judicio, cunctis mortalibus antefendus,

Fortissimis Fratribus perpetuum Consul assedit,

Pietati:

Quâ paterna germanaque busta,

Honorificis molibus inclusit,

Charitati:

Quâ nutantem fraterno casu Principatum in se recepit:

Domesticis licet exemplis monitus quanti Purpura staret,

Religioni:

Quâ supremo Pontificii fastigio impositus,

Profanos cum Templo animos depuravit.

Strenuitati:

Quâ sacra militia nuncupatus,

Septem Tyrannorum comatus, aut elusit, aut elisit.

Felicitati:

Quâ Hierosolymitanam Acropolim potitus,

Pacem Hebræis insuetam exhibuit.

Ma.

Munificentia :

*Quâ Rempublicam ære & sanguine inanissimum complexus,
Suo auro publicum ferrum conflavit.*

Providentia :

*Quâ rem agrariam maritimamque, turribus Portubusque communiit,
Ut tellus & unda tuto fulcarentur.*

Majestati :

*Quâ, vultu, habituque corporis Semideo similis,
Athenobium Tyranni emissarium astonuit.*

Vigilantia :

*Quâ Quiritium societate opportunè procuratâ;
Ab Romanâ Aquilâ auxiliare fulmen obtinuit.*

Denique Fortitudini :

*Quâ ingratissimi Generi proditorio epulo receptus, & deceptus,
Suum, duumque Liberum, fidelem sanguinem dedit.*

Ob ea promerita ;

*Atque ut Virtutum tantarum nota,
Æmulationi ac solamini extarent ;*

Hoc Monumentum ,

*Honorarias in tabulas immortalibus literis referri,
Easque, Gazophylacii Templique frontibus affigi,
Decrevit.*

JOANNES HIRCANUS

Simonis Filius.

EPILOGUS.

Requiesce parumper, Utator.

Antiquioris Testamenti volumen ad calcem devenit.

Cum Orbe nata Orbis Historia.

In Joannis praconio sistitur ;

A Præcurfore Joanne redordienda.

Idem nomen, Synagoga Hesperus, & Ecclesia Phosphorus,

Priori libro exodium, posteriori exordium præbet ;

Et paginam utramque compaginat.

Consonant enim sibi divina: extrema primis respondent.

Æter-

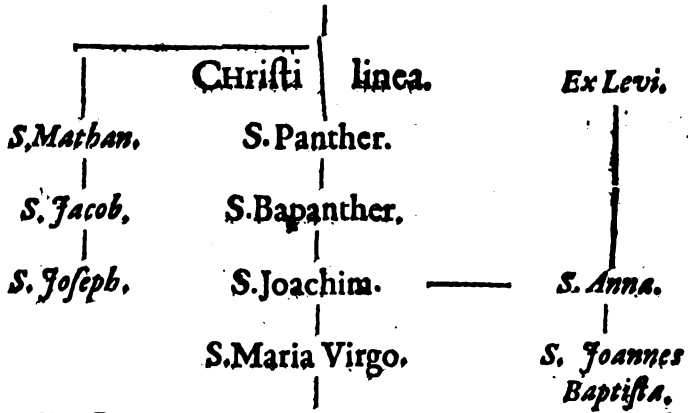

*Eternus igitur Scriptor,
 Pro exacti operis colophone,
 Memoratorum Principum virtutes in Joanne collegit,
 Ut omnes in uno ligentur, & legantur Principes.
 Ac ne brevitatis Epilogo desit,
 Triginta annorum gesta, verbis tribus complectitur.
 Quid enim de Joanne Hircano narrat?
 Sicarios perdidisse, strenuè bellasse, muros refecisse.
 Totum elogium, trilogio expeditur.
 Plura memorare posteritas gestiet.
 Quòd Sororium parricidam, ne matricida fieret, impune demisit.
 Septimum Antiochum pace, tertium Demetrium bello, avertit.
 Hircanorum superbiam, Idumaeorum impietate repressam,
 Ex iis nomen, ex istis palmas reportavit.
 Hac, vel inter pensa, canuntur.
 At Caelestis Encomiastes, laudes dum suppressis, exprimit.
 Satis ergo fastigii ad Joannis gloriam accedit,
 Quod ipse post omnes, post ipsum nemo laudatur.
 Eximius planè Princeps.
 Qui humanis actis, & divino commentario, metam ponit.
 Nam pneumaticus calamus in ultimam bac ceram basit.
 Quis neget magna molis fuisse Joannis Elogium?
 Dei manum lassavit.
 Hoc nempe exarato, respiravit divinus Spiritus,
 Et feriatum calamum posuit.
 Hic Tu quoque respira.
 Difficile est vera scribere; difficilius audire.*

NOVA

NOVA ÆTAS,
SANCTI
ELEAZARI FILII.

Jesus Christus Servator.

S. PANTHER

Eleazari Filius,

S. MATHAN Pantheris Frater.

PARTITIO.

Auditis? sonant divinæ tandem cognationis optata nomina,
Vicini Servatoris tessera;
Qui promissus semper, & negatus, Orbis vota irritat, dum irrita.
Hic Eleazari truncus duos in tramites finditur:
Quorum alter ad Virginem Maritum, alter ad Virginem Matrem,
Uterque ad miraculum desinet.
Itaque infestilis Patriarcharum linea, ut Salus intret, agit rimam.
Nobilitas geminatur, ut germinet; germinat, ut geminetur.
Fœcunditatis terminus Virginitas est, Virginitatis fœcunditas.
Debebatur hic concentui consensus,
Ut unico Stemmatibus amplexu, Homini Deus neceretur;
Ggg Et

Et redeunte beneficio, Homo fieret qui Hominem fecit,
Felices Mathan & Panther tanto Nepote :

Cujus propinquâ jam luce afflâti,
Divinarum virtutum fulgorem trahunt ex intervallo.

Nulla tamen eorum virtus clarior,
Quàm quòd suas obscurarunt virtutes.
Nam sacra Historiæ nihil commisit Mathan, nisi nomen:
Panther ne nomen quidem.

Quod, nisi memori Africani calamo effossum, lateret.
Rarum votum, inter ambitiosos Humilitas.

Illo enim Seculo, si unquàm, claritas crudelitate quæsitâ
Aristobûlus, Hircani degener Filius,

Innocentem Principatum ad Regni invidiam restituit:

Primusque tyrannico diademate frontem perficiens,
(Nescius quantum malorum sub eâ bracteâ occuleretur)

Securius ut regnaret, noluit esse quibus regnaret.
Patritios carcere, Fratrem ferro, Matrem fame, confecit,
Nec dilato supplicio,

De pectoris venâ sanguinem vomuit.
Crudelitatis conscientiam pro vomica devoraverat.

Huic Jamnaus, Salôme Matris astu, sufficitur;
Fratricidæ fraticida.

Hem quòd devenit Machabæorum gloria!
Hostilis olim sanguinis prodiga nunc cognati.
Nimirum nullum patrimonium citius decoquitur, quam Virtus.
Rarò ad tertium peruenit hæredem.

Magnæ mentes, amentes gignunt.
Immodesto igitur Sæculo, modesti Fratres
Mathan & Panther,

Tyrannicum fastum è Bethleheme in Galileam fugere,
Optimum quippè in Tyrannos bellum est fuga,
Et in Nazarenâ Urbe, hoc est inter Flores,
Nazareo nidificarunt.

S. BA-

S. BAPANTHER

*Pantberis Filius.*S. JACOB *Matbani Filius.*

N A U F R A G I U M.

Vos quoque geminum Sidus Jacob, & Bapanther,
 Miserrimi Naufragii spectatores ex tuto,
 Procellarum finem serenæ lucis augurio præmonstratis,
 Tenebar Judaici Regni clavum Jamnæus.
 Nauticam doctior ex naufragiis.
 Nam malè regnando regnare discitur.
 Ibat ridente malaciâ felix, lætumque Regni Navigium.
 Et æquatos velorum sinus ferente Spiritu,
 Gazam, Dium, Essam, Gaulanum, Seleuciam,
 Novo triumpho alligatas onerarias remulcabat.
 Sed insolito sereno tempestas suberat.
 Acerbo statim letho Naviculator demergitur.
 Successit Gubernaculo Hircanus alter, Jamnæi Filius;
 Idem Magister & Proreta; Rex & Pontifex.
 Hunc subvertere Aristobûlus Frater adnuitur?
 Æquali navis periculo,
 Siye geminus præsideat Rector, siye nullus.
 Errat alnus in pelago, in alno nautæ.
 Duobus imperantibus obtemperat nemo.
 Inter hæc intima navigio mala,
 Externorum bellorum insana hiems supervenit.
 Hesperius Zephyrus, cum Armenio Euro,
 Cum Tigrane Lucallus,
 Alieno exitio rixantur.
 Non capit sese Italicum Mare.
 Tyrrenum in Eoum refunditur, & undas miscet.
 Vorticosa Charybdis Antipater,
 Per discordiarum rimas armorum ælsum immittit,
 Navarchum mensura Aristobûlum, qui clavo hæret.
 Hic, cui necessitas pro arte,
 Demissos velorum sinus adverso obliquans vento,

G g 2

Ad

Ad Pompejanam Scyllam ultro declinat:
 Quæ rapido turbine,
 Judaici Regni clavum suis de cardinibus vellit:
 Puppim calcat & proram, Arcem ac Templum:
 Anchorales avitæ Fidei rudentes præcidit:
 Et sera vota dissipantibus ventis,
 Legum tabulas, navigii compages, dissolvit.
 Fluctuaturn denique, nauscantemque Aristobulum,
 In cæcos Romæ vortices absorbet.
 Hic bis emersus, bis submersus,
 Amicâ Cæsaris manu spirans educitur.
 Sed Pompejanorum vi fluctuum circumfusus,
 Nauteam bibit, venenum.
 Hic exitus Judææ Regnum, & Machabæos Rectores tulit,
 Miserrimam Romanorum Pyratarum prædam;
 Qui sacras opes, aureasque trabes,
 Sparsa tempestatis analecta, reliquiasque collegere.
 Eximio documento,
 Fraternalis discordiis Regna naufragare.
 Vos vero amica lumina, salutaresque Dioscuri,
 Bapanther & Jacob,
 Virgineam è Cælo Navim, cui nomen à Mari,
 Divinis mercibus onustam;
 Cælestemque Gubernatorem Josephum,
 Dexteriore alite velificaturum, ostendistis.

S. JOACHIMUS

Bapantberis Filius.

S. ANNA Joachimi Uxor.

E P I T H A L A M I U M

Descende Cælo ubi nil agis sanctissime Hymen.
 Duas extrâ Cælum Cælestes Animas copulaturus,
 Joachimum & Annam.
 Illum Regiâ, hanc Sacerdotali stirpe:

Ut

Ut dotali utroque ~~spice~~, Nepotem instituant
Inter Reges Pontificum, inter Pontifices Regem.

Age: jugalibus ~~nodis~~ quos Æternitas nexuit,
Cor geminum stringe, vel unicum divide:

Ut alter Sponsus ex altero spiret.

Sed heu spinosa primordia! initio planges, dum panges.

Ultrà ~~viginti annos~~ sterilis ille thalamus,

Nihil nisi lacrymas gignet.

Sed verte statim lætioribus hanc natiā.

Nam sterilis Parens,

Majorem prolem utero capiet, quàm mente.

Stupente rerum Naturā

Tàm fœtam, quàm fœtum extrà suas leges,

Adde novam inter fœminas laudem,

Citrà Sobolis crimen Matrem fieri.

Nam cæteræ, Carnifices antequàm Matres,

Partum conficiunt, dum concipiunt.

Unòque móménto,

E Cælo demissam Animam Orco exponentes,

Vitam largiuntur, & lethum.

Sola Maria Parentis honos, non onus,

Maternum uterum condecorabit intrando.

Nec deerunt puerperio præfagia.

Renascente enim Templo nascetur Virgo.

Alteram Dei Domum parabit Anna, alteram Herodes reparabit.

In alterā Numini fient Victimæ,

In alterā victima fiet Numen.

Crescet cum Prole Parentum felicitas.

Nam mutuo repignerati amoris officio,

Filia ex Parentibus, per Filiam Parentes vivent.

Ita Joachimi Penates alterum Cælum meritò voces;

Ubi Sacra Familiæ Trias,

Corporibus tripartita, Animis una,

Genitor, Genitrix, Genita,

Beabitur, & beabit.

Omnia denique in unum vota colligent

Longævi Conjuges;

Cum sese Numinis Avos mirabuntur,

Ggg 3

Tanta

Tanta gaudia ,
Nec illi ferre, nec tu fari potes. Tace.

S. J O S E P H

Jacobi Filius : Virginis Sponsus.

TITULI

Senis hujus magnitudinem, tergemino metire Titulo.

Vir MARIÆ fuit.

Solus nimirum toto Orbe selectus,

Viragini Vir, Virgini Virgo.

Fortunatum Conjugium,

Cui dexter Ales Angelus,

Divinitas Pronuba, Flammeum Flamen, Dos Verbum.

Unica hæc Hymenæi teda fumo caruit,

Virgineo candore non denigrato,

Jugalia hæc vincula nihil strinxere præter Animos,

Nec ultrà Amorem ivere amantium vota.

Nec novum jospho, Dominæ nolle misceri.

Dubito nuptialem cælibatum, an cælibes nuptias vocem.

Nam Sponsæ contubernio, Sponsi virginitas geminatur;

Novoque miraculo, forma pudicitæ suffragatur.

Denique sic Palmæ nubunt.

Hinc alter ille, majorque Titulus:

Pater JESU fuit.

Quippe naturâ Patruus, conjugio Vitricus, officio Pater;

Privignum Numen educavit, erudiit, aluit;

Et vitam si non dedit servavit?

Deumque oculis genuit custodiendo, toties Pater.

O quanta dignitas! Filium participare cum Deo:

Et ulnis Alumnum regere Orbe majorem:

Qui vel parendo Parentem facit.

O gratas educationis vices?

Ille servat, hic servit: & Altorem suum Alumnum alit.

Quærit alii Numen, hic cogit.

Nam

Nam Patris vota, imperia sunt.
 Adjice postremum Titulum.
Filius DAVIDIS fuit, & FABER.
 Quis credat ?

Regia Davidis linea in Materiario finitur.
 Novæ nimirum nobilitatis Fabro.

Nam retrograda generis claritas
 A Deo in Fabrum, à Fabro in Reges Avos, refunditur.

O nexa Providentiæ opera!
 Regalis Genealogiæ Princeps Adam, postremus Joseph:
 Ille Agricola, hic Faber.

Nam lignum, peccati materiam, ille sævit, hic secuit,
 Haud alienum à Christi Patre ministerium.

Quid enim Deus, nisi Faber?
 Tornare Orbem, inspicare montes, dolare campos,
 Excidere Homines, fabrilia sunt.

Verè ut dicas, Fabrum Deum, & Fabri Filium.
 Respondent verò morienti Christo hi natales:
 Ut inter eandem artem viveret, & occumberet.

Malleus, forfex, terebræ, clavi, ligna;
 Vitæ ministeria, Mortis instrumenta, fuere.
 Eâdemque domesticâ arte eunæ dolantur: & cruces.
 Suz igitur neci nascendo proludit,

Dum ex Fabro nascitur.
 Nec minor Davide Josephus,
 Avitum Regnum gerit in officinâ.
 Stant illi sua Imperii signa,
 Fabriles secures, & lignei fâsces, quos Puer alligat.
 Summa illi autoritas.

Mortalibus imperat Puer, Puero Mater, Matri Sponsus.
 Nec Imperii nomen abest:

Quid enim Joseph, nisi Augustus?
 Itaque uno tempore suum Roma Augustum jactat,
 Nazareth suum.

At quanto dignior hic Magistratus,
 Rerum Dominum Domi possidere?
 Solus igitur Mortalium, Josephus
 Cælum non impetravit, sed exegit.

Nam

Nam quæ aliis divina donaria sunt,
Iosepho isagogicum fuit, & nutricia.

S A N C T A M A R I A V I R G O

Joachimi Filia, Christi Mater.

S C U L P T U R A.

Laurehana hac Statua, Luca scalpellum sensis.

Ultimam vise quoque simulacrum calamo edidisset.

Sed Historiographi officium argumenti divinitas vertit.

*Nam celesti calamo in ferreum calum degenerante,
De scriptore sculptor, pro verâ effigie ligneam dedit;*

Totamque exanimavit histeriam.

Falleris, Viator, Figmentum hoc, Evangelium supplevit.

Facundus codex est caudex.

Atqui diu secum cogitabundus Artifex,

Animi Idæam ligno impressit.

Audi mysteria, & mirare,

Primùm, Cedri Regiæ Arboris, trunco excisa effigies,

Nobilitatem refert.

Quæ undeviginti luxuriosa Regibus, Virginem tulit,

Tanti Generis non tam stirpem, quàm stipitem.

Præterea, ex arescente Materiâ sculpsit,

Nam sterili Matri ingenta est Virgo.

Quid enim mortuâ ex Venere gigneretur, nisi Virgineum?

Nullum in hæc Typo peccatum culpes;

Nullum in Prototypo.

Nè illud quidem Mundo cognatum.

Nam sola Maria Adami lutum non oluit.

Jam si Templo Imago, Imagini Templum dicatum;

Templis etiam colenda Maria. Templum coluit.

Cùm trimula castis Aris admota,

Ipsa Deo, ipsi Deus, Virgineum florem servavit,

Munusque impetravit, offerendo.

At

At quod Fabrilis materix nubilis adhæret forma:

Speciosum cum Fabro conjugium refert:

Imò in conjugio calibatum.

Nam si Statua nuberet, sic nuberet,

Cernis eodem trunco

Excultam cum Filio Matrem, cum Matre Filium,

Gemino, & uno corpore;

Ut dubites utrum ex alio nascatur?

Habes prodigium illud maximum,

Cùm Deo genita, Deum genuit:

Novoque reciproce cognationis vocabulo,

Dei Filia, Filii Sponsa, Sponsi Domina, Domini Ancilla;

Cælestia humanis, humana cœlestibus, compaginavit.

Sed heu brevis voluptas! Vide ut Christifera Imago,

Infantem gremio stringit, atque scalpenti porrigit.

Sic Filium, Simonis gladio scapendum, obtulit Mater.

Miraris? Egyptium Statuæ cultum, colorem, solutum crinem?

Non alia specie profuga hæc Astræa,

Herodianam Vulpeculam latuit inter Ægyptios;

Gemino Sole felices.

Sic rerum Arbiter, ne Tyrannum perderet, Filium proscriptis.

Insigni documento, excutiendos malos Principes,

Non credendo, non cedendo, sed recedendo:

Hoc ipso miseros, quod Justitiæ desertores Justitia deserit.

Mirum potius, cur dexterâ Puerum sustinente,

Vix dexteræ fidens læva, medium amplectitur.

Nam pia Genitrix, in Templo recuperatâ Prole,

Rapaces adhuc Synagogæ manus formidat;

Et inter voluptatem & timorem,

Amplexus geminat, ut affectus.

Quæris divino ut Amore flagraverit?

Habes calorem ex colore.

Fuliginosum hoc lignum, Amoris correm ostendit.

Silentium quæris? Statuam taciturnam interroga.

Verecundiam? nil suis oculis amplius indulgit,

Quàm Statua suis.

Clementiam? suspice prolatam Christi dexteram,

Veluti miseris benè precantem.

H h h

Hanc

Hanc rogavit Parens; & quicquid rogavit. irrogavit.
 Sanè primum ac postremum Christi miraculum,
 A Partheniâ Matre impetratum constat.
 Ut pervicacia sit dubitare de cæteris.
 Refert jam Opificem scitari,
 Cur discriminatis ut in funere crinibus,
 Dolentem dolavit, sed erectam.
 Certè sic stetit juxta Crucem, Cruce altior & solidior.
 Callidè igitur fœmineam Statuam sculpsit Lucas.
 Nam Filii mortem ut Fœmina sensit, ut Statua tulit.
 Quin etiam Cedro ectypam Virginem elaboravit:
 Simili cum Cruce ligno.
 Nam Crucis instar, Cruci opposita, sic stetit;
 Et altera alteri patibulum fuit.
 Quid? ultima ejus fata nil argutius exprimat,
 Quàm incorrupta è Cedro Statua,
 Exanimati sed incorrupti Corporis typus.
 Æterna hæc sanctio, ut omnia pereant vel immerentia:
 Damnata, quia nata.
 Post omnium mortes, Mors ipsa morietur.
 Adeò Parcæ, ne sibi quidem sunt Parcæ.
 Sola Deipara periit, non putruit; & in scrobe reflexit.
 Restabat erudito operi labor extremus,
 Triumphalis ad Cælum Heroinæ cursus.
 Hunc denique Imago refert,
 Erecta, paludata, auro corusca.
 Tali siquidem pompâ
 Ad illum veniens, qui ad ipsam venerat,
 Cælum addidit Cælo.
 Quin operi coronam imposuit Sculptor,
 Dùm sacrum Simulacrum coronavit.
 Nimirum, Cæli Augusta, Terras dispiciens,
 Regia semper munera
 Optantibus donat, ignaris ingerit, ingratis obtrudit.
 Neminem relictura miserum, nisi qui esse velit.
 Dubitas? Statuam do testem.
 Ante hanc nemo vacuus rogavit:
 Ne Turca quidem.

S A N C T U S JOANNES BAPTISTA

Virginis ex Consobrinâ Nepos.

P R Æ C O N I U M.

*Jamiam Numen ademit,
Adest jam Numinis Præco.*

Hoc Præcone,

Nemo major, nemo minor;
*Prophetarum postremus, Martyrum primus,
Solis Lucifer, Luciferi Vesper,
Messia magnitudinem ex sua imagine expressit.
Imò Messia Mystes, Et Christi Christus,
Mundi Lustratorem lustrali aqua sancivit.
Ambigente Jordane, lavaret an lavaretur.
Nobilis fluvius, caelesti Eridano minimè invidus.
Nam ille in Calum translatus, huic Calum delatum,
Hem quantus; at quantulus fuit?
Tantam sanctitatem ad nihilum redegit,
Cum se Neminem dixit.*

*Tantòque se diminuens quantò calitum auctior,
Cum Omnipotentia certavit.*

Hic ne vinceretur, argentem vicit, se minuendo;

Adde, hoc Præcone,

Nemo taciturnior, nemo vocalior,
*Vix conceptus, silentium Patri indixit;
Vix formatus, Deum hospitem nutibus excipit;
Vix utero egressus, solitudinem ingressus,
Hirtus, jejunus, vigil,
Cum Angelis Angelus, Mutus cum Mutis vivens,
Quod loqueretur, tacendo didicit.
Nemo diutius infans fuit; nemo altius fatus;*

In deserto disertus,

Et jam nihil nisi vox,

Rudes instruxit, avios reduxit,

H b b 2

Pec-

*Pectantes increpuit, Reges terruit.
 Trunco etiam capite clamosus.
 Usuum se morti approbavit,
 Et ad Mortuos vita Præco descendit,
 At at, precumbito Viator,
 Præco siluit, Messias adest.*

JESUS CHRISTUS

DEI, ac Virginis Filius.

M E T A

Sistimur ô tandem tibi Clementissime Assertor,
 Sacri Voluminis Alpha & Omega:
 Non longius vagaturi, Te contacto.
 Quod enim præcedat qui te accedit, ultimam rerum Metam;
Tu Aviti Generis Metæ!
 Matris annos in Proavis numeraturus,
 Trium & sexaginta Patriarcharum Stemma claudis;
 Omnium nobilissimum, quia notissimum.
 Nam Patritii Stipites reliqui,
 Quâ commendantur vetustate cariosi,
 Simul eduntur, & exeduntur.
 Tu antiquorum antiquissimus, novissimorum novissimus;
 Majoribus major, posterior posteris;
 Sevisti nobilitatem tuam, & messuisti:
 Verè tuam, quia à Te fluxit, in te rediit.
Tu Divinorum Operum Metæ!
 Cælesti satum mortalia cælestibus nectens,
 Ex Deo Homo, ex Virgunculâ Deus;
 Quod unum deerat universitati miraculum, explevisti.
Tu Temporum Metæ!
 Summo solstitio, nocte mediâ, anno extremo, natus;
 Solis fugam, umbrarum incrementa, anni lapsum, inhibuisti:
 Et geminus verè Janus,

Anti-

Antiqui novique Seculi: intercalâris Spectator,
Pacem, uti terminales Férias, Orbi indulxisti.

Tu Dignitatum Meta:

Quâ in Stabulo contactâ, Purpurati Astronomi retrocessere,
Nam quis ultra Bubile illud fastus explicet,
Ubi superbiæ frænum est fœnum?

O novæ Astronomiæ sectanei Reges!

Cæteri Præsepe inter Stellâs, hi Stellâs in Præsepi observarunt.

Scitè igitur capitum decora tuos ante pedes projecere:

Gnari, dignitates desinere ubi incipiunt.

Tu Mosâica Legis Meta:

Durissima jura circumcisis circumcidisti,

Et inamœna Synagogæ spatia metasti;

Lapideo illo gladio pro limitaneo lapide, infixo.

Tu Sapientiæ Meta:

Pharisaicam Templi Exedram duodennis evertisti.

Nam te audito, qui omnia docebant, nihil se scire didicerunt:

Et Infante Magistro, se noverunt Infantes.

Tu Infernæ potentia Meta:

Spectante Solitudine cum Lucifero congressus,

Avidum esuriendo strangulasti;

Et incestam illam naturam, æternæ flammæ custodem,

Malarum Vestalium supplicio de rupe impellens,

Hesperum fecisti ex Lucifero.

Tu Peccati Meta:

Jordanem intrando ablucens, ut aliorum sordes elueret,

Herculæ instar columnæ, fluctibus demersus,

Undatum & scelerum cursum progredi vetuisti.

Tu Votorum Meta:

Patritium orbem benemerendo discurrens,

Fatigato sæpius pede, numquam manu,

Supplicia à supplicibus avertisti.

Tu Mortis Meta:

Arboris ejusdem paxillo, quo Mors Adamum transfixerat,

Equâ talione Mortem confixisti:

Quæ funestissimo exacto stadio,

Ad eundem stipitem undè mota fuerat, stetit:

Et Adamo altero absorpto, priorem vomuit.

Hbb3

Tu

Tu Gloria Meta.:

Æneos Orci postes cruentâ dexterâ cluſatus,
Gementem ſub Terras Patriarcharum Populum,
Ab Tartareis ignibus ad Empyrcos evexiſti:
Relictiſque in Monte veſtigiis, quæ inſiſteremus,
Tam faciles ad te aditus pandis, ut volare ſit velle.

Te igitur Beatiffimam omnium rerum Metam:

Ex deſtinato aſſequutus; exacti operis curſum liſto:

Hoc uno rectum, quodd ad te pervenit.

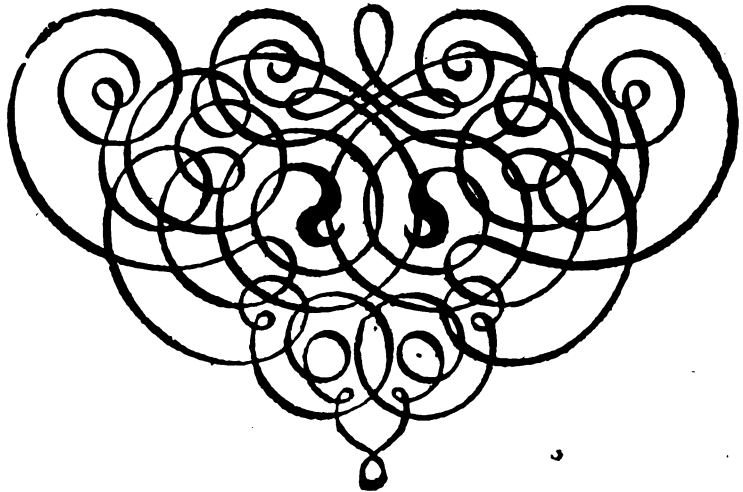
Is enim errat, qui à te decerrat.

Hic feſtivo celeuſmate Stationem occupans,

Foliorum carbafâ complico:

Et pro anchora, emeritum calamum figo,

Anno Tuo M DC XLIII.

INSCRI-

INSCRIPTIONES AD STRICTÆ NUMERIS.

HORTI RACONISII.

IN Hortis Serenissimi Emmanuelis Philiberti à Sabaudia Cariniani Principis, fabulosa Celestium Imaginum Simulacra in areolarum angulis solido opere conficta sunt: & cuique Simulacro hexastichum subscriptum, moratam aliquam sententiam emblematica venustate continet: ut in uno Viridario Celestem simul Astronomiam, & humanam Philosophiam, deambulantes Principes contemplantur, nec tam flores legant, quàm documenta.

PLANETÆ:

I.

Saturnus sive Tempus.

Falcatus Senex, Infantem mandat.

Annorum dirus Pater, Annorumque vorator,
Quæ prius ediderat Tempora, Tempus dit.
Magnarum largitor Opum, largitor Honorum,
Omnia quæ donat, devorat iste Senex.
Heu, quid Opes? quid Regna? tuum nihil est, nisi Virtus,
Devorat illa Senex, devorat ista Senem.

II. Ju-

II.

'Jupiter.'

Nudus Fulmen torquet, astante Aquilâ.

Splendida cùm toto diffundat munera Mundo
 Rex Superùm, nudus Fulmina sola tenet.
 Et licet archetypâ tot pinxerit arte Volúcrès;
 Fulmineam tantùm diligit ultor Avem.
 Nam pauci officiis, plures terrore moventur:
 Fac ut amet Populus, fac tamen ut metuar.

III.

Mars.

Armis horridus acinacim rotat.

Hic licet infestis nusquam penetrabilis Armis,
 Securus propriâ conditione Deus.
 At caput Ætneo munit, pectusque metallo;
 Ceu Mortem impavidus terreat, & paveat.
 Consilium cæuto, Princeps, à Principe sume.
 Sint tibi cuncta licet prospera, cuncta time.

IV.

Sol, sive Apóllo.

Radiatus Lirâ ludit.

Una Chelys Cælum est, septenaque fila Planetæ
 Lux plectrum, numeri Tempora, Vita melos
 Hanc Sol concordi Cytharam modulamine solus
 Tangit; & Astrorum ducit in Orbe Choros.
 Una nequit gemino tangi Lyrâ Cælica Sole:
 Unica nec Reges perferet Aula Duos.

V.

Venus.

Cupidinem complexu fovet.

Deciduum alternis reparat quid sætibus Orbem?
 Fertilis hæc Cælo nata favente Venus.

Quid

Quid mentes viresque Virum lethaliùs haurit?
 Hæc eadem Pelago nata furente Venus.
 Quid Venus est igitur? Lethalis vita, lucrosus
 Jactus, barbaries blanda, bonumque nocens.

VI.

Mercurius.

Caducéo instructus, & volaturo similis.

Quadruplici excellit quem cernis dote Minister,
 Velox, Facundus, Callidus, atque Latro.
 Hujus ab ingenio Regum fluxere Ministri,
 Quos & Mercurios Aula diserta vocat.
 Tres poterant solidum dotes formare Ministrum:
 Sed raro, si adsit Tertia, Quarta aberit.

VII.

Luna.

Diana instar, lunatâ fronte.

Candida Fraternalis sectatrix Cynthia Lucis,
 Non eadem, atque eadem: nunc fugit, inde redit.
 Hæc procul à Phœbo, pleno micat integra vultu;
 At propior Phœbo, Cornua fronte gerit.
 Virginibus speculum: splendent si splendida vitant.
 Si dant se in lucem, deficit integritas.

SIGNA ZODIACI

I.

Aries.

Lanigerum insidet Phryxus.

Impia clamoræ fugientem Regna Novercæ,
 Auratus Phryxum per mare vexit Ovis.
 Post ubi consedit seculo in litore Phryxus,
 Velleris ut pretium vellat, Ovem jugulat.

I i i

Qua

Qua potes arte stude cupido servire Tyranno:
Talia servitii præmia crede feres.

II.

Taurus.

Europam rapit.

Lætus Agendæo ludit dum litore Taurus,
Taurus furtivo qui locat ora Jovi.
Infidet huic, redimitque rosis Europa Juvenum:
Nescia Raptorem se redimere suum.
Quid tibi, Raptor, opus Taurinos sumere vultus?
Literulam (1) Tauro detrahe, plus rapies.

(1) *Auro.*

III.

Gemini: sive Castor, & Pollux.

Mutuo complexu impliciti.

Hi sunt Tyndaridæ fidissima pectora Fratres,
Qui duo Corporibus: Corde sed unus erant.
Unanimi Regnum studio rexere Paternum:
Turbavitque piam nulla querela Domum.
Sic olim gemino Cor unum Pectore Fratres:
Nunc uno gemina in Pectore Corda gerunt.

IV.

Cancer.

Retrôgradus à Nimbâ tenetur.

Sylvestrem Proteus Driadem per aprica petebat,
Ast avidum pavido fugerat illa pede.
Versus ad insidias, refugus fit Cancer: at illa
Retrogradum sequitur: dumque capit, capitur
Noverat ingenium Protheus. Hoc Fœmina more est;
Si sequeris, fugiet: si fugias, sequitur.

V.

V.
Leo*Super Aram immolandus.*

Africa Sidereo squalibat hiulca vapore:
 Non imber miseræ; non dabat amnis aquas.
 Horribilem Phœbi monitu mactare Leonem.
 Consulitur, Populi qui Leo terrore erat.
 Consilium sapiens: lætum vis copia Regnum
 Atque quies recreet? talia Monstra quate.

VI.
Virgo, sive Astræa.*Alata: Spicam levâ, dextra gladium tenet.*

Impia cùm Superis inferrent Arma Gigantes;
 Una omnes Virgo perdidit aligera.
 Hinc eadem Virgo, fixis numeratur in Astris,
 Fida laboranti quòd tulit Arma Jovi.
 Non mirum est, Mulier quod tantos perdidit: at, quòd
 Fixa stet in Cælo Res volucris Mulier.

VII.
Libra, sive Bilances.*Venus ancillari specie, Libram & Poma defert.*

Ridebat Venerem Juno, Tu florea semper
 Serta geris; Frugum nulla canistra geris.
 At Venus assumptâ Famulæ simulamina Librâ;
 Poma Dæx rapuit; vendidit illa Dæx.
 Quot modò se frugi didicerunt fingere servi.
 Qui Domino vendunt, quæ Domino rapiunt?

VIII.
Scorpius, sive Nepa.*Mars ejus caudam flammis armat.*

Diffusus Getico Titanas figere Ferro,
 Hanc Stygio Mayors imbuit igne Nepam.

Sic Genus indomitum quondam ferroque, manuque,
 Dissipat exiguae flammæ cauda Feræ.
 Silicet, in Superos ubi perfida turba rebellat;
 Parcendum Gladio, bella gerenda Face.

IX.

Sagittarius, sive Chiron, Centaurus.

Biformis, alatus, arcum dirigit.

Cur humeris alæ? *Quædā monee ad Sidera surgis.*

Missile cur telum? *Mentis acumen habet.*

Cur Equus est partim? *Frænis obtemperat equi.*

Cur & Homo? *Humanum doctæ Minerva facit,*

Talem igitur magni Reges meruere Magistrum,
 Quos non esse Feras edocet ista Fera.

X.

Capricornus, sive Capripistrix.

Pallas hoc Monstrum irritat.

Prælia Phlegæ Cælo indixere Tyranni,

Queis Hominum cervix, cauda Draconis erat.

Objicit hoc Monstris Monstrum ingeniosa Minerva:

Caprea cui cervix, caudaque Pristis erat.

Nimirum extremis extrema pericla periclis;

Atque Malum pelles deteriore Malo.

XI.

Aquarius.

Ex urna fluvium fundit.

Hunc Juvenem Capulo fundentem Flumina pronò;

Constituit summo summus in Axe Pater.

Ut cùm Diluvii trepider formidine Tellus,

Obruat innocuus crimina sola pavor.

Sic ostentatis Clementia Fascibus infons,

Ut mala devitent hac monet arte malos.

XII.

XII

Pisces Gemini.

Venus maritima Biga alligatos regit.

Ut Venerem veherent Triton Auriga subegit
 Hæc duo Cærulei lubrica Monstra Maris.
 Hos Dea Vectores exacto Cypria cursu
 Grata per ætherias ludere jussit aquas.
 Præmia rara; duos tantum Venus alma Ministros
 Dat Cælo: reliquos Tartara in ima trahit.

IMAGINES BOREALES.

I.

Ursa Minor.

Jovem lactat.

Hirsutos effeta sinus, scabramque papillam
 Gnosia lactenti præbuit Ursa Jovi.
 Hinc tenuit primam prima inter Sidera Sedem;
 Navibus irato suspicienda Mari.
 Sit vilis, sit inops, sit agresti agrestior Urso:
 Quem Regum extollit Gratia, Sidus erit.

II.

Ursa Major. Callisto. Helix.

Nympha pragnans, erecta: Ursino capite, ac plantis.

Me castam castæ sacratam sponte Dianæ.
 Sed mea furtivus vota fefellit Amor.
 Sensit, teste utero, miserandum Cynthia crimen:
 Sensit, & ex Nymphâ protinus Ursa fui.
 Discite vel nulli quicquam spondere Potenti:
 Vel quam spondetis, non violare fidem.

III.

Draco.

Circa pomiferam Arborem contortus : erecto capite.

Circuit Hesperidum flavos Draco pervigil Hortos,
 Ne cupidæ rapiant Aurea Mala manus.
 Pascitur ipse tamen servati frugibus Horti :
 Quasque alios prohibet mandere, mandit opes.
 Quàm similes vigilant Angues? Quàm sæpè severus
 Raptorum plectens crimina, Raptor erit?

IV.

Cepheus.

Rex Æthiops, ingens, deformis.

Mempheos hic fuerat, nigrique Dynasta Canópi :
 Ore niger, vastus corpore, crine brevis.
 Pulcræ igitur Sobolis turpis Pater, atque perófor,
 Innocuam Monstris obtulit Andròmeden.
 Hos cave Deformes: nam respondere vicissim
 Mos ori, os mori, nomine reque solent.

V.

Bootes, sive Arcas.

Bubulci figura, cum stimulo.

Quid facit iste boum sacra inter Sidera ductor?
 Aula Deum Caula est? Arva per Astra colit?
 Callisto hunc Pellex genuit: rigidumque procaci
 Custodem Matri præposuere Dii,
 Lubrica res Mulier. Rigido custode remoto,
 Casta nec in Cælo vivere posset (1) Helix.

(1) Helix & Callisto, eadem est.

VI.

Corona Ariadnæ, five Borealis.

Ariadna Coronam Calo gemmis insignem offert.

Florentem baccis, crebroque adamante Coronam
 Hanc Bacchus Sponsæ, Sponsa dat ipsa Diis.
 Fronte puellari nimis ambitiosa supellex,
 Dignior est Divum cingere visa comas.
 Sola decet castos pudibunda Modestia vultus,
 Sed Gemma est, gemmis rarior Inde tuis.

VII.

Hercules.

Quiescenti similis, inversâ Clavâ.

Hic habet Alcides, quam nesciit antè, quietem:
 Quæque humeris tulerat, nunc premit Astra pede;
 Nempè, quod infestum Junonis Numen haberet,
 Supra Junonis hunc tulit Astra Pater.
 Principis egregia est Virtutem attollere Virtus,
 Surgat ut invisus celsior invidia,

VIII.

Lyra vel Vultur.

Orpheus Lyram tractat Vulturiformem.

Hæc Lyra Caucasei quæ ficta est Vulturis instar,
 Sitne rapax Vultur nescio, sitne Lyra.
 Orpheus hac rapuit Neptuno Monstra, Leones
 Saltibus, Astra Jovi, Mânibus Eurydicen.
 Quam similes habet Aula Lyras? Quam sæpe suavi
 Qui tibi blanditur carmine, Vultur erit.

IX.

Cychnus.

Ledam rapit.

Se Cychnum simulans Aquila insectante fugacem,
 Ledæum refugit Jupiter in gremium.

Can-

Candidulum rapuit Virgo: sed candidus illi
 Candorem rapuit Luxuriosus Olor.
 Quid satis est cautum! quem non præsentiâ faller,
 Si niger in niveo Corvus Olöre Latet!

X.

Cassiope, sive Sedes.

Æthiopis Cephei Conjux, mire ornata sedet.

Hic sedet illustris luxu, radiata pyrôpis,
 Nigrior at nigro Cassiopea Viro.
 Prava Virago quidem, potiusque inferna Vorago;
 Sed quia dives erat, Diva repenti fuit.
 Turpibus insignes turpe est conscendere sedes.
 Fœdius ascendit Simia, quàm jaceat.

XI.

Perseus, vel Caput Medusæ.

Eques, anguineum Medusa Caput ostentans.

Perseus horrendæ prætendens ora Medusæ,
 Frigida spectantium protinùs ora facit.
 Squammigera hoc Monstra lapidescere Monstra coëgit:
 Nexuit hæc vivos mortua forma Duces.
 Rex fuit hic sapiens, armis jura omnia cedunt,
 Omnibus at Sapiens imperat Armigeris.

XII.

Auriga, sive Myrtilus.

A Pelope præcipitatur.

Proditor hic Domini, currusque Auriga dolosi,
 Nomina Myrtoo liquit & ossa Mari.
 Nec satis: in Cælum raptus, raptatur in orbem,
 Ut quoties Cælum vertitur, ille ruat.
 A Pelope hanc retulit, Dominum cui vendidit, arham.
 Proditio grata est; proditor est odio.

XIII.

XIII.

Serpentarius, vel Phorbos.

Rex Lyra concentu, Serpentes excantat.

Theſſalus hic dulci docuit modulamine Princeps,
Ad ſua vipereos currere juſſa greges.
Vidiſſes humili criſta, poſitoque veneno,
Sibila Regales lambere Monſtra pedes.
Mollia verba domant Angues: pariterque feroces
Blanda Viros, pluſquam verbera, verba domant.

XIV.

Æſculapius, ſive Serpens.

Barbatus, togatusque, Serpentem tenet.

Regia Phœbigenam Juvenem cur cingit abolla?
Eſt Medicus: vitæ juſ habet, atque necis.
Docta veneniferum cur dextera porrigit Anguem?
Eſt Medicus: miſeros ſæpè medela necat.
Cur Pater imberbis, barbato Filius ore?
Eſt Medicus: plures qui necat, eſt Medicus.

XIV.

Sagitta, vel Prometheus.

Aquila Promethei jecur depaſcens, telo figitur.

Jupiter exardens rapti ſibi fulminis irâ,
In mea mordacem viſcera miſit Avem.
Sed quia me nimîa vindex feritate ſecabat,
Herculeæ meruit cuſpidis eſſe labor.
Namque Reos avidè nimium qui ulciſcitur, æqua
Ultio ſit quamvis, ultor iniquus erit.

XVI.

Ganymedes.

Ab Aquila rapitur.

Olim fida Jovi neſtar libaverat Hebe:
Hoc Juvene accito, pulſa Miniſtra fuit.

Kkk

Hunc

Hunc tulit Empyream rapidus Jovis Ales in Aulam:
 Coepit & ignotâ fundere mella manu.
 Delicias cupidi sitiunt, mutantque cupitas.
 Vita sed heu citiùs, quàm sis illa petis.

XVII.

Delphin, sive Arion.

Cytharedus Delphinum inequitat.

Jonium dives Pelagum dum sulcat Arion,
 Arma miser Comitum perfidiosa pavet.
 Confugit ad Cytharam: Cytharæ modulamine captus,
 Per medias Delphin de ne nece servat aquas.
 Divitiæ damno; Virtus fuit una saluti:
 Quæ sine, sunt inopes quas colit Orbis opes.

XVIII.

Equus minor, sive Cyllarus.

A Polluce infessus.

Fraterno tunc junxit Pollucem Jupiter Astro,
 Te quoque Sidereis, Cyllare, junxit Equis.
 Atque ibi, tot fessum stadiis, bellique cruentum,
 Pulvere, cum Domino te quoque nectar alit.
 Turpe est emeriti Senium non pascere Servi:
 Non eget hoc Dominus, ast eget hic Dominor.

XIX.

Equus major, sive Pegasus.

Cum Bellerophonte præceps.

Argolicâ tumidus palmâ, domitæque Chymærâ,
 Summa per Isthmiacus Sydera saltat Eques.
 Jupiter in præceps Equitem deturbat, & Astris
 Sacrilegi testem eriminis addit Equum.
 Sic avidos sua sæpè Duces Victoria perdit,
 Qui cum vicerunt plurima, plura petunt.

XX.

XX.

Andromedæ.

Vinculis à Përseo exvitur.

Hæc invisa nigro Genitori candida Proles,
 Irreparanda Fere præda natantis erat.
 Perseus hanc summo delapsus ab æthere solvit,
 Atque sibi vincolo nobiliore ligat.
 Scin miseris quando sint allatura salutem,
 Numina? spes quando nulla salutis erit.

XXI.

Delta, vel Triangulus.

Ægyptius cum Triangulo Stellis angularibus illustri.

Æthereum triplici radiatur Sidera Delta,
 Insula Niliacæ quod fuit alma plagæ.
 Omnibus hoc Delta felices influit auras:
 Omnis ab hac triplici lampade vita calet.
 Astra suum Delta: sed habent quoque Tartara dirum:
 Delta: Divitias, Dæmona, Delicias.

IMAGINES AUSTRALES.

I.

Balena, sive Pristis.

Andromeden scopulo alligatam voratura.

Hanc quoque in Andromeden vetito fraudatus amore,
 Rex Pelagi, undivago misit ab Orbe luem.
 Sed neque blanditiis, neque Monstro Virgo movetur:
 Ut scopulum in scopulo dixeris Andromeden.
 Dum Deus ille Feram mittit, dum Virgo resistit,
 Digna Deo Virgo est; & Deus ille, Ferâ.

II.

Orion.

Venator, cujus talum figit Scorpionus.

Tot mihi montivagæ perierunt Monstra Dianæ,
Prætulerim telis ut mea tela, Deæ;
Usa perexiguo Dea vindice, Scorpion armat:
Qui mihi vix calcem pungit, & intereo.
Heu quàm magnorum veneranda potentia Regum,
Tam facilis quibus est ultio, & ira gravis!

III.

Phaëthon, vel Eridanus.

E curru deciduus.

Frigida dum vitat, summa inter Sidera torret
Hic Juvenis, mediâ nescius ire viâ.
Hinc subito lapsu Taurinum fusus in Amnem,
Stultitiam flebit, dum fluet, unda suam.
Summa vel ima fuge: extremum deslebis utrumque,
Sors nimis alta ruit, fors nimis ima jacet.

IV.

Lepus.

Castor Leporem jaculo configit.

Unica fœta Lepus tot fœtibus implet Hyëram,
Ut pavidos Lepores Insula jam paveat.
Visa est magnanimo victoria Castore digna,
Tam viles jaculis exanimasse Feras.
Nil magis est audax timidis denso agmine junctis:
Opprime divisos, Castore major crisis.

V.

Canis major, sive Lélapa.

Cephalum Venatorem sequitur solutus.

Non minus hic Astris Catulus, quàm nomine clarus,
Auroræ in Cephalum pignus amorit erat.

Non

Non jaculis, non retis egens; quemcumque sagaci
 Nare procul legeret, dente tenebat Aprum;
 Tam fidos trabeata Canes si Curia pascat,
 Nullus Aper Populi depopulabit opes;

VI.

Canicula, vel Syrius, sive Irocyon.

Flammas expirans, ab Orione loro tenetur.

Patria vesanus super Astra vocatus Orion,
 Hoc sine vesano noluit ire Cane.
 Tisiphone hunc aluit, facibusque implevit Averni;
 Quas vomit, & rauco territat Astra sono.
 Nimirum similes sociat sibi quisque Ministros:
 Talis erit Catulus, qualis erit Dominus.

VII.

Jafon, sive Argonavis.

Erectus, nautico gubernaculo innixus.

Ut trucibus raperet pretiosa pericula Colchis,
 Per non tenatas primus hic ivit aquas.
 Hinc ubi victrici contraxit vela Carinæ,
 Fulsit in æthereo sacra Carina Tholo.
 Mergi dignus erat, docuit qui primus Amicos,
 Quærere tam fragili non sua Regna trabe.

VIII.

Chiron.

Centaurus cum flagello, Achillem puerum docet.

Diva Tethys puerum Chironi misit Achillem,
 Ut mores docili flecteret arte feros.
 Strenuus hic igitur, pariterque disertus Alumnus,
 In labris nectar, fulmen in ense tulit.
 Est Quadrupes Puer: inde bipes Vir: postque tripes fit.
 At sine Chirone, semper erit Quadrupes.

K k k 3

IX.

IX.

Patera, vel Demiphon.

Rex, tria Filiarum capita in paterâ tenens, exhorrescit.

Quòd Famuli sobolem Rex iste necarit iniquè,
 Nequior hanc plectit nequitiam Famulus.
 Nam Regis sobolem laura inter fercula Regi,
 Condiit, & vultus obtulit in Paterâ.
 Vel memor illatæ non est mens Regia noxæ,
 Vel Rex ante epulas ebrius iste fuit,

X.

Corvus.

In arbore sesstat.

Quòd malè commissos Dominæ vulgarit amores,
 Hæc Avis, ex nivæâ, nigra repente fuit.
 Debuerat teneræ Catulum memorare Corinnæ,
 Qui Dominæ fidus, Furibus asper erat.
 Vera quidem narra, sed non narra omnia vera:
 Vel laudâ Domini facta, vel illa tace.

XI,

Hydra.

Erêcta, septemplici capite.

Colla quot extulerat Lernæo fordida cæno,
 Herculeâ toties concidit Hydra manu.
 Nunc Cælum rediviva tenes: quam proximus Hostis,
 Communi sociam non vetat Axe frui.
 Herculis est vicisse Feros: at parcere victis,
 Herculeo est major quoque labore labor.

XII,

Ara.

Flore ac lemniscis redimita, gliscente flammâ.

Anguipedes postquàm perjura caterva Gigantes,
 Montibus exusti succubuerunt suis,

Hanc

Hanc Aram statuere Dii, cùm mutua pacti,
 Fœdera, juratas conseruere manus.
 Si prius in Superis concordia tanta fuisset.
 In Superos nullus verterat arma Gigas.

XIII.

Lycæon, sive Lupus.

Rex, Lupino capite, corona decorato.

Iste per Arcadios irato Numine Lucos,
 Rex ferus ut fuerat, fit ferus ecce Lupus.
 Ausus hic humanis fœdare cruoribus Aras;
 Terruit horribili religione Jovem.
 Qui malus est, ubicumque mali vestigia signat;
 Erumpet media de pietate scelus.

XIV.

Corona Australis.

Hanc Auster Ventus complectitur.

Cum Polus indueret Boreus Borealia Serta,
 Ambit Australis Austria Serta Polus.
 Sic Polus insigni decoratur uterque Coronâ;
 Nomien & à Ventis binæ Corona tulit.
 Ah misera ambitio! Quid sunt Regalia Serta,
 Pro quibus arma moves? Ventus, & Aura levis.

XV.

Piscis Notius, sive Memnon.

Memnon Rex cum Pisce colludit.

Ultima Memnonii sunt credita Sidera Pisces:
 Non Homines ultra vivere, nonve Feras.
 Ut tamen Australem Ratis Austria repperit Axem;
 Perdidit ignavam fabula prisca fidem.
 Nostra hæc errores Priscorum sæcula ridenti,
 Ridebunt nostros postera: nemo sapit,

IMA-

IMAGINES IN AUSTRALI POLO
A NEOTERICIS REPERTÆ,

XVI

Pavo.

Junoni adbareet.

Hæc Stellas cauda, Solem alis, vertice Lunam;
Collo Irim, Cælum pectore, gestat Avis.
Jure Avis hæc igitur Cælestis, reddita Calo,
Auxit prisca novis Sidera Sideribus.
At pede turpatur fædo tam pulcra Volucris:
Ultima sunt cœptis ut mala sæpè bonis.

XVII.

Indus.

Indico more nudus, cum telo & arcu.

Abdidit aurifero Natura hæc Astra sub Orbe:
Magnaque pars Orbismersa latebat aquis.
Cuncta sagax vasto numeravit Sidera gyro;
Et dum quærit opes, invenit Astra Ligur.
Ipsa ad Virtutem (quis credat?) crimina ducunt.
Sola tot Astronomos fecit Avaritia,

XVIII.

Manucodiata, sive Avis Cæli.

Sine pedibus: supra nubes volitans.

Hæc quoque ad Astronomos alio venit Ales ab Axe,
Syrmate fulva humeros, stemmate flava caput.
Hæc somno, pedibusque carens; non ocia pennis,
Non oculis requiem, non capit ore dapes.
Consimilis Regum Volucris: quorum integra laus est,
Cura vigil, Fiscus sobrius, haud requies.

XIX.

XIX.

Phoenix.

Stellatâ super Arâ, radiis flagrans.

Illa Arabum Phoenix fragranti gramine nidum,
 Nidum ex Sideribus construit ista sibi.
 Illa redit Phariam post singula sæcula in urbem,
 Hæc procul ignoto semper in Orbe latet.
 Illa ubi conspicitur, felicia Secla reducit:
 Conspecta hæc Seclo deteriore fuit.

XX.

Piscis volans.

Jupiter avolantem arripit.

Et Pelagum pinnis, & pennis æra findo.
 Aër mi Piscem, me Mare credit Avem.
 De me inter geminum lis est contermina Numen:
 Imo suum dicit, me Tethys ima suum.
 Me interea Cælum rapuit: nam sæpè minores,
 Dum certant; prædam texta dextra rapit.

XXI.

Camæleo.

Viridi super ramo, viridi colore imbuitur.

Hæc quoque in opposito comperta est Axe Volucris,
 Quæ præter Ventos pabula nulla capie.
 Una colore carens, omnes trahit una colores:
 Candorem tantum dissimulare nequit.
 Sic & Adulator, vento nutritus; in omnem,
 Se vertit speciem; candidus esse nequit.

LII

PICTU-

P I C T U R A R U M, SCULPTURARUMQUE V A R I A R U M INSCRIPTIONES.

JULII CÆSARIS

Statua corrupta, integro Nomine.

Bis deluse peris gemino discrimine, Cæsar;
Bis tua diverso Vita sub Hoste cadit.
Quam dederat Genitrix, Ferri tibi sustulit ira,
Quam dederat Ferrum, Temporis ira necat.
Vivis parte tamen, Cæsar, meliore superstes.
Perdere nam Nomen vis nequit ulla tuum.

Filius Patrem pingit.

Vivificâ extinctum restauras arte Parentem:
Munus & alternum reddit amica manus.
Qui sine te periit, per te Pater ipse resurgit:
Et Vitam Juvenis quàm dedit, æger habet.
Ergo Patris Pater es: Nati Natuſque: creatur
Qui genuit: Patrem Filius ecce parit.

Pictor seipsum pinxit.

Veranè forma fugit, dura si ficta superstes;
Sorteque nobilior deteriore perit?
Servat adoratam contusâ forfice telam,
Et tabulæ Auctorem tetrica Parca secat.

Si

Si facit Ars firmos Homines, Natura Fugaces;
Ars facere, hæc dici fingere debuerat.

*In Effigiem S. Brunonis
Cartbusiensium Patriarchæ.*

NON fucata levi minio te ludit Imago,
Nil fictum lepida hæc forma, nil artis habet.
Adspicit, ac spirat: sed cauta Modestia motum,
Supprimit; & circum lumina ferre vetat.
Rumperet ore sonos etiam: sed sancta silenti
Regula, composito non finit ore loqui,

*Gigantomachia in pariete
imbribus obnoxio.*

IMpia Phlegæi renovant perjuræ Fratres;
Et nova compositis Montibus Orsa parant.
Sulphureis rursus minitaris Jupiter Armis;
Nec valet Anguineum perdere flamma genus,
Ponæ faces: rident renovatis viribus ignem;
Hæc dirimet gelidis prælia tempus Aquis.

*In Juda effigiem argenteos
rejicientis.*

PROjicis infames effusor Prodigæ Numos:
Nec fugit extentam Numus Avare manum.
Exosum refugit contingere terra metallum;
Jactaque contigua copia pendet humo.
Siccine vos postquam tergit fera dextra, profanæ
Et pretium, & pondus demeruisse opes?

Fallor: furacis sunt hæc miracula dextræ:
Dum rejicit Numos, attrahit illa manus.

Ejusdem suspensi Imago.

Non mea me poteris Tellus haurire nocentem?
Non Thetys innocuas sapius ultra rates?
Non tumidæ Nubes igni mulctare caduco?
Non terere infidum stella revulsa caput?
Me refugit Cælum, refugit Terra, Ignis, & Unda:
At mediam inveniet Spiritus iste viam.
Dixit; & infami se Proditor Arbore librat,
Nec terris, nec Aquis, neve Polo immoriens:
Restant contiguis Fœdandæ tactibus Auræ,
Ast animæ assuetas denegat Aura vias.
Ergo Anima obsessi Antico illuctabilis Oris,
Postico solitum lapsa fefellit iter.

*In Effigiem D. Ambrosii
Theodosium Templo arcentis.*

Cernis ut in vetitos Princeps irrumpere postes,
Nititur, & fixo vi parat ire pede,
Vana coloratæ non est hæc forma tabellæ;
Spirat; habet nostrâ vivus ab Arte animam.
Quin etiam foribus Victor se immitteret altis,
Ni Sancti obstitaret Præfulis Imperium.

*In Effigiem Assumptæ Virginis,
non absolutam.*

Fulgida dùm raptæ pingebas Virginis Ora,
Raptus inexpleto munere Pictor obis.

Non

Non tibi crudelis, non invida Parca labori,
 Sed Populi Votis officiosa fuit.
 Nam si, qui tantum decrat, motum arte dedisses,
 Egredia è Tabulâ vivida Virgo foret.

*In S. Ursula Statuam,
 cum Licetoribus.*

Vibrat, non vibrat; replicat, non replicat ictum,
 Pennigeras Licetor datque negatque neces,
 Perge: quid ambigui cunctaris lucra pericli?
 Damnant ignavas pectora nuda moras.
 Vera est hæc Pallas Virgo: nam candida dirus,
 Pectora dum spectat, fit lapis Arcitens.

In effigiem mendacis Fœmina.

Vivis adhuc? spiras fallendi callida Pristis?
 Et fida infidos recreat aura sinus?
 Mene putas falsæ rapturam in retia linguæ?
 Saga, tuos novi Parthenopea dolos.
 Finge oculos, mentire genas, tu falleris ipsa,
 Si poteris rursus fallere, dispeream.
 Cui loquor, heu pictâ deceptus Imagine? viva.
 Quid faciet, quæ vel fallere picta potest.

De Zeuxi.

Mentitam Tabulis Zeuxis formaverat Uvam,
 Adque ea deceptas pabula traxit Aves.
 Post diræ miser ipse famis dispendia passus,
 Non nisi quas tabulâ finxit, habebat Aves.

Scilicet illuxæ multam petiere Volûcres :
Suppliciumque Avibus quod dedit, ipse tulit.

*In Effigiem Cbristi Patientis
à Gaulo malè expressam,*

Languentem nemo divinum expressit Amorem :
Hactenus egregiæ desipuerunt manus.
E grege te Pictor primum secerno : sapisti,
Veris Gaule modis exanimare Deum.
Namque illi non forma fuit, non gratia vultus :
Pinxisti informem solus, & exanimem.

In malè pictam à Gaulo Venationem.

Rara colarato finxit solertia Lino,
Et Leporem, & Libycum per juga picta Canem.
Hoc mirum est; nullis Leporem quoddam cursibus Umbes
Urget; & irriso non fugit Hoste Lepus,
Hæc Feras etenim retinet discordia formæ,
Quæ velit esse Canis, quæ velit esse Lepus,
Ergo Feras si Gaule cupis per inane fugaces,
Cernere; subscribas, *Hic Canis, ille Lepus.*

*In effigiem Promethei à Gaulo
malè redditam.*

Caucasæa lacerum sub Rupe promethea Gaulus
Mancipat, & rapto vendicat Igne Reum.
Tam miseris tortum exemplis si cerneret Ultor,
Quas petiit flammæ, Jupiter ipse daret.

In

*In effigiem
Leonardi Gambarana.*

Quam spectas mitemque Togâ, Galeâque micantem,
Bis Clari gemina est, unaque Imago Senis.
Humanam gerit hic speciem: Nomenque Leonis;
Fortior, ut dubites, Doctior an fuerit.
Nam Belli & Pacis geminâ simul inclytus Arte,
Et Martis Lauros, & Thémidis meruit.
Tutatus Calamo Cives, Ferro usus in Hostes:
Arces æquè acriter, Juraque sustinuit.
Doctorum Senior, Senior simul Armigerorum.
Exemplum Doctis, Armigerisque fuit.
Solus hic ergo suæ geminavit Stamina Vitæ:
Nam Docti Vitam vixit, & Armigeri.

*Marci Antonii Gambarana ejus Filii,
Regii Advocati Generalis;
Heroicum Symbolum pictura expressum.*

Candida nocturno latitans sub Gurgite Lotos,
Surget ab Arcanis, Sol ubi surgat, aquis.
Obruat ingenuam tenebrosa Calumnia Laudem:
Hanc tamen è tenebris extrahet una Dies.

*Lotos sub Euphrâtis undâ pernoctans, surgente Sole consurgit,
Solemque sequitur.*

S. FRAN-

S. FRANCISCI XAVERII HEROICA GESTA.

Ad Indos soluit.

NAVIS, solliciti jucundos Orbis Amores,
Per vada quæ Zephyro læta ferente vehis.
Marmora festivo tranquilla celeusmate rumpe;
Humida terribilis comprime terga Sali.
Hybleas depasta' rosas tibi flamina dulces,
Adspirant Animæ, suppara tensa canunt.
Cedunt Monstra Maris, Venatricesque Phalanges;
Sarcina Securam te pretiosa facit.
Invidet Argœ Puppis tibi lucida Prædæ:
Illa vehit stellas, tu vehis una Deum.

*Peregrè, se funiculis adstrictum
cruciat.*

AR&ata duris membra nectit Vinculis,
Nudosque Divus implicat nodis toros.
Hospes remotam destinat Viam: Omnia,
Vult ferre secum. Colligat Pauper quæ habet.

*Acerbissimis duntaxat Pomis
diu alitur.*

FAUCIBUS Autumno ægris indulget acerbos,
Tantalea Xavier pallidus ora fame.
Compar supplicium, dispar tibi Tantale causa est:
Hic veniente cibo, tu fugiente doles.

Tan

Tam mala si parerent Sylvæ tibi Tantalæ Mala.
Supplicium majus si fruerere foret.

Sacra faciens excedit sensibus.

PRONUS adoratas rem confecturus ad Aras,
Durior Alpino Xavier it silice.
Hunc Puer audaci tardantem vivere dextrâ,
Vellicat; immemorem, prærigidumque vocat.
Siste Puer: quem cernis abest. Deus advenit Hospes:
Obvius en vacuum deferit iste Domum.

Verminosam bibit.

DEFICIT illimis, Xavier dum navigat, Unda:
Deficit in medio quam bibat Unda Mari.
Haurit soligenis animatum Vermibus æquor,
Et tumulat vivos visceribus latices.
Es tibi causa mali, Xavier. Te vivere cuncta,
Præsentē incipiunt: ipsæ animantur Aquæ.

*Singulis sua Idiomata pro concione
referens, Angelus creditur.*

PERCITUS Empyreï Franciscus Pneumatis æstu,
Tergeminum Monadis Concilium memorat.
Concio Pennigerâ properat Malabarica Mitrà:
Et brevis intorto vertice Pumilio.
Unæ Sinus adest, & pressæ Naris Jâpon:
Durus Tapróbanes, mollior astat Arabs.
Thrax pallam, faciem pictus Canarínus adustam,
Et tereti hirsutus cum Patagone Scythæ.

M m m

Pen-

Pendulus unam Orbis linguam miratur uterque,
 Lingua refert Patrios omnibus una sonos.
 Hoc alii potuere. Sacer cum diceris Ales,
 Plus est uno omnes quod facis ore loqui.

In ora Piscaria lachrymatur.

Candida Piscosam Baccarum copia Terram
 Fecerat, è gelidis copia dives Aquis.
 Trajicit Hesperias temeraria turba Columnas,
 Roscida quo lacero pignora lintre legat.
 Linquite Aquas: Xavier quò luget pergite Nantæ:
 Quod medio petitis gurgite, litus habet.

Nutibus Indos erudit.

Si loqueris, quocunque libet fera pectora pellis;
 Atque Aures Populi vivida verba vident.
 Si vibras Franciscæ manus, tua dextera fatur;
 Atque oculis audit rustica Turba manum.
 Quis credat? manus eloquitur, promptissima gestit
 Lingua, vident Aures, audit iners Oculus.
 Non sunt hæc Hominum Miracula: Numinis instar,
 Est quisquis mutat sensibus officium.

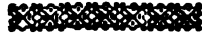
*Negata Navi, Pedibus Mare
 decurrere aggreditur.*

ERige pugnaces scopulos, Mare Montibus abdo:
 Invia Xaverio non erit ulla Via.
 Tolle Rates, erit ipse Ratis: Terram Æquote sterne,
 Æquora calcabit dura, natabit Agros.

Quid

Quid non possit Amor? legem dedit omnibus Idem,
Legem qui potuit condere, solvet Amor.

Uno tempore duabus infistit Navibus.

UNa duas cæco Naves rotat Orbe procella,
Unaque fit geminis Navibus urna Mare.
Unus adesse cupit geminâ Franciscus in Alno:
Velle habuit pretium; Quò cupit esse, fuit:
Et fugit, & remanet: puppi se partit utrique;
Fit duo, nec duo sunt: distat, & unus adest.
Miraris? quid tam facile est quàm pluribus unum
Stare locis, geminus quo minor Orbis erat.

Sacco indutus Aulicis miscetur,

Presserat Hesperias armata superbia terras,
Arx Aula infelix Ambitionis erat.
Lumina quicquid amant, Postes, Laquearia, Mensæ,
Omnia pro telis explicat Ambitio.
Arcus erat Diadema: arcus fœdata eruentus,
Purpura: & hæc oculis cernere, vulnus erat.
Xavier at lacerâ velatus membra lacera,
Loricam dixit, si potes, hanc penetra.
Quæ nullæ poterant Arces perfringere tela,
Tela hæc Xaverii frangere fracta potest.

Indiis peragratîs emoritur,

Magnus, ut exiles Macedo pervenit ad Indos,
Sanguine jam lacrymas deficiente dedit.

M m m 2

Ex

Ex aliis alios fuspīrans Orbibus Orbes,
 Virtuti Meras mœruit esse breves.
 Xaverio invideat Macedo. Post Indica Regna,
 Cœlestes Orbes invenit, & superat.

VARIIS CASUS.

*Eridani exundatio, Anno 1629.
 Regnante Magna Carolo Sab. Duce.*

Cernis ut Alpina indignans Cunábula ripæ,
 Patrius immodicis cursitat Amnis Aquis?
 Impositos liquido Fontes pede calcas inultus,
 Et super everfas sibilat Unda Domos.
 Lanigerum nat turba: Greges stabulantur in undis:
 Advena per cultam Piscis anhelat humum.
 Calicus Eridano Eridanus procūl influit imo:
 Pronaque fraternis Sidera mersat Aquis.
 Prodigiosa pavent lævi spectacula Mystæ;
 Et tumor ille Padi, cōda timore quatit.
 Magnanime infanos deride Carole Vates:
 Augurium Fato dexteriore traho.
 Itala dissidiis Regio Regalibus ardet:
 Ut flammam extinguat dat tuus Amnis Aquas.

*Latinum hoc Vaticinium Italice recinuit ingeniosissimus
 nostri Œvi, Philippus à Sancto Martino,
 Alladii Comes.*

Rotti i ceppi d' argento i Fiume altero,
 Freme torbido d'ira; e senza sponde,
 Fatto immenso nè campi si diffonde;
 Emulando del Mare il vasto Impero.

Ove

Ove lieto l'Augel volò leggiero,
 Guizzan veloci i Pesci; e giù per l' onde,
 Van le Selue, e le Pianta più feconde,
 E con le sue capanne il Gregge intero.
 Questi è Carlo il tuo Fiume, che cotanto
 Minaccioso ne corte, e gonfio sorge:
 Ma degli Auguri spregia il flebil canto.
 Già di bellico ardor fiamma si scorge:
 Arde l' Italia; & egli versa il pianto:
 Et à spegner l'ardor, l' Acque ti porge.

*Sitiente exercitu
 oblatam aquam respuit Cato.*

Africa belligeros amburit arena Quirites,
 Nullaque jam querulæ subvenit unda siti.
 Forte breves galeæ legit udo e pumice lymphas,
 Demeruitque levi munere Lixa Ducem.
 Delicias oculo spectant sitiente Phalanges;
 De nihilo Princeps invidiosus erat.
 At Cato, defectis quanquam trahit ilia venis,
 Attonito intactas Agmine spargit Aquas.
 Principis exemplo dolet agrum mitius Agmen?
 Nulla sitim culpat, nulla querela Ducem.
 Augebat spectata sitim procul omnibus unda,
 Jam sparsa excussit omnibus unda sitim.

*Attritis Arcuum nervis,
 Romana Capillos sufficiunt.*

Victor Agenoreos Tybris dum vendicat Hostes,
 Vulficū nervus deficit Indus ebur;

M m m 3

Irrita

Irrita securus decidet spicula Pœnus,
 Et sua felici spargit inulta manu;
 At non Ausonidum latuit solertia Matrum:
 Nimirum Ausonidum sat fuit esse genus.
 Cornibus attexunt sibi quos minuere Capillos;
 Martia fœmineus munera crinis obit.
 Spicula luxuriant tenero vibrata Capillo:
 Spicula tam crebras nulla dedere neces.
 Fœminei sed enim lethalia tela Capilli,
 Semper erant: quid cum spicula, & arcus erant?

*Flammam pudicitia testem
 Nupta impunè tractat.*

TESTatura fidem juratæ Lælia Dextræ,
 Pronuba magnanimâ fert elementa manu.
 Attonitas inopina tenet reverentia flammæ;
 Castaque supplicium Dextera versat iners.
 Si tibi læva fuit mea credule Dextra, Marite,
 Sit rogos ista mihi Teda jugâlis, ait.
 Testis mira fides. Propriæ qui Crimina Nuptæ,
 Non tacuit, Castam Mulgiber esse probat.

Servatorem suum servat Leo,

TAbentem levi trajectus cuspide plantam,
 Flebile Marmaricus personat Antra Leo.
 Fors ea Venator lustrat juga: tùm Fera prodit.
 Is paver: hæc subitam saucia poscit opem.
 Tractat fulmineos medicus jam certior Ungues,
 Et Medicum pavidæ se stupet esse Feræ.
 Inde Theatrali captus dum servit Arenæ,
 Appositum memori protegit ungue Leo.

Mi-

Mites esse Feras Homines docuere : vicissim,
 Ut sit Homo Humanus hæc Fera capta docet.

*Illæso Filio, serpentem circumvolutum
 perimit Pater.*

Adspicit amplexum nati peritura Draconem,
 Colla Pater: mors est, quælibet acta mora.
 Protinus in viridem jaculo collineat Hostem;
 Et læso illæsus profilit Anguë Puer.
 Figitur in solo docilis Serpente sagitta,
 Et præscripta Patris lumine, signa tenet.
 Nunquam synceri jaculum mentitur Amoris:
 Id malè collimat, quod malus urget Amor.

Patrem fami devotum lætat Filia.

Fœmina per densas intrat generosa Phalanges,
 Quà Pater est lentâ jussus obire fame.
 Arida per vacuas numerat jejunia vènas,
 Ossaque diductâ prospicit alba cute.
 Ah dolor! affectare dapes cavet arduus Hostis,
 Jamque fame Genitor, Nata dolore, perit.
 At male fœmineo dum verberat ubera planctu,
 Quid queror hoc, inquit, Pectoris aucta penu?
 Ergo Patri lautas impendit Nata papillas:
 Fitque Patris Genitrix ingeniosa sul.
 Expugnat rigidum Pietas deprensa Tyrannum,
 Corpora non passum tam benè pasta mori.
 Quam non vincet Amor causam? movet ecce Tyrannos:
 Et mites, legem transgrediendo, facit.

Ma-

Mater Hebraeo filio vefcitur.

QUam Patriæ peperit, miseram sibi devovet escam
 Cognatis dapibus luxuriata Parens.
 Ingestus materna puer per viscera currit,
 Cuna idem venter qui fuit, urna fuit.
 Plaudunt exemplo Furie. Jam vicimus, ajunt,
 Invidiam; populus nos facit iste pias.

*Periclitante Patre, loquitur
 impeditus Crasi filius.*

SEgnia Regalis, vegeto jam firmior ævo,
 Non poterat vocis solvere vincla Puer.
 Proditor ecce neci Patrem cum posceret ensis;
 Exmovit facili verba reperta viâ.
 Extremis Natura malis est provida. Primos
 Servarat Patria pro pietate sonos.

Avarus superstitiosus.

QUando dives ero? secum quærebat Avarus:
 De ramo Corvus, *cras*, ait: & tacuit.
 Auguriis firmata bonis sua vota moratur;
 Cras populaturus quas malè condât opes.
 Ergo auro ingentem misero dum præparat Arcam,
 Cras perit: atque Arcâ conditur ipse suâ.
 Nec malè fatidicus Volucris mentitur. Avarus.
 Cùm moritur, Dives incipit esse aliis.

Ava-

Durante Spinâ, perit Rosa.

AUroræ soboles, Auræ pulcerrima Rore
 Pascitur, atque perit cum Genitrice Rosa.
 Spina sed in longum ridens felicior ævum,
 Hæres deciduæ vivit acerba Rosæ.
 Hoc, Natura, licet? Spinam servare nocentem.
 Atque hilarem subitâ plectere morte Rosam?
 Est Rosa flos Veneris; Venerisque simillima flori.
 Quod cruciar longum est: quod placet, exiguum.

O D A R U M.

*In Patriam reduciis
 Votum.*

HÆC, cum sequentibus duabus, Chori sunt Tragediæ Hermenegildæ,
 quam latine panxit hic Author: sibi raptam frustra questus: communi cum
 plerisque aliis laboribus jacturâ. Hoc interim habe fragmentum: ex quo reli-
 quum judices. Atque hic est Chorus Primi Actus, quo Hermenegildus Patria re-
 sistitur.

QUàm dulce lassis Isthmia Navitis
 Pressisse conto litora, cum Notus
 Fervore dediscit supino
 Cæruleis equitare Campis.
 Quàm dulce collonectere patrio
 Dextram ferocem, quæ prius aspero
 Stridens metallo, fulguranti
 Horrendum tonuit Sarissâ.

N n n

Nil

Nil est Paterno Sole beatius,
 Certisque noti finibus Oppidi;
     Seu juvit errantes Volucres,
     Seu genus undivagum tueri.
 Olim paternis indita fontibus,
 Arcana vis est, quæ latet Advenam;
     Ad nota dulcis labra serpit,
     Et Patriam monet esse lympham.
 Iqua Rogali sol petit Equore;
 I qua recenti se reficit satû:
     Scrutare Getûlos recessus:
     Non Patriæ fugies Amorem.
 Merge hunc sub undis transfuga Caspiis,
 Emerget ardens. At tua litora
     Mentem reforbebit fugacem,
     Et tacitos feret ore Morsus.
 Sprevit placentes Ogygiæ minas,
 Sprevit decoras Alcinoi fores,
     Et calibem nunquam racemum.
     Præ scopulis Ithacus Paternis.
 Tanto implicatus litora Patriæ,
 Nativæ duræ quod repetat Scythæ;
     Quercæta Gargani dolebit,
     Et tepidas habitare Bajas.
 Ille ô beatus, cui vice Consulis,
 Progenes paternam dum relinit trabem,
     Distinguit Annos; atque aviro,
     Herculeum Mare finit agro.
 Et qui coævæ dum videt Arboris
 Pendere crines, se meminit Senem.
     Campisque lentis, atque adulto
     Se Nemori videt esse Patrem.
 Felix volantem cui proprii datur
 Metare Vitem limite Prædii.
     Miscere cui prodest sepulcra,
     Et cineri cineres Paterno.
 Felix Parenti qui sibi creditum
 Multo resignat fœnore pulverem:

Quem

Quem terra postquam fruge pavit,
Cuna eadem fuit, & sepulcrum.

Chorus Tertii Actus.

Hominum nequitiam Fato non imputandum,

A Nceps sollicitat cura
Humanasæ regat,
Fati consilium vices:
An nostris aliter consiliis eant.
Hanc cerne Causarum Catenam;
Dices, Agit Fatum omnia.
Ut fata jubent stabilis rerum
Lege tenaci nequitur ordo.
Turbinat vitas Lachesis, necesque:
Sub rapido pendent Regum fastigia fuso:
Ac si nefastus figitur clavus semel,
Prospicies mala, non cavebis:
Venturam quoties cladem
Præscia mens cecinit,
Quam vitare nefas fuit!
Ex Urbe monitus dum procul Æschilus
Vitat ruinas; subdialem
Testudo protrivit cadens.
Canibus votum dum vovet ignibus
Ascleterion Domitianus,
Imbribus flammæ pereunt rogales;
Prævisique Canes madidum rapuere Cadaver.
Stat ergo fixo Fata quod ponunt loco;
Et moneant licet, haud moventur.
Quid cum prodigiis Numen
Aut Natura cluet?
Nunc cæco vagus æthere,
Depectit rabidis prælia crinibus
Terror Tyrannorum Cometa.

N n n 2

Nunc

Nunc Præco Mortis Regiæ,
 Regia Fulmen limina pulsans,
 Mortem propius astare monet.
 Inclyti nuper (1) Ducis ante cladem
 Eridanum fractâ bacchantem vidimus Urnâ.
 Quid ergo pendens proloqui Fatum juvat?
 Ut mala bis noceant timenti.

Vinci si jubeant Fata;
 Milite Cecròpio
 Crimissus lateat licet,
 Hos fundet modicâ classe Tymoleon.
 Si Fata Sceptrum destinarunt;
 Sævis necandum Gægoris
 Monstris puerum tradat Abydum;
 At Sceptra tamen repet Abydus.
 Fata si vinclum fabricant jugale;
 Carcere divisi Thalamo jungentur amores.
 Vocante Fato denique, ad Fatum vocans
 Quæ fugitur via sæpè ducit.

Quem Fortuna premit læva.
 Navigas, unda furit.
 Appellæ, residet Mare.
 Mercetur, spoliū comparat Equori,
 Ludat, fritillus vota fallit.
 Aret, putris languet Ceres.
 Agat, ah melius cessasse foret.
 Cesset, melius egisse foret.
 Quicquid aggressum citò pœnitebit.
 Consulit hic illinc aptè, decernit ineptè.
 Quod si benignâ riserit Fatum vice,
 Cuncta cadent benè, dormienti.

At si Res Hominum certis
 Nexibus Astra ligat;
 Rebus quid dubiis juvat
 Votum purpurei quærere Consul?
 Centumviraies quid moratur

(1) Magni Caroli Sab. Ducis.

Ferale longævos Forum?
 Cæterum tergemino verberare fractum
 Infausta Reum cruciat arbos?
 Quidve Mæchaoniæ solertia proficit Artis,
 Pejora morbis gramina ad morbos legens,
 Si statuunt tibi Fata metas?

Annon in solidis regnat

Libera vis Animis;
 Quam nec Fata rudentibus,
 Nec centum geminâ compede mancipant?
 Hanc tolle; cur vindex Avernum
 Intentat horrendum Deus?
 Quidve calenti thure calentes
 Mulcere juvat Vindictis iras:
 Nulla si vis est Animæ imperatrix?
 Ergo nulla senes Animos Prudentia frænât.
 Ergo ferinis Animus est Animis Comes.
 Post cineres nihil ergo restat.

Ah mentes Hominum cæcæ!

Qui fera Fata pavet,
 Se tantum paveat, decet.
 Vis nulla ingenuis mentibus imperat.
 Nos imus in præceps volentes:
 Prospektat ituros Deus,
 Et quæ spectat mente reponit.
 Nullis unquam delenda notis.
 Quæ semel spectat, venient; Quid inde?
 Non animi tamen arbitrium Mens præscia cogit.
 Tua ergo scripta Scelera si Fatum vocas;
 Quisque sibi sua Fata scribit.

Sic cùm Trinactiam vecors

Scyllam Nauta petit,
 De summo excubitor loco
 Mergendam Pharius si videat Ratem:
 Certumque prædicat periculum;
 Author pericli non fuit.
 Igitur frustra Mortale Genus
 Conscia Fati Numina, & altos

N n n 3

Si

Siderum lapsus, Geniumve culpat.
 Ni malus esse velit, nemo malus esse jubetur.
 Ac scelere Victor surgit ex nostro Deus,
 Fine regens mala gesta recto.

Cborus post Actum Quartum.

De serâ Gentilium Conversione.

R Es est Relligio nota,
 Anne ignota magis?
 Numen Relligio patens
 Quas non conspicuis verberat Ignibus
 Terras? quod Æquor belluosi
 Tranare Bosphori pavet?
 Hospes inhospitis lucida Lucis:
 Constans trepidâ ludere in undâ:
 Ingredi cæcos animosa Calles:
 Solis utranque Domum liquidis fulgoribus implet.
 Obliqua si quam deserit Plagam dies,
 Hæc tetricas radiat per Umbras.
 Numen Relligio vastum,
 Pandit ubique Deum.
 Doctor consileat licet
 Novit Nauta fero prensus in Icaro
 Cælo supinas ferre palmas.
 Cæsurus agrestes opes
 Tornat solidum si Notus imbrem,
 Properat Divos mulcere Sator.
 Hosticas Victor minuat Phalanges,
 Tardet Aprum Marsæ Venator arundine Prædæ:
 Ille grave sacro ferculum appendit Tholo,
 Horrificos dicat iste rictus.
 Auroræ croceos Currus,
 Aurea fræna vide.

Audi

Audi turbine consono
 Intercalatum sideribus Globum;
 Longoque non fessum rotatu
 Astrum videre Præsidem.
 Condam lucis Promamque bonæ:
 Aliam semper, semper eandem
 Progredi cernas minuique Phæben.
 Sylvarum, Pelagique Pecus, pictasque Volucres,
 Variosque Florum cerne ridentum Choros;
 Cuncta Deum sine voce clamant.
 Securis trabibus fixum
 Advena Hyrundo larem
 Quo Doctore linis? Deo,
 Quis mœstam Cytharâ pangere plumeâ
 Carmen sub Umbrâ luctuosum
 Progen Choragus erudit?
 Quo dictante Gens Florifera
 Stripat cereis Nectara thecis?
 Quo celer netis Opifex medullis,
 Argutos Culici laqueos prætexit Arachne?
 Aut quo penum Formica parcit frigori?
 Tam minimis Deus est Magister.
 Cur vel solivagis Culpam
 Horret Virgo locis?
 Testem Virgo timet Deum.
 Umbras crudus adhuc quid Puer avias,
 Motumque Virgultum tremiscit?
 Numen Puer sentit latens.
 Cur argentes tangere vitat
 Cari cineres Nupta Mariti?
 Quidpiam sentit superesse Morti.
 Nocturnæ Lemusum facies, & præscia veri
 Somni, Poetis entheum Pectus sacris,
 Esse Deum, superosque clamant.
 Olim sanctum Animal, vivax,
 Humanumque suo
 Sculpsit de Ingenio Faber.
 Libratis teretem partibus indidit

Sta-

Statuque & incessu figuram.
 Huic Dædalas finxit manus,
 Linguam præpetem; tùm Sideribus
 Nata tuendis sidera frontis:
 De suis tandem radiis favillam
 Excussit, claræque dedit sanctum Icona menti.
 Ac, ni Cupido nostra nos cæcos facit,
 Artificem è speculo videmus,
 At si multigenos cultus
 Mistaque sacra vides,
 Res est Relligio abdita.
 Hic truncam falicem stare Deum jubet;
 Edace quem finxit dolabrâ,
 Blattis futuram mox dapem.
 Hic colit Undæ lene capur sacræ.
 Sarculo amicas colit hic fruges:
 Et suum hic mandit, bibit ille Numen.
 Quondam etiam Numen pavidâ stetit Hinnulus arâ;
 Bipartendum Capræ ac Viro decus:
 Illa Deos parit, hic precatur.
 Quantæ Vatibus heu nugæ!
 Thura quid alba crepent
 Sacris imposita ignibus:
 Quo fulgur sonitu Nubila dirimat:
 An dextrum an obliquum laceßat
 Oscen volatu Dædalum,
 Servat Aruspex: Fataque Principum
 Volucrum pennis fatuus alligat.
 Consulit Mutas alius Bidentes,
 Viva cruentatâ scrutatus viscera dextrâ.
 Quid plura? sanguine Rhodus humano licat:
 Et similem sibi Mystra cædit,
 Caligo sed enim major
 Quos arcana juvat
 Scitari Superûm, implicat.
 Hi vera e Cathedris dogmata ventilant,
 Verumque perdunt ventilando,

Scom

Scommata ludit alter in alterum:
 Et ridetur alter ab altero.
 Veritas falsis petitur duellis.
 Jam calamus gladio mutatur, pagina peltâ:
 Sanguis rebellat sanguini: scandit furor
 Per scelera ad Pietatis arces.

O lucis Faber alternæ,
 Et lux certa animis;
 Tandem nubila dissiice:
 Te nosci Dominum si nihil interest,
 Quò Tempa, & Aras tot moramur?
 Te nostra si tangunt sacra,
 Quid consortem pateris Orcum?
 Aut quæ Saganis tanta potestas,
 Ut tuas dirus ruat ignis Ædes:
 Interea impunes Phlegethon contamine Aras?
 Audis: micabit luce Religio suâ,
 Et dubius requiescet Orbis.

*Ludovici Pii
 Romanorum Regis & Imperatoris laudes.*

NON semper Umbris mistus inertibus,
 Lethæa propter litora luridas
 Sorbebis undas, ô canori
 Cura prior Ludovice Thybris:
 Thybris superbi, quem liquidam tui
 Prædam (1) Parentis, finibus avium,
 Undâque raucum lacrymante
 In patrias revocasse Ripas
 Te Roma sensit; cum propè Séquanam
 Læto renidens Nominis omine,
 Romanus Augustum Paternâ
 Te implicuit (2) Stephanus Coronâ.
 Quos non triumphos hæc sacra presciit
 Deditque Laurus? Dacur. & algidi

(1) Caro-
 li Magni.

(2) Pon-
 tificis
 Max.

O o o

No.

Novere Cimbri, quo cruenti
 Detonuit Rhodani procella.
 Novit rebellis in Patrum (3) Nepos
 Quem Signa Signis Itala Gallicis
 Jam triumphantem, luce captus
 In scopulis oculus moratur.
 Decentiori non poterat probro
 Libido plecti cæca. Piaculum
 Agnoscit Orbis: sed rogatz
 Destituunt lacrymæ dolentem.
 Sat hoc fuisset. Scilicet heu nefas!
 Nepote victo, (4) ludibrium Pater
 Natis vagaris; sede motus.
 O proprium Genitor dolorum.
 Huc usque Fortunæ licuit; tuâ
 Ut expiatam laude reponeres,
 Regisque, Patrisque in Nepotes
 Dulce (5) Pii Ludovici Nomen.

(3)
 Bernardus
 Italia
 Rex: à Lu-
 dovico ex-
 oculatus.

(4) A Fi-
 liis depo-
 situs, &
 exantbo-
 ratus.

(5) Restitutus,
 Filiis ignovit.

Morum carminum sensa f. percipies ex ejusdem Ludovici Visâ, quam in Ita-
 lia Regno Author exscripsit.

*In adventum
 Principis Peretti Braydensis Prapositi,
 Ex Gentilitio Stemmate Vaticinium.*

Q Vis te Virorum, quisve Deum, Lyra,
 Tam dedicatam provocat impetus?
 Quæ foeta Delos, quisve Pindus
 Per tumidum mihi pectus e: rat?
 Favete linguis: hic Genium loci
 Astare certum est. Huc Puer infulam, &
 Indos Vapores, cumque Vestâ,
 Assyriam properato lænam.

Bis

Bis bina torto jam lituo Polum
 In Tempia findo. Jam decumus notat
     Postica, & Antica trames,
     Quem bifido secat axe limes.
 Spectatis? an me de solido furor
 Mentis recellit? Stella sororibus
     Curuum sepultis invidendo
     Zodiacum ferit Alba citro.
 Heros litasti. Te Patruus suo
 Phœbus nitori sufficit Hesperum.
     Phœbum repones, cum Pyropo
     Canicies triplici calebit.
 O quantus olim Threicio cruor
 Instat Tyranno. Tum Tyrium Mare
     Bis purpurascet: Stella pessum
     Barbaricam ruet ista Lunam.
 At quale Monstrum? Primus inutiles
 Surgit per iras Hercules labor,
     Tergum flagellans: Num præusto
     Axiferum bibit ore Sidus?
 Odisse bruto Fulmine longius
 Lavos Leones Augur agens solet.
     Tunc Hoste Matres, tunc inultas
     A Boreâ negat ire Sylvas.
 Fallor. Quirini quatinus Imperi
 Natale Sidus fertur hic Aureus,
     Qui Victor Autumnum micante
     Incolumen Leo versat ungui.
 Dedisce fletum Roma: quid utiles
 Circa ruinas fœmineum latras?
     Non vana Phœnix Fabulosi
     Suppliciis recreanda busti.
 Hic, cui Cleones se Fera temperat,
 Pomumque discors asserit: Artibus
     (Pacemque, terroremque miscens)
     Romuleis, Populum beabit.
 Sed quanta textit Machina Montibus
 Offendit auras? num genus Anguipes

Stridente Centauris Olympo
 Pelion instituunt, & Ossan?
 Heheu ruinæ materiam struis.
 Permitte Divis sidera. Quid Jovis
 Ignem laceßis jam quietum
 O propria tumulande Matre!
 Agnosco: Diris Augurium vacat.
 Ni fata peccent, jam Capitolio
 Te Roma fundato superbis
 Verticibus super Astra tollet.
 Quo te insolentem præripies Lyra?
 Jam parva magnis pone modum modis.
 Hæc alta Minci plectræ poscunt;
 Parthenopen melius sonabis.

Dira
In pluviam perennem.

AT quis Nigrantum Verna, plus nimio potens,
 Spirabilis compendium ingressus viæ,
 Mundi Ruinis Tartari ingluviem beat?
 Vel quæ sepulcris altis Venefica
 Torto sabellum concrepans carmen labro,
 Caduca Cælo sidera orbato rapit?
 Et hunc sereno Turbinem vultu vides
 Ultor Mulierum Jupiter? num te ligat
 Enode Pellex brachio? aut udus gravem
 Stertis cicutam? sortis aut primæ incapax,
 Dum feminale cuncta confundit Chaos,
 Exosa pectus arbitria, & sceptrum jacis?
 Nullusne causæ cognitor? nullus Forum
 Mundi Clientis Rabula, vel Rhetor terit?
 Quid tu Pupilli tarde Curator Jovis,
 Falcate Senio? quid satellitio frequens
 Apparitor Majugena? quid Acinace
 Gradive inermem siderum terras Gregem?

Et

Et lucis ille Circitor, mēis Ætheris,
 Dynasta Phœbus: ille tum Pedaneus
 Tum Consularis Ordo Stellarum, potens
 Mundum rotatis regere pupillis, tacet?

Vides ut alto pensilis Aquator loco
 Ambas supinat frigidus capedines,
 Ulnisque nitens stiriā presso negat
 Harere fundo? Cernis ut spurius, iners,
 Semigenitus, projectus, incestam putris
 Glebam renidens, municeps Cæli novus,
 Ceu civis, atque Indigena stellatæ Domus
 Geniale nivibus conspuit Orion solum;
 Superque cilio ductat humanas vices?
 Hinc quæ polari dote venalem Jovi
 Dedit Pudorem, Bajulum Cœli Patrem
 Ingrata proles vexat, & siquidam necem
 Infundit Urnis. Hinc gemella Numina
 Recens probroso cortice exutas manus
 Edita ruendis Raribus, Oceanitidum
 Inefficaces irritant risu preces.

Valete liquidis fertiles quondam Plagæ
 Mersæ sepulcris: Montium limbus
 Nusquam Nivosa dente vos ultra Levi
 Tondebit Agna: vomere aut acri, pius
 Promota fundo gemina in palam trahet;
 Sulcivæ edaces Cultor inhibebit Vepres,
 Squammosa flexo Monstrâ per sulcos gradu
 Errare Pastor cernet; ac vestris penum
 Piscator unca quæret in glebis acu:
 Tritasque Aratro, trabibus urgebit vias.

Ite, ite quondam Nobile Hortorum decus,
 Animæ Virentes. Flammeum merges Caput
 Superba Cnicus; Phœbus illasam fugit
 Caltham sequacem: tuque Pæonis potens
 Arcere virus fonte, non abs te potes
 Arcere Fontem: teque submerget tu
 Narcisse Lympha: Lympha quæ vitam dabat,
 Succoque teneros vivido implebat toros.

O o o 3

Et

Et vos valete Vota Virginibus Cohors.
 Flores adulti, flosculique puberes.
 Valete florum Candidati Lilia,
 Stolatus ordo Nivibus: ah quale Nivium
 Per astra vobis invida sepulcrum venit!
 Terræ Cadaver languida rependet Rosa:
 Collum Hyacinthus ponet: algebit Crocus:
 Sativa tristis Sidera Occasus bibet.

Quid hoc ruinæ? Quassa dum questus tero
 Stridescit Æthra. Num gravida nubes cavo
 Immugientes Viscere Leones parit?
 Vertigo Cæli nutat? an lassum Gigas
 Stellare fractus exigit oneri latus?
 Nunquid bibaces nimia perpeßæ vada
 Valles anhelant? tota vel Mundi senis
 Anima laborat? Proh Deum atque Hominum fidem!
 En quanta sulco rima serpenti scidit
 Nubem dolentem distrahi. An tantas valet
 Incendiarium parere flammæ gelu.
 Animam calentem frigido ejectione sinu
 Irata nubes: moxque pertæsa impium
 Scelus, flagranti liquida se impendit Solo:
 Nimium nocenti mæsta pœnitentiâ,
 Flammis præstium, lacrymis Mundum obruit.

Fatiscite Cælum: Vertice emoto rue:
 Confunde Terris Astra; nec summo Inferum
 Lunaris orbe fibula hunc mundum liget.
 Jam Sole vulso Cæcus ingemitet Cyclops;
 Et Regna in unum terna Neptunus legat.
 Argoa rursus syrtibus stridat ratis:
 Per nostra Delphin Maria stellarum abeat:
 Tandem veneno tabidos artus liqua;
 Et rupta molli latera syntexi fluant;
 Orbis ruinas Vertice infracto feram.

F I N I S
 N O N F I N I S.

INDEX Rerum Notabilium;

*Novus, decuplo major, non solum ad
ERUDITIONEM sed unà ad IMITATIONEM utilis-
simus, ad paginas exactus.*

A.

AARONIS Inscriptio. Narratio. 326.
Pro columna. 66.
ABBATIS CÆSARIENSIS elogium sepul-
cræ. 229. In Abb. LAURENT. SCOTI
effigiem. 261. **ABBAT. SECUSINI**
laurea. 221.
ABELIS. Inscriptio. Tumul. 278.
ABIÆ Roboami Filii. Inscriptio. Edi-
dictum 352.
ABIUDI Zorobabelis Filii. Inscriptio.
Genethliacon. 388.
non Ablues, sed allues. 268.
ABRAHAMÆ Inscriptio. Narratio. 303.
ACADEMI hortorum Allegoria 194.
Academici fulminales. 200.
Acanthidem cavea inclusam Amor nu-
trit. 150.
Accipiter cucullatus nihil captat. 151.

in Acerrimis bellis animus ducis seda-
tus. 28.
ACHAS. Inscriptio. Historia. 364.
ACHILLIS umbra equestris. 166.
ACHIMI Sadoci Filii Inscriptio. Vices.
394.
ACHIVI Palladium asportantes. 64.
Acredulam cavea inclusam Amor nu-
trit. 150.
ACROCORINTHUS. 28.
ACTÆON. 152.
Adamantinum monile. 102.
Adamas 145. acuminatus 147.
ADAMI Terræ Filii Inscriptio. Æni-
gma. 275.
ADELAIS vel **IDA,** Cognom. **Vindex.** 131.
135. **Mamfredi** filia. 118. **Hum-
berti I.** Uxor. 131. **Humberti II.** filia.
135.
Admiranda. 390.

Ad-

Admonitio. 377.
 Adolescentia mundi 294.
 qui Adorat se, omne Numen spernit.
 154.
 in Adventum Principis. 474.
 Adversa sæpe juvant. 169.
 Advocati generalis Gambannæ, Symbo-
 bolum Heroicum. 455.
 Adynaton. 344.
 Edes MARCHIONIS à S. THOMA 267.
 ARDUINI. 270. Ædium novarum
 molitio. 48. regiarum ornamenta.
 111.
 Egyptii includentes Josephi craterem
 facculo. 64.
 Enigma 275. Virgilianum in Hyacin-
 tho. 99. Enigmatium Symbolum.
 99.
 ÆOLUS Græcis navigantibus Trojam
 inimicus. 157.
 Æquitatem mavult, quàm rigorem
 Phil. III. 6.
 ex Ære Inscriptio. 260.
 Æripes Taurus Martis. 109.
 ÆSCULAPII sive Serpentis Emblema.
 441.
 Ætas nova mundi. 417. Virilis mundi.
 343. Ætate mediâ mori. 11. Ætatis
 aureæ Beatitates. 98.
 Æternitati pingo. 112. Æternitatis i-
 mages. 146.
 Ætherea potestas Dianæ. 160.
 Ætna festivos ignes continet 42. Æt-
 nezus mons. 41.
 Affabilitas 8. erga reos ibid. ejus
 symbolum. 9.
 Affluunt sed effluunt 269.
 AGLAIA. 139.
 Agnato jungitur Ludovica sedandis co-
 gnatorum dissidiis. 137. in Agnatum
 sanguinem imbellis manus. 158.
 Agriculturæ instrumenta. 113.
 ALARICUS, Gothorum Rex. 178.

Alatus Genius cum Liliis 140.
 Albæ bigæ } in certamine
 Albiequi } Olympico. 114.
 Album Hispanis & Italis significat Sco-
 pum 150.
 Albis, ut pictus. 112.
 ALCIATI imagines fabulosæ. 268.
 ALCIDES antæum suffocat complexu in
 pugna 128. floreo in gramine reclin-
 nis. ibid.
 Alcyones geminæ. 129.
 ALEXANDER M. pictus Symbolicè. 146.
 solus cum Leone colluctatur. 164.
 ejus nomen inscriptum collari cervi.
 169.
 Aliena spectans suum spectat malû. 152.
 Alieni rapax. 85.
 Aligeri puelli in picturâ. 112.
 Alios minimè insectabitur ipsum se qui
 spectaverit. 171.
 Allegoria hortorum academi. 194. Al-
 legoricum argumentum 69.
 Allues, non Ablues. 268.
 ALOYSIA Venatrix strenuissima. 170.
 Alsine, cibus acanthidis. 150.
 Altarium insignia cum Trophæis. 113.
 Alterna requie. 142.
 Amans verus, amari dignus. 155.
 Amari dignus, qui verè amat. ibid.
 AMASIE Joasii Filii. Inscriptio. Saxifra-
 gium. 359.
 Amat inclyta lucem virtus. 267.
 AMATHUS à favis celebris. 107.
 Amato nihil nimis, hoc nihil felicium
 169.
 Amatores taciti. 161.
 Amatorium Symbolum. 143.
 Amazon chlamydata, tria sceptrâ te-
 nens. 133.
 Ambra. 147.
 in D. AMBROSII imaginem, Theodosium
 templo arcentis. 452.

AMB.

RERUM NOTABILIMUM.

AMEDEUS Dux Sabaudia Rhodianam
dissolvit obsidionem. 172.

*Occiso Rhodiana Classis Praefecto A-
medeus praeficitur.* 173.

*Amedeus Turcica Classis Praefectum
cadit;* ibid.

Captos Rhodon ducit Amedeus. ibid.
*Rhodi Equites Amedeo gratias plau-
susque referunt.* ibid.

Amedeo Triumphus decernitur. ibid.

*Amedei contra Saracenos Terrestris
pugna.* 174.

*Sua manu Saracenorum Regem in-
terficit.* ibid.

*Gentilitia Stemmata Rhodiensibus
permutare injussu Caesaris recu-
sat.* ibid.

Annunte Cesare insignia mutat.
ibid.

AMEDEUS Magnus. 126. Pacificus. 144.

Quartus. 143. Ruber. 144. Secundus,
Humberti 11. Filius. 125. Stator di-
ctus. ibid. Septimus. 120. Ejus ex
Comitibus Sabaudia ultimi, & Du-
cum primi Elogium. 212. Viridis.
144.

Amnis exiguus rivulis augescens. 144.

Amœna. locus deliciis exstructus, quæ
& Grottescæ. *Eusthâster.* 148. eorum
cellæ seu conclavia. ibid.

AMON Manasses Filii. Inscriptio. Sym-
bolum. 372.

Amor cæcus, improbus. 124. Amorem
invictum simulans puella. 147. A-
mor erga subditos ejusquæ Symbo-
lum. 4. Amores alites arguta Sym-
bola tenentes. 149. pennigeri cum
Myrthearum frondibus luctum si-
gnificant. 149. Amorum turba vo-
litans. 131. variè picti, ad colorem
viridem alludentes. 149. Amoris
fascinus vincit omnem fascinum.
155. Amoris muliebris constantia.

131. Amoris mutui monumentum.

252. Amoris reciproci signum. 145.

Amoris Symbola quatuor. 161. A-

mor Cupido novies pictus, vario ha-

bitu. 149. 150. Amor, pronubus sæ-

pe mortis cruentæ. 157. Amor pun-

gens, myrtus Italis dicitur. 149. A-

morum conjugialium conclave. 129.

Amor verus, quia Somnium, quid est
vanus? 155.

AMPELUS Dianæ conviciatus. 153.

Amphitheatrum condit Vespasianus.
89.

Amphysbæna. 129.

Anathema. 295.

Anchoræ duæ complicatæ, Conjugii
Symbolum. 102. 129.

Ancile liliatum cœlitus missum. 143.

Ancile Numæ securitatem portendebat.
143.

ANDESENNI Comitit Elogium sepul-
crale. 235.

ANDROMEDÆ Emblema. 443.

ANGELI FELICIS Gabaleonis Andesen-
ni Comitit Elogium Sepulcrale. 235.

Angeli, statuarum loco. 65.

Angliæ Dux Vertegerius. 116.

Anguibis virulentis lilii planta gravis.
142.

Anhaldia Comes. 114. Dux. 115.

Animus Ducis in bellis acerrimis. 28.

ANNA, Amedei viridis filia. 136.

ANNA DELPHINIA. 132.

ANNA JOACHIMI Bapantheris Uxor.
420.

Annalium Cesareorum fundamentum
& cardo. 49.

ANNIBALIS Somnium. 130.

Anni imagines Symbolicæ 146.

ANTEUS suffocatur complexu in pugna
cum Alcide. 128.

ANUBIS canis, fidelitatis emblema. 168.

Apiarium in lilieto. 142.

Ppp

Api-

INDEX

Apices & honestamenta Cæsareæ Majestatis. 113.
 Apis, insectum, prudentiæ Symbolū. 96.
 APOLLINIS cythara. 112. Delphici oraculum. 157.
 APOLLINIS Solis Emblema. 432.
 Apostolica vocatio. 51.
 Apparatus funebres. vid. Funebres.
 Apparatus literarius. 71.
 Apri Caledonii fabula. 154.
 Aqueductus à Claudio conditi. 86.
 Aquâ pereat, quisquis aquam denegat. 154. oblatam in militiâ respuit Cato. 461.
 Aquarii Emblema. 436. Aquarius, flumen. 47.
 ad Aquas Sextias triumphus. 26.
 Aquatilis potestas Dianæ. 160.
 Aquila cur Romæ & Romani Imperii insigne. 115. panem rapit Augusto comedenti. 74. pileum eripiens. 119. Ganymedem vehens. ibid. rapit. 441.
 Aquilæ bicipitis in pectore equus conclusus, cujus insigne. 115.
 Aquilinus pullus in Solem intentus. 145.
 Aræ Emblema. 446. Aræ imposita simulacra. 66. super Aram immolandus. 435.
 Aræ Majoris Minimorum Taurini Inscriptio. 256. Majoris S. Thomæ. 258.
 Aræ Sancti Pauli Taurini Inscriptio. 257. Aræ Votivæ Fossani Inscriptio. ibid. Ara coelitus irradiata & inflammata. 132. Ara, cum liliorum congerie & inscriptione. 142. Ara Eliæ, totius apparatus allegoricum argumentum. 69. Ara Nymphis sacra. 142.
 Ara Saxeæ Jacobi, pro Symbolo. 66.
 Arcella, in quâ corda Principum condita. 19.
 Archiepiscopus Taurinensis. 226.
 Architectones Principi adstantes in Monumentis. 66.
 Architectonica pro Simulacro. ibid.

Arcuum attritis nervis capiili sufficiuntur. 461. Arcu contento. 150. Arcus duo triumphali additi. 64. in quâcunque pompâ. ibid. Arcus gemini chorda. 102. Arcus in flammâ abiens. 96. Arcus triumphalis. 42. 43. 94. 95. 109. Arcus triumphalis in honorem Christianæ Svecorum Reginæ. 94.
 ARDUINI ædes. 270.
 Aræ Theatri ornamentum. 197.
 Argiva Thelephilla. 128.
 Argo navis. 445.
 Argumentum. 337.
 Arietis Emblema. 433.
 ARIONIS Emblema. 442.
 Arma Dianæ cuduntur. 156. cui Arma sola supersunt. 145. ex Armis lux clarissima. 270. Armorum Trophæum Leonino spolio velatum. 143.
 Armamenta navalia. 113.
 Armelinus mus, seu Armenius, pudicitæ Emblema. 95.
 Armeni piscatores Tigrin pascunt innoxii. 172.
 Armigerorum simulacra in funeribus regis. 17.
 ARPHAXADI SEMI Filii. }
     SALEMI Arphaxadi Filii. }
     HEBERI Salemi Filii. } Inscriptio.
     PHALEGI Heberi Filii. } Catalogus. 301.
     REVUI Phalegi Filii. }
     SATAGI Revui Filii. }
     NACHOTIS Satagi Filii. }
     THARES Nachotis Filii. }
 Arrha coelestis. 143.
 Arte vis vincitur. 267. Artium & Scientiarum enumeratio. 195.
 Artifex fraude suâ prenditur. 267.
 Arundo, piscatus Symbolum. 151.
 Asæ Abiæ Filii. Inscriptio. Rogus. 354.
 Astra nova novas vires significant. 45.
 Astrum donec faret. 146.
 Astræa Virgo. 142. ejus & Saturni simulacra

lacræ in conjugii principum. 98. A-
streæ f. Virginis Emblema. 435.
Astrologum consulens opportunitatem
notat. 146. Astrologus Endymion.
155. Astronomus cœli constitutio-
nem ostendens, Symbolum. 104.
ATALANTA præstans Venatrix, frustra
petit Aprum Caledonium. 155.
Attritis Arcuum nervis Romanæ ca-
pillis sufficiunt. 461.
Avarus superstitiosus. 464.
Avis Paradisi religionis Symbolum. 96.
AUCEPS HENRICUS, vide Henricus.
Aucupii Symbolum. 151.
Augurium regni Cypri. 186. 187. Augu-
rium spernit I. Cæsar. 73.
Augustales notæ Imp. Rom. 113.
Augusti Cæsaris Elogium. 73.
*Augusto comedenti Aquila panem ra-
pit. 74.*
Dei nomen iniquè assumis. ibid.
*Audita Civium Clade caput ad pa-
rietem allidit. 75.*
*Veneno ab Uxore propinato interit.
ibid.*
ejus in horoscopo non Capricornus,
sed Virgo ascendit. Natus ergo
in Virgine, paullo ante exortum So-
lis. 49. ejus felicitas quosigno osten-
sa. 50.
Aula dignitatum. 117. Palatii Urbani.
184. consilii. 181. Conclavia. 154.
& seqq. miscetur sacco indutus
Xaverius. 459. regis ornamenta. 112.
venatoriæ ornatus & instrumen-
tum. 150. 151.
Aulica lætitia. 48.
Aulicifmus. 321.
Aurea lilia, argumentum integrum. 98. 99.
Aurea lilia. 142.
Aurea planta, lillii genus. 141. Aurea
retia, simulacrum insigne. 160.
Aurea secla. 142. Auræ ætatis beati-

tates. 98. Aureo jaculo peti. 164. Au-
reorum lilliorum flores. 103. Aureum
diadema. 78. Aureum seculum mo-
le representatum. 97. Aureum, sed
infelix telum. 164. Aureus leo, van-
dalicum insigne. 113. 114.
Aurigæ sive Myrtilli Emblema. 440.
Aurora Tithonum complexa. 142.
Australes imagines in cœlo. 443. reper-
tæ à Neotericis. 448.
Autores Scientiarum. 195. & Symbola
ibid.
Autoritas. 7. in suos. ibid. etiam de-
functi post mortem. 8. ejusque Sym-
bolum. ibid.
ad AYACIS nomen designandum æni-
gma. 99.
AYMON, Amedei VI. filius. 144.
AYMON & EDOARDUS Fratres. 126.
AZORIS, Eliacimi filii Inscriptio, Dia-
logismus. 391.

B.

B. B. B. B. βασιλεύς, βασιλέων,
βασιλεύων, βασιλεύοντες. La-
tinè: Rex, Regum, Regnare faciens,
Regnantes. 117.
Baccæ margaritarum, Cyrrines in litore
optimæ leguntur. 107.
Bacchum Leo invadit. 153.
Balanz sive Pristis Emblema. 443.
BALTHASARIS Caroli Dominici, Hispa-
niarum Principis Natalitia. 35.
BAPANTHERIS Pantheris filii. Jacobi
Matani filii. Inscriptio. Naufragium.
419. Bapantheris filius S. Joachimus.
420.
Basilica ornamenta, in funeribus Prin-
cipum. 3.
Beatitates auræ ætatis. 98.
BEATRIX, Amedei III. filia. 135. Geben-
nensis. 151. Lusitana, fortissima Re-
gina.

I N D E X

- gina. 134. 135. Petri filia. 136. Thomæ I. filia, septem Reginarum mater. 136.
- BELLEROPHON Chimæram interficit. 161.
- Bellum Monferratense. 29. Ligusticum. 30. Bello invictus Rex. 14. Belli origo & pacis, bellua. 169.
- Bellicosa Princeps. 145.
- Beneficentia. 9. ejus Symbolum. ibid. allicit exteros. 162.
- Beneficii memor vel fera; tribus exemplis 170. Beneficiis vincitur maleficium. 267.
- Benefactori positum monimentum. 256.
- BERENICES capilli & coma. 129.
- BERNHARDUS Anhaltiæ Comes, Dux factus. 115.
- in BERNENSES clemens victoria. 106.
- BEROLDUS, Saxonici stirpis. 117. & seqq.
- BEROLDUS SAXO, primus Sabaudia dominator, ejusque insigne in stemmate. 115.
- Bibitur venenum bis, semel impunè, semel exitiosè. 91.
- Biceps grus. 129.
- Bigæ albæ in certamine olympico. 114.
- Bilancis emblema. 435. Bilanx & gladius. 133.
- Bis venenum bibens, semel impunè, post noxiè. 91.
- BLANCA Monferratensis. 134.
- BOBBÆ Marchionis vinea 261. Villa. 266.
- Bombarda solo semisepulta & explosæ similis. 144. ad vindicis arma ingeniosè refertur. ibid.
- Boni viri iracundia gravissima. 270. Boni florentissimi, sed citò amissi Symbolum. 49.
- BONNA Borbonia. 132.
- BONNA Ludóvici filia. 137. 144.
- Booz Salmæ Filius Inscriptio. Myste-
Obed Booz Filius Salmæ. 336.
- Boreales in cælo imagines. 437.
- BRITOMARTIS, fidisima comes Diana, Fidei præmiatæ Symbolum. 152. Templum vovet. 160.
- BRIXIA. 121.
- BROLIÆ Senunciarum Marchionis inferiæ, additumque epigramma. 226.
- BROLIORUM Sacelli Taurini Inscriptio. 257.
- BRUNO Saxonicus. 113.
- in S. BRUNONIS Carthusiensium Patriarchæ effigiem. 451.
- BUNEI elogium sepulchrale. 234.
- ## C.
- CABURRI Expugnatio. 28.
- Caducæus Mercurii, Concordiæ Symbolum. 102.
- Caducéo prostratus Leo. 123.
- Cæcus amor, improbus. 124.
- Cælestis Zodiaci orbis, Theatro applicatus. 45. vid. Cælum per æ.
- CÆSAR spernit augurium. 73. ejus nomen, non cor gerit. 168. ejus cervus, familiaris & comes militiæ; inscriptio in Collari. 170.
- CÆSARES. 71.
- Cæsareorum annalium, fundamentum & cardo. 49.
- CÆSARICENSIS Abbatis Elogium sepulchrale. 229.
- CÆSARIS MALLIANI in Comitem Emanuele Thesaurum Familix postremum Marem Epigramma. 250.
- CAINAMI Inscriptio. Opposita. 289.
- CAINI Inscriptio. Epitaphium. 277.
- CALAIS & Zethes. 162.
- Calcarium mucrones in Clypeo. 115.
- CALIGULÆ Imperatoris Elogium. 77.
- CALIGULA nascitur in castris. 78.
- Primus aureum Diadema tulit. ibid.
- De Milite natq à Milite occiditur. ib.
- Saturnalibus diebus addidit Juvenales. ibid.

CA-

RERUM NOTABILIMUM.

CALISTO, Symbolum spondentis, sed cum exitio suo non servantis. 152.
CALLIMACHI nobile figmentum de Venationis præfide Diana. 151. fabula de Diana. 155. hymnus. 163.
CALLIOPE. 112.
CAMELEONTIS Emblema. 449.
Camera di parata. 128. 155. Camera Ducalis Præfidis. 227.
CAMILLÆ cerva, ejus fidelitas & velocitas. 169.
CAMILI RICHELMI Præfidis elogium sepulchrale. 228.
Cancer cœlestis. 46. Cancris emblema. 434.
Candidum cornu tenens amor. 149.
Canes, qui nisi cum prædâ non redeunt. 164. 167. ad venationē delecti. 167.
Canicula nigerrima, Tisiphones donum. 166. eadem in cœlo æstus summus promittit. 166. Canis Anubis. 168. fidelitatis Emblema. ibid. Canicula, sive Procyonis Emblema. 445.
Canis Cephal. 167. majoris, sive Lelapæ emblema. 444. minoris, vide Canicula. Canis tacitus pejor latrante. 161. odorator & vertagus, alter latrat, alter capit. 164. Canis Corinnæ fures ab amicis distinguebat. 168. Plutonis triceps. 168. Pyrrhi. 167. Vulcani. 168. Ulyssis. 167. Canis fidelitas erga Dominum. 167. 168. Canum memorabilium conclave, Historica Emblemata continens. 167.
Capillos sufficiunt Romanæ attritis arcuū nervis. 462. Capilli Berenices. 129.
Capitis Medusæ Emblema. 440.
Capitolii inauguratio pro symbolo. 66.
Capricorni emblema. 436.
CAPRICORNUS signum cæleste. 47.
Capripistrix. 436.
in Captivos dimissos. 105. vindiciat. 5.

Captos Rhodum ducit. 173.
Caput ad parietem allidere. 75.
CARIATIDES statuz bicorporos. 101.
CARMANIOLA expugnata. 25.
Carmina Abbatis Laurentii Scoti. 261.
CAROLI V. columnæ geminæ. 4.
CAROLI EMMANUELIS Sabaudiz Ducis. Exequiæ. 20.
Carolus nascitur. 24.
Puer Patri succedit. ibid.
Caroli Connubium. 25.
Salutianum bellum. ibid.
Bellum Gebennense. 26.
Ad Aquas Sextias Triumphus. ibid.
Ad Vinodunum Conflictus. 27.
Caburri Expugnatio. ibid.
Pacis Negotia. ibid.
Magnifica Opera. 29.
Monferratense Bellum. ibid.
Hastam Pompejam servat. 30.
Bellum Ligusticum. ibid.
Verruca defensa. 31.
Secusina Pax. ibid.
Piè moritur. 32.
Sepulchrales Inscriptiones. 33.
Caroli Emmanuelis ex ære in Vineam Mauriti Principis à Sabaudia Inscriptio. 260.
Ejusdem Elogium. 210.
Caroli Emmanuelis Secundi, & Franciscæ à Francia Publica receptio. 97.
Prima Moles. Aureum Seculum. 97.
Secunda Moles. Junonis Pronuba Templum. 100.
Tertia Moles. Libra. 103.
Quarta Moles. Regalium Virtutum Pantheon. 106.
Quinta Moles. Vota. 108.
Ultima Moles. Martis Taurus. 109.
Caroli Francisci Capris Ciliarum Comititis. Theses. 198.
Ad Mauritium Sabaudia Principem dedicatio. ibid.

I N D E X

- Stemmatis Descriptio.* 199.
Fulminatum Academicorum Stem-
ma in Collegio Augusto-Taurinen-
si Societatis Jesu. 200.
Heroici Fulminatum Symboli figura,
& forma. 291.
Stemmatis totius Descriptio. 202.
 Caroli Francisci Nicolis Vernantis, &
 Rubilantis Comititis. Theses. 185.
Ad Victorem Amedeum Cypri Regem
dedicatio, & Cypri Regni augu-
rium, ibid. & 187.
Sabauda Familia perpetua Series. 186.
Victoris Amedei Gesta, progenitorum
gestis aequata, & superiora. 188.
Victoris Amedei Juvenilis Strenui-
tas. ibid.
Modus in Victoria. ibid.
Celeritas. 188.
Fortitudo. ibid.
Religio. ibid.
Suavitas. 190.
Prudentia. ibid.
Iustitia. ibid.
Magnificentia. 191.
Minutiora Parerga. ibid.
 Caroli Philippi Morotii Magni Sabau-
 diae Cancellarii Elogium Sepulcrale.
 231.
 CAROLOTTA Cypri regina. 119.
 CAROLOTTA; infelix Regina. 133.
 Carpit & carpitur una. 269.
 CARTHAGINIS fundamentum reperitur
 caput equinum. 115.
 pro CASALENSI urbe fiduciarium pa-
 ctum. 215.
 CASSIOPEÆ five Sedis. Emblema. 440.
 Castanea Echinata. 143.
 CASTOR & Pollux cœlum serenant. 161.
 CASTORIS & Pollucis. Emblema. 434.
 flamma gemina. 129.
 in Castris nascitur. 78.
 Castus honor. 159.
 Casuum variorum inscriptiones. 460.
 Catalogus. 301.
 CATO aquam respuit sitiente exercitu.
 461.
 Cavum speculum Archimedis. 41.
 Celebritas Sacra. 63.
 Celebritas Sacra Xaverii. 51.
 Celeritas. 122.
 CELEUS Eleusinæ Rex, ut pictus. 135.
 Cella pretioforum. 146.
 Cenotaphium. 291.
 in Cenfores. 171.
 Censura. 280.
 CENTAURI Chironis. Emblema. 436.
 CEPHALI & Procridis conjugium. 102.
 ejusque canes. 167.
 CEPHEI Emblema. 438.
 Cereus candidus ad calcem veniens. 149.
 non Certandum cum potentiore. 268.
 Cerva Camillæ, ejus fidelitas & ve-
 locitas. 169. Dianæ transfixa per
 ignorantiam. 157. 158. Sertorii pro
 Dianæ oraculo illi habita. 169. Syl-
 viz. 169. Telephi, quæ eum aluit. 169.
 Cerva pro Virgine. 158.
 Cervam Æripidem Hercules assequitur.
 164. Cervæ Auricornes & Æripides.
 163. Cervæ Latinis & Græcis dictæ,
 tam mares, quàm foeminae. 163. Cer-
 vis invecita Diana. 157. Cervorum
 memorabilium conclave. 168. Cervo-
 rum refugium à Canibus. 160. Cervus
 Alexandri, nomine illius inscriptus.
 169. Cæsaris, familiaris & comes mi-
 litæ, inscriptio in collari. 170. Caroli
 VII. Francorum Regis. 168.
 Cervus cervum saltu prævertens. 144.
 Cervus Cyparissi, ornatus mirè à
 puero, puerum eundem occidit. 169.
 Cervus in fugâ. 152. Cervi memo-
 rables. 168.
 CHAMI Noë filii. Inscriptio. Diræ. 296.
 Charitatis Xenodochii Inscriptio. 255.
 Cha-

RERUM NOTABILIMUM.

CHARITES. vid. Gratiz. Charitum trium status, hilari & ridente vultu. 138.

CHIRONIS Centauri Emblema. 436. 445.

CHLORIS florum Deæ imago, sed tristior cum Myrthi corolla. 148.

CHLORIS AURAM blanda tractat manu amor. 150.

Choreas Boletorum esse similes, quorum optimus pessimus est. 137.

in CHRISTI patientis à Gaulo malè expressam imaginem. 454. Christi Sepulchralis Sindonis expansio ad populum. 106. 108. Christi corporis templum Augustissimum Taurini. 256.

CHRISTIANÆ ALEXANDRÆ Succorum Regina, publica receptio. 94. Orationis thema. Arcus triumphales. ibid.

CHYMERA à Bellerophonte occisa. 161.

CILIARII comitis Theses. 198. CILIARII comitis elogium sepulchrale. 232.

Ciphre barbarè, Latine Gryphi. 102.

Citharæ geminæ. 129.

Clades Bernensium. 26.

Clara fax. 41.

Classis Turcicæ Præfectum cecidit. 173.

CLAUDIA Virgo Vestalis, Symbolum casti honoris. 139.

CLAUDII Imperatoris Elogium. 78.

In Latebra occultus Imperator creatur. 79.

In Imperio vitam inertem ducit. 85.

Non exit ad pugnam. ibid.

Plures aque ductus condit. ibid.

Clausula. 341.

Clementia. 5. eam diligit Philippus. 6. ejus Symbolum. 6. Clementiæ Inscriptio. 104. 105. Clementiæ & Nemesis altercatio. 105. Clementia inaudita. 121.

CLYO Historiæ imago. 112.

Clypei in monumentis. 40. 41. 44. Clypei Sabaudici, iisque Inscripta Symbola. 143. in Clypeis Symbola Heroica. 4.

in Clypeo insignia aliquot. 114. in Clypeo Numæ Lilia. 140. Clypeus bifidus. 116.

Cœli constitutio. 104. munus æternum Numæ. 143. Cœlestes donum Gratiz. 139. Cœlesti ab Origine. 141. Cœlestis arrha. 143.

Cœlum stellatum. 41.

Cognatorum dissidiis sedandis Agnato jungitur. 137.

Cognomen parvi Caroli Magni. 125.

Collectæ femineæ, armillæ, inaures, monilia, specula. 159.

COLONIA Augusta. 177.

Columnæ Caroli V. geminæ. 4. Columnatum speculum. 195.

Coma Berenices. 129.

COMES CILIARIUS. 232.

Cometa crinitus. 90.

Comici restituntur à Vespasiano. 89.

Comitatus Sarmatoris. 255.

COMITIS DUSINI Theses. 192.

COMITIS VANPERGIE ædes. 270.

COMITIS VERRUCÆ Elogium Sepulchrale. 232.

Commentarii Cæsaris. 72.

Commorientes, summum fidei documentum. 167.

Concamerata conclavia. 160.

Conchæ geminæ unionum. 129.

Concilia quibus egeant virtutibus, per locum Scripturæ, Exemplum, Picturam, expositum. 182. Concilium Taurinense. 178.

Concio. 398.

Conclave. 128. Conclave amorum conjugali. 129. Conclave canum memorabilium, Historica Emblemata continens. 167. Conclave exrerarum, quæ innupserunt Sabaudæ familiæ. 130. Conclave intimum Gabinetto. 143. Conclave Regium, vulgò Camera di parata, ad pompam ornatum.

128. Conclave Sabaudarum Virginum, quæ nupserunt exteris. 135. Conclave victoriarum. 124. Conclavia aulæ variè ornata Inscriptionib9. 154. 157. 167. vide & Cubicula. Conclavia concamerata. 160.
- Concordia & Silentium consiliis & Consiliariis necessariæ virtutes. 182. 183. Concordia Dea, ut picta. 132. Concordiæ inter Conjuges Symbolum. 135. Concordiæ Symbolum Mercurii caducæus. 102.
- Congregatio Sacerdotum ad Templum. 256.
- Conjugaliū amorum. 129. Conjugalia Symbola. 101. 102. 103. Conjugialis unionis Symbolum. 102. Conjugalis fidei Symbolum. 135.
- Conjugis brevi amissæ symbolum. 149. Conjugis regiæ funus. 20. Conjugum Regiorum receptio publica. 97. Conjugum Regiarum virtutes quatuor. 135.
- in Conjugio Genius sequendus. 140. Conjugium Principum. 97. Peleicū Thetide. 101. Hebes cum Hercule. 101. Orpheī cum Euridice. 101. Ulyssis cum Penelope. 102. Cephalī & Procridis. 102. Ceycis cum Alcione. 102. Philemonis cum Baucide. 102.
- Conjugium, vide & Connubium.
- Connubium Ducis. 25. Connubia regalia octo. 101. Connubialis amoris ac fidei exempla depicta. 134.
- CONRADUS Imperator perpetuum vicariatū confert. 117.
- Consilii aula. 181. Consiliis destinata, in aulis Principum loca. 181. Consilia quibus egeant virtutibus, per locum Scripturæ, Exemplum, picturam, expositum. 182. Consilio & vigilantia. 144. Consilia senum, hæc juvenum. 269.
- Consiliorum necessitas } exemplis ex-
Consiliarium dotes } primuntur. 181.
nil Conscire sibi, tutissimum. 171.
- Consolatoria. 397.
- Constantia amoris muliebris. 131.
- CONSTANTINUS Imperator. 180.
- Constitutio Cæli. 104.
- Consuetudo vitiosa. 268.
- Consul indoctior plerumque melior. 170.
- Consulens Astrologum opportunitatem notat. 146.
- Contento arcu scopum collineat Amor. 150. figit Manucodiatam. 161.
- Cor fictum captivitatem parit. 161. Cordis effigiem habent Liliorum radices. 103. Corda Principum in argenteâ arcellâ condita. 19.
- Corallium doloris perpetui signum. 149. Corallium tenens Amor. 149.
- CORINNA canes fures ab amicis distinguebant. 168.
- Cornix loquitur ante obitum Domitiani. 93.
- Corolla Laureæ. 95.
- Corona Ariadnæ sive Borealis. Emblemata. 439. Coronæ Australis, Embl. 447. Coronæ octo sepulchro impositæ. 33. Coronæ tres, Tria Regna designant. 95.
- Coronarum genera. 124. Laureæ, Robustæ, Gramineæ, Myrtheæ, Oleæ, Muralis, Rostrata, Vallaris &c. cum suis titulis. 124. 33. Corona ferrea insigne Longobardorum Regum. 179.
- Corporis Christi templum augustissimum Taurini. 256.
- Corrigi vix potest vitiosa consortio. 268.
- Corvi Emblemata. 446.
- CREUSA. 138.
- Crinitus Cometa. 89.
- CRITOLAI libra, in cujus alterâ lance Virtus, alterâ orbis universus. 104.

Cru.

RERUM NOTABILIMUM.

Crucifera Legionis Thebæorum tres Martyres. 178.
 Cubiculum. 128. Genitale. 48. 49. matris Regiæ. 166. regium. 158. Cubiculum regium, vulgò Camera di parata. 155. ad pompam ornatum. 128. regiæ sororis. 170. Cubicula regia ordine sibi succedentia. 129. Paci & Quieti dicatum. 128.
 CUPIDO cum arcu contento figit Manucodiatam. 161. Collineat scopum. 150. Cupido auceps. 161. occultus. ibid. Cupido concigenus. 165. vid. & in Amor. Cupido nassa piscatur. 162. hamo escam imponit. ibid. Cupido piscator. 126. Cupido venator cum sclopo bene farto. 161. Cupido venator plagas in occulto struit. 163. Cupidinem Imperii cohibere. 12.
 Curifugium, vineæ nomen inditum. 261. Curifugium quales ædes & quis locus. 148. vide Amœna.
 CURIUS Romanus eques. 124.
 Currus Solis. 4.
 Custodia Vigil. 168.
 Cychni Emblema. 439. Cygnus intra oleaginem corollam. 95.
 CYLLARI, Equi minoris Emblema. 442.
 Cymbæ naufragæ Symbolum. 133.
 Cymbæ Symbolica pictura. 133.
 CYPARISSI cervus, Cyparissi dolor. 169.
 CYPRI nomen à Cupressu. 107. Cypri Regni Augurium. 107. 185. 187.
 CYRINE à Cyro condita. 107.
 Cythara canit Nero. 82.

D.

DANUBIUS senis perpluit Capedini-bus ob tot astra. 117.
 DAVIDIS Jessæ filii Inscriptio. Adynaton. 344.
 Decumana quæ dicantur. 109. Decumanus flos. ibid.

Dedicatio. 185. 193. 198. Dedicationis inscriptio in fastigio ædium. 184.
 Defensor Pontificis. 7.
 Dei nomen assumere. 74. Deo ductore. 144.
 Deliberandum diu. 270.
 Delphinus piscis, cibo demeritus, cibi datorem per fluctus devehit. 171.
 Delphini sive Arionis emblema. 342.
 Delta vel Trianguli emblema. 443.
 DEMIPHONTIS seu Pateræ Emblema. 446.
 Desides Domi, evigilant foris. 163.
 Desponsi infantes incunis, & eorum Symbolica pictura. 133.
 Desuktor in bellis. 145.
 Diadema aureum Caligula primus tulit. 78.
 DIAGORAS Rhodius præ latitiâ moritur. 128.
 Dialogismns. 391.
 de Diana, quæ sequuntur, & plura, invenies, à pag. 150. usque. 172.
 DIANA eadem quæ Hecate. 151. 165. Diana Luna est. 155. 433. tergemina, ob totuplicem potestatem in venando. 151. ad Dianæ gestorum quadruplex fabula & picturæ. ejus natales & puerilitatis gesta. 155. Diana novennis, odio amoris, armorumquæ amore venationum omnium præfecturam impetrat. 151. Dianæ Venatricis quadruplex potestas. 160. Dianæ decem præcipua gesta. 152. Dianæ Aulidis templum. 159. Partheniæ templum. 160. Persicæ templum. 160. Eleæ fanum. 160. Diana Dictynna. 162. Dianæ infantulæ prima terrena venatio. 163. Diana inferna. Triformis, Femineo, Equino & Canino capite. 165. Diana Regia. 150. Dianæ Regiæ aula & ornatus. 150. 151. Diana vindex templi sui. 159. Dianæ templa celebriora, Emblematicè inscripta. 158.

Dianæ templum vovet Britomartis. 160. Dianæ sodales nymphae. 151. Dianæ representatio tanquam reginæ in aula suâ. 151. Dianæ triumphus post labores. 166. Dianæ arma cuduntur. 156. Dianæ currus aureus. Diana cervis invec̃ta. 157. Dianæ cerva præ Iphigeniâ culta. 169. Dianæ cerva, transfixa per ignorantiam. 157. Diana canes diligit. 167. Dianæ statua, in ara leonem dextra, sinistra pardum loro valido retinens. 160. Diana osculum negans, Brontis Cyclopiis barbam vellit. 156. Diana osculatur dormientem Endymionem. 155. Diana & Juno conflictantur, quæque pro suis. 153. **Dies** anterior sequentis Magister. 270. **Dies** posterior, deterior priore. 270. **Dignitates**, vana laborantium idola. 166. **Dignitatum** aula. 117. **Digestio**. 298. **Dimicasti** de orbis Imperio. 164. **Dioptra**. 155. **Diphtheræ** Symbolum. 112. **Diploma**. 414. **Diræ**. 296. **Diræ** in pluviam perennem. 476. **Dirum** quid. 85. ille Dirigit, hic regit. 269. **Diti** sacrificans, litet. 85. **Ditior**, sed impeditior. 269. **Doctissima** Princeps. 134. **Doctoralis** laurea. 221. **Dolor** super clade infanus. 75. **Doloris** perpetui Symbolum, sempervivum. 149. lectus. 21. theatrum. 20. **Dolus** vi apertâ melior. 153. **Domitiani** Imperatoris. **Elogium**. 92. *Muscas Venatur.* ibid. *Vites recidi jubet.* 93. *Ejus ante obitum Cornix loquitur.* ib. *Epitaphium ejusdem.* ibid. **Dona**. Tam cara caro dona constabunt Procri. 164. hostium insidiosa. 169. in-

festas exitiosa. 164. **Donaria** sacra feminarum. 159. **Doris** amnis. 148. **Nympha**, cum Filiarum Nereidum choro. ibid. **Draconis** emblemata. 438. **Druentius & Isara** flumina. 132. **Ducalis** Camera Præsidis. 227. **Duces**. 313. **Ducis** animus in bellis sedatus. 28. **Dux** palmarum Sympathicarum. 129. **Duorum** Parium exempla. 102. 103. 129. **Ductore** Deo. 144. **Duodecim** Tribuni sc. filii Jacob. 311. **DURATII** monumentum. 252. **Durante** Spinâ perit Rosa. 465. **Durum** patientia mollit. 267. **DUSINI** Comitum theses. 292.

E.

EDICTUM. 352. **EDOARDUS** Amedei IV. filius. 143. **EDOARDUS** ET **AYMON** fratres. 126. in Effigiem Abbatis Laurentii Scoti. 261. **ELBAZARI** Eliudi filii inscriptio. Consolatoria. 397. **ELBAZARI** Jonathæ fratris Inscripcio. Emblemata. 412. **ELBAZARI** Prothomartyris ex Levi, Inscripcio. Cencio. 398. **Electoratus** perpetuus Orientalis Imperii. 117. **Electores** Imperii Orientalis. ibid. 117. **Electrum**. 147. s. Succinum, vulgo Ambra. **Elephas**. 145. **Elephas** inediâ mitigatus quodvis sustinet. 171. **ELIACIMI** Abiudi filii Inscripcio. Dialogismus. 391. **ELIACIMI & JOACHASI** Josiæ filii Inscripcio, Revolutio. 375. **ELIÆ** ara, totum Apparatus Allegoricum argumentum. 69. **Elias** pro Emblemate & Symbolo. 70.

ELI-

ELIUDI Achimi filii Inscriptio. Conso-
latoria. 397.

ELOGIOLA imaginibus ad vivum depictis
addita. 135.

ELOGIA Cæsarum, Julii Cæsaris 71. Au-
gusti. 73. Tiberii. 75. Caligulæ. 77.
Claudii. 78. Neronis. 75. 80. Galbæ. 83.
Ottonis Sylvii. 84. Vitelli. 86. Flavii
Vespasiani. 88. Titi Vespasiani. 90. Do-
mitiani. 92. **Elogia** sepulcralia. 18.
224. 228. 229. 234. **Andessenni** Co-
mitis. 235. **Lusitani** Principis. 224.
Marotii. 231. **Præsidis** primarii Duca-
lis Cameræ. 227. **Caroli Emanuelis**.
260. **Elogium** sepulcræ Scalæ Comi-
tis. 232.

ELPIS Samius Leonis ossiculum acutum
ori inhærens eximit. 170.

EMANUEL PHILIBERTUS. 145.

EMANUEL THESAURUS, vid. **Thesaurus**.

EMANUELIS CAROLUS receptio publica.
97.

Emblema. 412. **Emblema** Æsculapii.
441. **Andromedæ**. 443. **Apollinis** i. e.
Solis. 432. **Aquarii**. 436. **Aræ**. 446.
Arietis. 433. **Astræ** s. virginis. 435.
Aurigæ. 440. **Balanzæ**. 443. **Camæle-**
ontis. 449. **Cancris**. 434. **Caniculæ**.
445. **Canum**. 167. **Capitis Medusæ**,
sive **Persei**. 440. **Capricorni**. 416.
Cassiopejæ. 440. **Cephei**. 438. **Chi-**
ronis. 445. **Chironis Centauri**, sive
Sagittarii. 436. **Coronæ australis**.
447. **borealis**. 439. **Corvi**. 446. **Cych-**
ni. 439. **Emblema Eridani**. 444. **Leo-**
nis. 435. **Leporis**. 444. **Libræ**. 435.
Lunæ. 433. **Lupi**. 447. **Lyræ**. 439.
Martis. 432. **Mauncodiæ**. 448. **Mer-**
curii. 433. **Nepæ** s. **Scorpii**. 435. **Orio-**
nis. 444. **Pavonis**. 448. **Persei** sive
Capitis Medusæ. 440. **Piscium gemi-**
norum. 437. **Saturni**, s. temporis. 431.
Serpentarii. 441. **Serpentis**, sive Æ-

sculapii. ibid. **Tauri**. 434. **Veneris**.
432. **Volantis piscis**. 449. **Emblema**
ta Virrutis tria. 124. **Emblematica**
Iphigeniæ fabula. 157.

ENDYMION Astrologus, 155. à **Lunâ** ave-
ctus. 155.

ENOCHI Jaredi filii. Inscriptio, **Cenota-**
phium. 291.

ENOSSEI Sethi filii. Inscriptio. **Encomium**.
287.

Enthusiasmus. 281.

Eodem, sine Accentu scriptum, vox inter
adverbium & Casum suspensa. 201.

Epigramma Cæsaris Malliani. 250. **Epi-**
gramma in Leonem, qui **Servatorem**
suum servat. 462.

Epilogus. 415.

Epinicium. 373.

Episcopi Prosperi, Regii in **Æmiliâ** mo-
numentum. 258.

Epitaphium Domitiani. 93.

Epithalamium. 420.

Epitheta. 346.

Eques cataphractus Symbolum Philippi
II. 3. **Equites Rhodii**. 173. gratiam
plausumque referunt. ibid. **Equi albi**
in certamine Olympico. 114. **Equi ma-**
ioris, sive **Pegasi** **Emblema**. 442. **Equi**
minoris sive **Cyllari** **Emblemâ**. ibid.
Equi præfagiunt pugnam. 115. **Equus**
in aquilæ bicipitis pectore conclusus,
insigne datum ab **Ottone III**. 144.
Equinum caput inventum in **Cartha-**
ginis fundamento repertum. 115.

Equestris ordo torquatus. 143. **Equestris**
stauta. 111. **Equestria simulacra**. 116.

ERIDANI **Emblema**. 444. **Eridani** **Exun-**
datio Anno 1629. **Regnante** **Magno**
Carolo Sabaudicæ Duce. **Vaticinium**.
460.

Error levis, gravium malorum exordi-
um. 157. **Error** unius, sæpe omnibus
gravis. 157.

ad Eruditendos Indos suppeditat com-
meatum. 9. Eruditissima Princeps.
134.

Escam amo, non hamum. 162.

ESTRÆ Inscriptio. Admiranda. 390.

ESRONI Pharesi Filii, Rami Efroni Filii Aminadabi Rami Filii.	}	Inscriptio, Aulicissimus. 381.
--	---	-----------------------------------

Etymon. 314.

EUNOMIA. 139.

EUPHROSYNÉ. 139.

EURIDYCE Orpheo amatissima. 135.

ex Eurynome & Jove. 139.

Excelsa rupes, ventorum scena. 145.

Exegesis. 323.

Exemplar. 327.

Exemplis necessitas Consiliorum & do-
tes Consiliariorum exprimuntur.
181.

Exequiæ Caroli Emanuelis Sabaudia
Ducis. 20. Philippi III. Hispaniæ Re-
gis. 1.

Exercitationes equitatu, curriculo,
pugilatu, luctu. 167.

Exercitia, præliorum scholæ. 164.

Exercitu sitiente aquam oblatam respuit
Cato. 461.

Exomologesis. 369.

Expostulatio. 290.

Expugnata Carmaniola. 25. Expugnatio
Ciburri. 28.

Exteræ mulieres, quæ innupserint Sa-
baudæ familiæ. 130. Exteros alit bene-
ficientia. 162.

Externa Patria, sæpe natali humanior.
169.

Extremi honores in exequiis Philippi III.
Hispaniarum Regis. 1.

Exundatio Eridani. 460.

EZECHIAE Inscriptio. Index. 366.

EZECHIEL per Columna. 67.

F.

Fabula Emblematica Iphigeniæ. 157.
Fabula quadruplex ad Dianæ gesta
pertinens. 154. Fabula Thetidis in Na-
tialibus. 36.

Facies aperitur Olympi. 141.

Facundia. 123. in Facundos. 269.

Fama è turpibus infamis. 159.

FAMAGUSTA olim Salamis. 107.

Fama Præfica sive Innocentii X. Elogium.
206.

Fame occidit Nepotes Tiberius. 76.

Fame perit Tiberius. 76. Fames do-
mitor maximus. 171.

Fasque nefasque. 64.

Fasces trophæorum. 109. 113.

Fasciæ discolores inter Insignia Imperii.
114.

Fata in melius sæpe versa. 169. majorum
etiam in nepotes migrant. 158. non
scrutanda. 268. viam inveniunt. 267.

Fato non imputandam nequitiam ho-
minum. 467.

Fatale tori augurium. 142.

Fax adversa ardentior. 41. Fax clara. 41.

Felix vir injuriam feret. 270.

Femina Princeps magnorum Principum
nuptias constantissimè refugiens. 144.
in Feminas procaces. 270. Feminæ
mendacis effigies. 453. Feminæ Prin-
cipes aut primates ejus seculi formo-
sissimæ. 153. Femineæ collectæ ar-
millæ in aures, monilia, specula. 159.
Femineæ versutia cavenda. 164.

Ferarum & piscatus Symbolum. 151.
proprius amor, ex utili. 172.

Feritas dolore domita. 170.

Fertque refertque. 145.

Festinans ad navale. 52.

Festiva Aulicæ lætitiæ. 48. nocturnorum
ignium spectacula. 44. 47. Festivi
ignes in statuis abditæ. 42. nocturni.
109. 110.

Fi-

RERUM NOTABILIMUM.

Ficta praelia non ficta. 164. verarum praeludia venationum. ibid.
Fidelior, licet vilior. 167. **Fidelitas**. 123. canis erga Dominum. 167. vel canem fecit Deum. 168. **Fidelitatis** exempla in Cervis. 169.
Fides desolata. 64. publica Regis. 10. **Fidei** Cæsareæ præsidium. 181. **Conjugalis** Symbolum. 135. publica Symbolum. 11. simulacrum. 99. **Fidei** testis flamma. 167. **Fidem** servat Rex. 11.
Fiduciarium pactum. 215.
Fidum reperit DEUM, qui fidus est DEO. 152.
Filia lactat patrem. 463. **Filiorum** trium victrices coronæ. 128. **Filius** Croesi impeditus loquitur periclitante patre. 464. **Filius** patrem pingit. 450.
Finis augusti parva initia. 159.
Firmat victoria pacem. 144.
Flamma quidnam boni antiquitus portenderit Principibus ac populis. 40. pudicitiae testem nupta impune tractat. 462. **Flammæ** festivarum variae species, figuræ. 47. vid. **Ignes**.
FLORA cum Zephyro abigunt. **Boream**. 142. **Flores** Junonii. 103. **Florum** Rex, regum flos. 141. **Flos** decumanus. 109.
Flumina duo, Druentius & Isara. 132.
Flumina in funeribus repræsentata. 33.
Fluvius exiguus. 144. rivulorum confluvio augescens. ibid.
Fœcunditatis Conjugum Symbolum. 135.
Foliatus rutæ ramusculus. 115.
Fons Dodonzus. **Fons** igneus. 68. 69. 70. **Fons** Plinianus, ejus inscriptio. 263. **Fontis** Inscriptio lingua prisca. 263.
Formæ & pulchritudinis constantis per ætatem. 147.
Formido vertit in furorem. 152.
Formosissimæ ejus temporis habitu

venatorio pictæ. 153. **Formositas**. 139.
Fortis Vir injuriam feret. 270.
Fortitudo. 123.
Fortuna dextera est, si sinistram mavelis. 163. sceptro diverbarata & calce proculcata. 134. urnam sortium tenet. 117. **Fortunâ** utendum, non abutendum. 268. **Fortunæ** experimentum. 162. 163. **Fortunam** manuducit Pallas. 266. modò hujus, modò illius Principis sequi. 145.
Forum Olitorium assimilatum herbescenti campo. 110.
Fossani ara votiva. 257.
Fracta magis feriunt. 144.
FRANCISCI HYACINTHI Sabaudie Principis Primigenii Natalitia. 42.
FRANCISCI MARIE Broliæ Seneniarum Marchionis Elogium Sepulcræle. 224.
Authoris Epigramma ejusdem Broliæ Inferiis additum. 226.
S. FRANCISCI de SALES Gebennensis Episcopi Sacra celebritas. 68.
FRANCISCI THOMÆ à Sabaudia inscriptiones sepulcræles. 16.
Ejusdem Elogium Sepulcræle. 18.
Inscriptio super argentea Arcella, in qua conduntur Cor Principis Thomæ, & Cor Principis Emmanuelis ejus Filii. 19.
S. FRANCISCI XAVERII Sacra Celebritas. 51.
Ortus & Apostolica Vocatio. ibid.
Ad Navale festinantis gesta. 52.
Herculeas ad columnas pervenit. 53.
Occidentalis in Oceano labor. 55.
Orientalis in Oceano mortalitas. 56.
Goam pervenit Indiarum Orientalium Præregiam. 57.
Expeditio in Ora Piscaria. 58.
In Travancoridis Regno gesta. 59.

- Quid in Divi Thoma Sepulcro, & Mo-*
luchi Regno. 60.
Post Sinas Ultimam Terrarum lu-
strat Japoniam. ibid.
Ad Sinas Redux moriendo triumphat.
61.
 ejusdem Heroica Gesta. 456.
Ad Indos solvit. ibid.
Peregrè se funiculis adstrictum cru-
ciat. ibid.
Acerbissimis duntaxat pomis diu ali-
tur. 457.
Sacra faciens excedit sensibus. ibid.
Verminosam bibit. ibid.
Singulis sua Idiomata pro Concione
referens Angelus creditur. 458.
In Ora Piscaria lachrymatur. ibid.
Nutibus Indos erudit. ibid.
Negata Navi Pedibus Mare decurre-
re aggreditur. ibid.
Uno tempore duabus insistit navi-
bus. ibid.
Sacco indutus Aulicis miscetur. 459.
Indiis peragratis emoritur. ibid.
 Fratrū trium Principū Inscriptio.
 259.
 Fraude suā prenditur artifex. 267.
 Friburgensis Comitatus. 121.
 FRIDERICUS Ænobarbus Imperator. 120.
 Frugum instrumenta. 113.
 Fuga crudelis. 156. Fuga quid prodest,
 si ad astra penetrant tela. 161.
 Fulminalis machina vel à nomine me-
 tuenda. 201. Fulminaliū Academi-
 corum stemma, & Heroici Symboli
 figura in collegio Augusto-Tauri-
 nensi. 200.
 Funebres Apparatus. 1.
Philippi III. Hispaniarum Regis. ibid.
Francisci Thoma à Sabaudia. 16.
Regie Matris, Regique Conjugis. 20.
Magni Caroli Emmanuelis. 23.
 Funebris pompa testamento vetita, nec
 tamen intermissa. 21.
 in Funeribus Heroica Symbola. 22. He-
 roica Symbola octo. 33. Insignia
 Principum & Regum. 17. flumina
 ostentata. 33. repræsentatæ urbes. 34.
 simulacra Armigerorum. 17.
 Funerum apparatus & ipse interit. 15.
 Furiarum habitus. 160.
 Furor bellicus ut pictus. 128. Furor ma-
 ximus qui in mortuos sævit. 166.

G.

 Gabinetto 134. Gabinetto Regium
 penetrale. 129.
 GALBÆ Imperat. Elogium. 82.
Galba ad pedes Victima sacrificanda
fugit. 83.
Puer qui ministrabat, repente ca-
nescit. ibid.
Bis in somnis offertur Fortuna. ibid.
Emortui caput hasta circumlatum
faxis petitur. ibid.
 GAMBARANÆ effigies. 455. Heroicum
 symbolum. 456.
 GANYMEDIS Emblema. 441.
 Gaudii extrema occupat luctus. 162.
 GAULII Pictoris malè picta. 454. 455.
 Gebennense bellum. 26.
 GEDRONIS Inscriptio, Argumentum. 337.
 Gemelli Turtures. 129. Alcyones. ibid.
 Anchoræ. ibid. Gemini pisces. 437.
 Gemini, sive Castoris & Pollucis
 Emblema. 434. Gemini Soles in
 Cœlo. 129. Geminæ unionum con-
 chæ. 129.
 Gemma carissima in fortunæ experi-
 mentum missa in mare. 162. Gem-
 marum scriniis destinatum concla-
 ve. 146.
 Geniū octo, octo coronarum genera
 ostentantes. 33. Genius Gallicum
 sceptrum liliato fastigio stringit. 141.
 Ge-

RERUM NOTABILIMUM.

Genius in Conjugio sequendus. 140.
 Genius Lilia rosas interpolit. 141.
 Gesta heroica S. Xaverii. 456.
 Gigantes COLUM aggressi. 160.
 Gigantomachia in pariete imbris obnoxio.
 Gladius districtus armata manu. 145.
 Gladius & Bilanx. 133.
 GLAUCUS Piscator. 136.
 GOA, Indiarum Orientalium proregia. 57.
 Gordius Nodus qualis. 103. 129.
 Gratia Fandi. 139. Gratiae erant Saxonicæ stirpis Gentile Numen. 138. GRATIAE, ex Jove & Eunomia. 139. in Vestibulis collocatae. 138. Mercurio assident. 140. tempus humi prostratum ludibriis afficiunt. 140. tres in Acidalio fonte lavant, ut pictæ. 139. Gratiarum Cubiculum. Triumphus. 138. quatuor dotes. 139. trium status hilari & ridente vultu. 138.
 GREGORIUS V. ab Ottone III. servatus. 113. ab eo ordinatum Imperium. R. 113.
 Grus biceps. 129. Gruum agmen quiescentium. 144.
 Gynæcei penetrabile intimum destinatum gemmis & earum scriniis. 146.

H.

HArpyjæ volucres interfectæ. 162.
 Hasta, antiquitus Asta, sine aspiratione. 30. Hasta urbs servata. ibid.
 Hastam Pompejam servat. ibid.
 HEBES & Hercules nuptiæ. 101. 129.
 HECATE i. e. Diana. Ejus habitus. 165.
 Nymphæ. ibid. Hecate triplex Diana. 151.
 HELENA pulchritudinis Symbolum. 139. ut picta. ibid.
 Heliotropion. 129.

HEMOCHI, Iradi, Vaviaëlis & Mathusaëlis Inscriptio, Censura. 280.
 HENRICUS AUCEPS. 113. Leo Saxonicus. 113. V. Imperator. 181.
 Herculeæ columnæ. 53. metz, Symbolum Caroli Vti. 3. Hercules Celticus. 31. in Horologii summitate constitutus &c. 146. Vulturium transfigit. 166.
 Herculis Emblema. 439. & Hebes nuptiæ. 129. tela. 161.
 HERMENEGILDI Tragœdiæ, Chori. 465.
 HERMODORI & Epicuri virtutem continam fert latebra. 165.
 quæ Heras æternitati sacrant quatuor artes. 112. Heroibus prudentissimis commoritur. 10. Heroica gesta S. Xaverii. 456. Heroica Poësis. 112. Heroica, sed infelix constantia. 144. Heroica Symbola. 40. in funeribus. 22. Heroica Symbola octo in funeribus Principum. 33. Heroica Symbola quatuor Proavorum Philippî III. 3. Heroica Virtus, ut picta. 131. Heroici fulminalium symboli figura & forma. 201. Heroicum Symbolum Marci Antonii Gambaranæ Regii Advocati Generalis. 456.
 HEROSTRATUS templi Ephesini incendiarius. 159.
 Hesperî stella. 41. Hesperides Nymphæ. 141.
 ob Hierosolymam reciparatam. 113.
 Hilaria, festa. 139. Hilaris, placidusque semper vultu puella. 147. Hilaritas. 139. symbolum Ihs. ibid.
 Hircanus venator Tigrin objecto speculo exterret. 171.
 Historia. 364. Historiæ Emblematicæ. 161. Historiæ imago. 112. Historiæ Inscriptioes. 271.
 Hominum nequitiam Fatonon imputandam. Ode. 467.
 Honestamenta Cæsareæ dignitatis. 113.
 Hora.

I N D E X

Horaria machina. 146.
 Hora natalis & sidus Inscriptiōni dat argumentum. 103.
 Horologii hydraulici Inscriptiōnes. 264.
 Scioterici Inscriptio. 266.
 Hororum Academi allegoria. 164. Hororum Raconisiorum Inscriptiōnes. 254. Horti Raconisii Emblemata, celestium Imaginum formas ad mores accommodantia. 431.
 Hospitio gratia habita. 156.
 cum Hoste non vili. 164. Hostilis potentia officiis demulcenda. 170.
 Hostiæ Sacræ miraculum in Augusta Taurinensi Sacra celebritas. 63.
 HUMBERTUS II. quem Transmarinum vocant. 125. HUMBERTUS Sabaudix Comes. 118. 121.
 Hyacinthus, Enigma ad AYacis nomen designandum. 99. Hyacinthus flos, totius apparatus argumentum. 43. & seqq.
 Hydraulicum Horologium. 264.
 Hymen, mortis cruentæ sæpe est pronubus. 157.
 HYMENÆUS & Cupido. 131.
 Hypotyposis. 285.
 HYPOLITE. 138.
 HYPsicRATEA, Ponti Regina, ut picta. 134.

I.

JABELIS Lamechi filii. Inscriptio. Protopopzia. 283.
 JACOBI ara faxea pro Symbolo. 66. Jacobi duodecim filiorum Inscriptio. 311.
 JACOBI Isaaci Filii Inscriptio, Monita. 309.
 JACOBI PHILIPPI Duratii Monumentum Genus incisum. 252.
 JANUS, Italiæ Rex. 119.
 JAPONIA, & quid in ea S. Xaverius. 60.

JARED: Malacelis Filii Inscriptio, Expostulatio. 290.
 JASONIS sive Argonavis Emblemata. 445.
 IBERUS dives, ut pictus. 131.
 Ibi discrimen ubi crimen. 269.
 Idea. Samson. 333.
 Idiomatica sua (barbara) singulis referens. 458.
 JECHONIA Eliacimi Filii, Inscriptio, Threni. 379.
 JEPHTÆ, Inscriptio, Monumentum. 339.
 JESSE Obedi Filii, Inscriptio, Clausula. 341.
 JESU CHRISTI Dei ac Virginis Filii. Inscriptio. Meta. 428.
 JESUS SIRACIDES. Inscriptio. Memoria. 396.
 Ignem dum fugio, laqueo pereō. 165.
 Ignes festivi. 96. in statuis abditi. 42. nocturni festivi. 68. 70. 109. 110. Spectacula. 44. 46. Igneus fons. 68. 69. 70.
 Illæso filio serpentem circumvolutum perimit Pater. 463.
 Illustrium Virorum Elogia. 203.
 Urbani VIII. Elogium. ibid.
 Innocentii X. Fama Præfata. 206.
 Caroli Emmanuelis Sab. Ducis. 210.
 Amedei Septimi Elogium. 212.
 Julii Mazarini. 213.
 Joannis Pisauri Venetorum Ducis. Mausoleum. 218.
 Philiberti Scalia, Verruca Comititis, Secusini Abbatis. 221.
 Illustrium virorum Elogia sepulcralia. 224.
 Theodosii Lustrania Principis. ibid.
 Francisci Maria Brolia Senunciarum Marchionis. ibid.
 Julii Caesaris Bergeria Archiepiscopi Taurin. 226.
 Mauritii Philippi Primarii Præfidis Ducalis Camera. 227.
 Camilli Richelmi Præfidis. 228.

Lan-

RERUM NOTABILIMUM.

Laurentii Scoti Abbatis Casaricensis. 229.
Caroli Philippi Marotii Magni Cancellarii. 231.
Othavii Capris Ciliarii Comitis. 232.
Philiberti Gherardi, Scalia Verruca Comitis. ibid.
Melchioris BunciVariliarum Comitis. 234.
Ludovici Bunci. ibid.
Andesfenni Comitis. 235.
Alexandri Thesauri Patris Sarmatoris Comitis. 237.
Margarita Thesauria Matris. 235.
Joanna Thesauria Fratris Authoris. 239.
Antonini Thesauri Avi. ibid.
Dorothea Thesauria Avia. 240.
Gasparys Antonii Thesauri Patris. ibid.
Marci Antonii Thesauri Patris. 241.
Margarita à Sabandia Antonini Thesauri Filia. ibid.
Antonii Thesauri Senatoris. 242.
Trium Proaviarum Antonii Conjugum. ibid.
Juvenalis Thesauri Magni Patris. 244.
Franciscchini Thesauri Abavi. ibid.
Ubertini, & Bartholomai, Ubertini Thesauri Filiorum. 245.
Ubertini Thesauri Junioris. 246.
Bartholomai Thesauri Junioris. 248.
Vilhelmi Thesauri Tritavi, Juris Interpretis. 249.
Petri Thesauri qui Tritavi Abavus fuit, Elogium sepulchrale. 250.
Emmanuelis Thesauri Comitis, & Magna Crucis Equitis. Epigramma. ibid.
Imago Historiz, 112. **Imago votiva.** 48.
Imagines Australes. 443. **Boreales.** 437. **Imagines in Australi Polo à Ne-**

otericis repertæ. 448. **Imagines fabulose Alciati.** 268. **Imagines studiorum,** quatuor facultatum. 112.
Imperator, occultus in latebrâ creatur. 79. **Imperatoria Majestas** quomodo representata. 117.
Imperii cupidinem cohibet. 12. **Imperii Græci stemma** Crux. 117. **Occidentalis vicariatus perpetuus.** ibid. **Orientalis electoratus perpetuus.** ibid. **Imperio accepto** fit melior. 91. **Imperium Romanum à Gregorio V. ordinatum.** 113.
Impios perdere principalis virtus. 160.
Impune venenum bibit semel, deinde exitiose. 91.
Incendit, quacunq; incedit. 270.
Index. 366.
Indi Emblemata. 448. **Indiarum Orientalium Prærogia** Goa. 57. **ad Indos erudiendos suppeditat commentum Phil.** III. 9. **Indos Nutibus erudit Xaverius.** 485. **Indus cum Elephanto à se domito.** 171.
Indicia magnæ virtutis vel à teneris 163.
Indoctior sæpe melior. 170.
Inedia vel Elephantum ad quævis onera adaptat. 171.
Inertem vitam in Imperio ducit Claudius. 79.
Infamis è turpibus fama. 159.
Infestus infestis. 145.
Inferna potestas Dianæ. 165.
Inflammat templum Hierosol. 91.
ob Infortunium Principis. 251.
Infucata virgo. 147.
Ingenia primò stupida, postea acerri-
ma. 168. **Ingenio,** nihil insuperabile. 269.
Ingenua mens, vel hostem juvat in adversis. 153.
Initia parva, finis augustus. 159.
Injuriam veterem ferendo. 270. **Injuri-
 R r r riam**

riam vir fortis aut felix feret. 270.
 Injusta jura in autorem recident. 168.
 Innata virtute. 144.
 Innocentiâ provocatâ nil pejus. 159.
 Innocentibus nescit nocere belua. 171.
 Inquiet omnes reddo inquietos. 168.
 Inscriptio Aaronis. 326. Abb. Casaricenis. 229. Abelis. 278. Abiz. 352. Abiudi. 388. Abrahami. 303. Achæ. 364. Achimi. 394. Adami. 275. Amasiz. 359. Aræ. 258. Aræ Majoris s. Thomæ. 257. Aræ s. Paulini Taurini. 257. Aræ Votivæ Fossani. 257. Asæ. 354. Baptheris. 419. Booz. 336. Cainami. 289. Caini. 277. Chami. 296. Dedicacionis in fastigio palatii. 184. Duodecim filiorum Jacob. 311. ex ære Caroli Emmanuëlis. 260. Fratrum trium Principum. 259. Heberis Fil. Salemi. 301. Joasi. 359. Lamechi. 281. Lapidis primi in ædibus. 175. Leonardi Gambaranæ. 455. Lothi. 304. Manassus. 369. Mariæ Virginis. 424. Mathathiz. 405. Moïsis. 323. Naafonis. 327. Nachoris, Fil. Saraici. 301. Nembrothi. 298. Noæ. 295. Octo Virorum. 301. Oziz. 360. Phalegi, Heberis filii. 301. Promethei. 441. Raziz. 403. rerum & locorum. 251. Revi, Phalegi filii. 301. Roboami. 351. Sacelli Briorum. 257. Sadoci. 392. Salarielis. 384. Salem, filii Arph. 301. Salmæ. 329. Salomonis. 348. Samsonis. 333. Samuelis. 346. Sarag, Revi filii. 301. Sedeciz. 376. Semi & Japheti. 300. Sethi. 286. Simonis. 414. Susannæ. 377. Terræ filii Adami. 275. Tharetis Nachoris filii. 301. trium Virorum. 359. Tubalis. 285. Vineæ Octavii Amedei. 263. Marchionis Bobbæ. 261. Vineæ, quam Curifugium vocat Author. 261. Virginis Mariæ. 424. Uxoris Lothi. 306. Xenodochii Charitatis. 255.

Inscriptiones adstrictæ Numeris. 431.
Horri Raconisii. 460.
Picturarum Sculpturarumque variarum Inscriptiones. 550.
S. Francisci Xaverii Gesta. 456.
Varii Casus. 460.
Odorum. 465.
Ludovici Pii Romanorum Regis, & Imperatoris Laudes. 473.
In adventum Principis Peretti Braydensis Præpositi ex Gentilitio Stemmata Vaticanum. 474.
Diva, In pluviam perennem. 476.
 Inscriptiones Emblematicæ in ædibus Arduini Valpergiæ Comitis. 270. picturis appositæ in villa Marchionis Bobbæ. 266. 267.
Pallas forfice Parcam exarmat. ibid.
Tempus alligas. ibid.
Pallantem Semianguem obstupescit. ibid.
Fortunam manducit. ibid.
 Inscriptiones Emblematicæ sub fabulosis Imaginibus Alciati. 268. sub Imaginibus ex Divinâ Scripturâ. 267. templorum Dianæ. 158.
 Inscriptiones Historicæ, h. e. Patriarcharum Genealogia. 271.
 Inscriptiones Picturis Sculpturisvè appositæ. 450.
In Effigiem Assumptæ Virginis non absolutam. 453.
S. Brunonis Charsusenſium Patriarchæ. 451.
Christi patientis à GAULO malè expressam. 454.
Divi Ambrosii Theodosium Templo arcentis. 452.
Leonardi Gambarana. 455.
Mendacis Famina. 453.
Promethei à GAULO malè redditam. 455.

RERUM NOTABILIMUM.

- In Juda Effigiem argenteos rejicientis.* 451.
Ejusdem suspensi imago. *ibid.*
In male pictam à GAULO Venationem. 454.
In Sancta Ursula Statuam cum Liboribus. 453.
In Statuam Jacobi Menochii. 260.
Julii Caesaris Statua fulmine corrupta integro nomine. 450.
Filii Patrem pingentis Inscriptio. *ibid.*
Gigantomachia in pariete imbribus obnoxio. 451.
Pictoris seipsum pingentis. 450.
De Zenxi. 454.
 Inscriptioes Poëticae. 431. Sepulcrales. 33. Inscriptioes variarum rerum. 259.
 Insignia Regum & Principum in funebribus. 17.
 Intercolumnares Scaphi. 109.
 Invia Virtuti nulla est via. 267.
 Inviictus bello Rex. 14.
 S. JOACHIMI Bapantheris filii Inscriptio. Epitaphium. 420.
 JOANNA Flandriae Comitissa. 132.
 S. JOANNIS BAPTISTAE, Virginis ex Consobrinae Nepotis. Inscriptio. Praeconium. 427.
 JOANNIS HIRCANI Simonis filii. Inscriptio. Epilogus. 415.
 JOAS, Ozochiz filii Inscriptio. Saxifragium. 359.
 JOATHANI Oziz filii. Inscriptio. Legatio. 362.
 JOBI. Inscriptio, Monomachia. 319.
 JOH. GALEATIUS Virtutum Comes. 119.
 JOHANNES PISAURUS, Venerorum Dux. 218.
 JONATHAE, Judae fratris. Inscriptio. Politicon. 409.
 JORAM Josaphati Filii. Inscriptio. Sententia. 357.
 JOSAPHATI Inscriptio. Minae. 356.
 JOSEPHI EMMANUELIS à Sabaudia Elogium Sepulcrale. 18.
 JOSEPHI, JACOBI filii. Inscriptio. Elogium. 315.
 S. JOSEPHI JACOBI filii Virginis Sponsi. Inscriptio. Tituli. 422.
 JOSIAE Amonis filii. Inscriptio. Epinicion. 373.
 JOSUA Solem moratur pro Symbolo. 65.
 JOSUES ex Josepho. Inscriptio. Triumphus. 331.
 JOVIS Inscriptio. 432.
 IPHIGENIAE fabula Emblematica. 157.
 Iridis arcus lilio comparatus. 141. Iris, lili species. 141.
 ISAACI Abrahaz filii, Inscriptio, Tragedia. 307.
 ISAGOGI. 384.
 ISARA flumen. 132.
 ISILIENSE excidium. 64. Isilienses captivi. *ibid.*
 ISIS, Symbolum hilaritatis. 139.
 ISTER maximus. 131.
 JUBALIS Lamechi filii. Naznia. 484.
 in JUDAE effigiem argenteos rejicientis. 451. ejusdem suspensi imago. 452.
 JUDAE, Jacobi filii. Inscriptio. Erymon. 314.
 JUDAE Machabaei, Mathathiae filii. Inscript. Trophaea. 407.
 Jugi unius vincula colligata. 103.
 JULII CAESARIS Elogium. 71.
Caesar scribit suos Commentarios. 72.
Per Mare innatans Commentarios gerit. *ibid.*
Contra Jubam pugnaturus augurium spernit. *ibid.*
Eo mortuo sidus novum apparet. *ibid.*
 JULII MAZARINI Elogia. Mercurius. 213.
Ab Urbano VIII privatim ad Subalpinos mittitur. *ibid.*

I N D E X

Pidderatus: Pudum pro Caselenfi
Urbe. 215.
Gallorum cum Hispanis conflictus
obstat. 216.
Pro Europæ Pace labores. 219.
JULIUS CÆSAR BERGERIUS. 226.
JUNO & Diana conflictantur quæq; pro
 suis. 153. Juno illustrium nuptiarum
 suspex ut picta. 191. nuptilis & partu-
 rientibus præest; hic autem Lucina
 dicitur. 100. Junonis pronubæ tem-
 plum mole representatum. 100. Juno-
 niæ flores. 103.
JUPITER supra trophæorum fasces qui-
 escens cum trifido fulgure. 134. ejus
 Inscriptio. 432.
Justitia 122. desolata. 64. Justitiæ ar-
 gutum Symbolum. 103. Symbolum
 Bilanx & gladius. 133.
Juventus mundi. 313.
 L.
Laborum vana idola, opes & digni-
 tates. 166. Labor unius. 166. Labor
 in Oceano. 55.
Lacerat ventrem matris, filius. 82.
Lacertus viridis. 150.
 in Lacrymis tantum vivens. 149. in La-
 crymis vivere & antea periisse. 154.
 in Lacunari summo. 119.
Lacus Larii margo. 263.
LAMECHI Marthasælis filii. Inscriptio.
 Enthusiasmus. 281.
LAODAMIA Acasti filia, ut picta. 134.
Lapis Nymphæus. 41.
Laqueus aureis præda ultrò occurrit. 162.
 in Laqueum incidit, qui ignem fugit.
 152. 165.
LARI Lacus margo. 263.
Lassus nunquā, vel orbem circumeo. 168.
LATONA accipitur à Delo cum infanti-
 bus. 154. Latona & Diana siti per-
 egrè enectæ arcentur à refrigerio. 154.

per contumeliam Gratiæ contum-
 batur. 156. Latonæ obstetrin Diana. 156.
 Latonæ uterus alligatus in partu 156.
 solviteum Iris. ibid.
Lateralis, non lacerant. 290.
Laudatio Panegyrica testamento vetita,
 nec tamen intermissa. 21.
Laudes Ludovici Pii. 473.
Laurea Coralla. 95. Laureæ doctoralis.
 221.
LAURENTIUS Scorus, Abbas Cæsarien-
 sis. 229. Elogium sepulcræ. ibid. in
 ejusdem effigiem. 261.
Lauri Surculi gemini. 102.
Lauro se cingit, dum tonat Tiberius. 76.
Lectus doloris. 21.
Legatio. 362.
Lelapa, coelestis canis. 168. Lelapæ sive
 Canis Majoris Emblema. 444.
Leo Bacchum invadit. 155. caducto pro-
 stratus. 123. coelestis. 46. saucius à
 feritate exuit. 170. humanus, duo-
 bus exemplis. 170. servat servatorem
 suum. 462. triplicem unguibus pren-
 sans facem. 145. Leonis Cor & cer-
 vix pedes. 169. Leonis Emblema. 435.
 Leoninum spoliū. 143.
LEONARDI GAMBARANÆ Inscriptio. 455.
Leporis Emblema. 444.
Leviri octo unanimis cum fratre &
 uxore fratris vivunt. 132. idque pru-
 dentiā uxoris unius. ibid.
Liberalitas. 121.
Libra Critolai, in cujus alterâ lance Vir-
 tus, alterâ orbis universus. 104. Libra,
 mole representata. 103. in Libræ signo
 Sol. 104. Libræ sive Bilancis Emble-
 ma. 435.
Ligusticum bellum. 30.
Lilia in scuto Numæ. 140. ultimus veris
 flos. 141. Lillii planta vulturibus &
 serpentibus gravis. 142. Lilliorum au-
 reorum argumentum. 98. 99. flores.

RERUM NOTABILIVM.

103. Liliorum duntaxat gemina: 107. Lili-
 orum ortus ex Junonis uberibus. 141.
 Liliorum proprietates. 221. radices cor-
 hominis effigiant. 103. & Conjugii
 Symbolum ex illis *ibid.* ad Liliorum
 Symbolum omnes relatæ invention-
 nes. 140. Liliorum varia schemata. 141.
 varis laudes. 140. Lilium cum Rosa.
 105. 141. Lilium nobilissimum, quod
 vocant auream plantam. 141. Liliatum
 Franciæ Stemma. 140.
 Linea ex unionib9, Conjugii Symbol. 102.
 Linea Christi. 294. 313. 417.
 Lingua prius inscriptio fontis. 263. non
 Lingua, sed manu nocere hosti. 270.
 Literarii apparatus. hoc est Cæsares. 71.
 Livor ne supremos excipit Deos. 159.
 Locorum & Rerum Inscriptiones. 251.
 LONGOBARDORUM Regum insigne Co-
 rona ferrea. 179.
 Loquitur in periculo impeditus lingua.
 464.
 LOTHI Abrahæ Fratris Filii. Inscriptio.
 Topographia. 304.
 LOTHI Uxor. Inscriptio. Metamorpho-
 sis. 306.
 Lucem amat inclyta Virtus. 267. Lucis
 amor lethi causa. 165.
 Luctus ex luxu. 267. Luctus Symbolum
 Myrthus. 149.
 Ludorum spectacula. 160. Ludos Bole-
 torum esse similes, quorum optimus
 pessimus est. 137.
 LUDOVICA Beati Amadei filia. 137. Fran-
 cisci Regis mater. *ibid.* Philippi II.
 filia. *ibid.* cui Maritus optime re-
 gum commisit regendum. *ibid.* Pri-
 mi Caroli filia. *ibid.*
 LUDOVICI BUNZI Elogium sepulchrale. 234.
 LUDOVICI Pii, Romanorum Regis &
 Imperatoris laudes. 473.
 LUDOVICUS Amadei pacifici filius. 127.
 Cypri Rex. 144.

Lunæ Emblema. 433. Lunularum trium
 imagines in clypeo. 175.
 Lupi Emblema. 447.
 ex Luxu luctus. 267.
 Luxus ex ocio. 267.
 LYCAONIS, sive Lupi Emblema. 447.
 LYCIORUM fabula. 134.
 LYCURGUS exercens juventutē foris. 164.
 LYGDAMUS in templum hostis. 159.
 Lyra, vel Vulturis Emblema. 439.

M.

Magnanimitas Regis. 13. ejus Sym-
 bolum. 14. Magnanitas tota. 211.
 Magnanima sed infelix Regina. 133. Ma-
 gnanimus spernit hostem infirmum.
 164.
 Magnæ matris simulacrum. 99.
 MAGNI CAROLI EMANUELIS funebres
 apparatus. 23.
 MAGNUS CAROLUS Dux Sabaudiz. 210.
 Inscriptio ex ære. 145. 260.
 Magnifica opera. 29. 100. Magnificen-
 tia. 66. 120. Magnificentia pro simula-
 cro. 66.
 Majestas non lædenda. 269.
 Majoris Aræ Minimorum Taurini In-
 scriptio. 256. Majoris Aræ Sancti
 Thomæ Taurini Inscriptio. 257. Ma-
 jorum fata etiam in Nepotes mi-
 grant. 158.
 Maleficium in beneficio. 270. vincitur
 beneficiis. 267.
 Mali Principes bonis Civibus profuere.
 180. Mali Principes mali Ministri. 166.
 qui Malis parcit, bonis nocet. 270.
 MALLI Indiæ populi. 126.
 MAMERCUS Piscator. 163.
 MAMFREDUS Italiæ Marchio. 118.
 MANASSES Ezechiz filii Inscriptio, Ex-
 omologesis. 369.
 Manucodiata. 145. 161. ejus Emblema.
 448.

I N D E X

Manum de tabulâ. 112. Manu suâ obtruncat Regem Saracenoꝝ Ama-deus. 174.

MARCHIO à S. Thoma. 267.

MARCHIONIS ASCANII BOBBÆ vinea. 261. ejusdem villa. 166.

MARCI ANTONII GAMBARANÆ Regii Advocati Generalis heroicum Sym-bolum. 455.

per Mare decurrete pedibus aggreditur Xaverius. 458.

MARGARITA Amedei III. filia. 136. Mar-garita Austria. 145. Margarita Em-manuelis Philiberti uxor, doctissima, omnium ingenia superat. 134. Mar-garita Ludovici Achaici filia. 136. Margarita, vulgo Perla. 147. Mar-garitarum baccæ Cyrinæ in litore optimæ leguntur. 107.

MARIA Amedei pacifici filia. 137. Bur-gunda. 133.

S. MARIE Virginis, Joachimi filiz, Chri-sti Matris Inscriptio. Sculptura. 424. in MARIE Virginis assumptæ effigiem non absolutam. 452.

MAROTII Caroli Philippi Elogium se-pulchrale. 231.

MARS & SATURNUS prisca Saxonum Nu-mina. 112. Mars feriat. 128. Mars quiescens ejusquæ galea liliis ornata. 142. Mars stella. 47. Martis Taurus, mole repræsentatus. 109. æripes. ibid. Martis Emblema. 432.

Mater Hebræa filio vescitur. 464. Ma-tris Machabæz Martyris. 440. icon. 440. Matris Regiæ cubiculum. 166. Matris vota pro infantulo. 131.

MATHATIE ex Levi Inscriptio, Neme-sis. 405.

MATHUSÆLIS, Enoci filii, Lamechi Mathusalæ Filii Eucharisticon. 292. Inscriptio. 280.

MAURITII Philippæ, Primarii Præsidis

Ducalis Cameræ Elogium Sepulcra-le. 227.

MAURITII Principis Sabaudiz Trans-padana villa. 194. Stemma, ejusque descriptio. 193. 194.

Mauros abigit Philipp. III. 10.

Mausoleum Johannis Pisauri, Venetò-rum Ducis. 218. Mausolei ornamen-ta. 33.

MAXIMUS, Taurinensis Episcopus tribus in conciliis præclarus. 179.

MAZZARINUS, vide Julius Mazzarinus. MEDUSÆ capitis Emblema. 440.

MELCHIORIS BUNEI Elogium Sepulcra-le. 234.

MELCHISEDECH pro Columna. 66.

MELEAGER ferâ occisâ gloriam Ata-lantz decedit. 155.

Melior sit Imperio accepto. 91.

Mella Heliconia. 142.

Memorabiles canes. 167.

Memoriz. 396.

in Mendacis foeminae effigiem. 453.

Menianum columellatum. 107.

in MENOCHII statuam. 260.

Mensa aurea Salomonis pro Symbolo. 66.

MENTORI Syracusio obvius Leo, sed saucius à Spinâ. 170.

MERCURIUS Gratiarum Dux, & non sine Mercurio. 140. Mercurii Emblema. 433. Mercurii virga, Historiæ Sym-bolum. 112. MERCURII ceduceus Con-cordiæ Symbolum. 102. Mercurius, sive Julii Mazzarini Elogia. 213.

Meta. 428. Metanoea Dea. 146.

Metamorphosis. 306.

MICHAELIS BEYAMI, unius inscriptio Inscriptionibus Thesauri addita. 107.

Militares exuviz. 64.

Milites. 294.

Minas elusit præpropera Mora. 144.

Minz. 356.

Mi-

RERUM NOTABILIMUM.

Ministri utiles, vectigales. 167. Ministrorum delectus præcipua Principis cura. 167.

Minoritarum Fratrum monumentum Benefactori positum. Inscriptio. 256.

Minus. Non tamen inde minus. 144.

Miraculum Hostiæ sacræ Augusta Taurinensi. 63.

Miser sedem mutare, sortem non potest. 158.

Moderatio in Rege. 11. ejus Symbolum. 12. Moderatus Rex præmaturè moritur. 12.

Modestia & pudor. 139. 122. Modestia in regno non accipiendo. 122.

Moles in pompâ variæ. 97. Moles sex in publicâ receptione. 97. usque 109. Molis triumphalis forma. 20.

MOLUCHI regnum, & quid ibi S. Xaverius. 60.

MONFERRATENSE bellum. 29. Monferratenis Marchia. 118.

Monile adamantinum. 102.

Monimenta rerum & locorum. 251. 1aphetis. 300. Palatii Thesaurorum in Comitatu Sarmatoris. 255. Pilæ incisum tertio ab Urbe Lapide ob Principis infortunium. 251. Portus Niciensis. 254. Valentini Suburbani. 253. mutui amoris. 252. Hortorum Raconisiorum. 254. Verrucanæ molitionis. 255. Xenodochii. 255. Thesaurorum. ibid. & ceterorum. seqq.

Monita. 309.

Monoceros, fera quinque monstra. 121.

Monomachia. 319.

Mons arduus, unde multa erumpunt jacula. 144.

Monstra ferocia, humano ingenio domita. 170. 171.

MOREA vel Achaia peninsula, Principes eorum. 118.

Morum potius gratia quàm formæ

conciilians amorem puellæ. 147. Morum gratia. 140. ad Mores accommodatæ imagines cœlestes. 431.

Moriendo triumphat S. Xaverius. 61.

Mori priusquàm viverem, mihi contigit. 168. Mors & inter flores. 169.

Mors pia. 32. Mortis prodigia in Principibus. ibid.

Morticina caro, lupis exitium. 164.

Mortuis insultans. 166.

MOSES Mannam colligans pro Symbolo. 65. virgâ aquam è pumice elicit. 267.

Moses infans servatus. ibid. Inscriptio. Exegesis. 323.

Motus. Cœlestis æmula motus. 145.

Mucrones, in stemmate clypei. 116.

Mulieres extær, quæ innupserunt Sabaudæ familiæ. 130.

Muliebris amoris constantia. 131.

Mundi puerilitas. Pastores. 275.

Adolescentia. Milites. 194.

Juventus. Duces. 313.

Virilis Ætas. Reges. 343.

Senectus. Solitarii. 389.

Nova Ætas. Sancti. 417.

Munera hostium insidiosa. 169. pro Capistro. 171.

Mus Armenius Pudicitiae Emblema. 95.

Musæ gigantcs. 142.

Mustela & Vulpecula hostes. 152.

Mutui amoris Monumentum. 252.

Myrti corolla luctum denotat. 148. 149. amor pungens Italici dicitur. 149.

MYRTILI sive Aurigæ Emblema. 440.

Mythetium. 356.

N.

N A ASONIS Aminadabi filii Inscriptio. Exemplar. 327.

NACHORIS, Saragi filii Inscriptio. 301.

Narratio. 303.

Natale Sagittarii sidus. 145. Natalis ho-

- rz, *fidus Inſcriptioni dat. argumen-*
tum. 103.
 Nataliciæ pompæ. 35. 42. *Hiſpaniarum*
Principis. 35. Franciſci Hyacinthi Sa-
baudiæ Ducis. 42.
 ad Navale feſtinans, 52. *Navalia arma-*
menta. 113.
 Nave negata pedibus mare decurrere
 aggreditur Xaverius. 458. Navibus
 duabus uno tempore inſiſtit S. Xa-
 verius. 459.
 Naufragæ cymbæ Symbolum. 133. *Nau-*
fragium. 419.
 Neceſſitas ingenium acuit. 163.
 Negotia hominum, Curſus, Labor,
 Sudor, Luſta. 160. *Negotia pacis. 28.*
 NEMROTI Chami Nepotis, Inſcriptio.
 Digreſſio. 298.
 NEMESIS. 405. *Nemesis & Clementiæ*
altercatio. 105.
 NEPÆ ſive Scorpii Emblema. 435.
 in Nepotes fata majorum etiam mi-
 grant. 158. *Nepotes occidit Tiberius.*
 76.
 Nequitiam hominum fato non imputan-
 dam. 467.
 NEREIDUM filia. 148.
 NERO Imperator. 80. 81. *Nero inflam-*
mat urbem. 81.
Dum ardet Roma Cythera canit. ib.
Matris ventrem lacerat. ibid.
Seipſum occidit. ibid.
 Nervis arcuum attritis, Romanæ capil-
 los ſufficiunt. 461.
 NICIENSIS portus monimentum. 254.
 NIOBE Dianæ ſacra dejicit. 145. *Niobes*
fabula tribus imaginibus expreſſa.
ibid.
 Nocere noluiſſe, beneficium eſt.
 Noctis imagines Symbolicæ. 146. *No-*
ctu videt Tiberius. 76. Nocturno-
rum ignium ſpectacula feſtiva.
vid. Ignes.
 Nodus Gordius. 103. 139. *qualis 103. Her-*
culeus. 102. Mercurii. 102. Nodus Sa-
baudiæ liliatus. 99. Nodus Sabaudus
Jugalis. 101. 102.
 NOSS, Lamechi filius. Inſcriptio. Ana-
 thema. 295.
 Nomen herile, clypeus eſt. 170. *No-*
men non cor. 168. Nomen abſur-
dum, at non animus. 147. Nomi-
ne integro, ſtatua tota corrupta.
 450.
 Non impunè. 142. *Non ſine Mercurio.*
 140.
 Notæ Auguſtales Imperii Rex. 113.
 Nova ætas mundi. 417. *Nova æſtra in*
cœlo viſa, rerum novas vices deſi-
gnant. 45. Novarum ædium molitio.
 48.
 Noxia rapacitas. 170.
 Nulla factus ab arte decor. 140. *Nulli*
florum excelsitas major. 141.
 NUMA Rex. ejus Ancile. 140. *Securita-*
tem portendebat. ibid.
 quæ Nupſerunt exteris, aut innupſe-
 runt Sabaudiæ, mulieres, virgines. 135.
 Nuptias magnorum Principum conſtan-
 tiſſimè reſellit Bonna. 144.
 Nutibus erudit Indos Xaverius. 458.
 Nutrio & exſtinguo. 145.
 NYMPHÆ virides, quæ. 148.
 Nymphis ſacra. 142.
 Nymphæus lapis. 41.

O.

- OBLIDIO tutior, quàm viſ. 171. *Obli-*
dionem diſſolvit. 162.
 in Obreſtantes Virtuti. 270.
 Occaſio Dea. 146. *paucis nota. ibid.*
 in Occidentali Oceano labor. 55.
 Occidit ſe, ſed prius oculum confodit.
 85. *Occidit fame Nepotes Tiberius.*
 76. *Occidit ſeipſum Nero. 81. Otho.*
 86.

Occul-

RERUM NOTABILIMUM.

- Occultus in latebrâ creatur Imperator. 79.
Oceanus Occidentalis. 55. Orientalis. 56.
OCMOZIA Jorami filii Inscriptio. Saxi-
fragium. 359.
OCTAVII CAPRIS Comititis Ciliarii Elo-
gium sepulchrale. 232. 198.
Octo genii. 33. Octo Heroica Symbo-
la, octo Coronæ, omnia octo, octo
omnia. ibid.
Oculi vel in Exitium Duces. 165. Ocu-
lum sibi confodiens, antequàm se
occidat. 85. quò Oculus, eò Cor.
155.
Odarum Inscriptio. 465.
Chori Tragedia Hermenegildi. ibid.
Hominum nequitiam Fato non im-
putandam. 466.
De Sera Gentilium Conversione. 470.
Ludovici Pii Romanorum Regis, &
Imperatoris Laudes. 473.
In adventum Principis Peretti Bray-
denfis Propositi ex Gentilitio Stem-
mate Vaticinium. 474.
Diva in pluviam perennem. 476.
Odia Cadmea. 123.
Officia vel hostem leniunt. 170.
Olea, simulacrum pacis. 99.
Olitorium forum assumulatum herbe-
scenti campo. 110.
Olympicus Mons effigiatus. 107.
Omnia octo. 33.
Opera magnifica. 29.
Opes, vana laborantium Idola. 166.
Opportunè. 145.
Opposita. 289.
Ora Piscaria. 58. 58.
Oracula scrutans invenit quod non pla-
cet. 157. Oraculi interpres. ibid.
Orationis thema. 94.
Ordo equestris cum liliato torque. 143.
ORESTES Iphigeniæ frater. 158. Orestes
mactandus, à Sorore agnoscitur. ibid.
- Orientalis Indiæ proregia Goa. 57. O-
rientali in Oceano mortalitas. 56.
ORION Venator. ejus jactantia & poena:
152. Orionis Emblema. 444.
Ornamenta ædium Regiarum. 111. aulae
palatii. 112. propugnaculi. 148. Regia-
rum Venationum. 150. Prætoril. 151.
Ornamenta Basilica in funere. 3. Or-
namenta Templi. 67.
ORPHEI impatiens affectus, intueri cu-
pientis redvivam uxorem. 135. Or-
phei lyra. 128.
Osculum à Reginâ datum, Regis futuri
& mariti tessera. 179. Osculum negat
Diana Bronti, ejusque barbam detur-
pat. 156.
Ostenforium, locus Hostiæ consecratæ.
63. 64. 65.
Ostiorum superliminaria. 119.
OTHO Imperator. 181.
OTHO Balenstedensis Saxo, Anhaltiæ
Comes. 114.
OTHO Diti Sacrificans litat quod dirum.
85.
Rapax est alieni. ibid.
Priusquam se occidat oculum sibi
confodit. ibid.
Seipsum occidit. 86.
OTHO, fratri Henrico hosti, sed post pla-
cato Bavariam donat, & insigne dat
tabulam lusoriam. 116.
OTHO MAGNUS Imperator. 113.
OTHO TERTIUS Imperator. 113. 181.
OTHONIS Sylvii Imperatoris Elogium.
84.
OTTAGIUM urbs bello conflagrata. 30.
OZIA Amasiæ Filii Inscriptio. Para-
phrasis. 360.

P.

- Pace ac bello infatigabilis. 145. pro
Pace Europæâ laborat Mazzarinus.
217. Pacis & Quietis Cubiculum Re-
gium.

I N D E X

- gium. 128. Emblemata in tabulis picta. 128. Pacis gemina simulacra. 109. negotia. 28. publicæ autores, 161. simulacrum Olea. 99.
- Pactum fiduciarium. 215.
- PALEOLOGORUM familia viris defecta. 107. 118.
- PHALEGI, Heberis filii inscriptio. 301.
- Palatii Regii ornatus. 111.
- Victoris Amedei Statua equestris, & Elogium in ingressu. ibid.*
- Aula Regia, Saxonica Domus gloriam exhibens, & Saxonici Stemmaris Originem, & incrementa usque ad Beroldum. 112. usque ad 117.*
- Aula dignitatum Acquisita post Beroldum Sabaudis Principibus, Decora, & Principatus continens. 117.*
- Conclave Regiarum Virtutum. 119.*
- Conclave Victoriarum. 124.*
- Regium Cubiculum Paci, & Quietis dicatum. 128.*
- Cubiculum Genii. 140.*
- Conclave Conjugalium Amorum. 129.*
- Conclave exterarum Mulierum, quæ cum Sabaudis Principibus Thalamo sociata fuerunt. 130.*
- Conclave Sabaudarum Viraginum, quæ nupserunt exteris. 135.*
- Sabaudæ Gentis Heroica Symbola. 143.*
- Pretiosorum Cella. 146.*
- Regium Cubiculum internas Virtutes Sabaudarum Viraginum continens. 138.*
- Palatii Thesaurorum in Comitatu Sarmatoris, Monumentum. 255. Urbini aula. 175. in externo ejus fastigio. 184.
- PALCINIACUM occupatum. 143.
- PALLAS forfice Parcam exarmat. 266. fortunam manuducit. *ibid.* Pallantem semianguem obstupefacit. *ibid.* Semianguis. *ibid.* tempus alligat. *ibid.*
- Palmarum duæ Sympathicæ. 129. Palmarum rami gemini. 102.
- Panegyrica laudatio testamento vetita, nec tamen intermissa. 21.
- Panem rapit Aquila Augusto comedenti. 74.
- PAN Protopastor, ejusque venatici canes. 156.
- Pantheon Regalium virtutum. 106.
- Panthera, per miseriam emolliata, feritatem exuit, & beneficii memor. 170.
- PAPHUS fosis ornata obdelicias. 107.
- Paradisi avis, Religionis Symbolum. 96.
- Parænesis. 326.
- Parallela. 351.
- Paraphrasis. 360.
- Paratior. 145.
- Parca forfice exarmatur à Palladæ. 266. qui Parcit malis, bonis noceat. 270.
- Parerga thesauri publicarum. 185.
- Partheniæ Dianæ templum. 160.
- Partum Virtute tuemur. 143.
- Parva scintilla. 41. initia, augustus finis. 159. Parvi Carolomagni cognomen. 125.
- Pastores. 275. Pastorum Nympharumq; agrestium coetus. 129.
- Pateræ vel Demiphonis Emblemata. 446.
- Patre periclitante loquitur impeditas Croesi filius. 464. Patrem fami devotum lætat Filia. Epigramma. 463. Patri puer succedit. 24. Patriæ, Diis, & sibi. 270.
- Patriarcharum Genealogiæ. 271.
- Patrocinia magnorum Principum. 160. 170. ad Patronum sine prædâ non redeo. 167.
- quos Pavit, pavet. 268.
- PAULI PASTÆ Dufini Comititis. Theses. 192.
- Ad Mauritium Sabaudia Principem ingeniorum Maceratem Dedicatio. 193.*

Stem-

RERUM NOTABILIMUM.

Stemmatibus descriptio totam Trans-
padanae Principis Villa faciem re-
presentans sub allegoria Horto-
rum Academi. 194.

Scientiarum, & Artium enumeratio
suaque Symbola Authorumque no-
mina. 195.

Area Theatri ornamenta. 197.

Pavonis Emblema. 448.

Paupertas refractarios mulcet. 171.

Pax & Concordia Consiliis & Consilia-
riis necessaria virtus. 182. 183. quo-
modo picta. 182. Secusina. 31. vid. Pace.
in Peculatores. 162.

Pedibus decurrere per mare aggreditur
S. Xaverius. 458.

PEGASI Emblema. 442. ungula. 112.

Pelagi mira quies. 129.

PENELOPE. 128.

Penetrare Regium, vulgo Gabinetto. 129.

Pereat in undis, quisquis undas denegat,
154.

Perflant altissima venti. 145.

Periclitante Patre loquitur impeditus
Croesi filius. 464.

Periit Virtus. 201.

Periodi seculares. 104.

Permissus educat undâ. 142. (440.

PERSEI, vel Capitis Medusæ Emblema.

PETRUS SEMIFERREUS & Semiaureus.
118. unde hoc cognomen. ibid. & 125.

PHAËTHONIS vel Eridani Emblema. 444.

PHARES Judæ filii Inscriptio, prodigia. 317.

Phaëstra inversa. 144.

Pharia turris pro Symbolo. 66.

Philavtia in negociis perniciofa. 269.

PHILIBERTI Gherardi Scalæ Verrucæ
Comitis. Elogium Sepulcræ. 232.

PHILIBERTI Scalæ Secusini Abbatis, Do-
ctoralis Laurea. 221.

PHILIBERTUS, Philippi filius. 145.

PHILINUS Philosophus Pantheræ catulos
matri restituit. 170.

PHILIPPI III. Hispaniarum Regis Exe-
quix. 1.

Ejus Religio. 4.

Religionis causa Mauros abigit. ibid.

Religionem propagat. ibid.

Pietatis Symbolum. ibid.

De ejus Amore erga Subditos. ibid.

Ad Captivorum vindicias bis Africam
invadit. 5.

Tricesimo altero die Martii è terris
migrat. ibid.

Amoris erga Subditos Symbolum. ib.

Clementia. ibid.

Clementiam diligit. 6.

Æquitate mavult quam Rigorem. ib.

Designat Regis decessum Vernali æ-
quinoctio. ibid.

Clementia Symbolum. ibid.

Severitas. ibid.

Contra Fides perducit sævit. 7.

Pontificis defensor obeuntem sequi-
tur. ibid.

Severitatis Symbolum. ibid.

Authoritas. ibid.

In suos Authoritas. ibid.

Etiâ defuncti Authoritas. 8.

Authoritatis Symbolum. ibid.

Affabilitas. ibid.

Affabilis etiam Rejs. ibid.

Rex Affabilis moritur. ibid.

Affabilitatis Symbolum. 9.

Beneficentia. ibid.

Providus Rex moritur. ibid.

Ad erudiendos Indos commeatus sup-
peditat. ibid.

Beneficentia Symbolum. ibid.

Prudentia. 10.

Solertissime Mauros abigit. ibid.

Prudentissimis Heroibus commori-
tur. ibid.

Prudentia Symbolum. ibid.

Fides publica. ibid.

Rex Fidem servat. 11.

- Ætate media moritur. ibid.*
Fidei puelica Symbolum. ibid.
Moderatio. ibid.
Imperii Cupidinem cohibet. 12.
Moderatus Rex pramaturè moritur. ibid.
Moderationis Symbolum. ibid.
Pudicitia. ibid.
Rex pudicè vivit. 13.
Pudicus Rex moritur. ibid.
Pudicitia Symbolum. ibid.
Magnanimitas. ibid.
Rex bello invictus. 14.
Rex ter cum morte luctatur. ibid.
Magnanimisatis Symbolum. ibid.
PHILIPPI Comitis à Sancto Martino
 Vaticinium in Exundatione Eridani. 461.
PHILIPPI, Victoris, & Philiberti Principum Fratrum in Vineâ Mauritiæ Principis à Sabaudia. Inscriptio. 259.
PHILIPPUS DUX. 145.
PHILIPPUS I. 121. Philippus Sabaudus, à quo longa series. 118.
PHILIPPUS sine solo. 121. 127.
Phœnissa Dianæ templo aureas suffurata pateras. 152.
Phœnix. 144. Phœnix avis, argumentum Orationis gratulatoriæ. 94. Phœnix Reginarum. ibid.
PHORBÆ vel Serpentarii Emblema. 441.
Pia mors. 32.
Pictoris seipsum pingentis Inscriptio. 450.
Pictura pro simulacro. 66. Picturæ meritum in Heroas. 112. Picturarum Sculpturarumquæ variarum Inscriptiões. 450. Picturis appositæ inscriptiões. 266.
Pietas. 120. etiam in Barbaro. 159. Pietatis inter Conjuges Symbolum. 135. Pietatis Symbolum. 4.
Pilæ incisum monumentum. 241.
Pileum eripiens aquila. 119.
Pingentis Patrem inscriptio. 450. seipsum. ibid.
Pingo æternitati. 112.
Pinnæ ferreæ Stympthalidum. 161.
Pisana turris casuræ similis. 122.
Piscaria ora. 58. 458. Piscator Cupido. 162. Glaucus. 163. Mamercus. ibid.
Piscatores Armenii dum faciant Tigrin piscibus, innoxiam habent. 172. Piscatus Symbolum. 151. Pisces signum cœleste. 47. Gemini Emblema. 437. Notii, sive Memnonis Emblema. 447. volantis Emblema. 449.
PITHO sive Thalia. 139.
Pius erga impium, impius ipse est. 166.
Placare cœlum, cœlitum est opus. 161.
Planetæ. 431.
Planta aurea lilii genus. 141.
PLOTINA pronuba Adriani Imperatoris. 100. 101.
PLUTONIS canis triceps. 168.
 in Pluviam perennem. 476.
Pœnitentia Dea. 146.
Pœsis Heroica. 112. Pœticæ Inscriptiões. 431.
Politicon. 409.
POLLUCIS & Castoris Emblema. 434. flamma gemina. 129. Pollux & Castor Cœlum serenant. 161.
POLYCRATES Samiorum Rex. 162.
Pomis acerbissimis diu alitur S. Xaverius. 456.
Pompa funebris testamento vetita, nec tamen intermissa. 21. Pompæ natalitiæ. 35.
Pompejam hastam servat. 30.
Ponti, nec rabies minuzque. 129.
Pontificis defensor. 7.
Populi vox ambigua. 101.
Portenta flammarum. 39. 40. Portentum videt Vespasianus. 89.
Postes nulli in portâ. 261.

in

RERUM NOTABILIMUM.

in Postremum familiæ marem Epigramma. 258.

Potentia hostilis officiis demulcenda. 170. in Potentiam perniciosam. 270. cum Potentionibus non certandum. 268.

Potestas cum Virtute. 119. Dianæ Venericis æthereæ, aquatilis, terrena & inferna. 160.

Præceleres deliberando. 268.

Præconium. in S. Joh. Baptistæ. 427.

Præda. Nunquam sine prædâ. 164. 167.

Præfica fama. 206.

Præmaturè moritur Rex moderatus. 12. quod Præpes, præceps. 268.

Præsidis Primarii Cameræ Ducalis Elogium sepulchrale. 227.

Præstantior, animus. 145.

Prætorii Urbani Augustæ Taurinensis ædes & ornamenta. 175.

Primi Lapidis Inscriptio. *ibid.*

Dedicationis Inscriptio in fastigio. 184.

Aula Urbani Palatii, Taurinensis Urbis Originem, & antiqua gesta: Tum Imperatorum privilegia continens. 176.

Consilii Aula, ubi Consiliorum necessitas, & Consiliatorum dotes exemplis exprimuntur. 181.

Pretiosorum cella. 146.

Pretiosum maximè telum, maximè infestum. 164.

Primula Veris. 149.

Principum variz pompæ natalitiz. 35.

Principi, Patriæ, sibi. 270. ob Principis infortunium monumentum. 251. in Principum Conjugium. 97. Principum publicæ receptiones. 94.

Prisca lingua inscriptio Fontis 263.

Pristis sive Balena. 443.

in Procaces feminas. 270.

Procris Venatrix. 164.

PROCTONIS sive Caniculæ Emblema. 445. Prodigia. 317. mortis in Principibus. 32. in Proditores. 270.

PROMETHEUS. 40. PROMETHEI fabula. 98. vel Sagittæ Inscriptio. 441. Sacrilegus. 64. Statuas animat. 113.

Pronuba Plotina Adriani Imperatoris. 101. Juno, ejusque templum mole representatum. 100. 101.

Propugnaculi ornamenta. 148.

Proregia Orientalium Indiarum, Goa. 57.

PROSERPINA Venatrix quomodo à Phœnibus culta. 166. fabula, legentis Crocum, candidoque Lilio jungentis. 142.

Protopopeia. 283.

S. PROSPERI Episcopi Regii monumentum. 258.

PROTOGENIS dictum. 112.

Protomartyris Eleazari, Inscriptio. 398.

Providus Rex moritur. 9.

Prudentia Regis. 10. Consiliis & Consiliariis necessaria Virtus. 182. 183.

Prudentiæ Symbolum. 10. Prudentissimis Hætoibus commoritur. 10.

Publica fides Regis. 10. Publicæ Principum receptiones. 94.

Caroli Emmanuelis, & Franciscæ à Francia, Regiorum Conjugum publica Receptio. 97.

Christiana Alexandra Suecorum Regina Augustam Taurinorum ingreditis. Receptio. 94.

Pudicitia Regia. 12. Pudicitiz testem flammam nupta impunè tractat. 462.

Pudor & Modestia. 139.

Puella ob morum gratiam potius, quàm formam amata. 147. Puella, victima. 157. Puellæ invictum amorem simulant. 147. maturiori etiam ætate vigentis. *ibid.* ipsius quam omnes amant, neminem amantis Symbolum.

ibid. ut & puelli septem à Diana sagittis confixi. 154. Puelli aligeri in picturâ. 112.
 Puer illæsus circumvoluto serpente occiso. 463. patri succedit. 24. repente canescens. 83.
 Puerilitas mundi. 275.
 Pugna terrestris contra Saracenos. 174. ad Pugnam non exit Claudius. 80. Pugnando vitam perdere, est bis vivere. 270.
 Pulchra, crudelis esse non potest. 158. Pulchra splendidaque nimis, exitiosa. 165. Pulchræ & affabilis puellæ triste tantum nomen. 147. Pulchritudinis constantis per ætatem. *ibid.*
 Pulcherrima forma. 139.
 Pupillorum Tutrix prudentissima. 133.
 Pyramidum geminarum, instar Metarum. 261.
 Pyropus. 147.
 PYRRHI canis. 167.

Q.

Qui se Querit, se perdit. 269.
 Quatuorviratus. 118.
 Quiescere nescio, ne quiescant alii. 168.
 Quietæ & Paci dicatum Cubiculum. 128. 129. 130. ejus Emblemata in Tabulis picta. *ibid.*

R.

Ramusculus rutæ foliatus. 155.
 Rapacitas noxia. 170. Rapax alieni. 85.
 Receptiones Publicæ. Christianæ Alexandræ Svecorum Reginz, Taurini. 94. Emanuelis Secundi & Franciscæ à Francia. 97.
 Rectitudo Consiliis & Consiliariis necessaria virtus. 182. 183.
 à Refrigerio depulsæ, quæ jam siti enectæ. 154.

Regalia octo connubia. 101. Regalium virtutum Pantheon mole repræsentatum. 106.
 Reges. 373. Regis Virtutes. 4. seqq.
 REGIENSIS EPISCOPI monumentum. 258.
 Regia Diana. 150. Regia Virago Fortunam scepro diverberat. 134. Regiz aulæ ornamenta. 112. Regiz Matris, Regizque Conjugis Exequiæ. 20. Regiz Sororis Cubiculum. 170. Regiarum ædium Ornamenta. 111.
Regii Palatii atque Aula Ornamenta. 112.
Viridis propugnaculi Ornamenta. 148.
Regiarum Venationum Ædes, & Ornatus. 150.
Regia Ripularum Aula Ornamenta. 172.
Urbani Prætorii Augusta Taurinorum Ornatus. 175.
 Regiarum Conjugum Virtutes quatuor. 135. Regiarum Venationum ornamenta. 150. Virtutum conclave. 119. Regii palatii ornatus. 111. tori ornamenta. 155. 129. 166. Regionum Conjugum receptiones publicæ. 97. quatuor Fluviorum imagines. 131. Regium Cubiculum. vulgo Camera di parata. 155. 158. Regium Penetræ, vulgo Gabinetto. 129.
 Regina absente Filio regens. 137. ante aram ut picta, mœstas inter famulas. 132. aureo in folio, cum bilance & gladio stricto. 133. Deo devota. 132. 133. Septem Reginarum mater. 136. Svecorum Christiana Alexandra. 94.
 Regionis sœvitas in mores influit. 158. hic Regit, ille dirigit. 269.
 Regnare discit, tempori qui obtemperat. 270.
 Rex bello invictus. 14. fidem servat. 11. moderatus præmaturè moritur. 12. pudicè vivit. 13. pudicus moritur. *ibid.*

Re-

RERUM NOTABILIMUM.

Reges. 389. Regis severitas. 6.
Religio. 120. desolata. 64. Philippi III.
4. qui Religionem propagat. ibid. ejus
causa Mauros abigit. ibid. contra ejus
perduelles sævit. 7. gemina simula-
cra. 109.

Rerum Locorumque Inscriptiones &
Monimenta. 251.

Ara Votiva Fossani. 257.
Ara Sancti Pauli, Taurini. ibid.
Breliorum Sacelli, Taurini. ibid.
Hortorum Racioniforum Inscriptio-
nes. 254.

Majoris Ara Minimorum, Taurini.
256.

Minoritarum Fratrum Monumentum
Benefactori positum. 256.

Monimentum Genuæ incisum. 252.

Monimentum Palatii Theſaurorum
in Comitatu Sarmatoris. 255.

Monimentum Portus Niciensis. 254.

Monimentum Pila incisum, tertio ab
Urbe lapide, ob Principis infortu-
nium. 251.

Monimentum Valentini Suburbani.
253.

Mutui Amoris Monimentum. 253.

Sacerdotum Congregatio ad cultum
Templi Augustissimi Corporis, Tau-
rini. 256.

Sancti Prosperi Episcopi Regii in Æ-
milia. 258.

Verrucana Molitionis Inscriptio. 254.

Xenodochii Charitatis Monimentum.
255.

Rerum variarum Inscriptiones. 259.

Inscriptiones Emblematica Picuris
apposita in Villa Marchionis Bob-
ba sub Imaginibus ex Divina Scri-
ptura in Ædibus Marchionis à San-
cto Thoma. 267.

In Ædibus Araduni Valpergie Comi-
tis. 270.

Sub fabulosis Imaginibus Alciati in
Ædibus Referendarii Novarina.
268.

Inscriptiones Emblematica in Fontem
Plinianum. 263.

Inscriptio Fontis Pliniani in Larii
Lacus Margine. 263.

Inscriptio Fontis lingua Prisca. ibid.

Inscriptio Horologii Hydraulici. 264.

Inscriptio Horologii Sciobertici. 266.

Inscriptio Vineæ Marchionis Ascanii
Bobba, cujus Portam exteriorem
nulla cludunt Postes. 261.

Geminarum Pyramidum metarum
instar in eadem Vineæ. ibid.

Inscriptio Vineæ Octavii Amedei Ta-
rini propè Eridanum. 263.

Inscriptio Vineæ quam Author Curi-
fugium vocat. 261.

In Effigiem Abbatis Laurentii Scori
suorum Carminum Volumini præ-
fixam. ibid.

In Statuam Jacobi Menochii. 260.

Magni Caroli Emmanuelis ex Ære in
Vineæ Maurittii Principis à Sabau-
dia. 259.

Trium Principum Fratrum ex Pario
Lapide in eadem Vineæ. ibid.

Rete aureo piscatur Diana. 162. *Retia*
aurea, simulacrum insigne. 160. *Retia*
valete! hæc sufficit piscatio. 163.

Reolutio. 375.

REVI, Phalegi Filii, Inscriptio. 301.

RHENUS quomodo pictus. 112. *ferox ut*
pictus. 131.

RHODII Equites gratiam plaususque re-
ferunt. 173. *Rhodon capti ducuntur.*
173. *Rhodos quare Horatio Clara di-*
catur. 174.

RICARDUS Cæsar. 118.

non Rigorem, sed æquitatem mavult
Philippus III. 6.

RIPULARUM aula, ejusque ornamenta. 172.

Ri-

Rifus hilares. 139.
 Rivulorum confluviò àmnis augefcens. 144.
 ROBOAM Salomonis Filii Infcryptio. Parallela. 351.
 RODULPHUS Burgundix Rex. 117.
 Rogus. Afz Infcryptio. 354.
 ROMA dum ardet, Cythará canit Nero. 82.
 in ROMULI ortu qualis Cœli conftitutio. 104.
 ROSA perit durante Spinâ. 465. Sabaudorum Principum torques, ut lilia Francorum. 141. Rosarum cum lilio nexus. 105.
 RUBILANTIS & Venenantis Comis Nicolis. 185.
 Rubinus. 147.
 Rupes Conftantiæ Symbolum. 69. Rupes excelfa. 145. ventorum Scena. ib.
 Ruscum Latine, aliàs, Myrthus fentofa fylveftris. 149.
 Rustica gens aquas negans in ranas verfa. 145.
 Ruta foliatis ramufculis, Infcigne Anhaltix. 115. Rutea Corolla fupra bicoloris fasciolas in Saxonico & Sabaudio ftemmate. *ibid.*

S.

SABAUDÆ familiæ perpetua feries. 186.
 Heroinz duodecim cum Elogiis. 135. Sabaudarum Viraginum Regium Cubiculum. 138. Sabaudi Principatus præcipua decora & incrementa. 117. à Sabaudia Francifci Thomæ funus. 16. in Sabaudico ftemmate infigne Rutea Corolla. 115. Sabaudix Comes ultimus & Ducum primus Amedeus Septimus, ejusquæ Elogium. 212. decora & Principatus. 117. Duce Magno Carolo, Exundatio Eridani. 460. Ducis Caroli Emanuelis, vide

Caroli Emanuelis. Ducis Francifci Hyacinthi natalitia. 42. Dux Amedeus. vid. Amedeus. Philippus. 118. gentis Symbola. 143. Heroides duodecim. 131. Magnus Cancellarius Marotius. 231. nodus liliatus. 99. ad Principem Mauritium dedicatio. 198. vinea. 259. Principibus, quæ dignitates post Beroldum acquifitæ. 117. Principis, Francifci Thomæ InfcRIPTIONES Sepulcrales. 16. Principis primigenii natalitia. 42. Principum ftemmatis defcriptio. 199. Principum Thomæ & Emanuelis corda peculiariter condita. 19. quæ innupferint extæ mulieres. 130. Virgines, quæ nupferunt exteris. 135. Sabaudorum Heroium ac Heroinarum Symbola, & Tituli, & Clypeis eorum offensa. 149. Principum victoriz. 124. jus fuffragii habent in Imperio Orientali. 117. Sabaudus Clypeus. 114. nodus. 102. antiquis Herculeus dictus. *ibid.* nodus jugalis. 101. nodus multipliciter defignatus. 102.
 Sacco indutus aulicis mifcetur S. Xaverius. 459.
 Sacellum fepulcrale. 237.
 Sacerdotales Exuviz. 64.
 Sacerdotum Congregatio ad cultum Templi Auguftiffimi Corporis Taurini, Monimento decorata. 256.
 Sacræ celebritates. 51. 68.
 SACRA Celebritas S. Francifci Xaverii à Saulo Quinto in Beatorum album relati. 51.
 SACRA Celebritas qua Taurinorum Augufta, Annum 1653. ab Auguftiffima Hofia Miraculo bis Secularem celebravit. 63.
 SACRA Celebritas B. Francifci de Sales Gebennenfis Epifcopi. 68.
 Sacrificans Diti litat quod dirum. 85.
 Sacrilegium phœniffæ vindicatum. 152.

SA-

SADOZ Azoris Filii Inscriptio. Echo. 392.

Savire contra Fidei & Religionis per-
duelles. 7.

Sagittæ ad acceptas offensiones referun-
tur. 144. Hærent sub corde sagittæ.
ibid. vel Promethei Emblema. 441.

Sagittarii, sive Chironis, Centauri,
Emblema. 436. 47.

Salamandra interflamas 145.

SALAMIS, hodie Famagusta. 107.

SALATIELIS Jechonizæ Filii Inscriptio.
Isagoge. 384.

SALEM, Arphaxadi Filius. 301.

SALMÆ Nafonis Filii Inscriptio, Gratu-
latio. 329.

SALOMON pro Columna. 67. Salomonis
Davidis Filii Inscriptio, Scylla. 348.

Salutianum bellum. 25.

SALUTIARUM Marchio. 118.

SAMSONIS Inscriptio. Idea. 333. Symbo-
lum. 64.

SAMUELIS Inscriptio. Epitheta. 346.

SANCTI. 417.

in Sanguinem agnatum imbellis manus.
158.

Sapiens capit, quod mente capti litigant.
163. Sapienti via nulla invia. 171.

Sapphirus. 147.

Saracenorum Regem suâ manu obrun-
cat Amadeus. 174. contra Saracenos
pugna terrestres. *ibid.*

SARAGUS, Revi filius. 301.

SARMATORIS Comitatus. 255.

Saturnalibus diebus additi Juvenales. 78.

SATURNI & Astræ simulacra in Con-
jugiis Principum. 97. 98. Saturni sive
Temporis Emblema. 431. Saturnus &
Mars prisca Saxonum Numina. 112.

Saxifragium. 359.

SAXONICÆ domus gloriam exhibens.
item, Saxonici stemmatis originem &
incrementa usque ad Beroldum. 112. &

seqq. eorum prisca Numina Mars &
Saturnus. *ibid.* Saxonici stemmatis
tota Historia. 114. & seqq.

SCALIE, Secusini Abbatis Doctoralis
laurea. 221.

Scaphi intercolumnares. 109.

Scena est vita hominis. 15.

Scientiarum & Artium Enumeratio. 194.
196. Symbola & Autores. *ibid.*

Scintilla parva. 41.

Sciotericum Horologium. 266.

SCORPII sive Nepæ Emblema. 435.

S. Scripturæ Imagines. 267.

Sculptura. 424. ejusque instrumenta. 119.
Inscriptiones variz. 450.

Scuta strenuorum hominum privatim
publiceque suspensa, & quid inscri-
ptum illis, & quo autore. 143. in Scuto
insignia aliquot. 114. equus nigri co-
lor, candidus, fasciolæ, discolors, so-
liatus ratæ ramusculus. 114. biceps a-
quila, tres lunulæ. 115. Leones Britan-
nici, Macrones, secta imperii aquila,
sectus pullus Saxonicus, lusoria, ta-
bula, Provinciarum insignia. 116. in
Scuto Numæ lilia. 140.

Scylla. 348.

in Scythia etiam pietas. 159.

Seclis Heliconia mella futuris. 142.

Seculares periodi. 104.

Secretum Consiliis & Consiliariis ne-
cessaria Virtus. 182. 183.

Seculares Periodi. 104.

Securitas audaciam facit. 160. nulla ad-
versus ultionem divinam. 161. simula-
crum. 99.

SECUSIÆ Comitatus. 118. Secusina Pax.
31. Secusinz urbis conflagratio. 120. Se-
cusinus Abbas. 221.

Sedatus Ducis animus in bellis acerrimis.
28.

SEDECIE Eliacimi Fratris Inscriptio, for-
titio. 376.

- Sedes five Cassiopea. 440.
 SEDUNENSIS Comitatus. 121.
 SEMI & Japheti Noë Filiorum Inscriptio, statuæ. 300.
 Semiaurei } cognomen. 118. 125. & un-
 Semiferrei } de dicti. *ibid.*
 SEMIRAMIS, ut picta. 134.
 Semper Lilia florent. 141.
 Sempervivum, Græcè Erithalis. 149. ostentans Amor. *ibid.*
 Senectus mundi. 383.
 Sensibus excedit sacra faciens S. Xaverius. 457.
 Sensim, cundo. 144.
 Sententiæ. 357.
 SENUNCIARUM Marchionis Elogium Sepulchrale. 224.
 Septennis Princeps aliquid moliens. 144.
 Sepulchrale Elogium. 18. 224. & seqq.
 Andesenni Comititis. 235. Lusitanæ Principis. 224. Præsidis primarii Ducalis Camerae. 227. Scaliæ Comititis. 232. Thesaurorum Sacellum. 237. Inscriptio Francisci Thomæ à Sabaudia. 16. in Caroli Emanuelis funus. 33. Sepulchralis Sindonis Christi ad populum expansio. 106. 108.
 Sepulchrum D. Thomæ. 61.
 SEQUARIA læta, ut picta. 131.
 Serenæ semina lucis. 142.
 Serpens circumvolutus puero, eoque illæso occisus à Patre. 463. deposito exuvio. 145. nutritium suum servat. 171. Serpentis five Æsculapii Emblemata. 441.
 SERPENTARIUM five Phorbæ Emblemata. *ibid.*
 SERTORII Cerva pro Dianæ oraculo illi habita. 169.
 Servatorem suum servat Leo. Epigramma. 462.
 Servatoricis Cervorum Templum. 160.
 Servatus aras candor meret. *ibid.*
 in Servos inoratos. 268.
 SETHI Adami Filii Inscriptio. Similes. 286.
 Severitas. 121. Regis 6. ejus Symbolum. 7. Sibi. 270.
 Sidus novum in morte J. Cæsaris appareret. 73.
 SIGISMUNDUS Imperator. 119. 180. 181.
 Signa Zodiaci. 433.
 SIGVEARDUS Saxonici Regni fundator. 113. in Glypeo quod insigne. 114. quomodo illud mutatum. *ibid.*
 Similes. 286.
 Simiolus castaneam echinatham tenens. 143.
 SIMONIS Eleazari Fratris Inscriptio. Diploma. 414.
 Simulacra tria. 66. prominentia. 67. Equetraria. 116. gemina Religionis & Pacis. 109. armigerorum in funeribus Regiis. 17. Isileusis Excidii. 64. octo Principes velut in monte Olympico ad vivum præsentantia. 107. item, Justitiæ vel Clementiæ laudem in Sabaudis Principibus referentia. 105. Regiæ Majestatis, Sapientiæ, Bellicæ Virtutis, Pudicitæ. 95. cum Symbolis appositis. *ibid.* duo, Pacis & Uberratis, duo itidem fidei & Securitatis. 99.
 Simulationis Imago. 112.
 Simultates fraternæ. 123.
 SINÆ, 60. 61.
 Sindonis sepulchralis Christi expansio ad populum. 106. 108.
 SIRENÆ species Symbolum suaviloquentiæ. 139.
 SIRICIUS Pontifex sub eo Concilium Taurinense. 178.
 Sitiente exercitu oblatam aquam respuit Cato. 461.
 Smaragdus quid? 150. ætatis vigorem constantem significat. 147.

Sociar

RERUM NOTABILIUM.

Sociata salutem. 129.
 Sol in Libræ signo. 104. inter Symbola.
 65. nebulis infuscatus. 144. rutilans &
 Currus ejus. 41.
 in Solem intentus pullus aquilinus. 145.
 Soles gemini in Cœlo. 129.
 Solis five Apollinis Emblema. 432.
 Soliditatis plus, quàm fulgoris. 145.
 Soli Soli. 129.
 Solitarii. 389. Sola facta Deum sequor.
 144. Sola mors solvere potest. 129.
 sine Solo Philippus. 121.
 Somnium Annibalis.
 I. Cæsaris. } 130.
 Themistoclis. }
 in Somnium Principis.
 Somaus altissimus, idem lethalis. 165.
 Sororis Regiæ Cubiculum. 170.
 Sortitio. 376.
 Spectacula festiva nocturnorum ignium.
 44. Vide Ignes. ludorum 160. ad ædem
 sacram exhibita. *ibid.*
 Spectacula, Ludos, Chœreas, Boletorum
 esse similia, quorum optimus, pessimus
 est. 137.
 Speculum cavum Archimedis. 41. Cylindricum.
 193. lilio oppositum. 141. Speculo
 speculum regione objectum. 145.
 suam cuique faciem exhibet. 171. Veritatis
 imago. 112. Vitreum viridi colore
 imbutum. Symbolum. 149.
 Spes proxima frugum. 141. Spei nullius
 Symbolum. 149. Sperare & facere.
 151.
 Spinâ durante, perit Rosa. 465. vel Spina
 excruciat & feritatem domat. 170.
 Spoliatis arma supersunt. 145. ex Spoliis
 Turcicis trophæum. 113.
 quid spondeas, vide. 268. Spondere noli,
 aut noli fidem frangere. 152.
 Sponsorum Stemmata. 109. affectus. 129.
 Sponsi in impudiis. 133.
 Stamedei nomen corruptum. 125.

Statim ab Imperio obit. 91.
 Statua Equestris. 111. Cæsaris, fulmine
 corrupta, integro nomine. 450. Statua.
 300. antecolumnares. 65, 66. Principum
 sanctitate insignium. 107. Regnorum
 & Provinciarum indicia & insignia
 ostendentes. 41. 42. Telamones &
 Caryatides, bicorpores. 101. in statuam
 Menochii. 260. Statuas animat
 Prometheus. 113.
 Stellatum Cœlum. 41.
 Stemma fulminalium Academicorum, &
 Heroici Symboli figura in Collegio
 Augusto Taurinensi. 200. Stemma Imperii
 Græci, Crux. 117. Stemmata Gentilitia
 permutari injussu Cæsaris recufatur.
 174. eadem mutantur jussu Cæsaris.
ibid. Stemmata Sponsorum. 109. in
 Stemmata insignia. 115. Stemmatibus
 Mauritio Sabaudia Principis descriptio.
 199.
 STILICO Honorii Imperatoris Socer. 178.
 Studiorum quatuor Facultatum Imagines.
 112.
 quod Stulti litigant, capit sapiens. 163.
 Stupidi primo, post acerrimi. 168.
 Symphalides volucres. 161.
 Suaviloquentia. 139.
 Svavitate vincitur Crudelitas. 171.
 erga Subditos amor. 4. ejus Symbolum. 5.
 Succedit patri puer. 24. Successio Principatus,
 inter Conjuges, bellorum finis. 136.
 Succidanea victima. 31.
 Succinum, vulgo Ambræ. 147.
 Svecorum Regina Christiana Alexandra.
 94.
 quo quis superbit, id ei exitium. 153.
 Superstitiosus avarus. 464.
 SUSANNÆ Helciæ Filiz Inscriptio. Admonitio.
 377.
 STYLIE Cerva. 169.
 Symbola conjugalia. 102. conjugali-
 um

Amorum. 129. Conjugiorum. 101.
 Heroica. 40. 143. in clypeis. 41. in fune-
 ribus. 22. Heroica octo in funeri-
 bus Principum. 33. Heroica quatuor
 Proavorum Philippi III. 3. ignibus fe-
 stivis addita. 46. in Arcubus. 64. pro
 Emblematis apposita. 95. Scientia-
 rum & Artium. 194. 195. Signorū Zodi-
 aci. 46. 433. Affabilitatis. 9. Amoris er-
 ga Subditos. 5. Autoritatis. 8. Benefi-
 centiæ. 9. Clementiæ. 6. Concordiæ.
 102. Fidei publicæ. 11. Justitiæ argu-
 tum. 103. Magnanimitatis. 14. Mode-
 rationis. 12. Pietatis. 4. Prudentiæ. 10.
 Severitatis. 7.

Sympathicæ palmæ duz. 129.

T.

TAcere & sperare. 151.

TAURI Emblema. 434.

TAURINA Augusta facta à Cærolo. 29.
 Taurina facie simulacrum in Dianæ
 Persicæ Templo. 160. Urbis decora an-
 tiqua & gesta. 175. & seqq. cur Augu-
 sta Taurina dicta. 177. urbis fidelitas.
 ibid.

Taurinense concilium. 178. Academia à
 quo erecta. 122. Archiepiscopatus.
 226. Urbis origo & antiqua gesta, ut
 & Privilegia. 176. miraculum. 63. Urbs
 quadrata redditur. 179. cum Taurinis
 cruentum prælium Annibalis. 176. de
 Taurino bene meriti octo Cæsares.
 180. Taurinum. 175. 256. 257. ab Æ-
 gyptio conditore Api Stemma du-
 cit. 109.

TAURUS æripes Martis. 109. in signe an-
 tiquissimum urbis Taurinentis, in
 pompâ natalitiâ optimè repræsentat9.
 45. Martis mole repræsentatus. 109.
 maxima Victimâ. 69. TAURUS signum
 Cœleste. 47. Sylvestris ficulnea corol-
 la alligatus cicuratur. 171.

Tela Herculis. 161.

quis Tela effugiet, tela si cælum jact.
 154. 161 cui bono fugæ. 161.

Telamonides & Cariatides statuar. bicornes.
 101.

Templa dicare, magnificentissimum.
 121. Dianæ celebriora inscripta. 158. re-
 diviva. 159. restituta ex donis femina-
 rum. 159. eorum ornamenta. 67. insi-
 gnia Trophæis implicata. 113. Corporis
 Christi augustissimum Taurini. 256.
 Hierosolymitanum inflammat Titus.
 91. Junonis. 100.

Tempori intentus. 146. obtemperare.
 270. ejus effigies tanquam consternati
 & dejecti. 112. opportunitas. 146.
 Temporis sive Saturni Emblema. 431.
 Tempus alligat Pallas. 266. jam aderit.
 146.

Terminus Deus. 25.

Terræ filii Adami Inscriptio. 275. Terrena
 potestas Dianæ. 160.

Tertius inter duos spectator. 153. Ter-
 cum morte luctatur. 14.

THALIA sive Pitho. 139.

Theatri ornamenta. 97. Theatrum Do-
 loris. 20.

THELESILLA Argiva. 128.

Thema Orationis. 94.

THEMISTOCLI foris melius, quàm domi.
 169.

THEODOSII Lusitani Principis Elogium
 sepulchrale. 224. THEODOSIUS Imp.
 ab Ambrosio Templo arcetur. 452.

THESAURI, & *Theaurorum* familia. 237.
 & seqq. vide & suprà *Illustr. Vir. Elo-
 gia*, ubi tota familia recensetur. Em-
 manuelis Thesauri Orationes Pane-
 gyricæ. 16. Argutiarum volumen.
 172.

Thesium publicarum parerga. 185.

*Caroli Nicolai Vernantis, & Rubilan-
 tis Comit. Theses.* 185.

Ca.

RERUM NOTABILIMUM.

- Caroli Francisci Capris Ciliatum Comitis. Theses. 198.*
Pauli Pasta Dufini Comitis. Theses. 192.
THETIDIS fabula in Natalitiis. 36.
THEUTELINDE regnum permissum absq; certi Regis ac Mariti conditione. 179.
THOAS Arcadicus Serpentem putrit, & sylvæ reddit. 171. impius. 158.
D. THOMÆ sepulcrum. 60.
Threni. 379.
THEUCRI Historia, pro simulacro. 187.
TIBERII Neronis Elogium. 75. Tiberius Imperator. 180. 181.
Fame occidit Nepotes. 75.
Dum tonat Lauro se cingit. ibid.
Fame perit. ibid.
Tigris ad speculum exterrita ob vul-tum suum. 171. piscibus quotidie satia-ta, piscatoribus innoxia. 172. subdolo reti involuta. 153.
Timent hunc lædere Nymbi. 142.
Timere debet cuncta, qui nihil timet. 165. Timidus sive cautus minus se implicabit. 163. 164. Timor ante pug-nā bonus, in pug-nā stultus. 270.
TISIPHONE furiarum crudelissima habe-bat Orionem iniquissimum. 166.
TITI Imperatoris Elogium. 90.
Titus Imperio accepto fit melior. 91.
Templum Hierosolymitanum inflam-mat. ibid.
Bis venenum bibit, primo impunè, se-cundo noxiè. ibid.
Statim ab Imperio accepto obiit. ibid.
Tonat Tiberius se lauro cingens. 76.
Topiarius opacum. 148. circa Topiari-um spiracula. 149.
Topographia. 304.
Tori Regii ornamenta. 166. vide Cubi-culum.
Torquatorum ordo institutus. 126. Tor-quis Liliati Ordo Equestris. 143.
Tragedia. 307.
TRAVANCORIDIS regnum. 59.
Tria regna, tres coronæ. 95.
Trianguli Emblema. 443.
Tribuni duodecim Filii Jacobi Inscriptio. Somnium. 311.
TRIDINUM celebre municipium. 29.
de Tripode aureo litigantes. 163.
Triregnum. 144.
Trium filiorum Victoriæ & Coronæ. 128. Trium fratrum Principum In-scriptio. 259. Trium lunularum imagi-nes in Clypeo. 115. Trium Proavia-rum. 242. Trium Coronarum. 95.
Triumphalis Arcus Christianæ A-lexandræ. 94. ducentis ab urbe passi-bus. 97. Triumphus. 331. ad Aquas Sextias. 26. decernitur Amadeo. 173.
Trophæa. 47. ad Architectonicem spe-ctantia. 97. sacris convenientia. 65. va-ria. 113. venatoria. 153. Trophæorum fasces. 64. 109. 113. pro augmenti natura. 95. Trophæum armorum leo-nino spolio velatum. 143 ex diversis Christianorum templorum atque al-tarium insignibus. 113.
Tuba famæ imago. 112.
TUBALIS Lamechi filii Inscriptio, Hypo-typosis. 258.
Tumulus Abelis. 278.
in Turbido. 162.
Turcæ qui dicti. 147. Turcarum Regem suâ manu obruncat A. madeus. 547. contra Turcas pugna terrestris. 174. Turcicæ clas-sis Præfectum cædit. 173. ex Turcicis spoliis trophæum. 113.
Turcois vel Turchesa. 147.
Turris Pisana casuræ similis. 122.
Turtures gemelli. 129.
Tutrix, vidua mansit, ne Pupillum Prin-cipem defereret. 144. alia tutrix, pru-dentissima. 133. alia. 134. 137.

INDEX

V.

V Aginæ seu Lunulæ in Clypeo. 115.

VALENTINI SUBURBANI monumentum. 253.

VALESIANUS Comitatus. 121.

VALPÉRIÆ Comitatus ædes. 270.

Vandalicum insigne, aureus Leo. 113.

114. contra Vandalos Dux Anhaltiæ

Ortho Balenstedenfis. 114. Vandalis ejectionis. 113.

Variarum rerum inscriptiones. 259.

Variarum casuum Inscriptiones. 460.

VARILIARUM Comes. 234.

Vaticinium. 460. 474.

VAVIAELIS Inscriptio. 280.

Uberratis simulacrum. 99.

Velleris aurei custos. 109.

de Venatione æthereæ. 160. 161. aquatili.

162. in Venationem male à Gaulo

pietam. 454. Venationes Præliorum

Scholæ. 164. Venationis varii singu-

liques actus. 153. Venationum diffe-

rentiæ quatuor. 151. Regiarum ædes

& ornamenta. 150.

Diana Regia, ibid.

Aula Regia ornatus. 151.

Primum Conclave quadruplicem Fabulam ad Diana gesta pertinentem continens. 154.

Conclave totam Iphigenia Fabulam, consequenter, & Emblematicè continens. 157.

Conclave memorabilium Canum historica Emblemata continens. 167.

Conclave memorabilium Cervorum. 168.

Cubiculum Regiæ Matris Christiana à Francia. 166.

Quatuor concamerata Conclavia ad Quadruplicem Venatricis Diana Potestatem, Ætheream, Aquaticam, Terrenam, & Infernam alludentia. 160.

Regium Cubiculum celebriora Diana Templâ Emblematicè inscripta continens. 158.

Regium Cubiculum, Vulgo, Camera dicta Parata. 155.

Regia Sororis Cubiculum. 170.

Venator Orion, ejus jactantia & poena

152. Venatoria Trophæa. 153. Vena-

toris aulæ ornatus. 150. 151. Venato-

rum Comitatus. 150. Venatricis Dianæ

quadruplex potestas. 160. Venatus

sedes per totum Regnum. 150. ejus

descriptio. ibid.

VENCISLAUS Imperator. 119. cur Imperio exautoratus. 119.

Venenum ab Uxore propinatum. 75. Ve-

nenum bis bibit, semel impunè, semel

exitiosè. 91.

Venti perflant altissima. 145. Ventus

levis (à navigantibus) quantâ mer-

cede emitur. 159.

VENUS cœlestis, gratiarum Mater. 138.

VENUS, Stella. 47. Veneris Emblemata. 432.

Ver in hyeme. 150. parum durans. 149.

Veneri assidens, liliū & rosam porri-

gens. 142. Veris flos ultimus. 141.

Symbolum & decus. 149. Veris u-

trumque decus. 142.

Veritas Consiliis & Consiliariis necessa-

ria virtus. 182. 183.

Verminosam bibit Xaverius. 458.

VERRUCA defensa. 31. Verrucæ Comes.

232. Elogium sepulcræ. 232. Verru-

cæ obsidio. 31. Verrucanæ molitionis

inscriptio. 254.

Versipelles, sæpe non semper, effugiunt.

161.

VERTEGIRUS Angliæ Dux. 113. Britan-

niam subegit, mucrones in stemmate

gentili gerebat, post Britannicis Leo-

nibus Anglicos Mucrones adjecit. 116.

Vescitur mater filio. 464.

VESPASIANI Elogium. 88.

Vespa-

RERUM NOTABILIMUM.

Vespasianus Amphitheatrum condit. 89.
Comicos restituit. *ibid.*
Portentum videt. *ibid.*
Viso Cometa crinito jecatur. *ibid.*
Vespertilioes noctu capiuntur. 165.
Vi suavi. 269.
Via nulla invia virtuti. 267. *Fidei ac religioni, omnis virtuti tuta.* 269. *fata inveniunt.* 267.
Vicariatus perpetuus Imperii Occidentalis. 117.
Vices. 394. (ci. 169.
Vicisse hostem magnanimo satis est. *Du-*
Victima sacrificanda fugit ad pedes Gal-
bæ. 82. *Victima Succidanea.* 31.
VICTOR Amedeus. 145.
ad Victorem Amedeum, Cypri Regem
dedicatio. 187. *ejus Gesta.* 188.
S. Victor Taurinensis. 178.
Victoria clemens. 105. *Firmat Victoria*
Pacem. 144. *quomodo picta.* 124. *Vi-*
ctoriarum conclave. *ibid.*
Victus sæpe felicior se integro. 169.
VIDECHINDUS Magnus. 113. 114.
Videt noctu Tiberius. 76.
Vidua & Pupillorum tutrix prudentissi-
ma. 133. 144.
Vigilantiâ & Consilio. 144.
Viliores, fidiiores. 167.
Villa Marchionis Bobbæ. 266. 267. *Trans-*
padana Mauriti Sabaudia Principis.
194.
Vincula unius jugi colligata. 103.
Vindiciæ Captivorum. 5.
Vindicta, vide Ultio. *Deesse Vindex*
Numini irato nequit. 155. *Vindictæ in-*
genti minimus quoque sufficit hostis.
152.
Vinea Marchionis Afcanii Bobbæ, cujus
portam exteriori nulli claudunt po-
stes. 261. *Mauritii Principis à Sabau-*
dia. 259. *inscriptio.* 261. *quam Cruri-*
fragium appellant. *ibid.* *item Vinæ*

Octavii Amedei Tarini prope Erida-
num inscriptio. 263.
ad VINODUNUM conflictus. 27.
Virago. Femina virili corde, monstrum
est nobile. 159. *Virago Saxoniam de-*
signans. 112. *Virago Regia Fortunam*
sceptro diverberat. 134. *Viraginum*
Sabaudarum Regium Cubiculum. 138.
Vires acquirit eundo. 144.
Virga Mercurii Historiæ Symbolum. 112.
pro Virgine Cerva. 158. *Virgines ad per-*
petuam Virginitatem Diana adstrin-
git. 156. *Virginis MARIÆ Inscriptio.*
424. Virginis perpetua vota. 156. *Vir-*
ginis, sive Astreæ Emblemata. 435. *Vir-*
go, quasi Vestalis, signum Cœleste. 47.
Virgo vel Unicornem placat. 171.
Virides Nymphæ quæ. 148. *Viridis colo-*
ris præstantia. 148. 149. *Propugnaculi*
in Regiis ædibus ornamenta. 148.
Doris Viridis Nympharum mater.
ibid.
Amoris Symbola ad coloris viridita-
tem alludentia. 149.
Virilis ætas mundi. 343.
Virtus. Amat inclyta lucem Virtus. 267.
Virtus & Vis. 269. *cum Virtute potestas.*
119. Virtus, quomodo picta. *ibid.*
se per initia ostendit. 163. *Virtute in-*
natâ. 144. *Virtutes desolatæ.* 64. *qua-*
tuor Consiliis & Consiliariis Princi-
pum necessariæ. 182. *Virtuti invia nul-*
la via. 267. 271. *tuta omnis via.* 269.
Virtutis oculatus Amor. 124. *Virtu-*
tum Regalium Pantheon mole repræ-
sentatum. 106. *Regiarum conclave.* 119.
Sedecim simulacra. 108. 34. *Vis nulla*
contra iratum Numen valet. 155. *Ubi*
Vis excedit, jus cedit locum. 154. *vin-*
citur Arte. 267.
Vita scena est. 15. *Vitam inertem in Im-*
perio ducit Claudius. 80. *perire pu-*
gnando, bis est vivere. 270.

Vitans

INDEX RERUM NOTABILIUM.

Vitans minora, maxima incurrit in pericula. 152.
VITELLII Imperatoris Elogium. 86.
Vitellius mendacissimus est. 87.
Capiti Gallus in Foro insedit. ibid.
Ad Scalas Gemonianas occiditur. ib.
In Tiberim projicitur. 88.
Vites recidi jubet Domitianus. 93.
Vitiosa consuetudo. 268.
VITROZZIUS celebris Architectus. 66.
Vitrea specilla manu oculis admovent. 149.
adversus Uktionem divinam nulla securitas. 161. (vit. 167.)
ULYSSIS canis Dominum primus agnoscit. Umbra est, quod capio. 166.
Undæ. Pereat in undis, quisquis undas denegat. 154.
Unicornis fera quinque monstra. 171.
ejus in Virginem amor. ibid.
Unio, vulgo Perla. 147. Unionum conchæ geminæ. 129.
Unius labor, omnium voluptas. 166.
Vocatio Apostolica. 51.
Volantis piscis Emblema. 449.
Volucres symphalides. 161.
Volunt, non valent. 268.
in Voluptuosos. 269.
Vorant, quos vocant. 270.
Vota, mole representata. 108. Votiva Imago. 98. Votivæ Aræ Inscriptio. 257.
Votum cœlibe. 156.
URBANI VIII. Elogium. 203. Urbani Palatii aula. 175. Urbani Prætorii Augustæ Taurinorum ornamenta. 175.
Urbem inflammat. 81. Urbes in Funeribus representatæ. 34. Urbis origo, gesta, Privilegia. 176. Urbium quatuor præcipuarum imagines pictæ. 107.
URSÆ majoris Emblema. 437. **URSÆ** minoris Emblema. 437.

in **S. URSULÆ** statuam cum licetoribus. 453.
Ursus somno perit. 165.
ex Utili amor. 172.
VULCANI canis ex ære fusus, post amatus. 168.
Vulnus pro mure. 143.
Vulpecula ad scrobem. 152. Vulpes vulpinâ arte perit. 165. Vulpis fovea nec gemino ostio tuta. 165.
Vulturibus lili plantæ gravis. 142. Vulturis Emblema. 439.
Uxor Lothi. 306. Uxor viri mortui umbram optans, in complexu umbræ perit. 134. 135. ab Uxore venenum propinatum. 75. Uxori feliciter mandata Ditionis administratio. 136. Uxoris unius prudentiæ octo fratres conjunctissime vivunt. 132. Uxorum affectus erga Maritos. 138.

X.

X **AVERII** sacra Celebritas. 51. vide **S. Franciscus**.
Xenodochii Charitatis monumentum. 255.

Y.

Y **OLANDA** à Francia. 133.

Z.

Z **Elotypia**. 154.
ZETHES & Calais. 162.
ZEUXIS, Inscriptio. 453.
Zodiaci cœlestis orbis Theatro applicatus. 45. **Zodiaci** signa. 433. cum Symbolo cujusque suo. 46.
in **Zoilos** & **Obrectatores**. 168.
ZOROBABELIS Salatielis Filii Inscriptio. Mythologia. 386.

